

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

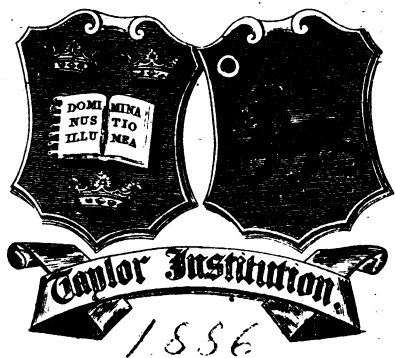
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

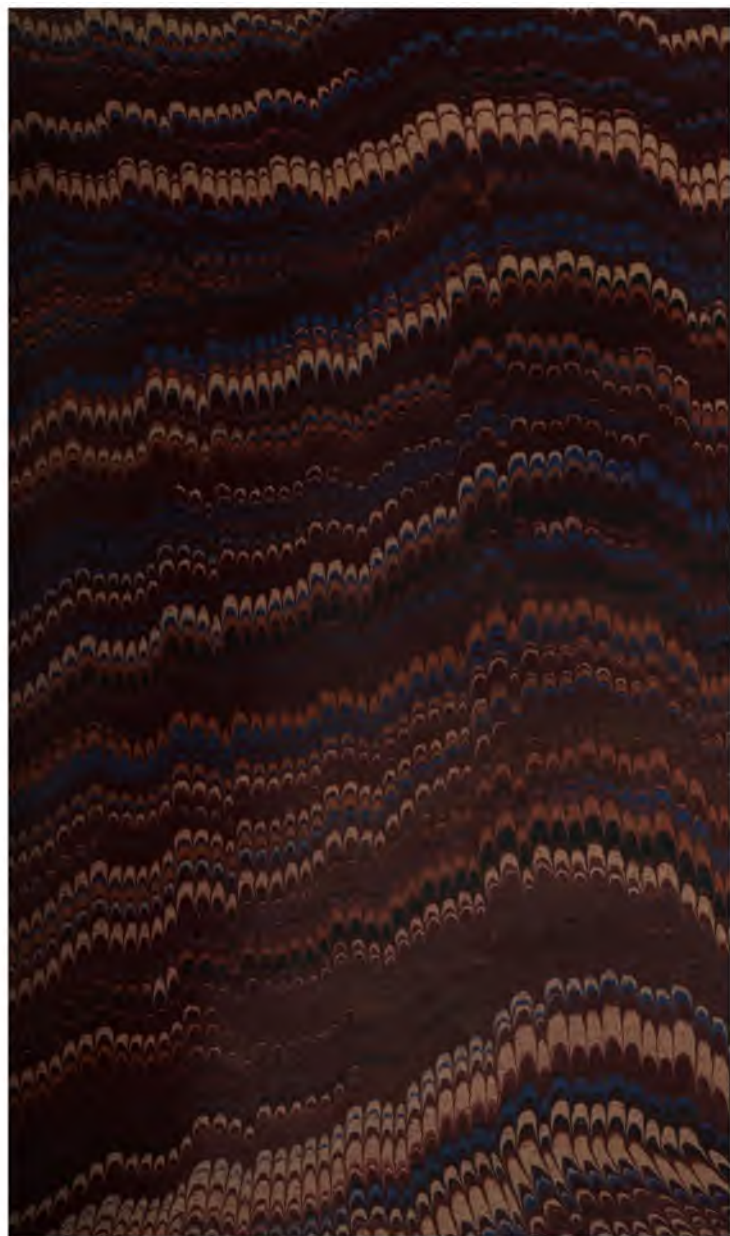

✓

~~59-20~~

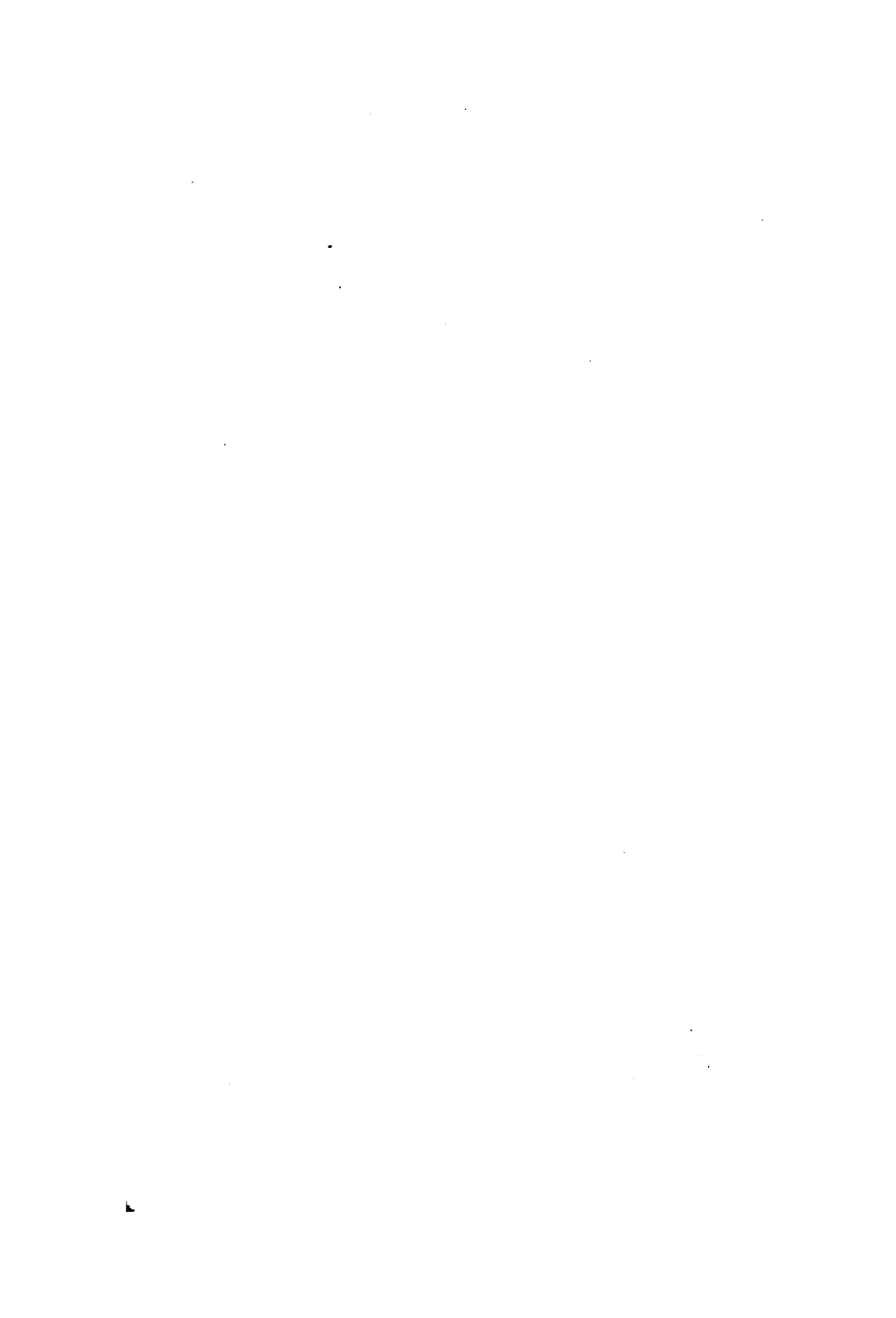
05. 16 f. 20

FABULAE ROMANENSES

GRAECE CONSCRIPTAE

EX RECENSIONE ET CUM ADNOTATIONIBUS

ALFREDI EBERHARD

VOLUMEN PRIUS

QUO CONTINENTUR

DE SYNTIPA ET DE AESOPO NARRATIONES
FABULOSAE PARTIM INEDITAE

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXII

500.20

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

RUDOLFO HERCHER
ET
GUILELMO HIRSCHFELDER

D. D. D.

ALFRED EBERHARD

Quos libros iam duobus uoluminibus comprehensos edere institui, Syntipam dico, Aesopi uitas, Stephaniten et Ichnelaten — quibus, si per columnas licebit, addentur Callisthenes personatus et de Barlaamo narratio — eos illo tempore, quo cum litterae Graecae ipsae prorsus essent quasi effetae et decrepitae, tum Asiani et Graeci commercio frequentiore misceri coeperunt, id est saeculo fere decimo, ex oriente in occidentem peruenisse constat. neque solum integri illi libri, per Byzantium potissimum inuecti, apud Europae quoque gentes populares facti sunt, sed etiam narratiunculae ex illis petitae cum in conloquiis auditae essent singulae a singulis hominibus in Europam translatae sunt: unde factum est ut per omnes exemplorum siue narrationum nouellarum ut aiunt libros Latinos Italos Francogallicos Hispanos Germanicos dispersae sint. ex Graecis autem libris popularibus, qui quidem sermone pedestri conscripti sunt, antiquissimam esse de Syntipa narrationem, quae nostratibus est *das Buch von den sieben weisen Meistern*, recte dixit Guilelmus Wagner (*Medieval Greek texts, part I. London 1870 p. XVI*). iure meritoque igitur mireris eius nullam fieri mentionem ab E. A. Sophocle, quamquam magnifico libri non magis ampli quam inanis (qui male sano uenditur pretio) titulo profitetur se omnia uocabula quae inde ab

a. 146 a. C. n. ad a. 1100 p. C. n. in usu fuerint explicaturum esse. (*Greek lexicon of the Roman and Byzantine periods from b. C. 146 to a. D. 1100. By E. A. Sophocles. Boston 1870*). praeclare autem post Valentinum Schmidt Ioannem Dunlop Adalbertum Keller Theodorum Benfey Marcum Landau Adolfum Mussafia de eo libro egit Dominicus Comparetti (*Ricerche intorno al libro di Sindibād; Memorie del R. istituto Lombardo di scienze e lettere, vol. XI—II della serie II, fasc. II. Milano 1869*): quocum uiro et uariae et elegantis doctrinae copiis instructo ut plerumque consentio, aliis quidem interdum fundamentis nixus, ita in rebus nonnullis leuioribus dissentio. sed cum de his tum de horum opusculorum genere dicendi in praefatione alteri uolumini praemittenda accuratius disputandi locus erit. ad tempus autem quam breuissime de emendandi praesidiis dixisse satis habeo.

Syntipae qui dicitur codicibus usus sum quinque: e quibus Monacensis (525), in quo recensionem antiquiorem primus inueni, saec. XIV scriptus est. alterius recensionis pro fundamento posui Vindob. hist. Gr. 120 saec. XV exaratum: Parisinos autem, qui sunt 2912 (B) et e supplementariis 105 (A), ipse denuo non excussi: sed cum aliquam multis locis inspecti fidem facerent nihil auxilii ex eis sperandum esse, in Boissonadii conlatione hic illic aucta acquiescendum duxi. Ducangium autem, quamquam mirum quantum quae adfert discrepant ab eis quae in codicibus Parisinis exstant, tamen quod ne uno quidem loco illis ueriora praebet, quod saepe neglegenter in scriptura librorum excerpta uersatus est, denique

quod plerisque codicibus Parisinis usus est, mihi persuasum est alios libros non adhibuisse. tertiae recensiois, quae sermone Graecorum recentiore conscripta est, praesto erat liber Dresdensis, insigni praefectorum bibliothecae liberalitate, Francisco Schnorr de Carolsfeld intercedente, Berolinum transmissus. ex hoc libro plurima, perpauca ex recensione omnino diuersa, quae Venetiis a. 1805 typis descripta est, lucratus sum. liber Dresdensis scriptus est mense Septembri a. 1626 ($\zeta\rho\lambda\delta$, mundi 7134, f. 272) in forma oct. min. in charta orientali. erat olim 'Andreae Ernesti a Seidel, Arb. Brandenb., emptus Argis;' 'ex penu manuscriptorum Seidelianorum Berolini emit [quinque thaleris] V. E. Loescherus, D.' huc adde quae p. 197 dixi.

Non uero impetraui, quamuis multam operam in ea re et ego et amici consumpserimus, ut codicis Mosquensis quem C. F. Matthiae repperit mihi facultas fieret. non periisse quidem librum ut ferebatur Kremlinii incendio ueri simillimum reddunt quae Mus. Rhen. V p. 331 (a. 1837) leguntur. interim in eo acquiescamus quod codicem Monac. 525 habemus illius simillimum. memorabilis autem hic est liber, quod, si dis placet, eius qui librum Graece conuertit nomen seruauit unus. praemissum enim est narrationi de septem sapientibus hoc carmen, quod primus edidit C. F. Matthiae (Syntipae fab. Lips. 1781, p. VIII), deinde A. Coraes (*μύθων Αἰσωπέλων συναγωγή, ἐν Παρισίοις, αὐτῷ, σ. μ.*), G. H. Grauert (de Aesopo p. 96), Boissonade, A. Keller (li Romans des sept sages p. XXIV), denique Comparetti:

Ἡ ἀρχὴ τῆς βίβλου ἔνε οὕτως·

Τοῦ μυθογράφου Συντίπα κατὰ Σύρους,
μᾶλλον δὲ Περσῶν τοῦ σοφοῦ λογογράφου,
αὕτη πέφυκεν ἦν βλέπεις δέλτος, φίλε.

5 ἦν καὶ Συριοῖς τοῖς λόγοις γεγραμμένην
εἰς τὴν παροῦσαν αὐτὸς Ἑλλάδα φράσιν
μετήγαγόν τε καὶ γέγραφα τὴν βίβλον,
τῶν γραμματικῶν ἔσχατός γε τυγχάνων,
Ἀνδρέοπῶλος Μιχαήλ, Χριστοῦ λάτρης,

10 ἔργον τεθεικῶς προστεταγμένον τότε
παρὰ Γαβριήλ, τοῦ μεγιστάνων κλέους,
δουκὸς σεβαστοῦ πόλεως μελωνύμου,
ὃς ἐστι Χριστοῦ θερμὸς ὄντως οἰκέτης·
ὃς καὶ διωρίσατο γραφῆναι τάδε,
ὄτι γε μὴ πρόσεστι Ῥωμαίων βίβλοις.

16 ἡ συγγραφὴ γὰρ ἦδε τοὺς κακεργάτας
διασύρει μάλιστα, καὶ πρὸς τῷ τέλει
πράξεις ἐπαινεῖ τὰς καλῶς εἰργασμένας.

codicis vitia pleraque sustulit Matthiae: quae sub-
icio, erroribus tamen qui in accentibus tantum com-
missi sunt, praetermissis: 1 Ὅι | οὕτος | 2 τοῦς σο-
φοῦς λογογράφους: correxit Grauert | 4 πέφυκενῆς |
5 ἦν | συρικῆς | 6 ἑλλάδα | 8 τογραμματικὸν | 9 ἀν-
δρεῶπῶλος μιχαήλ | λάτρης | 10 πρὸς τετ. | 11 παρα-
γαβριήλ | μεγιστάνων Coraës: μεγιστάνου | 13 ὡς
ἐστίν | θερμῶς ὄντος οἰκέτης | 14 ὡς | διῶρ. | 15 γεμῆ
πρὸς ἐστι ρ. | 16 ἦδε | 17 διασύρι |

De Gabriele, Melitenes duce (11. 12), Compa-
retti haec exposuit (p. 30) 'Melitene era il capo-
luogo della terza Armenia, che il duca Gabriele
verso la fine del secolo XI reggeva a nome dell'
impero bizantino, dal quale egli nominalmente di-

pendeva, ma in fatto . . esercitava un' autorità di principe quasi indipendente. Il duca Gabriele fu preceduto nel governo di Melitene da Filartes (Filarète), il quale avea ritolta ai Turchi quella città e il territorio dipendente, di che l'imperatore bizantino lo premiò con doni e col titolo di Sebasto, che troviamo portato anche da Gabriele (12).⁷ atque hac praefatione cum I. Fr. Boissonade commotus esset ut in libro suo — prodiit Parisiis 1828 — 'de Syntipa et Cyri filio Andreopuli narrationem' inesse profiteretur, ceteri ad unum omnes secuti sunt. at nihil amplius eo carmine efficitur quam Andreopulum illam recensionem edidisse, minime uero librum ipsum ex lingua Syriaca in Graecam transtulisse; respicias uelim praecipue uerba παροῦσαν μετήγαγον γέγραφα ἔσχατος Ῥωμαίων (G. 7. 8. 15). mos enim erat illorum hominum ut, si librum ad sui aevi sermonem leuiter immutatum denuo emiserunt, suum nomen, scilicet ut aeternae memoriae traderent, in dedicationem uersibus expressam inferrent. uelut in aliquot libris manuscriptis de Stephanite et Ichnelate narrationem, quam in Graecum sermonem a Simeone Sethi uersum esse constat, simili carmine Eugenius Panormitanus sibi uindicat. neque aliter res se habet in Aesopi uita, quae in codicibus deterioribus Maximo Planudi tribuitur: sed cum dicendi genus a Planude discrepat, tum in melioribus libris omnibus quis eam conscripserit non dicitur. tantum igitur abest ut ille narrationem composuerit — altera enim recensio illo antiquior est —, ut ne haec quidem recensio iure ei tribui possit. ediderit autem ut anthologiam quae

dicitur scholarum in usum fabularum conlectionem, cui uitam praefixerat. omnis uero lis esset dirempta, si codex ille Leidensis, quem C. L. Roth sibi uisus est inuenisse, saeculo decimo, non saeculo decimo quinto scriptus esset. atque eam uitam ex sat multis libris emendauit: quorum haec est condicio. duo sunt genera, quorum alteri nihil deest (M, AP, QD), alterum lacuna hiat (296, 1). sed accidit ut ex priore genere unus codex M saec. XIV scriptus, ex altero unus V, exaratus ut ceteri omnes saec. XV, a corrigentium libidine liber sit: atque hic illo in singulis rebus haud raro est praestantior. in his igitur libris M et V omnis emendatio posita est. ex eodem fonte autem manauerunt A et P, ex eodem Q et D, ex eodem E et H: itaque quae foeda uitia singulorum codicum, P maxime et Q, erant propria, ea interdum me posse praetermittere censui. ex altero genere ad librum V propius accedit R; deterrimi uero cum sint IF, ZK, illorum (IF) scripturas non omnibus locis sed tantummodo ubi utile uidebatur excerpere satis habui: qua in re non uereor ne nimis parcus fuisse uidear. librorum quoque in quibus altera (W Mo U) et tertia alterius similis (L) est recensio, quae prodi-bit altero uolumine, tum demum ascripsi auctoritates ubi necessarium duxi. his autem uitis adiungas quae a Suida in u. u. *Αἰσωπος* et *Αἰσώπειον αἶμα* adferuntur. cf. Corais praef. Aesopi ξγ'. ξδ', Westermanni Biographos p. 88, Grauert de Aesopo librum notissimum.

Reliquum est ut dicam me breuiter atque sine omni doctrinae adfectione ea interpretatum esse,

quae eum qui libros illos primum perlegit — bis enim non spero in eo multos tempus consumpturos esse — morari posse uidebantur.

Gratias autem ago amplissimas bibliothecarum Vindobonensis Dresdensis Leidensis Ambrosianae Marcianae Laurentianae praefectis humanissimis, Carolo Halm, Fr. Pfeifer, Guilelmo Du Rieu, Guilelmo Studemund, Godofredo Kinkel, Hermanno Hagen, qui multifariam in his libris edendis me adiuuerunt.

Haec autem postquam liber est typis expressus uidentur partim emendanda partim addenda:

2, 1 ἦσαν 2, 13 χρόνους cf. 91, 15 3, 5 [μὴ] εἰδόμενα?
 11, 5 γὰρ 12, 11 in adnot. pro u. uidetur scr.: i. e.
 μάλιστα. non autem.. cf. 129, 10 15, 3 dele ,, 15, 5 τες]
 corrige τι 15, 7 cf. D p. 201 m. 16, 1 adn. l. 6 scr. particulae ἀρα 23, 4 cf. 8, 19 24, 7 cf. 203 s. f. 24, 15
 cf. 92, 4 26, 19. 27, 1 cf. D p. 204 p. m. 38, 20 ,, ἦν
 37, 17 περικαλῆ V 38, 6 ἦ. dele distinctionem quae est ante
 ἐμέ 39, 20 ἦ 42, 9 cf. 207, 4 47, 22 et 48, 12 cf. p.
 208, 6. 12 49, 1 ζῶων subscripta l. i ut 55, 21. 57, 10. 50,
 10 cf. D 51, 24 cf. 209, 2 56 in adnot. corr. 22 pro 21
 57, 33 τοῦτο 58, 17 μὴ cf. 141, 16. 137, 2: u. 38, 23.
 60, 20. 66, 5 61, 18 in adn. u. 62, 11. cl. 61, 17. 62, 17
 61, 19 cf. D 210 62, 15 σὺ δῆ? 62 in adn. l. 3 ab imo
 marg. celare 63, 10 cf. D p. 210 64, 10 cf. 211, 2
 63, 22 αὐτοῦς 64, 27 in adn. ad l. 2 post u. Monacensis
 commate distinguendum 65, 12 in adn. adde: non nescius
 eorum quae dixi p. 208 ad 48, 12 67, 17 δύναμεθα? cf. D
 69, 4 in adn. διαβῆναι i. e. discedere (73, 16), tolli
 69, 7 ἐπί, non ἔτι, etiam M p. 144, 8. cl. 152, 23. 82, 16
 69, 12 cf. 211 extr.: ibi restitue 69, 12 71, 2 in adn.: τὰς
 inest etiam in M 145, 10 71, 12 cf. D p. 212 73, 1 ὄ
 73, 5 ὅμως D. p. γὰρ recentioribus Graecis non multum differt
 a p. δὲ 75, 23 in adn. ad l. 4 scr. post πεινῶς, non post
 77, 16 praestat non addita praepositione κατὰ delere uerba
 τῶν γυναικῶν, quae neque in M (148, 12) neque in D (213 extr.)
 exstant 79, 4 τὸν φ. τὸν τῶν ἐτέρων διαφορώτατον M
 recte 80, 5 διέπεμψε i. e. ἀπέπεμψε 80, 6 u. D p. 214
 80, 19 σου 84, 13 τὸν.. φόνον rectius uidetur deleri quam
 οὐδέ.. αἴτιος, cum hoc membrum insit in M (154, 15), illud

praetermittatur. neutro autem egemus: atque utrumque om. D
cf. 85, 9. 86, 8. 88, 3 87, 9 *καταπαῖς* M *rectius: sed* D
ἐκατέβη 87, 24 *in adn.* 1 *παρεξ.?* 87, 29 *in adn.* ad 6:
omni liberaret 89, 3. 6 *ζῶων ζῶων* 91, 4 *ἄγνωστον -cui*
respondet γνωστικόν, -non ἄγνωμον (58, 17) *ut* 72, 15 91, 15
χρόνων cf. 2, 13 92, 4 *κατὰ πολὺ*] *sic saepe recentiores*
92, 18 *cf.* D p. 217 *et Hercher in Hermae uol.* 2 p. 75 *extr.*
92, 21 *adde adn. haec: idem uitium tollendum e Philogelo*
225, 2 p. 49 (*ἴνα ἄρτων χορτάνη*) 91, 20 u. 74, 4 95, 11
cf. 64, 13 96, 10 *cf. add.* 69, 4 96, 15 *tolle distinctionem*
quae est post u. γραῦς 97, 7 *in adn. dele uu. an τότε?*
100, 4 u. *ἐπισώζεσθαι distribuendi notione adhibiti exempla duo*
ascripsit Sophocles Greek Lex. (1870) p. 514 100, 18 *ante,*
non post καὶ distinguendum 101, 16 *καὶ docet non esse scr.*
ὁ δὲ, id quod est in M 167, 12: *sed nescio an excederit ἐκείνος*
105, 6 *γνωσθῆς* 105, 21 *cf.* 138, 23 108, 11 *ὄν non*
oportebat additum. καὶ εἰ μὲν ἴσος M 108, 15 *pro u. ζητῶν*
scr. erit non ὀφλήσεις, sed λήψη 110, 29 E] *scr.* D 111, 16
cum similia Graeci recentiores inde a Cassio Diono dixerint,
nihil fuerit mutandum 113, 1 *datium noli corrigere* 113
extr. in adn.: seruatam 114, 18 *ταύτην, non ἐαντήν: cf.* 91,
12 *et* D p. 221 115, 14 *cf.* 46, 17 121, 21 *dele distinctionem*
quae est post ὄτι 124, 4 *συνῆλθεν? nam respondet*
συνῆλθε 7; *cf.* 188, 4. 7 124, 13 *ἐδίδαξεν;* 124, 20: *con-*
uertatur 128, 4 *cf. p.* 223: *in M est τιμῆς παρὰ πάντων*
ἀξιούμενος 129, 19 *cum u. εἶναι* 132, 9 *ἔχει sc. ὁ θεός:*
nam si alterum quoque membrum ad λογισμὸν refers, uu. ὡς et
ἔχει abundant, uu. μέγα τι δεινόν autem debebant post ἀλαζο-
νειαν conlocari 132, 15 *ζῶων* 133, 24 *pro* 2 *scr.* 3
141, 23 *δῆ] διῆγε? cf.* 159, 7 146, 12 *ἐξείπων 'nachdem*
er ausgeredet hatte' non est mutandum 147, 15 *καθί-*
σας προ? cf. 76, 15 147 *in adnot. ad* 24 *morerer* 148,
8. 11. 149, 11. 15 ἦ. . ὁ. ἦ. . ὁ 150, 32 *cf.* 159, 24 *φαγεῖν.*
160, 26 *magis perspicuum fuisset καὶ γὰρ προ. μεταδιώκεις*
161, 1 *ὕφίσταμαι;* 162, 16 *cf.* 173, 5. 168, 19 165, 1
παραινεδέντα? 165, 15 cf. 179, 15 *et add. ad* 114, 18
173, 30 *ad* 6: *confirmatio* 172, 32 *ad* 18: *de u. ἑκανοῦν u. Sopho-*
hocles Lex. 596 175, 31 *impubes* 176, 21 *καὶ* 178, 8
μοι] οἶμαι? 179, 17 ὅς καὶ? 181, 24 ad 8: *fere* 182, 23
πεπλούτηεν non multum differt ab eo quod est in P ἔχει; u.
183, 7 191, 29 *ad* 16 a] *ex* 193, 15 *ἐπιμεμφόμενος,*
193, 20. *ὄντως φ.? 232, 10 uersus uestigia pellucent* 272, 6
fortasse scr. οὗτός ἐστιν εἰ δὲ μὴν 307, 2 *uidentur quae-*
damm excidisse 307, 8 *ἰδίωιν i. e. ἰδιωτῶν* 308, 3 *ἐ. i. e.*
proprium 308, 5 *γὰρ i. q. δὲ* 310, 5

ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ
ΣΥΝΤΙΠΑ ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ
ΩΡΑΙΟΤΑΤΟΝ ΠΑΝΤ.

Πρόλογος

τοῦ λεγομένου Συντίπα τοῦ φιλοσόφου, μετα- 5
βληθεὶς ἐκ τῆς Συριακῆς βίβλου ὡς εἶχεν, αὐταῖς
λέξεσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶτταν.

Διήγησις ἐμφιλόσοφος, συγγραφείσα παρ' ἡμῶν
περὶ τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως Κύρου καὶ τοῦ γνη-
σίου τούτου παιδὸς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ Συν- 10
τίπα, καὶ περὶ τῶν τοῦ βασιλέως ἐπὶ φιλοσόφων
καὶ τῆς μιᾶς αὐτοῦ πονηρᾶς καὶ ἀναιδοῦς γυναικός,
καὶ πῶς τὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως διαβολὴν
κατεσκεύασεν ἡ μητριὰ αὐτοῦ. ταύτην οὖν τὴν
διήγησιν προἰστόρησε Μοῦσος ὁ Πέρσης πρὸς τὴν 15
τῶν ἀναγινωσκόντων ὠφέλειαν.

1 Adposui scripturam codicum AB (Parisiorum, Supplem. 105 et 2912) V (Vindobonensis hist. Gr. 120) plenam, leuioribus quibusdam rebus neylectis, uelut si quis error in scribendo commissus a librario ipso sublatus est; recensionem Monacensem (M), infra descriptam, hic passim adhibui: quae uero Ducangius in Glossario e libro manuscripto attulit, praetermisi pleraque. neque multo crebrius uersionem lingua Graeca recentiore conscriptam (Ven) ad partes uocauit: quae quo iure mihi facere uisus sim, in praefatione exposui. D codex Dresd. est D 33. 1 Titulum ἱστορικόν . . . πάνν exhibui qualis in V non eadem quidem sed antiqua manu praescriptus est 6. 15 cf. praef. et 7, 17 8 φιλοσόφον BV 14 l. τ initialem om. V

p. 4 B. Βασιλεύς τις ἦν Κῦρος ὀνόματι, ᾧ καὶ ἦσαν
 γυναικες ἑπτὰ· ἦν δὲ ἄπαις· ὄθεν καὶ παιδῶν ὀρε-
 γόμενος θερμοτάτως παρεκάλει τὸ θεῖον τοῦ τῆς
 ἀπαιδείας λυθῆναι δεσμοῦ. ἐπὶ πολὺ γοῦν περὶ τού-
 5 του δεόμενος ἔτυχε τῆς ἐφέσεως, καὶ γεννᾷ οὗτος
 υἷον, ὃν καὶ ἀνατρέφων βασιλικῶς ἐξεπαίδευε· καὶ
 ὡς δένδρον ἄριστον ἠὔξηνε τῇ ἡλικίᾳ. τοῦτον τοί-
 νυν τὸν υἷον ὁ βασιλεὺς ἤδη τῆς πρώτης ἡλικίας
 κἂν τῷ τέλει ἀψάμενον, τῷ διδασκαλείῳ παρέδωκε,
 10 ἵνα τοῖς σοφιστικοῖς μαθήμασιν ἄριστος γένηται ἐν-
 διατρέψας. τρία δὲ ἔτη διανύσας ἐν τοῖς μαθήμασιν
 οὐδὲν ἐκαρπώσατο. καὶ ὁ βασιλεὺς· „εἰ καὶ πολλοὺς
 χρόνους παρὰ τῷ διδασκάλῳ ὁ υἱός μου ἐσχόλασε
 καὶ τὸ παράπαν οὐδὲν ἐπαιδευθή, ἀλλ’ οὖν ἐπά-
 15 γαγκες δοῦναι αὐτὸν Συντίπᾳ τῷ φιλοσόφῳ, ὃν
 ἀκήκοα μάλα σοφὸν ἄνδρα ὑπάρχειν.“ καὶ ταῦτα
 εἰπὼν ὁ βασιλεὺς εὐθύς Συντίπαν μετεκαλέσατο καὶ
 φησι πρὸς αὐτὸν· „πῶς δοκεῖ σοι τὸν ἐμὸν υἷον
 ἐκπαιδεῦσαι, φιλόσοφε, φιλοσόφως;“ ὁ δὲ Συντί-
 20 πας ἔφη ὡς „ἔτοιμῶς ἔχω, βασιλεῦ· ἐπὶ μηνὸν ἕξ
 p. 5 B. τοῦτον ἐκπαιδεύσας, πάσης ἐμπλήσω φιλοσοφίας,
 ὡς μὴ τοῦ παιδὸς εὐρεθῆναι τινα φιλοσοφώτερον.
 εἰ δὲ ἐντὸς τοῦ τοιούτου χρόνου τὸν σὸν υἷον οὐ
 φιλόσοφον ἄριστον παραδώσω σοι, σὺ, βασιλεῦ, χῶ-
 25 ρει κατὰ τῆς ἐμῆς ζωῆς, καὶ πᾶς ὁ βίος μου τῷ

1 κύρος VD 7 ἠὔξηνε A 9 κἂν] uernacule „etwa“.
 τῷ τέλει *dativus a u. ἀπτεσθαι pendet, qua structura Graeci
 recentiores usi sunt.* Boissonade κἂν διδασκαλίῳ V
 10 διατρέψας ABV: ἐνδιατρέψας scripsi 13 ἐσχόλασε ὁ
 υἱός μου A Boissonade *apodosin incipit a u.* καὶ 14 *et no-
 uum enuntiatum a u.* ἀλλ’ οὖν 14 14 ἐπανάγκες A 15
 τοῦ φιλοσόφου A 16 μᾶλλον σοφῶν A 20 ἔχων A.
 22 *noti addere ἄν.* 20 ἐπὶ significat i. q. ἐντός 23 22 φι-
 λοσοφώτερον V 23 cf. 4, 13

ταμείω σου προσκληρούσθω. ἄτοπον γὰρ ἂν εἴη τοιοῦ-
τον εὐτυχῆ βασιλέα καὶ τοιαύτην ἐπ' αὐτῷ ἐπαρχίαν,
πάσης συνέσεως γέμουσαν καὶ νοημάτων, μὴ φιλό-
σοφον (νέον) βασιλέα κεκτῆσθαι, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἰατρι- 5
κὴν ἐπιστήμην μὴ εἰδότα. εἰ γὰρ μὴ τοιούτου βασι-
λέως ἐπιστατοῦντος τοῖς πράγμασιν ἐν ἐκείνῳ τῷ
τόπῳ, οὐ δεῖ τινα τῶν ἀπάντων διατρίβειν ἐν ἐκείνῳ
τῷ τόπῳ. ἔμαθον γὰρ, ἔμαθον ὡς οὐδὲν οἱ βασι-
λεύοντες τῷ θυμῷ τοῦ καυστικοῦ πυρὸς διαφέρουσι·
καὶ δεῖ γε τούτους καὶ φιλοσόφους εἶναι ὅσον δυνα- 10
τόν, καὶ φιλοσόφους ἄνδρας προσομιλεῖν καὶ τούτων
ἀκούειν, ὥσπερ Ἀλέξανδρος, ἵνα μὴ τινων ὑποβολαῖς
περὶ τὸ ὑπήκοον ὠμότεροι τῶν ἰδιωτῶν ἀναδειχθῶ-
σιν. εἰ τοίνυν, ὦ βασιλεῦ, καθὼς σοι ἐπαγγέλλομαι, p. 6 B.
τέλειον τὸν υἱόν σου ἀποκαταστήσω φιλόσοφον, καὶ 15
τὴν σὴν βασιλείαν ἐπάναγκες φιλοτιμῆσασθαι ἐπ' ἐμὲ
φιλοτίμως καὶ βασιλικῶς.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη πρὸς
ταῦτα· „ὅτι ἂν ἦ σοι τὸ ποθοῦμενον, καὶ εἴπερ ὑπάρ-
χει μοι ῥάδιον, τοῦτό σοι δώσω· εἰ δὲ ἀδύνατόν ἐστι
τὸ ζητούμενον, οὐκ ἔχω σοι δοῦναι.“ ὁ δὲ Συντί- 20

1 ταμείω V: ταμείω B priore l. i deleta; παλαταμείω
A: uolebat παλατιοταμείω τοιοῦτον εὐτυχῆ] uide indicem
4 νέον adiecti; cf. 7, 11. (5, 3) 49, 6 B. sed nescio an
plura uerba etiam post βασιλέα 2 exciderint, uelut μὴ (ἔχειν)
υἱὸν σοφόν. 1—14 om. D 5 εἰ γὰρ μὴ τοιοῦτον ἔτη
[i. e. ἔτι] βασιλεῦς A in mg. BV σημείωσαι μὴ] εὐ?
6 ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ a scriptore profecta esse possunt, cuius
libellus plenus est uerborum ita repetitorum. 11 uerbo προσο-
μιλεῖν, ut aliis multis, praecipue uerbis dicendi, et datiuum et
accusatiuum subiunxit, cf. Corais Helioid. 56 m. et Atacta
12 τινῶν ταῖς ὑπ.? 13 ὠμότεροι V 16 ἐπάναγκαις A
18 τί libri: ὅτι Boissonade. quod recepi, quia scriptor
alias hoc uitur pronomine, non quod eum illo usum esse negem.
ἦ σοι V, ἦσοι B, σοι A καὶ incommode, ut sapere, ad-
ditum; fuisset aptum si praecessisset αἴτει ὅτι ἂν ἦ σοι τὸ πο-
θοῦμενον 19 ῥάδιον i. q. δυνατόν

πας ἀκούσας ἀπεκρίνατο τῷ βασιλεῖ ὡς „ἐν παρα-
 δείγματι ἄκουσον, ὦ βασιλεῦ· ὅπερ σὺ παρά τινος
 οὐ φραδίως ἔχεις λαβεῖν, μηδ' αὐτὸν πάλιν σὺ ἐτέρῳ
 δοῦναι θελήσεις.“ τότε ὁ βασιλεὺς τῷ λόγῳ τούτῳ
 5 συγκαταβὰς ἦν καὶ μεγάλαις ἐλπίσι καὶ χρησταῖς
 τὸν φιλόσοφον ἐπληροφόρει. „ὅ τι ἂν“ φησὶν „αι-
 τήσης παρ' ἐμοῦ, ἔξεις δοθησόμενον.“ καὶ τούτων
 10 οὕτως παρ' ἀμφοτέρων λεχθέντων, συμβόλαιον βε-
 βαιώσεως ὁ φιλόσοφος τῷ Κύρῳ ἐξέθετο, ἐν ᾧ δὴ
 καὶ ἐγγράπτο, ὡς μετὰ μῆνας ἕξ καὶ ὥρας ἕξ εἰς
 τέλος δεδιδαγμένος ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ παρ' αὐτοῦ
 ἀποδοθήσεται· εἰ δὲ παρελθόντος τοῦ συμπεφωνη-
 15 μένου καιροῦ οὐ τὸν νίδν τοῦ βασιλέως ἀποδώσει
 φιλόσοφον, κεφαλικῇ τιμωρίᾳ ὁ Συντίπας ἔσται
 ὑπεύθυνος.

Ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς τὸν ἑαυτοῦ νίδν εἰς
 χεῖρας τοῦ φιλοσόφου παρέθετο. καὶ εἰς τὴν ἑαν-
 τοῦ οἰκίαν εἰσῆγαγεν· ἀνοικοδόμησε δὲ τῷ παιδί τοῦ
 βασιλέως νέον οἶκον εὐρύχωρον, καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ
 20 οἴκου καταλαμπρύνας, ἰστόρησεν ἐν τοῖς τοίχοις

1 quae Syntipas iste sapientissimus eloquitur plerumque mire
 abstrusa et obscura sunt. sed tamen videndum ne aliquid sit
 corruptum. παράδειγμα ut in N. T. et V. T. Gr. παραβολή
 significat prouerbium; δοῦναι θελήσεις circumscribendo t. fu-
 turo inseruit ut ἔχειν c. inf. coniunctum t. plusquamperfecto.
 3 μὴ δ' V saepe. μὴ θελήσεις noli mutare. 6 φησὶν] φή-
 σας? 9 ἐξέθετο] nostrates einen Schein ausstellen. 10
 γέγραπτο A ὡς „μετὰ...“? 11 δεδιδασκόμενος A
 12 πλέον libri: scripsi παρελθόντος συμφωνημένου VB more
 Byzantinorum τοῦ σ. . . νίδν om. A, ab altero τοῦ ad al-
 terum transiliens 13 οὐ de consuetudine recentiorum βας
 A 16 Ἐ om. V cf. 11, 14 17 τῷ φιλοσόφῳ? 18 fre-
 quens apud Byzantinos subiecti mutatio 18 augmentum in hoc
 libello non raro deest, cum paulo post rursus adiciatur: ut in-
 certum sit an ubique sit restituendum 20 τοῖς V: om. AB.
 ἰστόρισε τοὺς τεῖχους του, D

τοῦ οἴκου ὅσα διδάξαι τὸν παῖδα ἔμελλε. καὶ ἐντὸς τοῦ οἴκου τὸν νέον καθίσας, φησὶν ὁ διδάσκαλος τῷ νέῳ βασιλεῖ· „πᾶσά σου ἢ ἀναστροφή καὶ ἡ δίαίτα ἐν τούτῳ ἔστω σοι τῷ οἰκίματι, ἕως ἂν καλῶς ἐκμάθῃς ὅσα ἰστόρηται ἐν τοῖς τοίχοις.“ ἔκτοτε 5 γοῦν ὁ φιλόσοφος τῷ παιδί παρεκάθητο καὶ δι' ὅλου μετ' αὐτοῦ συναναστρεφόμενος, ἐδίδασκεν αὐτῷ τὰ ἰστορηθέντα, ἔχων πᾶσαν χρεῖαν καὶ ἐπιμέλειαν ἐκ τοῦ βασιλέως. ἐπιμεληθεὶς οὖν τοῦ νέου μετὰ μεγάλης σπουδῆς ὁ φιλόσοφος, ἐντὸς τῆς διωρίας τὰ τῆς 10 διδασκαλίας ἀπήρτισε. καὶ δὴ μεμάθηκεν ὁ παῖς ἄπερ οὐδεὶς τῶν παιδῶν ἕτερος ἠδυνήθη μαθεῖν. πρὸ γοῦν μιᾶς ἡμέρας τῆς προθεσμίας ὁ φιλόσοφος p. 8 B ἐμηνύθη παρὰ βασιλέως ὡς „τὰ τῆς ὑποσχέσεως ἐτέλεσας;“ ὁ δὲ ἀντέφησε τῷ βασιλεῖ ὡς „εἰ τί σοι 15 ποθητόν, ᾧ βασιλεῦ κράτιστε, γέγονεν· αὐριον γὰρ ὁ σὸς υἱὸς ἔρχεται σοι ἐν ᾧρᾳ τρίτῃ τῆς ἡμέρας, καὶ ὄψει αὐτὸν καὶ χαρήσῃ.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ γενόμενος περιχαρῆς καὶ ἰδὼν τὸν υἱόν, λέγει αὐτῷ· „ἦκεις, ᾧ παῖ, γεγωνὸς καθὼς ὁ διδάσκαλος 20 εἶπεν;“ ὅτε καὶ ὁ νέος ἀπεκρίνατο· „ἄμα τῷ διδασκάλῳ προσελθόντες τῷ κράτει σου ἀναγγελοῦμεν.“ ὅτε καὶ ὁ φιλόσοφος ἰδίᾳ λέγει τῷ νέῳ· „ἔδοξέ μοι ταύτῃ τῇ νυκτὶ ποιῆσαι ζήτησιν περὶ τῆς ἀποκειμέ-

1 διδάξαι . . ἔμελλε in his scriptoribus ferendum est 6 διόλου V qua scriptura hyphen plerumque utitur 7 dixit et αὐτὸν et αὐτῷ ἐδίδασκε 10 διωρίας BV διορίας A διορίας Boissonade, (D). diuersae originis uocabula a scriptoribus ipsis uidentur confusa esse; utroque hodierni Graeci utuntur 14 ἐμηνύθη] monitus est βασιλεὺς modo caret modo instruitur articulo 15 ὁ δὲ] accentum ubique adieci εἰ τί σοι ποθητόν] urbanitatis formula 17 cf. 6, 21 18 χαρήσῃ ABV: χαρήσῃ Boisson. 19 καὶ hoc modo scriptor saepe addidit minus commode 22 ἀναγγελοῦμεν] quae didicimus proferamus 23 ἔδοξε B 24 ποιησασθαι? cf. 6, 4. quamquam alterius quoque rationis

νης τῆ γεννήσει σου τύχης καὶ περὶ ταύτης ἀκριβῶς
 ἀστρολογῆσαι, ὡς ἄν, εἰ ἔστι σοι συμφέρον, οὕτω
 πέμψω σε τῷ πατρὶ σου.“ τὴν γοῦν τοιαύτην ἀστρο-
 λογικὴν συζήτησιν ποιησάμενος ὁ φιλόσοφος εὗρεν
 5 ὅτι οὐκ ἔστι συμφέρον προσαχθῆναι τῷ βασιλεῖ τὸν
 υἱὸν αὐτοῦ, εἰ μὴ ἄλλαι ἐπτά ἡμέραι μετὰ τὸν ὀρι-
 σθέντα καιρὸν παρὰ τοῦ φιλοσόφου διέλθωσιν· εἰ
 9 B. γὰρ μὴ οὕτω γένηται, κίνδυνος τῆ ζωῆ τοῦ παιδίου
 γενήσεται. ταῦτα τοίνυν ὁ φιλόσοφος καταμαθὼν
 10 ἀπὸ τῆς ἀστρολογικῆς μεθόδου, διαταράχθη. καὶ
 ἰδὼν αὐτὸν ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς δεινῶς λυπούμε-
 νον, ἐπηρώτα λέγων· „διδάσκαλε, τί οὕτω σκυθρω-
 πὸς ἐγένου καὶ κατηφής;“ ὁ δὲ φιλόσοφος τὴν αἰ-
 15 „εἰ ἄρα τοῦτο ἀρέσκει σοι, ᾧ διδάσκαλε, οὐδ’ εἰς
 ὀλόκληρον μῆνα τῷ ἐμῷ πατρὶ τε καὶ βασιλεῖ ἀπο-
 λογισομαι ὅλως, ἀλλ’ εἰς ὅσον θέλεις καιρὸν ἔσομαι
 σιωπῶν.“ ὁ δὲ φιλόσοφος εἶπεν· „ἀλλ’ ὑπεσχέθη
 20 τῷ πατρὶ σου, καὶ οὐ δύναμαι παραβῆναι τὰς ὑπο-
 σχέςεις· καὶ γὰρ τῆ αὔριον ἐπηγγελιάμην εἰς ὅψιν
 αὐτῷ παραστήσαι σε περὶ ὧραν δευτέραν τῆς ἡμέ-
 ρας, καὶ οὐ δύναμαι ψεύσασθαι τούτῳ. διὸ καὶ ἀπὸ
 τὴν αὔριον ἐγὼ κατακρύψω ἐμαυτὸν ἐν τινι τόπῳ,
 καὶ σὺ κατὰ τὴν δευτέραν ὧραν τῆς αὔριον ἄπιθι
 25 πρὸς τὸν πατέρα σου τὸν βασιλέα καὶ ἔμπροσθεν
 αὐτοῦ στήθι, καὶ ἔσο σιωπῶν καὶ παντελῶς ἄφω-

*dicendi exempla apud istum scriptorem extant sat multa. 1 γε-
 νέσει? γέννας D 5 ἔσται εἰ ἔστι B 6, 7. 7, 1 l. v finali
 carent libri 6 εἰ .. γένηται in hoc scriptore ferendum
 hic loci non iubetur puer tacere 20 ἐπηγγελιάμην AB 21
 αὐτῷ V: αὐτοῦ AB δευτέραν cf. 5, 17 22 τούτῳ i. e.
 τῷ βασιλεῖ: ut non oporteat scribi τοῦτο (om. D) ἀπὸ τῆν
 scriptori ne eripias*

νος, ἕως οὗ ἄλλαι ἐπὶ ἡμέραι παρέλθωσιν.¹ ὄθεν p. 10 B.
καὶ πρωΐας ὁ παῖς κατὰ δευτέραν ὥραν παραγίνεται
καὶ ἐπὶ γῆς αὐτῷ προσκυνεῖ. ὁ δὲ βασιλεὺς πλη-
σιέστερον καλέσας αὐτὸν, ἀσμένως ἠσπάζετο καὶ μετὰ
χαρᾶς ἤρξατο προσλαλεῖν. ὁ δὲ υἱὸς οὐκ ἐλάλει τῷ 5
βασιλεῖ, ἀλλ' ἴστατο σιωπῶν, ἀτενίζων μόνον εἰς
τὸν πατέρα. καὶ ὁ μὲν πατήρ πάλιν ἠρώτα τὸν παῖδα·
ὁ δὲ παῖς πάλιν ἄφωνος ἴστατο. τότε ὁ βασιλεὺς,
ὑπὸ περιχαρίας ἐφ' ὑψηλοῦ καθίσας τοῦ βήματος
καὶ πᾶσαν τὴν σύγκλητον πρὸς ἀκρόασιν τῶν μαθη- 10
μάτων τοῦ παιδὸς συγκαλέσας, ἐκπληττόμενος ἦν
καὶ θαυμάζων ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀφανίᾳ καὶ σιωπῇ,
καὶ φησι πρὸς τοὺς μεριστάνους αὐτοῦ· „κἂν ὑμεῖς
τὸν υἱὸν μου λαλήσατε· αὐτὸς γὰρ, ὡς ἔοικε, φο-
βούμενος ἐμὲ σιωπᾷ.“ τῶν δὲ ἀρχόντων λόγους λα- 15
λησάντων τῷ νέῳ γλυκεῖς καὶ τοῦτον πρὸς ἀπό-
κρισιν ἐλκόντων, ἐκεῖνος ὡς τὸ πρότερον σιωπῶν
ἦν. ὄθεν ὁ βασιλεὺς περιαλγῆς γενόμενος, στρα-
τιώτῃς κελεύει εἰς τὴν τοῦ διδασκάλου ἀναζητήσιν.
οἱ δὲ ἐπιμελῶς αὐτὸν ἀναζητήσαντες οὐκ εὔρον. πά- 20
λιν οὖν ὁ βασιλεὺς λέγει τοῖς μεριστᾶσιν αὐτοῦ· „τί p. 11 B.
ἄρα ὑμῖν φαίνεται τὸ αἴτιον τῆς σιωπῆς ταύτης;“
εἷς δὲ τούτων ἀπεκρίθη τῷ βασιλεῖ λέγων „δοκεῖ
μοι, ὦ βασιλεῦ, ὡς τῷ υἱῷ σου βοτάνον τι δέδωκεν
ὁ διδάσκαλος, ὥστε διὰ τοῦ βοτάνου στερεώτερον 25

1 ἕως οὗ .. παρέλθωσιν est e consuetudine scriptorum re-
centissimorum 2 ὁ παῖς κ. δ. ὦ. ὁ παῖς A 3 αὐτῷ et
αὐτὸν προσκυνεῖ scriptor dixit 9 περιχαρείας oportebat
scriptum, id quod Boissonadium non fugit 13 κἂν ὑμεῖς id
est ὑμεῖς γε 14 cf. 3, 11 17 ἐλκόντων scripsi: ἔλκοντες
libri. sed poterat etiam nominatius absolutus οἱ δὲ ἀρχοντες ..
λαλήσαντες καὶ .. ἔλκοντες a scriptore profectus esse; cf. 1, 6
πρότερον] πρώτως A 18 exciditne uerbum eundi? quam-
quam simili modo adhibetur u. μηνύειν ut sit i. q. ἔστειλεν D

διαβῆναι τὴν διδασκαλίαν ἐν αὐτῷ. καὶ στοχαζόμεθα
 ὅτι ἀπὸ τοῦ βοτάνου ἐκείνου ἐδεσμεύθη· ἢ καὶ ἀπὸ
 πολλῆς καὶ σκληρᾶς παιδείσεως τοῦ διδασκάλου
 τοῦτο ἐγένετο.“ ἐπὶ τούτοις οὖν τοῦ βασιλέως ἀθυ-
 5 μῶντος καὶ λυπομένου, μία τῶν αὐτοῦ γυναικῶν
 οὕτω λυπούμενον τὸν βασιλέα ἰδοῦσα, φησὶ πρὸς
 αὐτὸν· „ὦ βασιλεῦ, ἐπίτρεψον ἐμὲ καὶ τὸν υἱόν σου
 κατὰ μόνας γενέσθαι, καὶ ἐμοὶ τὴν αἰτίαν τῆς σιω-
 10 πῆς ἀναγγελεῖ, ὅτι καὶ πρὸ ταύτης τῆς αἰτίας συνή-
 θειαν εἶχεν ἀνακαλύπτειν ἐμοὶ πάντα ὅσα εἶχεν αὐ-
 τός, ἄπερ οὐδὲ τῇ αὐτοῦ μητρὶ ἐδήλου.“ ἢ μέντοι
 μήτηρ τοῦ παιδὸς καὶ αὐτῇ σφοδρότερον ἐτιπρώσκετο
 12 B. τὴν καρδίαν. λέγει οὖν ὁ βασιλεὺς τῇ καμπονήρῳ
 τοῦ υἱοῦ μητριᾷ· „λάβε οὖν σὺ τὸν υἱόν μου πρὸς-
 15 ἑαυτὴν καὶ ὡς δύνασαι κολακευτικῶς αὐτῷ προσομι-
 λησον, ἵνα κἂν διὰ σοῦ, ὡς εἶπας, κινήθῃ πρὸς
 τὸ λαλῆσαι. καὶ τότε νοήσεις αὐτῇ σὺ τί τὸ τῆς
 σιωπῆς ταύτης αἴτιον.“ ἢ δὲ γυνὴ τὸν παῖδα τῆς
 20 χεῖρὸς λαβοῦσα, πρὸς τὴν ἑαυτῆς οἰκίαν ἀπήγαγε
 καὶ συνομιλεῖν αὐτῷ λόγους πρᾶεις καὶ ἡμέρους
 ἀπήρξατο. ὁ δὲ παῖς ὡς καὶ πρότερον ὁμοίως
 ἐκράτει τὴν σιωπὴν, μηδ’ ὄλως τοῖς γλυκέσι λόγοις
 τῆς γυναικὸς ὑποχαννούμενος καὶ ἀκούων. εἶτα λέ-
 γει πάλιν πρὸς αὐτὸν ἢ γυνή· „ὦ φίλτατε, νῦν
 25 ἀληθῶς ἐγνων ὡς ὑπὸ αἰτίαν τιὰ ὑπάρχεις. ἵνα τί

1 ἐν αὐτῷ i. e. εἰς αὐτόν. ἐν om. BV . 7 ἐπίτρεψον
 A 9 ἀναγγελοῖ V 9. 25 αἰτία] morbus (Boissonade) τῆς
 om. A 11 τῇ αὐτοῦ μητρὶ] talia reliqui qualia in codicibus
 exstant; cf. 5. 12, 5. λάβε ABV 15 ἑαυτὴν] facile neque ta-
 men necessario corrigit aliquis σεαυτήν. cf. 9, 2 et indicem
 προσωμίλησον V. 17 αὐτῇ habet quo offendat 19 οἰκίαν i. e.
 οἶκημα, conelane cf. 9, 24. 20 συνομιλῶν A 22 μηδ’ ὄλως
 scripsi ubique. cf. 6, 15. 17. μηδὲ ὄλως (AB) Boiss., μη δ’ ὄλως
 V 24 πάλιν om. A 25 τῶρα ἐγνώρισα τὴν αἰτίαν, διατι
 σιωπᾶς· D

λοιπὸν ἐπὶ τοσοῦτον καιρὸν σιωπᾶς; ὅμως, εἰ φό-
 βον ἔχεις εἰς ἑαυτὸν μὴ τι τῶν ἀδοκῆτων ἐπέλθοι
 σοι, συμβουλεύω σοί τι πρᾶγμα ἀφέλιμον, καὶ οὐ
 χωρισθῆσομαί σου πρότερον, ἕως οὗ τὸ ἔργον ὃ
 λέξω σοι ἐπ' ἀφελείᾳ τῇ σῇ ἐκπληρώσεις. ὃ δέ σοι 5
 λέγω, τοῦτό ἐστι· γινώσκεις καλῶς ὅτι ὁ σὸς πατήρ
 ἤδη γέρων ἐστὶ καὶ ἀδύνατος, σὺ δὲ ἰσχύεις τῇ δυ-
 νάμει καὶ ἀυξάνεις τῇ νεότητι. ἐὰν φαίνηται σοι οὖν p. 13 B.
 καλὸν, ἐπιβουλήν τινα κατὰ τοῦ πατρός σου μελε-
 τήσω, καὶ ἐκείνον μὲν εἰς φόνον ἐκδώσω, σὺ δὲ 10
 λαβὼν τὴν βασιλείαν, λήψη καὶ εἰς γυναῖκα.“
 ταῦτα τῆς πονηρᾶς γυναικὸς τῷ παιδί λαλησάσης,
 σφόδρα ὁ παῖς ἐπὶ τούτοις ἀργίζετο, καὶ τοσοῦτον
 καθ' ἑαυτὸν τῷ θυμῷ ἔταράχθη, ὡς καὶ τῆς τοῦ
 διδασκάλου αὐτῆς ἐντολῆς ἐπιλαθέσθαι καὶ πρὸ συμ- 15
 πληρώσεως τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν λαλῆσαι. καὶ φησι
 πρὸς αὐτήν· „γίνωσκε, ὦ γύναι, ὡς τὸ νῦν λαλη-
 θέν παρα σοῦ οὐχ ἔξει ἀπόκρισιν παρ' ἐμοῦ ἕως
 συμπληρώσεως ἑπτὰ ἡμερῶν.“ οὕτω τοῦ παιδὸς εἰ-
 πόντος, ἡ γυνὴ περίφοβος γενομένη καὶ ἔντρομος, 20
 βουλήν κακίστην καὶ ὀλεθρίαν κατὰ τοῦ νέου ἐσκέ-
 ψατο· καὶ ἅμα διέφρηξε τὰ ἱμάτια αὐτῆς καὶ τὸ
 πρόσωπον τύπτουσα, μεγάλως ἐβόησεν. ὃ δὲ βασι-
 λεὺς ἀκούσας τῆς φωνῆς καὶ ταραχθεὶς, τὴν γυναῖκα
 προσκαλεῖται καὶ λέγει· „τίς ἡ αἰτία τῆς τοσαύτης 25
 σου ἀτάκτου βοῆς;“ καὶ ἡ γυνὴ ἀπεκρίθη· „ἔγω, p. 14 B.
 βασιλεῦ, μετὰ ἀγάπης πολλῆς κοπιῶσα καὶ προσομι-
 λούσα τὸν σὸν υἱὸν, παρεκίνουν αὐτὸν τοῦ λαλῆ-

1 ἐπιτοσοῦτον V saepius ὅμως i. e. δὲ 2 αὐτὸν A
 8 ἀυξάνεις intransitiue ut aiunt adhibitum 15 αὐτῆς om.
 A. αὐτοῦ? (τον D) προσσυμπλ. V ut 11, 19: qualia abhinc
 non amplius notabo 17 γύναι cdd. τὸ νῦν] τὸν υἱὸν A
 (τῶρα D) 28 σὸν om. AB Boiss.

σαί σοι· οὗτος δὲ αἰφνιδίως ἐπιπεσών μοι, ἐν
 βρῖσαι μου τῷ σώματι ἐπειράτο, ὥστε τῇ πολλῇ β
 τὴν στολὴν μου ἐσπάραξεν, ὡς ὄρας, καὶ τὸ πρόσ-
 πον τοῖς ἰδίοις κατετραυμάτισεν ὄνυξι. καὶ ἐγὼ μ
 5 ἐνόμιζον ὡς ἄλλοις τισὶν ἐλαττώμασι νεωτερικοῖς
 σὸς παῖς ἐκρατεῖτο· τοσαύτην δὲ ἀναίδειαν μυσαρ
 ἔχειν αὐτὸν οὐδ' ὄλωσ ἐστοχαζόμεν.“ ὁ δὲ βασιλε
 τούτων τῶν λόγων ἀνεπίστως καὶ παρὰ πᾶσ
 προσδοκίαν ἀκούσας, καὶ καταπλαγείς ἐπὶ τῷ παρ
 10 δόξῳ τῆς διηγήσεως, κακῶς κατὰ τοῦ υἱοῦ διετέ
 καὶ καθόλου αὐτὸν τῆς νιότητος ἀπεξένωσεν. ε
 πολὺ δὲ τῇ καρδίᾳ νυττόμενος καὶ πικρῶς τῇ λύ-
 βαλλόμενος, πολυτρόπους καὶ ξένους λογισμοὺς κα
 ἑαυτὸν ἀνεπόλει κατὰ τοῦ υἱοῦ· τέλος (δὲ) τῇ πολ
 15 λύπῃ κατατρωθεὶς θάνατον κατὰ τοῦ παιδὸς ἀπ
 φήνατο.

p. 15 B. Ὑπῆρχον οὖν τότε τῷ βασιλεῖ σύμβουλοι φιλ
 σοφοὶ ἑπτὰ, οὓς καὶ συνήθειαν εἶχεν ἐπὶ πᾶσι τι
 ὑπ' αὐτοῦ γινομένοις συμβούλους καὶ συμπράκτι
 20 ρας ἔχειν. τοιγαροῦν καὶ οὗτοι ἀκούσαντες τὴν ἐξ
 νεχθεῖσαν ἀπόφασιν βασιλικὴν κατὰ τοῦ υἱοῦ α
 τοῦ χωρὶς τῆς αὐτῶν συμβουλῆς, συνελογίσαι
 καθ' ἑαυτούς, καταλαβόντες ὡς τὸ πολὺ τῆς ὀργ
 καὶ ὑπερβάλλον τῆς πράξεως ἤττηθεὶς ὁ βασιλεῖ

1 αἰφνιδίως V ἐν ὕβρῖσαι V 4 ὄνυξιν (AB) Bo
 6 τοσαύτην] cf. 3, 1. 11 ἐπιπολύ libri 12 τῇ λύ-
 noli addere ἐν καὶ π. τῇ λ. βαλλόμενος om. A 13 :
 λυτρώπους A 14 ἀνεπήλει B δὲ adieci πολλῇ in
 corr. ex πολύ m. pr. 15 καταπρωθεὶς V καταποθεὶς (L
 Boissonade: scripsi κατατρωθεὶς. cf. l. 13. 8, 12. p. 50. 74
 17 τότε] τὸν καιρὸν ἐκείνον D 19 γενομένοις ἢ
 scripsi γινομένοις 23 διὰ inter ὡς et τὸ inserendum ut
 tur; hac enim sententia a Byzantinis cum accusativo non r
 coniungitur 23 oratio quae dicitur directa fortasse ind
 uerbis διὰ τὸ constituenda est; sic D

τὴν τῆς γυναικὸς κατηγορίαν πιστεύσας εἶναι ἀληθῆ, τὸν υἱὸν ἀνεξετάστως ἀποθανεῖν ἐκέλευσε· διὸ οὐ δεῖ γε ἡμᾶς σιωπῆσαι τὸ τοιοῦτον δρᾶμα οὐδὲ τὸν βασιλέα εἶσαι σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀνεξετάστως καὶ ἀπλῶς. διὰ τοῦτο (γὰρ), ἐὰν μὴ σπουδάσωμεν 5 ἐμποδίσαι αὐτόν, ὕστερον μεταμεληθεὶς ἡμᾶς αἰτιάσεται, καὶ εἰκότως, καὶ ὡς ἐχθροὺς ἀποστραφήσεται, ὅτι οὐκ ἐκάλυσάμεν αὐτόν ἀπὸ τοῦ τοιούτου φόνου. ἄγε δὴ τινα πρᾶξιν ἀρμόζουσαν πρὸς τὸν βασιλέα ἐπινοήσωμεν, ἵνα τὸν υἱὸν αὐτοῦ τῆς τοῦ 10 ἀδίκου θανάτου καταδίκης ἐλευθερώσωμεν.“ εἶτα p. 16 B. ἐβουλεύσαντο εἰς ἕκαστος αὐτῶν ἐφ’ ἐκάστης ἡμέρας μέχρι καὶ τῶν ἐπτὰ περὶ τοῦ υἱοῦ προσομιλεῖν τῷ βασιλεῖ. καὶ δῆτα εἰς τῶν ἐπτὰ, ὃ καὶ πρῶτος τῶν ἄλλων, φησὶν· „ἐγὼ σήμερον τῷ βασιλεῖ παρα- 15 στάς, τοῦ θανάτου ἐλευθερώσω τὸν υἱὸν αὐτοῦ.“ εὐθύς οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπέρχεται πρὸς τὸν βασιλέα καὶ μέχρις ἐδάφους προσκυνήσας εἶπεν· „ὦ βασιλεῦ, οὐ δίκαιόν ἐστι τοὺς βασιλέας πρὸ ἐξετάσεως τῆς ἀληθείας ποιεῖν τι.“ ἤρξατο δὲ καὶ τοιοῦτόν τι διήγημα 20 πρὸς τὸν βασιλέα λέγων· „ἦν τις βασιλεὺς, ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἡγάπα τὰς γυναῖκας, ὡς οὐδεὶς ἕτερος τῶν πάντων ἀνθρώπων· δαιμονιώδης γὰρ ἦν εἰς αὐτάς, ὥστε μὴ νομίζεῖν ἄλλο τι τῶν ἐν κόσμῳ ἡγαπημενότερον ἢ γλυκύτερον. οὗτος τοίνυν ὁ βασι- 25

3 τὸ] πρὸς τὸ? περὶ τὸ? 5 διατοῦτο V *hyrphen ut saepe.*
 τὸ λοιπόν, D γὰρ *adieci* 7 ἐχθρὸν βV ἐχθροῦ A
 ἐχθροῦς Boissonade 14 K l. *initialis ut saepissime in V om.*

18 *lemmata*: πρῶτον [A σοῦ i. e. α^{ov}] φιλοσόφου δη-
 μηγορία πρὸς τὸν βασιλέα VA πρῶτη δημηγορία τοῦ πρῶ-
 του φιλοσόφου B 20 τι om. V 22 ὡς et 12, 1 παρα-
 κύνσαι *infinitivus recte se habent* 24 ἡγαπημενότερον V
 ἄλλο τι V *saepe*

λεὺς ἔτυχε μῖα τῶν ἡμερῶν παρακίψαι ἐκ τῶν τοῦ
 παλατίου καγκέλλων, ἀφ' ὧν ὄρα γυναικα μίαν
 σφόδρα ὠραίαν καὶ περικαλλῆ· καὶ ταύτης ἦλω τῶ
 p. 17 B. κάλλει, καὶ πολὺς ἔρωσ καταδαπάναι καὶ ἔθλιβε τὴν
 5 καρδίαν αὐτοῦ. ὄθεν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐκ-
 πληρῶσαι βουλόμενος, τὸν αὐτῆς ἄνδρα καλέσας
 ἐπὶ τινα βασιλικὴν ὑπηρεσίαν ἐκπέμπει. αὐτὸς δὲ
 νυκτὸς πρὸς τὴν γυναικα παραγενόμενος, πρὸς
 συνουσίαν ταύτην ἠρέθιζεν. ἡ δὲ γυνὴ φρονήσεως
 10 καὶ νοῦ ὀξυτάτου πλήρης τυγχάνουσα καὶ τῇ σω-
 φροσύνῃ μᾶλλον σεμνυνομένη, „δούλη μὲν ἐγὼ τοῦ
 κράτους σου“ ἔφη „ὦ βασιλεῦ, καὶ πρὸς τὸ σὸν
 „πρόσταγμα ἐκπληρῶσαι ἐτοιμοτάτη· ἀλλ' ἐν πρώ-
 „τοις δέομαι μίαν κάμου τῆς δούλης σου γενέσθαι
 15 „παρὰ τοῦ κράτους σου αἰτήσιν.“ καὶ τοῦτο εἰ-
 ποῦσα, δείκνυσι τῶ βασιλεὶ βίβλον τινὰ τοῦ ἀνδρός
 αὐτῆς, ἐν ἣ περὶ σωφροσύνης ἐγγράφητο καὶ τῆς τῶν
 αἰσχυρῶν καὶ ἀλόγων ὀρέξεων ἀποφυγῆς· καὶ ταύτην
 ἀνοίξασα, „ἀνάγνωθι, δέομαι, βασιλεῦ,“ ἔφη „καὶ
 20 „ἔξ αὐτῆς κατανόησον πῶς δεῖ τοὺς κατὰ σὲ βασιλέας
 „κρατεῖν τῶν ἡδονῶν· οὕτω γὰρ δικαίως ἂν βασι-
 p. 18 B. „λεῖς εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι ἔχοιεν.“ ὁ δὲ βασιλεὺς
 ἀφείδς τὰ ἐν τῇ βίβλῳ, παῖζειν ἀσχημόνως ἐπεχείρει
 τῇ γυναικὶ καὶ ταύτης ἄπτεσθαι ἀτάκτως. οὐδὲν
 25 (δὲ) τῆς τοιαύτης ἀναίσχυντίας ἀπέλαυεν· ἀλλὰ

1 μῖα τῶν ἡμερῶν *formula dicendi recentioribus usitatissima* 2 καγκέλλων *scripsi: καγκέλων VAB Boiss. cf. Corais Ael. p. 350. de altera scriptura u. Boissonade Anecd. 4, 384, 5*
 3 περικαλλῆ V ἦλω V et 14 κάμου: *qualia semel monuisse sufficet* 9 ἡ δὲ V: καὶ (AB) Boissonade. *sed certe articulus suppleri debebat* 11 μᾶλλον *codices: uidetur reponendum μάλα in his libris saepe cum illo permutatum; u. 2, 16; om. D* 12 πρὸς τὸ i. e. πρὸς τὸ τὸ, *ni praeposito delenda* 25 δὲ *adteci: ὅμως δὲν D ἀπέλαβεν V ea litterae β forma quae proxime abest a*

πολλὰ καμῶν ἐκείσε καὶ κεκοπιακῶς ἀνεχώρησε, μη-
 δὲν τῇ γυναικὶ διαπραξάμενος ἄτοπον. τὸ δὲ τοῦ-
 του βασιλικὸν δακτύλιον τῆς χειρὸς ὀλισθῆσαν ὅτε
 τῇ γυναικὶ ἐρωτικῶς περιίπτατο, μὴ εἰδυίας ὅλως
 αὐτῆς ὑπὸ τὴν κλίνην ἐκείνης λαθὼν ἀποπέπτωκεν. 5
 ὅτε δὲ ὁ αὐτῆς ἀνὴρ ἦλθε, [καὶ] καθεσθεις ὡς ἔθος
 ἐπὶ τῆς κλίνης, ὄρᾳ τὸν [βασιλικὸν] δακτύλιον ἐπὶ
 τῇ κλίνῃ κείμενον, καὶ περιεργότερον τούτῳ τοὺς
 ὀφθαλμοὺς βαλὼν, ἔγνω γε ἅμα τοῦτον ὄντα βασι-
 λικόν. τοῖς λογισμοῖς οὖν ταραττόμενος ὁ ἀνὴρ καθ' 10
 ἑαυτὸν ἔλεγεν ὡς „ὁ βασιλεὺς τῆς γυναικὸς μου
 κατεξανέστη καὶ αὐτῇ συνεφθάρη.“ καὶ ἀπὸ τότε
 φόβος εἰς αὐτὸν τοῦ βασιλέως εἰσῆλθε, καὶ οὐκ ἔτι
 συγκοιμηθῆναι τῇ γυναικὶ ἐπεχείρησεν· ἀλλ' οὐδέ
 τινα λόγον περὶ τούτου τῇ γυναικὶ λελάληκεν. ἐπὶ 15
 πολὺ δὲ ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς μὴ ἀψάμενος, ἔγνω p. 19 B.
 δεῖν σιγῇ φέρειν τὸ πρᾶγμα· τῆς δὲ γυναικὸς πρὸς
 τὸν ἴδιον πατέρα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ἐξειπούσης τὴν
 τοῦ ἀνδρὸς ἀποστροφὴν, ὁ πατὴρ καὶ οἱ ἀντάδελφοι
 παρενθὺς πρὸς τὸν βασιλέα παραγενόμενοι, τοῦ 20
 γαμβροῦ αὐτῶν κατεβῶν οὕτως λέγοντες· „ὦ βα-
 „σιλεῦ, ἀγρὸν ἡμέτερον τῷ ἀνδρὶ τούτῳ ἐκδεδώ-
 „καμεν· ὃν καὶ ἐπὶ πολὺν ἐργασάμενος καιρὸν, νυνὶ
 „τοῦτον κατέλειπεν, ὥστε ὑπὸ τῆς αὐτοῦ ἀμελείας

l. u Latinorum 2 τῇ] ἐπὶ τῇ? cf. p. 118 B p. i. 4 τῇ
 γυναικὶ .. περιίπτατο a scriptore ipso uidetur profectum. uide
 commentationem 5 λαθῶν m. pr. V 5 ὑπὸ cf. 7 6 καὶ
 et 7 βασιλικὸν seclusi 7 τὸν] supra neutrum extat 8 quae
 in V post περιεργότερον extat lineola, uersus tantum explendi
 causa adpicta est; uidetur tamen ἐπὶ excidisse 12 αὐτῇ BV
 συνεφθάρη] i. e. συνεμίγη; alterum uocabulum de pruritu
 dicitur ἀπὸ τότε i. e. ἔκτοτε. cf. Lob. Phr. p. 47, 2
 15 λ. σιληρόν D 17 πρὸς] περὶ A 19 ἀναστροφὴν BV
 24 κατέλειπεν libri: corr. Boisson.

„ἀποχερσωθῆναι πάλιν τὸν ἀγρὸν πεποιήκειν ὡς τ
 „πρότερον. διὸ καὶ τοῦ σοῦ κράτους δεόμεθα, ἵν
 „ἢ τὸν ἀγρὸν ἐργάξῃται ὡς τὸ πρότερον, ἢ ἀποκα
 „ταστῆσαι τοῦτον εἰς ἡμᾶς.“ ὁ δὲ βασιλεὺς τὴν ἐγ
 5 κλησιν ταύτην ἀκηκώς, „τί οὗτοι λέγουσι;“ πρὸ
 τὸν ἄνδρα ἔφησε τῆς γυναικός. ὁ δὲ ἀνὴρ τῷ βασι
 λεῖ ἀπεκρίνατο· „ὄσα τῷ κράτει σον παρ' αὐτῷ
 „ἀννῆχθη, ἀληθῆ εἰσι· τὸν γὰρ ἀγρὸν, ὃν μοι δε
 „δώκασιν, ὅση μοι δύναμις καλλιέργου καὶ οὐδ
 10 „ὄλως παρημέλουν· ἀλλ' ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐν αὐτῇ
 p. 20 B. „ἐργαζόμενος ἔχνη λέοντος ἐντυχεῖν με συμβέβηκει
 „ἀ καὶ θεασάμενος οὐκ ἔτι τὸ ἀπ' ἐκείνου πλησιά
 „σαι τετόλμηκα τῷ ἀγρῷ.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκεῖνο
 τῶν τοιούτων δημάτων ἀκούσας, τῷ ἀνδρὶ τῆς γυ
 15 ναικός ἔφη· „ἀληθῶς λέγεις, ὦ ἄνθρωπε· ὁ γὰ
 „λέων ἐν τῷ ἀγρῷ πάντως εἰσελήλυθεν, ἀλλ' ὁ
 „κατὰ τι τὸν ἀγρὸν ἐλυμήνατο· ἀλλ' οὐδὲ πάλι
 „ἐκεῖσε εἰσελθεῖν ἐπιχειρήσει· λοιπὸν ὡς τὸ πρότε
 „ρον τὸν ἐκδοθέντα σοι ἀγρὸν κράτει καὶ ἀφόβω
 20 „ἐργάξου.“

Ταύτην τὴν διήγησιν ὁ πρῶτος φιλόσοφος ἀνε
 νεγκῶν τῷ βασιλεῖ λέγει· „ταῦτα διηγησάμην, ἰ
 βασιλεῦ, ἵνα γυνῶς ἔξ αὐτῆς τῆς διηγήσεως, πῶς οἱ
 πάντα δεῖ τὰ κατηγορούμενα κατὰ τίνος ἢ ὑποπτεν
 25 ὄμενα πιστεύειν ὡς ἀληθῆ, ἀλλ' οὐδὲ τὰς διαβολὰ
 εὐκόλως ἀκούειν καὶ ἀνεξετάστως δικάζειν καὶ ἀπο

3 ἀποκαταστήση? infinitivi subiectum est rex 8 notī cor
 rigere ἔστι 9 ἐκαλλιέργου? καλλιέργου? οὐδόλως al
 quotiens etiam V 11 ἔχνη ABV: scripserim ἔχνει . . ὁ, no
 immemor eorum quae dixi p. 3, 11 ἐντυχεῖν A 18 ἔλθει
 V 22 σοι supplere non videtur necessarium 23 πῶς i. e.
 ὡς. Corais Στοχ. αὐτοσχ. ante Aelianum 46' n. 2

φῆνασθαι. καὶ ἄλλην πρὸς τούτοις, ὃ βασιλεῦ, διη-
 γησιν ἀκουσθεῖσάν μοι διηγῆσομαι τῷ σῷ κράτει.
 „ἀνὴρ τις φυλῆς ἦν τῶν Ἀγαρηῶν· οὗτος περιέρ- p. 21 B.
 γως τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τούτου καὶ ποικίλως ἀκριβολο-
 γῶν, ὄρνεόν τε ἀνήσατο ἐνάφθρως φθεγγόμενον, 5
 ὅπερ ἡ κοινὴ συνήθεια ψιττακὸν οἶδε καλεῖν. καὶ τὸ
 ὄρνεον ἐν κλωβῷ βαλὼν, ἐν τῷ οἰκῆματι φέρων
 ἐφύλαττε, καὶ παρήγγειλε τῷ ὄρνέῳ προσεκτικῶς
 αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ὄραν· „καὶ εἴ τι δ' ἂν ἀπόντος
 μου τῆς οἰκίας ἡ γυνὴ διαπράξῃται, παρατήρει τοῦ 10
 ἀπαγγεῖλαι μοι.“ οὕτως οὖν ὁ ἀνὴρ τῷ ψιττακῷ
 παραγγείλας, ἐπὶ τινὰ ὁδοιπορίαν ἀπῆλθε. τότε τοί-
 νυν τις ἄνθρωπος εἰσερχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν, μοι-
 χεύων ἦν τὴν γυναῖκα, συνειδυίας τοῦτο καὶ τῆς
 δούλης. ὅτε δὲ ὁ ἀνὴρ ἦκεν ἐκ τοῦ ταξειδίου, ἠρώτα 15
 τὸν ψιττακόν, τί ἄρα τὴν γυναῖκα ποιούσαν ἐθεά-
 σατο. ὁ δὲ ψιττακὸς πάντα τὰ τῇ γυναικὶ ἀκολούστως
 πραχθέντα τῷ κυρίῳ ἐξεφώνησε. καὶ ὁ ἀνὴρ δεινῶς
 τὴν καρδίαν δηχθεὶς, οὐκ ἔτι αὐτὴν συνειμίγνυτο.
 καὶ ἡ γυνὴ τὴν ἑαυτῆς δούλην ὑπέλαβε τῷ ἀνδρὶ 20
 ἀναγγεῖλαι τὰ κατ' αὐτήν, καὶ προσκαλεσαμένη αὐ-

1 lemma: καὶ (om. V) ἕτερον (β^{0v} i. e. δεύτερον V, ἐτέρω
 A) 3 ἦν scripsi: ὦν ABV. cf. p. 78 et 48 B. τις τῆς
 φυλῆς? (ἀπὸ τοῦ γένους D) 4 τούτου i. e. ἑαυτοῦ, ut saepe
 5 φθεγγόμενον V 6 οἶδε] solet 7 κλωβῷ AV ἐν
 τῷ i. e. εἰς τὸ 9 ὄραν] obseruare εἴ τι δ' ἂν ne te
 offendat in hoc scriptore 15 ταξειδίου] ἐπὶ πάσης ἀπλῶς
 πορείας τε καὶ ἐκδημίας, καὶ ἰδιαίτερον ἐπὶ τῆς θαλασσο-
 πορείας τέθεικεν ἡ νῦν ἐπικρατούσα συνήθεια. Coraes ad
 Heliod. p. 296. Haase ad Leon. D. p. 441. ταξειδίου A ex
 usu Graecorum hodiernorum 18 ἀνδρὶ et in marg. κυρίῳ A
 19 δειχθεὶς BV αὐτήν] cf. n. ad 3, 11 20 ὑπέλαβε
 scripsi, ἔλεγε libri: quod etsi quodammodo explicari potuit ut sit
 i. q. ἔφασκεν illud Homericum, i. e. ἐνόμιζε, ὑπόπτεψε, iamen
 propter alterum ἔλεγεν 16, 1 mutandum esse duxi

p. 22 B. τὴν, ὀργίλως καὶ πικρῶς ἔλεγεν „εἰ ἀληθῶς σὺ τῷ
 „ἀνδρὶ μου τὰ πραχθέντα μοι πάντα ἀνήγγειλας;“
 ἢ δὲ δούλη μεγάλως ᾤμνυεν, ὡς οὐδ' ὅπως οὖν περὶ
 αὐτῆς τῷ κυρίῳ λελάληκεν. „ἀλλ' ὁ ψιττακός, ἴσθι,
 5 „κυρία, τὰ περὶ σοῦ ἅπαντα τῷ κυρίῳ ἐλάλησεν.“
 ἢ δὲ γυνὴ ταύτης ἀκούσασα τὴν παρὰ τοῦ ὀρνέου
 κατηγορίαν, ἐτεχνάσατο πῶς ψευδῆ τὸν ψιττακὸν
 ἀποδείξει τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. καὶ τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ
 λαβοῦσα τὸν ψιττακὸν μετὰ τοῦ κλωβοῦ ἐνθα κοι-
 10 μωμένη ἐτύγχανε, χειρόμυλον πλησίον τοῦ ψιττα-
 κοῦ θείσα συνέστρεφεν, ἐξ οὗ κτύπος ἠκούετο ὡς
 βροντή· ἔμπροσθεν δὲ τούτου καθρέπτῃν περιεκύ-
 κλου τοῖς ὀφθαλμοῖς τοῦ ὀρνέου, ὡς δοκεῖν ἀστρα-
 πὰς ἀποπέμπειν· σὺν τούτοις καὶ σπόγγον βεβρεγμέ-
 15 νον ἄνωθεν τοῦ ψιττακοῦ κρεμάσασα, σταλαγμοὺς
 ὕδατος ἐπάνω τούτου ῥέειν πεποίηκεν. ὁ δὲ ψιττα-
 κὸς τούτων οὕτω γινομένων, τῇ γωνίᾳ τοῦ κλωβοῦ
 ὑπεκρῦπτετο, (καὶ) αὐτῷ τῷ ὀρνέῳ ἐδόκει δι' ὅλης
 τῆς νυκτὸς ἐκείνης βρέχειν, καὶ ἀστραπὰς καὶ βρον-

1 a u. εἰ Boissonade sermonem incipere recte indicavit.
 nam etsi non est quod dubitemus quin primo ut c. c. ὅτι apud
 omnes et ὡς apud recentiores scriptores ab initio enuntiatorum
 quae uerba loquentium ipsa referunt ponuntur, ita c. εἰ indicandis
 interrogationibus quae dicuntur directis quoque inseruierit:
 tamen in sermone uulgari ita adhibetur ut omnino particulae εἰ
 locum teneat, uelut cum in N. T. haud raro post uocatiuum κύ-
 ριε conlocetur, itaque pro c. εἰ non est substituendum ἢ (om. D)
 2 ἀνήγγειλας scripsi: ἀπήγγειλας libri 6 ταύτης scripsi:
 τοῦτο libri. an τὴν παρὰ τοῦ ὀρνέου κατηγορίαν delenda
 sunt? 8 ἀποδείξει VAB Boiss.: tum scriptum oportebat
 πῶς 11 συνέστρεψε ABV 12 καθρέπτῃν] speculum.
 uocabulum ut uidetur corruptum e u. κάτοπτρον περιεκύ-
 κλου... 14 ἀποπέμπειν om. A 14 σπόγγον V 17 locus
 maxime turbatus. uerba enim τῇ γωνίᾳ τοῦ κλ. ὑπεκρῦπτετο
 (ὑπεκρῦπτετο A) inter uu. βρέχειν καὶ et ἀστραπὰς in libris
 leguntur: unde huc transtuli et καὶ ante αὐτῷ adieci; fortasse
 autem etiam ἀστραπὰς post ἀπανυῶζεσθαι reponendum est.

τάς ἀπηχέισθαι καὶ ἀπαναγάζεσθαι. πρῶτας οὖν ὁ ἀνὴρ τῆς γυναικὸς τῷ ψιττακῷ προσελθὼν, φησὶ ^{p. 23 B.} πρὸς αὐτὸν· „τί δὴ ποτε τῇ νυκτι ταύτῃ ἐώρακας;“ ὁ δὲ ψιττακὸς ἀντέφησε· „τῆς νυκτὸς ἢ βροχῆ καὶ „καὶ βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ οὐκ ἀφείκασί με τὸ καθ’ 5 „ὄλου ἰδεῖν τί ἄρα ταύτῃ τῇ νυκτι ἐγεγόνει.“ ὁ δὲ ἀνὴρ τούτους τοὺς λόγους τοῦ ὄρνέου ἀκούσας, καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ὄντως οὐδὲν ἐστὶν ἀληθὲς ὅσα „ἀνήγγειλέ μοι τὸ ὄρνεον, ἀλλὰ πάντα ὅσα μοι ἐλά- „λησε ψευδῇ πεφύκασι καὶ ἀπατηλά, καθὼς ἐστὶ 10 „φανερόν ἐξ ὧν τὰ νῦν μοι ἀποφθέγγεται· οὐδὲν „γὰρ τῇ νυκτι ταύτῃ συμβέβηκεν, οὔτε ὑπέτος κατη- „νέχθη οὔτε βρονταὶ ἀπηχῆθησαν οὔτε ἀστραπαὶ „ἀπηγύρασαν· ὅθεν“ φησὶ „καὶ ὅσα μοι περὶ τῆς συ- „ζύγου ὁ ψιττακὸς εἶρηκε ψεῦδος ἦσαν ἀληθῶς καὶ 15 „ἀπάτη.“ ταῦτα ἢ πονηρὰ ἐκείνη γυνὴ πονηρῶς τεχνευσαμένη, ἦδη, βασιλεῦ, ἀκούεις πῶς τὸν ἄνδρα ἠπάτησε καὶ τὴν ἐκείνου φρόνησιν ἐνίκησε τελείως καὶ τὸ ὄρνεον ψευδὲς ἀπέδειξε. καὶ οὕτως αὐτῇ ὁ ἀνὴρ διηλλάγη καὶ ὡς τὸ πρότερον ἐφίλει. γίνωσκε 20 γὰρ, ὦ βασιλεῦ, ὡς οὐδεὶς δεδύνηται κατὰ τι τῶν ^{p. 24 B.} πονηρῶν γυναικῶν περιγενέσθαι τὸ σύνολον καὶ ταύτας νικῆσαι.“

καὶ ἀπὸ ταῖς πολλαῖς ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς ἐκρύβητον εἰς τὴν γωνίαν τοῦ κλωβίου Ven: qui ordo rerum si uerior est — correctior autem ille est quem exhibui — paullo leuiore mutatione u. καὶ τῇ γ. τ. κλ. ὑπ. post ἀπαναγάζεσθαι conlocari poterant 5 καὶ αὶ ἀστραπαὶ? (sic D) ἀφηκασί ABV: ἀφείκασι scripsi 8 ἐστὶν et 10 ἐστὶ libri: qualia alias non πόται 12 ταύτῃ τούτων? 14 ἀπηγύρασθησαν? 15 ἦσαν] non est quod reponatur ἦν 17 τεχνευσαμένη? 19 αὐτῇ V 20 διηλλάγει V 21 γὰρ] ἄρα? λοιπὸν D. sed γίνωσκε significat scito ὦ βασιλεῦ VD: om. AB Boiss. δύνεται BV forma barbara. δύνεται D

Τούτων ὁ βασιλεὺς Κῦρος παρὰ τοῦ ἐνὸς φιλο-
 σόφου ἀκούσας, εὐθύς ἀνεβάλλετο τὴν ἀπόφασιν,
 μᾶλλον δὲ αὐτὴν ἀνατρέπει καὶ κελεύει μὴ ἀναιρεῖν
 τὸν υἱὸν αὐτοῦ. ἡ μέντοι τοῦ βασιλείως πονηροτάτη
 5 παλλακὴ τῇ ἐπαύριον πάλιν πρὸς αὐτὸν παραγενο-
 μένη καὶ παραστᾶσα τούτῳ σὺν δάκρυσιν ἢ κατά-
 ρατος ἔλεγεν· „οὐ δίκαιόν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, τὸν
 ἄπαξ γενοῦντα κατάδικον καὶ τοῦ θανάτου ἔνοχον
 μὴ εὐθύς ἀπολέσαι· εἰ γὰρ μὴ τὸν τοιοῦτον ἀναι-
 10 ρεῖσθαι προστάττεις, οὐδεὶς ἔσται πεποισθῶς καὶ
 θαρρῶν εἰς τὴν τοῦ κράτους σου δικαιοσύνην. ἦν
 γὰρ τις ἀνὴρ, ὦ βασιλεῦ, πλύνων δέρματα· ὃς ἐν
 τινι ποταμῷ πλύνων, εἶχε σὺν αὐτῷ τὸν υἱὸν αὐ-
 τοῦ. ὁ δὲ τούτου υἱὸς ἐν τοῖς ὕδασι παλῶν τοῦ
 15 ποταμοῦ καὶ κολυμβῶν, εὐθύς τὸν παῖδα ὁ ποταμὸς
 p.25 B. κατέκλυξε καὶ ἀπέπνιγεν. εἰσελθὼν δὲ ὁ πατὴρ ὥστε
 τὸν παῖδα τοῦ κινδύνου ἐλευθερωῶσαι, σπουδῆν εἶχε
 τὴν πρὸς αὐτόν· σφοδρῶς δὲ τῷ ρεύματι φερόμενος
 ὁ ποταμὸς ἀμφοτέρους κατακλύσας ἀπέπνιξεν. οὕτω
 20 καὶ σὺ, βασιλεῦ, ἀπολῆ, εἰ μὴ προαπολέσεις τὸν
 υἱὸν σου θανάτῳ. εἰ γὰρ ὑπερτίθεσαι τὴν ἐκείνου
 ἀναίρεσιν, μικρὸν ὅσον κατεπαρθεῖς σοῦ πάντως ἐξ-
 αναστήσεται, καὶ μετὰ γε τῆς βασιλείας καὶ τῆς ζωῆς
 ἀποστερήσει.“
 25 Τούτων ἀκούσας τῶν λόγων ὁ Κῦρος πάλιν τὸν

1 τούτων] cf. n. ad p. 58 B. ἐνὸς] πρώτου Boissonade;
 sed cf. p. 105 B. ὁ εἰς .. ὁ δευτέρος .. ὁ τρίτος .. ὁ τέταρ-
 τος. cl. 110. 142 B. 2 ἀνεβάλλετο? 3 αὐτῆν] τὴν A
 5 παλλακὴ V 11 lemma codd: διήγησις τῆς πονηρᾶς γυ-
 ναικός. 15 τὸν] αὐτόν A 16 εἰσελθὼν i. e. ἐμβαίνων
 ὥστε] i. q. ἐφ' ὧτε ut p. 118 B. et in NT. 18 τῆν]
 μάνην? (σ... α. om. D) 20 ἀπολῆ et προαπολέσεις V
 22 σου (AB) 28 ζωῆς σε? 24 lemma codd: δευτέρου φι-
 λосоφου δημηγορία

νιόν ἀποκτανθῆναι διακελεύεται. ὁ δὲ δευτέρος φιλόσοφος παραστὰς τῷ βασιλεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνήθως προσκυνήσας, ἔφη· „βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι. ἀκήκοα πάλιν σὲ κατὰ τοῦ σοῦ υἱοῦ θάνατον ἀποφήμασθαι· διὸ καὶ δουλικῶς ἀναφέρω τῷ κρᾶ- 5
 τει σου ὡς, εἰ καὶ ἑκατόν, εἰ δυνατόν, προὔπηρχόν σοι παῖδες, οὐκ ἔδει σε ἕνα τούτων θανάτῳ ὑποβαλεῖν, καὶ τὸ μείζον ἀναιτίως· πολλῶ μᾶλλον ἕνα ἔχοντά σε παῖδα, πῶς σε χρηὶ φιλοστόργως τῆς ζωῆς αὐτοῦ περιέχεσθαι; σὺ δὲ τούναντίον ἅπαν, ὧ βα- 10
 σιλεῦ, κελεύεις ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὅπου γε μᾶλλον p. 26 B.
 πρέπει ἐρευνῆσαι πρότερον εἰ ἀληθῆς ἄρα καὶ οὐ ψευδῆς καὶ πανοῦργος ὑπάρχει ἢ κατ' αὐτοῦ προτεθεῖσα διαβολή. σκέψαι τοιγαροῦν, ὧ δέσποτα, μή πως ἀδίκως τὸν νιόν σου φονεύσεις, καὶ πικρῶς ἐς 15
 ὕστερον μεταμεληθεῖς, σεαυτὸν ἀνωφελῶς αἰτιάσῃ καὶ μέμψῃ, καὶ πολλὰ ζητήσας τὸν νιόν μετὰ δακρύων καὶ πόνου οὐχ εὐρήσεις, καὶ συμβήσεται σοι ὡσπερ τιλὶ ἐμπόρῳ συμβεβημέναι λέγεται τοῦτο.

Φασὶ γὰρ περὶ ἐκείνου, ὡς ἂν τι ὄντων ἐώρα 20
 εἰς τι τῶν ἐσθιομένων ἢ εἰς τι τῶν πινομένων εἰδῶν, οὐδ' ὄλως αὐτοῦ μετελάμβανεν. ἐν μᾶ γοῦν τῶν ἡμερῶν ἐπὶ πραγματείαν ἐξεπορεύετο καὶ εἰς τινα πόλιν καταλαβών, ἐν αὐτῇ κατέλυσεν. εἶτα τὸν αὐτῷ ὑπηρετοῦντα νεανίσκον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἐκπέμπει τὰ πρὸς 25
 τροφήν αὐτοῦ ἐξωνήσασθαι. ὁ δὲ ἐντυγχάνει τιλὶ νεά-

1 διακελεύεται i. e. κελεύει ὁ δ' ἕτερος et e corr. ὁ
 δευτέρος A 9 πῶς i. e. ὡς cf. 14, 23 σὲ V 12 πότερον
 V 14 διάβοῃ D 15 τὸν . . πικρῶς om. A 16 ἕυστερον
 V ut saepe 19 ὡσπερ V 20 lemma codā: παράδειγμα τοῦ
 δευτέρου φιλοσόφου γὰρ om. V 21 εἰς i. e. ἐν εἰ-
 δῶν] rerum 22 μετελάμβανε libri 24 καταλαβών] per-
 ueniens

νιδι ἐν χερσὶ φερούσῃ δύο καθαρὸς ἄρτους καὶ τού-
 τους εἰς ἀγορὰν προκαλουμένη τῷ βουλομένῳ παντί.
 τῇ γοῦν τῶν ἄρτων καθαρότητι καὶ τῷ τῆς θεωρίας
 p. 27 B. κάλλει εὐφρανθεῖς ὁ ὑπηρέτης τοὺς ἄρτους ἡγό-
 5 ρασε καὶ τῷ κυρίῳ προσήνεγκεν. ὁ δὲ ἔμπορος τοὺς
 ἄρτους φαγών, ἠὺφράνθη πολλὰ τῇ αὐτῶν τροφῇ
 καὶ λέγει τῷ νεανίσκῳ· „καθ' ἡμέραν ἀπὸ τούτων
 „ἀγόραξέ μοι τῶν ἄρτων εἰς ἡμετέραν τροφήν.“ ὁ
 δὲ ὑπηρέτης οὕτως ἐποίηε καθὼς παρηγγέλθη, ἀγο-
 10 ράξων ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐκείνης καὶ κομίζων τῷ
 κυρίῳ αὐτοῦ. μιᾶ δὲ τῶν ἡμερῶν ἀπελθὼν ὁ ὑπη-
 ρέτης εἰς τὴν ἀγορὰν, εὕρισκε τὴν νεάνιδα μὴ ἔχου-
 σαν τοὺς συνήθεις ἄρτους, (καὶ) ἐπαναστρέψας πρὸς
 τὸν κύριον αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· „γνωστὸν ἔστω σοι,
 15 „κύριέ μου, ὡς ἔξ ἐκείνου τοῦ ἄρτου οὐκ ἠδυνήθη
 „εὐρεῖν· μία γὰρ νεᾶνις ἐπώλει, καὶ νῦν οὐκ ἔχει
 „πωλῆσαι.“ ὁ δὲ ἔμπορός φησι τῷ ὑπηρέτῃ· „λάλη-
 „σόν μοι τὸ λοιπὸν ἐκείνην τὴν νεάνιδα, ὅπως ἡμῖν
 „εἶπη πῶς τὸν τοιοῦτον καλὸν ἄρτον οὕτως ἠδύτα-
 20 „τον κατεσκεύαζεν.“ ὅθεν καὶ ὁ ὑπηρέτης φέρει τὴν
 κόρην πρὸς τὸν ἔμπορον· ὅτε καὶ λέγει πρὸς τὴν
 κόρην ὁ ἄρχων· „λέγε, ὦ νεᾶνις, μετὰ ἀληθείας πῶς
 p. 28 B. „τὸν ἄρτον, ὃν ἐπώλεις τῷ ἐμῷ ὑπηρέτῃ, οὕτως

1 καθαρὸς] ex polline optimo et minutissimo confectus
 2 εἰς ἀγορὰν non est in foro, sed ad emendum προκαλου-
 μένη non potest significare h. l. inuitans, sed nil nisi i. q. offerens,
 exponens; at dativus adiunctus offendit. an προβαλουμένη?
 5 προσήνεγκε libri 13 ἀναστρέψας BV καὶ adieci; et-
 enim ubi enuntiatum cum altero non connectitur particula aliqua,
 si dicendi verbum adest, hoc ab initio conlocari solet. 16 εὐ-
 ρεῖν] uernacule bekommen γὰρ] δὲ BV (ὅτι D) οὐκέτι
 ἔχει? cf. D 17 λάλησον] κάλησον (uolebat sine dubio κάλε-
 σον) Boissonade 18 τοιοῦτον V saepe 20 φέρει i. e. ἄγει
 22 ἄρχων i. e. κύριος

„ἤδὸν κατεσκεύαζες· ἐπιθυμοῦμεν γὰρ καὶ ἡμεῖς
 „ὅμοιον ἄρτον ποιῆσαι καθὼς σὺ ἐποίεις.“ ἡ δὲ γυνή
 πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν ὡς „ἐν τοῖς ὤμοις τῆς κυρίας
 „μου τραῦμά τι ἀνεφάνη, καὶ περὶ τοῦ τραύματος
 „ἐκείνης ὁ ἱατρός εἶπέ μοι· „καθαρώτατον ἄλευρον, 5
 „ὡ γύναι, φέρουσα καὶ τοῦτο βουτύρῳ καὶ μέλιτι
 „φύρουσα καὶ μιγνύουσα, ἐπιτίθει τῷ τραύματι,
 „μέχρις ἂν αὐτῷ [τῷ τραύματι] ἡ παντελής ὑγεία
 „προσγένηται.“ ἡ δὲ γε κυρία μου λοιπὸν κατὰ
 „τὴν τοῦ ἱατροῦ ἐποίει διάταξιν. ὁσάκις δὲ τὸ ζυ- 10
 „μάριον τῆς πληγῆς ἀφηρείτο, ἀντίκα ἐρριπτεν αὐτό,
 „κἀγὼ ὕστερον τοῦτο ἐκ τῆς γῆς λαμβάνουσα εἰς
 „ἄρτους μετεσκεύαζον· καὶ ὁ σὸς ὑπηρέτης τούτους
 „εὐρίσκων ἠγόραξε. νῦν δὲ τοῦ τραύματος τῆς κυ-
 „ρίας μου παντελῶς ὑγιάναντος, οὐκ ἔτι χρεία ἐστὶν 15
 „ἐκείνων τὸν ἄρτον κατασκευάζειν.“ τούτων ἀκού-
 σας τῶν λόγων, ὁ ἔμπορος πικρότατα βδελυξάμενος,
 ἀποθανεῖν παρεκάλει καὶ καθ' ἑαυτὸν διαπορούμε-
 νος τίνα θεραπείαν ἐπιθήσει τῷ πράγματι, ἔλεγε p. 29 B.
 πρὸς ἑαυτὸν· „τὸ μὲν στόμα καὶ τὰς χεῖρας εὐκόλως 20
 „ἀπονίψασθαι ἔχω, τὴν δὲ κοιλίαν ἐνδοθεν ἐκκαθα-
 „ραι οὐκ ἔχω.“ οὕτως οὖν, ὦ βασιλεῦ, πεφόβημαι
 μὴ πως ὅμοιον τι τῷ ἐμπόρῳ τὸ σὸν πάθη κράτος,
 καὶ ζητήσεις τὸν υἱὸν σου ὡς ἐκεῖνος τοὺς ἄρτους
 καὶ οὐχ εὐρήσεις.“ 25

Ταῦτα ὁ δεύτερος σύμβουλος τῷ βασιλεῖ γε εἰ-

4 τραύματι V 6 φέρουσα i. e. λαβοῦσα τούτῳ V 7
 φέρουσα] φέρουσα A [τῷ τραύματι] *seclusi* 8 ὑγεία *forma*
uolgaris 9 γε om. BV 11 ἀφηρείτω V 12 ἀναλαβοῦσα?

16 κατὰ ἠμάζειν A 18 παρεκάλει] *precatus est, optauit,*
ἠύχeto cf. p. 85 B. extr. καθ' ἑαυτὸν] ἠλθε αὐτὸν A
 19 ἐπιθείσει V 21 ἐκκαθαίρει V (AB) Boiss. 23 πάθει V
 24 ζητήσης (D) *ne scribatur prohibet εὐρήσεις* 24 *incepte!*

πάν, προσέθηκε τοῖς αὐτοῦ λόγοις καὶ τοῦτο, ὡς
 „τῶν γυναικῶν τοὺς δόλους, ὦ βασιλεῦ, πολλοὺς
 καὶ ποικίλους εἶναι ἀκήκοα, ἐξ ὧν ἓνα τρόπον κα-
 κίας γυναικὸς παρατίθημι εἰς διήγησιν. γυνή τις
 ἦν, ἔχουσα φίλον κατ' ἔρωτα, ὃς καὶ ὑπῆρχεν εἰς
 τῶν τοῦ βασιλέως στρατιωτῶν. ἔτυχε γοῦν τὸ κατ'
 ἐκείνο καιροῦ τὸν στρατιώτην πέμψαι τὸν δοῦλον
 αὐτοῦ πρὸς τὴν ἐρωμένην καὶ πυθέσθαι αὐτῇ [ἥτοι
 ἐρωτηῆσαι] εἰ καιρὸς ἀρμόδιός ἐστιν, ἀπόντος τοῦ
 ἀνδρὸς αὐτῆς, τὸν κύριον τούτου παραγενέσθαι. ὅτε
 καὶ ἡ ἀσελγῆς γυνὴ ἐρασθεῖσα τοῦ δούλου εἰς μίξιν
 τοῦτον ἔλθειν κατηνάγκασε. τούτου οὖν γενομένου
 καὶ τοῦ δούλου χροῦζοντος ἀπελθεῖν πρὸς τὸν κύ-
 ριον αὐτοῦ καὶ ἀπαγγεῖλαι τί γέγονεν, ὃ κύριος
 παρεγένετο πρὸς ζήτησιν τοῦ δούλου. ἡ δὲ γυνὴ αἰ-
 σθησθεμένη τοῦτο, λέγει τῷ δούλῳ· „εἰσελθε σὺ εἰς τὸ
 ἐσώτερον οἶκημα.“ καὶ τούτου γενομένου, ὃ κύριος
 τοῦ δούλου ἔλθων πρὸς αὐτὴν συνειμίγνυτο. οὕτως
 οὖν ἐκείνων συμφθειρομένων καὶ τοῦ δούλου ἔσω
 προσκαρτεροῦντος, ἐξαιφνης ὃ τῆς γυναικὸς ἀνὴρ
 παρεγένετο. ἡ δὲ μοιχαλῆς φοβουμένη τὸν μοιχὸν
 εἰσάξει εἰς τὸ ἐνδότερον καὶ αὐτόν, μὴ πως θεάσαιοτο
 τὸν ἑαυτοῦ δοῦλον, ἄλλοτρόπως ἐνόησε τὰ καθ'
 ἑαυτὴν ἐξοικονομῆσαι, καὶ λέγει πρὸς τὸν μοιχόν·
 „γύμνωσόν σου τὴν σπάθην καὶ μετὰ θυμοῦ, φέρων

6 τὸ κατ' ἐκείνο καιροῦ] *formula recentioribus usitata*
 7 πέμψαι] cf. 15, 9 8 αὐτῇ non erit mutandum: vide com-
 mentationem [ἥτοι ἐρωτηῆσαι] *delebat Boissonade* 9 ἐστὶ
 libri 11 ἐρασθεῖσα V μίξιν libri hic et infra 12 τού-
 του libri: *scripsi τούτον quod malebat Boissonade* 14 τί
 γέγονεν] *fortasse formula sermonis uolgaris est; requiras autem*
potius τί δεῖ γίνεσθαι uel τί ἐπέσκηψεν, ἔλεγεν (ἢ γυνή) uel
προσετάχθη 16 λέγει om. A 22 θεάσαιοτο *scripsi: θεά-*
σοιτο libri, quod dubitet aliquis an scriptori tribuendum sit

„ἐν χερσὶ τὴν μάχαιραν γυμνήν, προσποιητῶς ὕβριζε
 „καμὲ καὶ τοῦ οἰκήματος ἐξέρχου, τὸν δὲ ἄνδρα μου
 „μηδὲν τι ὄλωσ λαλήσης.“ καὶ ὁ μοιχὸς αὐτίκα τοῦτο p. 31 B.
 ἐποίησε, καὶ ξιφηφόρος τῆς οἰκίας ἐξερχόμενος τὴν
 γυναικα καθύβριζεν. ὁ δὲ κύριος τοῦ οἴκου εἰσελ- 5
 θὼν ἔνθα καὶ ἡ γυνὴ διέτριβεν, ἐπηρώτα αὐτὴν λέ-
 γων· „τίς ἡ τοῦ ξένου τούτου ἔλευσις πρὸς τὴν
 „οἰκίαν ἡμῶν, ὦ γύναι, καὶ αἱ ὕβρεις πρὸς σὲ αἱ
 „μετὰ ξίφους;“ ὅτε καὶ ἡ γυνὴ „τούτου τοῦ ξένου
 „ὁ δούλος“ ἔφη „φεύγων κατέφυγεν εἰς τὴν οἰκίαν 10
 „ἡμῶν σύντρομος, φονευθῆναι δειλιῶν· καὶ παρ’
 „ἐμοῦ τοῦ δούλου κρυφθέντος, ὁ κύριος τούτου
 „χειρὶ βιαία ἐπειρᾶτο τοῦτον λαβεῖν καὶ φονεῦσαι.
 „ἐμοῦ δὲ τοῦτον ἐμποδιζούσης ἐνδότερον εἰσελθεῖν,
 „ἵστατο, ὡς οἶδας, μετὰ θράσους καθυβρίζων με, 15
 „ἀνηρημένος τὴν σπάθην.“ ὁ δὲ ἀνὴρ λέγει· „ποῦ
 „ἔστιν ὁ δούλος;“ ἡ δὲ γυνὴ „ἔσω“ ἔφη „τοῦ ἐν-
 „δοτέρου οἰκήματος.“ τοῦ δὲ οἰκοδεσπότου ἐξελ-
 θόντος θεάσασθαι εἰ ὁ δεσπότης τοῦ δούλου ὑπανε-
 χώρησε, καὶ ἄνω καὶ κάτω συστρέψας οὐκ εἶδεν 20
 αὐτόν· τότε στραφεὶς βλέπει τὸν δούλον καὶ λέγει p. 32 B.
 αὐτῷ· „ἄπελθε τὸ λοιπὸν ἐν εἰρήνῃ· ὁ γὰρ κύριός
 „σου μακρὰν ἀπὸ τῶν ὧδε ἐγένετο.“ καὶ στραφεὶς

3 λαλήσας ABV: λαλήσης scripsi 4 οἰκίας i. e. οἰκή-
 ματος? 6 διέτριβε libri 11 φονευθῆναι scripsi, ut legi-
 tur p. 67 B. λαλήσαι ἐδειλία: φονευθῆεις ABV, in quo latere
 formam φονευθῆν [uel φονευθῆ a recentioribus usurpatam]
 vidit Boissonade. φ. δ. om. D. ἐφοβήθη μὴ φονευθῆ Ven.
 12 τὸν δούλον τοῦ δούλου A 15 ἵστατο non multum
 differt a u. διετέλει cf. p. 122 B. καθ’ ὕβρ. V ut saepe,
 20 συστρέψας] caput conuertens, περιβλέψας. ἄνω καὶ κάτω
 quoquouersus e sermone uolgarī desumptum uidetur. structura in-
 mutata (ἐξελθόντος . . συστρέψας) in hoc libro ne te offendant
 21 i. e. ἐμβλέπει 22 ἐν εἰρήνῃ] formula Vet. et Noui
 T. 23 ὧδε] ibi, hic

πρὸς τὴν γυναῖκα λέγει· „μεγάλην εὐεργεσίαν ὑπο-
 „λαμβάνω τῷ δούλῳ τούτῳ ποιῆσαι σε.“ καὶ ἰδοῦ,
 ὦ βασιλεῦ, ἀπεδείχθη τῷ κράτει σου ὡς οὐ πρέπει
 καθόλου τοῖς τῶν γυναικῶν ἀπατηλοῖς λόγοις ἀκο-
 5 λουθεῖν.“

Τούτων πάλιν ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ δευτέρου
 ἀκούσας (φιλοσόφου τῶν) λόγων, κελεύει τὸν υἱὸν
 αὐτοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. ἡ δὲ πονηρὰ γυνὴ πάλιν
 τὴν ἀναβολὴν μαθοῦσα τῆς ἀναιρέσεως, παρέστη
 10 αὐτῆς τῷ βασιλεὶ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν καὶ λέγει
 αὐτῷ· „ὦ βασιλεῦ, οἱ σοφώτατοί σου σύμβουλοι
 μᾶλλον εἰσι μωροὶ καὶ κακότεροποι, καὶ πολλὴν σοι
 τὴν βλάβην ποιῆσαι δοκιμάζουσιν.“ καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἔφη πρὸς αὐτήν· „πῶς, ὦ γύναι;“ ἡ δὲ ἔφη· „ἦν
 15 γάρ τις, ὡς λέγεται, βασιλεύς, [ὅς] ἔχων υἱὸν κατὰ
 πολὺ τὰ κυνηγέσια ὀρεγόμενον· καὶ μιᾶ τῶν ἡμερῶν
 p. 38 B. ἔφη ὁ υἱὸς τὸν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ σοφώτατον σύμ-
 βουλον· „ζήτησον τὸν βασιλέα τὸν πατέρα μου, ἵνα
 „μοι ὀρίσῃ ἐξελεθεῖν εἰς κυνήγιον.“ ὁ δὲ σύμβουλος
 20 ζητεῖ τοῦτο παρὰ τοῦ βασιλέως· καὶ ὁ βασιλεὺς ἀπε-
 κρίνατο· „ἐὰν καὶ σὺ μετὰ τοῦ υἱοῦ μου ἐξέλθῃς,
 „γενέσθω τὸ αἴτημά σου.“ ἐξέρχεται οὖν μετὰ τοῦ
 υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὁ τοῦ πατρὸς σύμβουλος, καὶ
 ἀμφοτέροι ἐπορευόντο. καὶ ὀρῶσί τινα ὄναρρον ἐν
 25 τῷ ὄρει, καὶ λέγει ὁ σύμβουλος τῷ παιδί· „κατα-
 „δίωξον ὀπίσω τοῦ ὄναρρον, καὶ σὺ μόνος αὐτὸν

2 ποιῆσαι noli restituere genus medium 3 ὡς] καὶ V

7 φιλοσόφου τῶν adieci: nam siue hoc siue συμβούλων
 utique exiit; cf. D 13 δοκιμάζουσι] temptant [την?]

14 lemma: διήγησις γυναίου 15 ὅς seclusi, cf. p. 43. 24. 29.

71. 92. 115 B. poterat etiam scribi ὅς εἶχεν, de qua formula

dictum ad p. 63 B. 16 κυνηγέσια ὀρεγόμενον] cf. p. 159 B.

extr. 17 τῶν] cf. 3, 11 18 ζήτησον] ora μου om. A

„κυνήγησον.“ ὁ δὲ παῖς ἐδίωκε τὸν ὄναγρον. καὶ οὕτως, θρομαίως διώκων, μόνος ἐγένετο τῶν συντροφῶν, καὶ μὴ εἰδὼς τὴν ὁδὸν ἐν ἧ πορεύεται, μίαν ὁδὸν εὐρών, ταύτην ἐβάδιζεν. εἶτα εὐρίσκει κατὰ τὴν ὁδὸν γυναῖκα θρηνοῦσαν νεάνιδα καὶ φησι πρὸς 5 αὐτήν· „ὦ γύναι, τί κλαίεις; πόθεν εἶ σύ;“ ἡ δὲ νεάνις λέγει αὐτῷ· „βασιλέως εἰμι θυγάτηρ. καὶ „ἐπὶ ἐλέφαντος ἐκαθήμην καὶ τούτου ἐξολισθήσασα „ἔπεσον, μηδαμῶς ἐννοήσασα πῶς ἔπεσον. καὶ μό- p. 34 B. „λις τοῦ πτώματος ἀνένευσα καὶ ἀναβλέψασα ἰδεῖν 10 „τινα τῶν ἐμῶν οἰκετῶν, οὐδένα εἶώρακα. ἔκτοτε „πλανηθεῖσα, οὐκ οἶδα ποῦ καὶ πόθεν πορεύομαι, „καὶ ἔτρεχόν γε σφοδρῶς, ἕως οὗ τὰ νῦν ἤγανά- „κτησα.“ ταῦτα τῆς κόρης εἰπούσης, ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἐλέησας αὐτήν, ὄπισθεν τοῦ ἑαυτοῦ ἀνε- 15 βίβασεν ἵππου. ἡ δὲ κόρη τούτοις τοῖς λόγοις αὐτὸν ἀπατήσασα, παρεσκεύασε διαφθεῖραι αὐτὸν ἐπὶ τινι ἀοίκῳ καταλύματι. καὶ λέγει τῷ νεανίσκῳ· „χρεία μοι ἐστὶν ἐν τῷδε εἰσελθεῖν.“ καὶ καταγαρόντος αὐτήν τοῦ ἵππου καὶ εἰσελεύσεως ἐκείνης, ἀκούει ὁ 20 παῖς θόρυβον ἐντὸς καὶ ἀλαλαγμὸν. καὶ ἀπελθὼν παρέκλυσε τοῦ ἰδεῖν τίς ὁ θόρυβος· καὶ ὄρᾳ τὴν κόρην ἐκείνην ὡς λάμιαν προσομιλοῦσαν ταῖς ἐτέραις λαμίαις καὶ λέγουσαν· „ἰδοὺ ἤγαγον ὑμῖν νεανίσκον „ἔφιππον.“ αἱ δὲ λάμιαὶ αὐτῇ ἔλεγον· „ἀπάγαγε 25 „τοῦτου εἰς τὸ ἄλλο κατάλυμα.“ καὶ τούτων οὕτω

2 οὕτως scripti: οὗτος libri; om. D δρομέως V 9 ἐννόησα V ἐννοήσα B 10 ἀνάβλεψα A 17 αὐτήν ABV: αὐτόν scripti 19 ἐνθάδε? ὅδε? καταγαρόντος .. ἀκούει cf. 23, 20 21 ἀπελθὼν] eo profectus 24 ὑμῖν] vobis est etiam in D et in versione Hebraea 25 ἀπαγάγετε B; ἀπάγαγε δὴ? 26 ἄλλον V, qua forma infirma aetate non abstinuit. cf. p. 59. 80 B. τούτων οὕτω λεγομένων om. V. καὶ ὁ νέος τούτων

λεγομένων, ὁ νέος στραφεὶς ἅμα ἐπὶ τὸν τόπον. ἔνθα
 π. 35 B. τὴν κόρην ἐκ τοῦ ἵππου κατήγαγεν, ᾧρμησεν ἀπελ-
 θεῖν. καὶ ἐκείνη ταχέως πρὸς αὐτὸν ἦλθε καὶ ἐπέβη
 τοῦ ἵππου ὡς τὸ πρότερον. ὁ δὲ νέος σφόδρα ἔδε-
 5 δῖει καὶ ἔτρεμε ταύτην. καὶ λέγει αὐτῷ ἐκείνη· „τί
 „οὔτως, ᾧ νεανία, τρέμεις καὶ δέδοικας;“ ὁ δὲ τοῦ
 βασιλέως υἱὸς πρὸς αὐτὴν ἀντέφησεν· „ἐνθυμηθεῖς
 „τινος τῶν ὀμηλίκων καὶ ἐκείνον φοβούμενος ὑπο-
 „τρέμω.“ ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν· „διὰ τί σὺ μὴ δωρεαῖς
 10 „καὶ χαρίσμασι τὸν ἐκείνου θυμὸν καταπραῦνεις;
 „λέγεις γὰρ εἶναί σε βασιλέως υἱὸν, καὶ πολλοῦ
 „χρυσίου εὐπορεῖς.“ καὶ ὁ νέος πάλιν φησὶν· „ἀλλ’
 „οὐ διὰ χαρισμάτων ἐκείνος ἐμοὶ φιλίαν ποιεῖ.“
 καὶ ἡ λάμια πρὸς αὐτὸν· „παρακάλεσον τὸν πα-
 15 „τέρα σου, καὶ αὐτὸς σε τῆς καμίας ἐλευθερώσει.“
 καὶ ὁ νέος· „οὐδὲ ὁ πατήρ μου, νομίζω, δύναται·
 „ὅμως καλῶς εἶπας καὶ πρεπόντως ἔφησας.“ καὶ
 εὐθὺς εἰς οὐρανὸν ὁ νέος τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνατεί-
 νας καὶ τὰς χεῖρας, „δέσποτα Χριστέ,“ παρεκάλει
 20 λέγων, „δός μοι τῷ θούλῳ σου κατισχυῖσαι τοῦ δαι-
 π. 36 B. „μονίου τούτου, καὶ τῶν αὐτοῦ με μηχανημάτων
 „ἐξάρπασον.“ καὶ ταῦτα τούτου εὐξαμένου, ἐκείνη
 ἑαυτὴν κάτω ῥίπτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ τῷ χοῖ
 ἐνεκλυέτο, καὶ δοκιμάζουσα ἀναστῆναι οὐδ’ ὄλως
 25 ἴσχυεν. ὁ δὲ νέος ἅπαντα χαλιῶν χαλάσας, ἀκρα-

οὔτω λεγομένων νέος στραφεὶς A: itaque in communi libro ar-
 chetypo tria illa uocabula omissa uel in margine uel intra lineas
 suppleta erant 1 τύπον A 2 κόριν A nonnunquam

8 ὀμηλίκων ABV: corr. Boissonade 11 πολλοῦ θήπου χρ.?
 12 ἀπορεῖς A. εὐπορεῖν?? 13 ποιεῖ. καλ] facile est
 corrigere ποιείται. καί: sed cf. p. 70 B. 15 αὐτός] οὗτός?
 (ἴσως D) 16 οὐδὲν A 20 . . ὅ . . ἵβρι 24 δοκιμάζουσα
 cf. 24, 13. 25 ἴσχυεν i. e. ἡδύνατο (D) χαλιῶν V
 ἀνά κράτος?

τῶς ἐκεῖθεν τὸν ἵππον ἤλαυνε, καὶ τὸ κένιστον δαιμόνιον διαδράς μέχρι τῆς πατροφῆας οἰκίας διασώζεται, ἔτι σύντρομος τυγχάνων ἀπὸ τῆς λαμίας. — Ἐκ ταύτης τῆς προτεθείσης σοι παρ' ἐμοῦ διηγήσεως γινώθι ἀκριβῶς οἷόν ἐστι τὸ τῶν συμβούλων ἀπατηλὸν καὶ ψευδὲς ἔργον. καὶ αὐτὸν σὲ φενακίζοντες καὶ ἀπατῶντες λέγουσι ταῦτα τῷ κράτει σου. ὅθεν ἀγῶ διὰ τὴν εἰς ἐμὲ γενομένην ἀτοπίαν παρὰ τοῦ υἱοῦ σου γνωρίζω τῇ σκηπτουχίᾳ σου· οἱ σύμβουλοι ψεύδονται, (καὶ τὸ ἑαυτῶν μόνον κέρδος σκοποῦσι) κἂν μεγάλως φυλάττειν τὸν (σὸν) υἱὸν προσποιῶνται.“

Τούτων πάλιν τῶν λόγων τῆς μαινάδος ἀκούσας ὁ βασιλεὺς κελεύει πάλιν τὸν υἱὸν σφαγῆναι. κατ' αὐτὴν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ ὁ τρίτος σύμβουλος τῷ βασιλεῖ παραστάς, προσεκύνησε κατὰ τὸ ἔθος, αἰτῶν τοῦτον τῷ παραδείγματι προσέχειν καὶ ἀκούειν προσηνῶς. ὅτε καὶ φησιν· „ὦ βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐν σε αἰτῶ, προσέχειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις καὶ τούτῳ μὴ καταφρονεῖν ὡς ἐλαχίστων· οὕτω γὰρ

4 προστεθείσης V 6 ἀπατηλὸν καὶ ψευδὲς non apte interiecta sunt. ceterum quae sapiens ille tam gravia commiserit quoque re deceperit regem non enarratur (cf. 24, 25). in Hebraea quidem uersione refertur ad regem reuersus ei falsum retulisse nuntium, filium a leone dilaniatum esse: sed idem commentum infra leges in altera narratione p. 44 B., quae apud Hebraeum a priore non seiuncta est ἀψευδὲς BV ἔργον etiam D: γένος?

9 σκηπτουχία V ὅτι οἱ? 10 καὶ τὸ ἐ. μ. κ. σκ. et sὸν adieci ut sententiam explerem 15 τὴν γ' ἡμέραν? ut p. 80 B et saepius. sed cf. p. 62 B et D. lemma τρίτος σύμβουλος 16 προσεκύνησα V 17 τοῦτον scripsi: τουτὶ libri 18 προσηνῶς scripsi: libri προσεχῶς; nisi u. u. καὶ ἀκ. πρ. omnino sunt delenda καὶ om. A 19 ἔν . . τῷ B „cum lacunula“ ἔν . . τῷ V trium fere litterarum spatio uacuo, ἐνῶταίτῳ A: ἔν αἰτῶ Boissonade. σε addidi

ἐμάθομεν πολλάκις παρ' ἀνθρώποις γίνεσθαι· οἱ γὰρ ἄνθρωποι, ὅπερ οὐδαμινὸν τυγχάνει, πολλάκις ἐπὶ μέγα αἰρουνσι καὶ ὑψοῦσι καὶ ὡς ἐξαισιον διατρανοῦσιν. ἄκουσον οὖν διηγήσεως συμμαρτυρούσης
 5 τῷ λόγῳ μου.

„Δύο χωρία ὑπῆρχον περιφανῆ, ἅτινα διὰ μό-
 νου μελισσείου κηρίου ὑπ' ἀλλήλων διώλοντο.“ τοῦ
 δὲ βασιλέως „πῶς καὶ τίνι“ φήσαντος „τρόπῳ;“ ὁ
 φιλόσοφος πρὸς αὐτόν· „ἦν τις ἀνὴρ κυνηγός, καὶ
 10 ἐγένετο αὐτὸν μελίσσειον ἐφευρεῖν μετὰ κοφίνου.
 p. 38 B. ὅπερ λαβὼν ὁ ἀνὴρ ἔφερε τοῦ πωλῆσαι αὐτό. ἔτυχε
 δὲ ἓνα τῶν αὐτοῦ κυνηγετικῶν κυνῶν συμπορευ-
 εσθαι αὐτῷ. μετὰ δὲ τὸ διακομισθῆναι παρὰ τοῦ
 κυνηγοῦ τὸ μελίσσειον ἐκεῖνο βαράδιον, ἐνέτυχεν
 15 τινι τῶν ἐν τοῖς τροφίμοις κατὰ τὴν ἀγορὰν συνή-
 θειαν ἐχόντων καθῆσθαι· καὶ ἰδὼν οὗτος ὄρεκτικὸς
 ἐγένετο τοῦ ἀγοράσαι τὸ μελίσσειον σὺν κηρίῳ, καὶ
 ἐντὸς τοῦ μέλιτος τὴν χεῖρα βαλὼν ἔνεκα θεωρίας
 καὶ γεύσεως, τὶ ἐκπεσὼν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ κατέχον-

1 V 6 AB in marg. ἀρχὴ τῆς διηγήσεως παρ' ἀν-
 θρώποις] uernacule in der Welt; ut non sit necessarium scri-
 bere ἀνθρώπων 3 αἰρουνσι V 4 hanc narrationem Ven. om.
 (Boiss.) 6 μόνον V 7 μελίσσιον V, Du Cange; AB „uar-
 riant hic et infra exhibentes μελλίσσιον, μελίσσιον, μελήσιον,
 μελλήσιον“ Boissonade, qui μελίσσιον scripsit: ego reposui
 μελισσείου ὑπ' αἰετῶν 10 εὐρεῖν μελήσιον ἐφευρεῖν VB;
 in V εὐρεῖν punctis infra positis deletum. εὐρεῖν μελλήσιον
 ἐφευρεῖν A: inde Boissonade ἐφευρεῖν deleuit, ego potius εὐ-
 ρεῖν praetermittendum esse censui. 10. 14. 17 μελήσιον V
 μελίσσιον Boiss.: scripsi μελίσσειον, ut 29, 1 μελίσσειον, ubi V
 exhibet μελίσσιον 14 ἐκεῖνος VB βαράδιον i. e. σίμβλος.
 noti delere ἐνέτυχεν scripsi: ἐντυχῶν ABV: nisi uerba aliquot
 uelut ἐλάλει αὐτῷ exciderunt; id autem quod primo adspectu
 facillimum uidetur ut τινὶ mutetur in τισ, cum datus αὐτῷ ab-
 esse non possit, fieri nequit 16 οὗτος scripsi: τοῦτο ABV
 19 ἐκπεσὼν scripsi: ἐκπεσὼν ABV τὶ ... κατ. om. D

τος, εὐθὺς μέλισσά τις ἔλθοῦσα καὶ τοῦ μελισσειοῦ
σταλάγματος ἐπικαθίσασα ἤσθιεν. ἦν δέ τις γυνὴ ἐκ
τοῦ (αὐτοῦ) ἐκείνου χωρίου, οὗ ὁ ἀγοράζων τότε
κἀκείνος ἐτύγχανεν, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἤτις καλῶς θεα-
σαμένη ἔδραμεν ἐπ' αὐτὸ καὶ ἔλεγεν ἐγνωκῆναι τὸ 5
μέλι καὶ τὸ βαράδιον (ὡς) ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν ἐστί.
καὶ δραμῶν ὁ κυνηγὸς ἐκείνος βία κατέσχε βουλο-
μένην ἀρπάσαι τὸ μέλι. καὶ πολλῆς φιλονεικίας γε-
νομένης, ὁ κυνηγετικὸς ἐκείνος κύων, ἰδὼν τὴν τοῦ
κυρίου αὐτοῦ μάχην, πρὸς τε τὴν γυναῖκα καὶ τὸν ¹⁰
ἀγοραστὴν ἤρξατο ὑλακτεῖν. ὅθεν ὁ κυνηγὸς спа- ^{P. 39 B.}
σάμενος καὶ τὴν μάχαιραν, ἐβούλετο τὸν ἀγοραστὴν
ἀνελεῖν ὡς ἐκ τοῦ χωρίου αὐτῶν λέγοντα κλέψαι
αὐτό. καὶ γέγονε μεταξὺ τῶν δύο τούτων μάχη με-
γίστη, τοῦ μὲν λέγοντος κεκλοφῆναι, τοῦ δὲ εὐρεῖν. 15
[ἦσαν γὰρ καὶ οἱ δύο κάτοικοι τῶν δύο χωρίων
ἐκείνων τῶν περιφανῶν.] καὶ μεγάλως ἐκάτεροι
παρακινηθέντες, θυμοῦ ἐπλήσθησαν, ὡς ἐκ τούτου
καὶ τοὺς ὁμοχώρους παρακινηθῆναι, ὅτι ὁ μὲν θη-
ρευτῆς ἐκ τοῦ ἐνὸς ὑπῆρχε χωρίου, ὁ δὲ ἀγοράζων 20
τὸ μέλι ἐκ τοῦ ἐτέρου. ἐπαναστάντες δὲ ἀλλήλοις,

2 ἐπικαθίσασα V ἤσθιε libri 3 αὐτοῦ adieci 6
μέλι καὶ τὸ] μέλισσιον? ράδιον A post βαράδιον Boi-
sonade suspicabatur excidisse ὅτι: malui supplere ὡς quod legi-
tur p. 60 m. B ἀκριβῶς γινώσκω σε . . ὡς . . γεγένησαι
7 κατέσχει V 10 ante πρὸς ego distincti, ante ἤρξ. Boiss.
cf. D 11 ὅθεν] ὅτε? conexio seriesque rerum neque hic
neque 16—18 perspicua est 12 καλῆν libri: καὶ τὴν scripsi.
nam etsi Graeci recentiores saepe ita dixerunt καλὸς ut sit i. q.
Germanorum tüchtig (cf. etiam 91 B. Corais στοχ. αὐτ. ante
Aelian. p. πδ'. ad Aesop. p. 434 ad 187. Heliod. 291), hoc
loco neque quare additum sit liquet et articulus requiritur. 13
κλέψαι ABV: κλέψαι Boissonade (D) 16 ἦσαν . . περιφανῶν
seclusi utpote ditto-graphiam enuntiatu insequentis 19 ὅτι ὁ μὲν . .
ἐτέρου (hoc om. D) 20 part. pr. ἀγοράζων substantiu loco
est (3)

μαχαίρας ἔργον ἐγένοντο. θέασαι γοῦν, ᾧ βασιλεῦ, ἐκ ποταπῆς ἀφορμῆς ἠλίκα δεινὰ ἐτελέσθησαν. καὶ νῦν ἐπάκουσόν μου, παρακαλῶ, καὶ μὴ ἀπὸ ψιλῆς καὶ ἀπατηλῆς συσκευῆς τὸν σὸν υἷον καὶ διάδοχον
 5 ἀνεξετάστως ἀποκτεῖναι θελήσης· ἀλλ' ἐπίσχεσ ἕως οὗ τὸ ἀληθές περὶ αὐτοῦ σοὶ βεβαιωθείη. ὅμως καὶ ἄλλην διήγησιν ἀκουτισθεῖσάν μοι παρατίθημι.

- p. 40 B. „Ἀνὴρ γάρ τις τὴν ἑαυτοῦ σύζυγον ἐπὶ τὴν ἀγορὰν ἐπεμψεν ἀγοράσαι ἐνὸς ἀργυρίου ὀρύζιον.
 10 ἢ δὲ ἀπῆλθεν ἐν τινὶ τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐργαστηρίων καὶ δοῦσα τὸ ἀργύριον, ἔξωνεῖτο τὸ ὀρύζιον χωρὶς τοῦ καλουμένου σαχάρεως, μεθ' οὗ ἐσθίειν τοῦτο συνήθειαν ἔχομεν οἱ ἄνθρωποι. ὁ δὲ πωλῶν τὸ ὀρύζιον ἔφη πρὸς τὴν γυναῖκα· „οὐδα-
 15 μῶς, ᾧ γύναι, τὸ ὀρύζιον ἄνευ σαχάρεως ἐσθίεται· τί σοὶ γοῦν ὄφελος ἀγοράσαι τοῦτο μόνον;“ ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν· „ἡμεῖς τοῦτο ἄρτυμα οὐκ ἔχομεν.“ ὁ δὲ πρὸς αὐτὴν· „εἰάν εἰς τὸ ἐνδότερον ἐργαστήριον „συνεισέλθῃς μοι, καὶ ἐκ τῆς σαχάρεως δάσω σοι.“
 20 ἢ δὲ ἀντέφησε· „δός μοι πρῶτον, καὶ τότε συνεισε- „λεύσομαί σοι· γινώσκω γάρ καὶ ἐγὼ τὰς τῶν ἀνδρῶν πανουργίας.“ ὁ δὲ σταθμίσας δέδωκεν αὐτῇ

3 ψιλῆς] quae fundamento certo careat, tenuis. cf. D. an ψευδοῦς? 6 ὅμως sic saepe adhibetur 7 lemma τοῦ αὐτοῦ τρίτου φιλοσόφου διηγήσις 10 ἐργαστήριον] taberna 11 ὀρύζιον V semper et AB plerumque; in his enim nonnunquam ὀρύζιον, in A hoc loco τὸ ὀρύζιον inest. ὀρίζιον Du Cange, Boissonade 13 ὁ δὲ scripsi dubitanter pro eo quod est in libris ὁ γάρ. nam cum mutatione uix maiore restitui poterat etiam ὁ γοῦν uel ὅτε ὁ, tam scriptores recentes mire interdum adbutantur particula γάρ: quo de egit Coraes in Atactis. cf. not. ad p. 61 B. πολλῶν V 16 ἀγοράσασα V 17 τοῦτο V τοῦτον B τοῦτον A. fortasse scr. τοῦτο τὸ. forma τοῦτον infima aetatis non abstinet. ἄρτυμα V 19 ἐκ aliquotiens in hoc libello sic usurpatur (20, 15) 20 πρῶτον i. q. πρότερον

ἐκ τῆς σαχάρωος. ἐκείνη δὲ τό τε σάχαρ καὶ τὸ ὄρυ-
 ζιον ἐν τῷ μανδύλιῳ κατέδησε καὶ τὸ μανδύλιον
 παρέθετο πρὸς τῷ παιδίῳ τῷ ὑπηρετοῦντι τὸ ἐργα-
 στήριον, καὶ αὐτίκα συνεισηλθε τῷ ἀνδρὶ ἐπὶ τὸ p. 41 B.
 ἐνδότερον οἰκήμα, τοῦ πληρῶσαι τὸ ποθοῦμενον τοῦ 5
 ἐργαστηριακοῦ. ὁ δὲ παῖς λύσας ἀπὸ τοῦ μανδυ-
 λίου τὸ ὄρυζιον καὶ τὸ σάχαρ, χούν ἀντ' αὐτῶν εἰς-
 βαλὼν εἰς τὸ μανδύλιον ἐνέδησεν. ἡ δὲ γυνὴ θᾶτ-
 των ἐκεῖθεν ἐξελθοῦσα σύντρομος καὶ φοβουμένη
 ὑπὸ τῆς ἐντροπῆς, ἄρασα τὸ μανδύλιον, εἰς τὴν 10
 ἑαυτῆς οἰκίαν ἀπήρξατο. (καὶ) εἰσελθοῦσα παρὰ τὸν
 ἄνδρα, ἔγγιστα τούτου τὸ μανδύλιον ἔθηκε, καὶ
 εἰσηλθεὶν εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ οἰκήματος τοῦ ἀγα-
 γεῖν χύτραν. ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτῆς λύσας τὸ μανδύλιον,
 ὄρα χούν ἐντὸς καὶ φησι πρὸς αὐτήν· „ὦ γύναι, τί 15
 „ἔστι τοῦτο; χούν μοι ἐκόμισας μᾶλλον ἢ ὄρυζιον.“
 γνοῦσα δὲ καθ' ἑαυτήν ἢ γυνὴ ὡς ὁ παῖς τοῦ μυ-
 ρεθοῦ τοῦτο εἰργάσατο, σινιάτρον [ἦτοι κόσκινον]
 ἀντὶ τζουκαλλίου ἐκόμισε καὶ λέγει τῷ ἀνδρὶ· „ἐν τῇ
 „ἀγορᾷ, ὦ ἄνερ, πορευομένης μου, ἵπκος μοι ἐλά- 20
 „κτισε, καὶ πέπτωκα καὶ τὸ ἀργύριον ἀπώλεσα“ p. 42 B.
 „διόπερ τὸν χούν τοῦτον ἐκλεξαμένη ἤγαγον, ὅπως
 „αὐτὸν κοσκινίσω, εἰ ἴσως τὸ ἀργύριον εὔροίμι.“

2 μανδύλιον] Herodian. Epim. p. 150 Boiss. μανδήλιον
 interpretatur χειρόμακτρον. Lex. Sched. v. 864 in Boiss. Anecd.
 4, 410 χειρόμακτρον, μανδύλιον; ubi vide adn. 3 τὸ παι-
 δίον τῷ ABV: corr. Boissonade ὑπηρετοῦν τι V τῷ
 ἐργαστηριακῷ? habet quidem τὸ ἐργαστήριον quo defendatur
 6 λύσας mire dictum; cf. l. 14 et D; num κλέψας? συλήσας?
 8 ἐνέδησεν V 11 καὶ ἀδίει 12 ἐγγιστά V 13 ἀγαγεῖν
 i. e. φέρειν 16; V 18 ἦτοι κόσκινον seclusi. κόσκινον ABV:
 κόσκινον Boissonade, D σινιάτρον cribrum. Lob. Phr. 131
 19 τζουκάλιον i. e. χύτραν 20 μοι] με? 23 ex
 κοσκινίω in V m. pr. fecit κοσκινίσω εἰ scripti: καὶ libri;
 sed tum addendum erat ἄν. cf. D

ταῦτα αὐτῆς τῷ ἀνδρὶ λαλησάσης, ἐκείνος πεπί-
 στευκε καὶ αὐτοχείρως τὸν χοῦν ἐκοσκύνιζεν, ὡς καὶ
 τὸ γένειον κοινοροτούσθαι. Ταῦτα τοῦ μιανοῦ γυ-
 ναίου τὰ κατορθώματα· καὶ ἀπὸ τούτου γινώδι, βα-
 5 σιλεῦ, ὡς τῶν γυναικείων μηχανημάτων καὶ τῶν
 οἰκείων αὐτῶν βουλευμάτων οὐδεὶς περιγενέσθαι
 δύναται, ἂν μὴ γνώσει καὶ ἀρετῇ ἐμπεφραγμένος
 ὑπάρχη.“

Τούτοις τοῖς λόγοις μαλακισθεὶς ὁ βασιλεὺς τὴν
 10 ἀναίρεσιν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διεκάλυψεν. ἡ δὲ γε
 πονηρὰ γυνὴ κατὰ τὴν τρίτην ἡμέραν παρέστη τῷ
 βασιλεὶ μάχαιραν κατέχουσα τῇ χειρὶ καὶ φησι πρὸς
 αὐτόν· „εἰ μὴ ἀπὸ τοῦ παιδός σου θᾶπτόν με ἐκ-
 δικήσεις, ὦ βασιλεῦ, ταύτη τῇ μαχαίρᾳ φονεύσω
 15 ἐμαυτήν· πέποιθα δὲ ἐπὶ τὸν θεόν, ὅτι κατὰ τῶνδε
 τῶν ἐχθρῶν σου μᾶλλον ἢ συμβούλων σου, τῶν

2 ἐκοσκύνιζεν V κοσκύνισεν B (asor. D) 3 τὸ om. A
 ταῦτα ἦν τοῦ? 5 καὶ τῶν om. A 7 ἐμπεφραγμένον V 10
 διεκάλυψε libri 11 lemmate caret V. τῆς μιανῆς γυναικὸς
 γ' B. τῆς μιανῆς γυναίου A [τρίτην] et uxor die tertio iam
 dixit, et postulant cum ordo narrationum hucusque seruat ut
 res ipsa ut mulier ubi illuxit ad regem se conferat de eo edocta
 quod sub uesperum sapientes de salute iuuenis a rege impetra-
 uerunt, neque uero ordine inuerso, quo fit ut incommode inter
 edictum regis et prohibitum supplicium nox intercedat. in quem
 errorem incidit non librarius sed scriptor (quem secuti sunt qui
 utramque recensionem B et M confecerunt), ita ut die tertio
 uxor bis, usque ad sextum post sapientes eodem quoque die
 (p. 47. 58; 60. 71; 74. 80. B), septimo omnino non dicat (81. 83).
 accedit quod quae mulier sexto protulisse fertur si μὴ τὴν ση-
 μερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φονευθῆ τὴν αὐτίον τῷ πατρὶ
 λαλήσει septimo demum dici poterant, nam iuuenis rumpit silen-
 tium octauo. itaque cum scriptor sero se a uero ordine ab-
 errasse cognosceret, quae uxor septimo die fecit eisdem fere uer-
 bis quibus de sexto usus est (p. 80) et tam confuse narrauit ut
 intellegi uix possint (p. 81 B.). denique p. 80 B. seruauit M
 κατὰ τὴν ἕκτην ἡμέραν ex archetypo, haec altera recensio ad-
 ditum habet αὐτήν.

φιλοσόφῳ, νίκην τοιάνδε δόξῃ μοι, ὅποισιν δὴ καὶ
 τινι βασιλέως νίφῃ κατὰ τοῦ φιλοσόφου καὶ συμβού-
 λου λέγεται τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γεγενῆσθαι.“ ὁ δὲ p. 43 B.
 βασιλεὺς λέγει τῇ γυναικί· „καὶ τίς ἦν ἐκείνου τοῦ
 σοφοῦ συμβούλου (ἢ) ὑπόθεσις;“ ἢ δὲ φησίν· „ἦν 5
 τις βασιλεὺς ἔχων υἱόν, καὶ ἐμνηστεύετο αὐτῷ θυ-
 γατέρα βασιλέως ἑτέρου, ἧς ὁ πατήρ ἐμήνυσε τῷ
 τοῦ γαμβροῦ πατρὶ εἰπών· „πέμψον πρὸς με τὸν
 „ἐμὸν γαμβρόν, ὡς ἂν ἐνταῦθα ἐκτελέσω τοὺς γά-
 „μους· καὶ μετὰ ταῦτα, ὅτε θελήσει ὁ υἱός σου, 10
 „μετὰ τῆς ὁμοζύγου αὐτοῦ αὐτόθι ἐπανήξει.“ ὁ δὲ
 πατήρ τοῦ γαμβροῦ ἄμα τὸν υἱὸν κελεύει πρὸς τὸν
 πενθερόν ἀπέλθαι. εἶχε δὲ τινα σοφώτατον σύμβου-
 λον ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, (ὄν) καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐ-
 τοῦ ἀπελθεῖν ἐκέλευσε. καὶ δὴ ἀμφοτέρων τῆς ὁδοῦ 15
 ἔχομένων, ὁ ἀκολουθῶν αὐτοῖς ὄχλος ἦν ἐμπροσθεν
 πορευόμενος. καὶ ὁδοιποροῦντες δίψῃ μεγίστῃ ἐκρα-
 τήθησαν ὁ φιλόσοφος ἄμα τῷ γαμβρῷ· καὶ δὴ ὦδε
 κάκεισε διερχόμενοι ἐντυγχάνουσί τινι πηγῇ, ἣτις
 εἶχε τοιαύτην φύσιν, ὅτι ὅποιοι ἀνὴρ ἐξ αὐτῆς ἐπιεν, 20
 εἰς γυναικείαν εὐθύς ὄψιν μεταμορφοῦτο. ὁ μέντοι
 σοφώτατος ἐκεῖνος τοῦ βασιλέως σύμβουλος ἐγίνωσκε p. 44 B.
 πρὸ τούτου τῆς πηγῆς ἐκείνης τὴν συνήθειαν, καὶ
 οὐδὲν περὶ τούτου τῷ νέφῳ βασιλεὶ διεσάφησε· τού-
 ναντίον δὲ λέγει αὐτῷ· „καρτέρησον παρὰ τῆδε τῇ 25

1 δῶθ V: *requiras fut. uel coniunctivum loco futuri positum;*
 cf. 36, 1 5 ἢ ante ὑπόθεσις addidi 7 ἐμήνυσ ABV: *corr.*
 Boissonade 8 πρὸς με] *sic aliquotiens* 11 αὐτόθι] *istuc,*
om. D ἐπανοίξει V 12 ἄμα i. e. αὐτίκα 13 σύμβουλον
om. V 14 ὄν adieci 16 ἔχομένων A *ex corr.* ἐμ-
 προσθεν] i. e. περαιτέρω, εἰς τὸ ἐμπροσθεν. ὄπισθεν? p. 34,
 17. 40, 10. 41, 8. 18 ὦδε κάκεισε, *formula frequentissima*
huc illuc 19 διερχόμενοι] *a via discedentes* 20 ὅτι etiam D
 ἐπιε libri 23 καί] ἀμή D 25 καρτέρησον V

„πηγῆ, ἄχρισ ἐγὼ μόνος μακρότερον προελθὼν γνώ-
 „σομαι εἶπερ ἄρα τὴν ὀρθὴν ὁδὸν πορευόμεθα.“ καὶ
 καταλιπὼν ἐκείσε τὸν τοῦ βασιλέως υἱόν, πρὸς τὸν
 αὐτοῦ πατέρα ὑπέστρεψε, καὶ τινα ἀγγελίαν πλασά-
 5 μενος λυπηρὰν ἀπήγγειλε τῷ πατρὶ λέγων· „βασί-
 „λεῦ, οἴμοι· ὁ υἱός σου ὑπὸ λέοντος κατεβρώθη.“
 ὁ μέντοι παῖς παρὰ τῇ πηγῇ καρτερῶν ὑπῆρχε τὸν
 σύμβουλον· τῇ δὲ δίψῃ καταφλεχθεὶς αὐτίκα ἐξ
 ἐκείνης τῆς πηγῆς ἔπιε, καὶ ἅμα τῷ πιεῖν εἰς γυναι-
 10 κείαν ὄψιν μετεποιήθη, καὶ διηπορεῖτο τί ἄρα ποιή-
 σαιε. κηρωρὸς δὲ τις ἀνὴρ ἐκείσε παραγενόμενος,
 ἐκηρώτησε τὸν παῖδα λέγων· „πόθεν εἶ σὺ καὶ τί-
 „νος υἱὸς τυγχάνεις; καὶ τίς ἐνταῦθά σε ἤγαγεν;“
 ὁ δὲ παῖς ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ βασιλέως τοῦ δεῖνος
 15 „τυγχάνω υἱὸς καὶ ἀπερχόμην καθ' ὄρισμόν τοῦ
 p. 45 B. „πατρός μου πρὸς βασιλέα ἕτερον τὸν δεῖνα χάριν
 „τοῦ τελέσαι μου τοὺς γάμους, καὶ ἔμπροσθεν
 „πορευόμενος, τοῦ ἀκολουθοῦντός μοι ὄχλου μα-
 „κρὰν γεγονώς, ἀπεπλανήθην καὶ δίψῃ μεγάλη
 20 „συνεχόμενος, τῇ πηγῇ τῆδε προσπελάσας, ἔπιον
 „ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἅμα εἰς γυναικείαν ὄψιν μετεβλή-
 „θην.“ ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκείνος τῶν φημάτων τοῦ νέου
 ἀκούσας, κατοίκτηιρε τοῦτον τῆς συμφορᾶς καὶ λέ-
 γει αὐτῷ· „ἐγὼ ἀντὶ σοῦ εἰς γυναῖον μεταμορφω-
 25 „θῆσομαι καὶ ἐπὶ μῆνας τέσσαρας τῇ γυναικείᾳ
 „μορφῇ ἐγκαρτερήσω, ἄχρισ ἂν σὺ τοὺς σους γάμους

7 καρτερῶν τὸν σύμβουλον i. e. ἀναμένων 9 τῷ Boissonade: τὸ ABV 12 ἐκηρώτησε ABV: corr. Boissonade
 15 ἀπερχόμην et paulo post κατοίκτηιρε 23 incertum utrum
 librario an scriptori tribuenda sint 17 μου uel μοι scribendum erat: με ABV 23 κατοίκτηιρε V 24 μεταμορφωθήσομαι V
 26 ἐγκαρτερήσω scripsi: καρτερήσω ABV. prorsus autem differt Euripideum καρτερεῖν μάχη

„ἐκτελέσης. πλὴν ὁμοσόν μοι ὡς μετὰ τὴν τελείω-
 „σιν τῶν τεσσάρων μηνῶν πάλιν ἐλεύσῃ πρὸς με.“
 ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς ᾤμωσε τῷ κηπωρῷ ἐκείνῳ
 ὡς ἐκ παντρόπου πρὸς αὐτὸν ἐλεύσεται. ὁ δὲ κη-
 πωρὸς παραχρῆμα εἰς γυναῖκα μετεβλήθη, καὶ ὑπέ- 5
 δειξεν αὐτῷ καὶ τὴν πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ ὁδὸν
 τὴν εὐθείαν. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν τεσσάρων μηνῶν
 περαιωθέντων, ἐμνήσθη ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τῶν p. 46 B.
 μεθ' ὄρκου αὐτοῦ ὑποσχέσεων ἃν ὑπέσχετο τῷ κη-
 πωρῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν εὐθύς παραγίνεται τὴν γυ- 10
 ναικίαν ἐτι μορφὴν περικείμενον· εὗρίσκει δὲ αὐτὸν
 καὶ κατὰ τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν ἐν γαστρὶ ἔχοντα.
 καὶ τῆς γαστροῦ αὐτοῦ ἐξογκουμένης οὔσης, φησὶ
 πρὸς αὐτὸν ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἐξ εὐλόγου προ-
 φάσεως· „πῶς ἄρα γε νῦν ἀντι σοῦ εἰς γυναῖκα 15
 „μεταβληθῶ; καὶ γὰρ ὅτε με πλησίον τῆς πηγῆς ἐν
 „γυναικείᾳ μορφῇ εὗρηκας, παρθένος ἐγὼ τὸ σῶμα
 „ἐτύγχανον, καὶ σὺ γοῦν ἄρτι ἐν γαστρὶ ἔχεις·
 „πῶς ἐγὼ ἐγγαστρομένος γενήσομαι;“ οὕτως οὖν
 διαλεχθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς νενίκηκεν ἅμα τὸν 20
 κηπωρὸν τῇ τοῦ λόγου πιθανότητι, καὶ πρὸς τὸν
 ἴδιον πατέρα καὶ βασιλέα μετὰ χαρᾶς ὑπέστρεψε.
 καὶ τῷ πατρὶ διηγήσατο ὅσα παρὰ τοῦ κακοῦ συμ-
 βούλου τοῦ σοφωτάτου ἐκείνου ἐν τῇ ὁδῷ πέπον-
 θεν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκείνος μεγάλως ὀργισθεὶς ἐπὶ 25
 τῇ συμβουλῇ καὶ πονηρίᾳ τοῦ κακοῦ συμβούλου
 ἐκείνου, ἀναιρεθῆναι προσέταξε τὸν φιλόσοφον. Οὐ-
 τως οὖν κἀγώ, βασιλεῦ, ἐπὶ τῇ θείᾳ θαρρῶ κρίσει, p. 47 B.

1 ὁμοσόν V 4 ἐκ παντὸς τρόπου ci. Boissonade ci.
 p. 63 B. 8 περαιωθέντων in tali scriptore ferendum neque
 in περαωθέντων uel περατωθέντων mutandum 17 τὸ σ.,
 19 πῶς .. γεν. om. D 19 πῶς δ' ? ἐγγαστρομένος BV
 24 πέπονθε ABV 26 ἐπιβουλή?

ὅτι δῶή μοι ἐδικηθῆναι ἀπὸ τούτων τῶν ἀναισχύν-
των καὶ σοφῶν σου τῆ κακία συμβούλων. εἰ δ' οὖν
ὡς προειπόν σοι, ἐμαντήν διαχειρίσσομαι, καὶ ἔστα
ἢ τοῦ ἁμαρτήματός μου αἰτία ἐπὶ σέ, ὅτι με ἀπὸ τοι
5 υἱοῦ σου οὐκ ἐδίκησας ὡς ἔδει κατὰ τὸ δίκαιον κα-
ἀληθές, ὅστις κατ' ἐμοῦ ἐχώρησεν εἰς τοσοῦτον μω-
ρίας καὶ ἀναισχυντίας καὶ παρανομίας.“

Τότε ὁ βασιλεὺς τοῖς τῆς γυναικὸς λόγοις ὑπα-
χθεῖς, κελεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀναιρεθῆναι. μετ
10 δὲ τὴν ἀπόφασιν πάλιν, κατὰ τὴν τετάρτην ἡμέραν
ὁ τῶν φιλοσόφων αὐτοῦ καὶ συμβούλων τέταρτος
ἐρχεται. καὶ συνήθως αὐτὸν προσκυνήσας, „ξῆθι
βασιλεῦ,“ εἶπεν „εἰς τὸν αἰῶνα. γνωρίζω τῷ κρά-
τει σου, ὡς οὐ χρή τινα τῶν κατὰ σέ βασιλέων κατ
15 συναρπαγὴν τι τὸ σύνολον διαπράξασθαι, ἕως οἱ
καθαροῦς ἐρευνήσεως καὶ τὴν ἀλήθειαν στήσεως, κα
ὄπερ ἀκούσης ἀκριβοῦς ἐξετάσεως, ὅπως μὴ-συμβήσε-
p. 48 B. ται ὡς ἐν τινι τῶν βασιλέων λέγεται προγενέσθαι.
ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· „καὶ πῶς γε, σαφήνισόν με.“ (ἰ
20 δὲ ἔφη·) ἦν γάρ τις υἱὸς βασιλέως· καὶ ἐγένετο ἐ-
μῖα ἡμέρα τοῦτον ἀπελθεῖν εἰς τὸ λουτρόν τοῖ
ἀπολοῦσαι τὸ ἑαυτοῦ σῶμα. ἦν δὲ αὐτὸς παχὺς ἄμ

1 δῶή cf. 33, 1. δῶσει? δῶση? θίλει δῶσει D 2 εἰ δ
οὖν, ὡς πρ. σοι ἐ. δ., καὶ ἔ. cf. p. 58 B. 5 ἐδίκησας
cf. 34, 15 6 ὅστις V 8 τοῖς om. A 12 ἐρχεται om. V
ξῆθι .. αἰῶνα om. A lemma: ὁ (om. V) τέταρτος σύμ-
βουλος ABV 16 tertiam requiras personam; u. D de u
στήσεως dubitauerim 17 ἀκούσης V: ἀκούσεις AB. coniuncti
uus apud scriptores recentiores sequitur pronomina et aduerbi
relatiua etiam p. ἂν non addita σοι adiciendum uidetur ant
συμβήσεται μὴ om. V 18 καὶ τινι? ἐνί? βασιλέων
u. 38, 19 παραγενέσθαι B. an προσγενέσθαι? 19 u. u.
δὲ ἔφη in libris praetermissa suppleat; u. D lemmata τοῦ τε-
τάρτου φιλοσόφου V, διήγησις τετάρτου τοῦ τετάρτου φιλο-
σόφου A 20 ἦν! ὡν B 22 αὐτός] οὗτος? om. D

καὶ εὐμεγέθης, ὡς ἐκ τοῦ πάχους μὴ καθορᾶσθαι τὰ τοῦτου αἰδοῖα. τοῦτον θεασάμενος ὁ λουτράρης ὡς κακοῦ ὄντος τοῦ πάθους ἐκλαιεν. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς πρὸς αὐτὸν εἶπεν „ἵνα τί οὕτως δακρυεῖς ἐλεεινῶς;“ ὁ δὲ ἀντέφησεν ὅτι „κλαίω, διότι 5 „ὄρω σε, βασιλέως ὄντα σε υἱόν, σὺ δὲ υἱὸν οὐ „δυνήσῃ κτήσασθαι. ὄρω γὰρ σε μὴ ἔχοντα τὰ τῶν „ἀνδρῶν αἰδοῖα· καὶ πῶς δυνήσῃ γυναικὶ συγγε- „νέσθαι;“ ὁ δὲ νέος τὰ ῥήματα τοῦ λουτραρίου εὐφροσύνης δεξιόμενος, δέδωκεν αὐτῷ χρυσίον, λέ- 10 ξας πρὸς αὐτόν· „θέλω γινώσκειν σε ὡς ὁ βασιλεὺς „ὁ πατήρ μου γυναῖκά μοι ἀγαγέσθαι βούλεται· καὶ „τοῦτο ὅπερ μοι εἶπας καὶ ἐγὼ γινώσκων, ἀπορῶ „τὰ μέγιστα, πῶς ἔσται μοι ἐκείνη τῇ γυναικὶ κατὰ p. 49 B. „τὴν τάξιν τῶν ἀνδρῶν συναφθῆναι. ἀλλὰ νῦν λάβε 15 „τουτοῦ τὸν χρυσὸν καὶ ἀπελθὼν φέρε μοὶ τινα „γυναῖκα περικαλλῆ, ὡς ἂν ἐπ' αὐτῇ δοκιμάσω „ἐμαυτόν.“ ὁ δὲ λουτράριος τὸν χρυσὸν λαβὼν, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῷ· „ἐνέγκω ἐνθάδε τῷ νέῳ βασιλεῖ „τὴν ἐμὴν γυναῖκα, ἐπεὶ, ὡς ὄρω, οὐκ ἔχει μόριον 20 „πρὸς συνουσίαν.“ καὶ ταῦτα συλλογισάμενος, ἀπελθὼν ὁ μάταιος ἤνεγκεν αὐτῷ τὴν ἑαυτοῦ σύ- ζυγον. ὁ δὲ τοῦ βασιλέως υἱὸς εἰσήγαγε τὴν γυ- ναῖκα ἐνθα ἢ στρωμνῇ ἐν τῷ λοετρῷ ἡτοίμασται, καὶ ὄλην τὴν νύκτα ὡς συνήθεια τοῖς ἀνδράσι τῇ 25 γυναικὶ συνεμίγνυτο. εἶτα περὶ τὴν ἀγῆν παρα- κύψας ὁ λουτράριος ἀπὸ τινος ὀπῆς, ὄρῃ τοῦτον

6 σε, nescio an delendum sit; potest tamen ab auctore pro-
fectum esse, ut structura interrupta pergat l. 7. cf. p. 19, 9. 31,
20. 38, 21. 23. 15 λάβε ABV; u. 8, 14 16. 18 χρυσὸν]
χρυσούν? 16 φέρε 22 ἤνεγκεν: cf. 20, 20 19 ἐνέγκω
fut. loco est; ὡς φέρω D ἐνθάδε scripsi: τάδε ABV, om. D
24 ἡτοίμαστο? 26 .. μμ .. V

γαυριῶντα μεγάλως καὶ ὄσπερ ἔκπον μετὰ χρεμε-
 τισμού τῇ γυναικὶ μιννύμενον· καὶ πικρῶς ὁ βαλα-
 νεὺς ἀνοιμαίξας ὠδύρετο λέγων· „οἶμοι, τίς γένω-
 „μαι; τί πέπονθα ὁ τάλας; τί εἶπω τῇ γυναικί μου,
 5 „ἢ αὐτῇ τί εἶπη πρὸς με; ἄρα θελήσει ἐμοὶ συνοι-
 „κεῖν ἢ τὸν νέον ἀγαπήσασα, ἐμὲ καταλείψει;“ οὐ-
 p. 50 B. τως οὖν τοῦ ἀνδρὸς τῇ ἀθυμίᾳ τρυχομένου, ὡς ὁ
 νέος ἐπαύσατο, ὄρᾳ τὴν γυναῖκα ἐκείθεν ἐξερχομέ-
 νην καὶ φησι πρὸς αὐτὴν ὁ ματαιόφρων ἀνὴρ·
 10 „ἄπιθι τὸ λοιπὸν, γύναι, πρὸς τὴν οἰκίαν ἡμῶν.“
 ἢ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „πῶς ἄρα προθύμως
 „ἐπὶ τὴν οἰκίαν πορεύσομαι, οὕτως παρὰ σοῦ ὕβρι-
 „σθεῖσα ὀλόκληρον νύκτα, ὅς με τὴν σὴν γυναῖκα
 „οὐκ ἐνετράπης τῷ τοῦ βασιλέως νιῶ συγκοιτάσαι;“
 15 τούτοις τοῖς λόγοις ὁ ἀνὴρ τρωθεὶς, τῇ λύπῃ καὶ
 τῇ πολλῇ ἀθυμίᾳ λιποψυχήσας τὴν ζωὴν κατέστρεψε.
 Διὸ καὶ σὺ, βασιλεῦ, μακροθύμησον καὶ μὴ σπεύ-
 σης οὕτως ἀνερευνητῶς ἀπολέσαι σου τὸν υἱόν, μὴ
 πῶς καὶ σὺ κατ' ἐκείνον τὸν μὴ ἐξετάσαντα βαλα-
 20 νέα πικρότατα μεταμεληθεὶς τὸ ζῆν ἐκμετρήσης. πῶς
 γὰρ ἓνα σε παῖδα καὶ μόνον κεκτημένον οὕτω συν-
 αρπάξῃσαι πρέπον εἰς τὴν ἐκείνου ἀναίρεσιν; καὶ
 ταῦτα μὴ γινώσκοντά σε καθαρῶς εἶτε ἀληθῆς εἶτε
 ψευδῆς τὸ κατ' ἐκείνου λαλούμενον. καὶ δὴ πρὸς
 25 τούτοις ἑτερόν τί σε βούλομαι διηγῆσασθαι.

3 ἀνοιμάξας A τί ut D? u. Cobet V. L. 106 γέ-
 νομαι V 5 ἢ αὐτῇ V ἢ αὐτῆ A 6 ἢ VBD: ἢ A
 ἢ .. ἀγαπήσασα; Boiss. καταλίπει VB κατάλιπει A: cor-
 rexit Boissonade 7 τρυχομένου V 10 τολοιπὸν V sae-
 rius 12 πορεύσομαι A 14 συγκοιτάσαι VAB Boiss.
 15 τοῖς om. A 18 ἀνερευνητῶς VB ἀπολέσαι V
 20 μεληθεὶς A omissa praepositione ἐκμετρήσεις libri: u. 48,
 20 25 σε] cf. 3, 11

Γυνή τις ἀνδρὶ νομίμῳ συζῶσα, ἄνδρα τὸν ἐαυτῆς ^{p. 51 B.}
 εἰς τινα ὁδοιπορίαν βουλομένον ἀπελθεῖν καὶ τῆς αὐ-
 τοῦ ἐξιέναι οἰκίας, συνθήκας καὶ ὑποσχέσεις τοῦτον
 ἐήτησεν, ὁμοίως δὲ καὶ αὐτὸς αὐτήν. καὶ ἄμφω
 συνετάξαντο πρὸς ἀλλήλους ὡς τὴν κοίτην αὐτῶν ⁵
 ἀμίαντον διαφυλάξουσι καὶ σωφρονούντες ἔσονται
 ἄκριτῆς τοῦ ἀνδρὸς ἐπαναστροφῆς. εἶτα καὶ ἀριθμὸν
 ἡμερῶν δέδωκεν ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, ὅτι „μετὰ τὰς
 ἡμέρας ταύτας εἰς τὴν οἰκίαν ἐπανελεύσομαι.“ διὸ
 καὶ τῆς διωρίας τῶν ἡμερῶν τελεσθεῖσης, ἡ γυνή ¹⁰
 τῇ ὁδῷ ἐπλησίαζε. (καὶ) ὄρῳσα εἶπερ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 καθορᾶται ἐρχόμενος, οὐχ ἑώρα· ὅτε καὶ νέος τις
 αὐτὴν θεασάμενος, ἦλω τῷ ταύτης ἔρωτι καὶ ἤρξατο
 περὶ τούτου αὐτῇ διαλέγεσθαι. ἡ δὲ οὐδαμῇ οὐδα-
 μῶς τοὺς περὶ ἔρωτος λόγους ἐδέχετο. ὁ δὲ νεα- ¹⁵
 νίας τῷ τῆς γυναικὸς ἔρωτι μάλα δηχθεὶς, πρὸς
 τινα γραῦν ἀπήει πλησίον τῆς ἐρωμένης οἰκοῦσαν
 καὶ λέγει τῇ γραίδι ὡς „ἐξαίφνης ἰδὼν τὴν σὴν γει-
 τόνισσαν, ἠράσθην αὐτὴν καὶ πρὸς ὁμιλίαν ἐβία- ^{p. 52 B.}
 „σάμην· ἡ δὲ οὐδαμῶς εἰς τὸ παντελὲς ὑπακούει ²⁰
 „μου, ἀλλὰ καὶ βαρέως τοὺς ἐμούςς δέχεται λόγους.
 „εἰ οὖν σύ, ὦ μῆτερ, ταύτην καταπέσεις τοῖς ἐμοῖς
 „εἶξαι λόγοις, ὃ ἂν αἰτήσης με δῶσω σοι.“ ἡ δὲ

1 lemma codd.: διήγησις τοῦ τετάρτου φιλοσόφου num delendum ἄνδρα τὸν ἐαυτῆς? 6 διαφυλάξουσι libri 8 λέγων ὅτι? 9 ἐπανελεύσομαι A 10 διωρίας ABV: διορίας Boissonade 11 ἐπλησίαζεν Val. Schmidt. ego καὶ adieci: quod facere malui quam ἀλλ' addere ante οὐχ, quia tum dicendum erat ἐπλησίαζεν ὀφιομένη 12 ὅτε καὶ cf. 40, 10 16 δειχθεὶς VB 18 γειτόνισσαν ABV: corr. Boissonade. cf. Corais Isocr. 110 (31) 19 ἠρώσθην A αὐτὴν et 20 εἰς non sunt mutanda; cf. p. 159 B. extr. inde ab hoc loco ubique uersuum politicorum dodecasyllaborum uestigia pellucunt 21 μου ABV: μοι? sed cf. Cobet. N. L. 520. 23 με scripsi: μοι ABV; quamquam u. 22, 8

γραῦς τῶν λόγων ἀκούσασα, λέγει τῷ νέῳ ὡς „ἐγὼ
 „τὴν κόρην εἰς θέλημα σὸν καταστήσω.“ καὶ τοῦτο
 εἰποῦσα, εὐθύς ἐγείρεται, καὶ τεχνικῶς τὰ τοῦ
 πράγματος κατορθοῖ· ἄλευρον γὰρ ἀγαροῦσα καὶ
 5 τοῦτο μεθ' ὕδατος ὡς ζύμην σμίξασα, πεπέραως
 ὕστερον πολλοῦ γεμίζει τὸ ζυμάριον καὶ οὕτως αὐτὸ
 εἰς ψωμὸν κατασκευάζει. εἶτα ἐψήσασα καὶ τὸν ἄρ-
 τον λαβοῦσα, ἔτι δὲ καὶ ἦν εἶχε σκύλαν μεθ' ἑαν-
 τῆς, πρὸς τὴν κόρην πορεύεται. ἦν δὲ ἡ κύων
 10 ὀπισθεν τῆς γραῦς ἀκολουθοῦσα. ὅτε δὲ τῷ οἰκῆ-
 ματι τῆς ἐρωμένης ἐπλησίασε, ῥίπτει τῷ κυναρίῳ ἐκ
 τοῦ ἄρτου ἐκεῖνου· ἡ δὲ κύων φαγοῦσα τοὺς ὀφθαλ-
 μούς αὐτῆς δακρῦων ἐγεμίσθη ἐκ τοῦ πεπέραως, καὶ
 p. 58 B. σφοδρῶς δακρύνουσα ἠκολούθει τῇ γραῖδι. ταύτης
 15 εἰσελθούσης πρὸς τὴν ἐρωμένην, ὄρα αὕτη ἡ γυνὴ
 τὴν κύνα κλαλουσαν καὶ δάκρυα ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν
 ἀφιείσαν· λέγει τῇ γραῖδι· „τίς ἡ αἰτία τῶν δακρῦων
 τῆς κυνός;“ ἡ δὲ γραῦς τῇ ἐρωτομωραιοπλοκοσυν-
 θέτῳ καὶ ποθαγαπημενοπλουμισμένη κόρῃ ἀπεκρί-

2. 9 κόριν A μεταστήσω? 4 cf. 21, 6 5 ὡς] εἰς ut fiat?
 σμίξασα ex εἰσμίξασα correptum recentiorum est, cf. Schäfer
 Greg. Cor. 679 n. πεπέραως VB 8 exciditne ἀγαροῦσα?
 ἡ σκύλα, ἡ σκύλλα dicitur canis femina, ὁ σκύλος mas.
 cf. Corais Helioid. 105 n. 10 δὲ VA: καὶ B. sed ὅτε καὶ
 idem est atque τότε 13 πεπέραως VB 15 ὄρα? an 17 καὶ
 λέγει? cf. 20, 13 17—19. 41, 6 uersus integri. etiam in monstis
 illis uerborum, in quibus procudendis Graeculorum aetas infima
 mirum quantum sibi placebat, dodecasyllaborum uestigia restant.
 18 .. μοραῖω .. ABV, .. μοραῖο .. Boissonade qui explicat
 „dolus quos uesanus amor intexuit circumuentae“. ego inter-
 preter comis prae nimio (in maritum) amore artificiose cin-
 cinnatis, cum Val. Schmidtio πλοκοσύνθετος de cultu atque
 gradu capillorum intellegens .. μοραῖω .. adtulit Du Cange;
 unde Val. Schmidt coniecit scr. esse .. μορισ .. 19 .. αγα-
 πημενω .. ABV: corr. Boissonade πλουμισμένη i. e. or-
 nata (cf. Corais Helioid. 299) 18. 19. 41, 1 tria illa adi.
 om. D

νατο μετὰ δακρῶν· „αὕτη ἡ κύων, ἣν ὄραξ, γλαυκο-
 „φθαλμοφροδοβαπτόχειλε, θυγάτηρ μου, φεῦ, ἐτύγ-
 „χανέ ποτε, καί τις νεανίας ἀγαπήσας αὐτήν πρὸς
 „συνουσίαν ἠνάγκασεν· αὕτη δὲ οὐδ' ὄλωσ ἐκείνω
 „ἤκουσε. καὶ ὁ νέος ὑπὸ τῆς πολλῆς ἀθυμίας κατη- 5
 „ράσατο ταύτην ἐκ πολυπόνου καρδίας, καὶ εὐθύς
 „εἰς κύνα, οἴμοι, μετεβλήθη. καὶ ὁσάκις βουληθῶ
 „ἔξειλθαι τῆς οἰκίας, οὕτω πικρῶς κλαίονσα ὀπίσω
 „μου ἀκολουθεῖ.“ ταῦτα τῆς μαστροποῦ μετὰ δα-
 κρῶν εἰπούσης, ἡ κόρη καταπλαγεῖσα ἐφ' οἷς 10
 ἤκουσε καὶ ἐώρακε, φόβῳ συλληφθεῖσα τὴν καρδίαν
 εἶχε πηδῶσαν καὶ πρὸς τὴν γραῦν ἔλεγε· „φόβος
 „μοι πολὺς προσεγένετο ἀπὸ τῆς σῆς διηγήσεως·
 „νεανίας γάρ τις ἰδὼν με παρακύψασαν ἐκ τοῦ πα- p.54 B.
 „ραθυρίου, ἐκρατήθη τῶ ἐμῶ ἔρωτι, καὶ πρὸς 15
 „συνουσίαν ἀναγκασθεῖσα οὐκ ἤκουσα· διὸ φοβου-
 „μαι μὴ ποτε πάθω, καθὼς πέπονθεν ἡ θυγάτηρ
 „σου, ἀπὸ κατάρας ἐκείνου. καὶ τὸ λοιπὸν ἀνα-
 „σταῖσα πορεύου καὶ εὐροῦσα τοῦτον ὡς ἐμέ ὁδή-
 „γησον, καὶ ἐγὼ σε φιλοτίμως ἀμείψομαι.“ ἡ δὲ 20
 γραῦς ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ κατὰ τὸ σὸν θέλημα τοῦ-
 „τον εὐροῦσα πρὸς σὲ φέρω. σὺ δ' ἀνασταῖσα κατα-
 „κόσμησον τὴν οἰκίαν σου καὶ τὸ πρόσωπόν σου ἄμα

2 .. φροδο.. om. VB. φροῦδιον natum est ex ὀφροῦδιον
 .. χειλε] Boissonade uocabulum excisise suspicatur in .. χει-
 λης, interpretatus filia glaucis ocellis, superciliis labiisque
 pictis: cui officit βαπτο inier οφθαλμο et χειλε collocatum. mihi
 ante φροδο nomen adiectiuum uidetur excidisse et βαπτόχειλος,
 quod eodem errore a recentioribus formatum esse potest quo λε-
 πτόχειλος et παχύχειλος, intellegendum de labris quae ad basia
 incitant 3 τις Val. Schmidt: τινος ABV 4 ἠνάγκασε AHV
 ἐκείνη V. — an ἐκείνου? 11 συλληφθεῖσα V ληφθῆσα
 A 19 ὡς] structura apud hos scriptores rarissima; solent di-
 cere εἰς 22 φέρω u. 20, 20

„τῷ σώματι μύροις νίψον.“ και ἡ κόρη ἀναστᾶσα
 ἐν τῇ ἑαυτῆς στρωμνῇ κοσμίως διετέθη, και δεί-
 πνον πολυτελῆ προητοίμασεν. ἡ δέ γε μαστροπὸς
 τὸν νέον ἐκείνου ζητήσασα οὐχ εὔρεν· ἕτερον δὲ νέον
 5 ἀντ' ἐκείνου εὔρουσα, „ἀκολουθεῖ μοι“ ἔφη· τού-
 του δὲ ἐρωτήσαντος „ποῦ ἀπάγεις με;“ ἡ γραῦς
 ἔφη· „φέρω σε, ὦ νεανία, εἰς οἶκον κοσμιώτατον
 „πάνυ, ἐν ᾧ και ὠραιότατη και περικαλλῆς (τις)
 „κάθηται, ὁρόσον ἀποστάζουσα τῇ ὄσμῃ, και κατὰ
 10 „ἀλήθειαν σοι ἀρμοδία πρὸς συνουσίαν.“ ὁ δὲ ἀνὴρ
 p. 55 B. τοῖς λόγοις τῆς γραῶς καταθελχθεῖς· „πορευού ἐμ-
 „προσθέν μου.“ κάκεινης ἐμπροσθεν (πορευομένης)
 και τούτου ὀπισθεν, εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν. ὁ δὲ
 ἀνὴρ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἐωρακώς, συνεταράχθη τῇ
 15 λύπῃ και καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν ὡς „ἔοικε κατὰ ἀλή-
 „θειαν ὅτι τοιαῦτα διέπραττεν ἡ σύζυγός μου, ἀφ'
 „οὗ ἐγὼ τῶν ὧδε ἐξῆλθον.“ εἰσαγαγούσα δὲ αὐτὸν
 ἡ προαγωγὸς ἐπὶ τῆς συνήθους κλίνης καθεσθῆναι
 πεποίηκεν. θεασαμένη δὲ ἡ γυνὴ ὅτι ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
 20 ἔστιν, εὐτέχνῳ τινὶ πανουργίᾳ ἐνήργησε, και εὐθύς
 ἀναστᾶσα, χεῖρας ἐπέβαλε τῷ ἀνδρὶ και τῆς αὐτοῦ
 γενειάδος ἀναιδῶς ἀψαμένη, πλήττει αὐτοῦ τὴν ὄψιν,
 και σὺν δάκρυσιν ἐβόησε λέγουσα· „ὦ ἀκόλαστε και
 „διεφθαρμένε, αὐταὶ ἡμῶν αἰ πρὸς ἀλλήλους συν-

3 πολυτελῆ] nam etiam ὁ δεῖπνος a recentioribus usurpa-
tur προητοίμασε ABV. παρητοίμασεν? μαστροπὸς AV

8 περικαλλῆς V γυνὴ τις deesse suspicabatur Boissonade. ego τις addidi; cf. D et p. 12, 2 9 ὄσμῃ u. D 11
καθελχθεῖς ABV: καταθελχθεῖς Val. Schmidt „πορευού“
ἔφη? 12 πορευομένης adiecti; u. D 15 ἔλεγε ὡς ἔοικε A
ἔλεγε· ὡς ἔοικε V ἔλεγεν· ὡς ἔοικε B 16 ὅτι τοιαῦτα scripsi
cl. 43, 23: ὅτι αὐτὰ BV ὅτι αὐτὰ A, cf. D δι· ἐπραττεν A

21 ἐπέβαλε V λ eadem manu supra scriptum 23 συνδ. V

„θῆκαι τυγχάνουσιν; οὔτοι οἱ μεθ' ὄρκου δεσμοί;
 „οὐ σωφρονεῖν ἐπηγγείλω μοι μέχρι τοῦ ἐπαναστρέ-
 „φαι σε εἰς τὸν οἶκον; ἵνα τί λοιπὸν εἰς οὐδὲν ταῦτα p. 56 B.
 „θέμενος, εἰς θέλημα καὶ λόγους ἤλθες τῆς γραδὸς
 „ταύτης;“ ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκπλαγεὶς σφόδρα ἐπὶ τῇ τοῦ 5
 γυναικοῦ τοςαύτῃ διανοίᾳ καὶ αἰφνιδίῳ ἀναισχυντίᾳ,
 „καὶ τί ἦν τὸ ζήτημα ὃ σήμερον συνέβη σοι,“ ἔφη
 „γύναι;“ αὐτὴ ἀπεκρίνατο „ἐγὼ σήμερον ἠκηκόειν
 „καταλαβεῖν σε τὰς θύρας τοῦ κάστρου, καὶ δοκι-
 „μῆν βουληθεῖσα ποιήσασθαι τῆς πρὸς ἐμέ σου ἀγά- 10
 „πης καὶ ὑποσχέσεως, τὴν οἰκίαν σκοπίσασα καὶ
 „ἐμαντήν κοσμήσασα, προσποιητῶς ταύτην τὴν
 „γραῦν πρὸς σὲ ἐπεμψα, ἵνα δι' αὐτῆς δοκιμάσω
 „[σου] τὴν τῆς γνώμης σου βούλησιν καὶ ἐάνπερ 15
 „σωφροσύνην ἐτήρησας· καὶ ἰδοὺ ἐν γνώσει κακὰ 15
 „ἔχοντα εἰδόν σε καὶ τῶν ἐνόρκων συνθηκῶν κατα-
 „φρονητήν. λοιπὸν οὐκ ἔτι ἔσομαι μετὰ σοῦ εἰς γυ-
 „ναῖκα· ἀλλ' οὐδέποτε φιλίαν ἢ ἀγάπην ἔξω πρὸς
 „σὲ καθαρὰν.“ ὁ δὲ ἀνὴρ ὁ μάταιος ἔφη πρὸς αὐ- 20
 τήν· „ὦ γύναι, ἐγὼ μᾶλλον κατὰ σοῦ ὑποψίαν εἰ-
 „χον καὶ τὰ ἐναντία ὑπενόουν, καὶ ὡς εἰδόν σε
 „οὕτως κεκαλλωπισμένην καὶ πρὸς μίξιν ἔτοιμον,
 „τοιαῦτα ἐνόμισα καὶ μετὰ ἐτέρων ἀνδρῶν ἐνεργεῖν p. 57 B.
 „σε. ἐπεὶ δέ, ὡς λέγεις, χάριν δοκιμῆς ἐπ' ἐμὲ ταῦτα
 „ἐποίησας, φανεράν σοι ποιήσω καὶ τὴν ἐμὴν γνώ- 25

1 τυγχάνουσι ABV 3 εἰς οὐδέν] i. e. ἐν οὐδενὶ λόγῳ.
 παρ' οὐδέν 7 ὃ] τὸ A. ὃ τὸ comi. Boissonade 8 καὶ
 ἀπὲρ D 8 ἐνενοήκειν? 9 κάστρου i. e. τῆς πόλεως
 14 delendum σου alterutrum ἐάνπερ incertum utrum librario
 an scriptori tribuendum 15 γνώσει] γνώμη? 16 ἐνόρκω
 A: inde ci. Boissonade ἐν ὄρκῳ. sed tum scriptor uidetur po-
 titius dicturus fuisse σὺν ὄρκῳ, μεθ' ὄρκου. ὄντα καταφρο-
 νητήν? 17 εἰς] tamquam 22 μίξιν libri 23 ἐνομί-
 σασα V

„μην. ἐγὼ τούτου χάριν ἠκολούθησα τῇ γρατῆδι, τοῦ
 „ἰδεῖν εἰ πρὸς τὴν ἐμὴν προσκαλεῖται οἰκίαν· εἰ γὰρ
 „εἰς ἄλλην τινὰ οἰκίαν ἢ γυναῖκα ἔλεγέ μοι ἀπιέναι,
 „οὐκ ἂν ὑπέμενον κἄν ἀκοῇ τὸν λόγον ἀκοῦσαι.“
 5 ἢ δὲ γυνὴ σχηματοποιήσασα ὡς μὴ τοῖς λεγομένοις
 δῆθεν πιστεύουσα, καὶ ἰσχυροτέρως τῇ λύπῃ κατα-
 φερομένη, ἤρξατο τύπτειν τὸ πρόσωπον καὶ τὰ ἱμά-
 τια σχίζειν καὶ βοᾷν ὡς „οὐκ ἔτι τοῖς ὄρκοις πι-
 „στεύσω, ἐπεὶ μηδεμία ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀλήθεια.“
 10 ταῦτα πρὸς τὸν ἄνδρα ποιήσασα, ἀρκετὸν καιρὸν
 προσποιητῶς τοῦτον ἐμνησικάκει μὴ λαλήσασα αὐ-
 τόν, καὶ οὐ πρότερον ἀγάπην τούτῳ πεποίηκεν ἄχρῃς
 οὐ ἐκεῖνος πολλὴν ἔξοδον καλλωπισμοῦ ἐκ χρυσοῦ
 p. 58 B. ταύτῃ ἐχαρίσατο, ἅμα δὲ καὶ ἱμάτια. Καὶ νῦν, ὡ
 15 βασιλεῦ, ἀπὸ ταύτης γυνῶθι τῆς διηγῆσεως, ὡς οὐ-
 δὲν τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν μηχαν-
 ουργίας δύνатаι μαχέσασθαι.“

Οὕτω παρὰ τοῦ τετάρτου συμβούλου ὁ βασιλεὺς
 ἀκροασάμενος, κελεύει τὸν υἱὸν αὐτοῦ μὴ ἀποκταν-
 20 θῆναι. ἢ δὲ μαινὰς ἐκείνη τοῦ βασιλέως παλλακῆ
 νοήσασα τὴν τοῦ βασιλέως ἀναβολήν, ἣν περὶ τὸν
 ἄδικον φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀναβάλλεται, κατὰ

2 εἰδεῖν V 6 δῆθεν a scriptore profectum καταφερο-
 μένη V ut saepius 8 u. D 9 μὴ δὲ μία V 11 τοῦτον ἐμνη-
 σικάκει scriptores Byzantini dixerunt, praecedente fortasse Xen.
 Eph. II, 9, 1 p. 353, 25 Hr. ubi u. not. p. 229 Peerlk.

λαλήσασα scripsi: λαλήσαι ABV 12 πεποίηκεν cf. p. 70 B.

13 ἡ ἔξοδος e sermone uolgari iam a Polybio, τὸ ἔξοδον
 a Graecis hodiernis dicitur expensa. neque tamen maritus pec-
 uniam ei donauit unde ornatum sibi pararet, quod ne sumptus
 prohibent et ἐκ χρυσοῦ et ἱμάτια, sed mundum multebrem ipsum.

15 οὐδεὶς? nisi significat nichts auf der Welt 18 οὕτω
 solet dicere τούτων τῶν λόγων uel τούτων. (p. 24. 60. 70 B.)
 ἐτζη D 20 ἢ in V librarius rubro colore addere oblitus est:
 id quod plerumque non adnotauit παλακῆ V

τὴν τετάρτην ἡμέραν παρέστη τῷ βασιλεὶ κρατοῦσα
ἐν ταῖς χερσὶν δεσμὸν τινα βοτανῶν καὶ λέγει αὐτῷ·
„ἰδοῦ, βασιλεῦ, φάρμακον δηλητήριον ἐπιφέρομαι,
καὶ σοὶ τὸν ζῶντα θεὸν ἐπόμνυμι ὡς (εἰ) μὴ ἀπὸ τοῦ
σοῦ παιδὸς ἐκδικήσεις με καὶ ξίφει αὐτὸν ἀναλώ- 5
σεις ὅτι ἐνύβρισεν ἀναισχύντως σάφρονι οὔσῃ κακ
σαφρόνων γονέων, ἐξ αὐτοῦ τοῦ βλαπτικοῦ καὶ θα-
νατηφόρου φαρμάκου πίομαι καὶ βιαίως τῆς ψυχῆς
ἀποχωρισθῆσομαι· καὶ ἔσται σοὶ θεόθεν τῆς ἀπω-
λείας μου ἕνεκα ἀσυγχώρητος ἢ κατάκρισις. πόθεν 10
δὲ οὗτοι οἱ σοφοὶ σου σύμβουλοι ἀφελῆσαι σε δυ- p. 59 B.
νήσονται; ἀλλὰ μᾶλλον νομίζω, συμβήσεται σοὶ ὑπ'
αὐτῶν ὥσπερ καὶ τινι τῶν χοίρων ἐγένετο. Συνή-
θως γὰρ εἶχεν ἐκεῖνος ὁ χοῖρος ἐπὶ τινα συκῆν
[δένδρον] πορευέσθαι καὶ τὰ ἀποκίπτοντα ἐκ τοῦ 15
δένδρου σῦκα ἐσθίειν. καὶ μιᾷ τῶν ἡμερῶν κατὰ τὸ
εἰδισμένον πορευθεὶς πρὸς τὴν συκῆν, ὁρᾷ τινα
πίθηκα [κατὰ] τῆς συκῆς ἐπαναβάντα καὶ τὰ σῦκα
ἐσθίοντα. ὁ δὲ γε πίθηξ τὸν χοῖρον θεασάμενος,
ρίπτει αὐτὸν κάτω ἐν σῦκον, ὅπερ φαγὼν ὁ χοῖρος, 20
γλυκύτερον τῶν ἄλλων τῶν κάτω πιπτόντων σῦκων
κατεφάνη. καὶ πάλιν ἄλλο σῦκον ἐκ τοῦ πίθηκος

1 κρατοῦσα tenens 4 καὶ σοὶ V ἐπ' ὤμνυμι V
εἰ adiecti Boissonade 6 με ὑβρισεν A ὑβρισεν BV: scripsi
ἐνύβρισεν. quo nisi duceret quod in A est, dativum uerbo ὑβρί-
ζειν quod hic scriptor subiunxerit non magis mirer, quam quod
subiunxit Cinnamum uerbo λυπεῖν 11 οὔτοι] τότε? 13

lemma: πέμπτον (AB; καὶ i. e. πάλιν V) παραδείγμα τῆς γυ-
ναικός συνήθειαν V, D. cf. p. 11. 38. 40. 125. 143 B.
14. 17 συκῆν et 16. 18 σῦκα V: talia plerumque praetermissi
15 δένδρον seclusi; om. D 18 κατὰ seclusi 20 αὐτῷ?
κάτωθεν ABV: ἀνωθεν requiritur. scripsi κάτω ἐν 22 κατε-
φάνη scripsi: κατέφαγε libri; quod ut potius quam φαγὼν cor-
ruptum iudicauerim effecit γλυκύτερον; u. D ἄλλον ABV: ἄλλο

καταλαβειν ἤλαπιεν. ὡς δ' ὁ πίθηξ ἄλλο ὄσυκον οὐκ ἔφριψεν, ἴστατο κάτωθεν ὁ χοῖρος ἐκτεταμένον ἔχων ἄνω τὸν τραχήλου καὶ βλέπων ἀδιαλείπτως τὸν πίθηκα. ἐπὶ πολὺ δὲ τοῦ χοίρου ἄνω τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντος, αἱ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ φλέβες ἀπεψύγησαν· καὶ παρευθὺς ὁ χοῖρος τῆς ζωῆς ἀπερράγη.“

p. 60 B. Τούτων ὁ Κῦρος παρὰ τῆς γυναικὸς ἀκούσας καὶ φοβηθεὶς μὴ πως ἐαντήν τῷ βλαβερῷ ἐκείνῳ κτεινῆ φαρμάκῳ, καὶ αὐτὸς αἰτία φανήσεται τοῦ θανάτου αὐτῆς, κελεύει πάλιν τὸν υἱὸν ἀναιρεθῆναι. Τότε ὁ πέμπτος σύμβουλος καὶ φιλόσοφος κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν εἰσεσι πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ συνηθῶς αὐτὸν προσκυνήσας, φησί· „ζῶις εἰς τὸν αἰῶνα, βασιλεῦ. ἀκριβῶς γινώσκω σε, βασιλεῦ, ὡς ἄκρος τῇ γνώσει καὶ τῇ σοφίᾳ καὶ τῇ παιδεύσει γέγενῆσαι· ἵνα τί τοίνυν ὁ οὕτω συνέσεως ἔχων ἀσυλλόγιστον ἀποφαίνῃ τὴν καταδίκην, εἰ μὴ πρότερον συζητεῖς καὶ ἐρευνᾷς τὴν ἀλήθειαν; ὄθεν καὶ ἄκουσόν μου τῆς διηγήσεως.

20 Ἦν γάρ τις στρατιώτης ἀνήρ, ὅστις τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς ὑπ' αὐτὸν ἄρχουσιν ὠκείωτο καὶ ἡγαπᾶτο

Boissonade. cf. p. 25, 26 1 λαβεῖν A. ἂν non est addendum ἄλλο AB: ἄλλον V 2 ἴστατο Boissonade: ἴσα τό A ἴσα τό V ἴσατό B 3 βλέπων u. 23, 21 5 ἀπεψύγησαν V 7 τούτων cf. p. 44, 18 9 αἰτίος? φανήσεται scriptoris est, cf. 21, 24. 48, 20. p. 72 B. 11 lemma caret V. πέμπτος φιλόσοφος AB 13 ζῶις cf. n. ad Babr. 12, 7. uidetur scribendum ζωῆς 14 ἀκριβῶς γ. σε ᾧ β. om. V, ab altero βασιλεῦ ἀκρ. ad alterum transiliens 15 ἄκρος ABV: correxit Boissonade 17 εἰ μὴ] sententia ex his duabus confusa ἵνα τί .. ἀσυλλόγιστον ἀποφαίνῃ τ. κ. μὴ π. συζητῶν (eo quod —) εἰ ἀσυλλ. ἀποφ. τ. κ. εἰ μὴ π. συζητεῖς, cum scriptoris menti obversaretur quod facis nisi cum —. an pro u. εἰ legendum ὄτι? 18 σὺ ζητεῖς V 20 lemma διηγησις πέμπτου φιλοσόφου 21 ὠκείωτο V

(τῆς) γενναιότητος καὶ ἀνδρείας. ὁ δὲ τοιοῦτος στρατιώτης σκύλον ἀνέθρεψε μικρόθεν, καὶ ὅσα ἐνετείλατο τῷ σκυλακίῳ, ἐποίει, ὡς λόγον ἔχον· ὄθεν καὶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης ἔτρεφεν ὁ στρατιώτης τὸν p. 61 B.
 κύνα. ἐν μιᾷ γοῦν τῶν ἡμερῶν ἢ τοῦ ἀνδρὸς σύζυ- 5
 γος πρὸς τοὺς ἑαυτῆς ἀπῆλθε γονεῖς καὶ τὸ αὐτῆς νηπιάζον παιδίον ἀφῆκε τῷ πατρὶ αὐτοῦ, παραγγείλασα αὐτῷ πολλὰ περὶ τοῦ παιδίου, ὥστε βλέπειν καὶ προσέχειν αὐτό. εἶπε γὰρ τῷ ἀνδρὶ ὅτι „οὐκ ἀργήσω, ἀλλὰ συντόμως ἐλεύσομαι,“ καὶ οὕτως 10
 εἰποῦσα, τὸ παιδίον ἐκοίμησε καὶ ἀπῆλθε. τοῦ δὲ ἀνδρὸς (ἐν) τῇ οἰκίᾳ καθημένου καὶ τοῦ παιδίου κοιμωμένου, ἐξαίφνης τις τῶν τοῦ βασιλέως εἰσῆλθε στρατιωτῶν· καὶ τὴν θύραν κρούσαντος, ἐξελθὼν ὁ ἀνῆρ, ἰδὼν τὸν παρὰ τοῦ βασιλέως πεμφθέντα, λέ- 15
 γει αὐτῷ· „τί σὺ θέλεις;“ ὁ δὲ λέγει· „ὁ βασιλεὺς καλεῖ σε.“ καὶ ὁ στρατιώτης ἅμα τῷ λόγῳ τὰ στρατιωτικὰ ἐνεδύσατο ἄρματα καὶ τὴν σπάθην ἀράμενος, προσκαλεῖται τὸν σκύλον καὶ παραγγέλλει αὐτῷ φυλάσσειν τὸν οἶκον καὶ τὸ παιδίον, μηδένα ἐάσας 20
 εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον. ὁ μὲν οὖν στρατιώτης τὸν κύνα παραγγείλας, ἀπῆλθε πρὸς τὸ καλάτιον· τοῦ δὲ σκύλου τῷ παιδί παρακαθημένου καὶ τοῦ παιδὸς p. 62 B.

1 τῆς adiecti 2 σκύλον cf. 40, 8 ἐνετείλετο τῷ σκυλακίῳ VB ἐνέτυλε τὸ σκυλακίῳ A: emendavit Val. Schmidt. ἐνέτειλε, τὸ σκυλακίον Boissonade 3 ἔχον ABV: correxit Boissonade 7 παραγγείλας VB παραγγείλας A: correxit Boissonade 8 πολλὰ V: om. (AB) Boissonade 9 αὐτῷ? γὰρ] δὲ? cf. n. ad p. 30, 13, 17, 21 10 ἐλεύσομαι ex sermone uolgarī dictum pro u. composito ἐπάνειμι 12 ἐν addidit 13 ἦλθε? 14 καὶ] οὐ? 18 ἄρματα AB, ἄρμα^τ V uno addito puncto, quod significat i, cum duo l. α reddant: ἄρματα Boissonade, D. fortiore aspiratione hodierni. Graeci ut dicuntur 21 οὕτω τὸν? u. D

κοιμωμένου, ὄρᾳ ὁ κύων ὄφιν τινὰ παμμεγέθη ἐρ-
 χόμενον κατὰ τοῦ παιδὸς καὶ αὐτοῦ ἐκροφῆσαι τὸ
 αἷμα σπουδάζοντα. καὶ παρευθὺς ὁ κύων ἐγεφθῆς
 πόλεμον πρὸς τὸν ὄφιν ἐποίησε καὶ καταδακνῶν αὐ-
 5 τόν, νεκρὸν αὐτὸν ἀπειργάσατο. κατ' αὐτὴν δὲ τὴν
 ὄφραν ἤλθε καὶ ὁ στρατιώτης, καὶ ὁ κύων μετὰ χαρᾶς
 τούτῳ ἀπήντησεν. ἰδὼν δὲ ὁ στρατιώτης τὸ στόμα
 τοῦ σκύλου ἤμαγμένον, ἔδοξεν αὐτῷ ὡς ὁ κύων τὸ
 παιδίον ἔφαγε, καὶ κρούσας αὐτὸν τῷ ξίφει ἀπέκτει-
 10 νεν. εἶτα ἐντὸς τοῦ οἴκου γενόμενος, ὄρᾳ τὸν παῖδα
 κοιμώμενον ἀβλαβῆ, θεωρεῖ δὲ καὶ τὸν ὄφιν σκοτω-
 μένον καὶ πρὸς τῇ κεφαλῇ τοῦ παιδίου κείμενον·
 καὶ ἅμα ἔγνω ὡς ὁ κύων τὸν ὄφιν ἐφόνευσε, καὶ
 πικρῶς ὠλοφύρετο ὅτι χωρὶς ἀφορμῆς τὸ τοιοῦτον
 15 ἀπέκτεινε κυνάριον. οὐδὲν δὲ ὁ κύων ἐκ τῆς τοῦ
 αὐθεντοῦ αὐτοῦ μεταμελείας ὠφελήθη ἡδυνήθη,
 οὐδὲ ὁ στρατιώτης ἡδυνήθη ἀπὸ τῆς λύπης καὶ τῆς
 μεταμελείας εἰρεῖν τὸν κύνα. Διὸ καὶ σύ, βασι-
 p. 63 B. λεῦ, μὴ οὕτως ἀσκέπτως τὸν υἱόν σου φονεύσης,
 20 μὴ πως καὶ τῷ σῷ κράτει μετάρμελος γενήσεται ὕστε-
 ρον ὡς τῷ στρατιώτῃ. καὶ ἴσως ἐκεῖνος περὶ τινος

1 ἔρχονται? 3 σπουδάζοντος ABV et 7 ἀπήντησεν
 ABV: correxit Boissonade 5 τὴν ὄφραν cf. 27, 15 7 ante
 τὸ στόμα in V extat alterum ἰδὼν 11 ἀβλαβῶς A σκοτω-
 μένον i. e. interfectum scripsi, ut D: σκοτούμενος ABV. ἐσκοτω-
 μένον dicere debebat. σκοτούμενον Du Cange 14 ὠλοφύ-
 ρετο ABV: uitium tam frequens cum Boissonadio tollere malui
 τοιοῦτον] ex usu scriptoris nescio an addendum sit adie-
 ctium πιστόν 16 αὐθεντοῦ] uide ind. et p. 94 B. 17
 οὐδὲ ὁ στρ. ἡδ. om. A more solito 20 πως V: πῶ (AB)
 Boissonade γενήσεται scriptoris est 21 ἴσως] ἀλλ' ἐκεῖ-
 νος ἔμετανόησε διὰ σκύλον Ven; cf. D. itaque fieri potuit ut hic
 exciderit post ἴσως (suo iure): μετάρμελήθη οὕτως. sed nescio
 an quae insunt in libris ita possint explicari ut sapiens dicturus
 fuerit ἴσως (fortasse) ἐκεῖνος περὶ ζῴου (quippe qui in bestiam

ζῶου καὶ ταῦτα κυνὸς ὄντος φιλοδεσπότου· σὺ δὲ περὶ υἱοῦ τίνα ἔξεις ἀπολογία, ἀδίκως καὶ ἐξ ἀκοῆς μόνης τοιαῦτα ἐπιχειρήσας; ὅμως μέντοι γε, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἄλλης διηγήσεως ἐπισχῶν ἄκουσον, παρακαλῶ.

Ἄνθρωπος ἦν τῇ γνώμῃ σαθρός, ἀκόλαστος τῇ φύσει καὶ πορνοκόπος· ὃς ὁπότεν περὶ τινος ἄραιοις γυναικὸς τι ἤκουε, πᾶν πρῶγμα δευτέρου λόγου ἐποιεῖτο, καὶ ἐν πρώτοις ὅσον ἠδύνετο ἐσπούδαζεν ἕως οὗ αὐτὴν ἐκ παντὸς τρόπου συμμιγῆ. τούτῳ γοῦν τοιοῦτῳ τὴν φύσιν ὄντι περὶ τινος ἤκουσται γυναικὸς λίαν ἄραιοτάτης, ἣτις καὶ ἐν τινι χώρᾳ τὴν οἰκίαν ἐποιεῖτο· ἐν ᾧ χωρίῳ ἀπέστειλεν ὁ ἐραστὴς ἐκεῖνος, καὶ παρακαλῶν καὶ βιαζόμενος πρὸς συνάφειαν. ἡ δὲ γυνὴ σωφρονεστάτη οὕσα, οὐ ἵκανοῦς προσεδέξατο τὴν τοῦ ἀνδρὸς παρακλήσιν ἢ ἀπειλήν. ὁ δὲ γε θηλυμανὴς ἐκεῖνος ἀνὴρ μὴ οὕτως ἀποδιωχθεὶς παρὰ γυναικὸς παρητήσατο, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ παραγενόμενος, ἀναισχύντως ὡς εἰς ξενοδοχεῖον καταλύει ἐν τῷ οἰκήματι τῆς ἐρωμένης. εἶτα ὡς τὸ πρότερον ἐπεχείρει ταύτην βιάζεσθαι. ἡ δὲ οὐδαμῶς εἶξε τοῖς λόγοις αὐτοῦ. οὗτος οὖν ὁ ἀνὴρ τῷ ἔρωτι τῆς γυναικὸς τρωθεὶς, ἀπέρχεται πρὸς τινὰ γραῖαν καὶ διηγείται τὰ περὶ τοῦ πράγματος. καὶ

tantum peccauerit) καὶ ταῦτα (quamuis) κυνὸς ὄντος φιλοδεσπότου ἔξει τινὰ ἀπολογία, σὺ δὲ περὶ υἱοῦ οὐχ ἔξεις, a qua structura prae magno animi motu discesserit 3 γε V: om. (AB) Boissonade 4 παρακαλῶ om. A 6 lemma in B: ἔτερα τοῦ αὐτοῦ 7 ὃς scripsi: ὡς ABV. cf. p. 16. 32. 88. 125; 60. 118. 148 B. 9 ἠδύνετο et αὐτὴν scriptoris sunt 11 ἤκουστο? 12 ἐν τινι Boissonade: ἐν τι ABV 13 ἐν ᾧ i. e. εἰς ὃ 14 ἐκεῖνος, καὶ] ἐκεῖνος πολλάνκις,? 16 ἦ] καί? 18 παρὰ τῆς? παρητήσατο] incepto destitit 22 οὗτος] οὕτως? 24 καὶ] ἦ καί?

ἡ γραῦς τούτῳ ἀπελογήσατο εἰποῦσα· „ὦ ἄνθρωπε,
 „ἀκαίρως ζητεῖς καὶ κοπιᾷς εἰς μάτην περὶ αὐτῆς·
 „αὕτη γὰρ τῶν πάνυ σωφρόνων ἐστὶ, καὶ οὐ τῶν
 „πορνῶν ὡς σὺ ἐνόμισας.“ καὶ ὁ ἀνὴρ· „ὦ μήτερό,
 5 „ἐὰν καταπείσῃς αὐτὴν τῷ ἐμῷ θελήματι, εὐθύς εἰ
 „τι ζητήσεις παρ' ἐμοῦ, εὐκόλως σοι ἀποδώσω.“ ἡ
 δὲ γραῦς τὴν δόσιν τοῦ χρυσοῦ ἀκούσασα, „ἐγὼ“
 φησὶ τῷ ἀνδρὶ „τὴν ἐπιθυμίαν σου ἐκτελέσω. τὸ
 „λοιπὸν ἄπελθε πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκείνης, καὶ εὐρή-
 10 „σεις αὐτὸν σκεπασμένον μετὰ ρούχου [ἢ σινδόνην
 „ἢ ἐφάπλωμα]. ζήτησον οὖν τοῦ πωλῆσαι σοι αὐτό·
 „καὶ λαβὼν τὸ ρούχον φέρε μοι ἑδῶ.“ ὁ δὲ νέος ἄμα
 p. 65 B. τῷ λόγῳ πορευέται εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ σχῆμα
 τοῦ ἀνδρὸς μαθὼν παρ' αὐτῆς καὶ τὸ ἐργαστήριον,
 15 ἦλθε πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει· „πώλησόν μοι τότε σον
 „τὸ ἱμάτιον.“ ὁ δὲ διεπώλησεν αὐτῷ. καὶ λαβὼν ὁ
 νέος τὸ ἐπιπλον διεκόμισε τῇ γραιδί. ἡ δὲ γραῦς
 μετὰ χαρᾶς τοῦτο δεξαμένη, εὐθύς τρία μέρη τοῦ
 σκεπάσματος ἐκείνου κατέκαυσε καὶ τῷ ἑραστῇ ἔφησε·
 20 „κάθου ὧδε ἐν τῷ ἐμῷ ὀσπητίῳ, καὶ μηδεὶς ἔξω ἄν-
 „θρωπος ἴδῃ σε.“ τὸ δὲ ἐπιπλον λαβοῦσα ἐπορευθῆ
 ἐπὶ τὴν οἰκίαν τῆς γυναικός, καὶ ἔξαιφνης εἰς τὴν
 οἰκίαν εἰσελθοῦσα καὶ τὸ βλέμμα ὑποκλέψασα τῆς
 κόρης, ἔθηκεν ὑποκάτω τοῦ προσκεφαλαίου τῆς κλί-
 25 νης τοῦ ἀνδρὸς· καὶ ὀλίγην ὥραν τῇ γυναικὶ ὀμι-

1 τούτῳ V cl. D: οὕτως (AB) Boiss. 9 ἐκείνης] αὐτῆς V
 10 αὐτόν] ἐκείνον V σκεπασμένον i. e. ἐσκεπασμένον
 μετὰ ρούχου i. e. ἱματίῳ ἢ σινδόνην (σινδόνην V) ἢ ἐφά-
 πλωμα *deleuit* Boissonade 11 ζήτησον οὖν] *num adiciendum*
 αὐτόν? 12 ἑδῶ uel ἑδῶ est huc 16 αὐτῷ *scripsi*: αὐτό
 ABV 20 ὀσπητίῳ VB ὀσπητίῳ A: ὀσπιτίῳ Boissonade.
hodierni Graeci dicunt et ὀσπίτιον et ὀσπήτιον; sunt etiam qui
ὀσπήτιον probent. sine dubio autem est Latinorum hospitium

λήσασα, ἀπῆλθε, τῆς γυναικὸς μηδ' ὄλωσ γινωσκού-
σης τὸ πραχθὲν παρὰ τῆς γραῶς. περὶ δὲ τὴν ὥραν
τῆς τροφῆς ὁ ἀνὴρ ἐλθὼν ὁ τῆς γυναικὸς ἀνέπεσεν
ἐπὶ τῆς κλίνης αὐτοῦ. τοῦ δὲ προσκεφαλαίου ὑψη-
λοῦ ὄντος, ἀνασηκώσας τοῦ τιθέναι καλῶς, βλέπει 5
ὑπ' αὐτῷ κείμενον τὸ ρούχον, ὅπερ ἐπώλησε τὸν
νεανίσκον· καὶ πρὸς μὲν τὴν ὁμόξυγον οὐδὲν περὶ
τοῦ ρούχου ἐφθέγγετο, ἀλλ' εὐθύς ἐγεφθείς, τὰς p. 66 B.
χειρας ἐπέβαλε τῇ γυναικὶ καὶ πολλὰς πληγὰς αὐτῇ
περιέδηκεν. ἡ δὲ γυνὴ δειβοπαθήσασα τὴν καρδίαν, 10
τῆς οἰκίας ἐξῆλθε καὶ πρὸς τοὺς ἑαυτῆς γονεῖς πα-
ραγίνεται. καὶ διηπόρει καθ' ἑαυτὴν καὶ ἐστέναξε,
δι' ἣν αἰτίαν ἔδειρεν αὐτὴν ὁ ἀνὴρ αὐτῆς. ταῦτα δὲ
μαθοῦσα ἡ γραῦς παρὰ τινων, πορεύεται καὶ αὐτὴ
ὄπου ἦν ἡ κόρη [πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς]. καὶ εἰσ- 15
ελθοῦσα πρὸς τὴν κόρην, περιπαθῶς λυπομένη
ἔλεγε πρὸς αὐτήν· „ἤκουσα πῶς ἀνὴρ σου σφοδρῶς
„σε ἔδειρε, καὶ γίνωσκε ὅτι τὴν σὴν χολῆν καὶ [τὴν]
„λύπην ἐμὴν ἐλογισάμην.“ ἡ δὲ γυνὴ τῇ γραῖδι
ἀντέφησεν· „ὁ μὲν ἀνὴρ μου χαλεπῶς με ἔτυψεν· 20
„ἐγὼ δὲ οὐ γινώσκω διὰ ποίαν αἰτίαν τοῦτο πεποι-
ηκε.“ καὶ ἡ γραῦς ἀπεκρίνατο· „γίνωσκε καλῶς ὡς
„ἐκ μάγων τινῶν καὶ χαιρεκάκων ἀνδρῶν ταῦτα
„συμβέβηκε· πλὴν ἐάν σοι καλὸν φαίνεται, ἐλθὲ
„ἐπὶ τὴν ἐμὴν οἰκίαν· ὑπάρχει γὰρ ἐν ἡμῖν ἰατρός 25
„τις ἀνὴρ, καὶ καλλίων ἰατρός τούτου οὐκ ἔνι, καὶ

1 ἀπῆλθεν V 5 ἀνασηκώσας AB ἀνασηκώσας V: cor-
rexit Boissonade. ἀνασηκώσασιν est tollere. cf. Corais Isocr.
p. 37 m. 6 ἐπ' ABV: scripsi ὑπ' quod iam Boissonade ma-
luerat. u. D 15 πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῆς seclusi 16 κόρην A
λυπομένη tristitiam uultu prae se ferens, ut non sit ne-
cessarium reponere accusatum 17 ἀνὴρ libri: ἀνὴρ reposui;
u. D 18 τὴν seclusi 26 ἔνι a scriptore profectum

p. 67 B. „ἐκείνος παντοίαν θεραπείαν ποιήσει σε· μάλλον δὲ
 „καὶ ἀπὸ τῆς δοκιμῆς καὶ σὺ νοήσεις τὸν ἄνθρω-
 „πον ὁποῖος ὑπάρχει εἰς τὴν τέχνην, ἣν ζητήσεις
 „αὐτόν.“ ἡ δὲ γυνὴ τοῖς τῆς γραφῆς στέρεξασα λόγους,
 5 „ἐγὼ μὲν“ ἔφη „ἐτοίμως ἀκολουθήσω σοι· σὺ δὲ
 „ἔάν μοι ποιήσης τρόπον εἰρήνης μετὰ τοῦ ἀνδρός
 „μου διὰ τούτου δὴ τοῦ ἱατροῦ, φιλοτίμως ἀμεί-
 „ψομαί σοι.“ ἐσπέρας δὲ γενομένης, προλαβοῦσα ἡ
 γραφῆς ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς (ἀπήει), καὶ τῷ ἔραστῇ
 10 λέγει· „ἰδοὺ τὸ κυνήγιον ἐν τοῖς δικτύοις.“ καὶ
 τῆς γυναικὸς εἰσελθούσης, ὁ δῆθεν ἱατρός ἐκρά-
 τησε τὴν γυναῖκα καὶ συνεμίγη. ἐκείνη δὲ ὕβριξο-
 μένη ἡνιάτο καὶ ἤσχαλλεν, ὅμως δὲ λαλῆσαι ἐδειλία-
 ὕστερον δὲ μετὰ τὴν συνουσίαν ἐξελθοῦσα, συντό-
 15 μως [ἀπήει] πρὸς τοὺς γεννήτορας ἐπανῆκε. πρωτῆς
 δὲ γενομένης ὁ ἀνὴρ πορευθεὶς πρὸς τὴν γραφῆν
 εἶπε· „διὰ μὲν τοῦ ἔργου, οὗ μοι ἐποίησας, πολλὰ
 „σοι χρεωστῶ· ἐπὶ δὲ τῇ γενομένῃ ταραχῇ μέσον
 „τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ ἀνδρός μεγάλως λελύπημαι,

1 acc. σε pendet a u. θεραπείαν ποιήσει quippe quae simp-
 licis uerbi θεραπεύειν uice fungantur: an pro u. ποιήσει scri-
 bendum θεραπεύσει? 5 σὺ non est mutandum in σοι 8
 mutauit λαβοῦσα in προλαβοῦσα (i. e. φθάνουσα; poterat etiam
 scribi λαθοῦσα) et adieci ἀπήει, quod in margine fortasse ad-
 scriptum, infra l. 15 loco non opportuno in uerba scriptoris in-
 repsi. si quis autem λαβοῦσα seruandum censet, ei sumendum
 est ante ἡ γραφῆς excidisse αὐτὴν ἡγαγεν. cui fauet D et Ven
 (ἀφόντες γοῦν ἐβραδίασεν, ἐπῆγαν ἀντάμα μὲ τὴν γραφῆν
 εἰς τὸ σπίτι τῆς, ἐκεῖ ὅπου ἐκάθητον ὁ ἀγαπητικός), non
 fauet l. 10. 11 12 συνεμίγη V 13 ἡνιάτο] ἡνιάτο V
 μὲν additum expectes. sed eam particulam sermo uolgaris inde
 a Polybii temporibus saepissime praetermittit. ἤσχαλλεν V
 15 ἀπήει πρὸς ABV: καὶ addidit Boissonade ante πρὸς; cf. D.
 ego ἀπήει quippe sua sede motum et alieno loco intrusum suo
 restituit l. 9 16 ὁ ἀνὴρ i. e. iuuenis, non maritus 17 διὰ a
 Byzantinis hoc sensu etiam cum genetiuo coniungitur πολλὰς
 σοι A

„ὅτι αἰτίος ἐγὼ ὑπάρχω τῆς ὀχλήσεως.“ ἡ δὲ γραῦς
 λέγει· „μὴ λυποῦ, νεανία· ἐγὼ γὰρ διὰ τινος τεχνι-
 κῆς μηχανουργίας ποιήσω ἐκείνους φιλιωθῆναι. σὺ ^{p. 68 B.}
 „δὲ λοιπὸν ἄπελθε εἰς τὴν ἀγορὰν πρὸς τὸν ἄνδρα
 „τῆς γυναικὸς καὶ μικρὸν ἐκεῖ ἀκαρτέρησον. καὶ 5
 „ἐκείνος ἅμα ἐξετάσει σε περὶ τοῦ ρούχου ὅπερ σοι
 „ἐπώλησε· σὺ δὲ εἶπε ἀντῶ ὅτι „τὸ ρούχόν σου φο-
 „ρέσας ἐκάθισα ἐπάνω κλιβάνου, καὶ ἐμοῦ μὴ εἰ-
 „δότος, εἰς τρία μέρη ἐκαύθη· ἐγὼ δὲ πολλὰ λυπη-
 „θεις ἐπὶ τῷ γεγονότι, δέδωκα τὸ ρούχον πρὸς τινα ¹⁰
 „γραῦν ἣν ἐγνώριζον, ὅπως δώσει αὐτό τινα ὑφαν-
 „τὴν, καὶ τὰ κανθέντα μέρη ποιήσει ὑγιῆ· ἔξ ὅτου
 „ροῦν ἢ γραῦς ἐκείνη τὸ ρούχον ἔλαβεν, οὐκ ἔτι
 „αὐτὴν εἶδον, ἀλλ’ οὐδὲ (οἶδα) τὸ ρούχον ἐκείνο τί
 „γέγονεν.“ ταῦτα τῷ ἀνδρὶ τῆς γυναικὸς εἶπέ· καὶ ¹⁵
 „μετὰ ταῦτα,“ εἶπεν ἡ γραῦς, „ἐγὼ ἐμαυτὴν φανε-
 „ρώσω ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ προς-
 „ποιήσομαι διὰ δουλείαν μου πορεύεσθαι. καὶ εὐθύς
 „ὡς ἂν ἴδῃς με, φανέρωσον τῷ ἀνδρὶ εἰπὼν ὅτι
 „ἰδοὺ ἡ γραῦς ἣν εἶπόν σοι· αὕτη ἐστὶν ἥτις καὶ τὸ ²⁰
 „ρούχον ἔλαβε.“ καὶ ἅμα λάλησόν με καὶ ἐρώτησον·
 „ὦ γύναι, τί τὸ ρούχον ἐκείνο γέγονεν; ἐγὼ δὲ
 „τότε ἅμ’ εὐθύς καλῶς μάλα ἀπολογησομαι καὶ ὡς ^{p. 69 B.}
 „δεῖ.“ ἀναστὰς οὖν ὁ ἄνθρωπος ἐποίησε καθὼς
 ἐδιδάχθη παρ’ αὐτῆς· καὶ ἐντυχὼν τῷ ἀνδρὶ εἶπεν ²⁵
 ἅπαντα· καὶ τῆς γραδὸς ἐνώπιον αὐτῶν διερχομένης,

5 ἀκαρτερεῖν ex usu recentiorum est 11 δῶση ABV:
 correxit Boissonade 12 ποιήσει] sc. οὗτος ὑγιᾶ infra
 ἐξότου ABV 14 οἶδα post οὐδὲ adieci 17 ποιήσομαι
 ABV: προσποιήσομαι coniecit Boissonade 18 δουλείαν] ne-
 gotium 19 post ἀνδρὶ V addit σου 21 λάλησον] infra
 54, 1 ἐκάλεσε 22 γέγονε ABV 23 παρευθὺς? om. D
 26 διερχομένης] praetereuntis. δεχομένης BV

ὁ τῆς μοιχείας ἐργάτης αὐτήν ἐκάλεσε καὶ περὶ τοῦ
 ρούχου ἀνηρώτα. ἡ δὲ γραῦς ἀπιδούσα πρὸς τὸν
 ἄνδρα τῆς γυναικός, ἐποιεῖτο τοὺς λόγους λέγουσα
 αὐτῷ „ἐλευθέρωσόν με ἀπὸ τὰς ἀδίκους ὀχλήσεις
 5 τοῦ ἀνδρὸς τοῦδε. καὶ γὰρ σκέπασμά τι ρούχου μοι
 ἔδωκεν, ἵνα φέρω τοῦτο πρὸς τινὰ τῶν τεχνιτῶν,
 ἵνα τὰ διακαυθέντα τοῦ ρούχου μέρη ὡς δυνατὸν
 ὑγιᾶ κατασκευάσῃ· ἐγὼ δέ, οὐκ οἶδα διὰ τί, παρὰ
 τὴν σὴν εἰσηλθὸν ὁμόζυγον, καὶ παντελῶς ἐπελαθό-
 10 „μην ἢ ταλαίπωρος ποῦ τὸ ρούχον ἐκείνο ἀφήκα,
 „ἢ ἐν τῷ σῶ οἴκῳ, ἢ ἐν ἐτέρῳ τόπῳ· οὐδαμῶς γὰρ
 „δύναμαι ἐνθυμηθῆναι τί γε ἄρα γέγονεν.“ οὕτως
 τῆς γραῦς εἰπούσης τῷ ἀνδρὶ τῆς γυναικός, ἐκείνος
 ἀντέφησε πρὸς αὐτήν· „ἀλλὰ σοὶ γνωστὸν ἔστω, ὅτι
 15 „δι’ ἐκείνο τὸ ἐπιπλον μεγάλη ταραχὴ ἐν τῷ οἴκῳ
 „μου γέγονε“· καὶ ἅμα δέδωκε καὶ τοὺς δύο τὸ
 p. 70 B. ἐπιπλον ἐκείνο· καὶ ἀπελθὼν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ,
 μετὰ τῆς γυναικός φιλίαν ἐποίησε· καὶ ὁ τάλας
 χαρίσμασι καὶ δωρεαῖς μεγάλαις αὐτήν ἐτίμησε, θεό-
 20 μενος ἵνα μετ’ αὐτοῦ διαλλαγὴν καὶ ἀγάπην ποιήσῃ.
 ἡ δὲ μόλις ἐποίησεν ἀγάπην μετ’ αὐτοῦ.

Καὶ νῦν γίνωσκε λοιπόν, ὦ βασιλεῦ, ὅτι οὐκ
 ἔχει τέλος ἡ τῶν αἰσχυρῶν καὶ φαύλων γυναικῶν

4 etiam ἀπὸ cum acc. a recentissimis coniungitur 5 σκε-
 πάσματι ABV: correxit Boissonade, qui tamen deleri malebat
 servata quae in A est scriptura ρούχον 6 ἔδωκε ABV
 τοῦτο V: om. (AB) Boiss. τὸ D 8 διὰ τί scripsi: καὶ ABV.
 καὶ ἐγὼ ἢ ταλαίπωρος οὐδὲν ἤξεύρω τί ἔναμα τοῦτο· ἐπειδὴ
 ἐδιάβησα εἰς σκίτι σου. Ven. (cf. D): unde aliquid perisse
 suspicabatur Boissonade. sed ut cetera taceam, nihil minus illud
 καὶ offenderet: quare inmutavi 11 ἢ — ἦ] εἰ . . ἦ? 15
 μεγάλη καὶ τ. A: unde uocabulum uelut συγχυσις excidisse
 suspicabatur Boissonade; u. D 16 καὶ om. D, Boissonade
 debebat; sed arcte cum u. δέδωκε coniungendum uidetur: et
 dixit et dedit 19 μεγάλως A 20 ποιήσῃ om. A

πονηρία· ἀλλ' οὐδὲ χεῖρον κακὸν γυναικὸς πονηρᾶς ἔστιν, ὥσπερ οὐδὲ καλῆς καὶ ἀνδρείας γυναικὸς οὐδέν τι κρείττον ἔστι· κατὰ διάμετρον γὰρ καλῆς γυναικὸς καὶ χείρονος μέγα χάσμα ἔστι, καὶ καὶ ἴσην ἔχουσι τὴν ἐπωνυμίαν· ἀμφοτέραι γὰρ γυναῖκες κα- 5
 λοῦνται καὶ εἰσὶν· ἀλλ' ἢ μὲν θηρίῳ ἔοικε πολυ-
 μόρφω καὶ πολυκεφάλῳ, οἷον εἶπεν τῷ τῆς ὕδρας,
 ἢ δὲ λίθῳ πολυτελεῖ καὶ ἀσυγκρίτῳ. ὅθεν καὶ ἀπὸ
 τῆς πονηρίας αὐτῶν πολλοὶ ἀδίκως ἐφθάρσαν.
 ὥσπερ δὴ συνέβη γενέσθαι καὶ εἰς τὴν τοῦ ἀνδρὸς 10
 ἐκείνου γυναῖκα διὰ τὴν τῆς γραδὸς πονηρίαν. πρόσ-
 εχε οὖν σεαυτῷ, ὦ βασιλεῦ.“

Τούτων ἀκούσας ὁ Κῦρος διεκάλυψε τὸν τοῦ
 παιδὸς φόνον. ἢ δὲ τοῦ βασιλέως ἐκείνη παλλακὴ ^{p. 71 B.}
 ταῦτα μαθοῦσα, πάλιν εἰσέρχεται πρὸς αὐτὸν κατὰ 15
 τὴν πέμπτην ἡμέραν καὶ μετὰ δακρύων πολλῶν αὐτῷ
 ἔλεγεν ὅτι „θαρρῶ, ὦ βασιλεῦ, ὡς τοιαύτην μοι δί-
 κην κατὰ τῶνδ' ἐσὺ τῶν φιλοσόφων καὶ τάχα συμ-
 βούλων [ὡς] ὁ θεὸς ποιήσει, ὥσπερ κατὰ τινος
 λέοντος καὶ πίθηκος πεποιημέναι λέγεται.“ καὶ ὁ 20
 βασιλεύς· „καὶ πῶς ἐγένετο κατ' ἐκεῖνα τὰ ζῶα;“
 ἢ δὲ ἀπεκρίνατο·

„Ἦν τις λαὸς καὶ πλῆθος πραγματευτῶν ἀπερχό-
 μενον ἐπὶ τινὰ πραγματείαν. ἦσαν δὲ ἐν ἐκείνοις
 καὶ μουλάρια πολλά. νυκτὸς δὲ καταλαβούσης ἐφθα- 25

1 V in margine σημειῶσαι 2 ἢπερ A. ἤπερ conlectit
 Boissonade 4 μέγα χάσμα] Eu. Luc. 16, 26 5 dubites
 an ἔχῃσι sit reponendum ἐπωνυμίαν scripsi: ὁμωνυμίαν
 ABVD. quo seruat reposuissem ἴσως, nisi p. καὶ prohibuisset
 7 πολυμόρφον V ἕρῳς A 8 nolī corrigere ὑπὸ
 14 lemma διτήγης γυναικὸς παλλακὴ V 19 ὡς deleui et
 ποιήσειεν in ποιήσει mutavi. aoristi optatiuo certe an adiungi
 debebat 23 καὶ πλῆθος] uidentur delenda. sed cf. p. 103 B. m.
 25 μουλάρια] muli ἐφθάρσαν] peruenerunt (64, 12)

σαν εἰς ξενοδοχεῖον κάκει ἀνέπεσον κοιμηθῆναι· καὶ
 τὴν θύραν τοῦ οἴκου ἐπελάθοντο σφαλῆσαι. καὶ κατὰ
 τὴν νύκτα εἰσῆλθε λέων εἰς τὸ πανδοχεῖον καὶ μέσον
 τῶν μουλαρίων ἀνέπεσε, μηδεμίαν ταραχὴν ποιησά-
 5 μενος· καὶ οὐδεὶς τῶν πραγματευτῶν κατενόησε.
 μετὰ δέ τινα ὄραν εἰσῆλθέ τις κλέπτῃς εἰς τὸ παν-
 p. 72 B. δοχεῖον κλέψαι ἐκ τῶν μουλαρίων· καὶ δὴ σκοτίας
 οὔσης μὴ βλέπων, ἐψηλάφα τὸ πατερόν τῶν ὑπο-
 ζυγίων καὶ λεληθότως τοῦ λέοντος ἤψατο. καὶ παχὺν
 10 τοῦτον κατανόησας ὡς μουλάριον, ἐκάθισεν ἐπάνω
 αὐτοῦ. ἐξερχομένου δὲ τοῦ κλέπτου ἐπάνω τοῦ
 λέοντος, ὁ λέων καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ἀληθῶς οὐ-
 „τός ἐστιν ὁ δαίμων, ὃν λέγουσι τῆς νυκτὸς εἶναι
 „φύλακα· διὸ καὶ ἐπάνω μου καθέσθη.“ καὶ ταῦτα
 15 λέγων ὁ λέων καθ' ἑαυτὸν ἐφοβεῖτο τὸν κλέπτῃν.
 καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς τὸν κλέπτῃν βασιτάζων ἐπο-
 ρεύετο. ὁ δὲ κλέπτῃς ἐπιγνοὺς ἐπικαθέξασθαι λέοντι,
 ἐφοβήθη, μὴ πως αὐτὸν διασχίσει καὶ τροφὴν ἰδίαν
 ποιήσεται. πρῶτας δὲ γενομένης ἔτυχεν ὁ λέων ὑπο-
 20 κάτω δένδρου διέρχεσθαι, καὶ διὰ συντόμων ὁ κλέ-
 πτῃς ἐκτείνας τὴν δεξιάν, τοῖς τοῦ δένδρου κλάδοις
 ἑαυτὸν ἐκρέμασε καὶ ἀναβὰς εἰς τὸ δένδρον τὸν τοῦ
 λέοντος κίνδυνον διέφυγε. καὶ ὁ λέων πάλιν, ὡς
 τὸν φύλακα τῆς νυκτὸς φοβούμενος, συναπῆλθε
 25 σπουδῇ· ὅπου καὶ ὁ πύθηξ αὐτῷ συναυτῶ, καὶ ἠρώ-
 τησε τὸν λέοντα· „τί οὕτως ὑπάρχεις φοβούμενος

2 σφαλῆσαι V 4 μηδεμίαν V ut saepe 7 σκοτίας
 scripsi: σκοτείας ABV. cf. Philogelon 8. 117. p. 63, 2 8
 πάτερον V 11 αὐτοῦ] num excedit καὶ ἐξηλάσεν? 16 καὶ
 δι' ὁ. τ. ν. in V bis scripta 18 διασχίσει Boissonade: δια-
 σχίση ABV. quamquam cf. 46, 9. ἰδίαν i. e. αὐτοῦ
 20 συντόμως ABV: correxit Boissonade 21 τοῦ] cf. p. 57,
 9. 10. 23 ὡς τὸν scripsi: ὡς ὁ A ὡς BV 24 συν- simul
 25 ἠρώτισε V

„καὶ τρέμων;“ ὁ δὲ λέων ἀπεκρίνατο· „ὁ τῆς νυ- p. 73 B.
 „πτός φύλαξ λεγόμενος ἐμὲ πιάσας, ὄλην τὴν νύκτα
 „ἐπάνω μου φερόμενος ἔσυρέ με.“ καὶ ὁ πίθηξ „ποῦ
 „ἔστιν ἐκεῖνος;“ ἔφη. καὶ ὁ λέων· „ἐπάνω τοῦ
 „δένδρου ἐκάθισεν τοῦ ἡμῶν ἐμπροσθεν ὄντος.“ ὁ 5
 δὲ πίθηξ εὐθύς ἐπ’ ἐκεῖνο τὸ δένδρον ἀπῆλθε· καὶ
 ὁ λέων μακρὰν ἴστατο βλέπων τί ἄρα γένηται. τοῦ
 μῆτοι πίθηκος τοῦ δένδρου ἐπαναβάντος, ὁ κλέ-
 πης ὁμοῦ ἐφοβήθη τοὺς δύο, καὶ ὑπὸ τοῦ φόβου
 τῶν δύο ζώων ἀγωνιζόμενος, εἰς τὴν σχισμάδα τοῦ 10
 δένδρου εἰσῆλθεν. ὁ δὲ πίθηξ τῇ χειρὶ τὸν λέοντα
 ἔνευε τοῦ ἐλθεῖν καὶ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐλθὼν
 τοῖνυν ὁ λέων ἐκείσε, ἴστατο κάτω τοῦ δένδρου. ὁ
 δὲ πίθηξ ὑπῆρχεν ἔχων ὄρχεις λίαν μεγάλους. καὶ
 ὁ ἀνὴρ ὡς εἶδεν αὐτούς, ὀλίγον θάρσος ἀνέλαβε· 15
 καὶ ἐξαίφνης φορικτῶς πιάσας τοὺς ὄρχεις τοῦ πίθη-
 κος ἔδησε. καὶ ἅμα ὁ πίθηξ ἀπέθανε πεσὼν κάτω.
 καὶ ὁ λέων ἰδὼν αὐτὸν πεσόντα νεκρὸν, ἔλεγε καθ’
 ἑαυτόν· „ἀληθῶς ὡς ὁ τῇ νυκτὶ ἐμὲ σύρων φύλαξ
 „αὐτὸς καὶ τοῦτον ἀπέκτεινε.“ καὶ συντόμως ἔφυ- 20
 γεν. οὕτως ὁ ἀνὴρ τὰ δύο ζῶα νικήσας ἠλευθερώθη. p. 74 B.
 Κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον θαρρῶ κάγῳ, βασιλεῦ,
 εἰς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ, ὅτι δώσει κάμοι νικήσαι
 τοὺς φιλοσόφους, ὅτι περ μέσον σοῦ καὶ ἐμοῦ τσαύ-
 την ἔθηκαν σύγχυσιν. τοῦτο δὲ ἐγὼ ἀπὸ θεοῦ δέο- 25

2 πιάσας i. e. συλλαβῶν (cf. Corais Isocr. p. 3 in.) 6
 ἀπῆλθε] nolī corrigere ἀνῆλθε 7 γένηται] coniunctivus fu-
 turi loco usurpatus 10 ἀγωνιζόμενος] metu exanimatus i. q.
 ἀγωνιῶν, cf. ind. 11 εἰσῆλθε ABV 16 φορικτῶς BV:
 σρικτῶς A. Boiss. cf. D 19 ἀληθῶς ὡς i. e. ὡς ἀληθῶς ut θαν-
 μαστῶς ὡς, ὑπερφυσῶς ὡς, ἀμηχανῶς ὡς et similia apud Pla-
 tonem, πλείστοι ὅτι apud Niceph. Bryenn. Boissonade ante ὡς
 et post φύλαξ distincit 25 τουτο] ut inimici moriantur?

μαι δοθῆναι μοι, ἐὰν μὴ σύγε, ὦ βασιλεῦ, ἐκδική-
σης ἐφ' οἷς ἔργοις ἠναγκάσθην ὑβρισθῆναι παρὰ
τοῦ υἱοῦ σου.“

Τούτοις πάλιν τοῖς λόγοις ὁ βασιλεὺς τρωθεὶς
5 τὴν καρδίαν, ὥρισε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποκτανθῆναι
πάλιν. καὶ ὁ τοῦ βασιλέως ἕκτος σύμβουλος καὶ
φιλόσοφος τὴν τοιαύτην μαθῶν ἀπόφασιν, πρὸς τὸν
βασιλέα εἰσέρχεται ἡμέρα ἕκτη καὶ προσκυνήσας,
,ξῆθι, βασιλεῦ,“ ἔφη „εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπὶ μα-
10 κροῦς χρόνους ἡ ἐξουσία σου διαμένοις. γινώσκεις
δέ σου τὸ κράτος δουλοπρεπῶς ἀξιῶ, ὅτι ἐὰν μὴδ'
ὄλως ἔτυχεν υἱὸν ἔχειν σε, ἔδει μετὰ πολλῆς ἀγά-
πης καὶ θερμῆς καρδίας καὶ ἐπιμόνου παρακλήσεως
p. 75 B. παρακαλεῖν τὸν θεὸν τοῦ δοῦναί σοι παιδίον, ὡς
15 ἔχειν τοῦτο κληρονόμον καὶ διάδοχον τοῦ κράτους
σου· νῦν δὲ παῖδα ἔχων, πειρᾶσαι τοῦτον φονεῦσαι
συμβουλῇ κακογνώμου γυναικός, καὶ ταῦτα μὴ γι-
νώσκων εἴτε αἰτιῶς ἐστὶν ὁ καὶς θανάτου, εἴτε καὶ
μὴ. καὶ ἐὰν τοῦτο ὃ λέγεις ἀνεξετάστως γένηται, ἐς
20 ὕστερον σὺ θανατηφόρον ἐπιλήψῃ τὴν λύπην, ὥστε
σχεδὸν ὑπὸ τῆς λύπης ἑαυτὸν διαχειρίσεις· ἀλλὰ καὶ

1 μὴ] μοι V 2 ἠναγκάσθην ὑβρισθῆναι] coactus sum
ut uim paterer: simpliciis dixisset ὑβρίσθην omisso cogendi
uerbo. M in ea parte narrationis quae respondet huius recen-
sionis p. 111 B. ὑφ' ἧς καὶ ἀπαγορευθῆναι καταναγκάζετο
4 τοῖς om. A 6 lemma ἕκτου φιλοσόφου λόγοι συμ-
βουλῆς 8 ἡμέρα scripsi: ὥρα VAB; u. D 10 διαμένοις scri-
ptori ipsi tribuere uix est quod dubites 11 ἐὰν pro u. ei ad-
hibitum cf. p. 96 B. μὴδ' ὄλος V 16 πειρᾶσαι i. q. πειρᾶ
recentiorum est 17 κακογνώμονος? qua forma ceteroquin usus
est. Niceph. Bryenn. dixit τὸ σκληρογνώμον, τὸ ἀμφίγνωμον,
ἄνδρα βαθύγνωμον, alii δίγνωμος διχόγνωμος ἄγνωμος
18 καὶ μὴ V: μὴ (AB) Boiss. 19 ἑσῦστερον V ut saepe
21 ἑαυτὸν] cf. ad 8, 15 διαχειρίσης ABV: διαχειρίσεις
Boissonade

γενήσεται σοι ὡσπερ δὴ τινη συνέβη περισσεῶ. λέ-
γεται γὰρ περὶ ἐκείνης ὅτιπερ κατῶκει πλησίον
τινῶν χωραφίων· καὶ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ θέρους
ἐκείνων τῶν χωραφίων ὑπῆρχεν ἡ περισσεῶ ἀκο-
λουθοῦσα ὀπισθεν τῶν θεριστῶν, συνάγουσα τὸν 5
σίτον καὶ ἐσθίουσα. ὡς δὲ ἐχόρτανε, τὸ περισσὸν
σιτάριον ἐσύναξεν εἰς τινα τρύπαν τοῦ τοίχου. μιᾶ
ροῦν τῶν ἡμερῶν φέρουσα ἡ περισσεῶ κατὰ τὴν
συνήθειαν σιτάριον, ἵνα θήσῃ καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ὀπήν
ἐκείνην τοῦ τοίχου, ἐγένετο γεμίσει τὴν τρύπαν· 10
καὶ λέγει τὸ ἀρσενικὸν περιστέριον πρὸς τὸ θηλυκόν·
„πρόσεξον· μηδεὶς ἀφ' ἡμῶν προσεγγίση τῷδε τῷ 16 B.
„σίτῳ, ἕως ὅ τοῦ χειμῶνος ἔλθῃ καιρὸς, ὅταν οὐκ
„ἔστι ποσῶς σιτάριον εὔρειν. τότε καὶ αἱ δύο ἀμφο-
„τεραι διατραφῶμεν ἐκ τοῦδε τοῦ σιταρίου.“ ἡ δὲ 15
θήλεια πρὸς τὸ ἀρσενικὸν εἶπε· „καλῶς τοῦτο καὶ
„συμφερόντως μέσον ἡμῶν φυλάξαι ἔταξας, ὃ οὐ-
„τος, καὶ οὕτω ποιήσομεν ὡς εἶπας.“ καὶ ἔκτοτε αἱ
περισεῶραὶ ἔξω ἐβόσκοντο. τοῦ δὲ ἡλίου λάμποντος,
τῇ ὀπῇ ἐκείνῃ, ἐξηράνθη σφοδρῶς ὁ σίτος, διότι 20

1 lemma διήγησις λέγεται γάρ] ab hac formula plerae-
que narrationes in libro qui inscribitur Stephanites et Ichnele-
tes incipiunt 3 τινῶν scripsi: τῶν ABV χωραφίων i. e.
ἀγρῶν. cf. Corais Isocr. p. 100, 3 7 σιτάρι A ἐσύναξεν
V; ἐσύναξεν i. e. συνήγαγεν 7. 10 τρύπαν dicunt Graeci
quoque hodierni falso: nam v producitur, a corripitur, ut scribi

oportet τρῶπαν 9 σι noto compendio VB 10 γεμίσει
i. q. γεγεμίσθαι. act. hodiernis Graecis etiam est plenum esse
11 περιστέριον et 14 σιτάριον formae barbarae non ma-
gis sunt mutandae quam θήσῃ 9 uel ἀφ' 12 uel ὅταν ἔστι 13
12 προσεγγίσει V 12 τῷ om. A 13 ἕως] non opus
est ἄν addi, a u. ὅταν demi 14 [αἱ δύο]? 15 σίτῳ A
17 φυλάξαι ἔταξας scripsi: ἐφυλάξας libri. u. D ὁ οὐ-
τος scripsi: τοῦτος A τοῦτο VB 19 ἐπιλάμποντος?

χλωρός ἦν ὅτε συνήγето. καὶ δὴ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν
 ἔλθοῦσα ἢ περιστέρα, ἣτις ἔθηκε τὸν σίτον, βλέπει
 τοὺς κόκκους ὀλίγους ὑπὸ τῆς ξηρότητος καὶ λέγει
 πρὸς τὴν θήλειαν· „τί ἐνι τοῦτο ὁ θεωρῶ; οὐκ εἶ-
 5 πόν σοι ἵνα μηδεὶς ἡμῶν ἄψηται τούτου τοῦ σίτου;“
 καὶ ἡ ὀμόζυγος ἔφη· „οὐχ ἡψάμην αὐτῶν οὐδ' ὄλωσ.“
 ὁ δὲ ἄρρην μηδαμῶς πιστεύσας τὴν θήλειαν, περισσο-
 τέρως ἄγριος ἦν, καὶ ἰσχυρῶς κρούει ταύτην καὶ τῆς
 ζωῆς διακόπτει. καὶ ἀπέμεινε μοναχὸς ὁ ἄρσενικός.
 10 τοῦ δὲ χεμιῶνος ἐλθόντος καὶ πολλῶν βροχῶν γενο-
 10 p. 77 B. μένων καὶ χιόνος κατενεχθείσης, πάλιν ὁ κεκρυμμέ-
 νος σίτος τῇ τοῦ ἄερος ὑγρότητι διανοτισθεὶς ὄλην
 ἐκείνην τὴν θυρίδα ἐγέμωσεν ὡς τὸ πρότερον. καὶ
 15 τοῦτο ἰδοῦσα ἢ περιστέρα ἐνόησε τὴν αἰτίαν τῆς
 ἑλλείψεως καὶ τῆς ὕστερον τοῦ σίτου ἀναπληρω-
 σεως, καὶ πικρῶς ἔκλαιε μεταμελόμενος ἐπὶ τῷ θα-
 νάτῳ τῆς ὀμοζύγου· οὐδὲν δὲ ἀπὸ τῆς μεταμελείας
 ἀφελήθηκεν. Τὸν ἴσον τρόπον οὖν οἶδα, ὃ βασι-
 20 λεῦ, ὅτι καὶ σὺ ἐὰν τὸν υἱόν σου φονεύσης ἐκ μό-
 νης διαβολῆς τοῦ καταράτου γυναιίου, καὶ ταῦτα μὴ
 γινώσκοντός σου εἰ ἐκεῖνος ταῖς ἀληθείαις κατάκρι-
 τος ὑπάρχει καὶ ἐνοχος θανάτου ἐστὶ, συμβήσεται
 καὶ τῷ σῶ κράτει ὡς ἐκείνη τῇ περιστερᾷ συμβέβηκε,

3 ὀλίγους] Kr. Gr. Spr. 56, 7, 4 hic incipit M
 καὶ ... τοῦτο (4) om. A 4 ἐνι] cf. 51, 26 6 αὐτῶν] αὐ-
 τοῦ? αὐτῶ cod. M cf. 2, 9 7 τὴν θήλειαν cf. 3, 11 8
 ἄγριος ἦν] ἀγρίανε? cf. p. 4, 18 11 κεκρυμμένος V 12
 ἀγρότητι V 13 ἐγέμωσεν scripsi: ἐγέμοσεν libri. cf. Corais
 Isocr. p. 259 (21). Heliod. p. 121 m. 16 μεταμελόμενος
 quamquam antecessit ἰδοῦσα ἢ περιστέρα quia sequitur τῆς
 ὀμοζύγου 18 ἀφελήθηκεν] aoristi forma barbara quae ab
 recentioribus Graecis adhiberi solet; uide praefationem 19 σὺ]
 σοι Boissonade: sed apud hos scriptores talis structurae inmu-
 tatio facile toleratur; distinctionem modo quae erat post σὺ su-
 stuli

καὶ τοῖς κέντροις τῆς μεταμελείας χαλεπῶς ἔση κεν-
τούμενος, καὶ οὐδεμία σοι ἀπὸ τούτου ὠφέλεια
προσγενήσεται, ἀλλὰ μᾶλλον βλάβη πρὸς θάνατον.
καὶ ἄλλης δέ μόν διηγήσεως ἄκουσον, ὃ βασιλεῦ,
δηλοποιούσης σαφέστατα περὶ τῶν γυναικείων πρα- 5
γμάτων, ἧγουν τῶν πανουργιῶν.

Ἀνὴρ τις ἦν γεωργός. οὗτος οὖν μᾶ τῶν ἡμε- p. 78 B.
ρῶν ἐξῆλθε τοῦ σπείραι τὸ χωράφιον αὐτοῦ. ἡ δὲ
γυνὴ αὐτοῦ ἐτοιμάσασα ἔψητὰ μαγειρεύματα καὶ ὄρ-
νιθα καὶ μελίπηκτον ἔδεσμα, ἐν σπυρίδι ἐνθείσα 10
πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκόμιζε. συνέβη δὲ αὐτὴν πορευο-
μένην διαβῆναι ἀπὸ τινος ξενοδοχείου, ἐν ᾧ ἦσαν
ἄνθρωποι ὀδοιπόροι ἀναπανόμενοι· καὶ ὡς εἶδον τὴν
γυναῖκα, ἐκράτησαν αὐτὴν καὶ ἔσω τοῦ ξενοδοχείου
εἰσάξαντες, ἅπαντες συνεμίγησαν καὶ τὰ βρώματα 15
ἅπαντα ἔφαγον. ὀλίγον δὲ ἀπὸ τὸ μελίπηκτον [ἧγουν
τὴν μουστόπιτα,] ἀφέντες, κατεσκεύασαν αὐτὸ εἰς
εἶδος καὶ μορφήν ἐλέφαντος, καὶ ἔθηκαν αὐτὸ ἐν
τῇ σπυρίδι, μὴ εἰδυίας ὅλως τῆς γυναικὸς περὶ
τούτου, καὶ τὴν σπυρίδα σκεπάσαντες, ἀφῆκαν αὐ- 20
τὴν ἀπελθεῖν. ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν σπυρίδα ὡς τὸ
πρότερον σκεπασμένην, μὴ εἰδυῖα ὅτι κατέφαγον
ἅπαντα, ἀπῆλθε πρὸς τὸν ἄνδρα φέρουσα ταῦτα. ὃ
δὲ ἀποσκεπάσας τὴν σπυρίδα, οὐδὲν ἄλλο ἐν αὐτῇ

lemma 4 V 6 AB ἕτερα διήγησις τοῦ αὐτοῦ ἔκτου φιλο-
σόφου 5 πραγμάτων ἧγουν τῶν om. MD: fortasse ἧγουν
τῶν πανουργιῶν emendandi causa supra u, πραγμάτων scri-
ptum erat 8 Matth. 13, 3. Luc. 8, 4. Marc. 4, 3 10 μελί-
πηκτον ABV 10 et BV 16: 16 μελίπηκτον A. μελίπηκτον M.
Du Cange 12 διαβῆναι] praeterire, u. 53, 26 ἀπὸ] prope
ab, praeter 16 πάντα A ἧγουν τὴν μ.] deleui. hodierni
Graeci μουστόπιτα et μουστόπιττα nuncupant 18 an de-
lenda u. καὶ μορφήν? 19 μηδὲν? ὅλως τι? 22 πρότερον]
πρώτως A. cf. 7, 17 σκεπασμένην] cf. 50, 10

- p. 79 B. βλέπει ἢ τὴν μουστόπιτα καὶ πρὸς τὴν γυναῖκά φησιν· „ὦ γυναῖκα, τί τοῦτο;“ ἢ δὲ θεασαμένη τοῦτο, εὐθύς τὸ ἐπ’ αὐτῇ γεγυῖος πανούργως διαμηχανᾶται καὶ ψευδοποιεῖ, καὶ φησι πρὸς τὸν ἄνδρα· „ἔδοξέ μοι ἐν ὕπνοις καθῆσθαι με ἐπάνω ἐλέφαντος, καὶ πεσοῦσα ἐκ τοῦ ἐλέφαντος συμπατηθῆναι τοῖς ποσίν αὐτοῦ. ἐξυπνίσασα δὲ πολλῶ τῷ φόβῳ συνεκρατούμην, καὶ αὐτίκα ἀπῆλθον πρὸς ὄνειροκρίτην καὶ τὰ ὄραθέντα διηγησάμην. καὶ ἐκεῖνος εὐθύς τὸ ὄναρ διέλυσε καὶ παρήγγειλέ μοι εἰπὼν· „πρέπει σε ποιῆσαι ὡς ἐλέφαντος μορφὴν ἐκ μέλιτος ἐξυμωμένην, καὶ τῷ ἀνδρὶ σου ἀπόδος φαγεῖν, ἵνα τὸ ὄναρ ἀκινδύνως διαλυθῆι.“ καὶ ἰδοὺ κατὰ τοὺς λόγους τοῦ ὄνειροκρίτου, ὡς βλέπεις, τοῦτο πεποίηκα. σὺ δέ, ὦ ἄνερ, λοιπὸν προθυμότερα λάβε, καὶ φάγε, ὡς ἂν μηδεὶς ἐμοὶ γενήσεται κίνδυνος.“ ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτίκα τὴν μουστόπιταν ἔφαγε. καὶ οὕτως ἡ γυνὴ τοιαύτην πρόφασιν ποιησαμένη, τὸ ἀνύπτου ἐαυτῇ, ὅσα ἔπαθε τῷ ἀνδρὶ κατασκευάσασα,

3 διαμηχανᾶται] callide celat? κρύπτειν ἐκμηχανᾶται
M. fortasse κρύπτειν ante διαμηχανᾶται, aut post εὐθύς ex-
cidit εἰς; u. D 4 ψευδοποιεῖ scripsi: ψευδοποιοεῖ ABV. nihil

το

enim uidetur esse nisi ditlogographia ψευδοποιεῖ. nam hodierni Graeci dicunt etiam ψευτοποιεῖν. an latele ψευδολογοποιεῖ? 5 καὶ πεσοῦσα (. αν?) ἐκ τοῦ ἐλέφαντος om. A more suo 7 ἐξυπνίσασα V (D). cf. n. ad Philogelon p. 64 extr. Lob. Phr. 224 10 παρήγγειλέ μοι A 11 πρέπει i. e. δεῖ 16 aut ἂν omittere aut coniunctiuo uti debebat. ὡς ἂν . . προσγένουτο M 19 κατασκευάσασα libri. quod, cum praecesserit ὅσα ἔπαθε, ad ea quae mulier de elephanto commenta est referrī non potest. contra ὅσα ἔπαθε apte quidem dicitur uis ei inlata, sed non recte ipsa ὅσα ἔπαθε κατασκευάζειν i. e. fingendo et inmutando ita componere ut ipsi uidetur, sed celare, κατασιγήσασα ὅσα ἔπαθε uel certe περι ὅσα ἔπαθε κατασκευάσασα; scripsi igitur κατασκευάσασα. cf. p. 63, 6. 15; breuius D

περιεποιήσατο· ὅλα γὰρ ὅσα ἔλεγεν ἡ γυνὴ χωρὶς
 τινος ἀντιλογίας ἐπίστευεν ὁ ἀνήρ. Λοιπὸν οὖν, ὡ
 βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς γίνωσκε τὸ ποικίλον τῶν παν-
 ουργιῶν τῶν φάυλων καὶ πονηρῶν γυναικῶν, καὶ
 ὅτι γε, εἴ τι ἂν βουλευθῶσιν, ἐτοίμως ἔχουσι πονη- 5
 ρεῦσθαι καὶ κατασκευάζειν ἅπερ θελήσουσι.“

Τούτων πάλιν τῶν λόγων ἀκηκῶς ὁ Κῦρος
 προσέταξε μὴ φονευθῆναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. κατ'
 αὐτὴν δὲ τὴν ἕκτην ἡμέραν σφόδρα καὶ μεγάλως ἡ
 γυνὴ, ὡς πολὺ κακὸν παθοῦσα, λελύπηται ἐπὶ τῷ 10
 τοῦ βασιλέως προστάγματι καὶ καθ' ἑαυτὴν ἔλεγεν
 ὡς „εἰ μὴ τὴν σήμερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φονευθῆ,
 τῇ αὔριον πάντως τῷ αὐτοῦ πατρὶ λαλήσει, καὶ
 εὐθὺς διὰ τῆς πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ συντυχίας τὰ
 τῆς ἐμῆς κατασκευῆς πονηρὰ ἔργα φανερωθήσονται, 15
 καὶ τῷ θανάτῳ παραδοθήσομαι. πρέπει λοιπὸν ἔμει-
 νῆν αὐτοχείρως φονεῦσαι· οὐδ' ὅλως γάρ τι ἄλλο
 τολμήσω εἰπεῖν τῷ βασιλεῖ.“ ταῦτα ἐν ἑαυτῇ ἡ πο- p.81 B.
 νηρὰ γυνὴ βουλευσαμένη καὶ τῷ φόβῳ δεινῶς ταρατ-
 τομένη, πρῶτα μὲν συνέλεξε πάντα τὰ πράγματα 20
 αὐτῆς καὶ τοῖς συγγενέσι καὶ γείτοσι διεμοίρασεν·
 εἶτα παρακαλεῖ αὐτοῦς συνάξει ξύλα ξηρὰ καὶ φρύ-
 γανα. οἱ δὲ γε συγγενεῖς καὶ γείτονες διὰ συντό-
 μων ἐσώφρευσαν τὴν ὕλην καὶ μεγάλην ἀνήψαν πυρ-
 καϊάν. ταύτης δὲ καιομένης, ὠρμησεν ἡ γυνὴ ἐαν- 25

1 ὅσα om. V 2 ἐπ. ὁ ἀνήρ] ἐπίστευσεν ἡ γυνὴ A
 5 εἴ τι ἂν βουλευθῶσι a scriptore profectum 6 .. σιν V
 9 αὐτὴν om. M, archetypici scripturam reddens 12 εἴ .. φο-
 νευθῆ crebro dixit 13 αὔριον] cf. ad 32, 11 15 πονηρὰ
 ἔργα om. M comode 17 τι ἄλλο mihi non liquet. M uia
 differt: οὐδαμῶς γάρ τι ἕτερον τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλαι τολ-
 μήσω. u. D ἄλλον ABV: ἄλλο Boissonade V in marg.
 σημείωσαι 23 διὰ τὸ συντόμως V διὰ συντόμως AB
 24 ἀκέκλινη ἀνήψε M

τὴν ἐμβαλεῖν τῇ καμίνῳ, ὅτι ὑπόπτετε τῇ ἐπαύριον ὃ μέλλει πείσεσθαι. καὶ ἐπειδήπερ ἡ ἐβδόμη ἦλθεν ἡμέρα, ἐν ἧ ὁ παῖς λαλῆσαι τῷ βασιλεῖ ἐμελλε, διὰ τοῦτο ἡ γυνὴ ἠγωνίζετο καὶ πολλαῖς μεριμναῖς τῇ
 5 καρδίαν ἐβάλλετο· ἐγίνωσκε γὰρ ἀκριβῶς ἡ παμπόνηρος ὅτι ὅποτε ὁ παῖς λαλήσει τῷ πατρί, οὐ μόνον ἐντροπὴν λάβη, ἀλλὰ καὶ θανάτῳ κακῷ παραδοθήσεται διὰ τοὺς λόγους οὓς εἶπε πρὸς τὸν παῖδα αἰσχύνης γέμοντας καὶ ἐπιβουλήs. τοῦ γοῦν τοιούτου
 10 παραδόξου τῆs γυναικὸs [κακοῦ] βουλευμάτοs
 p. 82 B. εἰs πολλὰ μέρη τοῦ κάστρου λεγομένου καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων βοωμένου, φθάνει ποτὲ καὶ εἰς τὰs τοῦ βασιλέωs ἀκοάs· καὶ συντόμωs διαμηνύσα τὴν γυναῖκα, φησὶ πρὸs αὐτήν· „διὰ ποῖαν ἀφορμὴν,
 15 μὴν, ᾧ γύναι, παραδίδεις σεαυτήν τῷ πυρί;“ ἡ δὲ εἶπεν ὅτι „οὐκ ἤκουσάs μου, μὴ ἐκδικήsασ με ἀπὸ τοῦ παιδὸs σου, καὶ οὐκ ἐφόνευsασ αὐτὸν ὡs ἔπρεπε.“

1 ὑπόπτετε ABVD: ὑπάπτετε Boissonade 2 ὃ μέλλει
 inter haec uocabula quaedam uidentur excidisse. ὑφωρᾶτο τῷ
 ἔωθεν οὐ μετρίαν αὐτῇ ἐπισπάσεσθαι τὴν αἰσχύνην καὶ τὸ
 κατάγελων. M. u. D καὶ ἐπειδήπερ] antecessit p. 63, 25 ὠρη-
 σεν ἑαυτήν ἐμβαλεῖν: quidni fecit? mire hiat narratio in utra-
 que recensione: nam oportebat referri eam prohibitam esse et
 quo tandem prohibita sit. accedit quod quae inde a 63, 12 nar-
 rata sunt hic repetuntur. culpam autem in eum referendam uide-
 deri qui priorem recensionem ex qua utraque, et Parisina (Vin-
 dobonensis) et Monacensis deriuata est concinnauit dixi ad p. 32, 11.
 cf. D 3 ἡμέρα VMD: om. (AB) Boiss. uocabulum non neces-
 sarium retinui quia ex Boissonadii silentio tantum concludi potest
 in A et B deesse 4 ἠγωνίζετο] cf. 57, 10 5 ἐβάλλετο V
 7 λάβη i. e. λήφεται κακῷ V: om. (AB) Boissonade
 10 κακοῦ seclusi; τ. γ. τοιούτου αὐτῆs χαλεποῦ β. M; u. D
 11 καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων βοωμένου om. VB, D
 13 διαμηνύσασ] i. e. arcessens, μεταπεμφόμενος, qua signifi-
 catione etiam κλελεύειν scriptor adhibuit; u. 7, 18 14 ποῖαν
 i. e. τίνα 15 παραδίδεις dicunt recentiores 17 ἔπρεπεν V
 ἔπρεπεν (AB) Boiss.

καὶ ὁ βασιλεὺς τοῖς λόγοις ὑπαχθεὶς, ὄρκους στε-
 ρεοὺς αὐτῇ δέδωκεν, ὅτι χωρὶς τινος ἀμφιβολίας τὸν
 νίδν φονεύσει. ἡ δὲ μικρὰ παλλακὴ καὶ πόρνη ἀπο-
 δεξαμένη τὸν λόγον, ἐκράτησεν ἑαυτὴν τοῦ τοιοῦτου
 ἐγγειρήματος [τοῦ πυρός]. καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτίκα 5
 δέδωκε τὴν ἀπόφασιν μετ' ὀργῆς φρονευθῆναι ἀν-
 περοθέτως τὸν νίδν αὐτοῦ· τῆς οὖν ἀναισχύντου
 καὶ ἀπανθρώπου καὶ ἠμοστάτης καὶ θηριώδους ἀπο-
 φάσεως ἐξεληθούσης, ὁ τοῦ βασιλέως ἑβδομος καὶ
 φιλοσοφώτατος σύμβουλος ἀκούσας καὶ οἱ λοιποὶ 10
 [ἕτεροι] ἐξ σφόδρα ἠγανάκτησαν ἀνιαθέντες ἐπὶ τῷ
 τοῦ βασιλέως νιδῶ, ὄρωντες ἀναίτιον [καὶ] ὡς κακοῦρ-
 γον κινδυνεύοντα. καὶ ὁμοῦ ἐφίστανται τῷ τοῦ
 βασιλέως σπεκουλάτωρι ἤδη τὴν σπάθην πρὸς τὴν p. 83 B.
 σφαγὴν τοῦ παιδὸς ἐτοιμὴν φέροντι, παρακαλοῦντες 15
 ὀλίγον ἀκαρτερεῖν τὸν τοῦ παιδὸς φόνον, ἕως ἂν
 ὁ τῶν συμβούλων καὶ φιλοσόφων ἑβδομος πρὸς τὸν
 βασιλέα εἰσέλθῃ καὶ ἐξέλθῃ. οὐ μόνον δὲ τὸν σπε-
 κουλάτωρα παρεκάλουν, ἀλλὰ καὶ δῶρα δεδώκασιν·
 ὅστις καὶ τοὺς τοιοῦτους ἐντραπεῖς ἄνδρας, ἤκουσε 20
 τὴν αὐτῶν παράκλησιν καὶ ἀνέμεινε. ὁ δὲ τῶν
 συμβούλων καὶ φιλοσόφων ἑβδομος πρὸς τὸν βασι-
 λέα ἐλθὼν καὶ κατὰ τὸ ἔθος προσκυνήσας, „ξῆθι“
 ἔφη „ὦ βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα.“ καὶ φησι· „γι-
 νώσκειν σου τὸ κράτος παρακαλῶ, ὅτι ἐξαίσιον 25

3 φονεύσει *scripsi*: φονεύσειεν ABV διαχειρίζεται M
 παλλακὴ V 5 τοῦ πυρός, *quibus caret* M, *seclusi* 6 μετ'
 ὀργῆς in MD quoque inest 11 ἕτεροι A: om. VBD. *malui cum*
his libris omittere quam mutare in ἑταῖροι: σὺν αὐτῶ οἱ ἕτεροι
 ἐξ συμφιλόσοφοι M 12 καὶ, *quod om.* M, *seclusi* 14 σπε-
 κουλάτωρι ABV *semper*: σπεκουλάτωρι M et Du Cange; *quam*
formam ubique restitui 15 ἐτοιμον *supra* 16 ἀκαρτερεῖσαι
 φόνον differre, *uernacule warten mit* — 21 ἀνέμεινε ABV
lemma: ἑβδομος φιλόσοφος

πρᾶγμα καὶ ἔξω φύσεως καὶ ἀδικώτατον δοκιμάξεις
 ποιῆσαι, ὅτι σου τὸν υἱὸν μαχαίρας ἔργον γενέσθαι
 προσέταξας διὰ μικρὰν γυναικὸς ὑπόσχεσιν καὶ ὄρ-
 κον οὕτως ἀνεξετάστως κρατηθεῖς καὶ ἀκούσας τῶν
 5 λόγων αὐτῆς, καὶ ταῦτα μὴ γινώσκοντός σου κἄν
 ἀληθῆ κἄν ψευδῆ τὰ λεγόμενα κατ' αὐτοῦ. ἤκουσα
 p. 84 B. δὲ καὶ τοῦτο, ὡς διὰ πολλῶν εὐχῶν καὶ νηστειῶν
 ἔτι γε μὴν καὶ ἐλεημοσυνῶν ἀπὸ θεοῦ ἢ τούτου μῆ-
 τηρ τὸν παῖδα ἐξαιτήσατο· ὃν γοῦν ὁ θεὸς διπλῶς
 10 σοι δέδωκε, κατὰ τὴν φύσιν καὶ τὰς τῆς δεσποίνης
 ἰκεσίας, διὰ ῥῆμα γυναικὸς ἀνεξέταστον θανάτῳ
 αὐτὸν παραδίδως; ἀλλ' ὅμως νῦν ἰκετεύω ἀκούσαί
 μου τῶν φημάτων τουτωνί·

Ἄνῆρ τις δαμόνιον εἶχε, μαντευόμενος καὶ
 15 λέγων ὅσα ἐρωτοῦσαν αὐτὸν οἱ ἄνθρωποι· ὅστις
 δαίμων ἐκαλεῖτο πνεῦμα πύθωνος· τάχα δὲ λέγων
 οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἐκ τοῦ δαίμονος συνῆγε κέρδη
 πολλά. οὐ μόνον δὲ προέλεγεν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς μαν-
 τείας καὶ ἰατρικὴν ἐγνώριξε. λοιπὸν εἰ τις ἄνθρω-
 20 πος ἠρώτα αὐτὸν περὶ ἀφανῶν πραγμάτων, τὰς

1 ἀδικώτητα A noto compendio, quod extat in V quoque,
 decerptus 2 μαχαίρας ἔργον γενέσθαι dixit etiam Cinnamus
 aliique similiter cf. p. 30, 1. Wyttenb. St. Th., Boiss. ad Nic. Eug.
 p. 59 3 μικρὰν ABV(D): μιὰς? sed M φιλήν 5 λόγων αὐ-
 τῆς] in structura ne offendas ταύτη A 7 εὐχῶν VBMD: om.
 A 9 debebat ἐξητήσατο ut exhibet M (σὺ τε καὶ ἡ μήτηρ
 ἐξητήσασθε) et supra legimus 10 καὶ κατὰ τὰς? 12 νῦν
 scripsi: μόν ABV. utrumque pronomen ferri posse uidebatur
 restituta ea qua scriptor crebro uilitur structura ἰκετεύω, ἀκου-
 σον: sed in ea, qua nec ipsa abstinuit, ἰκετεύω ἀκούσαι, prius
 μόν delendum erat. u. D 14 lemmata: διήγησις τοῦ ἑβδομου
 φιλοσόφου ABV, add. ἡ τελευταία A καὶ τελευταίου B nihil
 V: narratione caret Ven. 15 ἐρωτοῦσαν i. e. ἠρώτων forma
 barbara; uide praefationem 16 πνεῦμα πύθωνα Act. Ap.
 16, 16 optimi libri: ubi uide quae Meyer conguessit 18 ne pu-
 tes pro δὲ scribendum esse γάρ uel pro u. λέγων 16 προλέγων:

ἀπολογίας ἐτοίμως ἀπέδιδεν. οὗτος οὖν ὁ ἀνὴρ ἀπὸ
 τῆς τοιαύτης μεταχειρίσεως ἐπεσώφρευε χρήματα πολλὰ.
 μᾶ ῥοῦν τῶν ἡμερῶν τὸ κατοικοῦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
 πνεῦμα εἶπεν ὡς „ἐγὼ ἀπὸ τοῦ νῦν ἀπέρχομαι ἀπὸ
 „σοῦ, καὶ πλέον οὐκ ἔχεις με. πλὴν πρὸ τοῦ ἐξελ-⁵
 „θεῖν με ἀπὸ σοῦ, λόγους τρεῖς παραγγέλλω σοι· καὶ ^{P. 85 B.}
 „οἶον ἂν (διὰ) τῶν τριῶν λόγων ζητήσης παρὰ θεοῦ,
 „εὐθύς δοθήσεται.“ ταῦτα εἰπὼν ὁ δαίμων τῷ ἀν-
 δρῷ ἐφανέρωσε καὶ τοὺς τρεῖς λόγους. εἶτα μακρὰν
 διέβη τοῦ ἀνδρός. καὶ ὁ ἄνθρωπος, τοῦ μαντικοῦ ¹⁰
 δαίμονος ἀπ’ αὐτοῦ ἐξεληθόντος, μετὰ λύπης ἦλθεν
 καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ εἰσέδου. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν
 ἡ γυνή, „τί οὕτως“ ἔφησε „σκυθρωπὸς καὶ ὠχρό-
 „τατος γέγονας;“ καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπεκρίνατο, „ὦ γύ-
 „ναι, τὸ τοῦ πύθωνος ἐκείνο πνεῦμα, δι’ οὗ ἔμαν- ¹⁵
 „τευόμην καὶ τὰς λατρείας ἐποιοῦν, ἐξῆλθεν ἀπ’
 „ἐμοῦ τελείως· καὶ διὰ τοῦτο πῶς δύνάμαι ζῆν;
 „παρ’ ἐκείνου γὰρ τοὺς λόγους ἐδιδασκόμην καὶ
 „προέλεγον καὶ εἶχον τὰ κέρδη.“ ἡ δὲ γυνή τῶν
 λόγων ἀκούσασα, κἀκείνη ἐλυπήθη. ὄρων δὲ αὐτὴν ²⁰
 ὁ ἀνὴρ πικρῶς κλαίουσαν, ἐπεχείρει παραμυθεῖσθαι
 αὐτὴν καὶ λέγει πρὸς αὐτήν· „μὴ λυποῦ, ὦ γύναι·
 „τὸ γὰρ πνεῦμα ἐκείνο τρεῖς λόγους με παρήγγειλεν,
 „ᾧστε δι’ ἐκείνων τῶν τριῶν λόγων ὅπερ ἂν ἀπὸ ^{P. 86 B.}

nam προέλεγεν respicit u. μαντευόμενος 1 ἀπέδιδε libri.
 cf. 64, 15 οὗτος] οὕτως M 5 οὐκέτι ἔξεις M 6 λόγους]
 precandi formulas „Sprüche“ σοι] σοῦ V 7 διὰ adiecti
 cl. 24, quamquam fortasse non librarium sed qui hanc recensionem
 confecit corrigens, ut sententia constet. ἐν ἐκάστῳ τούτων ὁ
 ἂν θεόθεν αἰτήσης M. u. D ζητήσεις ABV: ζητήσης Boiss.
 αἰτήσης M 8 εὐθύς σοι? addit σοι M, σοῦ D 11 ἀπήλθεν?
 14 παραγέγονας M 23 με supra scriptis l. oi alia ut uide-

γῆλ
 tur manu V. μοι M μου D παρήγγειλε AB παρήγ V

„τοῦ θεοῦ ζητήσω, ἔξω ἀπὸ τοῦ θεοῦ. καὶ ἐφανε-
 ρωσέ μοι ὅτι ἅμα τοῦ ζητῆσαι ἐμὲ γενήσεται.“ τού-
 τοις τοῖς λόγοις ἡ γυνὴ καλοκαρδίσασα, „ὦ ἄνερ,
 ἀρκετά σοί“ ἔφη „τὰ τρία λόγια εἰς τὸ ἔμπροσθεν.“
 5 ὁ δὲ ἀνὴρ πάλιν λέγει „τί οὖν συμβουλευεῖς μοι
 αἰτήσασθαι ἐκ θεοῦ;“ ἡ δὲ γυνὴ πονηροτάτη ὑπ-
 ἀρχουσα καὶ πρὸς ἀπρεπεῖς ὀρέξεις καὶ παραλό-
 γους δεδουλωμένη καὶ τὴν συνουσίαν ἀγαπῶσα,
 φησὶν „οἶδα, ὦ ἄνερ, ὡς καὶ σὺ τοῦτο γνωρίζεις·
 10 „οὐδὲν ἄλλο ἀγαπητικώτερον εἰς τοὺς ἀνθρώπους
 „ἔστιν ἢ μόνον τὸ κοιμᾶσθαι ἄνδρα μετὰ γυναικός·
 „ζήτησον οὖν τὸν θεὸν πολλοὺς ὄρχεις γενέσθαι ἐν
 „τῷ σώματί σου.“ ὁ δὲ ἄφρων ἐκεῖνος ἀνὴρ τὴν
 τοιαύτην ἅμα δέησιν ἐποιεῖτο, καὶ ἅμα τῇ εὐχῇ ἀν-
 15 τοῦ ὅλου τὸ σῶμα γέγονε μεστὸν καὶ νεφρῶν καὶ
 ὄρχεων· ἅπερ ἰδὼν ὁ ἄθλιος ἑαυτὸν ἐβδελύττετο,
 καὶ τὴν γυναῖκα ἰσχυρῶς τύπτει καὶ καθυβρίζει. καὶ
 p. 87 B. τοσοῦτον ἠγριώθη κατ' ἐκείνης, ὡς βουληθῆναι καὶ
 αὐτὴν ἀποκτεῖναι, λέγων πρὸς αὐτήν· „αὕτη σου
 20 „ἔστιν ἡ καλὴ συμβουλή, ὦ κατάρατον γύναιον, ἡ
 „φέρουσα ἡμῖν κέρδος; οὐκ ἐνετράπης αὐτὴν τὴν
 „πονηρὰν βουλήν καὶ αἰσχύνης γέμουσαν βουλεύ-
 „σασθαι με;“ ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „τί
 „τοσοῦτον ὀργίζεσαι, ἄνθρωπε; μηδὲν ταραχθῆς ἢ

1 ἔξω V 2 ἅμα τοῦ Malalas alitque Byzantini dixerunt
 4 τὸ ἔμπροσθεν] tempus futurum 8 τὴν οὐσίαν V
 9 φησὶν M φησί ABV 10 ἄλλ' A ἀγαπητικώτερον ABV:
 corr. Boissonade, D εἰς] „für“ 11 ἔστι ABV 16 ὄρ-
 χέων ABV: correxit Boissonade [καὶ ὄρχεων]? ὅπερ? uide
 69, 5 ὄρχεων 6 ἅπερ quasi anticesserit νεφρῶν 18 καὶ iug-
 gendum cum u. ἀποκτεῖναι. cf. 65, 18. 19 21 αὐτήν] cum
 non sequatur superlativus πονηροτάτην nescio an scribendum sit
 ταύτην uel αὐτῇ 24 ὀργίζεσαι] cf. n. ad 58, 16

„λυπηθῆς περι τούτου· ἔτεροι γὰρ δύο λόγοι ἀπέ-
 „μεινάν σοι. και παρακάλεσον τὸν θεὸν διὰ τοῦ
 „ἐνὸς ρήματος τοὺς ἰθυφάλλους τοὺςδε ἀπὸ σοῦ
 „διαβῆναι.“ και ἄμα, τῇ συζύγῳ πεισθεῖς, αἰτεῖται
 παρὰ θεοῦ και ἡλευθερώθη τῶν ὄρχεων· ἔχασε δὲ 5
 μετὰ τούτων και ἄσπερ εἶχεν ἀπὸ γενέσεως. εὐθύς
 οὖν ὁ ἀνὴρ πάλιν ἀπὸ τῆς λύπης· ἐπὶ πλέον κατὰ
 τῆς γυναικὸς ἀγριοῦται και δοκιμῆν ποιεῖται τοῦ
 θανατωῖσαι αὐτήν. ἡ δὲ φησι· „διὰ τί ὄρμας θανα-
 „τῶσαι με; μηδὲν γὰρ ἐπὶ τῷ γενομένῳ νῦν λυποῦ· 10
 „εἰς γὰρ ἔτι λόγος σοι ἀπέμεινε. και ζήτησον τὸν
 „θεὸν τοὺς ἀπὸ γεννήσεώς σου ὄρχεις ἀπολαβεῖν.“
 ὁ δὲ τοῦτο ζητήσας μόλις ἔτυχε τοῦ ζητήματος.

Βλέπε οὖν, ᾧ βασιλεῦ, ὅποια ἔργα τῷ ἀνδρὶ p. 88 B.
 ἐκείνῳ συμβέβηκε, διότι ἀσυλλογίστως τῇ πονηρᾷ 15
 βουλῇ τῆς γυναικὸς ὁ μάταιος ἐπίστευε. και νῦν
 λοιπὸν μακροθύμησον, παρακάλῳ, και μὴ σπούδαζε
 πρὸς τὸν ἄδικον τοῦ υἱοῦ σου φόνον, μηδὲ συναρ-
 παγῆς τῇ τῆς γυναικὸς πονηρᾷ και ἀναισχύντῳ συμ-
 βουλῇ· μάλλον γὰρ ὅταν ὑπάρχη ἡ διαβάλλουσα 20
 γυνὴ κατὰ πολὺ κακότροπος και πρὸς φόνον ἐρε-
 θίζουσα, φαίνεται ὅτι οὐ διὰ δίκαιόν τι συμβουλεύει

1 ἀπέμεινάν σοι scripsi: ἀπεμείνασι libri forma barbara
 in hoc ceteroquin scriptore ferenda: sed quod sententia requirit
 pronomen est in M ἔτεροι γὰρ σοι δύο ὑπελείφθησαν λόγοι
 et infra 11: D om. σοι 2. 11 3 ἰθυφάλλους V 5 ἔλευ-
 θερώθη ABD ὄρχεων ABV ἔχασε V. amisit 6 ἄσπερ
 scripsi: ἀπερ ABV. cf. ad 68, 16. ἃ δὲ γεννητὰ αἰδοῖα M.
 u. D 8 δοκιμῆ] conatus 10 μηδὲ A μηδὲ V 11 και
 δὴ? 12 γενέσεως? ἀπολαβεῖν scripsi ut est in M: λα-
 βεῖν ABV 13 μόλις M 15 ἀσυλλογίστως V relicto tamen
 litterae l alterius spatio 17 σπουδάξης V: σπουδάσης?
 καταπέλογον M 18 et p. 70, 6 μηδὲ V ut saepissime 20

ὑπάρ V ὑπάρχει A 21 καταπολὺ ABV ut διατοῦτο V p.
 70, 1 et alibi saepissime

καὶ ἐπαινετόν, ἀλλὰ δι' ὄρεξιν καὶ μανίαν. καὶ διὰ
τοῦτο οὐδαμῶς οὐδαμῇ πρέπει πιστεύειν αὐτήν.
ὅμως καὶ ἄλλης διηγήσεώς μου ἀκοῦσαι παρακαλῶ.

Ἄνθρωπος τις ὑπῆρχεν, ὃς ᾤμοσεν εἰς ἑαυτὸν τοῦ μὴ
5 καθίσει εἰς ἓνα τόπον ἢ εἰς παραδιαβασμοὺς ὡς νέος
περιπατῆσαι μηδὲ γυναῖκα λαβεῖν, ἕως ὅτου νὰ μάθῃ
τὰς πονηρίας ὅλας καὶ τὰ τεχνάσματα τῶν κακῶν
γυναικῶν. καὶ τὸν λογισμὸν τοῦτον ἔχων ἐν ἑαυτῷ,
p. 89 B. ἐξῆλθε τῆς ἰδίας πατρίδος, καὶ περιεπάτει κατὰ πό-
10 λιν καὶ χώραν, μαθεῖν σπουδάζων ἅπερ ἠβούλετο.
ἄλλος δὲ τις ἄνθρωπος ἐν τῇ ὁδοιπορίᾳ συναντήσας,
ἠρώτησεν αὐτόν· καὶ ὡς ἤκουσεν αὐτοῦ, ὅτι διὰ
τῶν πονηριῶν τῶν γυναικῶν περιπατεῖ, μαθεῖν βου-
λόμενος [τὰς πονηρίας], „ὦ ἄνθρωπε, μάτην κο-
15 πιάς“ φησὶν „οὐ γὰρ δυνησὶ τὰς τῶν γυναικῶν
„γνώμας καὶ πονηρίας εὐρεῖν ἢ μαθεῖν. εἰ δὲ θε-
„λεις μαθεῖν ὀλίγα τινὰ ὡς ἀμετρήτων οὐσῶν, εὐρεῖ
„τόπον τινὰ μοναξόν, καὶ σύναξε στάκτην ἢ κοι-
„ορτόν τῆς γῆς πολὺν καὶ κάθισον ἐπάνω αὐτοῦ
20 „τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ νύκτας ὁμοίας, ἐσθίῳν

3 διηγήσεώς μου] *hanc inclinandi rationem etsi falsum esse
puto tamen reliqui ἀκοῦσαι σε? ἀκουσον? 4 lemma διή-
γησις τοῦ αὐτοῦ ἐβδόμου φιλοσόφου 5 καθίσει] *sedem
atque domicilium constituere παραδιαβασμοῦς] *libidinibus
indulgentem circumuagari 6 λαβεῖν docet inf. aor. esse a
scriptore profectum γὰ barbarum est in ABV, D. (ὀτωναμάθη
V). ἕως ἂν ἐπισταίῃ M 12 ἠρώτησεν V καὶ ὡς ἤκου-
σεν αὐτόν (AB) Boiss.: *om. V. scripsi αὐτοῦ: μαθῶν πρὸς
αὐτοῦ M. u. D* διὰ τῶν πονηριῶν *i. e. διὰ τὰς πονηρίας uel
potius τῶν πονηριῶν ἕνεκα 14 τὰς πονηρίας deleui; μαθεῖν
βουλόμενος quoque fortasse eicere debebam 15 τὰς] πάσας
τὰς? 17 οὐσῶν BV αὐτῶν A. αὐτῶν οὐσῶν Boissonade
εὐρεῖ ABVD, forma uolgarī 18 σύναξε] *σύνναξαι? sed
hodierni Graeci ita scribunt ἢ κοινορτόν om. D: propter u.
πολὺν et ἐπάνω αὐτοῦ deleri non potest; sed fortasse u. στά-
κτην ἢ eicienda sunt 20 ὁμοίας V: ὁμοίως (AB) Boiss.
om. D*****

„και πίνων ὀλίγον· και τότε θέλεις δυνηθῆν εὐρεῖν
 „τὰς πανουργίας τῶν γυναικῶν.“ ὁ δὲ νέος τῶν
 λόγων τούτων ἀκούσας, ἐποίησε καθὼς ἐκεῖνος ἐδί-
 दाξε, και ἦν καθημένος ἐπὶ σποδοῦ τρώγων ὀλίγα·
 και ἐφ’ ὄλαις τεσσαράκοντα ἡμέραις και τεσσαρά- 5
 κοντα νύκταις ἀπεγράφετο τὰς τῶν γυναικῶν πα-
 νουργίας. και ὡς ἐτελέσθησαν αἱ ἡμέραι και νύκται, p. 90 B.
 ὡς ὕστερον ἐφάνη αὐτῷ ὅτι οὐδεμίαν πονηρίαν τῶν
 γυναικῶν ἀφῆκεν ἄγραφον, ἔλαβε τὰς πονηρίας ὡς
 ἔγραψε και ἐστράφη εἰς τὸ ὀσπήτιον αὐτοῦ. και 10
 ἐπανερχόμενος εὐρῶν χωρίον, ἔμεινε ἐκεῖ ἀναπαυ-
 θῆναι μικρόν. ἐν τῷ χωρίῳ γοῦν ἐποίησέ τις τρα-
 πέζην μέγα, και ἐκάλεσε πολλούς· μετὰ πάντων δὲ
 ἐκάλεσε και τὸν ξένον· ὃς και ἐλθὼν ἐκαθέσθη μετὰ
 τῶν λοιπῶν, μὴ ἐσθίων ὁμοίως ἐκείνοις τὰ ἐν τῇ 15
 τραπέζῃ. ὅτε και λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ ἔχων τὴν τρα-
 πέζαν· „πόθεν εἶσαι και τίς εἶσαι, ὦ φίλε;“ ὁ δὲ
 εἶπε· „στρατοκόπος ὑπάρχω, καθὼς ὄρας, και ἀπὸ
 „μακροῦ τόπου ἦλθον ἐνταῦθα. και γὰρ ἐξῆλθον
 „ἀπὸ τὴν πατρίδα μου, ὅπως νὰ μάθω φρόνησιν 20
 „και νὰ ἐγνωρίσω τὰ τῶν πονηρῶν γυναικῶν πονη-
 „ρεύματα.“ τότε λέγει ὁ οἰκοδεσπότης πρὸς τὴν
 ἑαυτοῦ γυναῖκα· „ὁ ἄνθρωπος οὗτος ξένος ἐστὶ τοῦ
 „χωρίου ἡμῶν και οὐδ’ ὄλωσ ἦκουσε φαγεῖν εἰς τὴν

1 δυνηθεῖν ABV, δυνηθῆ D. θέλεις δυνηθῆν *circumscribendo tempori futuro inseruit, quod exhibet* M 2 τὰς] τινὰς? cf. p. 70, 17. μέρος τι D 5 ἐφ’ ὄλαις i. e. παρ’ ὄλας M 6 νύκταις *forma barbara recentiores utuntur* 8 ὕστερον] denique. ἐσύστερον M ἐφάνη i. e. ἐδόκει M 10 ὀσπήτιον BV 11 ἔμεινε (AB) Boiss. 12 τραπέζην] *coenam. cf. n. ad 59, 11 14 ἦλθε A 17 ἦσαι A. εἶσαι est forma vulgata* 18 στρατοκόπος] *peregrinator* 20 ὅπως νὰ μάθω V, *sed statim νὰ ἐγνωρίσω. uerbum ἐγνωρίζειν scriptori non est eripiendum. cf. p. 141, 6 B.* 24 ἦκουσε] i. e. ὑπακούει ὥστε φαγεῖν, nisi reponendum ἠξίωσε εἰς] *uernacule „an“*

- „τράπεζαν ἡμῶν· ἐξέβη γὰρ ἀπὸ τῆς πατρίδος αὐ-
 p. 91 B. „τοῦ καὶ ὅλας τὰς χώρας περιεπάτησε καὶ πάσας τὰ
 „πονηρίας τῶν γυναικῶν ἔμαθε καὶ ἔγραψεν. ἀλλ
 „ἀναστᾶσα, γύναι, οἰκονόμησον αὐτῷ ἰδίως τὰ πρό
 5 „τροφήν αὐτοῦ, ὡς ἂν παρ' ἡμῖν οὗτος ὁ ξένος
 „μετὰ καλῆς φιλίας τραφῇ.“ ἡ δὲ γυνὴ πάντι
 ἐποίησε καθὼς ὁ ἀνὴρ ἐνετείλατο, καὶ τὸν ξένον
 εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἐνδότερον οἶκημα καὶ παρέδθηκ
 τράπεζαν μεστὴν τροφῶν. εἶτα ἐπηρώτησεν αὐτόν
 10 λέγουσα· „τί ἐποίησας, ὦ ἄνθρωπε; γέγραπας πά-
 „σας τὰς τῶν γυναικῶν πονηρίας;“ ὁ δὲ „ναί·“
 „φησὶν „οὐδεμίαν πονηρίαν τῶν γυναικῶν ἤ ἐπιβου-
 „λὴν ἢ κατασκευὴν κακῆν ἄγραφον ἀφῆκα.“ ἡ δ
 γυνὴ τῶν λόγων τούτων ἀκούσασα, κατέλαβεν αὐ-
 15 τὸν εἶναι ἄγνωστον καὶ ματαιόφρονα, καὶ πρὸς αὐ-
 τὸν εἰρωνευομένη ἔλεγεν· „ἐπειδὴ, ὡς λέγεις, ε
 „ἔβενε, πάντα τὰ πονηρέματα ἔγραψες, ἀδύνατόν
 „έστι γυναικα, εἰάν καὶ ἐγὼ εἶμι, τεχνάσασθαι τ
 p. 92 B. „πρὸς σὲ πονηρὸν ἢ διὰ λόγου ἢ ἔργου; πλὴν, ὦ
 20 „ἂν λέγω σοι μιᾶς γυναικὸς ἔργον, ἄκουσον εἰα
 „ἔχῃς γραμμένον τοῦτο.“ ὁ δὲ εἶπεν· „εἰπέ.“ ἡ δ.
 γυνὴ ἔφη·
 „ἦν τις ἀνὴρ ἔχων γυναῖκα τιμίαν καὶ φρόνι-
 μον, ὅστις ἀεὶ περισύρων τὰς γυναῖκας ὅλας ἐτύγ-
 25 χανεν. ἡ δὲ γυνὴ ἀντέλεγε τῷ ἀνδρί· „μὴ ὕβριζε

4 οἰκονόμησον VB οἰκονόμισον A: correxi 5 παρ' ἡμῶ
 M 6 καλῆς] πάσης? cf. ad 29, 12 9 ἐπηρώτησεν V
 15 ἄγνωστον] cf. p. 114 B. m. 17 ἔγραψες pro eo quod
 est ἔγραψας dicunt Graeci recentissimi; eidem εἰμι εἶμι 18
 19 λόγον et λόγον A ἢ ἔργου] praepositionem repetunt MI
 interrogandi signum posui ὡς εἰάν ABV: scripsi ὡς ἂν
 „ut hoc utar exemplo“ 20 εἰάν] num 21 γραμμένον cf
 50, 10 εἶπε V 23 hanc narrationem praetermisit M

„πάσας, ἀλλὰ τὰς κακὰς.“ ὁ δὲ ἀντέφησεν· „ὄλας.“
 ἢ δὲ „μὴ οὕτως λέγε,“ φησὶν, „ἐπειτοί γε οὐκ ἔτυ-
 „χες ἐμπλακῆναι ἐν μιᾷ τούτων.“ ὁ δὲ λέγει· „εἰ
 „ἐτύγχανον ἐν μιᾷ τούτων κακῆ, ἐμελλον αὐτὴν
 „φωτοτομῆσαι.“ πλησίον γὰρ τῷ οἰκῆματι αὐτοῦ 5
 φιλονεικοῦσαι ἐτύγχανον αἱ γειτόνισσαι, καὶ οὗτος
 καθ' ἑαυτὸν ὕβριζεν αὐτάς. ἢ δὲ γυνὴ λέγει τῷ ἀν-
 δρὶ· „σήμερον τί ποιεῖς;“ ὁ δὲ λέγει· „ἀπέρχομαι
 „εἰς τὸ χωράφιον· καὶ σὺ ἀργὰ μαγεύρουσόν τι καὶ
 „φέρε μοι ἔξω νὰ φάγω.“ ἢ δὲ ἀπελθοῦσα εὗρεν 10
 ὀψάρια κατὰ τὴν ὁδὸν καὶ ἠγόρασε. καὶ τὸ μὲν μα-
 γεῦμα μετὰ τοῦ τζουκαλίου ἐκόμισε τῷ ἀνδρὶ ἀν-
 τὴς φαγεῖν. αὕτη στρεφομένη πρὸς τὸ ὀσπήτιον
 ῥίπτει κατὰ τὴν τοῦ ἀρότρου σκαφήν ἐν γυλλάριον, p. 93 B.
 ἀλλαχοῦ δὲ δύο, ἕως ὅτου ἐροίψεν ὄλα. καὶ ὁ ἀνὴρ, 15
 τῆς γυναικὸς διαβάσης, ἐρχόμενος μετὰ τῶν βοῶν
 ἀροτριᾶν, εὗρίσκει τὰ ὀψάρια ἐρομιμένα, ποῦ μὲν
 δύο, ποῦ δὲ τρία, καὶ ἐσύναξεν αὐτά. καὶ ἀργὰ
 σχολάσας ἄπεισιν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ λέγει τῇ γυ-
 ναικί· „οὐκ ἐποίησάς τι, ὥστε φαγεῖν ἡμᾶς ὀψέ;“ 20
 ἢ δὲ „μὴ ἔχουσά τι“ εἶπεν „ἢ κρέας ἢ ὀψάριον ἢ
 „ἄλλο τι, οὐκ ἐμαγεύρουσα.“ καὶ ὅς φησιν· „ἰδοῦ

2 ἔτυχεν ABV: ἔτυχες scripti. τυγχάνειν cum infinitivo
 coniunctum ne te offendat 6 γειτόνισσαι VB γειτόνησαι A:
 correxit Boissonade 9 ἀργὰ i. e. ἀργῶς „in aller Ruhe“
 10 εὗρε ABV 11 μαγεύρουμα forma uolgaris 12 τζο-
 καλίου V cf. 31, 19 13 αὕτη] εἶτα? ὀσπήτιον VB
 14 τὴν om. VB τῶν τῶν A „in A est compendium quod
 ad γυλλάρι [γυλάρι Du Cange] fere ducit“ Boissonade.
 16 διαβαίνειν est discedere 17 ἐρομιμένα V ποῦ μὲν ..
 ποῦ δὲ scribitur, non ποῦ μὲν .. ποῦ δὲ 18 ἐσύναξεν cf.
 59, 7 [ἀργὰ]? nisi σχολάσας interpreteris laborem finiens.
 om. D. 20 ποιεῖν ut nostrates ὀψέ] uernacule zu Abend
 21 εἶπεν A ὀψάρια A (D) 22 ἄλλο τι V ut saepius
 ὅτι ἐμαγεύρουσα] „ich habe nicht gekocht“

„ὀψάρια, ἃ εὔρον ἐν τῷ χωραφίῳ, καὶ ἔψησον αὐτά.“
 ἢ δὲ ἀκούσασα, τὰ μὲν ὀψάρια λαβοῦσα ἐκρυψε·
 τράπεξαν δὲ θείσα, λέγει ὁ ἀνήρ· „τὰ ὀψάρια ποῦ;“
 ἢ δέ, „ποῖα ὀψάρια;“ φησίν. ὁ δὲ λέγει· „μωρή,
 5 „οὐκ ἔφερά σοι ἀρτίως ὀψάρια, ἃ εὔρον εἰς τὸ χω-
 „ραφίον;“ ἢ δὲ ἅμα ταῖς ὄνυξι σπαράξασα τὰς πα-
 ρειᾶς ἐβόησε· „ἀκούσατε, γέλτονες.“ καὶ τῶν γει-
 τόνων συναχθέντων λέγει ἡ γυνή· „ἀκούσατε, ἄρ-
 „χοντες· ὀψάρια [γυλλάρια] λέγει μοι ἐψηῆσαι ἃ ἔφερον
 10 „ἀπὸ τοῦ χωραφίου.“ καὶ οἱ ἄνθρωποι συναχθέντες
 p. 94 B. λέγουσι τῷ ἀνδρῶπι „τί λέγεις; ἐν τῷ ἀγρῷ ὀψάρια
 „εὐρίσκονται;“ ὁ δὲ λέγει· „αὐθέντες καὶ ἀδελφοί,
 „ἐγὼ εὔρον αὐτὰ ἐκείσε· πῶς δὲ εὐρέθησαν οὐκ
 „οἶδα.“ τότε τῆς γυναικὸς βοῴσης ὅτι „δαιμόνιον
 15 „ἔχει οὗτος;“ οἱ δὲ γέλτονες ἐν ποσὶ καὶ χερσὶ πέ-
 δαις σιδηραῖς ἔβαλον· καὶ ὄλην τὴν νύκτα ὁ δειλαιοσ
 ἔλεγε· „καὶ οὐχ εὔρον τὰ γυλλάρια καὶ κομίσας δέ-
 „δωκα τῇ κυνὶ ταύτῃ, εἰπὼν Ἐψησον αὐτά; κατὰ τί
 δὲ ἐσιδέωσάν με;“ τῆς δὲ πάλιν βοῴσης, καὶ ἡμέρας
 20 ἐπιγενομένης, παραγίνονται οἱ γέλτονες ἐρωτῶντες·
 „τί γέγονας;“ ὅτε καὶ αὐθις τὴν ἀλήθειαν ὁ ἄτυχος

3 θείσα *nominatiuus in hoc scriptore utique ferendus*
 4 φησὶ libri μωρή *ut aliae formae ionicae, ἔφερα aoristus,*
 εἰς τὸ χωραφίον *in uerbis loquentis ipsis minus etiam offendunt*
 6 ταῖς] sic libri 8 ἄρχοντες] *more nostro omnes uicinos adloquitur dominos* 9 γυλλάρια *seclusi; om. D* 12 αὐθέντες] *uide indicem* 13 πῶς] *qui factum sit ut inueniri potuerint* 15 δὲ *om. B. sed talis structura apud recentiores non infrequens est* ἐν ποσὶ πέδαις ἔβαλον *more dictum: πέδαις ἔβαλον uidetur in unum quasi uerbum coaluisse uincire. ἐν τῇ ποσὶ A, unde Boissonade malebat ἐν τοῖς ποσὶ* 16 νύκτα *VD: νύκταν (AB) Boiss.* 19 σίδερος *Graeci recentiores dicunt, in multis uocabulis praesertim ubi insequitur l. q pro l. η substituunt ε, uelut in θερίον καὶ hoc modo minus commode saepe additur* 21 γέγονας? *sed u. 38, 3* ὅτε *Boissonade: ὁ δὲ libri; u. D ἄτυχος utique scriptoris est*

ἔλεγε. τῆς δὲ γυναικὸς βοώσης ὅτι „δαιμόνιον ἔχει,“
 οἱ ἄνθρωποι ῥαδίως ἐπίστευον τὴν γυναῖκα, καὶ
 ἔλεγον· „ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος ἐπαθέ τι.“ μετὰ δὲ
 τρίτην ἡμέραν λέγει ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ· „πεινᾶς ἔνα
 „σοι δώσω τι φαγεῖν.“ ὁ δὲ λέγει· „ναί· καὶ τί 5
 „ἔχεις δοῦναι μοι φαγεῖν;“ ἡ δὲ· „ὄψαρια τηγάνου.“
 ὁ δὲ· „καλῶς εἶπας, ὦ γύναι· ἄ σοι ἐκόμισα ὄψαρια
 „ἀπὸ τὸ χωράφιον, ταῦτά εἰσι;“ καὶ ἅμα ἡ γυνὴ·
 „ἄρχοντες χριστιανοί, ἀκόμη τὸ δαιμόνιον κατέχει p.95 B.
 „τοῦτον, καὶ πάλιν ὄψαρια λέγει.“ τοῦ δὲ εἰπόντος 10
 „οὐκ ἔτι τὸν λόγον εἶπω τοῦτον,“ ἡ γυνὴ ἔδωκεν
 αὐτῷ καὶ ἔφαγεν ἀπὸ τῶν ὄψαριων ἐκείνων, μὴ εἶ-
 πῶν ἔτι λόγον περὶ τούτου. ὕστερον δὲ λέγει τῇ
 γυναικὶ „λύσον με.“ ἡ δὲ λέγει· „μὴ ὄψαριων μέ-
 „μνησαι;“ ὁ δὲ λέγει· „οὐκ οἶδα τί λέγεις.“ τότε 15
 ἔλυσεν αὐτόν, καὶ λέγει· „ὦ ἄνερ, ὅσα εἶπας, κυλῶς
 „εἶπας· ἀλλὰ διότι ὑβρίζεις οὐχὶ τὰς κακὰς γυναῖκας
 „μόνον ἀλλὰ καὶ τὰς καλὰς, κἀγὼ σοι εἶπον „Σιώπα,“
 „σὺ δὲ εἶπας „Ἄν εἶχον ἐγὼ τοιαύτην πονηρὰν γυ-
 „ναῖκα, ἐμελλόν αὐτὴν ἀνελεῖν,“ διὰ τοῦτό σοι 20
 „ἐποίησα ὅσα εἶδες· καὶ μηκέτι καυχᾶσαι περιγενέ-
 „σθαι τῶν γυναικῶν.“ τούτοις οὖν τοῖς λόγοις

1 πάλιν βοώσης? 4 post peiναs neque post φαγεῖν
 interrogandi signum posui. nam ἔνα significat hoc eo consilio
 ex te quaero ut —. cf. p. 104 B. δώσω autem est coniunctivus
 aoristi barbarus 6 τηγάνου i. e. τηγανιστά 9 ἄρχοντες
 cf. 74, 8 ἀκόμη A ἀκόμα D: ἀκόμη BV i. e. ἔτι. u.
 Corais στοχασμ. ἀντοσχ. ante Aelianum p. μὴ n. 3; ad Isocr.
 p. 3 med. 306 (29). 312 m. 342 m. et saepius 11 εἶπω con-
 iunctivus pro futuro est 12 ἐκείνων om. (AB) Boiss. εἶ-
 πῶν ἔτι scripsi: εἰπόντι VB εἰπέν τι A; u. D. apitius autem uisum
 est ἔτι reponere quam quod aliquando proposueram u. λόγον
 deleto scribere εἰπων τι. 13 δὲ om. V 18 καλὰς cf. n.
 ad 29, 12. neque opus est addi κἀγαθὰς 19 ἂν εἶχον i. q.
 εἰ εἶχον ut saepe; cf. 59, 13 21 καυχᾶσαι est coniunctivus
 temporis praesentis

προσέθηκε τῷ ξένῳ καὶ λέγει αὐτῷ· „τὸν ἐμὸν ἄν-
 „δρα βλέπεις, ὃ ξένε, κατὰ πολὺ γηραιὸν ὄντα κάμει
 „πάλιν νέαν καὶ εὐμορφον καὶ τὴν τῶν ἀνδρῶν
 „ὀμιλίαν ἀγαπῶσαν πολλὰ, σὲ δὲ νέον ὄντα καὶ δυ-
 5 „νάμενον τὴν ἐπιθυμίαν μου χορτάσαι. ὁ ἀνὴρ μου
 p.96 B. „ἐστὶν ἔξω μετὰ τῶν φίλων· καὶ σὺ ἀναστὰς πλή-
 „ρωσον τὴν ἐπιθυμίαν μου.“ ὁ δὲ ξένος ἐκεῖνος
 ἀπατηθεὶς ἔλπε τὴν ζώνην τοῦ βρακίου τοῦ ἀναβῆ-
 ναι τῇ κλίνῃ. ὡς γοῦν εἶδεν ἡ γυνὴ τὸ πρὸς συνου-
 10 σίαν σύντομον τοῦ ξένου, ἅμα βαλοῦσα τὰς χεῖρας
 ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, τὴν κόμην ἐσπάραττε βο-
 ῶσα· „βαβαί! ὄττοί!“ καὶ τότε οἱ ἐν τῷ χωρίῳ
 οἰκοῦντες προσέδραμον καὶ οἱ καλεσμένοι. ὁ δὲ ξέ-
 νος αὐτὴν βοῶσαν ἰδὼν καὶ τὸ πλῆθος εἰσρέου εἰς
 15 τὸν οἶκον, πάλιν ἐκάθισεν ἔμπροσθεν τῆς καμμένης
 αὐτῷ τραπέξης, φόβῳ συνεχόμενος πολλῶ καὶ μὴ
 ἔχων τι διαπραξασθαι. οἱ δὲ γεωργοὶ εἰσελθόντες
 λέγουσι τῇ γυναικί· „πῶς ἔπαθες; καὶ τίς ἡ αἰτία
 „τῆς τосαύτης σου βοῆς;“ ἡ δὲ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν·
 20 „οὗτος ὁ ξένος, ὁ παρ’ ἡμῶν φιλοφρονούμενος, ἀπὸ
 „τῆς τραπέξης ἐσθίαν, ὑπό τινος θρύμματος [ψίχας]

1 προσέθηκε] urgere. uernacule quoque zusetzen 2 κατὰ
 πολὺ] uide ind. — καταπολύ V ut saepe 4 ἀγαπῶσαν scri-
 psi: ἀγαπῶσα V ἀγαπῶ (AB) Boiss.: utramque structuram in
 hoc scriptore praesertim cum τὴν ὀμιλίαν antecederet ferendam
 diuissem si esset unde penderet σέ. itaque Boissonade qui ante
 καὶ 3 distinxit addere debebat, quod est in M, ὄρῳ post σὲ δὲ; u. D
 5 ὁ δ’? 6 καὶ δὴ σὺ? 8 βρακίον] braca ἑπαναβῆ-
 ναι M rectius 13 καλεσμένοι i. e. κεκλημένοι. Boiss. Anecd.
 Gr. 4, 387. 14 ἰδὼν scripsi: εἰδὼς ABV. u. D εἰς ἕσιν
 V 15 καμμένης i. e. παρακαμμένης 17 τί V 18 πῶς
 non est mutandum 20 ὁ om. M 21 τῆςδε τῆς M θρύμ-
 ματος M: θρύματος ABV cf. Corais Heliod. p. 63 (19)
 ψίχας seclusi: Boissonade malebat ψυχός. ψίχας V, ψύχας et
 ψίχας B, ψύχας A; om. M. u. D

„τὸν λαμὸν ἐκρατήθη κακῶς, καὶ παρὰ μικρὸν
 „ἐκινδύνευε πνιγῆναι. ἐγὼ δὲ ἐξαίφνης ἰδοῦσα τὸ
 „συμβάν καὶ θειλιάσασα τὸν θάνατον τοῦ ξένου, p. 97 B.
 „οὔτως ὡς ἠκούσατέ μου ἐβόησα. νῦν δὲ ἡ τοῦ θεοῦ
 „βοήθεια προφθάσασα ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τῆς ἀνάγ- 5
 „κῆς τοῦ πνιγμοῦ, αὐτῷ τὴν ὑγίαν χαρισαμένη.“
 ταῦτα τῆς γυναικὸς εἰπούσης, ἅπαντες διέβησαν. ἡ
 δὲ γυνὴ ἐκεῖνη πλησιάσασα τῷ ξένῳ, λέγει πρὸς
 αὐτόν· „ἄρα ὅσον σοι διηγησάμην καὶ ὅσον ἄρτι
 „ἐποίησα ἔχεις γεγραμμένον;“ ὁ δὲ ξένος „οὐδα- 10
 „μῶς,“ ἔφη. ἡ δὲ πρὸς αὐτόν· „μάτην λοιπόν, ὦ
 „ἄνθρωπε, τοὺς τοσοῦτους κόπους καὶ τὰς ἐξόδους
 „ἐποίησας· πολλὰ γὰρ σπουδάσας οὐδὲν ἐποίησας,
 „καὶ τὰς τῶν γυναικῶν μηχανουργίας οὐπω κατε-
 „νόησας.“ ὁ δὲ ἅμα τῷ λόγῳ ἐκείνης ἀναστὰς καὶ 15
 τὰ γεγραμμένα παρ' αὐτοῦ (περὶ) τῶν γυναικῶν
 λαβὼν, τῷ πνρὶ ἐνέβαλε καὶ θανμάζων ἔλεγεν· „ὡς
 „οὐδεὶς ἀνθρώπων γνωρίσαι δύναται τὰ τῶν γυ-
 „ναικῶν πανουργεύματα.“ μετὰ δὲ ταῦτα διαπο-
 ρήσας καὶ μὴ ἔχων τι διαπραξασθαι, οὐ προσέβηκε 20
 ζητῆσαι πλέον τὰ γυναικεῖα κακά. καὶ οὔτως εἰς τὴν
 ἑαυτοῦ πατρίδα ὑπέστρεψε καὶ ἀπλῶς γυναικεῖα ἐγγμεν.

Ἀπὸ τούτων γοῦν, ὦ βασιλεῦ, τῶν ἐξηγηθέν- p. 98 B.
 των τῷ κράτει σου παρὰ τῆς ἐμῆς οὐθενότητος καὶ
 εὐτελείας γνωθὶ ἀκριβῶς ὡς ἀτελείωτός ἐστιν ἡ τῶν 25

6 αὐτὴν BV 9 ἄρα V ut saepius ὅσον i. e. ὅπερ M
 σοι om. V 16 περὶ adieci: κατὰ addit Ven., quod praefert
 Boissonade 17 θανμάζων] θειαζόμενος M ἔλεγεν ὡς
 V (AB) Boissonade: ἔ. ὅτι D. M om. ὡς, ut uideatur legisse
 ἔλεγεν ὡς „οὐδεὶς 20 καὶ μὴ ἔ. τι (τί V) διαπορ. fortasse
 cum M praetermittenda; cf. 76, 17. sed etiam διαπορήσας mallet
 abesset, firmatum illud quidem codicis M quoque testimonio
 21 τὰ τῶν γυναικεῖα A, ex linea scilicet 18 24 οὐθενό-
 τητος] θ huic certe scriptori tribuendum

γυναικῶν πονηρία, καὶ μὴ οὕτως ἀπλῶς καὶ ἀνεξε-
τάστως ὑπακούσης πρὸς τὸν τοῦ υἱοῦ σου φόνον
διὰ μόνην ἄκαιρον καὶ μανιώδη γυναικὸς κατηγορίαν.
εἰ γὰρ τὸν σὸν παῖδα φονεύσεις, τίς ἄρα ἐστὶν ὁ
5 τῆς σῆς βασιλείας διάδοχος καὶ κληρονόμος τοῦ γέ-
νου σου καὶ τῆς ἀρχῆς; μὴ ἢ κακοςύμβουλος γυνή
τὴν σὴν ἀρχὴν καὶ βασιλείαν διαδέξεται; καὶ τίς
ἐστὶν ὁ θαρρήσας ἐπὶ τὸ σὸν κράτος ὥστε δουλεῦ-
σαί σοι; καὶ εἰ οὐ φθάσει ἀμοιβὰς παρὰ σοῦ λαβεῖν
10 ἔνεκα ᾧ σοι δεδούλευκε, παρὰ τίνος ἔξει τὰς ἀμοι-
βὰς, τοῦ υἱοῦ σου ἀδίκως παρὰ σοῦ φονευθέντος;
ὅπερ καὶ εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην ὄνειδος ἔσται σοι
αἰώνιον.“

Τούτων ὁ Κύριος τῶν λόγων καὶ παραδειγμάτων
15 καὶ διηγήσεων παρὰ τοῦ ἐβδόμου συμβούλου καὶ φι-
λοσόφου ἀκροασάμενος, τὰ σπλάγχνα μελιχθεῖς, ἕνα
p. 99 B. τῶν αὐτοῦ δορυφόρων οἰκειότατον [δορυφόρον] προσ-
καλεσάμενος, πρὸς τὸν σπεκουλάτορα ἐπεμψε, κε-
λεύων μηδαμῶς ἀποκτεῖναι τὸν ἑαυτοῦ υἱόν.

20 Εἶτα τῆς ὀγδόης ἐπιστάσης ἡμέρας λύεται μὲν
τοῦ τῆς σιωπῆς δεσμοῦ ἢ τοῦ παιδὸς γλῶσσα. καὶ

4. 8 *requiras* ἔσται 6 κακοςύμβουλος *scripsi*: κακὴ
σύμβουλος ABV. *sed tum saltem γυνή deleri oportebat.* u. D
7 ἀρχὴν] *ταραχὴν* A 9. 11 *παρασοῦ* V 11 V in *marg.*
σημείωσαι 15 καὶ φιλοσόφον] τοῦ φιλοσοφωτάτου M
16 *μαλαχθεῖς dubitanter proposuit* Boissonade 17 *δορυφό-*
ρον VB: *δορυφόρων* in A *a correctore* in *δορυφόρον mutatum*:
deleui igitur uocabulum fortasse scriptorem emendans 18 *σπε-*

κουλάτορα (AB) Boiss. *σπεκουλά* V 21 τῆς τοῦ δεσμοῦ
σιωπῆς ABV (*δεσμουςιωπῆς*, V): *correxerat* Boissonade cl.
τοῦ δεσμοῦ

80, 4, *ut est* in M. *uidetur sic scriptum fuisse.* τῆς σιωπῆς. *neque*
tamen ideo alterum pro glossa alterius habendum esse censui, prae-
sertim cum in M quoque extet utrumque. τοῦ δ. om. D

ἀρξάμενος λαλεῖν, λέγει πρὸς τινα γυναῖκα ἰσταμένην ἐμπροσθεν αὐτοῦ· „συντόμως ἀπελθοῦσα, ὦ „γύναι, κάλεσόν μοι τὸν πρῶτον τοῦ πατρός μου „σύμβουλον καὶ φιλόσοφον.“ ἢ δὲ πρὸς τὸν φιλόσοφον [ἄνδρα] τῶν ἄλλων διαφορώτατον ἀπελθοῦσα, 5 λέγει τῷ ἀνδρὶ ὡς „ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς μὴνύει σε „πρὸς αὐτὸν παραγενέσθαι.“ ὁ δὲ φιλόσοφος δρομαίως πρὸς αὐτὸν παραγίνεται καὶ τοῦτον ἀσμένως ἐναγκαλισάμενος ἡσπάσατο. καὶ ὁ παῖς ἅμα τῷ φιλοσόφῳ ἐφανέρωσε τὴν αἰτίαν, δι' ἣν τὰς ἐπτά 10 ἡμέρας ἦν σιωπῶν, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἢ καλλακὴ τοῦ βασιλέως εἶπε πρὸς αὐτόν, καὶ προσέθηκε λέγων καὶ τοῦτο ὅτι „μεγάλας καὶ πολλὰς (ἐχω) χάριτας τῷ θεῷ καὶ ὑμῖν, ὅτι με ἀδίκου θανάτου τὸν ἀναίτιον ἔλυτρώσασθε καὶ τῶν κατασκευῶν τῆς μιαιφάνου γυναικός, ὅς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα μου, ἐξηπά- p.100 B. σατε. ἀλλὰ νῦν, φίλων πιστῶν ἀληθέστατε, πορεύθητι πρὸς τὸν πατέρα μου τὸν βασιλέα, καὶ ὅσα σοι εἶπον φανέρωσον πρὸ τοῦ τοῦ μιαιφάνου γυναικίου εἰσελθεῖν καὶ τὰς ἀκοὰς τούτου διαφθεῖραι.“ καὶ ὁ φιλόσοφος· „γίνωσκε, ὦ δέσποτα καὶ νεανία, ὡς καὶ ὁ σὸς διδάσκαλος εὐθύς (μετὰ) τὸ ἀκοῦσαί σε φθέγγασθαι, πρὸς τὸν βασιλέα πορεύσεται.“ ἅμα τοίνυν τῷ λόγῳ μετὰ σπουδῆς ὁ φιλόσοφος ἦκε πρὸς βασι-

5 ἄνδρα offendit, cum 6 ex usu horum scriptorum apte adiectum sit: itaque eieci διαφορώτατον V 6 μὴνύει] ad 64, 13 9 ἐν ἀγκ. V 11 καλλακὴ V 12 προσέθετο M 13 ἐχω adieci: ὑπέχω M. cf. D et p. 104 B. 16 καὶ τὸν πατέρα μου καὶ βασιλέα τῶν τῆς μοχθηρῆς σκαιοριῶν ἐξηπάσατε M. u. D 17 νῦν] μοι M σὺ ὦ D 21 δέσποτα καὶ om. M; sed καὶ ipsum non offendit 22 μετὰ adieci: εὐθύς τὸ ABV ἅμα τῷ M. εὐθύς τῷ Boissonade „subaudito ἅμα.“ ego contra ut non dubito quin Byzantini εὐθύς cum dativo ipso coniungere potuerint ita exemplum desidero φθέγγασθαι V 24 πρὸς βασιλέα] u. βασιλεύς apud Byzantinos saepissime, apud non-

p.103 B. „ελάλησας πρὸς ἐμέ.“ ταῦτα οὖν, ὃ βασιλεῦ, τῇ
 γυναικὶ ἀπεκρίθηκα, μηδὲν ἕτερον πρὸς αὐτὴν εἰ-
 πὼν ἢ λαλήσας· ἀλλ’ οὐδὲ ἄλλω τινὶ λελάληκα ἕως
 τῆς παρούσης ἡμέρας. διότι γοῦν ἔγωγε οὐκ ἐποίησα
 5 ἄπερ ἢ γυνὴ ἡγάπα, ἐκείνη φοβηθεῖσα καὶ ὑπολα-
 βούσα ὅτι δι’ ἃ μοι εἶπεν, ἐὰν ἄρξωμαι λαλεῖν, κιν-
 δυνεῦσαι μέλλει, ἡγωνίζετο ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν
 ἀπολέσαι με, καὶ τὸ σὸν κράτος πρὸς τὴν σφαγὴν
 μου ἢ κακὴ καὶ δολία γυνὴ παρεκίνει. αὕτη ἡ αἰτία
 10 τῆς σιωπῆς, δέσποτα, ἣν ἐδήλωσα τῇ σκηπτουχίᾳ
 σου. τὸ λοιπὸν, ὃ βασιλεῦ, εἰ θέλει τὸ κράτος σου,
 ὀφισάτω ἔλθειν ἀρκετὸν ὄχλον καὶ λαὸν καὶ πάντας
 τοὺς φιλοσόφους, ὅπως ἀκούοντων αὐτῶν ἐγὼ φα-
 νερώσω ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ βήματος ὅσα διδασκαλι-
 15 κῶς ὁ φιλόσοφος Συντίπας ἐδίδαξέ με.“ τούτων
 τῶν ἐκ τοῦ υἱοῦ λόγων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 πολὺ ἔχαιρε καὶ ἡγαλλιᾶτο. καὶ προστάττει πάντας
 τοὺς φιλοσόφους καὶ ἀπλῶς τοὺς λόγου μετέχοντας
 καὶ τοὺς αὐτοῦ μεγιστάνους καὶ ἄρχοντας παραγε-
 νέσθαι. καὶ δὴ πάντων συνελθόντων καθὼς ὁ βα-
 20 σιλεὺς διωρίσατο, ἦλθε καὶ ὁ τοῦ παιδὸς διδάσκαλος
 καὶ μέχρις ἐδάφους προσκυνήσας, ἐκάθισεν. ὅτε καὶ
 ὁ βασιλεὺς ἔφη αὐτῷ· „ποῦ ἦσουν μέχρι τοῦ νῦν,
 ὃ σοφώτατε Συντίπα; ὅτι καὶ διὰ τὸ σὲ μὴ φαίνε-
 25 σθαι παρὰ μικρὸν ἀπέκτεινον ἂν τὸν υἱόν μου.“ ὁ
 δὲ Συντίπας τῷ βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· „ἐγὼ, βασι-
 λεῦ, τῷ υἱῷ σου παρηγγεῖλα ἐν ἡμέραις ἑπτὰ σιω-

2 ἀπεκρίθηκα] ad 60, 18 4 παρελθούσης V τῆςδε τῆς
 σήμερον M 6 δι’ ἃ] διὰ V 7 cf. 5, 1 ἡγωνίζετο]
 operam dabat 11 ἐθέλοι M 23 ἦσουν] i. e. ἦσαν M
 24 ὃ haec rec. nullo certo consilio et posuit et praetermisit:
 praetermisit autem, ut hoc loco, crebrius M ὅτι καὶ] ὅτι γε
 M 25 aor., om. p. ἂν M

πάν, διότι τὰ τῆς αὐτοῦ τύχης δι' ἀστρολογικῆς ἐρευνησας μεθόδου, ἐγνώρισα εὐρῶν ὡς εἰ ἐντὸς ἐπτά ἡμερῶν λαλήσει, θανάτῳ ὑποβληθεῖη. διὰ τοῦτο κἀγὼ μακρὰν ἀπὸ τῆς βασιλείας σου ἐκρύβην, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ διωγία αὕτη. ὄθεν καὶ καλῶς πε- 5 ποίηκε μὴδ' ὄλωσ λαλήσας σοι ἐν αὐταῖς ταῖς ἡμέραις.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· „χάρις μεγίστη λοιπὸν τῷ θεῷ, ὅτι μου τὸν υἱὸν ἐκ τῆς ἀδίκου σφαγῆς διεφύλαξεν· εἰ γὰρ ὁ υἱός μου ἐφονεύετο παρ' ἐμοῦ, ἐκινδύνευεν ἐξαλειφθῆναι ἐκ γῆς τὸ ἐμὸν ὄνομα.“ 10 ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς προσκαλεῖται τοὺς φιλοσό- p.105 B. φους αὐτοῦ καὶ πλησιέστερον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Συντίκα παραστησάμενος, τοῦ παιδὸς ἐκ δεξιῶν συγκαθέδρου ὑπάρχοντος, ἠρώτα τοὺς φιλοσόφους λέγων· „εἰπατέ μοι νῦν, ὧ ἄνδρες· ἐὰν τὸν υἱὸν μου 15 ἐφόνευον ἐντὸς τῶν ἐπτά ἡμερῶν, τί νι τὸ αἴτιον τοῦ φόνου ἐπεγέγραπτο, ἐμοί, τῷ υἱῷ μου, ἢ τῇ γυναικί;“

Τότε δὴ τῶν φιλοσόφων τέσσαρες ἐγγίζουσι πλησίον τῷ βασιλεῖ. καὶ ὁ εἷς ἀπ' αὐτῶν εἶπεν· „ὧ 20 βασιλεῦ, ἐγὼ νομίζω ὅτι ἡ αἰτία τοῦ φόνου τοῦ

2 ὡς εἰ ἐντὸς M, Boissonade: ὡς εἰτὸς A ὡς ἐντὸς BV; u. D 3 λαλήσει] φθέγγεοιτο M 4 κἀγὼ V (D): ἐγὼ AB, Boiss. ὄθεν καὶ M. καὶ *pertinet ad u. ἐκρύβην. u. 68, 18*

5 παρέλθῃ] ἂν περαιωθεῖη M διωγία ABVM. cf. 5, 10 6 ταῦταις? M *habet ἐν αὐταῖς omissis u. ταῖς ἡμέραις: recte, nam antecessit 5 non ἡ διωγία αὕτη sed ἡ τῶν ἐπτά ἡμερῶν διωγία. itaque uidetur in archetypo fuisse idem quod in M, sed qui hanc confecit recensionem utrumque inmutauit. u. D*

10 ἐκινδύνευεν] ἂν add. M 14 τοὺς φιλοσόφους *reperitum more recentiorum* 15 ἐὰν i. e. εἰ M. cf. 75, 18 18 *Syntipas de consilio uidetur praetermitti* 19 δὴ *scripsi: οἱ ABV, om. MD* τέτταρες M ἐγγίζουσι V 20 εἷς] αἰ i. e. πρῶτος? cf. 18, 1 et 87, 20 ἀπ' *scriptoris est* εἶπεν ὡς· ὧ β., v. *coniecerat* Boissonade 21 ἐγὼ *scripsi: ὡς ABV. cf. D*

Συντίπα ἦν· ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ἐγίνωσκεν ὡς ἐὰν
 λαλήσῃ ὁ παῖς ἐντὸς τῶν ἐπὶ ἡμερῶν, θανάτου
 ὑποπεσεῖται, διὰ τί οὐκ ἐκράτει μετ' αὐτοῦ τὸν νότον
 σου, ἀλλ' ἐπεμψέ σοι αὐτόν;“ καὶ ὁ δεύτερος ἐπε-
 5 κρίνατο· „οὐκ ἔστι τοῦτο εὐάρμοστον. διότι οὐ
 ἠδύνατο ὀλιγῶσαι ἢ πλεονάσαι τὸν καιρὸν ὃν συνε-
 φώνησε τῷ βασιλεῖ καὶ διὸ οὐκ ἦν δυνατὸν ψεύσα-
 p.106 B. σθαι αὐτόν, ἐπεμψε τὸν παῖδα πρὸς τὸν πατέρα κατὰ
 τὴν συμφωνίαν, ἑαυτὸν δὲ μακρὰν ποῦ ἀπέκρουψε.
 10 λοιπὸν ἡ αἰτία οὐκ ἔστι τοῦ Συντίπα, ἀλλὰ μᾶλλον,
 ὅσον μοι δοκεῖ, τοῦ βασιλέως ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ τὸν
 φόνον ὀρίσαντος φονευθῆναι.“ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 τρίτος ἔφη· „οὐχ οὕτω μοι δοκεῖ, τὸν βασιλέα αἰτιῶν
 εἶναι τοῦ φόνου· οὐδὲ γὰρ ὁ βασιλεὺς τοῦ πράγμα-
 15 τος αἰτιῶς· ἀλλ' ὥσπερ οὐκ ἔστι λίθου ψυχρότερον
 ἄλλο οὐδ' ἐλαφρότερον ἰσχας τῆς ἐκ ξύλου γενομέ-
 νης, πυρεκβολουμένου δὲ τοῦ λίθου μετὰ σιδήρου
 καὶ ἰσχας φλόγα γεννῶσιν, οὕτω καὶ ἄνθρωπος μετὰ
 γυναικὸς πεσῶν, κἂν πολλὰ ἐστί νοσῶν κἂν πολλὰ
 20 φρόνιμος, ἅμα τοῦ συμμιγῆναι ὁ τοιοῦτος ἢ τῇ γυ-

4 ἀλλὰ V σοι scripsi: σε ABV quod mutavi ut senten-
 tia perspicua esset. cf. 5, 17. 6, 3. σεαυτὸν V. πρὸς τὸ σὸν κρά-
 τος M. ἀλλ' ἐπεμψε πρὸς σὲ μόνον κρύψας ἑαυτὸν? cf. D
 11 τοῦ βασιλέως om. M scite ἡ αἰτία a scriptore ipso uidetur
 repetitum 12 φόνον] νότον? τῷ τὴν τοῦ παιδὸς ἀναίρεσιν
 ἐπιτάξαντι M cf. D ὀρίσαντος καὶ ὀρίσαντος A 13 τὸν ..
 φόνον delendane? om. D 16 ἄλλο scripsi: ἀλλ' ABV, tum uero tu
 post ἔστι addendum erat; u. D [ἰσχας] genetiuius est ut ψίχας
 16, 21. ἰσχα, ἰσκα (D), ἦσκα, ὕσκα uel ὕ addito ἰσκα ἦσκα
 ὕσκα a recentioribus Graecis dicitur fomes; cf. St. Th. 8, 506 in
 ὕσκα; quod uocabulum Boissonadio ab esca, mihi a u. ἰσχαίνω
 ἰσχαίνω derivandum uidetur 17 πυρεκβολούμενα VAB:
 πυρεκβολουμένου scripsi 18 φλόγα V 19 παῖζων dubi-
 tantly propositi Boissonade, sed nescio an ex prouerbio expri-
 cari possit der Bauer liegt so lange mit der Frau auf einem
 Kissen, bis sie beide kriegen ein Gewissen 20 ἅμα τοῦ
 more Byzantinorum cf. 68, 2: ἅμα τῷ M M non habet ἢ —

ναικί ἢ τῇ ἐρωμένῃ ἔλκεται πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς
 γυναικὸς καὶ τὸ θέλημα· διὰ τοῦτο καὶ νῦν ἡ γυνή
 ἐστὶν [ἡ] αἰτία τοῦ φόνου· ψευδῶς γὰρ κατηγοροῦσα
 τοῦ παιδός, ὡς μὴ αὐτῆς ἀκούσαντος, παρεκίνηει τὸν p.107 B.
 βασιλέα πρὸς φόνον διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτὴν καὶ διὰ 5
 τὸ μὴ φθάσαι τὸν υἱὸν συντυχεῖν τῷ πατρὶ καὶ εἰ-
 πεῖν τὴν τῆς γυναικὸς ἀναισχυντίαν καὶ τᾶλλα.“
 τότε ὁ τέταρτος ἐλθὼν εἰς τὸ μέσον, ἔφη· „οὐδ’
 οὕτως μοι δοκεῖ ἔχειν ὡς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ἡ γυνή
 αἰτία ἐγένετο, ἐπεὶ συνήθειά ἐστὶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖ- 10
 στον κινεῖσθαι τὰς γυναῖκας καὶ κομπόνεσθαι ὁπό-
 ταν ἰδῶσι νεανίσκου εὐπρεπῆ· ἡ γὰρ ὠραιότης τοῦ
 νέου ἀγρεῖει τὴν φύσιν τῶν γυναικῶν ὡς ἀσθενε-
 στέραν· καὶ μάλιστα γίνεται τοῦτο, ὅταν τύχωσιν οἱ
 δύο μόνοι λαλεῖν· τότε γὰρ πλεον ἐν μοναξίᾳ γαρ- 15
 γαλιζεται ἡ γυνή πρὸς συνουσίαν καὶ παρακινεῖ τὸν
 νέον εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἐπιθυμίας αὐτῆς. λοιπὸν
 καὶ ἡ πονηρὰ αὕτη γυνή τοιαύτη ἀγάπη ἐκρατήθη
 τῷ κάλλει τοῦ νέου. ἐπεὶ δὲ οὐκ ἤκουσεν αὐτὴν ὁ
 τοῦ βασιλέως υἱός, ἀλλὰ μᾶλλον ἐφάνη αὐτὴν ἀπει- 20
 λῶν καὶ φοβερίζων περισσοτέρως, ἐφοβεῖτο καὶ
 ἔτρεμεν αὐτὸν ἡ γυνή, καὶ ἐσπούδαξεν ἐλευθερωσαί
 αὐτὴν καὶ φυλάξαι ἀπὸ φόβου καὶ κίνδυνου ὃν προσ- p.108 B.

ἡ *sed pergīt* καὶ μᾶλλον τῇ ποθομένῃ 3 ἡ *seclusi*; cf. 10.
 86, 8 4 *ui.* ὡς μὴ α. ἀκούσαντος *facile careremus, omit-*
titque M. atque magis etiam offendunt quae inde a διὰ τὸ α. (5)
usque ad τᾶλλα (7) in hac recensione leguntur, ab altera M et a D
absunt 9 λέγεται A εἴρηται M. *uidetur hoc suadere etiam*
οὐδέ. *sed cf.* 88, 5 *et D* 11 *κομπόνεσθαι uel κομβό-*
νεσθαι pruriginē laborare interpretatur Boissonade, u. κόμ-
 βος i. e. *περὸν, de τῇ κλιτορίδῃ intellegens; sed cum κόμβος*
etiam significet laqueum, κομβόνω fallere, ita capiendum potius
uidetur ut sit laqueis quasi irretire 14 *τύχωσιν λαλεῖν cf.*
 73, 2 23 *αὐτὴν scripsit: αὐτὴν* ABV *ἐαυτὴν* M φόβου
 καὶ κινδύνου ὧν *reponere ut facile ita non necessarium est*

εδόκα παθεῖν διὰ τοὺς λόγους αὐτῆς τοὺς κακοὺς, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς αἰτίας ἠναγκαζέτο μετὰ τέχνης θανατῶσαι τὸν παῖδα. τὸ λοιπὸν ἡ αἰτία τοῦ νέου ἔατιν, ὅτι μὴ τὴν ἐντολὴν τοῦ διδασκάλου ἐτήρησεν
 5 ἵνα σιωπήσῃ, ἀλλ' ἐλάλησε πρὸς τὴν γυναικὰ λόγον σκληρὸν καὶ φόβου γέμοντα. τότε ἀποκριθεὶς καὶ ὁ Συντίπας λέγει· „οὐκ ἔστι, καθὼς νομίζω, οὕτως ὡς ὑμεῖς λέγετε· οὐδὲ γὰρ ὁ παῖς αἰτία ἐγένετο. ἀλλ' οὐδὲ τῆς ἀληθείας ἐστὶ τι μείζον [ἢ ἀληθέστε-
 10 ρον]· καὶ γὰρ πᾶς ἄνθρωπος, ὅστις λέγει ἑαυτὸν σοφιστὴν ἢ ῥήτορα ἢ διδάσκαλον εἶναι ἢ φιλόσοφον, εἴτα ψεύδεται πλεῖστα, κατὰ ἀλήθειαν ὁ τοιοῦτος ἔξω γίνεται τῆς ἑαυτοῦ γνώσεως ἀπάσης, καὶ οὔτε σοφός ἐστιν οὔτε ῥήτωρ ἢ σοφιστής, ἀλλ' οὐδὲ τοῦ
 15 μέρους τῶν λογίων ἀριθμεῖται, ἀλλὰ μᾶλλον τῆς τῶν ψευδολόγων καὶ ὑποκριτῶν συνοδίας καὶ ξυν-αυλίας.“

Ἵπολαβῶν δὲ τὸν λόγον καὶ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς
 p.109 B. λέγει τῷ πατρί· „δέσποτα, ὄρισον καμὲ ἀπολογίαν
 20 τινὰ πρὸς ταῦτα δοῦναι καὶ ὑμῖν ἐμφανίσαι.“ ὅτε καὶ ὁ βασιλεὺς προέτρεψε τοῦτο. κάκεινος εὐθύς τοῖς φιλοσόφοις φησίν· „ἡ ἐμὴ γνώσις πρὸς τὴν ὑμετέραν σοφίαν ὡς μυῖα πρὸς ἐλέφαντα παραβάλλεται· ἀλλ' ὅμως τῶν ῥημάτων μου ἀκούσατε.

25 "Ἀνθρώπος τις τράπεξαν πολυτελῆ οἰκονομήσας,

1 παθεῖν recentiores, ἂν παθεῖν uel πείσεσθαι priores
 4 ἐτήρησε V 8 αἰτίος M 9 ἢ ἀληθέστερον secludere
 malui quam ἀσφαλέστερον reponere; om. MD 12 differunt MD
 14 οὐδέ του? 19 ὄρισον V ἀπολογίαν] ἀπόλογον M
 i. e. narratiunculam: quod etsi illo praestat, tamen ἀπολογίαν
 i. e. responsum a scriptore profectum esse efficit δοῦναι. non
 intellexerat igitur quod in archetypo inuenerat u. ἀπόλογον
 23 ἐλέφαντα] δράκοντα M 25 lemma τοῦ νέου βασιλέως
 νόημα

πολλοὺς διὰ φιλίαν φαγεῖν προκαλέσατο. εἶτα τῶν κεκλημένων καθεσθέντων καὶ ἐσθιόντων, ᾠκονόμησεν αὐτοῖς πιεῖν γάλα. καὶ πέμψας (τὴν δούλην) εἰς τὸν φόρον τοῦ ἀγοράσαι γάλα τοῖς κεκλημένοις, ἀνέμενευ αὐτήν. αὕτη δὲ ἀγοράσασα τὸ γάλα καὶ ⁵ ἐπιθήσασα [τὸ γάλα] ἐπὶ τὴν ἑαυτῆς κεφαλὴν, ὡς ἔθος τισὶ γυναιξὶ ποιεῖν, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δεσπότου αὐτῆς ἐπανήρχετο. ταύτης δὲ ἐρχομένης, ἄνωθεν λούπος καταβὰς ὄφιν τινὰ ἤρπασε κρατῶν αὐτὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ ὄνυξι. πετόμενος δὲ ἴσα κατέπη ¹⁰ τοῦ τζουκαλλίου· καὶ ὁ ὄφις σφιγγόμενος σφόδρα ^{P 110 B.} ὑπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ λούπου, ὑπὸ τῆς ἀνάγκης ἐξήμεσε τὸ φάρμακον· ἀκείνο χυθὲν κατέβη ἴσα εἰς τὸ στόμα τοῦ τζουκαλλίου. καὶ οὕτω γενομένου, οὐδ' ὄλως ἐνόησε τοῦτο ἢ δούλη, φέρουσα ἐπὶ κεφαλῆς ¹⁵ τὸ τζουκάλιον. εἰσελθοῦσα δὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ τὸ γάλα κομίσασα τοῖς ἐσθίουσιν, ἅπαντες ἐπιον ἐξ αὐτοῦ καὶ εὐθέως ἀπέθανον. εἶπατε οὖν μοι, φιλόσοφοι, τίς τούτου τοῦ θανάτου γέγονεν αἴτιος.“

Εἷς δὲ τις τῶν φιλοσόφων ἀποκριθεὶς ἔφη· „ὁ ²⁰ τὴν τράπεζαν ποιήσας· ἔπρεπε γὰρ αὐτόν, πρὸ τοῦ πιεῖν τοὺς ἐν τῇ τραπέξῃ καθημένους ἐκ τοῦ γάλακτος ἐκείνου, πρότερον εἰπεῖν τῇ δούλῃ γεύσασθαι

1 προσκ. ? παρακ ? 3 τὴν δούλην om. ABV, supplevit Boissonade: est in M ἔστειλεν .. τὴν ἑαυτοῦ δούλην et in D. ἔστειλε μίαν γυναικίαν Ven. 4 φόρον] i. e. ἀγοράν M, forum 6 ἐπιθήσασα i. e. ἐπιθεῖσα M τὸ γάλα seclusi ὡς .. ποιεῖν om. M; addidit scriptor ut servam culpa omni liberet; ideo fortasse pro u. τισὶ scribendum ταῖς. cf. D 7 πιεῖν V 8 ἐπανήρχετο .. ἐρχομένη ut in M non multum ab initio occurrit διελθεῖν. ἐλθούσης δέ. a qua veterum scriptorum consuetudine ne recentissimi quidem discesserunt 9 λούπος D; ad Philogel. 257 10 πετόμενος V ἴσα τοῦ i. e. εὐθύς τοῦ 15 ἐνόησε V 19 τούτων? 22 ποιεῖν A

ἐξ αὐτοῦ, εἶτα μεταδοῦναι τοῖς φίλοις.“ ἀποκριθεὶς
 δὲ ὁ ἄλλος φιλόσοφος ἔφη· „οὐχ οὕτως ἔχει τὰ τοῦ
 πράγματος· οὐ γὰρ ὁ ποιήσας τὴν τράπεζαν ἐγένετο
 p.111 B. αἴτιος, ἀλλὰ τοῦ ὄψεως ἦν ἡ αἰτία.“ Ὑπολαβῶν δὲ
 5 ὁ ἕτερος ἔφη· „οὐδὲ οὕτως ἔχει ὡς ὑμεῖς λέγετε·
 οὐδὲ γὰρ ὁ ὄφρις τῆς μέμψεως ἄξιος, ἐπειδήπερ τῇ
 ἀνάγκῃ τιμωρούμενος καὶ βιαζόμενος σφόδρα, μέλ-
 λω φουρκισθῆναι, τὸ φάρμακον αὐτοῦ ἐξέμεσεν.“
 εἶτα καὶ ὁ ἄλλος τῶν φιλοσόφων ἀπεκρίνατο· „ἡ
 10 ἀφορμὴ αὕτη τοῦ θανάτου τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον
 τῶν ἄλλων τῷ λούπῳ ἀρμόζει, διόπερ ἐκείνου τὸν
 ὄφιν ἰσχυρῶς κρατοῦντος καὶ πνίγοντος, ἐπὶ τοσοῦ-
 του ἠναγκάσθη ὁ ὄφρις ὥστε τὸ φάρμακον ἐκβαλεῖν.“
 εἰσελθὼν δὲ ὁ Συντίπας εἶπε· „γνωστὸν πάντως
 15 ἔστω τῷ κράτει σου, βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν τῆς σοφι-
 στικῆς τέχνης καὶ λογιότητος τὸ καθόλου ἀφήκα, ὅπερ
 μὴ ὄλον τῷ νίῳ σου ἐδίδαξα, καὶ τοιοῦτον (ἀπέ-
 δεῖξα ὡς) ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἐπιμελείας καὶ προαιρέσεως
 θεοῦ χάριτι τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν σου φιλοσόφων
 20 εἰ μὴ πρῶτον ἀλλ’ οὐδὲ δευτέρον αὐτὸν καθεστάν-
 ναι.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβῶν τὸν λόγον τοῦ Συν-

1 φίλοις] δούλοις B 2 ὁ] cf. 5. 9. 5 λέγετε] φασί
 M. cf. 85, 9 6 τῆς om. M 8 φουρκισθῆναι i. e. ἀπαγγονι-
 σθῆναι M ἐξέμεσε ABV: ἐξέμεσεν ut ceteroquin? 10 τοῦ
 φ. τῶν α. om. M rectius, cum adiectum sit αὕτη (hoc om. D)
 μᾶλλον] μάλα A 14—89, 2 om. M rectissime: nam quae inde
 a 89, 2 respondet Syntipas, cum eis quae modo legitus arte co-
 haerent; contra quae intericiuntur ut 90, 5 apte dicuntur ita
 hoc loco inepte praecipiantur; sed tamen ab eo qui hanc recen-
 sionem confecit ipso huc relata esse euincit cum 89, 1. 2 tum 90, 6
 ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου σοι ἐδήλωσα εἰσελθὼν] παρελθὼν M
 πάντη BV om. D 17 νίῳ] νιόν 90, 9: uerbo διδάσκειν recentio-
 res Graeci datiuum subiungunt ἀπέδειξα ὡς adiecti, cf. 90, 9

19 in margine BV: ἐκ τοῦ εἰπεῖν δευτέρον (β^{ov} V. οὐδὲ
 addebat Boissonade), τὰ πρῶτα δέδωκε

τίκα, πρὸς τοὺς μεγιστάνους ἔφη ὅτι „πάλιν ἀκού-^{p.112 B.}
 σωμεν τοῦ Συντίπα.“ καὶ ὃς ἀπεκρίνατο ὅτι „γνωστὸν
 καὶ ὑμῖν ἔστω, ὅτι πᾶν ζῶον ἐκ θεοῦ δημιουργηθὲν
 καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχον δύναμιν ζωτικὴν οὐδὲν ἄλλο
 τρώγει, εἰ μὴ ὅπερ προσέταξεν αὐτῷ ὁ θεός. λοι-⁵
 πὸν καὶ ὁ λουῖπος ἐκ τῶν τῆς γῆς ζῶων τρέφεσθαι
 ταχθεῖς, ἀναίτιός ἐστιν ἐπὶ τῷ συμβάντι.“ καὶ ὁ
 βασιλεύς, ταῦτα εἰπόντων τῶν φιλοσόφων καὶ ὕστε-
 ρον τοῦ Συντίπα, ἐνατενίσας τῷ νίῳ αὐτοῦ ἔφη·
 „ὑπολαμβάνω, νιέ, ὡς οἱ παρόντες οὗτοι φιλοσό-¹⁰
 φοι οὐ γνώσκουσι τίς πάντων ἀρμόζει ἢ τοῦ συμ-
 βάντος αἰτία. πλὴν εἰπέ μοι σύ, τίς ὁ αἴτιος τοῦ
 τοιούτου θανάτου τῶν ἀναιτίων.“ ὁ δὲ παῖς τῷ
 βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· „εἰς οὐδέν, ὃ δέσποτα βασιλεῦ,
 οἱ φιλόσοφοι σφάλλουσιν, οὐδὲ ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσ-¹⁵
 κρούοντες, ἄλλος ἄλλο τι σφάλλονται. πλὴν ὁ τοῖς
 τὸ γάλα πεπωκόσι (συμβεβηκῶς) κίνδυνος ἐπέκειτο
 αὐτοῖς γενέσθαι ὑπὸ τῆς τύχης αὐτῶν, καὶ ἔμελλον
 ἐκεῖνοι τοιῷδε τρόπῳ τῆς ζωῆς ἐξελεθῆναι.“ ὁ δὲ βασι-^{p.113 P.}
 λεὺς τὸν λόγον τοῦ παιδὸς ὡς πολλὰ εὐάρμοστον ἀπο-²⁰
 δεξάμενος, λίαν ἠὺφράνθη ἐπὶ τῇ τοῦ υἱοῦ συννοίᾳ
 καὶ φρονήσει· καὶ τάχα ἐπὶ τῇ συλλογιστικῇ καὶ

3 καὶ ὑμῖν] ὑμῖν *omissa* p. καὶ M. γνωστὸν ἔστω καὶ ὑμῖν
 ἔστω A. *forti*. γνωστὸν σοι καὶ ὑμῖν ἔστω. (*om.* D) 7 ταχθεῖς
 A (D) ὀρισθεῖς M: τεχθεῖς BV 9 ἐνατενήσας V 14 εἰς *om.*
 B V *in margine* ὄρα 15 σφάλλουσιν AB σφάλουσιν V (D):
 σφάλλονται M προσκυρόνται ABV: προσκυρόντες *scri-*
pse, ut est in M 16 σφάλλονται AB σφάλονται V: φά-
 σιουσι M *rectius; utrum uero σφάλλονται ad emendandum σφά-*
λλουσιν in margine adscriptum locum uerbi φάσκουσι errore librarii
ceperit, an qui hanc recensionem composuit ipse uerbis σφάλλου-
σιν .. σφάλλονται luserit, dubitari potest 17 πεποκόσι V πε-
 ποιηκόσι B *συμβεβηκῶς om. in ABV (D), adieci: συμβεβηκόσι*
 M *quod correxi* ἀπέκειτο M *rectius* 21 συννοία V 22
 τάχα ἐπὶ *et* 90, 1 φρονήσει καὶ *om.* M *ante* φησί *addens* καί:

σοφιστικῇ αὐτοῦ φρονήσει καὶ ἀποκρίσει φησὶ πρὸς τὸν Συντίπαν· „ζήτησον ὅπερ ἂν ἐθέλῃς παρὰ τῆς ἐμῆς βασιλείας καὶ δοθήσεται σοι. ἀλλὰ καὶ εἰ τις ἑτέρα διδασκαλία τινῶν πρόσεστι μαθημάτων, (τὸν υἱόν μου) ἐκδίδαξον.“ „γνωστόν σοι ἔστω, ὦ βασιλεῦ“, ὁ Συντίπας ἔφη, „ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου σοι ἐδήλωσα, ὡς οὐδὲν τῆς σοφιστικῆς τέχνης καὶ λογίότητος ἀφήκα καθόλου ὅπερ οὐκ ἐδίδαξα τὸν υἱέα σου, ὡς καὶ πάντων, θαρρῶ λέγειν, τῶν ὑπὸ τῆν βασιλείαν σου φιλοσόφων εἰ μὴ πρῶτον ἀλλ' οὐδὲ δεύτερον καταστήσαι.“ ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν λόγον ὑπολαβὼν, τοῖς μεγιστᾶσιν ἔφη καὶ φιλοσόφοις· „ἀρὰ γε ταῦτα ἡμῖν φιλαλήθως ὁ Συντίπας λαλεῖ;“ οἱ δὲ ἀπεκριθῆσαν ὅτι „καὶ μάλα πολλὰ ἀληθεύει, ὦ δέσποτα.“ καὶ ὁ βασιλεὺς ἀναβλέψας πρὸς τὸν υἱόν αὐτοῦ λέγει· „σὺ δέ, ὦ υἱέ, τί λέγεις; ἐν ἀληθείᾳ περὶ σοῦ ὁ σὸς διδάσκαλος [καλῶς] φθέγγεται;“ καὶ οἱ φιλόσοφοι ἅμα εἶπον ἀποκριθέντες ἀντι τοῦ παιδός· „οὐδεῖς, ὦ βασιλεῦ, ὡς ὁ υἱός σου ἔστιν, ὁ ὑπερέχων τῇ τῶν μαθημάτων καὶ τῶν λόγων ἐπιστήμῃ, φητορικῇ τε φαμὲν καὶ τῇ ἄλλῃ σοφίᾳ.“ τότε καὶ ὁ παῖς λέγει τῷ πατρὶ τε καὶ βασιλεῖ· „γνωρίζω σου τῷ κράτει, ὦ δέσποτα, ὡς ἐάν τις τῶν ἀνθρώ-

quo fit ut ἀποκρίσει respondeat a u. ἡ ὑφ' ἑαυτῆς ἐπι (89, 21), indeque a u. καὶ φησὶ novum incipiat enuntiatum: quam structuram inepte φρονήσει repetens nulla de causa mutavit qui hanc recensionem confecit 1 καὶ σοφιστικῆ ὁμ. V 2 Ev. Marc. 6, 22 4 τὸν υἱόν μου adieci. καὶ τήνδε τὸν υἱόν μου ἐκδίδαξον M; cf. D 5 γν. σοι ἔστω σοι A 6 ὡς .. ἐδήλωσα ὁμ. M; cf. n. ad 88, 14 8 τὸν υἱέα AB τὸν υἱόν σου υἱέα A uitio frequenti. u. D. τὸν σου υἱέα Boiss. 10 οὐδὲ] οὐ A 11 καταστήναι M rectius; supra 88, 20 καθ' ἑαυτῶν

17 καλῶς seclusi quippe e postremis syllabis u. antecedentis oritur; non est in MD φθέγγεται V 20 ὁ ὑπερέχων πάντων τῆ? cf. p. 131, 3 B. 21 ὀτιορικῆ V φιλοσοφίᾳ A (D)

παν οὐ τελείαν λάβη τὴν φρόνησιν καὶ τὴν μάθη-
 σιν, οὐκ ἀποδίδωσιν ἀγαθὰ τοῖς εὐεργέταις αὐτοῦ
 καὶ διδασκάλοις· τὸν δὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαιδεύτον ἄν-
 θρωπον ἄγνωστον καὶ ἄφρονα παντελῶς ὀνομάζειν
 πρέπει, ἀλλ' οὐδαμῶς καλόνου καὶ γνωστικόν. ὁ 5
 δὲ διδάσκαλός μου Συντίπας σπουδαίως καὶ ἀκρι-
 βῶς ἐπιμελησάμενός μου, δοκιμώτατόν με τῇ φιλο-
 σοφίᾳ, δυνάμει θεοῦ, καὶ τῇ γνώσει κατέστησε· καὶ
 πρέπει τοῦτον παρὰ τοῦ σοῦ κράτους ἀξίαν τῆς
 σπουδῆς καὶ ἐπιμελείας λαβεῖν καὶ τὴν ἀμοιβήν. 10
 ἐπειδὴ δέ, ὦ βασιλεῦ, καὶ οὗτοί σου οἱ φιλόσοφοι
 συμμαρτυροῦσί μοι, ὅτι ὑπερβάλλω τούτους τοῖς p.115 B.
 λόγοις, δέομαί σου ἀκριβῶς ἀκροάσασθαι τῆς διη-
 γήσεως ταύτης·

δύο παιδία ἦσαν ἐν τινι τόπῳ, τὸ μὲν ἐν χρό- 15
 νων πέντε, τὸ δὲ ἕτερον τριῶν. ἦν δὲ καὶ τις ἀνήρ
 γηραιὸς καὶ καμπούρης, ἅμα δὲ καὶ παράλυτος, ὅστις
 ἦτον γεμάτος τῇ φρονήσει καὶ νοήμασι, σὺν τοῖς
 παισὶν ἐκείνοις.“

ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνακόψας τὸν λόγον τῆς διηγῆ- 20
 σεως λέγει τῷ νίῳ· „καὶ τίς ἦν, τέκνον, ἡ ἐκείνων
 ὑπόθεσις;“ ἀναλαβὼν δὲ πάλιν ὁ παῖς ἀρχῆθεν
 τὸν λόγον λέγει·

1 μὴ M 3 τὸν δὲ τοιοῦτον ἀμαθῆ? τὸν μέντοι τοι-
 οῦτον διάστροφον μᾶλλον εἶναι γινώσκωμεν M 11 ἐπεὶ δὲ
 AVM; u. D 12 ἐπιμαρτυροῦσι M ὑπερβάλλω V 13 ἀκριβῶς
 om. BVD 15 lemma Ἰδιον (διον VB omissa littera initiali)
 νόημα τοῦ νιοῦ τοῦ (τοῦ om. A) βασιλέως. in B corrector
 uolebat rescribere διανόημα. Boissonade διον mutabat in δεύ-
 τερον δύο γάρ M χρόνων] annorum 17 καμπούρης
 scripsi (i. e. κροτός, uide Corais Isocr. p. 161 extr.): ἀμαθῆς
 ABVD ἀνάπηρος M recte. mutatione leuiore ἀσθενής uel εὐμα-
 θῆς non multum lucraremur 17 ὁ. . . ἔ. 19 om. D 18 ἦτον
 i. e. ἦν γεμάτος] plenus [τῆ]?

„άνήρ τις ἦν πανουῖργος λίαν καὶ πόρνος· ὅταν
 δὲ ἤκουε περὶ γυναικὸς εὐμόρφου, πρὸς ἐκείνην εὐ-
 θυὸς ἐπορεύετο ἔνεκεν ὀμιλίας. ἐδηλώθη οὖν αὐτῷ
 μιᾷ τῶν ἡμερῶν περὶ τινος γυναικὸς κατὰ πολυ-
 5 ὥραίας· καὶ ἅμα πρὸς ἐκείνην ἀπῆλθε τοῦ συμμι-
 γῆναι αὐτῇ. εἶχε δὲ ἡ γυνὴ παῖδα τριετῆ ὄντα. ἔτυχε
 δὲ τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ λέγειν τὸν παῖδα τῇ μητρὶ· „ποι-
 ησόν μοι μαγέρευσμά τι φαγεῖν.“ ἡ δὲ γυνὴ ὀρῶσα
 p.116 B. τὸν ἄνδρα σπουδάζοντα πρὸς μῆξιν, λέγει αὐτῷ·
 10 „ὀλίγον μοι ἀκαρτέρησον, ἄνθρωπε, ἕως οὗ τὸ παι-
 „δάριον ἀναπαύσω.“ ὃ δὲ λέγει τῇ γυναικὶ· „κατὰ
 „τὸ παρὸν τὴν τοῦ παιδὸς σου φροντίδα ἔασον καὶ
 „τὰ τῆς ἐπιθυμίας μου πλήρωσον, μὴ πως ἀργήσω.“
 ἡ δὲ ἀντέφησεν· „ἐὰν ἐγίνωσκες, ὦ ἄνθρωπε, τὴν
 15 „γυνῶσιν τούτου μου τοῦ παιδὸς, οὐκ ἂν μοι τοιαῦτα
 „ἔλεγες ῥήματα.“ καὶ ταῦτα εἰποῦσα, διὰ συντόμως
 ἐγείρεται καὶ ὀρούσιον ἐψήσασα τῷ παιδί παρῆθηνεν.
 ὃ δὲ παῖς, εἰ καὶ πολλὰ μικρὸς οὐκ ἦτον, ἀλλ’ οὖν
 ὑπῆρχε κλαίων καὶ τὴν μητέρα ἠνάγκαζε παραθεῖ-
 20 ναι αὐτῷ πλείον ὀρούσιον· ἔλεγε γὰρ ὅτι „ἀκμὴν οὐκ
 „ἐχόρτανα, ἀλλ’ ὀρέγομαι περισσότερον.“ καὶ ἡ μῆ-

1 „hanc narrationem omisit Ven.“ Boissonade ἡνίκα
 ἡκηκόει M 4 καταπολὺ V ut saepe 6 lemma περὶ τοῦ
 τριετοῦς παιδὸς τριετῆ] scribendum potius τριετῆ cf. Poll.
 1, 54. Göttl. Acc. 323 7 λέγειν] infnitivus est in M quo-
 que. cf. 73, 2 8 μαγερύματι V. cf. 73, 11. 20 9 μῆξιν ABV
 10 μοι ABV: με M, om. D. ille dativus qui dicitur ethicus potest
 esse. cf. 53, 5 τῷ παιδαρίῳ ABV: τὸ παιδαρίον scripsi.
 cf. D. sed factum esse poterat etiam ut exciderit τὴν ὀρεξιν,
 τὴν πεινᾶν, τὸν λιμὸν. τῷ ἐμῷ παιδί βρωσιμὸν τι παρα-
 σκενάσω M 13 ἀργήσω] „verbum obscoenum“ Boissonade;
 ego interpreter morari ut est in M μήπως γένοιτό με χρονί-
 σαι ὡδε 14 ἐάν] cf. 75, 18 16 συντόμως ABV: cor-
 rexat Boissonade 17. 20 ὀρούσιον BVM ὀρούσιον A. cf. 30, 11
 18 πολλὰ] valde. cf. 84, 19 21 ἐχόρτανα scripsi: ἐχορ-
 τασα ABV πλείονος ὀρέγομαι M. cf. n. ad p. 165 B.

τηρ ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ παιδίου. ὁ δὲ παῖς πάλιν θέλων καὶ ἕτερον παράθεμα, πρὸς τὴν μητέρα ἐθρήνει. ὁ μὲντοι ἀκόλαστος ἐκεῖνος λυπούμενος ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀνάγκῃ καὶ τῷ κλαυθμῷ, λέγει πρὸς αὐτόν· „πολλὰ εἶσαι, ὦ παῖ, ἀναισχυντος καὶ ἄχόρταστος καί, ὡς ὀρώ, γυνῶσιν ὄλως οὐκ ἔχεις. „εἰ γὰρ τὸ τοσοῦτον ἔψημα παρετίθετο πέντε ἀνδράσι, καὶ ἀρκετὸν ἦν αὐτοῖς ὥστε κορέσαι.“ ὁ δὲ παῖς αὐτῷ εἶπεν· „ἐκείνος μᾶλλον ἐστέρηται φρονήσεως, ὅστις ἑαυτῷ ἐπιζητεῖ, καθάπερ σὺ νῦν τῇ ἡμῶν μητρὶ· λέγεις γὰρ ἀπρεπῶς [καὶ ἐπιζητεῖς] καὶ „πρᾶξιν μεταδιώκεις ἣν ὁ θεὸς μεμισσημένην ἔχει καὶ βδελύττεται. ἐν ἐμοὶ δὲ τί ὀρᾶς φρονήσεως ἐστερημένον; ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦδέ μου τοῦ κλαυθμοῦ, ὅπερ ἀναισχυντίαν καλεῖς, τίνα ὄλως νομίζεις ζημίαν πανθάνειν με; μᾶλλον μὲν (οὖν) καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μου διὰ τῶν δακρυῶν καθαρθέντες ἐπὶ

1 κατὰ τὸ θέλημα M 4 ἀνάγκῃ] „das Drängen.“ ἀσελγεία M 5 εἶσαι, ut D, scripsi: ἦσαι ABV - 7 τοσοῦτον scripsi: τοιοῦτον ABV τόσον D παρετέθη M παρετέθειτο? 8 ἂν διήρκεσεν M 11 μητρὶ] cf. 22, 8. p. 151, 4 B. Esra 4, 2 ἐκζητούμεν τῷ θεῷ ἡμῶν. sed utique offendunt u. ἐπιζητεῖ carens obiecto dativique ἑαυτῷ et τῇ μητρὶ diversa sententia ad idem uerbum relati. neque puto ἐπὶ ut 94, 11 uel ἐν addendum esse ut Reg. II 1, 2 ἐπιζητήσατε ἐν τῷ Βαβυλ.: hoc enim interpret in templo Baalis oraculum consulite; sed uidetur qui hanc recensionem confecit dativum τῇ μητρὶ qui pendebat a u. λέγειν ab eo male seſtinaxisse moreque recentiorum cum u. ἐπιζητεῖν coniunxisset. in M legitur rectissime τὸ παρὰ σοῦ νῦν ζητούμενον καὶ ἡμῶν μητρὶ ἀπρεπῶς λεγόμενον σεαντὸν ἐπιζητεῖ (sucht dich heim, kommt über dein Haupt, σέ γ' ἐμελλε κηχθεσθαι κακὰ ἔργα) καὶ πρᾶξιν μεταδιώκει θεῷ μεμισσημένην. cf. D. aliquanto melius procederet oratio deletis u. γὰρ et καὶ ἐπιζητεῖς (11) sublataque post μητρὶ distinctio 12 μεμισσημένην ἔχει i. e. μεμίσηκε καὶ νῦν μισεῖ 15 ὅπερ M quoque 16 οὖν adiecti ex M cf. 135 B.; praestaret quidem pro u. μὲν reponere γὰρ

„πλειον διεφωτίσθησαν, και οι μυκτῆρες μου τῆς ἐν
 „αὐτοῖς ἀκαθαρσίας ἐκαθαρίσθησαν, και τὸ παρα-
 „τεθέν μοι ἐψητὸν πρὸς τροφήν διὰ τοῦ κλαυθμοῦ
 „μου, εἰ τι και ἤθελον, εὐκόλως μοι ἦλθε.“ τούτων
 5 τῶν λόγων τοῦ παιδὸς ἀκούσας ὁ ἀνὴρ ἐνόησεν ὡς
 τὸ παιδίον μεῖζόν ἐστι τῇ γνώσει ἢ αὐτός, και ἀνα-
 p.118 B. στάς αὐτίκα προσεκύνησεν αὐτό, εἰπὼν πρὸς αὐτό·
 „ἀξιῶ, μὴ κατηγορήσης με περὶ ὧν ἐλάλησα πρὸς
 „σέ· οὐ γὰρ ἐγίνωσκον ὅτι τοσαύτην ἔχεις τὴν φρό-
 10 „νησιν.“ και ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε, μηδὲν ἀρρεπὲς
 ἐπὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ ἐργασάμενος.

Ἄκουσον (δέ), ὁ βασιλεῦ, και περὶ τοῦ πενταετοῦς
 παιδὸς τῆς διηγῆσεως. ἄνδρες πραγματευταὶ ὑπῆρ-
 χον τρεῖς, οἵτινες και πρὸς ἀλλήλους εἶχον συντρο-
 15 φίαν. και ἀπῆλθον εἰς χώραν τινα διὰ πραγματείαν.
 τῆς ὁδοιπορίας οὖν ἀρξάμενοι κατῆλθον εἰς χωρίον,
 ὥστε ἐν αὐτῷ μεῖναι, εὐρόντες οἰκίαν γραῖδος τινός.
 μετὰ δὲ τὸ ἀναπαύσασθαι αὐτούς, ἔδοξεν ἀπελθεῖν
 εἰς βαλανεῖον και λουθῆναι· και λέγουσι τῇ γραῖδι·
 20 „ετοίμασον ἡμῖν, ὦ γύναι, τὰ πρὸς τὸ λοετρὸν
 χραιώδη, σκευὴ τε και ἱμάτια.“ μόνου δὲ τοῦ κτενὸς

2 αὐτῆς V παρατιθέν ABV: quod correxi 3 πρὸς
 τροφήν] προσετέθη μοι και M 5 ἐνόησεν V 8 με] quia
 κατηγορεῖν iam nihil aliud est nisi μέμψασθαι, quod exhibet M
 9 τοσαύτην ego, D: τοιαύτην ABVM 12 lemma περὶ
 τοῦ πενταετοῦς παιδὸς potius πενταετοῦς cf. 92, 6
 ἀκουσον] coniunctionem aliquam excidisse ut certum est, ita est
 incertum utrum ἀλλ' an δέ an οὖν an τοίνυν, quod praebet
 M (λοιπὸν D), fuerit: interim adieci δὲ cl. 124 B. extr. 16 ἀρ-
 ξάμενοι] ἐχόμενοι M 17 ὥστε] cf. 18, 16 ἐν αὐτῷ om. A
 20 λοετρὸν] formae ionicae in sermonem vulgarem non raro
 immiscentur 21 μόνον B ἢ δὲ πάντα αὐτοῖς ἡτοιμάσατο,
 μόνου τοῦ κτενὸς δ' ἐπελάθετο M. ἐπελάθετο AM: ἐπελάθοντο
 BV cl. D: quod seruandum erat cum quid vetula fecerit non relatum
 sit: sed ex communi codd. A et M testimonio ueri simillimum fit

ἐπελάθοντο. εἶτα οἱ πραγματευταὶ βαλόντες ἄπερ
 εἶχον, χρυσίον καὶ ἀργύριον, εἰς βαλάντια τρία, δε-
 δῶκασι τῇ γραῖδι εἰπόντες αὐτῇ· „ὦ γύναι, λάβε p.119 B.
 „ταῦτα τὰ τρία βαλάντια τοῦ χρυσοῦ καὶ φύλαττε
 „καλῶς ἐν ἑαυτῇ, καὶ μηδὲν ἀπὸ τούτων δώσης τιλ 5
 „ἀφ' ἡμῶν, εἰ μὴ νὰ ἴδῃς καὶ τοὺς τρεῖς ἡμᾶς.“
 ταῦτα εἰπόντες, ἀπῆλθον εἰς τὸ βαλανεῖον, καὶ ἐν
 τῇ ὁδῷ ἰδόντες ὅτι κτένιον οὐ κρατοῦσι, στέλλουσιν
 ἕνα ἀπ' αὐτοὺς πρὸς τὴν γραῖαν τοῦ λαβεῖν τὸ κτέ-
 νιον. ὁ δὲ πεμφθεὶς εἰς τὴν γραῦν λέγει αὐτῇ· 10
 „οἱ σύντροφοί μου μηνουσί σε δι' ἐμοῦ· Πέμψον
 „ἡμῖν τὸ χρυσίον τό σε ἐδώκαμεν.“ ἡ δὲ γυνὴ λέ-
 γει τῷ ἀνδρὶ· „οὐδαμῶς δώσω σοι, ἕως οὗ ἔλθετε
 „καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ.“ καὶ ὁ ἀνὴρ „ἰδοῦ“, λέγει „οἱ
 „σύντροφοί μου μακρόθεν κατ' ὄψιν σου ἴστανται, 15
 „καὶ ἐκεῖνοι λέγουσί σοι δοῦναί μοι τὸ χρυσίον.“
 καὶ ταῦτα εἰπὼν τῇ γραῖδι, στρέφεται πρὸς τοὺς
 συντρόφους αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς ἀκωνύμως „οὐ
 δίδει μοι ἡ γραῦς“, μῆτε κτένιον εἰπὼν μῆτε χρυ-
 σίον. ἐκεῖνοι δὲ νομίσαντες τὸ κτένιον ζητεῖν αὐτόν, 20

*in hac quoque recensione ante μόνον enuntiatum quale est in M
 praetermissum esse 1 ὄπερ? 2 χρυσᾶ (χρυσᾶ V) καὶ ἀρ-
 γυρον ABV: χρυσίον καὶ ἀργύριον scripsi; quod malui quam
 leuiore fortasse mutatione ὄπερ ... χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, quia
 χρυσίον, ut esse rei aptissimum uocabulum, in tota hac narratione
 repetitur, χρυσοῦ non nisi l. 4 legitur neque dubitatione liberum
 est. ἀτινα ἐπεφύροντο (cod. απ.) χρυσίον τρία βαλάντια M
 4 τοῦ] τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων p. 132, 10. 12. 136, 7 B. et M
 nonnunquam 5 ἐν i. e. παρ' M; 51, 25 δώσης scriptoris est
 6 εἰ μὴ νὰ] ἕνα A ἡμᾶς nolī mutare cl. 14 8 κτένιν A
 forma barbarā κρατοῦσι i. e. ἔχουσι 11 „variant codices
 et N en. in accentus sede σύντροφοι [V 96, 3. 5 et 123, 3 B.] et
 σύντρόφοι [V l. 11. 15, D] exhibentes.“ Boissonade μηνουσι]
 μηνουσι coniecit Boissonade. δηλοῦσι M εἶπαν D 12 τό
 i. e. ὁ e sermone uolgari 13 ἔλθῃτε? 19 μὴ .. μῆτε V
 structura apud recentes non infrequenti*

p.120 B. λέγουσι τῇ γραῖδι μετὰ νεύματος „δός, γύναι, αὐτό.“
 ἢ δὲ ἐκβαλοῦσα τὸ χρυσίον δέδωκεν αὐτῷ. ὃ δὲ
 τοῦτο λαβῶν εὐθὺς ἀπ' ἐκείσε ἔφυγεν. οἱ δὲ σύν-
 τροφοὶ αὐτοῦ περιμένοντες αὐτόν, οὐκ ἤλθε· καὶ
 5 μεγάλη φωνῇ λέγουσι τῇ γραῖδι· „ποῦ ἐστὶν ὁ σύν-
 „τροφος ἡμῶν, ὃν ἀπεστείλαμεν εἰς σέ, καὶ οὐδ'
 „ὄλως εἰς ἡμᾶς ἀνεφάνη;“ ἢ δὲ γραῦς εἶπε τοῖς
 ἀνθρώποις ἐκείνοις ὡς „τὸν θησαυρὸν παρ' ἐμοῦ.
 „λαβῶν κατὰ τὴν ἰδικὴν σας φωνὴν καὶ τὸν λόγον,
 10 „διέβη ἀπὸ τοῦ ὀσπίτι μου· ἐμοῦ γὰρ τὸ χρυσίον
 „αὐτῷ μὴ διδούσης, ὑμεῖς προσεφωνήσατέ μοι· Ἄδός
 „αὐτῷ τὸ ζητούμενον παρ' αὐτοῦ· καὶ ἐγὼ κατὰ
 „τὸν λόγον ὑμῶν δέδωκα τὸ βαλάντιον.“ οὐδὲ ἀντει-
 πον τῇ γυναικί· „ἡμεῖς τοῦ λαβεῖν ἀπὸ σοῦ κτένιον
 15 „ἐπέμψαμεν.“ ἢ δὲ γραῦς, „οὐ κτένιον ἐξήτει,
 „φησὶν „ἀλλὰ τὸ χρυσίον ὑμῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐξήτησεν
 „ὡς ἀπὸ ἰδικοῦ σας θελήματος· ἐμοῦ δὲ μὴ πιστευ-
 „σάσης ἐκείνου ἀληθῆ λέγειν, ὑμεῖς διὰ νεύματος
 „προετρέψασθέ με ὕστερον δοῦναι αὐτῷ, κἀγὼ ἐκ-
 20 „βαλοῦσα δέδωκα.“ ταῦτα οἱ πραγματευταὶ παρὰ
 p.121 B. τῆς γυναικὸς ἀνεπίστως ἀκούσαντες καὶ πικρῶς τῇ
 λύπῃ κρατηθέντες, λαβόντες εὐθὺς ἀνάρπαστον τὴν
 γραῖδα, πορεύονται πρὸς τὸν τῆς χάρας ἐκείνης ἀρ-

1 αὐτό] malim αὐτῷ, quod est in M. cf. 12. sed fortasse dixisse illi finguntur αὐτό, intellexisse illa αὐτῷ i. e. illi etiam soli 2 αὐτῷ AM: αὐτὸ BV Ven. του το D 7 ἀνεφάνη AM: ἐφάνη BVD 9. 17 σας i. e. ὑμῶν αὐτῶν; cf. Corais στοιγ. αὐτ. ante Aelian. οβ' 10 διέβην ABV: διέβη Boissonade, adnotans „sic 125 B. ἀπεσώθην et 141 ἀπεκρίθην [insequente uocali]: quae etsi soleoca mutare forsitan non debuissim: nam sic loquuntur et nunc homines ineruditiores.“ cum error tam promptus sit, perspicuitatis caussa formam antiquam praetulit. de praepositione cf. 73, 16 ὀσπίτι (AB) Boiss.: ὀσπήτι V, i. η, ut uidetur, mutata in ι 17 ἰδικούσας V 19 cf. 71, 8

χοντά και αὐτῶ τὰ τοῦ πράγματος διηγοῦνται μετὰ
 λύπης. ὁ δὲ ἄρχων ἔφη τῇ γυναικί· „θὸς τοῖς ἀν-
 „θρῶποις τὸ χρυσίον, ὅπερ σοι ἐναπέθευτο.“ ἡ δὲ
 γυνή· „αὐθέντη, ἐγὼ τὸ χρυσίον αὐτοῖς δέδωκα.“
 οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀντέλεγον πάντη πρὸς τὸν λόγον 5
 τῆς γυναικὸς ἀληθῆ εἶναι δοκοῦντα· [οἱ δὲ λέγουσι
 τῷ ἄρχοντι] „ἡμεῖς, ὦ κύριε, [οἱ] τρεῖς ὑπάρχοντες,
 „ὄτε τὸν θησαυρὸν ἐνεθέμεθα, τοιαύτην αὐτῇ παραγ-
 „γελίαν δεδώκαμεν, ὡς μηδένα ἀφ' ἡμῶν διδόναι
 „ποτέ, εἰ μὴ και τοὺς τρεῖς ἡμᾶς αὐτοφει θεάσηται 10
 „τὴν παρακαταθήκην ζητοῦντας.“ ὁ δὲ ἄρχων πάλιν
 τῇ γυναικί φησιν· „ἀπόδος τοῖς ἀνθρώποις τὸ χρυ-
 „σίον, ὦ γύναι, και μηδαμῶς ἔχῃς ἄλλον τινὰ λο-
 „γισμὸν περὶ τούτου.“ τότε ἡ γραῦς μετὰ δακρῶν
 ἀπῆλθεν ἐκ προσώπου τοῦ ἄρχοντος μετὰ κλαυθμοῦ 15
 πικρῶς ἀλαλάζουσα. ταύτης οὖν ἀπερχομένης και
 ὀδυρομένης, συναντᾷ ταύτη παιδίον χρόνων πέντε
 ὑπάρχον. και τὸ παιδίον αὐτὴν ὄρων κλαίουσαν
 μετ' ὀδύνης πολλῆς, ἠλέησε τῆς πικροτάτης οἰμω-
 γῆς. και λέγει πρὸς τὴν γυναῖκα τὸ παιδίον· „τί 20
 „οὔτως, ὦ γύναι, κλαίεις ἐλεεινῶς;“ ἡ δὲ εἶπεν·
 „ἄφες με, τέκνον, τὴν ἀθλίαν, τοῦ κλαίειν με ἀθλίως
 „τὴν ἐμὴν πενίαν και συμφοράν.“ τὸ δὲ παιδίον

2 ἔφη MV: φησι (AB) Boiss. (D) ἀπόδος M et infra 12
 BV 4 αὐθέντη] ἦνα τι A. αὐθέντη ἕνα τί; comecit Boiss-
 sonade. ἐγὼ, κύριε μου, ἀπέδωκα αὐτοῖς M 6 οἱ δὲ λέ-
 γουσι τῷ ἄρχοντι seclusi; absunt ab M. u. τῷ ἄρχοντι autem
 fortasse seruari possunt. u. D 7 οἱ seclusi: om. M. an τότε?
 8 ἐναπέθεμεθα? cf. 3. παρεθέμεθα M αὐτῇ V
 9 μηδένα V 10 ἡμᾶς] cf. 95, 6 13 ἔχῃς ABVD: ἔχῃς
 Boissonade, quem praesentis temporis coniunctivum recentiores
 p. μὴ subiunxerunt. 16 ἀπερχομένης cf. 87, 8 19 ὀδυ-
 νης V οἰμωγῆς V 20 in margine ὄρα τὴν τοῦ παιδὸς ἀγχι-
 νοϊαν (ἀγγίνοϊαν V) ABV 22 με prius Boissonade MD: μοι
 ABV ἀθλίως] ἀθλίως A; u. D 23 τὸ δὲ παιδαριῶ A

ἐπὶ πλέον ἴστατο ἀναγκάζον αὐτὴν καὶ τὴν αἰτίαν
 τῆς λύπης αὐτῆς ἠρώτα ἐπιμόνως· καὶ οὐ πρότερον
 ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ παῖς, ἄχρις οὗ τὰ τοῦ πράγματος
 ὡς ἐγένοντο κατὰ μέρος ἢ γυνὴ τῷ παιδαριῷ διεσά-
 5 φησεν. ὁ δὲ παῖς ἀκούσας κατὰ μέρος, τῇ γραΐα
 διηρημένευσεν εἰπὼν· „ἐγὼ τῆς κρατούσης σε συμ-
 φορᾶς ἐλευθερώσω. καὶ ἐὰν θέλῃς ἵνα σοι ποιήσω
 ὅπερ λέγω, δός μοι ἀργύριον ὅπως ἀγοράσω κάρνα.“
 ἢ δὲ γυνὴ ἔφη· „ἐὰν ταύτης ἐλευθερώσης με τῆς
 10 συμφορᾶς καὶ ἀνεπιόστου ζημίας, δώσω σοι τὸ ἀρ-
 p.123 B. γύριον.“ τότε λέγει ὁ παῖς τῇ γραΐδι· „ὑπόστρε-
 „φον εἰς τὸν ἄρχοντα [τὸν ἡγεμόνα] καὶ εἶπε αὐτῷ
 „οὕτως· „γνωρίζω σοι, κύριέ μου, ὡς τρεῖς σύν-
 „τροφοὶ ἦσαν οἱ δεδωκότες μοι τὸ ἀργύριον καὶ τὸ
 15 „χρυσίον, παραγγείλαντές μοι μηδεὶν ἀπὸ τούτων
 „τῶν τριῶν συντροφῶν δοῦναι τὸ χρυσίον, εἰ μὴ
 „καὶ οἱ τρεῖς παρῶσι· καὶ νῦν τὸ χρυσίον ἐστὶ παρ’
 „ἐμοί, καὶ τὴν ἐνδοξότητά σου ἱκετεύω, ἵνα ὀρίσης
 „καὶ παραγίνωνται καὶ οἱ τρεῖς ὁμοῦ· καὶ οὕτως
 20 „ἐγὼ αὐτοῖς τὸν συντροφικὸν θησαυρόν, ὃν ἔθηκον
 „εἰς ἐμέ, ἀποδώσω.“ λοιπὸν ἢ γυνὴ ἐπὶ ταύταις
 ταῖς τοῦ παιδὸς παραγγελίαις πολλὰ εὐφρανθεῖσα,
 εὐθύς εἰς τὸν ἡγεμόνα ὑπέστρεψε καὶ τὰ τοῦ παιδὸς
 ῥήματα, ὀλίγα καὶ φρόνιμα ὄντα, εἶπε τῷ ἡγεμόνι.
 25 ὁ δὲ ἰδὼν αὐτὴν εὐλόγως λέγουσαν καὶ δικαίως,
 διαμηνύσας τοὺς ἐμπόρους λέγει· „δικαίως νῦν
 „ἐγνώκα ὅτι ἢ γραῦς ὑμῖν ἀνθίσταται καὶ τὸν θη-

1 ἴστατο] cf. p. 23, 15. ἐπέκειτο M ἀναγκάζων^ο V
 ἀναγκάζων A 5 τὰ κατὰ μέρος? γραΐδι ἡρημένευσεν A
 6 σε om. A 8 μοι VM μόν D: με (AB) Boiss. 9 με
 ego, D: μοι ABV 12 τὸν ἡγεμόνα seclusi; u. D 17 καὶ
 cf. 19. 99, 1 et 97, 10 ἐὰν .. παραγενοίμεθα M 18 ἐν-
 δοξώτητα V 26 διαμηνύσας] cf. 64, 13

„σαυρόν οὐκ ἀποδίδει. λοιπὸν ἔλθετε καὶ οἱ τρεῖς,
 „καθὼς εἶπατε τὸ κατ' ἀρχάς, καὶ οὕτως ὁμοῦ καὶ
 „οἱ τρεῖς τὸ χρυσίον λήψεσθε.“ τῆς γοῦν τοιαύτης ^{p.124 B.}
 ἀποφάσεως παρὰ τοῦ δικαστοῦ ἐξελθούσης δικαίας
 ὁμοῦ καὶ ἀναμφιβόλου, καὶ τῆς γυναικὸς μηκέτι παρὰ ⁵
 τῶν δύο συρομένης, ἐνόησεν ὁ δικάζων ὅτι ἡ γυνὴ
 παρὰ τινος φρονίμου τὴν τοιαύτην ἤκουσεν ἀπολο-
 γίαν, καὶ πρὸς ἑαυτὸν καλέσας τὴν γυναῖκα ἠρώτα·
 „ὦ γυναῖ, τίς εἶπέ σοι τὸν τοιοῦτον ἄριστον καὶ πι-
 „θανώτατον λόγον;“ ἡ δὲ ἀπεκρίνατο· „ὦ κύριέ ¹⁰
 „μου, παιδίον πενταετὲς συνήντησέ με καὶ κλαίου-
 „σάν με ἰδὼν καὶ ἀκούσας παρ' ἐμοῦ τὴν αἰτίαν,
 „ταύτην εἶπέ μοι τὴν ἀπολογία ἀποκριθῆναι εἰς τὸ
 „βῆμά σου.“ ὁ δὲ ἠγεμῶν αὐτίκα πρὸς ἑαυτὸν τὸν
 παῖδα ἐκάλεσε καὶ αὐτὸν ἐπηρώτα λέγων· „σύ, ὦ ¹⁵
 παιδάριον, τῇ γραϊδι τὸν λόγον τοῦτον παρήγγειλας;
 „ναί,“ φησὶν ὁ παῖς, „κύριέ μου.“ καὶ ὁ δικαστῆς
 ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς φρονήσει καὶ ὀξύτητι
 τοῦ νοὸς εὐθύς αὐτὸν διδάσκαλον προεβάλετο ῥητό-
 ρων καὶ φιλοσόφων. ²⁰

”Ἀκουσον δέ, ὦ θειότατε βασιλεῦ, καὶ τῆς περὶ
 τοῦ γηραιοῦ ἀνδρὸς διηγήσεως. ἄνθρωπός τις ἦν, ^{p.125 B.}
 ὃς εἶχε συνήθειαν πραγματεύεσθαι ξύλα μυριστικά·
 ὃς καὶ ἤκουσε παρὰ ἀνθρώπων ὅτι τὰ μυριστικά

2 καταρχάς ABV 5 μηκέτι V 6 ἐνόησεν V 8
 ἑαυτήν V καλέσας scripsi: λαλήσας ABV (καλήσας Bois-
 sonade) cf. 15. προσκαλεσάμενος M 9 πιθανώτατον V
 10 ὦ κυριέ μου V: om. (AB) Boiss. 11 scribendum πεν-
 τάετες cf. 92, 6 συνήντισε VAB 12 ἰδῶν V
 ἀκούσας ABV: correxit Boissonade 16 παρήγγειλες V more
 recentiorum. u. ἔγραψες 72, 17 19 νοὸς] uide indicem
 διδάσκαλον] καθηγητήν M. suspicabar διδασκαλία 21 τῆς
 περὶ scripsi, ut est in M: περὶ τῆς ABV 24 ἀνθρώπων
 τινῶν ὄτι? cf. D. (Hdt. 9, 16 extr.)

ξύλα εἰς τόδε τὸ κάστρον ἀκριβῶς εὐρίσκον
 εὐθύς ὁ ἔμπορος ἄπερ εἶχεν ἀρωματικά ξι
 ρασμένα λαβῶν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ἐκεῖ
 δὲ ἐπεσώθη ἐκεῖ, κατεσκήνωσεν ἔξω τῆς
 5 ἐκείνης, ἵνα μάθῃ πῶς ἢ τιμὴ τῶν ξύλων
 ἐν τῇ πόλει ἐστί. διὰ μέσου δὲ τῆς ἡμέρας
 ἰδοῦσα αὐτὸν μία δούλη τινὸς τῶν ἀρχόν·
 ἐγχαρίων ἠρώτησεν αὐτόν· „σὺ τίς εἶ; κ
 „ἐπιφερόμενα πράγματα;“ ὁ δὲ ἔφη· „ἔμπο
 10 „καὶ ταῦτα τὰ ξύλα μυριστικά.“ ἢ δὲ δούλ
 τῷ ἰδίῳ δεσπότη ὅσα λελάληκεν αὐτῇ ὁ
 ἐφανέρωσεν. ὁ δὲ κύριος τῆς δούλης πολὺξί
 εὐθέως συνῆξεν ὅσα ἀρωματικά εἶχε ξύλα κ
 πῦρ ἔβαλε· καὶ ἀνάψαντος τοῦ πυρός, πολί
 15 ἐξῆλθεν εὐωδία ἐκείθεν. ἐκεῖ γοῦν πλησίον
 ρος ὑπάρχων καὶ τῆς ὁσμῆς ἐκείνης πλησθι
 p.126 B. τοῖς ἐκεῖ οὖσιν ἀνθρώποις· „πολλῆς εὐωδία
 „μυριστικῶν ἐμπίπλαμαι καί, παρακαλῶ, ἰ
 „μήπως τις εἰς τὰ ἐμὰ ξύλα πυρκαϊὰν ἀν
 20 „καίονται τὰ ἡμέτερα.“ οἱ δὲ πρὸς αὐτὸ

1 εἰς i. e. ἐν ἀκριβῶς i. e. magno pretio di
 tissimi εὐρίσκονται] uenduntur, stant 2 ἄγορι
 102, 9 4 ἐπεσώθη ABV: ἐπεσώθη Boissonade.
 ex Xenophonteo illo ἀπεσώθη εἰς Δεκέλειαν (Hell
 recentiores ita u. (ἀπο)σῶνειν adhibuerunt ut modo sig
 citer peruenire. ἐπεσώθη an alibi hoc sensu uel on
 patum sit nescio: id uero patet perueniendi notionem i
 exprimi praepositione ἐπί 5 πῶς ἢ πόση ἢ? quan
 et 102, 15. πῶς . . ἔχει . . ἢ ὄνησις M 6 διὰ μέσ
 cule im Verlaufe, während 8 ἠρώτισεν V τ[
 τίνα εἶσιν M. uide Corais *Heliod.* p. 208 12 π
 ABVD i. e. πολυμήχανος. ποικίλος καὶ πανοῦργος i
 M 15 ἐκείθεν nequis suspicetur u. ἐκεῖ deleto cu
 insequuntur coniungendum esse prohibent MD 16 κ
 incommode additum 17 τοῖς] τῆς V. τοῖς περὶ
 τοῖς ἀκολουθοῦσιν? 18 ἐμπίπλαμα V 19 μῆ
 μήπως τις (AB) Boiss. 20 ὁ δὲ V

„οὐδαμῶς ἐν τῷ σῶ φόρτῳ ἀνῆψέ τις πυρκαϊάν ἢ
 „σπινθῆρα.“ καὶ πρῶτας γενομένης, εἰσῆλθεν εἰς
 τὴν πόλιν ἐκείνην ὁ ἔμπορος, καὶ συναντᾷ αὐτῷ ὁ
 τῆς δούλης ἐκείνης δεσπότης καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν· „τί
 ἄρα εἰσὶ τὰ ἐν τῷ φόρτῳ φερόμενα;“ ὁ δὲ ἔμπο- 5
 ρος ἔφη· „ἀρωματικὰ ξύλα ἔφερον.“ ὁ δὲ ἐγγώ-
 ριος πρὸς τὸν ἔμπορον εἶπε· „τίς σε, ὦ ἄνθρωπε,
 „κατηνάγκασε τὰ τοιαῦτα ξύλα πρὸς ταύτην τὴν
 „πόλιν κομίσαι, παραιτησάμενος ἄλλα εἶδη ἀφ’ ὧν
 „ἔμελλες κερδᾶναι; γίνωσκε γὰρ ὅτι ταῦτα τὰ ξύλα 10
 „ἐνθάδε χρεῖαν οὐκ ἔχουσιν· οἱ γὰρ κατοικοῦντες
 „ἄνθρωποι ὧδε ὡς καύσιμα ἔχουσι καὶ τοῦτοις χρῶν-
 „ται εἰς κλίβανον καὶ φουῦρον.“ καὶ ὁ ἔμπορος·
 „καὶ πῶς ἔστι τοῦτο, ὅτι ἐγὼ ἤκουσα ὅτι πλεον ἢ
 „πόλις αὕτη χρῆζει τῶν τοιούτων ξύλων ἢ ἄλλαι 15
 „πόλεις;“ ὅτε καὶ πρὸς τὸν ἔμπορον ἀπεκρίνατο· p.127 B.
 „οἱ ταῦτα εἰπόντες σε, μεγάλως σε ἠπάτησαν.“ τού-
 τοις τοῖς λόγοις ὁ ἔμπορος τὴν καρδίαν πληγείς,
 ἔμεινε λυπούμενος. ὁ δὲ ἀνὴρ ἐκείνος ἰδὼν τὸν ἔμ-
 πορον σφόδρα λελύπημένον, λέγει πρὸς αὐτόν· „βλέ- 20
 „πῶ σε, φίλε, σφόδρα γεγονότα περίλυπον, καὶ
 „ἐλεῶ σε πολλὰ διὰ τὴν λύπην σου ταύτην. διὰ
 „τοῦτο τοίνυν, ἂν χρῆξῃς, ἐλθὲ καὶ πώλησόν με
 „τὴν πραγματείαν σου ὅλην, καὶ εἴ τι θέλεις, δώσω
 „σοι εἰς πινάκιν γεμάτων.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἀνελογί- 25

1 ἢ σπινθ. inest in M quoque 9 παραιτησάμενος] de-
 precatus i. e. prohibens. an παραιτησάμενον praetermitten-
 tem? hoc enim significat Graecis recentibus; cf. D. παραλιπεῖν M
 10 κερδᾶναι ABV, in quo non latet κερδαεῖν 12 ἔχουσι]
 eodem loco habent. cf. p. 162 B. προσανέχουσι M 13 ui. καὶ
 φουῦρον uidentur delenda. πρὸς ἔκκαυσιν καμίνου M 17 εἰρη-
 κότες σοι M 19 ἔμεινε VB. συνεσχέθη τῇ λύπῃ M. u. D 24
 πραγματείαν i. e. φόρτον M 25 εἰς] usque adeo ut impleatur?
 ἐν? u. D. 102, 9. πινάκιν cf. 59, 11 ἀνελογίζετο κ. ε. λέγων]

ζετο καθ' ἑαυτὸν λέγων· „στοχάζομαι ὅτι κάλλιόν
 „ἔστι τοῦ δοῦναι τὴν πραγματείαν μου ὄλην τῷ ἀν-
 „δρῷ τούτῳ ἢ ἀπομεῖναι τὰ πράγματα ἀπούλητα·
 „καὶ ὅσα βούλεται δοῦναι μοι λήψομαι· τοῦτο γὰρ
 5 „κρεῖττόν ἐστιν ἢ ἀπομεῖναι τὰ πράγματα ἀπόλητα.“
 καὶ τοῦτο ἐν τῷ νοῖ βουλευσάμενος, ἐπώλησε τὴν
 πραγματείαν πᾶσαν αὐτοῦ ὁ ἔμπορος πρὸς τὸν ἐγ-
 χώριον, συμβιβασθεὶς λαβεῖν, εἴ τι ἄρα καὶ ζητήσῃ,
 ἕνα πῖνακα γεμισμένον· λαβὼν οὖν ὁ ἀγοράσας τὴν
 10 πραγματείαν τοῦ ἐμπόρου ἤγαγεν εἰς τὴν οἰκίαν
 αὐτοῦ, μηδενὸς τὸ καθ' ὅλου γινώσκοντος περὶ τού-
 του. ὁ μὲν οὖν ἔμπορος ἐκεῖνος περιπατῶν ἐν τῇ
 πόλει, εἰσῆλθεν εἰς οἰκίαν γραῖδος τινὸς μετὰ τῶν
 15 συντρόφων αὐτοῦ τοῦ κατακλιθῆναι ἐκεῖ, καὶ ἐπη-
 ρώτα τὴν γραῦν ὁ ἔμπορος λέγων· „πῶς ἄρα, ὦ
 γύναι, τὰ ἀρωματικὰ ξύλα ὧδε πωλῶνται;“ ἢ δὲ
 ἔφη· „ἰσόσταθμα τῷ χρυσῷ ταῦτα πωλῶνται. πλὴν
 „λέγω σοι, ἔμπορε, πρόσεχε καλῶς ἀπὸ τῶν πολιτῶν
 „τῆσδε τῆς πόλεως· πανοῦργοι γὰρ καὶ δόλιοι εἰσιν
 20 „ἅπαντες καὶ ποικίλοι ταῖς πράξεσι, καὶ οὐκ ἔστι
 „δυνατὸν τὸν ἐνταῦθα ἐλθόντα ξένον μὴ παρὰ τού-
 „των φθοράν, εἰ δυνατόν, (καὶ) τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ὑπο-

10
p.128B.

διελογίζοντο Eu. Luc. 5, 21 c. notis interpretum. συλλογισάμενος
 M (D) 2 articulus τοῦ saepe ab recentioribus praesertimque ab
 hoc scriptore infinitivo additur; hoc autem loco nescio an eiciendus
 uel in το mutandus sit ut sententia fiat perspicua 3 ἀπούλητα]
 incertum utrum librario an scriptori tribuendum; paulo post recte
 ἀπόλητα. u. D 8 συμβιβασθεῖς] conuenit cum eo. p. 136 B:
 εἴ τι συνεβιβάσθημεν περὶ τοῦ φόρτου 9 γεμισμένον] cf 50, 10
 12 μὲν οὖν] μέντοι M 15 πῶς i. e. πόσου. cf. 100, 5
 16. 17 πωλοῦνται D priore, πωλῶνται ABV utroque loco: sed
 quamquam Graecos recentissimos in sermone uulgari etiam ω ubi
 debebant ου adhibuisse constat, tamen cum in M sit ἀπεμπολοῦν-
 ται, hic bis scribendum censeo ἐμπολῶνται, illic ἀπεμπολοῦνται.
 cf. Lob. Phr. 584. Piers. Moer. 156 17 ἰσοστάθμω αὐτοῖς
 χρυσοῦ M melius; cf. D 21 δυνατόν om. M 22 καὶ adieci; cf. D

„μείναι.“ ταῦτα εἰπούσης τῆς γραῖδος ἐκείνης,
 ἐξῆλθε τῆς οἰκίας αὐτῆς ὁ ἔμπορος θεάσασθαι τὰ ἐν
 τῇ πόλει, καὶ ὄρᾳ τρεῖς ἄνδρας ὁμοῦ ἐπὶ τὸ ἔργον
 καθεζομένους καὶ ἰστάμενος συχνῶς ἐνατενίζων
 ἔβλεπε τούτους. ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἑωρακότες τὸν ⁵
 ἔμπορον, εἰς ἀπὸ τούτων τῶν τριῶν λέγει πρὸς αὐ-
 τόν· „ἐλθέ, ὦ πάτερ, καὶ διαλεχθῶμεν ἐγὼ καὶ σύ ^{p.129 B.}
 „πρὸς ἀλλήλους· καὶ ὅστις ἀφ' ἡμῶν νικήσει ἐπὶ τῇ
 „τῶν λόγων στροφῇ καὶ πιθανότητι, ἐπιταξάτω τῷ
 „νευικημένῳ ποιῆσαι ὅ τι καὶ βούλεται ὁ νευικηκώς.“ ¹⁰
 ὁ δὲ ἔμπορος ἀπεριέργῳ τῇ γνώμῃ καὶ ἀπλοικῇ τῇ
 ψυχῇ· „ναί,“ φησί, „στέργω, καὶ γενέσθω ὡς ἐκέ-
 „λευσας.“ εἶτα ἐκάθισαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμε-
 νοι. καὶ νευίκηκε τὸν ἔμπορον ὁ μίμος ἐκεῖνος καὶ
 πανοῦργος ἀνὴρ καὶ φησι πρὸς αὐτόν· „ἰδοῦ, ὡς ¹⁵
 „ὄρᾳς, ἐνίκησά σε τοῖς λόγοις μου, καὶ κατὰ τὴν
 „συμφωνίαν ἡμῶν ἐπιτρέπω σε πειῖν πάντα τὰ τῆς
 „θαλάττης ὕδατα.“ ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ ἔμπορος ἐν
 ἀπορίᾳ γέγονε, μὴ δυνάμενός τινα μηχανὴν εὖρη-
 κέναι εὐλογοφανῆ καὶ προβαλέσθαι τῷ μίμῳ εἰς ἀν- ²⁰
 τίθεσιν, καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους διαφυγεῖν. ἦν δὲ ὁ
 ἔμπορος τὴν ὄρασιν γλαυκόφθαλμος, ἔτυχε δὲ εἶναι
 καὶ τὸν ἕνα ἀπὸ τῶν τριῶν μίμων ἐκεῖνων μονόφθαλ-
 μον, γλαυκὸν δὲ τὸν ἕνα αὐτοῦ κεκτημένον ὀφθαλ-
 μόν. ἀκείνους δὲ ἀναστὰς ἐπελάβετο ἰσχυρῶς τοῦ ²⁵
p.130 B.

6 in αὐτόν desinit in V f. 80^r; pergitur f. 80^v ἰδοῦ (15),
 μεδίς (6—15) propter *uu.* πρὸς αὐτόν repetita omissis 15
 ἰδοῦ, ὡς ὄρᾳς non raro coniungitur 17 πειῖν] cum additum
 sit πάντα, non oportet scribi ἐκπειῖν. καταπειῖν M. cf. 107, 7
 18 θαλάσσης VM 19 εὖρηκέναι] *inf. perf.* ab his scri-
 ptoribus crebro adhibentur loco *inf. aor.* 20 εὐλοφανεῖ A
 προβαλίσθω V 21 διεκφυγεῖν M 23 *p.* καὶ *sententia refe-*
renda ad γλαυκὸν (24)

ἔμπορον λέγων· „σὺ τὸν ἕνα μου ἔκλεψας ὀφθαλμὸν·
 „διὸ ἀπέλθωμεν πρὸς τὸν κριτὴν τῆς πόλεως, ὅπως
 „αὐτὸς ὀρίσῃ καὶ ἀποδώσῃς μοι τὸν ὀφθαλμὸν ὃν
 „ἔκλεψας.“ ἤκουσεν ἡ γραῦς ἡ ὑποδεξαμένη τὸν
 5 ἔμπορον, ὅτι πρὸς τὸν τῆς χώρας ἄρχοντα ἔσυρεν ὁ
 μῖμος τὸν ἔμπορον. καὶ συναντήσασα τούτοις, εἶπε
 πρὸς τὸν μῖμον ἡ γραῦς· „ἄφες, ἀξιῶ, σήμερον ἐγ-
 „γυνητικῶς τὸν ἔμπορον, καὶ ἐγὼ αὐτὸν αὔριον πρωΐ,
 „ἐὰν ζητήσῃς, παραστήσω σοι.“ ὁ δὲ μῖμος ὑπα-
 10 κούσας τῇ αἰτήσῃ, κατέλιπε τὸν ἔμπορον. κἀκεῖνη
 μετ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ἴδιον οἶκον ἦλθε καὶ λέγει πρὸς
 αὐτόν· „ἐγὼ πάντως πρότερον παρήγγελά σοι προσ-
 „έχειν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως, ὅτι ἐπὶ πᾶσι
 „τοῖς ξένοις κακοὶ λίαν φαίνονται καὶ ἄγαν πονηροί,
 15 „καὶ μηδαμῶς φανερωῶς ἐξέλθῃς ποτέ· σὺ δὲ ἐπεὶ
 „οὐκ ἤκουσάς μου τῆς συμβουλῆς, εὔρες καὶ τῆς
 „παρακοῆς τὰς ἀντιμισθίας. καὶ νῦν ἄκουσόν μου
 „ἀρτίως περὶ ὧν συμβουλευσαί σοι θέλω, ἐπεὶ τὰ
 p.181 B. „πρῶτα ἐσφάλῃς. γνωρίζω γάρ σοι ὡς οἱ τοιοῦτοι
 20 „μῖμοι ἔχουσί τινα καθηγγητὴν καὶ διδάσκαλον, ὅστις
 „τῇ πονηρίᾳ τῶν ἄλλων πάντων ὑπερέχει καὶ νικᾷ
 „ἅπαντας. πρὸς αὐτὸν γοῦν ὡς διδάσκαλον πάντες
 „οἱ μῖμοι καθ' ἑκάστην ἐσπέραν πορεύονται, καὶ
 „ἀπαγγέλλουσιν ἅπερ ἕκαστος δι' ὅλης τῆς ἡμέρας

1 ὀφθαλμῶν A, Boiss. 3 ὀρίσει, καὶ ἀποδώσεις?

4 ἤκουσε δ' ? ἠκηκόει δὲ M. cf. 106, 11 7 μῖμον V et M
 nonnunquam: quae non magis notavi quam γῆραι ἀνδράσι σίτος
 similia 7 ἐγκνητικῶς V 10 κἀκεῖνη scripsi: καὶ ABV.
 ἡ γραῦς add. M, αὐτῇ D 12 πρότερον] πρώτως A 15
 φανερωῶς] ita ut te peregrinum esse cognoscat. καὶ μηδαμῶς.
 ποτέ uidetur huius recensiois auctor aptauisse a u. παρήγγελα.
 cum in M rectissime relata sint ad ea quae uetula iam in posterum
 mercatori suadet. u. D 19 post οἱ in V τοῦ ab eadem manu
 deletum 20 γηραιὸν add. M. in margine V ἐνταῦθα ὄρα
 22 πρὸς om. VB

„εἶπε καὶ ἔπραξε. νῦν οὖν ἑάσας πάντα, ἐπάκουσόν
 μου τῆς ὠφελίμου ταύτης συμβουλῆς· ἐργασθεὶς
 „ἄλλαξόν σου τὸ σχῆμα, καὶ τὸν ἑαυτὸν σου ποιή-
 „σον ὡς ἓνα τῶν μίμων, φορέσας καὶ ἱμάτια ὅμοια·
 „εἶτα κρυφίως ἀπελθὼν, σμίξον σαυτὸν τῇ ἐκείνων 5
 „συντροφίᾳ· πλὴν πρόσεχε ἵνα μὴ γνωσθῆς ὑπ’ αὐ-
 „τῶν. συμπορεύθητι γοῦν πρὸς τὸν διδάσκαλον
 „αὐτῶν καὶ στήθι ἐκεῖ πλησίον που, ὡς εἷς τῶν τυ-
 „χόντων καὶ κοινῶν τῆς πόλεως, καὶ ἄκουσον ὅσα
 „ἀπαγγελοῦσιν αὐτῷ οἱ μετὰ σοῦ ὁμιλήσαντες καὶ 10
 „ὅσα ἐκείνος πάλιν αὐτοῖς ἀποκριθῆσεται, καὶ πᾶν
 „ὅ τι αὐτοῖς παρὰ τοῦ διδασκάλου λαληθῆσεται ἐν
 „τῇ διανοίᾳ σου σημειώσον, ἵνα ἔχῃς ὅσα ἐκείνος p.132 B.
 „ἀποκριθῆ πρὸς αὐτοὺς εἰς ἀντίθεσιν τῶν ἐχθρῶν
 „τῶν πολεμούντων σε, καὶ μετὰ δυνάμεως πολλῆς 15
 „νικήσῃς τὴν πονηρίαν αὐτῶν· καὶ δὴ ἀπὸ τούτου
 „τοῦ τρόπου μέγα σοι προσγενήσεται κέρδος.“ ὁ δὲ
 ἔμπορος ἐποίησεν ὡς παρὰ τῆς γραφῆς ἐδιδάχθηκεν.
 ὄθεν καὶ μετέλλαξε τὸ ἑαυτοῦ σχῆμα καὶ ἀπελθὼν
 ἔστη ἔγγιστα τοῦ γηραιοῦ ἐκείνου. καὶ πρῶτα μὲν 20
 ἑωράκει ἐλθόντα πρὸς αὐτὸν ἐκείνον τὸν ἀγοράσαντα

1 ἔπραξεν A ἄκουσόν A, D 2 ὠφελίμου VB φηλήμου
 A: *correxii* Boissonade 3 τὸν ἑαυτὸν σου] *cf.* 106, 12. Co-
 rraiz Στοχ. ἀντ. ante Aelianum p. κβ' not. m. τὸν et σου ab
 M abest 5 σμίξον] *cf.* 40, 5 14 ἀποκριθῆ] *coni.* aor. loco
futuri usurpatus 16 νικήσεις? δὴ scripsi: σύ ABV, om. D.
 σοι Boissonade et M: *sed tum praeterea aut μέγα σοι in μέ-*
γιστον mutandum est, id quod in M legitur, aut excidisse λέγω
sumendum: καὶ σοι λέγω, ἀπό 18 ἐδιδάχθηκεν *cf.* 60, 18

20 *in margine* ὁ ἔμπορος μετεσχηματίσθη (μετεσχημ. V)
 ὡς ξένος· καὶ ἀκούει τὰς πράξεις αὐτοῦσιν οἱ κακοὶ δια-
 βολεῖς καὶ ἄδικοι καὶ (καὶ om. A) πλάνοι καὶ πολύτροποι

ABV ἔγγιστα M ἔγγιστα V ἔγγιστα AB 21 ἑωράκει M
quoque

τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων, ὅστις ἀπήγγειλε τῷ καθη-
 γητῇ λέγων· „ἐγὼ συνήντησά τιμι ἐμπόρῳ, ξύλα
 „πωλοῦντι τῶν ἀρωμάτων, καὶ τὸν φόρτον αὐτοῦ
 „ἅπαντα ἠγόρασα, συμφωνήσας δοῦναι αὐτῷ δια
 5 „τὴν τιμὴν τῶν ξύλων πίνακα γεμάτου ἐκ τῶν εἰ-
 „δῶν τῶν παρ' ἡμῖν, ὧν ἂν ἐπιζητήσῃ.“ ὁ δὲ διδά-
 σκαλος ἠρώτησε· „τίνα γέ εἰσι τὰ παρὰ σοῦ συμ-
 „φωνηθέντα; ἄρα γε χρυσὸς ἢ ἄργυρος;“ ὁ δὲ
 μῖμος „οὐχί,“ φησί, „κύριέ μου, ἀλλὰ εἶδη ἀνώνυμα,
 10 „ἅπερ ἐκείνος ἐθελήσει ζητῆσαι, πίνακα πεπληρω-
 „μένον.“ ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ διδάσκαλος· „μεγάλως
 „ἔσφαλες τὸν ἑαυτὸν σου· ἔστω γὰρ τυχόν· ἐὰν δόξῃ
 „τῷ ἐμπόρῳ ζητῆσαι ἀπὸ σοῦ ψύλλας ὅσας ἂν ὁ πί-
 „ναξ χωρῇ, εἶτα τὸ μὲν ἡμισυ πλῆθος τῶν ψύλλων
 15 „ἔστω θῆλυ, τὸ δὲ ἕτερον ἡμισυ ἄρσεν, καὶ μὴ μό-
 „νον ξανθοὺς εἶναι τοὺς ψύλλους καὶ ὑπομαύρους,
 „ἀλλὰ καὶ γλαυκοειδεῖς, ἄρα δύνασαι τοιαύτην δό-
 „σιν δοῦναι αὐτῷ; πῶς γενήσεται σοι ἐλευθερωθῆ-
 „ναι τῆς ὀχλήσεως αὐτοῦ;“ καὶ ὁ μῖμος· „οὐ το-
 20 „σοῦτον, ὦ κύριέ μου, ὁ ἔμπορος σεσόφισται οὐδὲ
 „τοιαῦτα πονηρεύεσθαι ὁ αὐτοῦ νοῦς ἱκανός ἐστιν·
 „ἀλλ' ὡς ὑπολαμβάνω, χρυσὸν ἢ ἄργυρον ὁ τοιοῦ-
 „τος ζητήσει παρ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἄλλο (τι).“ προσελ-
 θὼν οὖν καὶ ὁ ἐν τῇ διαλέξει νενικηκὼς μῖμος τὸν

1 τὰ αὐτοῦ ξύλα τοῦ ἀρώματος M. cf. 2 et p. 109, 8
 ἀνήγγειλε M 2 συνήντησα V sed η mutatum in ι, συν-
 ἦντισα AB τῷ ἐμπόρῳ τιμί A: uidetur uoluisse τῷ 4 δοῦ-
 ναι] antiquiores dixissent δώσειν 7 ἠρώτησε V γε εἶσι
 V: qualia plerumque non adscripsi 8 ἄρα V fere ubique
 11 ἔφη δὲ M; u. 20, 13 12 ἔσφαλες τὸν ε. σου a scriptore
 uidetur profectum esse; u. D. μεγάλως ἔσφαλῆς M 14 χω-
 ρεῖ V ψύλλων] cf. 16 et M 16 ὑπομαύρους BV ὑπό
 μαύρους A 17 γλαυκοειδεῖς V 20 ὦ om. ABMD Boiss.
 23 τι adieci: ἄλλον τί ποτα D

ἔμπορον, ἀπήγγειλε τῷ καθηγητῇ ὡς „ἐγὼ τῷ ἐμ-
 „πόρῳ τούτῳ συναγωνισάμενος εἰς πόλεμον λόγων,
 „ὅτι οἷος τὸν ἕτερον νικήσει, (ἐπιταξάτω τῷ νενικη-
 „μένῳ ὅτι ἂν βούληται, καὶ τοῦτον δεῖ) ἐκπληρώ-
 „νειν ἅπαντα τὰ ἐπιταχθέντα παρὰ τοῦ νενικηκότος ⁵
 „αὐτῷ· λοιπὸν ἐγὼ νικήσας ἐν πάσῃ τῇ διαλέξει, ^{p.134 B.}
 „εὐθύς ἐπέτρεψα αὐτῷ ἐκπιεῖν τὰ τῆς θαλάττης
 „ὕδατα.“ ὅτε καὶ ὁ καθηγητῆς πρὸς ἐκείνον ἀπεκρί-
 „νατο· „οὐδὲ σὺ καλῶς ἐποίησας· ἔστω γὰρ ἰσως
 „ἐκείνον εἰπεῖν πρὸς σέ· ἀπελθὼν πρότερον κράτη- ¹⁰
 „σον τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ ρέοντας ποταμοὺς καὶ τὰς
 „πηγὰς, εἶτα ἐγὼ τὰ τῆς θαλάττης ἐκροφήσω ὕδατα,
 „ἅπερ καὶ μόνα ὑπεσχέθην σοι πεπωκέναι. εἰ οὖν
 „ταῦτα ὁ ἔμπορος ἀντιλέξει σοι, δύναμις ἔστι σοι
 „τοῦ εὐκόλως ἐμποδίσαι τοὺς ἐν τῇ θαλάσῃ εἰσ- ¹⁵
 „ρέοντας ποταμοὺς καὶ πηγὰς;“ ὁ δὲ μῦθος ἔφη·
 „γίνωσκε, κύριέ μου, ὡς οὐκ ἔστι δυνατὴ ἡ τοῦ ἐμ-
 „πόρου φρόνησις τὴν τοιαύτην ἀπολογίαν δοῦναι.“
 εἶτα προσελθὼν καὶ ὁ μονόφθαλμος μῦθος φησι τῷ
 καθηγητῇ· „σήμερον, κύριέ μου, ἐώρακα ἐν τῇ ἀγορᾷ ²⁰
 „ἄνδρα τινὰ ἔμπορον ξένον γλαυκοειδείς ἔχοντα
 „ὀφθαλμοὺς, καὶ τοῦτον ἐκράτησα ἰσχυρῶς λέγων·

3 ἐπιταξάτω . . . δεῖ adieci, cl. 103, 9, et mutavi ἐκπλη-
 ρεῖν in ἐκπληρῶναι; alius forsitan maluerit ἐκπληροῦν. ὅτι in-
 citum reliqui cum extet etiam in Ven.: om. D. οὕτω . . . συμπεφώνητο
 ὡς ἐπὶ λόγοις τὸν νικηθισόμενον, εἰ τι ἄρα καὶ ἐπιτραπέη
 πρὸς τοῦ νικησαντος, δέξασθαι καὶ ποιήσασθαι M. ἐβαλα-
 μεν στίχημα, ὅτι εἰ τις νικήσῃ εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ λόγου,
 τὰ κἀμὴ ὁ νικώμενος τὰ ὅσα τὸν ὀρίσῃ ἐκείνος ὁποῦ νι-
 κήσῃ. Ven. νικήσῃ A 7 ἐκπιεῖν scripsi: πιεῖν ABV. cf.
 12. 109, 23. 103, 17. πιεῖν τὰ θαλάττια ὕδατα ἅπαντα M:
 cf. D 9 ἔστω scripsi ut est in M: ἔσται ABV 11 τῇ
 VM (D): om. (AB) Boiss. 12 ἐκροφήσω et 15 εἰσρέοντας V
 13 ποποκέναι V. cf. 103, 19 14 ἔσται? εὐχερῶς ἔξει
 M 22 τοὺς ὀφθαλμοὺς?

„σύ τε κἀγὼ γλαυκοὶ ὑπάρχομεν, καὶ σύ μου τὸν
 p.135 B. „ἕνα ἔκλεψας ὀφθαλμὸν· λοιπὸν οὖν οὐδαμῶς ἀφήσω
 „σε, εἰ μὴ τὸν ἕνα σου ἐκβάλω ὀφθαλμὸν ἢ σὺ τὸν
 „ἕμὸν ὀφθαλμὸν ἰατρεύσης, κἄν πάντα σου τὸν
 5 „πλοῦτον ἐξοδιάσῃς.“ τότε εἶπεν αὐτῷ ὁ καθηγητής·
 „οὐδέ σύ τι κατώρθωσας· ἐὰν γὰρ φανῇ τῷ ἐμπόρῳ
 „εἰπεῖν σοι ὅτι „τοῦτο πρῶτον σημείον ἐστὶ τῆς
 „προτάσεώς σου, ἵνα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ὃν ἔχεις ἐκ-
 „βάλῃς κἀγὼ τὸν ἕνα μου ὀφθαλμὸν, καὶ ἐν ζυγίῳ
 10 „σταθμίσωμεν, καὶ οὕτως ἡ ἀλήθεια εὐρεθήσεται·
 „εἰ μὲν (οὖν) ἴσος εὐρεθῇ ὁ ἐμὸς ὀφθαλμὸς τῷ σῷ,
 „ἔχε αὐτόν, εἰ δὲ κατὰ τι ἄνισος, ἢ βαρύτερος ἢ
 „ἐλαφρότερος, τότε ὡς ψευδῆ μου κατηγορήσας καὶ
 „τὸν ἕμὸν ὀφθαλμὸν ἐκβαλὼν εὐθύνῃς καὶ τιμωρίας
 15 „καὶ ζημίαν (μεγίστην) ὀφλήσεις.“ τί ποιήσεις τότε,
 „ἐὰν οὕτως ὁ ἔμπορος ἀπολογηθήσεται; καὶ τὸ δὴ
 „χεῖρον, ὅτι εἰ τοῦτο ἐπὶ σοὶ γένηται, σὺ μὲν τε-
 „λειῶς ἔση τυφλὸς καὶ πάντῃ ἀόμματος, ἐκεῖνος δὲ
 „τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ἔχων, πάλιν τὸ φῶς βλέπων

4 ἰατρεύσεις VB. *aliter* M. (om. D) σου τὸν πλοῦτον σου V:
 σὺ τ. πλ. σου? 6 κατώρθωσας ABV: κατώρθωσας Boisso-
 nade. cf. 4, 18. 7 ἔστω? ἔσται? 8 in u. ἕνα desinit in V
 f. 83, *pergitur* f. 84 βαλὼν (14): *media desunt* ἐκβάλλῃς B
 11 οὖν *adieci*; *quamquam* cf. 93, 16 εὐρεθῇ] *oratiuus*
est in M' 12 *comparatiuus restitui*: βαρὺς ἢ ἐλαφρὸς AB. u. D
 14 βαλὼν V in *folii initio* 15 *μεγίστην adieci* ὀφλήσεις
scripsi: ζητῶν ABV ζητῶ Boissonade; *sed cum tempus prae-*
sens (requiris ζητήσω) tum structura (136, 11. 12) *offendit*; *quare*
audacius mutavi; *singularis autem ζημίαν arguit adi.* μεγίστην
uel σκληρὰν uel ἀξίαν excidisse; *si tribus nominibus unum suis-*
set adiectiuum, non displicuisset ζημιωθήσῃ. ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ
 ἐκβολῆς ἀξίως εὐθυνθήσῃ M. — ζητῶν, τί ποιήσεις· τούτο·
 ἐὰν A ζητῶν, τί ποιήσεις· τότο· ἐὰν BV. *rectius distinxit*
 Boissonade *scripsitque* τότε (D): *an tούτῳ?* 16 ἀπληρογ-
 θήσεται V. ἀπολογηθῇ σε? 18 πάντως? παντελῶς D 19
 πάλιν ABVMD: ἀκμήν? ἐπὶ πλέον?

„ἔσται.“ πρὸς ταῦτα ὁ μονόφθαλμος μίμος ἀπε- p.136 B.
 „κρίθη τῷ καθηγητῇ· „ἀλλ’ οὐκ ἐπὶ τοσοῦτόν ἐστιν
 „ὁ ἔμπορος πονηρός, ὥστε τοιαῦτα λόγια ἀντιπαρα-
 „θεῖναι.“ ταῦτα οὕτω παρὰ τοῦ καθηγητοῦ καὶ τῶν
 μίμων λαληθέντων, ὁ ἔμπορος ἠκροᾶτο παρ’ ὄλην 5
 τὴν νύκτα, φυλάττων αὐτὰ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.
 πρῶιας δὲ γενομένης παραγίνεται ὁ ἔμπορος πρὸς
 τὸν ἀγοράσαντα τὰ ξύλα τῶν ἀρωμάτων καὶ φῆσι
 πρὸς αὐτόν· „ἀπόδος μοι, φίλε, εἴ τι συνεβιβάσθη-
 „μεν περὶ τοῦ φόρτου, οὗ σε ἐπώλησα.“ ὁ δὲ μίμος 10
 ἔφη· „ζήτησον, εἴ τι βούλει, κἀγὼ ἐτοιμῶς ἀποδώσω
 „σοι.“ ὁ δὲ ἔμπορος ἀποκριθεὶς λέγει· „θέλω ἵνα
 „μοι δώσης ἐν τῷδε τῷ πίνακι ψύλλας ὅσας χωρεῖ,
 „ἀπ’ αὐτῶν δὲ τῶν ψύλλων τὸ ἥμισυ ἄρσεν, τὸ δὲ
 „λοιπὸν ἥμισυ θῆλυ, καὶ μὴ μόνον καὶ ὑπομαύρους 15
 „εἶναι τὰς ψύλλας, ἀλλὰ καὶ γλαυκοειδεῖς.“ οὕτως
 εἰπὼν ὁ ἔμπορος τῷ μίμῳ ἰσχυρῶς ὑπῆρχεν ἀναγ-
 κάζων αὐτόν καὶ βιαζόμενος κατὰ πολὺ, ἕως οὗ ὁ
 μίμος ἔδωκε τῷ ἔμπορῳ πλείονα τιμὴν τῆς δικαίας
 τιμῆς τῶν ἀρωματικῶν ξύλων· καὶ τότε μόλις ἀφῆκεν 20
 αὐτόν τῆς ὀχλήσεως. εὐρῶν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους δύο p.137 B.
 μίμους, τῷ τὸν ὀφθαλμὸν αὐτοῦ ζητοῦντι καὶ τῷ
 τὴν θάλασσαν ἐκπιεῖν ἐπιτρέψαντι αὐτῷ, ἐπιγιγε-
 ροῦν αὐτοὺς ἀναγκάζων ποιῆσαι ὅσα κρυφίως τοῦ
 διδασκάλου αὐτῶν λέγοντος αὐτοῖς (ἠκηκόει), καὶ 25

4 καὶ] κατὰ D 6 αὐτὰ] ταῦτα V (M) 7 πρῶι V
 13 δῶς M 15 ὑπόμαυρους BV 19 τιμῇ V 20 τιμῆς
 non est delendum 21 ἐντυχῶν δὲ καὶ τοῖς ἑτέροις δυοῖ μί-
 μοις M. itaque aut περιτυχῶν . . τοῖς ἄλλοις δ. μίμοις αὐτὸν
 τὸν ὁ. α. ζητοῦντα καὶ τὸν τ. θ. ε. ἐπιτρέψαντα scriptum
 oportebat. sed nescio an is qui librum recensabat, ut repetitum
 τὸν uilaret, adpositionem falsam admiserit: talia enim artificia
 apud Malalam et Ducam haud pauca est uidere 25 ἠκροῦσε
 adiecerat Boissonade (D). ἠκηκόει ego ex M

τοσοῦτον αὐτοὺς ἔσυρε βιαίως, ἕως οὗ ἔλαβεν ἀπὸ
 τούτων ὡς νικήσας ὅσα ἠθέλησεν ὁ ἔμπορος· καὶ
 τότε ἀφῆκεν αὐτούς. Καὶ νῦν, ὃ δέσποτα βασιλεῦ,
 ἐξ ὧν σοι διηγησάμην γίνωσκε ὡς ἐκεῖνοι οἱ δύο
 5 παῖδες, ὁ τριετής, φημί, καὶ ὁ πενταετής, περὶ ὧν
 πρῶην εἶπον τῷ κράτει σου, καὶ οὗτος ὁ γηραιὸς
 καθηγητῆς πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει κεκό-
 σμητο. καὶ ἐμέ, ὡς νομίζω, κατ' ἐκείνους ὁ ἐμὸς
 διδάσκαλος ἀπετέλεσεν.“

10 Ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη πρὸς τὸν υἱόν· „γνώρισόν
 μοι λοιπόν, ὃ νιέ, πῶς ἐν τοῖς προλαβοῦσι τρισὶν
 ἔτεσιν οὐ μεμάθηκας τὴν νῦν προσγενομένην σοι
 λογίότητα, νῦν δὲ ἐν μόνοις τοῖς ἕξι μῆσιν ἐπὶ τοσοῦ-
 p.138B. του σοφίας ἤρθης;“ καὶ ὁ παῖς ἀπεκρίνατο· „τότε,
 15 ὃ βασιλεῦ, νηπίου ὄντος μου, οὐ συνήργουν ἀλλή-
 λαις αἱ ὑπάρχουσαί μου τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος
 αἰσθήσεις. ἐν ἡλικίᾳ γὰρ παιδὸς ὄντος μου τότε οὔτε
 οἱ ὀφθαλμοὶ ἢ ἡ γλῶττα, οὔτε ὁ νοῦς ἢ ἡ καρδία
 ἀλλήλοις ἠδύναντο βοηθῆσαι πρὸς τὴν τῶν μαθημά-
 20 των διδασκαλίαν· οὐδὲ δυνατόν ἐστιν ἔτι νηπιό-
 φρονα ὄντα εὐκόλως γινῶσιν ἐκδιδάσκεσθαι, καθότι
 ἅπαν παιδίον, τοῖς παιγνίοις καὶ τῇ ἀργίᾳ εὐφραι-
 νόμενον, οὐ προσέχει τὸν νοῦν ἐν τοῖς μαθήμασι.
 κἀγώ, ὃ βασιλεῦ, τὸν ὅμοιον τρόπον τότε τῇ ἡλικίᾳ
 25 καὶ τῇ γνώσει τυγχάνων, οὐδὲν ὅλως τῶν διδασκο-

2 ὁ ἔμπορος *noli delere* 5 *cf.* 92, 6 7 καθηγητῆς
 om. V: *exhibet* M *quoque* 10 β. ὑπολαβῶν ἔφη M 12
 προσγενομένην *scripsi ut est in M: προσγινομένην* ABV; *cf.*
 E 16 μου] μοι M 17 ἐν . . κ. 18 om. D 22 ἀργεία
 V 23 [ἐν]? *sed quamquam male additum, a scriptore tamen*
profectum esse potuit. προσέχειν *cum praep.* εἰς (D) *recentiores*
saepe coniunxerunt. περὶ τὰς διδασκαλίας M 25 τυγχάνων
 i. e. διακείμενος M

μένων ἡδυνάμην καρπώσασθαι, ἅτε μοι τούτοις τοῖς
 παιγνίοις τὸν νοῦν μου στερεοῦσιν· ἀλλ', ὡς νη-
 πιάδης, τὸν νοῦν εἶχον διακεχωρισμένον. νῦν δὲ ὁ
 διδάσκαλός μου Συντίπας θεωρῶν τὸ νέον τῆς ἡλι-
 κίας μου, οὐ βαρέως καὶ ἀναγκαστῶς με ἐδίδασκεν 5
 οὐδὲ τοῖς βαρύτεροις ἐξ ἀρχῆς ἤρξατο πρὸς με μαθή- p.139 B.
 μασιν, ἵνα μὴ νέος ὢν ἐγὼ ἀγανακτήσω καὶ βαρυνθῶ
 διὰ τὸ μὴ κατανοεῖν με τὰ λεγόμενα καὶ ἅπαντα τὰ
 διδασκόμενα πόρρω τῆς ἐμῆς ἀπορρίψω διανοίας,
 καὶ ὅτι ἐγίνωσκεν ὁ διδάσκαλός μου ὡς ἐὰν ἐξ ἀρ- 10
 χῆς εἰς μεγάλα καὶ μακρὰ μαθήματα βάλῃ με, εὐκό-
 λως εἶχον ἀλαξονεύσασθαι καὶ ἐκφυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ,
 ἅτε βασιλέως ὑπάρχων υἱός· ἀλλὰ κατὰ μικρὸν προ-
 οδοποιῶν ἐν τοῖς λόγοις, οὕτω με πρὸς τὸ τέλειον
 τῆς ἐπιστήμης τῶν λόγων ἀνέφερε. καὶ ἐγὼ πάλιν 15
 τελεωτέρας (μέτοχος) γεγονώς τῆς φρονήσεως, ἐφύ-
 λαττον ἐν τῇ καρδίᾳ πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ διδασκόμε-
 να, καὶ συνάξας τὸν πρώην διεσπαρμένον μου
 νοῦν καὶ (τῷ ᾧτε) ἀνοίξας πρὸς τὸ ἀκούειν, καὶ τὴν
 γλῶτταν εὐστροφον καταστήσας πρὸς τὴν τῶν λόγων 20
 πλοκὴν τῶν μεμελετημένων, καὶ τὰς χεῖρας πρὸς τὸν

2 τὸ νοῦν V στερεοῦσιν] u. στερεῶσ στερεῶσ (*hodiernis Graecis στερεῶσ*) *significat durum reddere, sc. νοῦν mentem ita durum reddere ut nihil siue quod discat siue cui obsequatur intrare possit: quae imago, ab agro desumpta, cum ex aliis scriptoribus tum ex V. T. et N. T. est notissima. ceterum dativus est absolutus qui dicitur. Boissonade contiecit στερεοῦσιν uel στερεοῦσιν. aliter D, et M: ἅτε μὴ τούτοις τὸν ἐμάντοῦ νοῦν προσερείδων 10 ὅτι respondet participio θεωρῶν. καὶ γὰρ M melius ἐγίνωσκεν] ἐδίδασκεν B 11 μικρὰ ABV: *contraxit* Boiss.; *om.* D 12 ἂν εἶχον M 14 [ἐν]? *omittit* M 15 ἀνέφερε i. e. ἀνήγαγε M 16 γεγονώς] ἐφαπτόμενος M. u. D. *offendit* τῆς. τετευχώς? ἐπήβολος γεγονώς? *interim adieci* μέτοχος 18 συναγαγών M διεσπαρμένον V 19 νοῦν] νῦν V τῷ ᾧτε *adieci ut est in M; om.* D 20 τῶν] τῶν *om.* A 21 μεμελετημένων BV. *cf.* 72, 21 *et* 102, 9 τὰς χεῖρας πρὸς*

λογισμὸν τῶν λέξεων μεμαθηκῶς ἐξυηρητεῖν. οὐ-
 τως οὖν, ὡ βασιλεῦ θειότατε πάτερ, ἐπὶ τῶν ἔξ μη-
 νῶν τὸν καιρὸν πάντα τὰ διδαχθέντα κατέλαβον
 ἀκριβέστατα, συμμαχούσης καὶ τῆς θείας δυνάμεως
 ἡμῖν, (καὶ) μετέλαβον τὴν εἰδησιν ἀπάσης φιλοσοφίας,
 ὅσον δυνατὸν ἔστιν ἀνθρώποις ἡμῖν οὔσι καὶ ἐξ
 ἀνθρώπων.“

Τούτοις τοῖς λόγοις τοῦ παιδὸς ὁ βασιλεὺς πολλὰ
 τὴν καρδίαν εὐφρανθεὶς, εὐχαριστηρίους λόγους
 10 ἀνέπεμπε τῷ θεῷ καὶ τὴν τοῦ παιδὸς σύνεσιν καὶ
 φιλοσοφίαν δοξάζων καὶ ἐπαινῶν ὑπῆρχε τὰ μέγιστα
 καὶ τῷ φιλοσόφῳ καὶ διδασκάλῳ μεγάλως εὐχαρι-
 στῶν ἦν. μετὰ δὲ ταῦτα πάντα κελεύει τὴν πονηρὰν
 ἐκείνην παραστήναι γυναῖκα, ἣτις τὸν υἱὸν αὐτοῦ,
 15 τοιοῦτον ὄντα, ἐτεχνεύετο φονευθῆναι. ἥς καὶ πα-
 ραστάσης, ὁ βασιλεὺς λέγει αὐτῇ· „φανέρωσόν μοι,
 ὦ γύναι, καὶ μηδὲν διὰ φόβον ὑποκρύψης, διὰ
 ποίαν αἰτίαν τὸν υἱόν μου ἐσπούδαζες φονευθῆναι
 καὶ τίς ἦν ἡ ἀφορμὴ τῆς τοιαύτης σου κατασκευῆς
 20 καὶ μανίας;“ ἢ δὲ ἀποκριθεῖσα ἔφη· „γινώσκεις, ὦ
 κράτιστε βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν ἔστι (τινι) τῶν ἐν κόσμῳ
 βιούντων ἀρακητικώτερον ὡς ἡ ζωὴ [τοῦ ἀνθρώπου].

διάστιξιν συλλαβεῖν M. cf. D. agitur de actione sententiis con-
 gruente τῶν λογισμῶν V 5 καὶ adieci. u. D. ἀκριβέστατα
 κατέλαβον καὶ ἐν μεθέξει πάσης φιλοσοφίας καὶ συνέσεως
 γέγονα, συναραμένης πάντως καὶ τῆς θείας δυνάμεως. M.
 adcuratius fortasse M expressissem addita p. καὶ ante vel δὲ
 post συμμαχούσης 8 in margine ὁ βασιλεὺς ἀποδεξάμενος
 μάλα τὸν Συντίπαν φιλόσοφον τὸν τοῦ υἱοῦ διδασκαλον,
 ἐπευφραίνεται [ἐπευφρα^{ντ} V ἐπευφραίνετο (AB) Boissonade]
 λίαν ταῖς τοῦ παιδὸς εὐκαίροις ἀπολογίαις ABV 11 Eu.
 Luc. 2, 20 21 τινι adieci et 22 τοῦ ἀνθρώπου seclusti; prae-
 terea ὡς suspicionem mouet etiam ἄλλο excidisse. M exhibet:

κἄν γάρ τις ἐστὶ πένης ἐπὶ χρόνοις πολλοῖς, ἢ δι' p.141 B.
 ἀνάγκην τινὰ ἔχασε τὰ πράγματα αὐτοῦ, ἢ καὶ ἀδί-
 κως ἀναγκάζεται παρὰ τινος, ἀλλ' ὅμως τῆς ἰδίας
 ζωῆς φροντίζει. καὶ ἐγὼ λοιπὸν τὸν παῖδά σου διὰ
 τοῦτο ἔλαβον αὐτὴν κατὰ μόνας μετ' ἐμοῦ, διὰ τὴν 5
 τοῦ κράτους σου θεραπείαν, ὅπως κατὰ μόνας δυ-
 νηθῶ ἐγνωρίσαι διὰ ποίαν αἰτίαν οὐ λαλεῖ. καὶ μετὰ
 ἐρωτήσεων καὶ κολακειῶν ἤμην συντυγχάνουσα αὐτῶ
 καὶ λόγους πραεῖς τούτῳ προέτεινα καὶ ἡγαπημέ-
 νους. ἐμαλάκισα δὲ τὸ στερεὸν αὐτοῦ τῆς σιωπῆς 10
 μετὰ τοιούτων λόγων, ἕως οὗ οἰκονόμησα αὐτὸν
 ἀποκριθῆναί μοι κἄν ἓνα λόγον. καὶ ἀπεκρίθη εἰπὼν
 μοι: „νῦν οὐκ ἀποκρίνομαι, ἕως οὗ ἀπὸ τῆς σήμε-
 ρου ἑπτὰ ἡμέραι παρέλθωσι, καὶ ὕστερον ὡς ἔνι
 „δίκαιον ἀπολογήσομαι.“ ἐγὼ τοίνυν, τῶ λόγῳ 15
 τούτῳ διαταραχθεῖσα καὶ περίφοβος ἴσταν ὅτι μάλι-
 στα γενομένη, ὅτι εἰ ὁ παῖς λαλήσει, ἀπαγγελεῖ σου
 τῶ κράτει ὅσα ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας παρακινή-
 θεῖσα κατεῖπον καὶ παρεκίνησα τοῦτον, καὶ πανούρ- p.142 B.

ὡς οὐδὲν τινὲ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἰδίας ζωῆς καθέστηκε προσ-
 φιλέστερον. *per se quidem ἀνθρώπου quamquam de uolpecula in-*
sequitur narratio in hoc scriptore nihil haberet offensionis, sed et
superfluum est et datius requireretur: itaque tanquam explicandi
caussa adscriptum deleui. nam quod duplici aliquando mutatione
effeceram οὐδὲν ἐστὶ τῶν ἐν κόσμῳ βιωτικῶν ἀγαπητικώτε-
ρον ὡς ἡ ζωὴ τῶ ἀνθρώπῳ minus concinit cum M ἀγαπη-
τικότερον V ἀγαπητικώτως A 2 ἔχασε] cf. 69, 5. ἔχασε V
more recentiorum 5 αὐτὴν scripsi: αὐτὸν ABV, om. D 7 ἐγνω-
ρίσαι] cf. 71, 21 10 ἐμαλάκισα V 11 οἰκονόμησα? cf.
4, 18 12 ἀπεκρίθη ABV: ἀπεκρίθη Boissonade. cf. 96, 10

13 ἀποκρινούμαι? ἀποκριθήσομαι M. cf. 9, 18. 81, 21
 ἀπολογήσομαι 14 καὶ] ἀλλ'? ἐνὶ i. e. ἐστὶ 19 παρε-
 κίνησα] *malim παρεκίνουν uel forma barbara παρεκινούσα*
conata sum seducere. coniungenda sunt ὅσα κατεῖπον καὶ
παρεκίνησα et apodosis a u. u. καὶ πανούργως est incipienda.
melius quidem p. καὶ abesset, sed ex archetypo structura immu-
tata minus apte seruatam esse docet M. cf. D

γως ἐπὶ τοῦ κράτους σου κατηγόρησα. καὶ τὸ σφάλμα μου γινώσκω καὶ φανερώς τὸ πταῖσμά μου καθομολογῶ καὶ εἰς οὐδένα λόγον ἀρνοῦμαι τοῦτο. λοιπόν, ὡς μέγιστε βασιλεῦ, ὃ σοι φαίνεται ποιήσον εἰς ἐμέ, ὡς ἂν ὀρίση τὸ εὐσπλαγχνον καὶ θεοπρόβλητον κράτος σου.“ ἐπὶ τούτοις ὁ βασιλεὺς ἀναβλέψας καὶ ἰδὼν τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ καὶ χιλιάρχοις, εἶπεν αὐτοῖς· „τίνα βουλὴν δίδετε ὑμεῖς ἐμοὶ περὶ τῆς γυναικὸς ταύτης, ὅπερ ἐποίησε πονηρὸν ἔργον, καὶ ποίαν τιμωρίαν ἐστὶν ἄξιον αὐτῇ διδόναι;“ εἰς δέ τις τῶν μεγιστάνων λέγει αὐτῷ· „δίκαιόν ἐστιν, ὡς βασιλεῦ, χεῖρας καὶ πόδας τῆς γυναικὸς ἀποτμηθῆναι.“ ἔτερος δὲ ἀπεκρίνατο· „οὐχ οὕτως ἔχει τὸ δίκαιον, ἀλλὰ ζωῆς αὐτῆς ἐξορυσθῆναι τὴν καρδίαν.“ ἄλλος δὲ τῶν μεγιστάνων ἔφη· „τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἐκκοπήναι πρέπειν ἐστὶ.“ καὶ ἡ γυνὴ τῶν τοιούτων ἀκούσασα ἀποφάσεων καὶ οἷας τιμωρίας ἀξίαν ἀποφαίνονται ταύτην, τοιοῦτόν τινα μῦθον πρὸς ἐκείνους ἀπεφθέρξατο·

²⁰ „Ὁ μεγιστᾶνες, φαίνονται τὰ παρ' ὑμῶν λεγόμενα κατ' ἐμοῦ πρὸς παράδειγμά τινος ἀλώπεκος, ἣτις διὰ πάσης νυκτὸς εἰς τινα πόλιν εἰσῆρχετο. καὶ ἦν ἡ ταύτης εἰσέλευσις διὰ θυρίδος τινὸς ἀνθρώπου δέρματα ἐργαζομένου· καὶ ὅσας φορὰς εἰσῆρχετο εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ἔτρωγε τὰ ἐκείνου δέρματα. εἶτα ὁ ἐργαστὴς ἐκείνος ἰδὼν ὅσα σχίσματα

1 *cognosces Noui Testamenti sermonem* 7 ἰδὼν ABV, ἐμβλέψας M: *ne tamen ἐνιδῶν reponeretur officere uidebatur* p. 123, 5 *ubi uide quae adnotauit* 9 ἦπερ Boissonade. *sed tum utique ad-dendus articulus τὸ πονηρὸν ἔργον. ὅπερ est i. q. καθ' ὅπερ. an εἰς ὅπερ?* 18 αὐτῆν? u. D 20 lemma μῦθος τῆς πονηρᾶς γυναικὸς 24 ὅσας φορὰς] *quotiens. φορὰ est uernacule* Mal. u. Corais *Aesop.* p. 441 ad 277 26 ἐραστῆς B εἶτα ὁ σκυτεὺς ἐκείνος ἐωρακῶς τὰ γεγονότα ἐν τοῖς αὐτοῦ δέφ-

ἐποίει, [ὁ ἐργαστῆς ἐκείνος] ἐξετάσας (γίνεσθαι) διὰ τῆς ἀλώπεκος, εὐθύς κατ' αὐτῆς παγίδα στερεὰν ἔστησε. καί ἡ ἀλώπηξ κατὰ τὴν συνηθῆειαν βουληθεῖσα εἰσελθεῖν διὰ τῆς θυρίδος, ἐκρατήθη εἰς τὴν παγίδα. πονηρὰ δὲ οὕσα ἡ ἀλώπηξ καὶ πολύτροπος, 5 διὰ τινος εὐτέχνου μηχανῆς τὴν κρατήσασαν αὐτὴν παγίδα διέφυγε καὶ περιεπάτει κύκλῳ ἐκείνην τὴν πόλιν τοῦ εὐρεῖν ἄλλην τινα θυρίδα, ὅπως δυνηθῆ ἔξελθεῖν τῆς πόλεως. ὡς δὲ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς περιπατοῦσα, οὐχ εὔρε τόπον τοῦ ἐκβῆναι, ἐπεὶ 10 κύκλῳ τετειχισμένη ἡ πόλις ἦν, καὶ τῆς ἡμέρας ἐγγιζούσης, ἔλεγεν ἐν ἑαυτῇ· „εἰάν ἡμέρα γένηται, πάν- p.144B. „τως ὑπὸ τῶν σκύλων κρατηθήσομαι, καὶ οὐκ „εἰάσουσί με πρότερον, εἰ μὴ τὰς σάρκας μου διαρ- „ρηξουσιν. ἀλλ' ἐγὼ γινώσκω τί με δεῖ ποιῆσαι.“ 15 καὶ δὴ πορευέται ἐπὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως καὶ ἑαυτὴν πλησίον που τῆς φλιάς [τοῦ κατωφλίου] κατέκλιεν, προσποιουμένη νεκρὰν καὶ ἄπνουν ἑαυτὴν εἶναι. οὕτω δὲ αὐτῆς κειμένης ὡς νεκρᾶς καὶ τῆς πύλης τὸ πρῶτ' ἀνοιχθείσης ὡς ἔθος παρὰ τοῦ 20 πορταρίου, εἶδὲ τις αὐτὴν κειμένην καὶ λέγει πρὸς

μασι σπαράγματα, εὐθύς αὐτῇ παγίδα ἰσχυροτάτην ἔστησεν. M. itaque plura non videntur ommissa esse. γίνεσθαι adiecti et u. ὁ ἐργαστῆς ἐκείνος seclusi, non quin eadem uerba, praesertim subiecta enuntiatorum, ab hoc scriptore crebro repetantur, sed quia interuallum nimis paruum uidetur 3 τὸ αὐτῇ συνηθῆς M cf. 45, 13 4 πάλιν addunt MD 11 καὶ coniungit duo enuntiatia ὡς .. οὐχ εὔρε et τῆς ἡμέρας ἐγγιζούσης, ut non recte ante et post καὶ distinxerit Boissonade; in M est καὶ .. κοπιάσασα οὐδ' ὅλως .. ἰσχυσε, τῆς δὲ γε ἡμέρας διαγαζούσης .. sed malim pro p. καὶ reponi ἤδη ἐγγιζούσης V 12 πάντων V 17 φλοιᾶς τοῦ κατωφλίου ABV: correxit Boissonade. ego τοῦ κατωφλίου seclusi, nam significat κατωφλίον limen inferius ut ἀνωφλίον superius, non portam ipsam. explicando igitur uerbo φλιάς adscriptum puto. u. D 21 πορταρίου] statim πορτάρης, qua forma hodierni Graeci adhuc

τὸν πορτάριον· „κατὰ ἀλήθειαν ἢ οὐρὰ τῆς ἀλεπο
 „ταύτης πολλά ἐστὶ καλὴ εἰς τὸ σπογγίζειν τὸν μ
 „λῶνα.“ καὶ εὐθύς ὁ τοῦτο εἰπὼν λαβόμενος μ
 χαιραν, ἔκοψε τὴν οὐρὰν αὐτῆς. ἡ δὲ ἀλώπηξ ἄ
 5 δρείως ὑπέμεινε τὸν πόνον τῆς οὐρᾶς. εἰτά τις ἐι
 ρος αὐτὴν ἰδὼν, ἔφη· „ἐὰν ἔχη τις παιδίον μικρ
 „κλαῖον πολλά, οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν εἰς θεραπεί
 „καλόν, εἰ μὴ τὰ ὄτα τῆς ἀλεποῦς, τοῦ κρατεῖν αὐ
 p.145B. „πάντοτε ἐπάνω τοῦ παιδός.“ καὶ εὐθύς ἔκοψε
 10 αὐτὸς τὰ ὄτα αὐτῆς. καὶ ἡ ἀλώπηξ καὶ τοῦτον τ
 πόνον γενναίως ὑπέμεινε. ἄλλος τις πάλιν παρε
 χόμενος τὴν ὁδὸν ἐκείνην καὶ ταύτην ἰδὼν ὡς ἰ
 κράν, εἶπεν· „ἀκήκοά τινος λέγοντος ὡς ἐὰν τις το
 „ὀδόντας πονῆ, καὶ θήσῃ ἐπάνω ὀδόντα ἀλεποι
 15 „εὐθύς τοῦ πόνου ἐλευθεροῦται.“ καὶ ἅμα τῷ λό
 γῶν λαβὼν, ἅπαντας τοὺς ὀδόντας ἐκείνης σπι
 τριψε. καὶ ἡ ἀλώπηξ πάντα τὰ θεινὰ ταῦτα ὑπέμ
 νεν ἀνδρικῶς, ἕως οὗ ἄλλος ἄνθρωπος περιπατ
 εἶπεν· „ἐγὼ ἀκήκοα εἰς πᾶσαν ὀδύνην ὠφέλειν ἰ
 20 „ἀλώπεκος τὴν καρδίαν, καὶ (ὡς) εἰς ἅπαν νόση
 „ἐστὶ θεραπευτικὴ.“ οὕτως εἰπόντος τοῦ ἀνθρώπ
 ἐκείνου καὶ μάχαιραν λαβόντος πρὸς τὸ τὴν καρδί

utuntur. πορτάριον Du Cange. *cf. Corais Isocr. p. 308*
 1 ἀλεποῦς] ἀλεποῦ ἀλουποῦ ἀλεποῦ *dicitur Graecis recen*
sims uolpecula. in ἀλωπῶ Vossium Hesychii ἀλωπά mutata
censuisse adnotauit Boissonade. sed Ignatius dixit ἡ ἀλωπῶς
ἀλεποῦς (1. 8) derivandum est a nominatiuo ἀλεποῦ 2 πο.
cf. 92, 18. λίαν M σπογγίζειν A μύλωνα ABV
μάχαιραν in his scriptoribus accusatiuus ferendus est. recte l.
σπασάμενος M 4 ἔκοψε cf. 9 5 τῆς οὐρᾶς om. D
κρατεῖν cf. 45, 1 et D 11 ἄλλός V ἕτερος δέ τις

omisso u. πάλιν 14 ὀδόντα BV ὀδόν M i. e. ὀδόντα: ὀδ
τας A (D) 15 τὸν πόνον A. uolebatne τῶν πόνων?
ὑπέμεινεν A 20 ὡς adiecti; M exhibet utroque loco ὄτι.
 D et 26, 11

αὐτῆς ἐκβαλεῖν, ἢ ἀλώπηξ εὐθέως ἐκπηδήσασα, σπουδαίως διὰ τῆς θύρας τοῦ κάστρου ἐξέφυγεν — ἔτυχε γὰρ τὴν πύλην τότε ἠνεωγμένην εὐρεθῆναι — καὶ τοῦ φόνου οὐ ἔμελλε παθεῖν ἠλευθερώθη. Καὶ p.146 B.
 ἐγὼ νῦν ἢ ἀθλία, ὦ βασιλεῦ, πάντα ὅσα οἱ ἄρχοντες ⁵ σου συμβουλεύονται σοι ἐτοίμη εἰμι ὑπομεῖναι, τὴν δὲ καρδίαν μου ἐκβαλεῖν βιαίως οὐ δύναμαι ὑπομεῖναι· θάνατος γὰρ ἔστι τοῦτο πικρὸς καὶ ὀδυνηρός.“

Ἐπὶ τούτοις ἀποκριθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ¹⁰ λέγει τῷ πατρὶ καὶ τοῖς παρεστῶσιν ἄρχουσιν· „ἀληθῶς ἢ γυνὴ λέγει καὶ προπόντως· οὐδὲ γὰρ πρέπει τοὺς φρονίμους καὶ συνετοὺς τῶν ἀνθρώπων τὰ τῶν γυναικῶν σφάλματα εἰς ἀφορμὴν καὶ μέμψιν καὶ κατηγορίαν μεγάλην ἔχειν· καὶ οὐδὲ αὐτὴν τὴν ¹⁵ γυναικα πρέπει μεγάλης τιμωρίας καὶ παιδεύσεως ἀπόφασις. ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἔστι δίκαιον αὐτῇ γένεσθαι, ἵνα ἢ κεφαλὴ αὐτῆς ξυρισθῇ καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆς μουτζωθῇ, καὶ ἐπάνω ὄνου ἐξόπισθεν

1 ἐκπηδήσασα scripsi ut est in M: πηδήσασα ABV (D)
 6 ἔτοιμη V 8 λίαν πικρὸς? 13 ἀνθρώπων] uidetur emendandum ἀνδρῶν quod est in M 15 καὶ οὐδὲ αὐτὴν] sententia postulat λοιπὸν uel οὐκοῦν οὐδὲ αὐτὴν „ergo ne hanc quidem.“ et sic fere est in M. sed nescio an is qui librum recenset errorē ipsum commiserit 16 παιδευσις] castigatio
 18 ἵνα more recentiorum 19. 118, 1 μουτζωθῇ — καθίσει — ἐκπομπεθῆναι libri. quam structuræ inmutationem scriptori tribuere etsi minus dubitarem, tamen ut corrigerem effectū et πορευονται 118, 2 et subiectum ad infinitiūm καθίσει non additum et quod uitium ita est in propinquo et quod in MD Ven. structura non est interrupta 19 μουτζωθῇ i. e. ἀσβόλη περιχρισθῇ M. μου(ν)τζώνειν μου(ν)τζουρώνειν significat inquinare coeno uel fuligine indeque illudere; minus recte Boissonade explicat κολαφιστικῶς τυφθῆναι: quae significatio ut in uerbo inesse possit (de quo dubito: deriuauit autem Boissonade ni fallor ex u. μουτζουριά) hoc loco non est apta

καθίστη καὶ εἰς πᾶσαν ἐκπομπευθῆ τὴν πόλιν, δύο δὲ κήρυκες [ἦτοι πλατζάριοι] πορεύονται μετ' αὐτῆς ἔμπροσθέν τε καὶ ὀπίσθεν, καὶ (δεῖ) λέγειν αὐτοὺς φωνῇ μεγάλη ὥστε πάντας ἀκούειν, εἴ τι ἄρα κακὸν αὐτῇ εἴργασται.“ οὕτως εἰπόντος τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ἠύφρανθη ὁ βασιλεὺς καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες ἔστερέωσαν τὰ λαληθέντα, ἀποδεξάμενοι τὴν τοιαύτην βουλὴν. ὁ δὲ βασιλεὺς φησι πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, „ὦ τέκνον, καλῶς λελάληκας καὶ φρονίμως ἡμῖν συνεβούλευσας. λοιπὸν γενέσθω ἐπ' αὐτῇ καθὼς ὁ υἱός μου ἡμῖν συνεβουλεύσατο.“ καὶ ἅμα πάντα ἐγένετο ἐπ' ἐκείνη τῇ πονηρᾷ γυναικὶ ὅσα ὁ νέος τοῦ βασιλέως υἱὸς συνεβουλεύσατο.

Εἰτά φησιν ὁ βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ Συντίπᾳ·
 15 „φανέρωσόν μοι, ὦ φιλόσοφε, καὶ ἀληθῶς ἀπόδειξον πόθεν ἢ τοσαύτη γνῶσις καὶ φιλοσοφία προσεγένετο τῷ υἱῷ μου; μὴ ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως φυσικῆν ἔλαβε τὴν λογίτητα; ἢ μᾶλλον διὰ τῆς σῆς ἐπιμειλείας σεσόφισται;“ ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Συντίπας λέγει
 20 τῷ βασιλεῖ· „ἢ τοῦ υἱοῦ σου, δέσποτα, σύνεσις ἅμα καὶ γνῶσις ἐκ θεοῦ ἐν πρώτοις κεχάρισται· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ ἢ τύχῃ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τὸ τῆς γνώσεως προτέρημα ἔχει· ἐπειδὴ καὶ ἡ ἐμὴ ἐπιμέλεια καὶ
 p.148 B. σπουδῇ ἐμίχθη τούτοις τοῖς δύο, καὶ διὰ τοῦτο
 25 ἔλαβεν ὁ υἱὸς σου τὸ ὑπερβάλλειν πάντας ἐν γνώσει.

1 ἐκπομπευθῆναι ABV: ἐκπομπευθῆναι Boissonade, ἐκπομπευθῆ scripsi 2 ἦτοι πλατζάριοι uncis saepsi πορεύονται scripsi: πορεύονται ABV 3 ὀπίσθε V δεῖ adiecti. καὶ ὀφείλουσιν βοῦν M. u. D 4 φωνῇ μεγάλη V αὐτῇ κακὸν V 11. 13 συνεβουλεύσατο] recentiores uerbum medium loco actiui, quod est in M, adhibent 12 v. om. M, 13 τ. β. v. om. D 17. 22 γενέσεως? 21 κεχάρισται scripsi: κεχώρισται ABV. κευωρήγηται (sic) M. cf. 123, 14 24 ἐμίχθη] cf. 40, 5

πλήν περὶ τούτου καὶ τινός μου διηγήσεως ἄκουσον. “ὁ βασιλεὺς ἔφη· „εἰπέ ὁ βούλει, Συντίπα, τῇ ἀληθείᾳ φιλοσοφώτατε.“ ὁ δὲ τοιαύτης πρὸς αὐτὸν ἐξηγήσεως ἀπήρξατο·

„Βασιλεὺς τις ἦν ἐν τοῖς ἄνωθεν χρόνοις, ὅστις 5 εἶχε μετ’ αὐτοῦ πολλοὺς φιλοσόφους, ἐξ ὧν εἷς ὑπῆρχε τῶν ἄλλων μαιζότερος λίαν. ἦν δὲ παρ’ ἐκείνῳ τῷ βασιλεὶ ἄνθρωπός τις τὴν ἀστρολογικὴν τέχνην μεγάλας γινώσκων καὶ μετερχόμενος. τῷ γοῦν πρώτῳ φιλοσόφῳ ἐκείνῳ τοῦ βασιλέως γεννᾶται τότε 10 υἱός. καὶ εἶπον τοῦτο τῷ βασιλεὶ ὡς „ὁ δεῖνα φιλόσοφος ἐγέννησεν υἱὸν σήμερον.“ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐθύς τὸν ἀστρολόγον προσεκαλέσατο. καὶ ὁ ἀστρολόγος πρότερον, τὴν γέννησιν τοῦ παιδὸς ἀκούσας, ἐξέτασεν ἐν τοῖς ἄστροις περὶ τῆς τύχης τοῦ παιδός· 15 καὶ ὡς ὁ βασιλεὺς αὐτὸν ἐλάλησε τοῦ ἐρωτηῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ παιδός, αὐτὸς ἅμα λέγει τῷ βασιλεὶ· p.149 B.
„ὁ παῖς οὗτος, ὃ δέσποτα, ὁ νῦν γεννηθεὶς, ἐξ ὧν „με διδάσκουσιν οἱ τῶν ἀστέρων δρόμοι, τὴν τῶν „ληστῶν καὶ κακούργων κακὴν τύχην ἔχει, καὶ πολ- 20 „λοὺς ἐπιζήσει χρόνους, καὶ τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει

1 lemma: διήγησις τοῦ φιλοσόφου Συντίπα 7 μαιζότερος Byzantini non raro dixerunt. u. Reiske in Dindorfii Praef. Malal. p. VI sq. Corais Aelian. πρ’ 11 in u. υἱός. καὶ desinit cod. V f. 91; f. 92 incipit a u. ἀκούσας (14); media praetermissa sunt 13 καὶ ὁ] καὶ A. 14 γένεσιν? cf. l. 12. 18 τὴν .. ἀκούσας deest in M. ἀκούσας i. e. non per regem sed iam antea de ea re certior factus 15 ἐξήτασεν? ἐξήτασεν M cf. 113, 11 16 ἐλάλησε] Boissonade malebat ἐκάλησε (potius ἐκάλεσε). sed iam antecessit προσεκαλέσατο, ut sit ἐλάλησε adlocutus est eo consilio ut eum percontaretur 16. 17 καὶ .. παιδός om. V ab altero u. παιδός ad alterum transiliens 20 τύχην ἔχει] πονηρίαν κέκτηται M. num τέχνην? sed potest τυχη κακη ita intellegi ut non sit infortunium, calamitas sed sors miserabilis, deprecanda

„τῆς ζωῆς αὐτοῦ μέγα κακὸν καὶ κλεψίαν ποιήσει.“
 τούτων οὕτως λαληθέντων παρὰ τοῦ ἀστρολόγου,
 λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ τοῦ τεχθέντος παιδός·
 „νῦν λοιπὸν ὅλα κατὰ ἀλήθειαν ἐφανέρωσας τῷ βα-
 5 „σιλεῖ τὰ περὶ τοῦ γεννηθέντος μοι παιδός;“ ὁ δὲ
 „ναί,“ φησὶν, „ὦ φιλόσοφε· καὶ γὰρ ἀκριβῶς ἐξέ-
 „τασα τὰ περὶ τῆς τύχης τοῦ παιδός, καὶ εὔρον ὅτι-
 „περ ληστῆς γενήσεται καὶ ληστῶν ὁ χαλεπώτατος.“
 ἀποκριθεὶς δὲ ὁ φιλόσοφος λέγει ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ·
 10 „ἐγὼ λοιπὸν τὸν ἐμὸν παῖδα παιδεύσω οὕτως ἐν τάξει
 „τοιαύτῃ, τοῦ μὴ ποιῆσαι αὐτὸν τοιαύτην ποτὲ πρᾶ-
 „ξιν· ἀλλὰ μᾶλλον ποιήσω αὐτὸν φεύγειν ἐκ τῶν
 „ἀπηγορευμένων [καὶ κακῶν] πράξεων.“ ὁ μὲν οὖν
 γεννηθεὶς παῖς ὀκτὼ μηνῶν γεγονώς, διέκοψεν αὐ-
 15 τὸν τοῦ βυζάνειν τὸ γάλα τῆς μητρός· ὕστερον δὲ ὁ
 p.150 B. πατὴρ αὐτοῦ ἐγκατακλείει αὐτὸν ἐν ὀσπητίῳ τινὶ
 καὶ τρέφει αὐτὸν μὲ τρυφερὰ καὶ μαλακὰ βρώσιμα
 καὶ πᾶσαν παιδευσιν αὐτὸν ἐκδιδάσκει καὶ ἐντιμώ-
 τητα. καὶ οὕτως τὸν υἱὸν μετὰ πάσης ἀκριβείας παι-
 20 δεύων, οὐκ ἀφῆκεν ὅπως τινὰ ποτε τοῦ ἔλθειν πρὸς
 αὐτόν, οὐδὲ τὸ παιδίον ἕξω τοῦ ὀσπητίου περιπατεῖν.
 ἀλλ’ οὐδέ τι κακὸν τῶν τοῦ κόσμου ἀφῆκε τὸν παῖδα
 μαθεῖν ἢ ἀκοῦσαι. καὶ οὕτως ἀνατρεφόμενος ἤρξατο

1 κλεψίαν i. e. κλοπὴν M 6 ἐξέτασα cf. 119, 15. ἐξ-
 ἐτάσσα V. ἐξετάσας καὶ συζητήσας εὔρον M 8 ὁ χαλε-
 πώτατος M quoque habet 11 πρᾶξιν ποτὲ A 13 καὶ om.
 BV. καὶ κακῶν om. M: seclusi. u. D 14 ὀκτὼ μηνῶν γεγονώς
 (cl. 122, 22) saepe scriptores dixerunt inde a Polybio: de quo
 iniuria dubitavit Cobet διέκοψεν BV (sc. pater; MD): διέ-
 κοψαν A 15 βυζάνειν] sugere cf. Corais Heliöd. p. 5 med.
 16 ὀσπητίῳ V 17 μὲ i. q. διὰ c. gen. coniunctum, Ger-
 manorum mit, e sermone uolgari Graecorum recentissimorum de-
 sumtum. μετρυφερὰ V 20 τοῦ] prohibuit ne quis ueniret
 21 ὀσπητίου V

τὸν πεντεκαίδεκατον χρόνον. καὶ λέγει ὁ πατήρ πρὸς τὸν παῖδα· „αὐριον, ᾧ παῖ, βουλόμενος ἀπελθεῖν „πρὸς τὸν βασιλέα, βούλομαι καὶ σέ γε λαβεῖν· καὶ „γίνωσκε πῶς μετὰ τὴν συνήθη προσκύνησιν χαιρε- „τήσεις τὸν βασιλέα καὶ ὡς πρέπει χαιρετήσεις αὐ- 5 „τόν.“ οὕτω μὲν οὖν ὁ φιλόσοφος ἔλεγε τῷ υἱῷ· ὁ δὲ νέος ἀκούσας τὴν πρὸς τὸν βασιλέα παρουσίαν αὐτοῦ, ἤγωνίζετο μᾶλλον ἐπὶ τῷ λόγῳ τοῦ πατρὸς καὶ καθ' ἑαυτὸν ἔλεγεν ὅτι „ἐγὼ οὐδέποτε βασιλέα „τινὰ εἶδον, καὶ ἐπειδὴ ὁ πατήρ μου ἀρτίως λέγει μοι 10 „προσκυνῆσαι τούτῳ, πρέπει με ἀρωματικά εἶδη p.151 B. „προσαγαγεῖν τῷ βασιλεῖ, ὅπως διὰ τῆς ὁσμῆς τού- „των καὶ εὐωδίας ἐγκωμιάσαι τὸν βασιλέα. ἀλλὰ „ἐντρέπομαι ζητῆσαι ταῦτα τῷ πατρὶ μου· ἀλλ' ὅμως „πρέπει ποιῆσαι με τοῦτο.“ ὅτε καὶ τῇ ἐπελθούσῃ 15 νυκτὶ ἐξέρχεται κρυφίως ἀπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ ἀπέρχεται εἰς τὸ καλύτιον καὶ τρυπήσας τὸν τοῖχον τοῦ παλατίου, εἰσῆλθεν ἐντὸς εἰς τὸ βασιλικὸν κραβ- βάτιον. καὶ ὁ βασιλεὺς, ἅμα γενόμενος ἔξυπνος, εἶ- δειν αὐτὸν καὶ ἐταράχθη, καὶ δειλιάσας καὶ πολλὰ 20 φοβηθεὶς ἔλεγε πρὸς ἑαυτὸν ὅτι, „ἐὰν μὴ οὗτος ὁ „κλέπτῃς εἶχε πολλὴν δύναμιν, οὐκ ἂν οὕτως περι

1 χρόνον] cf. 91, 15. *de structura non est quod dubites*
 2 τὸν om. V 3 λαβεῖν] i. e. λαβόντα ἀπαγαγεῖν cf.
 122, 11. *an post βούλομαι addendum μετ' ἐμοῦ? καὶ σέ μεθ'*
 ἑαυτοῦ ἀπαγαγεῖν πρὸς αὐτὸν βούλομαι M 4. 5 χαιρετή-
 σεῖς mira repetitum; u. χαιρετῶν ipsam Graecis hodiernis est in
 usu 11 εἶδη] res; nostrum Specereien 12 ὅπως cum in-
 finitio Byzantini coniunxerunt. non necessaria igitur quamvis
 facili mutatione Boissonade scribebat ἐγκωμιάσω. ἐγκωμιά A
 M 14 τῷ πατρὶ cf. 93, 11. ἀπὸ τοῦ ἑμοῦ πατρὸς ἐπιζητῆσαι
 M 17 πέρχεται A 18 κραββάτιον V: κραβάτιον (AB)
 Boiss. (D). significatur cubiculum. ἕως τοῦ κοιτῶνος M 21 ἐάν]
 cf. 75, 19

„τὸ μέσον τῆς νυκτὸς ἐτόλμησεν εἰσελθεῖν· καὶ ἐὰν
 „ἀντιπαραστῶ αὐτῷ, ἐπιχειρήσει ἀνελεῖν με.“ ταῦτα
 καθ' ἐαυτὸν βουλευσάμενος καὶ σιωπήσας, ἀφῆκεν
 ἄδειαν τῷ κλέπτῃ· τότε ὁ νέος ἀδείας ἐπιλαβόμενος,
 5 ἀπλώσας εἰς τὰ ροῦχα τοῦ βασιλέως, ἔλαβε μίαν
 σινδόνα πολλῆς τιμῆς ἀξίαν. ἐκείνην γοῦν μόνην
 p.152B. τὴν σινδόνα λαβὼν, ἐξῆλθε τοῦ παλατίου. καὶ εὐ-
 θὺς ταύτην διαπωλήσας, ἀπὸ τῆς τιμῆς τῆς σινδό-
 νος μυρσίνας καὶ ἄλλα μυριστικά ἠγόρασε πολλά. ὁ
 10 μὲν οὖν βασιλεὺς οὐκ ἐγνώρισε τὸν κλέπτῃ τῇ νυκτὶ
 ἐκείνῃ· τῇ δ' ἐπαύριον λαβὼν ὁ πατὴρ τὸν παῖδα
 πρὸς τὸν βασιλέα ἐπορευέτο. καὶ εἰσελθόντες προσ-
 εκύνησαν αὐτὸν μέχρις ἐδάφους· καὶ ὁ παῖς ἅμα τὰ
 εἶδη ἄπερ ἠγόρασε μυριστικά καὶ λίαν εὐμορφα τῷ
 15 βασιλεῖ προσήνεγκε, καὶ χωρὶς τῶν μυριστικῶν ἐκεί-
 νων ἤρξατο ἐγκωμιάζειν καὶ ἐπαινεῖν τὸν βασιλέα.
 εἶπε δὲ ὁ φιλόσοφος πρὸς αὐτόν· „ὦ βασιλεῦ, ζῆθι
 „εἰς τὸν αἰῶνα. ἰδοὺ, καθὼς ὄρας, τῇ βασιλείᾳ σου
 „προσέφερον τὸν παιδά μου, ὑπὲρ οὗ ὁ ἀστρολόγος
 20 „σου εἶπεν· ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας
 „αὐτοῦ μέλλει ἄρξασθαι τοῦ γενέσθαι ληστῆς· καὶ
 „νῦν ἰδοὺ πεντεκαίδεκα ἐτῶν γεγρονῶς οὐδὲ κἄν

1 ἐὰν τι παραστῶ V 4 τῆς ἀδείας? 5 ἀπλώσας
 i. e. ἐκτείνας τὰς χεῖρας M, ex usu recentiorum 6 μόνην
 AM: om. BV 7. 8 u. τὴν σινδόνα et τῆς σινδόνης libenter
 careas 8 ἀπεμπολήσας M rectius: nam stragula uestis una est
 neque potest diuendi; sed praepositionis uis ita euauit ut u. διαπω-
 λείν nihil differat a simplici uerbo πωλεῖν. cf. 50, 16 15
 χωρὶς scripti: χάριν ABV. δι' αὐτῶν τῆς προσαγωγῆς M
 omissis u. καὶ ἐπαινεῖν (16). nescio tamen an huius recensiois
 auctor uocabulo χάριν male interpretatus sit quod in archetypo
 inueniat pr. διά 22 ἐτῶν cf. 120, 14 κἄν explicari qui-
 dem potest ut sit uel (tantum abest ut latro sit factus, ut ne
 furtum quidem fecerit): sed dubito an praestet, praesertim cum
 in M insit οὐδαμῶς, reponere οὐδὲ μίαν. cf. D

„κλεψίαν ἐποίησε. καὶ λοιπὸν ὁ ἀστρολόγος σου
 „ψευδῆς φαίνεται· καὶ ἀπὸ τούτου ὅσα φαίνεται
 „προλέγων φλυαρία ἀπεδείχθησαν νῦν.“ ὁ δὲ βα-
 σιλεὺς ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις ἀκριβῶς καὶ μετὰ p.153 B.
 περιεργείας ἀτενίσας τῷ προσώπῳ τοῦ παιδὸς καὶ 5
 τῷ σχήματι, ἐγνώρισεν ὡς αὐτός ἐστιν ὁ τὸν τολχον
 τρυπήσας καὶ ὡς τολμηρὸς κλέπτῃς καὶ ἀναίσχυντος
 τὴν ἐν τῇ στρωμνῇ τοῦ βασιλέως συνδύνα οὗτος
 ἐκλεψε. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς εἶπε τῷ φιλο-
 σόφῳ· „οὗτός ἐστιν ὁ κατὰ τῆς βασιλείας εἰσελθὼν 10
 κλέπτῃς.“ καὶ ἀπὸ τούτου μᾶλλον ἐπιστεύθη ἢ τοῦ
 ἀστρολόγου πρόγνωσις ἀληθῆς εἶναι. Ἀπὸ ταύτης
 οὖν τῆς διηγήσεως λοιπὸν γίνωσκε, ὃ κράτιστε βα-
 σιλεῦ, ὅτι ἐκάστου ἀνθρώπου τῇ γεννήσει χωρισμένη
 τις ἀπὸ θεοῦ κεῖται τελείωσις ἐγνωσμένη, οὐχ ὀρι- 15
 σμένη ἡμῖν, ἢ εὐτυχίας ἢ ἀτυχίας, ἀλλ’ οὐδὲ προ-

2 ψευδῆς VBM: ψεύστης A (D) φαίνεται] *non inter-*
preter uidetur, etsi per linguae leges uel potius licentiam hoc
iceat, sed sollemniter in publico (tamquam certissima) effatur
atque praecinit 5 περιέργεια *ea forma est qua hodierni*
Graeci utuntur: quare non restitui περιεργίας 6 τῷ σχήματι
scripsi: τὸ σχῆμα ABV. περιέργως τῇ ὄψει τοῦ παιδὸς ἐνα-
τενίσας ἐπεγνώκει αὐτόν M. ἀτενίσας cum datiuo in libris
potissimum N. T. coniungitur. cf. 114, 7 ἰδὼν τοῖς μεγιστά-
τιν οὗτος M 10 τῆς βασιλείας μου M. u. D 11 ἐπι-
στεύθη] quamquam in M (D) exiit καὶ ἐπιστώθη μᾶλλον ἐπ’
αὐτῷ ἢ τοῦ ἀστρολόγου προαγόρευσις, et per se aptior sit hoc
loco confirmandi quam credendi significatio, tamen addita u.
ἀληθῆς εἶναι huius recensiois auctorem scripsisse ἐπιστεύθη,
quamquam in archetypo inuenerat ἐπιστώθη, ueri similitum
reddunt. 14 et 124, 1. 5 γεννήσει] *cf. 119, 14 14 χω-*
ρισμένη i. e. ἰδίᾳ M. de formis χωρισμένη et ὀρισμένη u. 50,
10 15 θεοῦ VMD: τοῦ θεοῦ (AB) Boiss. ἀπὸ scriptori
relinquendum. ἀπόκειται παρὰ θεοῦ ἔκβασις εὐτυχίας ceteris
uerbis ἐγνωσμένη . . θεοῦ carens M. recte ἢ ἀτυχίας in hac rec.,
ἢ θυστ. in D additur, cetera autem non in archetypo inuenta esse
probitor. ἐγνωσμένη est praedestinata, ὀρισμένη ἡμῖν a no-
bis libero arbitrio electa et constituta; sed illud proterepo-

τρεπομένη παρὰ θεοῦ· καθὼς καὶ ἐπὶ τῇ γεννῆ
 τοῦ σοῦ υἱοῦ γέγονεν, ὅτι οὐκ ἐν ἀρχῇ τῆς ἡλικί
 παιδίου ᾧν ἔμαθεν, ἀλλ' ὕστερον εἰς ἀνδρὸς ἡλικί
 ἐλθῶν· συνῆλθον οὖν αὐτῷ τὰ καλὰ καὶ ἔπαιν
 5 καὶ εὐτυχίας γέμοντα ἔργα. ἐν δὲ τῇ γεννήσει ἰ
 p.154 B. παιδὸς τοῦ φιλοσόφου ἐκείνου, οὗ εἶχεν ἐκεῖνος
 βασιλεύς, συνῆλθε τῇ τύχῃ αὐτοῦ τὰ μυσσὰρὰ ἰ
 ἀτυχίας μεστά.“

Ταῦτα τῷ βασιλεῖ Κύρῳ τοῦ Συντίπα διηγησ
 10 μένου, φησὶν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ παῖ
 „εἰπέ μοι, περιπόθητόν μου παιδίον, πῶς ἄρα ἰ
 ποίῳ τρόπῳ ὁ διδάσκαλός σου Συντίπας τὴν τοσα
 την (σε) φιλοσοφίαν ἐδίδαξεν.“ ὁ δὲ παῖς τῷ πα
 ἀπεκρίνατο· „ἐπειδήπερ νῦν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ζη
 15 μαθεῖν, ᾧ βασιλεῦ, γνωρίζω πάλιν τῷ κράτει σι
 ᾧς παραλαβῶν με ἀπὸ σοῦ ὁ διδάσκαλος καὶ ἀγαγ
 με εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, εὐθύς ἔκτισε νέον οἶκον
 καὶ χρίσας αὐτὸν μετὰ λευκοῦ [ἀσβέστου δηλονό

*μένη non expedit scribendumque censeo παρατρεπομένη
 ἀποτρεπομένη, quae conuertetur, inmutetur. quo quidem se
 etsi ipsam uerbum προτρέπειν adhibuisse Hippocratem Gale
 auctor est (St. Th. 6, 2074 D), tamen num id iure fecerit
 modum est dubium. longe minus etiam a lingua, minus a sentē
 commendatur altera de qua quis cogitare possit explicatio ut ἰ
 τρεπομένη sit εἰς ἣν τις προτρέπεται quo deus leni q
 manu ducat 2 τοῦ σοῦ υἱοῦ VM: τοῦ υἱοῦ σου (AB) Boiss.
 2 ὅτι . . 4 καλὰ] horum loco habet M tantum ἐσύστε
 ἀπέβη αὐτῷ τὰ εὐχρηστα. pro u. ὅτι . . ἔμαθεν Boisson
 malebat ὅ,τι . . ἔπαθεν: sed cf. 110, 12 3 παιδίον ᾧν ἰ
 psi: παιδί ὃν V παιδίον (AB) Boiss. 7 μισσὰρὰ V
 12 σου VD: om. (AB) Boissonade. ὁ σὸς μυσταγωγός M
 σε adieci, ut est in MD πατρὶ] παιδί V 15 πάλιν ἰ
 αὐθις M. om. D 18 κοσμίως περιχρίσας καὶ λευκότητι
 ταγλασας M. pr. μετὰ e consuetudine linguarum recentio
 explicanda; 120, 17 ἀσβέστον δηλονότι seclusti. ἀσβεστος ἰ
 nacule dicitur ungelöschter Kalk*

κατελάμπρυνε τοῦτον. εἶτα ὅσα ἐμελλε τοῦ διδάξαι
 με, ἱστορήσεν αὐτὰ ἐν τοῖς τοίχοις τοῦ οἴκου καὶ
 πᾶσαν τὴν ἱστορίαν ἐχώρισε διὰ γραμμάτων καὶ μετὰ
 ἀκριβείας ἅπαντα συνετάξατο καὶ τὸν ἥλιον δὲ καὶ
 τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας ἐκεῖ ἐξωγράφησεν. ⁵
 ἔγραψε δὲ καὶ τὰ δέκα κεφάλαια τῆς σοφίας καὶ τῆς
 γνώσεως καὶ τῆς διδασκαλίας. ὧν (τὸ) πρῶτον κε- ^{p.155 B.}
 φάλαιον περὶ ἀπαιδεύτου καὶ ὑβριστοῦ ἀνδρός· ὁ
 γὰρ τοιοῦτος ἄνθρωπος μέσον ἀδελφῶν καὶ φίλων
 φιλονεικίας καὶ μάχας ἐγείρει. τὸ δευτέρον κεφά- ¹⁰
 λαιον περὶ φιλοσόφου ἐδίδαξεν ἀνδρός· ὁ γὰρ τοι-
 οῦτος ἄνθρωπος μεγάλην ὠφέλειαν ποιεῖ τῷ φίλῳ
 αὐτοῦ. τὸ τρίτον κεφάλαιον περὶ δολιόφρονος ἀν-
 δρός καὶ πονηροῦ, καὶ ὅτι ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος
 οὐδέποτε ἀγανακτεῖ (εἰ) δόλους κατασκευάζει καὶ ¹⁵
 κακοῖς κακὰ συρράπτει κατὰ τοῦ πλησίον, ἐκείνου
 μὴ γινώσκοντος. τὸ τέταρτον κεφάλαιον ἦν περὶ ἀν-
 θρώπου ὀνειδιζοντος ἀπρεπῶς ἐτέρῳ ἀνθρώπῳ πῶς
 ἢ ἀπὸ ἀρρωστίας ἢ ἀπὸ ἀσθενείας ἐπισυμβάσης λε-
 πρὸς γέγονεν ἢ ἀφ' ἐτέρου συμβάματος ἀνθρωπίνου ²⁰
 ἐν τῷ ἰδίῳ σώματι περιφέρει ἀσχημοσύνην. τὸ πέμ-
 πτον, ὡς οὐ πρέπει τινὰ κριτὴν ἢ ἄρχοντα ἢ βασιλέα
 ἀπόφασιν ποιεῖν περὶ παντὸς πράγματος, πρὶν κα-
 λῶς ἀκούσῃ καὶ ἐξετάσῃ τὴν τοῦ πράγματος ἀλή-

2 τοῦ recentiores sic addere solent 3 ἐχώρισε] διεστί-
 ξατο M 4 ἀνετάξατο M 5 ἐξωγράφησε ABV 6 δέκα]
 ἰβ' B 6. 7 τῆς ter om. A, 7 τῆς ante διδασκαλίας habent
 BMD: om. AV τὸ adieci, ut est in MD. fortasse ὧν ἦν τὸ.
 παρῆσάγει M 12 ἐμποιεῖ M 15 aut si adiciendum erat,
 quod feci, aut participia κατασκευάζων et συρράπτων resti-
 tuenda 18 πῶς ABVD: non emendare ὅς: a Graeculis
 pro u. ὡς ea sententia usurpatur qua boni scriptores ὅτι ad-
 hibent; 14, 23 20 συμβάντος V 21 [τ]ὸ δὲ ὡς V τὸ εἶν ἕως
 A 24 ἀκούσῃ καὶ ἐξετάσῃ scripsi: ἀκούσει καὶ ἐξετάσει

θειαν. τὸ ἕκτον κεφάλαιον, ὅτι οὐ πρέπει τινα ἐλπίζειν εἰς ἄνθρωπον ἄφρονα καὶ παντελῶς ἰδιώτην.
 p.156 B. τὸ ἕβδομον ἐρμῆνευε περὶ ἀνδρὸς φθονεροῦ, ζηλοτυποῦντος ἄλλους ἀνθρώπους καλῶς πράττοντας καὶ
 5 εὐτυχοῦντας, ἢ διότι ἔχουσι προτέρημα ἀξιεπάκων καὶ διὰ τοῦτο πλουτοῦσιν ἢ διότι ἀγωνίζονται περιττὸν βίον ἢ διότι ἀπὸ πατέρων ἐκληρονόμησαν· καὶ ὁ ἄνθρωπος ὄρων αὐτοὺς φθονεῖ καὶ λυπεῖται καὶ μαραίνεται, διότι μᾶλλον οὐ δύναται βλάψαι αὐτούς.
 10 τὸ ὄγδοον κεφάλαιον διδάσκον ἔλεγε· „δίκαιόν ἐστι „καὶ πρέπει πάντας ἀνθρώπους ἀγαπᾶν, καὶ μὴ τῷ „κακῶς ποιήσαντι ἀνταποδοῦναι κακόν.“ τὸ ἔννατον, ὅτι πρέπει ὡς θέλει τις ἵνα ποιῇ ἄνθρωπος εἰς αὐτόν, (ἵνα) καὶ αὐτὸς ποιῇ ἄλλους ὁμοίως. τὸ δέκατον κεφάλαιον συνεβούλενε καὶ μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὰ ἀσεβῆ ἔργα καὶ πράξεις κακὰς, καὶ δυναστευόντων τοὺς πτωχοὺς μὴ φιλίαν ὅλως ποιεῖν, μηδὲ

ABV. eo minus autem an est addendum quia scriptoris menti illud μηδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀφοῦν μῦθον ἀκούσης (Bergki Poët. Lyr. p. 464) obuersabatur: qui uersus etiam Symeoni Sethi notus erat 3 ἐρμῆνευε] cf. 4, 18 6 καὶ .. 7 ἐκληρονόμησαν non sunt in M 6 ἀγωνίζονται puto esse intento labore sibi parant; acquirendi enim non solum laborandi significatio hoc loco apta est: quare περιττὸν scripsi: περὶ τὸν ABVD 8 ὁ] nolī addere ὁδε cf. 79, 6. 127, 6. 9 βλάψαι suprascripto βλέψαι A 11 I Thess. 5, 15. Rom. 12, 17. I Petr. 3, 9 secundum Prou. 20, 22 13 Eu. Matth. 7, 12. Luc. 6, 31. Tob. 4, 15 cl. Prou. 24, 29. in margine ABV: τοῦτο ἔοικε τῷ εὐαγγελικῷ ῥητῷ 14 ἵνα adieci; ἵνα ποιῇ i. e. ὅτι ποιεῖ. cf. D. in M est infinitiuis ἄλλους] datiuo M et Euangelistae uti sunt rectius 16 δυναστευόντων scripsi: δυναστεύοντας ABV. quod non ideo mutavi quod putauerim hunc scripturam praep. μετὰ cum accusatiuo non coniunxisse (120, 17) aut structuram non ita inmutare potuisse ut a genetiuo ad accusatiuum transiret (7, 17), sed quia δυναστεύοντας ex accusatiuo adpositio τοὺς πτωχοὺς errore librarii natum uidebatur 17 φιλίαν] λίαν V

τὰ ἴσα πράττειν τοῖς ἀδίκους καὶ πλεονεξίαις καὶ ἀρπαγαῖς χρωμένους καὶ χαίρουσι.“

Ταῦτα ὁ βασιλεὺς ἀκούσας παρὰ τοῦ υἱοῦ εὐ-
 χαριστηρίους λόγους ἀνέπεμπε τῷ θεῷ καὶ τὸν αὐ-
 τοῦ διδάσκαλον ἐκάθητο ἐγκωμιάζων καὶ δάροις ⁵
 πολυτελέσι καὶ φιλοτίμοις ἐδεξιούτο τὸν ἄνδρα. εἶτα ^{p.157B.}
 λέγει ὁ βασιλεὺς τῷ παιδί οὕτως· „γνώρισόν μοι,
 ἐρασιμώτατόν μου παιδίον· ἄρα γε τὰ συμβαίνοντά
 τινι ἐξ εἰμαρμένης καὶ τύχης τινὸς συμβαίνειν εἴ-
 ωθεν;“ ὁ δὲ παῖς ἔφη τῷ βασιλεῖ· „πολλοὶ τῶν ¹⁰
 ἀνθρώπων, ὧ δέσποτα, ὑπολαμβάνουσιν οὕτως ἔχειν·
 πλὴν πλανώμενοί εἰσιν οἱ οὕτω δοξάζοντες. ἀλλ’
 ἐμοί γε δοκεῖ ὡς ἡ ἀφορμὴ τῶν λυπηρῶν τῶν ἐπερ-
 χόμενων τοῖς ἀνθρώποις γίνεται ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώ-
 πων πλεονεξίας· οὐδὲ γὰρ δικαίως ποιοῦσι τὰς ¹⁵
 πράξεις αὐτῶν οἱ ἄνθρωποι ἀλλ’ ἀδίκως καὶ πονη-
 ρῶς. συνήθεια γὰρ ἔστι τοῖς ἀνθρώποις, ὅταν τινὰ
 τῶν φιλοσόφων καὶ δικαίων ἀνδρῶν εὖρωσι, κἂν τὰ
 χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα συμβουλευῆ αὐτοῖς, ἔστι δὲ
 πωχὸς καὶ (οὐ τιμαῖς διαπρέπων,) οὐ τιμῶσιν αὐτὸν ²⁰
 οἱ πλούσιοι, οὐδὲ ὁ κοινὸς λαὸς δοξάζει ἢ ἀκούει ἢ

2 χαίρουσι] *hic desinit Ven.* 5 ἐκάθητο *i. e.* διετέλει
 M 10 *in margine* ABV εὐγε ὧ καὶ βασιλέως 13 ἐμοίγε
 V 17 *in margine* πάθος ἀναμφίβολον (ἀναφίβ. V) τοῦ
 Καφᾶ, ἦτοι τῶν ἐγγυρῶν AV. *itaque de patria non eius qui*
cod. A scripsit, quod putabat Boissonade, sed eius qui horum
librum archetypum ecaravit, edocemur. cf. Du Cange ad Niceph.
Greg. hist. 13, 12 p. 683, 17 et Pontan. ad Cantacuz. hist. IV
26 p. 192, 6 ed. Bonn. p. 560. in B nihil est nisi σημείωσαι
 18 κἂν τὰ χρηστὰ καὶ ὠφέλιμα *om.* VBD 19 συμβου-
 λεύει A συμβουλευῆ B *e corr., inde a u.* ἔστι δὲ *structura in-*
cepta interinterpūtur 20 οὐ τιμαῖς διαπρέπων *propter u.* καὶ
idiōci: nam in M leguntur haec εἰ μὴ καὶ πλουτοκομῶν καὶ
τιμῆς διαπρέπων ὁ τοιοῦτος ὑπάρχει. οὐ de consilio scripsi
quia uerba illa propter simile initium uidentur praetermissa esse
 21 ἀκούει *incommodè inter* δοξάζει *et* τιμᾶ *interiectum.*

τιμᾶ αὐτόν, οὐδὲ ὡς φιλόσοφον λέγουσι καὶ τιμῶ
 σιν, ἀλλ' ὡς ἰδιώτην παραβλέπουσιν [ὡς πτωχόν]
 p.158 B. ἐὰν δέ τις ἄνθρωπος εἰς τὴν ζωὴν αὐτοῦ εὐτυχῆς ἦ
 [τιμῶσιν αὐτόν πάντες πλούσιοι καὶ μέσοι,] ἐνὶ δ
 5 ἔστερημένος πάσης σοφίας καὶ γνώσεως καὶ παιδεί-
 σεως παντελῶς, ἐκείνῳ μάλιστα οἱ ἄνθρωποι προσ-
 ἔρχονται καὶ θαρροῦσι, καὶ ἀκούουσι καὶ τιμῶσι
 καὶ μέγαν ἄνθρωπον καλοῦσι καὶ σοφὸν διὰ τὸ
 πλουῖτον· πλανώμενοι γοῦν ὄντες καὶ ἀπαιδευτοὶ κα
 10 μωροί, οὐ ποιοῦσι τοῦτο καλῶς, ἀλλὰ κακοτρόπωι
 καὶ ἀπατηλῶς, καὶ μετὰ φενακισμοῦ καὶ ἀναισθη-
 σίας. ἀφ' οὗ συμβαίνει τὰς πολλὰς πόλεις ἀσθενεῖν
 καὶ κινδυνεύειν· οὐδὲ γὰρ συνιστῶσιν οἱ πλούσιοι
 ἀπαιδευτοὶ καὶ ἄλογοι καὶ μωροὶ διὰ τοῦ πλούτου.
 15 ἀλλ' οἱ σοφοὶ καὶ φρόνιμοι ἀπὸ τῆς διαταγῆς αὐτῶν.
 'Ὁ οὖν βασιλεὺς ἐπηρώτα τῷ νίῳ· „ποῖα ἄρα τὸ
 βασιλεῖα προσήκει ποιεῖν;“ ὁ δὲ υἱὸς λέγει· „τὸ εἶ-
 ναι συνετὸν καὶ φρόνιμον, καὶ ἐμπειρίον ἐν τοῖς

*melior autem ordo est 7. itaque ἢ τιμᾶ, nimia repetitione insu-
 per molestum, deleuerim* 1 *ante λέγουσι codicis V librarius
 scripturus erat αὐτόν, sed deleuit ipse inceptum αὐ* 2 *ὡς
 πτωχόν seclusi* 3 *ἢ scripsi: ἦν VB καὶ A* 4 *τιμῶσιν ..
 μέσοι seclusi similemque structuram effeci ei quae antecessit ei
 quae est in M; si uerba deleta genuina essent, praeterea ἐνὶ in
 κᾶν ἢ mutandum fuisset. adieci autem (cl. 127, 19) l. 4 δ' : ἐνὶ ..
 στερημένος duarum litterarum spatium relicto V, ἐνὶ ἔστερημένος
 cum lacunula B, ἐνιστερημένος A. de u. ἐνὶ uide 113, 14
 6 παντελῶν V ἐκείνων V μᾶλλον M προσανέχουσι
 M 8 καὶ ante σοφὸν adiciunt Boissonade, D 9 in margine
 τούτου ὅλως (ὅλον A) ἀρμόδιον τοῖς ἐγγωρίοις κατὰ AV
 γοῦν ὄντες] γοῦντες A 7—10 μ., 11—15 non habet M
 13 συνιστῶσιν αὐτάς? u. D 15 ἀπὸ i. e. διὰ ἀπὸ τῆς
 ἀπὸ τε BV, με τὴν D 16 „hic et in sequentibus sunt in A
 lemmata ἐρώτησις, ἀπόκρισις“ Boiss. τῷ νίῳ] τὸν νίδον MD
 recte: quoniam de altera structura in hoc scriptore non est
 dubitandum τίνι ἄρα τὸ βασιλεύειν προσήκει M 17 εἶναι
 non bene concinit cum u. ποιεῖν (17)*

πράγμασιν ἔχοντα καὶ ἐλεημοσύνην, πρὸς τῷ καὶ
 δίκαιος εἶναι· ἀφ' ὧν καὶ ὁ λαὸς ὁ ὑπ' αὐτὸν κυ-
 βερνώμενος ἐλεεῖται καὶ οὐκ ἀδικεῖται, οὐχ ὡς ἄφ-
 χοντα ἔχων τὸν βασιλεῖα, ἀλλ' ἐν τάξει πατρός, ὃς p.159 B.
 καὶ οὐ προσάξει ἀδίκως καὶ ἀνεξετάστως τινὶ τιμω- 5
 ρίαν, ἀλλὰ τοῖς ἀγαθοῖς ἀγαθὰ δώσει, τοῖς δὲ κα-
 κοῖς μετ' ἐξετάσεως κακὰ, καὶ πρὸ πάντων τὸν τοῦ
 θεοῦ φόβον ἔχει διὰ παντὸς πρὸ ὀφθαλμῶν καὶ μη-
 δὲν ἄλλο τι τούτου τιμιώτερον ἡγείται.“ Εἶπε δὲ
 αὐτῷ πάλιν ὁ βασιλεύς· „ποία βασιλεία ἀσφαλεστέρα 10
 ἐγένετο;“ ὁ παῖς εἶπεν· „ἢ τὸ δίκαιον καὶ φιλάν-
 θρωπον ζητοῦσα. καὶ τοὺς πένητας ἐλεεῖ καὶ τοὺς
 δουλεύοντας καὶ ὑποτασσομένους αὐτῷ· καὶ ὑπὸ
 πειρασμῶν τοῦ κόσμου στενοχωρούμενοι εὐρίσκουσι
 βοήθειαν καὶ κουφισμὸν δι' εὐεργεσιῶν αὐτοῦ. οὐδὲ 15
 γὰρ κατὰ τι ἄλλο διαφέρει παντὸς ἀνθρώπου ἢ μό-
 νον διὰ τὸ ἐλεεῖν τοὺς δεομένους.“ Ὁ βασιλεύς·
 „ἐν ποίᾳ βασιλείᾳ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι;“ καὶ ὁ

1 participium saepe cum εἶναι coniungitur, ut non sit ne-
 cessarium scribere ἔχειν τε, de quo aliquando cogitaueram
 τῷ Boissonade: τὸ ABV (D) 2 potius δίκαιον neque αὐτὸν
 est mutandum neque κυβερνώμενος (κυβερνόμενος V) delendum

3 ἄρχον^τ ἔχον^τ BV 5 προσέξει BV. u. D 7 μετ' ἐξέ-
 τασιν? sed fortasse scriptor μετ' ἐξετάσεως oppositum esse
 voluit illi ἀνεξετάστως 8 ἔχει praesens ut ἡγείται (9)
 διαπαντὸς V ut saepe 9 ἄλλοτι V 10 ἀσφαλεστέρα sc.
 τῶν ἄλλων, i. e. ἀσφαλεστάτη: qui usus est scriptorum recen-
 tiorum similis Francogalorum et Itolorum consuetudini cf. 161 B
 τὴν καλλιωτέραν, 162 B πλέον; 165 B βαρύτερων 11
 ἢ V: ἢ (AB) Boiss. sed ut alia praetermittam τὸ δ. κ. φ. ζ.
 subiungi u. τ. π. ἐλεεῖ non potuit. quare post ζητοῦσα nouum
 incepti enuntiatum structura interrupta ut est p. 162, 1. 2 B. ma-
 lim quidem ἦτις καὶ .. ἐλεεῖ. uide MD 16 μόνον Boissonade
 μόνον ABV 17 ὁ non addita coniunctione καὶ uel δὲ etiam MD
 18 ἐν i. e. ἐπι: quare pergitur u. τῇ, non ἐν τῇ

παῖς· „τῆ ἐκ θείας προνοίας πρῶτον γενομένη καὶ τῇ δικαίως πολιτευομένη καὶ τοὺς ἐχθρούς, ὅση δύναμις, ἀμνηνομένη καὶ τοὺς ἀγαθοὺς προνοουμένη.“

p.160 B. Ἀνθὺς ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε τὸν υἱόν· „ἄρα, ᾧ

5 παῖ, ἡ σοφία τῶν φιλοσόφων καὶ ἡ γνῶσις σφόδρα τῆς πανουργίας νικᾷ;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „καὶ εἰς ὅλα αὕτη ἡ σοφία τὸ νίκος ἔχει, διότι γνωσκει καλῶς τὰς τῶν πράξεων διαφορὰς καὶ χωρίζει τὰ φύσει καλὰ ἀπὸ τῶν ἐναντίων. ἡ δὲ πανουργία καὶ πονη-

10 ρία, ἣν ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι, οὐ φρονήσεως καὶ σοφίας ἐστίν, ἀλλὰ ψιλῆς διανοίας καὶ λογισμοῦ κακοῦ καὶ κακῆς προαιρέσεως, ἀπὸ τοῦ διαβόλου ἐρχομένη.“ Καὶ ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίνος ἕνεκεν οἱ γραμματικοὶ οὐκ ἐντρέπονται τινα, ἀλλὰ μέσον πάν-

15 των ἀπλώνουσι τὴν διδασκαλίαν αὐτῶν καὶ ἀφόβως παρρησιάζονται;“ καὶ ὁ παῖς· „τούτου ἕνεκα, ᾧ βασιλεῦ, τὸ πεπαρρησιασμένον ἔχουσιν, ὅπερ τινὲς ἰδιῶται ἀναίσχυντον εἰώθασιν καλεῖν, διότι ἀγαποῦσι διδάσκειν πάντας, καὶ μάλιστα τοὺς φρονιμωτέρους

20 καὶ τοὺς τὴν σοφίαν ἀγαπῶντας· εἰ γὰρ ἐφθονοῦ-

p.161 B. σαν, οὐκ ἂν ἐδίδασκόν τινα.“ Καὶ ὁ βασιλεὺς· „τί-

1 καὶ τῆ M quoque. τῆ melius abesset 3 τοὺς ἀγαθοῦς] u. 39, 19. 116, 3. ὁρέγεται p. 24, 16. 92, 21. 134, 11 (θεὸν ἐνθουμείται 134, 11) 4 ἠρώτησε V 5 ἡ γνῶσις σ. τ. π. ν. uersus politicus. genetiium subiunxit scriptor uerbo νικᾷν actiuo qui apud antiquos aptus est a passiuo. prorsus diuersi generis sunt de quibus agit Dorv. Charit. p. 345 extr. 7 αὕτη B αὕτη V, accentu acuto mutato in grauem; om. D 10 οἱ] οἱ πολλοὶ? 12 ἀπὸ coniecit Boissonade: ὑπὸ ABVD 15 ἀπλώνειν recentiores Graeci dicunt pro uetere ἀπλῶν 16 παρρησιάζεται A 17 τό, τὲ παρρησιασμένον V 18 εἰώθασιν V ἀγαποῦσι] uerba in αῶ a recentioribus saepe ad similitudinem uerborum in εῶ flectuntur 19 φρονιμωτέρους V 20 ἀγαπῶντας in A correctum ex ἀγαποῦντας ἐφθονοῦσαν tempus imperfectum est 21 ἐδίδασκόν] cf. 88, 17. 5, 7. 128, 16; acc. D

νες εἶδιν οἱ παρὰ τῶν φιλοσόφων μισούμενοι;“ καὶ ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὄσους ὀρώσι μὴ μετὰ ἀγαθῆς καὶ καθαρᾶς γνώμης προσερχομένους τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν, ἐπιθυμητῇ οὕσῃ τοῖς νοῦν ἔχουσιν· ἀλλὰ τοὺς τῶν γραμματικῶν ἐλέγχους βαρέως ὑπομένουσι, 5 καὶ ὡς τῇ ἀληθείᾳ ἐναντιούμενοι δικαίως μισοῦνται παρὰ τῶν σοφῶν.“ Καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν ἔφη· „ποῖος θησαυρὸς τῶν ἄλλων ἐστὶ μεγαλώτερος;“ ὁ υἱὸς ἀπεκρίνατο· „ὁ τῶν ἀγαθῶν ἔργων καὶ πράξεων.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίνος χρεῖαν ἔχει τις κατὰ 10 τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ;“ καὶ ὁ παῖς εἶπε· „τοῦ θαρρεῖν ἐπὶ τὸν θεόν.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίς κατὰ ἀλήθειαν ἐγένετο πλούσιος;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „ὁ τῶν καλῶν ἔργων ἐπιμελούμενος καὶ ἐπὶ τὸν θεὸν ἠλπικῶς.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „τίς ἐστὶν ὁ τὴν καλλιωτέραν ἔχων 15 ἀνάπαισιν;“ ὁ παῖς εἶπεν· „ὁ μὴ φθονῶν τινα, καὶ p.162B. ἐαυτὸν μὲν κατακρίνων, ἕτερον δὲ μῆτε μεμφεται, μῆδὲ κρίνει τί πρᾶττει.“ Ὁ βασιλεὺς εἶπε· „τίς κατὰ ἀλήθειαν μωρὸς καὶ ἄφρων ὑπάρχει;“ ὁ παῖς ἔφη·

4 ἔχουσιν in V correctum ex ἔχεσιν: uolebat librarius nimirum νουνεχέσιν 5 ὑπομένουσι] a structura incepta ὄσους ὀρώσι . . προσερχομένους deflexit oratio, pro accusatiuo participii et uerbo actiuo ὑπομένοντας καὶ . . ἐναντιουμένους δικαίως μισοῦσι inferens uerbum finitum ὑπομένουσι et uerbum passiuum. in archetypo autem ab initio eam orationis formam inuisisse quae interrogationi simul adcurate respondet docet M: ὄσοι μὴ . . προσέονται, ἀλλὰ τοὺς . . ἐλέγχους πικρῶς ὑποφέρουσιν ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες (cod. προσκρούονται) 8 μεγαλώτερος] p. 133, 1 cf. Corais στοιχ. αὐτ. ante Aelian. πβ'. hodiernis enim Graecis adiectiuum est μέγας 10 τίνος scripsi: τίνα ABV, ποῖαν D. τίνος χρῆζει M 15 καλλιωτέραν ab adiectiua κάλλιος deriuatus quod rursus ex comp. κάλλιον originem duxit; hodierni Graeci dicunt καλλήτερος 16 φθονῶν τινα cf. 3, 11 17 debebat pergere μεμφόμενος . . κρίνων cf. 129, 11. καὶ ἐαυτὸν μὲν ἐπιμεμφόμενος, ἕτερον δὲ μὴ κατακρίνων M 18 et 132, 5 μῆδὲ V κρίνη V

„ὁ μὴ γνώσκων τὸ ἑαυτοῦ πταῖσμα, καὶ μὴ ἀκούων τοῦ συμβουλευόντος αὐτῷ ἀγαθὰ.“ Ὁ βασιλεὺς ἠρώτησε· „τίς τῶν ἀνθρώπων ἔχει καλὴν καὶ φιλικὴν τὴν διάθεσιν τῆς ἀγάπης;“ ὁ παῖς ἀπεκρίνατο·
 5 „ὁ μὴ τινα ποσῶς λυπήσας, μηδὲ εἰς τινα ἔχων ζηλοτυπίαν.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „ποῖος λογισμὸς ὑπάρχει τῷ θεῷ μεμιασμένος;“ ὁ υἱὸς ἔφη· „ὅστις ἔχει ἔργα μυσαρὰ καὶ πράξεις, πρὸς τούτοις δὲ ὡς μέγα τι δεινὸν ἔχει καὶ τὴν ὑπερηφανίαν καὶ ἀλαζονείαν.“
 10 Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „ποία τῶν αἰσχρῶν πράξεων πλεον εἰς ἀμαρτίαν βάλλει τὸν πράττοντα;“ ὁ δὲ υἱὸς ἔφη· „ὁ φθόνος καὶ ἡ ψευδομαρτυρία, ἡ πλεο-
 p.163B. νεξία καὶ τὸ πορεύεσθαι εἰς τὸ ἴδιον θέλημα, διὰ τὸ μὴ φοβεῖσθαι θεόν, εἰς ὅσα παραλόγως ὡς ἄλογον
 15 ζῶον ἀμαρτάνει καὶ οὐκ ἐντρέπεται. αὐταὶ οὖν αἱ πράξεις τοῦ τάλανος ἀνθρώπου τοῦ ζῶντος ἐν ἀμαρτίαις.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „καὶ τίς ἐστὶν ὁ μὴ γνώσκων ταῦτα [καὶ φοβούμενος τὸν θεόν];“ ὁ υἱὸς·
 „ὅστις ἐστὶν ἀχόρταστος ἐν πᾶσι πράγμασιν, εἴτε
 20 τροφαῖς εἴτε ἱματίοις εἴτε χρήμασιν εἴτε δόξῃ εἴτε κτήμασιν εἴτε θεραπείᾳ δούλων.“ Ὁ βασιλεὺς εἶπε· „τίνα πρέπει φοβεῖσθαι καὶ τρέμειν;“ ὁ νέος εἶπε·

1 πειθόμενος τῷ . . συμβουλευόντι M 3 ἠρώτησε V
 4 τῆς ἀγάπης ABVD: non habet M rectius ἀπεκρίθη V
 5 ποσῶς] τὸ παράπαν M 7 μεμιασμένος] βδελυκτός M, μεμιασμένος? ἔχει] confecit et nunc quasi possidet (hat an sich)? ἔχει εἰργασμένα? 8 μισαρὰ ABVD: correxit Boissonade ὡς praedicatum indicat; ἔχει ὡς i. e. habet pro. p. 101, 12, Corais Isocr. p. 181, in u. μέγα τι desinit V (fol. 99)
 9 ἀλαζονίαν libri 11 πλεον cf. 129, 10. πλέα τῆ ἀμαρτία περιβάλλει M ὁ δὲ v. ξ. ὁ om. A 14 uberius M εἰς ὅσα i. e. ἐν οἷς, ἐφ' οἷς M ἄλλοσον A 15 καὶ] καὶν A 18 καὶ φ. τ. θ., quae uerba in M non extant, seclusi quippe quae tamquam responsum margine adscripta fuisse putem ὁ μὴ φοβούμενος τὸν θεόν 22 πρέπει] i. e. ὀφείλει τις M

„τὸν μὴ φοβούμενον τὸν θεὸν μηδὲ τὴν μεγαλωτέραν ἀρχήν, μηδὲ χωρίζοντα τὸ δίκαιον ἀπὸ τοῦ ἀδίκου. ἀλλὰ λέγω σοι, βασιλεῦ, οὐ πρέπει ποιεῖν φίλον ἄνθρωπον δολιόφρονα, πονηρὸν καὶ ὑποκριτὴν, ὅστις ἄλλα μὲν τῷ στόματι λέγει, ἄλλα δὲ τῇ καρδίᾳ πο- 5 νηρῶς συλλογίζεται.“ Ὁ βασιλεὺς ἔφη· „πῶς ἄρα οἱ ἄνθρωποι τὴν φιλίαν ἀγαπῶντες, ἐν καιρῷ πολὺ ἐπὶ πλεόν τὴν ἐχθραν ποιοῦσιν;“ ὁ νέος εἶπε· „διὰ p.164 B. τοῦτο· τὸ ξημιῶσαι τινα εὐκόλον ἐστί, τὸ δὲ ποιῆσαι τινα καλῶς, δύσκολον.“ Καὶ πάλιν ὁ βασιλεὺς· 10 „πῶς οἱ ἄρρωστοι τοὺς λόγους τῶν ἰατρῶν δέχονται καὶ ὑπομένουσι, κἂν βαρεῖοι εἰσίν, οἱ δὲ ἄνθρωποι, ὅταν ἀκούωσι τὴν ἀλήθειαν, βαροῦνται ἐπ’ αὐτῇ καὶ δυσχεραίνουσι;“ ὁ δὲ υἱὸς ἔφη· „ὅτι ὁ ἄρρωστος τὰ βότανα καὶ τὰ ξουλάπια τὰ φερόμενα πρὸς αὐτὸν 15 ὑπομένει καὶ δέχεται, κἂν δοιμῆα κἂν πικρὰ ὑπάρχωσι, διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐλπίζει διὰ τῶν βοτανῶν ὑγείαν, καὶ τὰς φωνὰς τῶν ἰατρῶν ὑπομένει νομίζων ὅτι δι’ ὑγείαν φασὶ ταῦτα πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἄφρων ἀνὴρ καὶ ἀσύνητος, ὅταν ἀκούῃ 20 τάληθῇ καὶ τὰ πρόποντα, βαρεῖται καὶ δυσχεραίνει πρὸς τὰ λόγια, ὅτι οὐκ ἀναγκάζεται ὑπὸ τινος, ὡς ὁ ἄρρωστος ὑπὸ τῆς νόσου. διὰ τοῦτο καὶ γέγρα-

1 μεγαλωτέραν cf. 131, 8 2 agnoscis sermonem Nouri Foederis 3 ἀλλὰ μὴν πτοεῖσθαι δεῖ καὶ φίλον δολιόφρονα M scittus 5 sententia inde ab Homero uulgata 5 ἐν τῇ? 10 καλῶς scripsi: καλὸν AB. καλὸν ποιεῖν absolute ut alunt positum adhibuit qui Iesaiam uertit 1, 17; καλοποιεῖν hodierni Graeci dicunt eadem sententia qua εὐσεργετῖν. quamquam igitur scribere poteram καλὸν τι, παλαιὸν καλῶς. uide Eu. Luc. 6, 26. 27
12 κἂν .. εἰσίν] κἂν .. δοκοῦσιν M βαρεῖοι] hodierni Graeci βαρειοὶ dicere solent δὲ om. B 14 ὅτι ὁ BD: ὅστις A Boiss. ὅτιπερὶ ὁ νοσῶν M 16 δοιμῆα Boissonade: δοιμαῖα AB 22 ὑπὸ τινος βίας εἶτε ὀδύνης M 23 γέγραπται] Prouerb. Sal. 9, 8 cl. 15, 5. 12. 10, 23. 12, 1, 13, 1 etc. sententia etiam a Symeone Sethi adhibetur

πται· „ἔλεγχε σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε, καὶ μὴ ἔλεγχι
 p.165 B. „ἄφρονας [ἦτοι κακοὺς] ἵνα μὴ μισήσωσί σε.“ Πά-
 λιν ὁ βασιλεὺς ἔφη τῷ νιῷ· „πῶς ἄρα ὁ μὲν πλού-
 σιος ἐν τροφαῖς εὐθύς τρώγων εὐκόλως χορταίνεται,
 5 ὁ δὲ ἀχόρταστος τῶν χρημάτων καὶ ἀγαπῶν αὐτὰ
 ἀχόρταστον ἔχει τὴν ὄρεξιν αὐτῶν;“ ὁ νέος εἶπεν·
 „ἢ μὲν τῶν πλουσίων γαστήρ, ἢ δεχομένη τὰς τρο-
 φάς, μετὰ τὸ λαβεῖν τὰς πολλὰς ἐκείνας τροφὰς
 χορταίνεται, κἂν οὐ θέλει· ὁ δὲ ὀφθαλμὸς, λαίμαργος
 10 ὑπάρχων καὶ ἀχόρταστος, καθ' ὅσον ὀρεῖ τὰ χρή-
 ματα, ἐπὶ τοσοῦτον ὀρέγεται αὐτά, καὶ θεὸν οὐκ
 ἐνθυμεῖται, ἕως ὅτου διὰ θανάτου καλύψει ἢ γῆ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.“ Πάλιν ἐρωτᾷ ὁ βασιλεὺς·
 „ποῖος ἄρα γίνεται ὁ θάνατος τοῦ βασκανοῦ ἀνδρός;“
 15 ὁ νιὸς ἀπεκρίνατο· „ὁ θάνατος τοῦ τοιοῦτου ἀν-
 θρώπου χαρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις γίνεται· οὐδὲ
 γὰρ ἐνὶ ἄλλο χειρὸν τῶν βαρύτερων ἀμαρτιῶν, ὡς
 ἢ τῆς βασκανίας καὶ τοῦ φθόνου ἀμαρτία. καὶ πρέ-
 πει πάντα ἀνθρώπον θερμοῶς παρακαλεῖν τὸν θεόν,

2 ἦτοι κακοὺς *deleui utpote ex Prouerbiolorum loco, ubi μὴ ἔλεγχε κακοὺς legitur, adscriptum* 3 πλούσιος ἐν τροφαῖς (τροφαῖς B cl. D): *aptius M ὁ μὲν δαψιλῶς ἐσθίων 4. 9 χορταίνεται intransitiue ut aiunt dictum i. e. κορέννεται M 5 χρημάτων scripti: βρωμάτων AB, φαγίων D. cf. 10 et M 6 ἀχορταστον ut est in M? 7 ἢ μὲν] ἡμῶν B ἢ nolī delere; cf. M 9 θέλει BD: θέλη A. illud propter u. οὐ praetuli. κἂν μὴ βούληται M 11 ἐπὶ τοσοῦτον] „in his uocibus desinit A, cuius scilicet folium ultimum fuit auolsum“. Boissonade αὐτά] cf. 130, 3 θεὸν .. ἐνθυμεῖται] „ἢ παρ' ἡμῖν συνήθεια ἐπὶ μὲν πράγματος πρὸς αἰτιατικὴν (συναπτει) ... ἐπὶ δὲ προσώπου, τὸ συναμφοτέρον, οἷον Σὲ ἐνθυμοῦμαι καὶ Σοῦ ἐνθυμοῦμαι.“ Coraës ad Isocr. p. 15 (19) et 73 (23) cl. 13 (9) 12 καλύψει] *scripsitne more suo κάλυψη? μέγους ἀν .. καλυφθῆι cod. M 16 Ies. Sirac. 5, 17 17 ἐν]* cf. 113, 14. 51, 26 βαρύτερων BD: βαρυντάτων Boissonade; cf. 129, 10 ὡς de consuetudine recentiorum*

ὅπως ἐκ τῶν τοιούτων τελείως ἐξέλθῃ ὁ φθόνος ἐκ
 τῆς καρδίας αὐτοῦ. γίνωσκε οὖν, ὦ πάτερ καὶ βα-
 σιλεῦ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος ὁ μὴ βασκαίνων καὶ φθο- p.166 B.
 νῶν γλυκέως ἐσθίει, γλυκέως πίνει, ἠδέως κοιμᾶ-
 ται· αἱ πράξεις αὐτοῦ φροντίδα οὐκ ἔχουσιν· εὐκό- 5
 λως γὰρ ὃ βούλεται πράττει, καὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ χωρὶς
 ἀνάγκης γίνεται· καθήμενός ἐστιν ἀμέριμνος, ἰστά-
 μενος οὐ κοπιᾷ. ταύτας οὖν, κράτιστε βασιλεῦ, ὥσπερ
 παρ' ἐμοῦ ἀκήκοας ἀποκριθεὶς ἀρκετὰς εἶναι νόμιζε
 περὶ πάντων.“ 10

1 ἐκ τῶν τοιούτων] propterea. omittit M 3 ὁ om. M
 4 γλυκαίως dis B: correxit Boissonade 7 sermo Vete-
 ris Foederis 10 περὶ πάντων] uberius M

Narrationis de Syntipa

altera recensio

qualis extat in cod. Mon. 525 fol. 51—66.

p. 60, 3 ... λέγει οὖν πρὸς τὴν ὁμόζυγον· τί ἐστὶ τοῦτο ὅπερ
νῦν τεθέαμαι; οὐ διεστειλάμην σοι μηδ' ὄλως τού-
τοις ἡμῶν προσψαύειν τοῖς σιτίοις;“ ἢ δ' ὁμόζυγος
„καὶ οὐχ ἠψάμην αὐτῶν“ ἀπεκρίνατο. ἢ δὲ οὐδαμῶς
5 ταύτῃ πεπιστευκεν, ἀλλὰ μᾶλλον κατ' αὐτῆς ἀγριά-
νασα, πλήττει θρασέως αὐτήν καὶ τῆς ζωῆς ἀπορ-
ρήννυσι, καὶ μονωτάτῃ καταλιμπάνεται. ἐπιστάντος
δὲ τοῦ χειμῶνος καὶ πολλῶν ὑετῶν τε καὶ υἰφετῶν
καταφερομένων, καὶ αὐθις ὁ σῖτος ἐκείνος τῇ τοῦ ἀέ-
10 ρος ὑγρότητι νοτισθεὶς ὄλην ἐκείνην ὡς τὸ πρότερον
τὴν θυρίδα πεπλήρωκεν. ὅπερ θεασαμένη ἡ περι-
στερὰ τὴν αἰτίαν τῆς τε ἐλλείψεως καὶ τῆς ὡς προφῆν
ὑστερον ἀναπληρώσεως καθ' ἑαυτὴν ἐπέγνω. καὶ
τὸ ἀπ' ἐκείνου πικρῶς ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῆς ὁμοζύγου
15 μετεμέλετο, οὐδὲν δὲ τῆς μεταμελείας ἀπόνατο. οὐ-
τως οὖν ἐπίσταμαι, ὃ βασιλεῦ, ὡς εἶπερ καὶ σὺ τὸν

*In hoc imo margine nullo addito signo exhibentur codicis
scripturae, supra a me mutatae, leuioribus quibusdam rebus prae-
termisissis; interrogandi signo adposito coniecturas a me dubitanter
propositas indicari scilo; littera P alteram recensionem libri
significat, quam discrepare uel concinere hic illic ubi necessarium
uidebatur notauit 2 μηδ' ὄλως scripsi ubique 4 καίτοι?
αὐτῷ cod.; cf. 2, 9. 60, 6 13 ὑστέρως ἐαυτὸν*

υἰόν σου διαχειρίσῃ ἐκ ψιλῆς διαβολῆς τοῦ καταρά-
 του τοῦδε γυναιίου, καὶ ταῦτά τι τοιοῦτο μὴ εἰδὼς
 ἐκείνου, καὶ τῷ σῶ κράτει ὡσαύτως συμβήσεται ὡς
 τῇ εἰρημένη περιστερᾷ, καὶ τοῖς κέντροις τῆς μετα- p. 61
 μελείας χαλεπῶς ἔσῃ νυττόμενος, ἀλλ' οὐδέν σοι 5
 ὄφελος ἔσται. καὶ ἄλλης δέ μου διηγήσεως ἄκουσον,
 ὦ βασιλεῦ, περὶ τῶν γυναικείων σοι δηλούσης πα-
 νουργιῶν. Ἄνῆρ τις ἦν γεωργικὴν μετιῶν ἐπιστήμην.
 οὗτος οὖν ἐν μιᾷ ἐξέρχεται εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ τοῦ
 κατασπεῖραι αὐτόν. περὶ δέ γε τὴν ὄραν τοῦ ἀρί- 10
 στου ἢ τοῦ γεωργοῦ σύζυγος ὄψα ἠτοίμασεν ὄρνιθός
 τε καὶ μελιπήκτου ἐδέσματος. ἃ δὴ σπυρίδι ἐνθείσα
 πρὸς τὸν ἄνδρα ἐκόμιζε. συνέβη δὲ πορευομένην αὐ-
 τὴν διὰ τινος καταλύματος διελθεῖν. ἔλθουσιν δὲ
 ὀδοστάται ποθὲν τινες ἐξορμήσαντες κατέσχον αὐτὴν 15
 καὶ ἐν ἐκείνῳ εἰσαγαγόντες τῷ καταλύματι βιαίως
 κτῆ συνεγένοντο, καὶ ἃ διεκόμιζεν ὄψα κατήδοντο
 ἰφελόμενοι. μικρὸν δέ τι τοῦ μελιπήκτου ἐδέσματος
 ἵστερον καταλιπόντες, καὶ εἰς μόρφωσιν ἔλεφαντος
 οὐτὶ τὸ καταλειφθὲν ἐπισκευάσαντες, τῇ σπυρίδι 20
 ὑπαπέθεντο, μηδὲν τι περὶ τοῦδε εἰδύιας τῆς γυναι-
 ῖος, καὶ τὴν σπυρίδα κατεκάλυψαν. ἢ δὲ γυνὴ ταύ-
 ῃν ἀνελομένη κεκαλυμμένην οὔσαν ὡς πρότερον καὶ
 ἴγνουῦσα ὡς τὰ ἐν αὐτῇ παρ' ἐκείνων ὄψα ἐβρώθη,

1 διαχειρίσῃ 2 τι: τὸ? μήπω? 141, 16 εἰδὸτος cod.:
ed tum debeat dici εἰδὸτος σου περὶ ἐκείνου. leviore mutatione
crispi εἰδὼς 6 ὄφελος 9 ἐν μιᾷ idem est quod μιᾷ τῶν
μερῶν P 14 διὰ] ἀπό P ἔλθουσιν cod.: ἔλθουσης malim
eroneere quam ἔλθουσα. sed P (καὶ ὡς εἶδον τὴν γυναῖκα
κράτησαν αὐτὴν) eo ducit ut in libro archetypo additum fuisse
uspicemur ἰδόντες: ἔλθουσιν δὲ ὁ. ἰδόντες, ἔξ. κ. α. ceterum
taepositio διὰ ad ἔλθουσης suppletur ut 87, 8 17 κατή-
δοντο utique scriptoris est 19 ἵστερον post σπυρίδι ponen-
lum. cf. 71, 8; 24 ὄψα sic conlocatum ne te offendat 22
ὑπακεκάλυψαν

τὴν σπυρίδα πρὸ τῶν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἀποθείσα
 ὀμμάτων διέστη βραχύ. ὁ δ' ἀνὴρ αὐτῆς ἐκκαλύπτει
 καὶ ὄρᾳ μηδὲν ἕτερον ἔχουσαν τὴν σπυρίδα ἢ μόνον
 π. 62 τὸ μελίπηκτον ἔδεσμα, τὸ τὴν μορφὴν ἔχον τοῦ ἐλέ-
 5 φαντος. Ὅπερ ἰδῶν, „τί τοῦτο, γύναι;“ πρὸς τὴν
 σύζυγον ἔφησεν. ἢ δὲ τὰς ὄψεις τῷ ὀρωμένῳ ἐπιβα-
 λούσα, εὐθύς τὸ αὐτῇ συμβεβηκὸς δρᾶμα κρύπτειν
 ἐκμηχανᾶται. καὶ φησι πρὸς τὸν ἄνδρα· „ταύτη τῇ
 νυκτί, καθευδούσης μου, ὄναρ ἐφάνη μοι ξένου.
 10 ἔδοξα γὰρ ἐλέφαντι ἐποχεῖσθαι καθ' ὕπνου, καὶ
 τοῦτου ὀλισθήσασάν με τοῖς ποσίν αὐτοῦ συμπατη-
 θῆναι. ἔξυπνος δὲ γενομένη πολλῶ συνειχόμεν φόβῳ
 καὶ αὐτίκα πρὸς τὸν ὄνειροκρίτην ἔσπευσα πορευ-
 θῆναι σὺν τάχει, ᾧ καὶ τὰ ὄραθέντα διηγησάμην —
 15 καὶ ὃς τὸν ὄνειρον διαλύσας ἐνετείλατό μοι οὕτω
 εἰπῶν· (ὡς) ἐλέφαντος μορφὴν σε χρῆ, ᾧ γύναι —
 ἐκ μελιπήκτου κατασκευάσαι ἐδέσματος καὶ τῷ ἀνδρ
 σου εἰς βρωσίν ἀποκομίσαι, ὡς ἂν ὁ ὄνειρος οὗτο S
 ἀκινδύνως σοι διαλυθῆι. καὶ νῦν κατὰ ταῦτα S
 20 τὰς ὑποθήκας ὡς ὄρᾳς σοι πεποίηκα μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἔ-
 λοιπόν, ᾧ ἄνερ, προθυμότερα φάγε, ὡς ἂν μηδεὶς
 μοι προσγένοιτο κίνδυνος.“ καὶ ὃς τὸ μελίπηκτον
 εὐθύς ἐθηδόκει. ἢ δὲ γυνὴ τοιούτως πρὸς αὐτὸν
 προφασισαμένη ἐξ ἀνυπόπτου, τὸν τοῦ συνεύνου
 25 κίνδυνον ὑπέξέφυγεν ἑαυτὴν περιποιησαμένη τὰ μά-
 π. 63 λιστα. ὁ γὰρ ἀνὴρ αὐτῆς πᾶσιν οἷς αὐτῷ περὶ τού-
 του λελάληκεν ἀναμφιλέκτως πεπίστευκε. τοίνυν, ᾧ

4 τοῦ etsi habet quo offendat, non deleuerim 6 δὲ
 μένω? 16 ὡς in codice legitur post γύναι 18. 21 ὡς
 διαλυθῆι et similia in hoc scriptore ferenda censui 23 ἐθη
 κει] aoristi loco est 24 ἐκ τοῦ? ad 56, 22 (21) 27 τολί
 Lob. Phr. 342. ita Pollianus A. P. XI, 127, Λεο Diaconus, Ιοα

βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς ἐπίγνωθι τὸ ποικίλον τῶν γυναι-
κειῶν μηχανημάτων· καὶ ὅτι περ ἄν καὶ βουλευθεῖεν, εὐ-
φυνῶς (εἰς) τὸ πονηρεῦσθαι καὶ συσκευάζειν ἔχουσι.“
Τούτων δ' ὁ Κύρος καὶ πάλιν ἀκηκοῶς τῶν φημά-
των, μὴ ἀποκτανθῆναι τὸν υἱὸν ἐγκелеυεῖ. 5

Κατὰ δὲ τὴν ἕκτην ἡμέραν σφόδρα ἡ γυνὴ ἐπὶ
τῷδε τῷ προστάγματι τοῦ βασιλέως χαλεπήνασα καὶ
δεινοπαθήσασα, καθ' ἑαυτὴν οὕτως ἔλεγεν, ὡς „εἰ
μὴ τὴν σήμερον ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς ἀποκτανθείη,
τὴν αὖριον πάντως προσφθέγγεται τῷ ἰδίῳ πατρί, 10
καὶ εὐθὺς διὰ τῆς αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν ὀμίλιας τὰ
τῆς ἐμῆς σκαιωρίας ἔσται κατάδηλα, καὶ θανάτῳ
παραδοθήσομαι. χρὴ οὖν ἑμαυτὴν διαχειρίσασθαι·
οὐδαμῶς γάρ τι ἕτερον τῷ βασιλεῖ ἀναγγεῖλαι τολ-
μηήσω.“ ταῦτα καθ' ἑαυτὴν ἡ κακώτροπος ἐκείνη 15
γυνὴ συλλογισαμένη, καὶ δέει συσχεθεῖσα πολλῶν,
πρωτὰ μὲν τὰ ἑαυτῆς συνελέξατο πράγματα τῆς οὐ-
σίας καὶ γε τοῖς γνωστοῖς καὶ τοῖς γείτοσιν ἐμερί-
σατο. εἶτα καὶ ἀξιοὶ ὕλην αὐτοῦς κανστικὴν συνα-
γαγεῖν αὐτῇ· οἱ δὲ θαψιλῆ συναγείρουσι. κακέεινε 20
δι' αὐτῆς σφοδρὰν ἀνήψε πυρὰν· ἣς δὴ ἀναφθείσης,
ᾤρησεν ἡ γυνὴ τῇ καμίνῳ ἑαυτὴν ἐμβαλεῖν, ὅτι περ p. 64
ὑφωρᾶτο τῇ ἔωθεν οὐ μετρίαν αὐτῇ ἐπισπάσσεσθαι
τὴν αἰσχύνην καὶ τὸν κατάγελον. ἐπεὶ δὲ καὶ ἡ
ἐβδόμη ὡς ἐν τοσοῦτῳ ἡμέρα ἐφέστηκε, καθ' ἣν καὶ 25

Cinnamus, Byzantini alii. cf. Jacobs ad Ael. N. A. II 66 p. 55. infra in narratione de astrologo iterum inuenies 3 εἰς adieci, ut structura similis euadit ei quae est in P ετοίμως ἔχουσι πονηρεῦσθαι. sed nescio an εὐφυνῶς tantum mutandum sit in ἐκ φύσεως 5 ἔγκ. non mutandum cf. 19, 1 6 κατ' αὐτὴν δὲ P 13 διαχειρήσασθαι 17 [τῆς οὐσίας]? om. P 18 ἐμερίσεν? διεμοίρασεν P 23 αὐτὴν 24 κατάγελον cf. not. ad p. 64, 2 in margine ιε': quo non uidetur indicari cnpur, sed folium XV libri e quo M descriptus est

ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ καὶ πατρὶ προσφθέγξασθαι ἤμελλεν, ὡς γε κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου παρήγγελλτο, ἢ γυνὴ αὐτῆ λίαν ὡς εἰκὸς ἡγωνία καὶ ἐφρόντιζε, καὶ μερίμνας καὶ ἀλγηδόσι τὴν καρδίαν ἐβάλλετο. ἤδει γὰρ ὡς ἡνίκα τῷ βασιλεῖ ὁ παῖς φθέγγαιτο, οὐ μόνον αὐτῆ καταισχνυθήσεται, ἀλλὰ καὶ ὀλέθρῳ μετὰ τῆς αἰσχύνης παραδοθήσεται, ἐφ' οἷς πάντως τῷ παιδίῳ ἀτόπως λελάληκε. τοῦ γοῦν τοιούτου αὐτῆς χαλεποῦ βουλευμάτος πολλαχῆ γε τῇ φήμῃ θρουλλονμένου καὶ διαθέοντος, ἐφθασε καὶ εἰς τὰς τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἀκοάς. καὶ μὴν σὺν τάχει τὴν γυναικα προσφάνει καὶ φησιν αὐτῇ· „τίνος χάριν, ὦ γύναι, πυρὶ σεαυτὴν παραδίδως;“ ἢ δὲ „μὴ ὡς ἔδει με ἀπὸ τοῦ παιδός σου“ ἔφη „ἐξεδίκησας οὐδὲ αὐτὸν ἀπέκτεινας καθάπερ προσῆκεν.“ ὁ δὲ βασιλεὺς ἄμα τῷ λόγῳ πιστεῖς αὐτῇ ἐνόρκους δέδωκεν ἀσφαλεῖς, ὡς ἀναμφιλέκτως τὸν παῖδα διαχειρίζεται. ἢ δὲ ἀποδεξαμένη τὸν λόγον, ἐπέσχευε αὐτὴν τοῦ τοιοῦδ' ἐγχειρήματος. καὶ αὐτίκα ὁ βασιλεὺς μετ' ὀργῆς ἀπεφώνητο ἀνυπερθέτως τὸν υἱὸν ὑποβληθῆναι τῷ ξίφει. τῆς οὖν τοιαύτης ἰταμοτάτης ἐξενεχθείσης ἀποφάσεως, ὁ τοῦ βασιλέως φιλοσοφώτατος ἑβδομος σύμβουλος περὶ ταύτης ἐνωτισάμενος καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἕτεροι ἕξ συμφιλόσοφοι, ἐπὶ τῷ γόνῳ τῆς πορφύρας σφόδρα λελύπηνται καὶ ἤλγησαν τὰς ψυχάς, ὀρῶντες τὸν ἀνεύθυνον ὡς

1 φθέγγασθαι ἤμελλεν *quin scriptor dixerit ut P, non est quod dubites* 6 αὐτῆ 11 αὐτό μὲν 12 προσφάνει] διαμηνύσας P 13 plenius P 15 οὔτε *cod.: quamquam dubites an error sit scriptoris* 17 ἀσφαλεῖς *noli delere* 20 τὸν υἱὸν αὐτοῦ P: *sed cf. 141, 14* 21 ἰταμοτάτης 23 ἐνωτισάμενος] *infra ἐνωτισθεῖς* 25 γόνῳ τῆς πορφύρας *orientalium populorum sermonem sapit*

κακούργον κινδυνεύοντα. καὶ πορευθέντες ἐφίσταν-
 ται τῷ τοῦ βασιλέως σπεκουλάτῳρι, ἤδη τὸ ξίφος
 πρὸς τὴν σφαγὴν τοῦ παιδὸς ἀνατείνοντι, ἐπιμόνας
 αὐτὸν ἀξιοῦντες βραχύ τι τὴν τοῦ παιδὸς ὑπερθέ-
 σθαι ἀναίρεσιν, ἄχρις ἂν ὁ τῶν φιλοσόφων ἑβδομος ⁵
 πρὸς τὸν βασιλέα εἰσέλθοι ἅμα τε καὶ ἐξέλθοι. οὐ
 μὴν ἀλλὰ καὶ δῶροις τὸν ἄνδρα ἐδεξιώσαντο. ὁ δὲ
 τοὺς φιλοσόφους αἰδεσθεῖς, τῇ αὐτῶν συγκατανεύει
 αἰτήσῃ. εἶτα ὁ τῶν φιλοσόφων ἑβδομος σύμβουλος
 πρὸς τὸν βασιλέα ἐκεῖθεν πορεύεται· καὶ εἰσελθὼν ¹⁰
 προσεκύνησεν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ φησὶ· „βασιλεῦ,
 Ζῆθι. γινώσκεις σου τὸ κράτος ἐκδυσαπῶ, ὡς ἐξαι-
 σιον ἅμα καὶ ἀνόσιον δρᾶμα πειρᾶσαι ποιήσασθαι, ^{p. 66}
 ὅτιπερ τὸν υἱὸν μαχαίρας ἔργον γενέσθαι προσέταξας,
 ψιλῇ γυναικὸς ὑποθήκῃ οὕτως ἀνεξετάστως συναρ- ¹⁵
 παγείς, καὶ ταῦτα μήπω ἐγνωκώς, κἂν ἀληθῆ σοι
 κἂν ψευδῆ λελάληκεν. ἤκουσται δέ μοι καὶ τοῦτο,
 ὡς διὰ πολλῶν εὐχῶν, νηστειῶν τε καὶ εὐποιῶν
 θεόθεν τοῦτον τὸν παῖδα σύ τε καὶ ἡ μήτηρ ἐξητή-
 σασθε· καὶ διὰ γυναικὸς ῥῆμα ὀλέθρῳ αὐτὸν παρα- ²⁰
 δίδως; ἀλλ' ὅμως μου τῶν ῥημάτων ἄκουσον.

Ἀνὴρ γάρ τις ἦν πύθωνος πνεῦμα ἔχων, καὶ
 τοῖς βουλομένοις τὰ μέλλοντα δὴ μαντευόμενος καὶ
 δαψιλῇ ποριζόμενος κέρδη· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἰατρι-
 κῆς τέχνης τῇ μαντεία ἔμπειρος ἦν. ὅθεν καὶ πᾶσι ²⁵
 τοῖς παρ' αὐτοῦ πυνθανομένοις περὶ τινων ἀδήλων
 ἐτοίμους ἐποιεῖτο τὰς ἀπολύσεις. οὕτως οὖν ὁ ἀνὴρ ^{p. 67}

6, εἰσέλθη — ἐξέλθη coniunctivos restituas ex P 12
 litteram y librarius omiserat rubro colore postea additurus; quod
 crebro factum adhinc notare supersedebo 13 πειρᾶσαι, i. e.
 πειρᾶ, iam supra notatum 14 ὅτι σου τὸν υἱὸν P. cf. 66, 2 19
 ἐξητήσασθε^ε 20 καὶ] καὶ νῦν? καὶ δὴ? 23 κἀντεῦθεν?
 27 οὕτως P1

ἐπιστημόνως ἔχων οὐκ ὀλίγον αὐτῷ πλοῦτον ἐθη-
σαύρισε. μιᾷ γοῦν τῶν ἡμερῶν τὸ ἐνοικοῦν αὐτῷ
μαντικὸν πνεῦμα πρὸς τὸν ἄνδρα εἰρήκει· „ἔγωγε
τοῦ λοιποῦ ὑπαναχωρῆσαί σου βούλομαι, καὶ οὐκέτι
5 ἔξεις με. πλὴν πρὸ τῆς ἐκδημίας μου λόγους τρεῖς
διαστέλω σοι, καὶ δὴ ἐν ἐκάστῳ τούτων ὃ ἂν θεόθεν
αἰτήση, παραχορῆμά σοι παρασχεθήσεται.“ καὶ ταῦτα
λέξαν τὸ πνεῦμα τὰς τρεῖς φήσεις τάνδρῳ δεδήλωκεν.
εἶτα πόρρω μὲν αὐτὸ γέγονεν, ὃ δ' ἄνθρωπος ἐκεῖνος
10 ἀνακεχωρηκότος τοῦ πνεύματος οἴκαδε σὺν ἀθυμία
πολλῇ ἀφῆκτο. καὶ τοῦτον ἡ σύζυγος οὕτως ἔχοντα
θεασαμένη, „τί οὕτως“ ἔφησε „στυγνὸς καὶ ὠχρῶν
παραγέγονας;“ ὃ δὲ αὐτῇ ἀπεκρίνατο· „ὅτι περ, ὧ
γύναι, τὸ τοῦ πύθωνος ἐκεῖνο πνεῦμα, ὃ δὴ ἐνε-
15 κατώκει μοι, δι' οὗ ἔμαντευόμην καὶ τὰς νόσους
ἐθεράπευον, νῦν ἀπ' ἐμοῦ ἐξελθὼν, τελείως ἀνεχώ-
ρησε. καὶ τούτου ἐρημαθεῖς, αὐτήν, ἴσθι, τὴν ζωὴν
μου ἀπολέγομαι. ὑπ' αὐτοῦ γὰρ ἅπαν ἀπόρρητον
ἐμνούμην καὶ δαψιλῇ κέρδη ἐπορίζομην.“ ἡ δὲ γυνὴ
20 ταῦτα παρὰ τοῦ ἀνδρὸς ἀκούσασα, σφόδρα κάκεινη
ἐπὶ τῷ συμβάντι ἤλγησεν. ὄρων δὲ ταύτην ἐκεῖνος
ἀνωμένην πικρότερον, παρηγορεῖν ὡς ἐνὸν τὴν γυ-
ναῖκα ἐπεχείρησε, καὶ εἶρηκε πρὸς αὐτήν· „θάρασει,
ὧ γύναι, καὶ μὴ λυποῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα ἐκεῖνο φή-
25 σεις μοι διεστείλατο τρεῖς, ὥστε 'δί' ἐκάστου αὐτῶν
πᾶν εἴ τι θυμῆρές μοι θεόθεν ἐξαιτήσασθαι. καὶ δε-

3 ἔιρήκει cf. 138, 23 ἐδηδόκει 6 ἐν scripsi: μὲν cod.;
πραγμ. ἐν hoc sensu frequens est in Noui Foederis libris; λόγοι
autem sunt precandi formulae. cf. 8. 25. 144, 3 9 αὐτὸ non
uidetur mutandum esse in αὐτοῦ, quo ducit P μακρὰν τοῦ ἄν-
δρὸς, ita ut respondeant sibi αὐτὸ μὲν — ὃ δ' ἄνηρ 13 γέ-
γονας P 21 τὸ συμβάν

δήλωκέ μοι ὡς εἴ τι δ' ἂν καὶ αἰτήσωμαι, (ἄμα) p. 68
 θεόθεν γενήσεταιί μοι.“ τούτοις τοῖς λόγοις ἐπὶ τὸ
 εὐθυμότερον ἢ γυνὴ γενομένη, „αὐτάρκη σοι τὸ λοι-
 πόν“ ἔφησε τῷ ἀνδρὶ „ταῦτα τὰ τρία φησεῖδια.“ ὁ
 δ' ἀνὴρ πρὸς τὴν σύζυγον αὐτῆς ἀντέφησε· „τί οὖν, 5
 πρὸς θεοῦ, συμβουλεύεις μοι ἤδη αἰτήσασθαι;“ ἡ
 δὲ λίαν οὕσα πονηροτάτη καὶ πρὸς ἀτάκτους ὁρμᾶς
 καὶ παραλόγους ὀρέξεις ἐνδοσίμῳ τε καὶ φιλοσώμα-
 τος, „οἶδας“ φησὶν „ὦ ἄνερ, καθὰ καὶ αὐτὴ ἐπίστα-
 μαι, ὡς οὐδὲν συνουσίας τοῖς ἀνθρώποις προσφι- 10
 λέστερον· αἰτησαι (τοίνυν) τὸ θεῖον, πολλοὺς τῷ
 σώματί σου ἰθυφάλλους ἐπιφυῆναι.“ ὁ δὲ ματαιό-
 φρων ἐκείνος τὴν τοιαύτην ἀντίκα δέησιν προέθετο
 καὶ ἅμα τὸ ἑαυτοῦ σῶμα γέγονε κατάκομον (καὶ
 μεστόν ἰθυφάλλων). οὗς ἑωρακῶς ὁ δειλῖαιος ἐαν- 15
 τὸν πικρῶς ἐμυσάττετο καὶ τὴν γυναικα θρασέως
 πηλῆττει καὶ καθυβρίζει, καὶ τοσοῦτον τῷ θυμῷ κατ'
 αὐτῆς ἠγριαίνετο, ὡς καὶ ἀνελεῖν αὐτὴν ἀνηλεῶς
 βεβουλεύσθαι. καὶ ἔλεγεν αὐτῇ· „αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπω-
 φελῆς σου συμβουλία, ὦ κατάρατε; οὐκ ἠδέσθης 20
 τοιαύτης μοι ἀσχημοσύνης βουλὴν πονηρὰν ὑποθέ-
 σθαι;“ ἡ δὲ πρὸς αὐτὸν ἀντέφησε· „τί τοσοῦτον

1 εἴ τι δ' ἂν noli mutare in ὅτι ἂν uel ἐπειδὴν. cf.
 63, 5 ἅμα adieci ne sententia quae antecessit repetatur;
 habet P 2 γενέσθαι cod.: ἐφανερώσέ μοι ὅτι . . γενήσεται
 P 4 φησεῖδια] cf. Ianson *dissertens de nom. demin. in Ann.*
Phil. Suppl. V, 2, 238 11 *structura αἰτησαι τὸ θεῖον non*
caret exemplis; sed uidetur excidisse aut τοίνυν, quod adieci
(cf. 144, 3. 12), aut λοιπόν aut alia quae idem significat coniunctio,
uelut οὖν γοῦν δὴ. ζήτησον οὖν P 14 καὶ μεστόν ἰθυφάλλων
om. cod.: sed simile certe aliquid, ut est in P μεστόν καὶ
νεφρῶν καὶ ὄρχεων supplendum esse efficit pr. οὗς 16 tem-
porum uerbi mutatio in P quoque inest 19 βεβουλήσθαι?
 βουληθῆναι P 21 in margine ις'

ἐχαλέπηνας; μηδέν σοι ἔσται περὶ τούτου φροντίς·
 [περὶ τούτου μὴ διαταραχθήσῃ] ἔτεροι γάρ σοι δύο
 ὑπελείφθησαν λόγιοι· αἰτῆσαι τοίνυν τὸ θεῖον διὰ
 P. 69 τοῦ ἐνὸς ῥήματος, τοὺς ἰθυφάλλους τοὺςδε ἀφανί-
 5 σθῆναι ἀπὸ σοῦ.“ ὁ δὲ τῆ συζύγῳ πεισθεῖς, αἰτεῖ-
 ται τούτο παρὰ θεοῦ, καὶ εὐθύς ἐκείνων μὲν ἀπηλ-
 λάγη τῶν ἰθυφάλλων, ἀπώλεσε δὲ σὺν αὐτοῖς καὶ
 ἃ δὴ γεννητὰ αἰδοῖα ἐκέκτητο. αὐθις οὖν ἐπὶ πλέον
 τῆς γυναικὸς καταθρασύνεται καὶ αὐτὴν ἐκ παντὸς
 10 τρόπου ἀποκτεῖναι πειρᾶται. ἡ δὲ γυνή „ἴνα τί“
 φησὶν „ἀνελεῖν με σφαδάζεις; μηδ’ ἐπὶ τῷδε ἀσχάλ-
 λου. ἔν γάρ σοι ῥῆμα ὑπολέλειπται. αἰτῆσαι γοῦν
 τὸ θεῖον τὰ γεννητὰ σου ἀπολαβεῖν αἰδοῖα.“ ὁ δὲ
 τοῦτο ποιήσας μόγις τοῦ αἰτηθέντος ἐπέτυχεν. Ἰδὲ
 15 οὖν, ὃ βασιλεῦ, οἷα ἐκείνῳ τάνδρῳ συμβέβηκεν, ὅτι
 περ ἀσυλλογίστως τῆ τῆς γυναικὸς κακίστη βουλή
 ὁ μάταιος συγκατέθετο. καὶ νῦν λοιπὸν μακροθύ-
 μησον, ἀξιῶ, καὶ μὴ κατεπέιγρον πρὸς τὴν ἀδικίαν
 τοῦ υἱοῦ σου ἀναίρεσιν μηδὲ οὕτως ἀνεξετάστως
 20 συναρπαγῆς τῆ τῆς μοχθηρᾶς γυναικὸς σκαιωρίας
 P. 70 καὶ μᾶλλον ὅταν ἡ διαβάλλουσα δεινὴ λίαν ἢ κα-
 καώτερος. ἀλλὰ καὶ ἄλλης διηγῆσεως ἄκουσον.
 Ἄνῃ τις ἦν, ὃς ἐνορκον ἑαυτῷ ὄρον ἔθετο μὴ
 ὄλως ἠρεμῆσαι ἢ ἑαυτῷ δοῦναι ἄνεσιν, μήτε μὴν
 25 ἀγαγέσθαι γυναῖκα, ἕως ἂν πᾶσι τοῖς τῶν γυναικῶν
 ἐπισταίῃ μηχανήμασι. καὶ εὐθύς τῆς πατρίδος ἐξιῶν,
 περιήει τὰς χώρας πληρώσων τὸ σπουδαζόμενον.

1 ἔστω? π. τ. μὴ δ. *quamquam in P legitur μηδὲν ταρα-*
χθῆς ἢ λυπηθῆς περὶ τούτου, seclusti, quia scriptorem dictu-
rum fuisse puto μηδὲ π. τ. δ. 11 σφαδάζης 23 μηδ’
ὄλως? sed cf. 126, 17 et indicem 24 μηδὲ? 140, 15 26
ἐπισταίῃ mire dictum

ἕτερος δέ τις αὐτῷ κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν συνήνητηκεν, ὅς καὶ μαθὼν πρὸς αὐτοῦ τὴν κατεπεύγουσαν χρεῖαν, φησὶ τῷ ἀνδρί· „οὐ δυνήσῃ, ὦ ἄνθρωπε, τοὺς τῶν γυναικῶν κατανοῆσαι τρόπους οὐδὲ τὸ πέρασ αὐτῶν ἐφευρεῖν, ἕως ἂν σποδιὰν συναγαγῶν καὶ τινα ⁵ τόπον δι' αὐτῆς καταπάσας τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἐπ' αὐτῆς διατελέσης καθήμενος καὶ μετρίας τροφῆς καὶ πόσεως μεταλαμβάνων. οὕτω γὰρ δυνήσῃ ἀπαριθμῆσαι καὶ σημῆνασθαι ^{p. 71} τὰς τῶν γυναικῶν πανουργίας.“ ὁ δὲ τῶν δημάτων ¹⁰ τούτων ἀκούσας παρὰ τοῦ αὐτῷ συναντήσαντος, ἐπίοησε καθὼς οὗτος αὐτῷ ἐνετείλατο, καὶ διετέλει ἐπὶ σποδιᾷς καθήμενος καὶ εὐτελεῖ τῇ διαίτῃ χρωσμένος καὶ παρ' ὅλας τὰς τεσσαράκοντα ἡμέρας καὶ ¹⁵ τεσσαράκοντα νύκτας ἀπογραφόμενος τὰς τῶν γυναικῶν μηχανουργίας· ἃς δὴ καὶ περαιωθῆναι ἐδόκει ἐσύστερον καὶ μηδεμίαν τούτων καταλιπεῖν ἄγραφον. λαβὼν οὖν ἃς ἐπεποιήκει ἀπογραφάς, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐπανήει. πορευόμενος (δ') ἐπὶ τι ²⁰ χωρίου παρεγένετο, ἐν ᾧ καὶ κατέλυσεν. ἦν δέ τις ἀνὴρ ἐν τῷδε τῷ χωρίῳ, ὅς καὶ παρασκευασάμενος ἐστίασίν τινα, τοὺς τοῦ χωρίου οἰκίτορας κέκληκε μεθ' ὧν κάκεινον τὸν ἀπογραφέα εἰς δεξιῶσιν μετεκαλέσατο. ὁ δὲ ἔλθων καὶ ἀναπεσὼν μετὰ τῶν ἄλλων ²⁵ δαιτυμόνων, οὐχ ὁμοίως αὐτοῖς τῶν παρατιθεμένων ἦσθιεν, ἀλλ' ἄσιτος ἐκαθέζετο. λέγει οὖν ὁ ἐστιάτωρ αὐτῷ· ‘πόθεν καὶ τίς εἶ, ὦ ἑταῖρε;’ ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· ‘ὀδίτης εἰμί, ὡς ὄρας, κάκ μακρᾶς παραγί-

5 ἀγαγῶν 6 καταπάσας 12 οὗτος] αὐτὸς *cod.*,
 ἐκεῖνος P 17 μηδὲν *cod.*; οὐδεμίαν P *cf.* 146, 17 19 δ'
om. cod. καὶ ἐπανερχόμενος P 25 δαιτυμόνων *cod.*, *ni*
fallor παρατεθειμένων?

νομαι χώρας. ἐκ γὰρ τῆς ἐνεγκαμένης ἐξῆλθον τοῦ σοφίαν μαθεῖν καὶ τὰ τῶν πονηρῶν κατανοῆσαι γυναικῶν μηχανήματα. ταῦτα αὐτοῦ εἰρηκότος, φησὶν ὁ ἐστιάτωρ πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σύζυγον· ὁ ἀνὴρ οὗτος ξένος τοῦδε τοῦ χωρίου πεφύκει καὶ οὐδὲν ὅλως ἔφαγεν. ἔξελθὼν δὲ τῆς ἰδίας πατρίδος καὶ τὰς χώρας περιῶν, τὰς τῶν γυναικῶν ἀπάσας, ὡς φησὶν, ἐκμεμάθηκει μηχανουργίας, καὶ ταύτας γραφῆ παραδέδωκεν. ἀλλ' ἀναστᾶσα, γύναι, παρασκευάσον αὐτῷ τὰ πρὸς βρωσίν καὶ πόσιν ἀρμόζοντα αὐτῷ, ὡς ἂν παρ' ἡμῶν δεόντως φιλοφρονηθείη. ὁ μέντοι ἀνὴρ ἐξειπῶν ἔξεισιν. ἡ δέ γε γυνὴ τὸν ὀδοιπόρον (ἔρωτῶσα) 'τί πεποίηκας' φησὶν 'ἄνθρωπε; γέγραφας πᾶσαν τῶν γυναικῶν τὴν πονηρίαν; ὁ δὲ 'ναί' φησὶ 'πάσας αὐτῶν ἀπεγραψάμην τὰς μηχανουργίας καὶ τοὺς αὐτῶν δόλους καὶ σκαιωρίας διελαβόμην, μηδὲν τι τούτων τὸ παράπαν ἔασας ἀσήμαντον.' ἐκείνη δὲ ταῦτα παρ' αὐτοῦ ἐνωτισθεῖσα, ἔγνωκεν ὡς ματαιόφρων ὁ ὀδοιπόρος καὶ ἀσύνητος καθέστηκε. καὶ πρὸς αὐτὸν κατ' εἰρωνείαν ἐφθέγγετο· 'καὶ ἐπέλεπερ, ὡς φάσκεις, τὰ γυναικεῖα μηχανήματα γέγραφας, ἀδύνατόν ἐστι γυναικί, εἴτε κάμοι αὐτῇ, τεχνάσασθαι τι πρὸς σὲ ἢ διὰ λόγου ἢ διὰ τινος πράξεως; πλὴν ἀκουσον τῶν ἐμῶν ρημάτων. ἰδοὺ [ὡς] ὄρας τὸν ἐμὸν ἄνδρα ὡς εἰς βαθὺν ἔλη-

1 ἐνεγκαμένη] patria 5 πεφύκει cf. 138, 23 6 καὶ πᾶσας τὰς χώρας? — ὅλας P 8 ἐκμεμάθηκει? 11 ἡμῶν P cf. 147, 20 φιλοφρονηθείη] 138, 18. ὡς ἂν .. τραφῆ P 12 ἐξειπῶν ταῦτα? τὸν ὀδοιπόρον .. φησὶ in hac recensione ferri nequit: itaque aut addendum erat πρὸς, aut quod fecerit ἔρωτῶσα quemadmodum exhibet P, aut restituendus dativus 13. 22 γέγραφας P quoque, ut non sit addenda praepositio ἀπό 22 εἴτε] etsi vel 25 codex caret narratione quae in P legitur p. 72, 23 — 75, 22 ὡς seclusi

λάκει γῆρας, νεᾶνις δ' ἐγὼ καὶ (τῆς) τῶν ἀνδρῶν
 συνουσίας πάνυ ἐφίεμαι. καὶ σὺ δ' ὡς ὀρῶ νέος εἶ,
 ἔτυχε δὲ καὶ κατακόρως φαγῶν καὶ πιών, ἔτυχε δ'
 ὡσαύτως καὶ ὁ σύνευνος ὁ ἐμὸς ἀποδημῶν. ἐγε-
 ρθεις οὖν, τὴν ἔφεσί μοι ἐκπλήρου. ταῦτα εἰπούσης 5
 τῆς γυναικὸς πρὸς ἀπάτην τοῦ ὀδοιπόρου, πείθεται
 τοῖς λόγοις αὐτῆς. καὶ ἀναστὰς ὡς εὐήθης καὶ ὄν-
 τως ἡλίθιος, τὴν ζώνην ἔλυε τοῦ ἰδίου φιμιναλίου
 τοῦ τὴν κλίνην ἐπαναβῆναι. ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ τὸ
 πρὸς ἐπιμιξίαν αὐτοῦ ταχυρρεπές τε καὶ ῥᾶδιον, τὰς 10
 χεῖρας τῇ ἑαυτῆς ἐπιθεῖσα κεφαλῇ μεγαλοφώνως
 ἐκραύγασεν. εὐθέως δὲ οἱ τοῦ χωρίου κάτοικοι ἐπὶ
 τῇ αὐτῆς κραυγῇ πρὸς τὴν οἰκίαν ἐπέθεον ἰδεῖν τί
 τοῦτ' ἦν. ὁ δὲ γε ὀδοιπόρος, ἐκείνης οὕτω βοώσης
 τῶν τ' ἐγγχωρίων πρὸς αὐτὴν ἐρχομένων καὶ τῆς 15
 τραπέξης ἔτι πρὸ αὐτοῦ ἰσταμένης, ἦν δεδιὼς ἐς τὰ
 μάλιστα, ἐρυθριῶν καὶ ἀμηχανῶν ἐπὶ τῷδε. εἰσ-
 ελθόντες δὲ οἱ ἀγροῖκοι λέγουσι τῇ γυναικί· 'τίνος
 ἔνεκεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὦ γύναι, ἀνεβόησας'; ἡ δὲ φησι
 πρὸς αὐτούς· 'οὗτος ὁ ξένος παρ' ἡμῶν φιλοφρο- 20
 νούμενος καὶ ἀπὸ τῆςδε τῆς τραπέξης ἐσθίαν, ὑπό p. 77
 τινος θρύμματος τὴν φάρυγγα χαλεπῶς ἐπεσχέθη
 καὶ μικρὸν ὅσον ἐκινδύνευεν ἀπαγχονισθῆναι. ἐγὼ
 δ' αὐτίκα ἐπὶ τῷδε τῷ συμβάντι ἀθρόον καιρίως
 ἀλγήσασα καὶ τὸν ἄνδρα τελέως ἐκλιπεῖν ὑποτοπᾶ- 25

1 τῆς om 5 μοι] μου P 7 αὐτός εὐήθιος cod.,
 quod fortasse seruandum erat; est enim qui hoc nomine utitur
 8 φημιναλίον? sed uide Suid, in h. u. et in ἀναξυρίδας et Din-
 dorffium in St. Th. 2, 394 extr. in βρακίον 9 τοῦ] τῷ
 11 ἑαυτῆς: s m. pr. postea add. 11—15 plenius P 14 in mar-
 gine εἰς 16. ἰσταμάλιστα: quae scriptura hyphen in hoc libro
 frequentissima est 20 ὁ παρ' P ἡμῶν hoc loco P quoque
 exhibet 21 καὶ om P 24 καιρίως adeo ut paene more-
 retur 25 ἄν ἐκλιπεῖν?

σασα οὕτως ἐκραύγασα. νυνὶ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ ἀρω-
 γῆς προφθασάσης, ἀπηλλάγη ταύτης τῆς συνοχῆς
 καὶ τῆς προτέρας εὐξίας ἐν καταστάσει γέγονε.
 ταῦτα εἰπούσης αὐτῆς ἐξίσαιν οἱ ἐπιδραμόντες ἄπαν-
 5 τες. ἡ δὲ γυνὴ προσπελάσασα τῷ ὀδοιπόρῳ ἔφησεν
 οὕτως· ἄρα γε τοῦτο, ὅπερ ἤδη διεπραξάμην εἰς σέ,
 τοῖς λοιποῖς προσαπεγράψω; ὁ δὲ ξένος· οὐ, φη-
 σίν· οὐδαμῶς. ἡ δὲ· μάτην τοίνυν, ὧ ἄνθρωπε,
 τοὺς κόπους καὶ τὴν δαπάνην ἀνάλωσας. πολλὰ γὰρ
 10 ἀγωνισάμενος ἀνηνύτοις ἐπεχειρήσω, τὰς δὲ τῶν
 γυναικῶν μηχανουργίας οὐπῶ κατενόησας. ὁ δὲ,
 ἅμα τῷ λόγῳ διεγεσθεις καὶ τὰ γραφέντα διενεγκών,
 τῷ πυρὶ ἀπετέφρωσεν. εἶτα καὶ θειαζόμενος ἔλεγεν
 'οὐδεις βροτῶν διαγνῶναι δύναται' ἂν τὰ τῶν γυναι-
 15 κῶν πανουργεύματα. μετὰ δὲ ταῦτα διαπορούμενος
 καὶ μηκέτι προσθεις τὰ γυναικεῖα ζητεῖν, πρὸς τὴν
 ἰδίαν πατρίδα ἐπάνεισι καὶ ἀπεριέργῳ τῇ γνώμῃ
 νόμιμον ἑαυτῷ γυναικεῖα ἠγάγετο.

Ἐκ τούτων τοίνυν, ὧ βασιλεῦ, τῶν τῷ κράτει
 20 σου νῦν ἐξηγημένων πρὸς τῆς ἐμῆς εὐτελείας, ἴσθι
 ἀσφαλῶς ὡς ἀπέραντος ἢ τῶν γυναικῶν μοχθηρία.
 78 καὶ μὴ οὕτως ἀσυλλογίστως πρὸς τὴν τοῦ παιδός
 σου συναρπαγῆς διαχείρισιν ψιλαῖς ὑποθήκαις οὕτω
 (κακοτρόπον) γυναικός. εἰ γὰρ τὸν υἱὸν θανάτῳ
 25 ὑποβάλοις, τίς ἄρα ἔσται τὸ ἀπὸ τοῦδε ἐπὶ τῇ σῇ

1 ἀρωγῆς 4 δραμόντες 7 λοιποῖς ἀπεγράψω
 10 ἐπεχειρήσω? quo uerbo medio Graeci recentiores utuntur
 12 διενεγκῶν auferens 13 ἐπετέφρωσεν θειαζόμενος]
 θανμάζων P 16 προσθεις uel προσθεις cod., προσέθηκε P:
 pergens 17 ἐπανήει? 23 διαχείρισιν i. e. interfectio-
 nem: διαχείρησιν cod. 24 κακοτρόπον om. cod.; poterat
 suppleri etiam κακογνώμον (58, 17) πονηρᾶς πανουργου
 ἀναισχύντου uel horum simile adiectiuum 25 uberius P.

πεποιθῶς προσπαθεία; τούτων ὁ Κῦρος πρὸς τοῦ
 ἑβδόμου συμβούλου τοῦ σοφωτάτου ἀκροασάμενος,
 εὐθέως ἕνα τῶν δορυφόρων αὐτοῦ προσεκαλέσατο,
 στείλας τῷ σπεκουλάτωρι καὶ κελεύων μηδαμῶς ἀπο-
 κτεῖναι τὸν υἱὸν αὐτοῦ. εἶτα τῆς ὀγδόης ἐφισταμέ- 5
 νης ἡμέρας λύεται μὲν τοῦ τῆς σιωπῆς δεσμοῦ ἢ
 τοῦ παιδὸς γλῶττα, καὶ ἀρξάμενος φθέγγεσθαι λέγει p. 79
 πρὸς τινα κόρην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἰστα-
 μένην· ταχέως ἀπελθοῦσα, νεᾶνις, κάλεσόν μοι τὸν
 τῶν φιλοσόφων τοῦ ἐμοῦ πατρὸς καὶ βασιλέως πρῶ- 10
 τεύοντα. ἢ δὲ τῆς φωνῆς ἀσμένως τοῦ νεανίσκου
 ἀκούσασα, πορεύεται πρὸς τὸν φιλόσοφον τὸν τῶν
 ἑτέρων διαφορώτατον καὶ ἀπαγγέλλει αὐτῷ λέγουσα
 ὡς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς φθέγγεσθαι ἀπήρξατο καὶ
 προσκαλεῖται σε εἰς αὐτὸν παραγίνεσθαι. ὁ δὲ αὐ- 15
 τῆκα δρομαίως πρὸς αὐτὸν παραγίνεται καὶ τοῦτον
 χαριέστατα περιπτυσσάμενος ἡσπάσατο. εἶτα ὁ παῖς
 προσφθεγγάμενος τῷ φιλοσόφῳ, ἀνακαλύπτει αὐτῷ
 ὅτου χάριν παρ' ὅλας τὰς ἑπτὰ ἡμέρας σιωπῶν διε-
 τέλει· ἀλλὰ μὴν καὶ ὅσα πρὸς αὐτὸν ἢ πονηρὰ τοῦ 20
 βασιλέως παλλακῆ ἀφρόνως λελάληκε, δῆλα τῷ φι-
 λосоφῷ πεποίηκε. καὶ προσέθετο λέγων· μέγας
 τὰς εὐχαριστίας ὑπέχω τῷ θεῷ τε καὶ ὑμῖν, ὅτι με
 βιαίου καὶ ἀδίκου θανάτου τὸν ἀναίτιον ἐλυτρώ-
 σασθε, καὶ τὸν πατέρα μου καὶ βασιλέα τῶν τῆς 25
 μοχθηρῶν σκαιωριῶν [γυναικὸς] ἐξηρπάσατε. ἀλλὰ
 μοι, κύριέ μου, πορεύθητι πρὸς τὸν βασιλέα καὶ

4 στείλας] noli addere ἀπο 12 τὸν ἑτέροις cod.: ἄνδρα
 τῶν ἄλλων P 15 παραγενέσθαι P 22 προσέθηκε P
 25 τὸν π. μου καὶ β. om. P 26 γυναικὸς deleui, quamquam
 dubitans, cum Byzantini in uerborum ordine artificiose inmutando
 ualde sibi placuerint 27 μοι] νῦν P

γνώρισον αὐτῷ ὅσα σοι δεδήλωκα καὶ διωμίληκα,
 πρὶν ἢ κακότεροπος γυνὴ πρὸς αὐτὸν εἰσελθεῖν καὶ
 τὰς τούτου διαφθεῖραι ἀκοὰς ὡς τὸ πρότερον. ὁ δὲ
 φιλόσοφος τῷ παιδί ἀπεκρίνατο· ἴνῳσκε, ὦ νεα-
 5 νία, ὡς καὶ ὁ σὸς διδάσκαλος ἅμα τῷ τῆς σῆς
 λαλιᾶς ἀκουτισθῆναι αὐτῷ πρὸς τὸν βασιλέα παρα-
 γενήσεται. ὁ δὲ παῖς ἄληθῶς φησὶ· τοῦτο εἶπας,
 κύριέ μου· τὴν σήμερον γὰρ κάκεινος πρὸς τὸν βα-
 σιλέα ἐλεύσεται. τούτων οὕτω παρ' ἀμφοτέρων πρὸς
 10 ἀλλήλους διαλεχθέντων, ἐγείρεται ὁ φιλόσοφος μετὰ
 σπουδῆς καὶ πρὸς τὸν βασιλέα πορεύεται. καὶ εἰσελ-
 15 π. 80 θῶν πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν συνήθη τούτῳ ἀποδιδούς
 προσκύνησιν; λέγει αὐτῷ· βασιλεῦ, ξῆθι εἰς τὸν
 αἰῶνα. χαρᾶς σοι κομίζω εὐαγγέλια· σήμερον γὰρ ὁ
 15 υἱός σου τῶν τῆς σιωπῆς δεσμῶν λέλυται καὶ φθέγ-
 γεσθαι ἤρξατο καὶ με πρὸς τὸ σὸν ἐστείλατο κράτος
 δηλωῶσαι τῇ σκηπτουχίᾳ σου τὰ περὶ αὐτοῦ ἅπαντα.
 καὶ ταῦτα εἰπὼν διεσάφησεν αὐτῷ ὅσα παρὰ τοῦ
 παιδὸς ἠκηκόει. ὁ δὲ βασιλεὺς χαρᾶς ὅτι πλείστης
 20 ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ τοῦ φιλοσόφου πληρωθεὶς καὶ ὡσπερ
 ἄλλος ἐξ ἄλλου ὑφ' ἡδονῆς καταστάς, πρῶτα μὲν
 δώροις τὸν ἄνδρα τῶν ἀγαθῶν εἵνεκεν ἀγγελιῶν
 ἐδεξιῶσατο, εἶτα καὶ τινὰς τῶν αὐτοῦ δορυφόρων
 ἀπέστειλε, μετακαλούμενος τὸν παῖδα σὺν πολλῇ
 25 ταχυτητί. ὅς πρὸς τὸν βασιλέα ταχὺ παραγίνεται καὶ
 εἰσελθὼν προσεκύνησεν αὐτῷ. ἀνέστη δὲ τοῦ θρό-
 νου ὁ βασιλεὺς ἐκ περιχαρίας καὶ τῷ υἱῷ χαριέντως
 προσυπήνητησε καὶ αὐτὸν περιπτυσάμενος ποθεινό-

2 optatum noli scriptori eripere 7 ὁ δὲ . . . ἐλεύσεται
 9 om P 9 pr. παρὰ ne delendam censeas prohibet τού-
 των 14 Luc. 2, 10. 11. σήμερον· ὁ γὰρ P 16 ἔστειλεν?
 cf. 145, 12. 153, 7. 152, 1 27 περιχαρίας?

ατα ἤσπασατο. ὁ δὲ παῖς ἀνοίξας τὸ στόμα, χαίρειν
 προσφθέγγεται τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ τῆς χειρὸς τοῦτου
 φατήσας συνεδριάζειν αὐτῷ ἐπὶ τῆς βασιλικῆς κα-
 ἔδρας ἐκέλευσεν. εἰτά φησι πρὸς τὸν φίλλατον υἱόν·
 τίς ἄρα ἢ αἰτία ἐτύγγανεν, ᾧ τέκνον ποθεινότατον,⁵
 ἧς ἐπὶ ταῖς προλαβούσαις ἑπτὰ ἡμέραις τοσαύτης
 ου σιωπῆς καὶ ἀφωνίας, καὶ ὅτου χάριν οὐδ' ὄλωσ
 οι ἐν αὐταῖς λελάληκας, ὡς καμὲ διὰ τῆς σῆς σιγῆς
 ἰπὸ τῶν τῆς γυναικὸς φημάτων πρὸς ὄλεθρόν σου
 ἕναρπάξεσθαι καὶ πειρᾶσθαι σε ἀνελεῖν; ὁ δὲ νέος¹⁰
 ῶ βασιλεῖ καὶ πατρὶ ἀπεκρίνατο· ὁ θεὸς, βασιλεῦ,
 ἰς ἐστὶν ἀρωγὸς τῷ ἀνθρωπείῳ γένει, οὗτός με τῆς
 σφαγῆς διεφύλαξεν. ὅτι δὲ μὴ ἐφθεγγόμην τῷ κρᾶ-^{p. 81}
 ει σου ἐφ' ὄλαις ταῖς προλαβούσαις ἑπτὰ ἡμέραις,
 ἰνώσκει, ᾧ δέσποτα, ὡς ὑπὸ τοῦ διδασκάλου μου¹⁵
 Συντίπα ἐντεταλμένος ἐτύγγανον, μὴ τὸ παράπαν
 ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν λόγον τινα φθέρξασθαι. ὅτι
 δὲ καὶ ἡ γυνὴ αὕτη πρὸς τὴν σφαγὴν μου τὸ κράτος
 σου παρώρμα, γνωρίζω σοι, βασιλεῦ, καὶ περὶ ταύτης,
 ὡς ὅτε πρὸς σὲ μετὰ τὸ πέρας τῆς διδασκαλίας τοῦ²⁰
 ἐμοῦ μυσταγωγῶ παραγέγονα, καὶ με μετ' ὀλίγον
 τῇ γυναικὶ ταύτῃ παρέδωκας, κάκεινη με πρὸς τὴν
 αὐτῆς οἰκίαν ἀπήγαγεν, εὐθύς ἡ γυνὴ ἀκολάστως
 ἔχειν τυγχάνουσα, πρὸς συνουσίαν ἑαυτῆς με ἠρέ-
 θιξε καὶ ἠρέϊτο με συγγενέσθαι αὐτῇ. ἐγὼ δὲ σφο-²⁵
 δρῶς ἐπὶ τῷ ἀτόπῳ τοῦ πράγματος, ὡς ἔδει, χαλε-
 πήνας καὶ κατ' αὐτῆς ὀξύτατα θυμωθεῖς, ὑπὸ τῆς
 κατασχούσης με τότε τοῦ θυμοῦ συγχύσεως καὶ τα-
 ραχῆς ἐπελαθόμην τῆς τοῦ διδασκάλου ἐντολῆς, ἣν

3 αὐτῷ P *quoque* 12 ἀρωγός ἀνθρωπίνῳ P τῆς
 ἀδίκου σφαγῆς P ut 153, 15 16 ἐντεταλμένον *cod.*, παρηγ-
 γελμένος ἤμην P 19 ταύτης] τούτου P *in margine in*

μοι ἐν ταῖς ἑπτὰ ἡμέραις σιγᾶν διεστείλατο. καὶ ἀποκριθεὶς ἔφη τῇ γυναικί· „οὐδὲν τό γε νῦν ἔχον περὶ ὧν μοι ἔφης, ὦ γύναι, πρὸς σέ ἀντιφθέγγομαι, ἄχρις ἂν ἑπτὰ ἡμέραι τὸ ἀπὸ τοῦδε παρέλθοιεν, πα-
 5 ραρρυνειῶν δὲ τούτων καθὼς σοι προσήκει περὶ ὧν
 p. 82 μοι λελάληκας ἀπολογήσομαι.“ ταῦτα οὖν, ὦ βασι-
 λεῦ, μόνα τῇ γυναικί τῷ τότε ἀντεφθεγγάμην, μηδὲν ἕτερον μηκέτι προσθεὶς ἢ ἄλλο τι φθεγγάμενος ἄχρι τῆςδε τῆς σήμερον ἡμέρας. καθὸ δέ γε τὰ τῇ γυ-
 10 ναικί ἀρεστὰ οὐδαμῶς ἐγὼ τότε διεπραξάμην, εὐθύς ἐκείνη πολλῶν δέει ληφθεῖσα κἀντεῦθεν κινδυνεῦσαι δι' ἐμοῦ ὑφορωμένη ἔσπευδεν ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπωλείας με θέσθαι παρανάλωμα, καὶ σέ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς τὴν σφαγὴν μου παρώτρυνεν ἢ κακώτροπος.
 15 ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς ἐμῆς γε σιωπῆς αἴτιον ἤδη σου τῇ σκηπτουχίᾳ δεδήλωται· τοῦ λοιποῦ δὲ εἴπερ εὐδοκοίη καὶ ἐθέλοι τὸ κράτος σου, προσταξάτω ἱκανὸν ὄχλον συλλεθεῖν καὶ πάντας τοὺς φιλοσόφους, ὅπως ἐπ' ἀκροάσει αὐτῶν ἀνακαλύψω ἐπὶ τοῦ ἀνακτορικοῦ
 20 σου βήματος ἦν με διδασκαλίαν ὁ φιλόσοφος Συντίπας ἐξεδίδαξε.

Τούτων ἀκούσας ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ υἱοῦ τῶν ῥημάτων, ἐπὶ πλείον ἔχαιρε μᾶλλον καὶ σφόδρα ἡγαλλιάτο. ὃς καὶ κελεύει πάντας τοὺς φιλοσόφους καὶ
 25 εἰδήμονας συναθροισθῆναι, ἀλλὰ μὴν καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ. καὶ μὲν δὴ πάντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ πρὸς τὸν βασιλέα συνῆλθον. παραγίνεται δὲ καὶ ὁ

4 τοαποτοῦδε *et sim.* 16. 23. 26. *cf.* 147, 16 ἄχρις
 ἂν . . παρέλθοιεν *cf.* 138, 18 7 τῷ τότε *aliquotiens usur-*
 rauit 8 ἄλλο τι, *ut saepe* 9 σήμερον *non erit delendum*
 10 ἐγὼ τότε] ἔγωγε *ut P?* 12 ὑφορωμένη *uel ὑφορων-*
 μένη 19 ἐπ' *non est quod mutetur in ἐν* 23 [μᾶλλον]?
 om P

τοῦ παιδὸς διδάσκαλος, καὶ εἰσελθὼν προσεκύνησε
 τὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς γῆς. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν
 ἔφη πρὸς αὐτόν· 'ποῦ ἦσθα μέχρι τοῦ νῦν, σοφώ-
 ταιε *Συντίπα*; ὅτι γε διὰ τῆς σῆς ἀποδημίας μικροῦ
 δεῖν τὸν υἱόν μου ἀπέκτεινα.' ὁ δὲ *Συντίπας* αὐτῷ ⁵
 ἀπεκρίνατο· 'ἐγὼ, βασιλεῦ, τῷ υἱῷ σου ἔφ' ὅλαις
 ἡμέραις (ἑπτὰ) σιγᾶν ἐνετειλάμην, καθότι τὰ περὶ ^{p. 83}
 τῆς αὐτοῦ τύχης δι' ἀστρολογικῆς συζητήσεως ἐξε-
 ρευνήσας, ἔγνω ὡς, εἰ ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν
 φθέγγοιτο, παραχρῆμα θανάτῳ ὑποβληθείη· ὅθεν ¹⁰
 καὶ τοῦ σοῦ κράτους ἐμαντὸν πόρρω πεποίηκα, ἕως
 ἂν ἡ τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν περαιωθῆι διωρία. καὶ κα-
 λῶς ὁ υἱός σου πεποίηκε, μηδαμῶς σοι φθνεγξάμενος
 ἐν αὐταῖς.' ὁ δὲ βασιλεὺς ἔφη· 'χάρις μεγίστη τοί-
 νην τῷ ἀθανάτῳ θεῷ, ὅτι μου τὸν υἱόν τῆς σφαγῆς ¹⁵
 διεφύλαξεν. εἰ γὰρ τοῦτον παρ' ἐμοῦ ἀναιρεθῆναι
 συνέβαινε, ἐκαρθῆναι ἂν ἐκινδύνευε τὸ ἐμὸν τῆς
 γῆς ὄνομα.' ταῦτα εἰπὼν ὁ βασιλεὺς προσκαλεῖται
 τοὺς φιλοσόφους, οὓς ἐγγυτέρω σὺν τῷ *Συντίπα*
 παραστησάμενος, τοῦ παιδὸς ἐκ δεξιῶν συνέδρου ²⁰
 τῷ βασιλεῖ καθεστηκότος, ἐπηρώτα τοὺς φιλοσόφους
 λέγων· 'γνωρίσατέ μοι νῦν, εἴπερ ἄρα τὸν ἐμὸν
 υἱὸν ἐντὸς τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν ἀνηρηκέναι εἶχον,
 τί μιν τὸ αἴτιον τῆς ἐκείνου σφαγῆς ἐπεγράφετο, ἐμοί,
 τῷ υἱῷ μου ἢ τῇ γυναικί;' ἐγγίξουσι δὲ τῷ βασιλεῖ ²⁵
 τέτταρες τῶν φιλοσόφων. ὧν θάτερος ἀποκριθεὶς
 ἔφη· 'ἡ αἰτία αὕτη, ὦ βασιλεῦ, τοῦ *Συντίπα* ἐτύγ- ^{p. 84}

4 γε] καὶ P διὰ τῆς σ. ἀποδημίας i. e. more Byzantinorum idem atque διὰ τὴν σὴν ἀποδημίαν. διὰ τὸ σὲ μὴ φαίνεσθαι P 7 ἑπτὰ i. e. ζ' in codice excidit in pagina extrinseca 12 cf. 152, 4 19 τοὺς φιλοσόφους habet P quoque
 20 συνεδρίου 23 ἀνηρηκέναι εἶχον] interfecissem
 24 ἐπεγέγραπτο P

χανεν. ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνος ὡς ἡ ἐντὸς τῶν ἐπτά
 ἡμερῶν τοῦ σοῦ παιδὸς λαλιὰ κίνδυνον αὐτῷ ἦδει
 ὅτι ἐπάγει, ἵνα τί μὴ παρ' ἑαυτῷ τοῦτον ἐτήρει,
 ἀλλὰ πρὸς τὸ σὸν κράτος ἀπέστειλεν; οὕτω τοῦ
 5 ἐνὸς φιλοσόφου εἰπόντος, ὁ δεύτερος ἀπεκρίνατο·
 'οὐ τοῦτό γε ὁ φάσκες εὐάριστον· οὐ γὰρ τις
 αἰτία τῷ Συντίπα πρόσεστι, καθότι οὐχ οἶός τε ἦν
 τὸν παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα ὑποσχεθέντα ὄρον
 ἐλλεῖψαι ἢ πλεονάσαι, οὔτε τῷ βασιλεὶ τὸ παράπαν
 10 διαψεύσασθαι. καὶ διὰ τοῦτο πόρρω τῶν ὀφθαλμῶν
 αὐτοῦ ἀπομακρύνας ἑαυτὸν ἀπέκρυψε, τὸν δέ γε
 παῖδα τῷ βασιλεὶ ἐξαπέστειλεν. ὅθεν ἡ αἰτία τῷ τῆν
 τοῦ παιδὸς ἀναίρεσιν ἐπιτάξαντι πρόσεστιν.' ἀπο-
 κριθεὶς δὲ καὶ ὁ τρίτος φιλόσοφος ἐφησεν· 'οὐχ
 15 οὕτως ἐστὶν ὡς σὺ φῆς· οὐ γὰρ ὁ βασιλεὺς τοῦ
 πράγματος αἴτιος· ἀλλ' ὥσπερ οὐδὲν ψυχρότερον
 τῆς τε καφουραῶς καὶ τοῦ ξύλου ὁ σάνταλον ἢ σунή-
 θεια οἶδε καλεῖν, ἀμφοτέρω δὲ ἀλλήλοις παρά τινας
 συντριβόμενα σπινθῆρας πυρὸς μᾶλλον ἀποτελοῦ-
 20 σιν, οὕτω καὶ ἕκαστος ἀνὴρ κἂν ἄγαν εἰη συνετὸς καὶ
 ἀρχίνους, ἅμα τῷ αὐτὸν γυναικὶ προσομιλήσει καὶ
 p. 85 μᾶλλον τῇ παρ' ἑαυτοῦ ποθομένη, εὐθύς ὑπ' αὐ-
 τῆς τοῦ ἰδίου σκοποῦ πρὸς τὸ ταύτης μεθέλκεται
 θέλημα. ἡ γυνὴ τοίνυν τούτου ἐστὶν αἰτία τοῦ
 25 πράγματος, ὅτι περ ψευδῶς τοῦ παιδὸς κατειπύσα
 πρὸς ἀπάλειαν αὐτοῦ τὸν βασιλέα παρώτρυνε.' παρ-
 ελθῶν δὲ καὶ ὁ τέταρτος φιλόσοφος ἐφη· 'οὐδ'

1 ὡς noli delere 5 cf. 18, 1 8 accusatiuus τὸν . . ὄρον
 non est permutandus cum genetiuo. pro u. ἐλλεῖψαι P exhibet
 ὀλιγῶσαι τῷ βασιλεὶ datiuum adiunxit u. διαψεύδομαι ut
 simplici u. ψεύδομαι Noui Foederis scriptores et Septuaginta qui
 dicuntur 16 aliter P 18 cf. 15, 6 19 μᾶλλον i. e.
 μάλιστα 20 εἰη scriptoris est 24 ἐστιν

οὕτως ἔχει ὡς εἰρηται. οὐδὲ γὰρ ἡ γυνὴ αἰτία καθέστηκεν, ἐπεὶ καὶ εἰώθεν ὡς τὰ πολλὰ ὄψις εὐειδοῦς νεανίσκου θέλει τὴν φύσιν τῆς γυναικός, καὶ ὡς ἀπαλωτέραν θηρᾶσθαι μᾶλλον, εἰ ἐτύγχανε καὶ ἀλλήλοις αὐτοὺς κατὰ μόνας προσομιλεῖν. τότε γὰρ ἡ γυνὴ ἐπὶ πλεον πρὸς τὴν τοῦ νέου γαργαλίξεται συνουσίαν καὶ διερεθίξει αὐτὸν εἰς ἐκπλήρωσιν τῆς ἰδίας ἐφέσεως. ὅθεν καὶ αὕτη ἡ γυνὴ τῷ αὐτῷ συνεσχέθη ἔρωτι, ἐπεὶ δὲ οὐδαμῶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς αὐτῇ συγκατέθετο, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον διαπειλεῖν ἐδόκει αὐτῇ, ἐδεδίει πάντως αὐτὸν ἡ γυνὴ καὶ ἐαυτὴν ἔσπευδεν ὑφορωμένου κινδύνου διατηρηῆσαι, κἀνεῦθεν τὴν τοῦ νέου ἀναίρεσιν ὡς αὐτῇ συμφέρουσαν ἐπετήδευεν. ὅθεν ἡ αἰτία τῷ νεανίσκῳ προσέστιν, ὅτι μὴ τὴν ἐντολὴν τοῦ διδασκάλου τετήρηκεν, ἀλλ' ἐφθέγγετο τῇ γυναικὶ δειμαλέον καὶ ἀπότομον λόγον. ὑπολαβὼν δὲ καὶ ὁ Συντίπας λέγει ὅτι οὐκ ἔστιν οὕτως ὡς ὑμεῖς φατεῖ· οὐδὲ ὁ παῖς αἰτιος καθέστηκε. καὶ γὰρ οὐδὲν τῆς ἀληθείας μείζον, καὶ πᾶς ὃς φάσκει σοφιστικὸν ἑαυτὸν τυγχάνειν, καὶ διαψεύδεται ἐς τὰ μάλιστα, ἔξουδένωται πᾶσα ἡ αὐτοῦ σύνοσις, καὶ οὐκ ἔστι σοφὸς ὁ τοιοῦτος οὔτε μοῖρα σοφῶν συνηρίθμηται, ἀλλὰ τῆς τῶν ψευδολόγων καὶ ὑποκριτῶν ὁμηγύρεως καθέστηκεν.

Ἐπολαβὼν δὲ καὶ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς λέγει τῷ πατρὶ· ὀδέποτα βασιλεῦ, ἐπίτρεψον κάμοι ἀπόλογόν

4 θηρᾶσθαι, (καὶ ἔτι) μᾶλλον εἰ τυγχάνει? — ἀγρεύει... ὡς ἀσθενεστέρην· καὶ μάλιστα γίνεται τοῦτο, ὅταν τύχωσι. P 6 ἐπιπλεον cod., qualia plerumque non indicavi
8 αὐτοῦ? 12 in margine id' ὑφαρωμένου] ὑφορωμένου τοῦ? 18 οὐδὲ γὰρ ut P? 20 τυγχάνειν, διαψεύδεται. καὶ ἐσταμάλιστα ε. cod., εἶτα ψεύδεται πλεῖστα P 22 οὐδὲ? cf. 144, 24. paululum differt P

τινα πρὸς ταῦτα εἰρηκέναι. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε
 καὶ τὸν υἱὸν ἀποκριθῆναι. κακείνος εὐθύς τοῖς φι-
 λосоφοῖς φησίν· ἢ ἐμὴ γυνῶσις πρὸς τὴν ὑμετέραν
 σοφίαν ὡς μύια πρὸς δράκοντα πέφυκεν, ἀλλ' ὅμως
 5 μου τῶν φημάτων ἀκούσατε. Ἦν γάρ τις ἀνὴρ ὃς
 p. 87 ἐστίασιν τινα πολυτελεῖ παρετοιμασάμενος πολλοὺς
 δαιτυμόνας εἰς δεξιῶσιν κέκληκεν. εἶτα τούτων ἀνα-
 πεσόντων καὶ ἐσθιόντων, γάλα τούτους πεπωκέναι
 παρεσκεύασεν. ἐστειλεν οὖν πρὸς τὴν ἀγορὰν τῆ-
 10 ἑαυτοῦ δούλην ἀνήσασθαι γάλα τοῖς κληθεῖσιν ἀν-
 δράσι. ἢ δὲ λαβοῦσα τὴν χύτραν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν
 ἐπορεύθη καὶ γάλα ἀνήσατο, καὶ ἐπιθεισα τὴν χύ-
 τραν τῇ ἑαυτῆς κεφαλῇ πρὸς τὴν τοῦ κυρίου αὐτῆς
 οἰκίαν ἐπανήρχετο. αὐτῆς δὲ πορευομένης, λούπος
 15 ἄνωθεν καταπτάς, ὄφιν δὲ τινα ἐπιφερόμενος, ἐπὶ
 τὴν χύτραν κατέρριψε τὸν ἴον τοῦ ὄφεως. οὗτος
 γὰρ σφόδρα ὑπὸ τῶν ὀνύχων τοῦ λούπου συνεχό-
 μενος, ἀπὸ τῆς πολλῆς βίας τὸν ἴον παρὰ τὸ τῆς
 χύτρας ἐξήμεσε στόμιον. τοῦ δὲ γε ἰοῦ ἐν τῷ γάλακτι
 20 ἐμεθέντος, οὐκ ἦσθετο περὶ τοῦδε (οὐδὲν) τὸ παρά-
 παν ἢ δούλη. ἀχθέντος οὖν εἰς τὸν οἶκον τοῦδε τοῦ
 γάλακτος, ἐκπεπώκεισαν οἱ δαιτυμόνες αὐτό, καὶ
 εὐθέως τεθνήκασιν ἅπαντες· εἶπατε οὖν μοι, φιλό-
 σοφοι, τίς τοῦ φόνου γέγονεν αἷτιος; εἰς δὲ τῶν
 25 φιλοσόφων ὑπολαβὼν ἔφη· ὁ ἐστίατωρ· ἔδει γὰρ
 αὐτὸν τοὺς δαιτυμόνας μὴ πρὶν πιεῖν παραδοῦναι
 τοῦ γάλακτος, ἄχρις ἂν ἐπιτρέψαι τὴν δούλην τοῦδε

4 ἑλέφαντα P 8 πεπωκέναι cf. 103, 19 18 ἀπό]
 ὑπὸ P recte παρὰ] ἐπὶ? εἰς P 20 οὐδὲν adieci 22
 ἐκπεπώκεισαν cf. 138, 23 αὐτό sede sua offendit, sed ne
 αὐτοῦ reponatur prohibet ἐκπ.; ἐξ αὐτοῦ P 26 αὐτοῦ
 τοῖς δαιτυμόσι? sed παραδοῦναι uidetur idem significare atque
 εἶν 27 ἂν ἐπιτρέψαι cf. 152, 4 τῆνδε

τοῦ γάλακτος ἀπογεύσασθαι, εἶθ' οὕτω μετα- p. 88
 δοῦναι τοῖς φίλοις. " ἀποκριθεὶς δὲ θάτερος τῶν
 αὐτῶν ἐφησε φιλοσόφων· 'οὐχ οὕτως ἔχει τὸ πρῶγμα·
 οὐ γὰρ ὁ ἐστιάτωρ παραίτιος, ἀλλὰ τῷ ὄφει ἡ αἰτία
 πρόσεστιν.' ὑπολαβὼν δὲ ὁ ἕτερός φησιν· 'οὐδὲ 5
 οὕτως ἔχει ὡς φατέ· οὐδὲ γὰρ ὁ ὄφρις μέμψεως ἄξιος,
 ἐπειδήπερ τῇ βία τῆς πιεζούσης αὐτὸν συνοχῆς, ὑφ'
 ἧς καὶ ἀπαγχονισθῆναι κατηναγκάζετο, τὸν ἰὸν ἐξή-
 μεσεν.' εἶτα καὶ ἄλλος ἀπεκρίνατο τῶν φιλοσόφων·
 'ἡ αἰτία αὕτη τῷ λούπῳ μᾶλλον πρόσεστιν, ὅτιπερ 10
 ἐκείνου κραταιῶς τὸν ὄφιν συνέχοντός τε καὶ ἄγχον-
 τος, εἰς τὸ ἐμέσαι ὁ ὄφρις συνηλάθη.' παρελθὼν δὲ p. 89
 καὶ ὁ Συντίπας φησί· 'γνωστὸν ὑμῖν, ὧ ἄνδρες,
 ἔστω, ὡς ἅπαν θεοδημιούργητον ζῶον δύναμιν ἔχον
 ζωτικὴν οὐδὲν ἕτερον ἐσθίει ἀλλ' ὄπερ αὐτοῦ τῇ 15.
 φύσει ὁ θεὸς ἀπέταξε. τοιγαροῦν καὶ ὁ λούπος ἀπὸ
 τῶν τῆς γῆς ἐρπετῶν διατρέφεσθαι ὀρισθεὶς, ἀναί-
 τιος ἐπὶ τῷ συμβάντι καθέστηκεν.' ὁ δὲ βασιλεὺς
 ταῦτα εἰπόντων τῶν φιλοσόφων ἐνατενίσας τῷ νίῳ
 λέγει πρὸς αὐτόν· 'οἶμαι, ὧ νιέ, ὡς οἱ παρόντες 20
 φιλόσοφοι οὐκ ἐπίστανται τίνι τῶνδε προσυπῆρχε
 τὸ αἴτιον. πλὴν ἀλλὰ σὺ φράσον μοι, τίς ὁ γεγωναὶς
 αἴτιος.' ὁ δὲ παῖς τῷ βασιλεῖ ἀπεκρίνατο· 'οὐ κατὰ
 τι, ὧ δέσποτα βασιλεῦ, οἱ φιλόσοφοι σφάλλονται,
 οὐδ' ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες ἀλληναλάως 25
 φάσκουσι. πλὴν ὁ τοῖς τοῦ γάλακτος πεπωκόσι

8 κατηναγκάζετο cf. 58, 2 9 ὁ ἄλλος P 12 cf. 88,
 14 20 οἶμαι . . ὡς noli mutare 21 τῶνδε malui scribere
 quam τότε: τότε cod. quod si tenes interpretatus huius rei,
 offendit tempus praeteritum προσυπῆρχε. τίνι πάντων P
 22 πλὴν ἀλλὰ saepe coniunguntur 25 ἀλληναλάως 26 φά-
 σκουσι] σφάλλονται P

συμβεβηκῶς κίνδυνος τῇ εἰμαρμένῃ τούτων ἀπέ-
 κειτο, καὶ ἤμελλον οὗτοι τῷ τοιῷδε τρόπῳ τοῦ
 βίου ὑπεξελθεῖν. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν λόγον ὡς
 90 π. 90 5 λῖαν εὐάρμοστον ἀποδεξάμενος, ἦσθη ἐπὶ τῇ τοῦ
 5 υἱοῦ πάνυ συνέσει καὶ τῇ τούτου συλλογιστικῇ
 καὶ σοφιστικῇ ἀποκρίσει. καὶ φησι πρὸς τὸν Συν-
 τίπαν· αἰτησαι ὃ ἂν ἐθέλεις καὶ σοι πρὸς τῆς ἐμῆς
 βασιλείας βραβευθήσεται. ἀλλὰ καὶ εἴ τις περισσοτέρως
 σοι πρόσεστι διδασκαλία, καὶ τήνδε τὸν υἱόν μοι
 10 ἐκδίδαξον. ὁ δὲ Συντίπας ἔφη τῷ βασιλεῖ· γνωστοὶ
 10 ἔστω τῷ κράτει σου, ὦ βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν τῆς σο-
 φιστικῆς τέχνης καὶ λογιότητος τὸ παράπαν ἐνέλιπον
 ὅπερ μὴ τὸν υἱόν γε τὸν σὸν ἐξεδίδαξα, ὡς καὶ πάν-
 15 των τῶν ὑπὸ τὴν βασιλείαν σου φιλοσόφων ὑπέρ-
 15 τερον αὐτὸν καταστήναι. ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν
 πρὸς τοὺς μεγιστᾶνας καὶ τοὺς ὑπ' αὐτὸν φιλοσό-
 φους ἔφη· ἀρά γε ταῦτα φιλαλήθως ἡμῖν ὁ Συν-
 τίπας φθέγγεται; οἱ δὲ ἀπεκρίναντο· καὶ μάλα,
 ὦ δέσποτα. ὁ δὲ τῷ υἱῷ ἐμβλέψας αὐτοῦ λέγει·
 20 σὺ δὲ τί φῆς, ὦ τέκνον; ἀληθεία ταῦτα περὶ σοῦ
 20 γε ὁ σὸς φάσκει διδάσκαλος; οἱ δὲ φιλόσοφοι ἀντὶ
 τοῦ παιδὸς ἀποκριθέντες εἶπον· οὐδεὶς ὡς ὁ υἱός
 σου ἐν τῇ τῶν λόγων διαπρέπει κομψότητι. λέγει
 οὖν καὶ ὁ παῖς τῷ βασιλεῖ· γνωρίζω σου τῷ κράτει,
 25 ὦ δέσποτα, ὡς εἴ τις τῶν ἀνθρώπων μὴ τελείαν
 91 π. 91 1 σχοίη σύνεσιν, οὐκ ἀποδίδωσιν ἀγαθὰ τοῖς αὐτὸν

1 συμβεβηκῶσι ἐπέκειτο P minus recte. cf. 5, 24 3
 ὑπεξελθεῖν cf. 140, 1 5 συνέσει πάνυ? λῖαν ἦσθη P
 καὶ τῇ . . καὶ φησι] καὶ τάχα ἐπὶ τῇ σ. κ. σ. α. φρονήσει
 καὶ ἀποκρίσει φησὶ P 7 ὅπερ ἂν ἐθέλης P recte; cf.
 138, 18 15 καταστήσαι P 20 ἐν ἀληθεία P. cf. Plat.
de def. or. 37 p. 523, 2 *Did*; *Pompr.* 46, 3 26 τὴν σύνεσιν?
 τὴν φρόνησιν P

εὐεργετήσασι. τὸν μέντοι τοιοῦτον διάστροφον μάλ-
 λον εἶναι γινώσκωμεν. οὗτος δὲ ἀκριβῶς ἐπιμελη-
 σάμενος δοκιμώτατόν με τῇ φιλοσοφίᾳ καὶ τῇ γνώσει
 κατέστησε. καὶ χρῆ τοῦτου παρὰ τῆς σῆς βασιλείας
 ἀξίαν τῆς ἐπιμελείας καὶ τὴν ἀμοιβὴν κομίσασθαι. 5
 ἐπεὶ δ' ὦ βασιλεῦ, καὶ οὗτοι σου οἱ φιλόσοφοι ἐπι-
 μαρτυροῦσί μοι ὡς καὶ αὐτῶν δὴ τοῖς λόγοις ὑπερ-
 τερῶ, ἄκουσόν μου τῆς παρούσης διηγήσεως.

Δύο γάρ τινα παιδία ἐτύγχανον, τὸ μὲν χρόνων p. 92
 πέντε, τὸ δὲ τριῶν. ἦν δὲ καὶ τις ἀνὴρ γηραιὸς καὶ 10
 ἀνάπηρος ἄμα καὶ παράλυτος, ὃς συνέσει καὶ ἀγγι-
 νοία σὺν ἐκείνοις ὑπῆρχε κατάκοσμος.“

Ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν εἰρμόν ἀνακόπτων τοῦ διη-
 γήματος, λέγει τῷ νιῶ ‘καὶ τίς ἦν, τέκνον, ἡ τούτων
 ὑπόθεσις’; ἀναλαβὼν δὲ ὁ παῖς τὸν λόγον ἀνωθεν 15
 διηγείτο λέγων:

‘Ἀνὴρ τις ἦν κύναιδος. ὃς ἦνίκα περὶ γυναικὸς
 εὐειδοῦς ἠκηκόει, πρὸς ἐκείνην ἀκολασίας χάριν
 εὐθύς ἐπορεύετο. ἐδηλώθη γοῦν αὐτῷ ἐν μιᾷ περὶ
 τινος ἀφραιότητας γυναικὸς, καὶ αὐτίκα πρὸς αὐτήν 20
 ἀπελήλυθε συνουσίας εἴνεκεν. εἶχε δὲ παῖδα ἡ γυνή
 ἐκείνη ἐτῶν τριῶν τῇ ἡλικίᾳ τυγχάνοντα. ὃς τηρι-
 καῦτα ἔτυχε λέγειν τῇ μητρί· ‘παρασκεύασόν μοι,
 ὦ μητέρ, ἔδεσμά τι τοῦ φαγεῖν. ἡ δὲ ἑρῶσα τὸν
 ἄνδρα ἐκείνον πρὸς τὴν μετ’ αὐτῆς κατεπειγόμενον 25
 ἀκολασίαν, λέγει πρὸς αὐτόν· ‘μικρὸν με ἀνάμεινον,

6 συμμαρτυροῦσί P 7 ὑπερτερεῖν cod., ὅτι ὑπερβάλλω

P 9 in margine κ 9 χρόνον 12 ἐκείνοις κατάκο-
 μος cod.: quod reposui κατάκοσμος eo firmatur quod infra de
 eisdem hominibus dicitur πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει κε-
 κώσμηται 17 κύναιδος 19 ἐν μιᾷ cf. 137, 9 23 λέ-
 γειν cf. 118, 5

ἄνθρωπε, ἄχρισ οὐ τῷ ἐμῷ παιδί βρώσιμόν τι παρα-
 σκευάσω. ὁ δὲ ὑπολαβὼν ἔφη τῇ γυναικί· ἄφες
 τό γε νῦν ἔχον τὴν τοῦ παιδὸς φροντίδα καὶ τοῦτο
 δὴ τὸ ἡμέτερον ἐκπλήρωσον ἔργον, μήπως γένοιτό
 5 με χρονίσαι ὧδε. ἢ δὲ ἀντέφησε τῷ ἀνδρὶ· εἰ
 ἦδεις, ὦ ἄνθρωπε, ὅποιαν οὗτος ὁ παῖς μου τὴν
 ἀγγίνοιαν κέκτηται, οὐκ ἂν τοιαῦτά μοι ἔλεγες. καὶ
 ταῦτα εἰποῦσα εὐθέως ἐγείρεται καὶ ὅπερ ἦν
 ἐψήσασα ἔδεσμα, ὀρύζιον τυγγάνον, παρέθηκε τῷ
 10 παιδί. ὁ δὲ εἰ καὶ μὴ πάντη νήπιος ἦν τῷ χρόνῳ,
 ἀλλ' οὖν ὀδυρόμενος διετέλει καὶ τὴν μητέρα
 ἠνάγκαζε περισσότερον αὐτῷ παρατεθεικέναι ὀρύζιον·
 οὐ γὰρ κεκόρεσμαι ἔτι, φησίν, ἀλλὰ πλείονος
 P. 93 ὀρέγομαι. ἢ δὲ μήτηρ ἐποίησε κατὰ τὸ τοῦ παιδὸς
 15 θέλημα. ὁ δὲ αὐτίς καὶ ἑτέρας παραθήκης ἐπιέμενος
 ἐπὶ πλεόν πρὸς τὴν μητέρα ὠλοφύρετο. ὁ μέντοι
 ἀκόλαστος ἐκεῖνος ἀνὴρ δυσχεραίνων ἐπὶ τῇ ἀσελγείᾳ
 τοῦ παιδὸς καὶ τῷ τούτου ἀδιακόπτῳ κλαυθμῷ, λέ-
 γει πρὸς αὐτόν· λίαν τῷ ὄντι ἀναιδῆς καὶ ἀκόρεστος
 20 πέφυκας, καὶ οὐκ ἔνεστί σοι φρόνησις, ὡς ὄρω, τὸ
 παράπαν. εἰ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἔδεσμα πέντε ἀνδράσι
 παρετέθη, δαψιλῶς ἂν αὐτοῖς εἰς κόρον διήροκεσεν.
 ὁ δὲ παῖς ὑπολαβὼν ἔφη· σὺ μᾶλλον πάσης ἀπε-
 στέρησαι φρονήσεως, ὡς τὸ παρὰ σοῦ νῦν ζητού-
 25 μενον· καὶ ἐμῇ μητρὶ ἀπρεπῶς λεγόμενον σεαυτὸν
 ἐπιζητεῖ καὶ πρᾶξιν μεταδιώκει θεῷ μεμισσημένην.
 ἐν ἐμοὶ δὲ τί καθορᾶς φρονήσεως ἐστραφημένον; ἀλλὰ
 καὶ ἀπὸ τοῦδέ μου τοῦ κλαυθμοῦ ὅπερ ἀναίδειαν

4 μήπως ἀργήσω P 12 παρατεθεικέναι cf. 103, 19
 13 ἔτι] ἀκμήν P 14 κατὰ om. P 17 ἀσελγείᾳ] ἀνάγκη
 P 25 σεαυτὸν] cf. n. ad p. 93, 11 26 μεταδιώκει cf.
 93, 12 28 ὅπερ P quoque

οὐ καλεῖς, τίνα ζημίαν ὄλωσ ὑφίσταμαι, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ οἱ ὀφθαλμοί μου τοῖς δάκρυσι καθαρθέντες ἐπὶ πλεῖον διεφωτίσθησαν, καὶ οἱ μυκτῆρές μου τῆς p. 94 ἐν αὐτοῖς ἀκαθαρσίας ἀπεσμήχθησαν, καὶ τὸ παρατεθέν μοι ἔδωκε προσετέθη μοι, καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ κλαυ- 5 θμοῦ εἴ τι ἄρα καὶ ἤθελον ῥαδίως μοι προσεγένετο. τούτων ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος τῶν συνετῶν φημάτων ἀκη- κοῶς συνῆκεν ὡς ὁ παῖς οὗτος αὐτοῦ μᾶλλον ὑπέρ- κειται τῇ φρονήσει. καὶ ὅς ἀναστὰς καὶ σχηματίσας ἄμφω τῷ χεῖρι τῷ παιδί προσεκύνησε καὶ φησι· 'μὴ 10 μέμψη μοι, ἀξιῶ, περὶ ὧν σοι ἀπεφθεγξάμην. οὐ γὰρ ἤδειν ὡς τοιαύτην ἐκέκτησο φρόνησιν.' καὶ τοῦτο εἰπὼν, εὐθύς ἐκείθεν ὑπανεχώρησε μηδὲν ἄτοπον ἐπὶ τῇ αὐτοῦ μητρὶ ἐργασάμενος.

"Ακουσον τοίνυν, ὦ δέσποτα βασιλεῦ, καὶ τῆς 15 περὶ τοῦ πενταετοῦς παιδὸς διηγήσεως. Ἄνδρες ὑπῆρχόν τινες τρεῖς, οἱ καὶ ἀλλήλοις ἐτύγχανον κοινωνοί. ἐπὶ τίνα δὲ δι' ἐμπορίαν χώραν μακρὰν ἐστάλησαν. τῆς δὲ γε ὁδοιπορίας ἐχόμενοι εἰς τίνα κώμην εἰσέρχονται καὶ παρὰ τινι γραῖδι τὴν κατάλυσιν 20 ἔθεντο. μετὰ δὲ ταῦτα ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ βα- λανεῖον ἀπελθεῖν καὶ ἀπολούσασθαι. καὶ λέγουσι τῇ γραῖδι· 'έτοίμασον ἡμῖν, ὦ γύναι, τὰ χρειώδη σκεύη καὶ ἐπιβλήματα.' ἢ δὲ πάντα αὐτοῖς ἠτοιμά- σατο, μόνου τοῦ κτενὸς δ' ἐπελάθετο. ἐκεῖνοι δὲ 25 ἐκβαλόντες ἄτινα ἐπεφέροντο χρυσοῦ τρία βαλάν- p. 95 τια, ὧν ἔνδοθεν αὐτῶν τὸν κοινὸν θησαυρὸν εἶχον, τῇ γραῖδι παραδεδώκασι, καὶ ἐνετείλαντο αὐτῇ

4 ἀπεσμήχθησαν? ἐκαθαρίσθησαν P 5 προσετέθη
μοι καὶ] πρὸς τροφήν P. προσετέθη uidetur significare es be-
kam mir, concordi 16 cf. 92, 6 et infra 165, 16 πραγματευταί
add. P 18 ἐμπορείαν 22 εἶον charta abscissa periti

φυλάττειν αὐτὰ παρ' ἑαυτῆ· 'καὶ μὴ δώσης πρὸς
 τινὰ τι τούτων ἄχρις ὅτου τοὺς τρεῖς ὁμοῦ πρὸς σέ
 γεγονότας θεάσαιο.' ταῦτα τῆ γραῖδι παραγγείλαν-
 τες, ἐπὶ τὸ βαλανεῖον ἀπήεσαν. καὶ εἰσελθόντες
 5 ἐπεὶ κτένιον ἔχειν οὐκ εἶδον, στέλλουσι θάτερον αὐ-
 τῶν τῆ γραῖδι τοῦ κομίσαι τὸ κτένιον. ὁ δὲ σταλεῖς
 εἶπεν αὐτῆ· 'οἱ κοινωνοὶ μου δι' ἐμοῦ σοι δηλοῦσιν,
 ᾧ γύναι· στείλον ἡμῖν τὸ παρ' ἡμῶν σοι παρατεθὲν
 χρυσίον.' ἡ δὲ λέγει αὐτῷ· 'οὐδαμῶς σοι δάσω τι.
 10 ἄχρις ἂν οἱ τρεῖς ὁμοῦ γένοισθε.' ὁ δὲ λέγει αὐτῆ·
 'κατ' ὄψιν ἰδοῦ σοι ἐστήκασιν, ὡς ὄρας, οἱ κοινωνοί
 μου καὶ φωνοῦσί σοι πόρρωθεν, δοῦναι μοι τὸ τοι-
 οὔτον χρυσίον.' ταῦτα εἰπὼν φωνεῖ πρὸς ἐκείνους
 περὶ τοῦ κτενὸς αὐτοῖς ἀνωσύμως καὶ ἀδήλως οὐ-
 15 τωσί λέγων· 'οὐδέν μοι ἢ γραῦς παρέχει, εἰ μὴ
 ὑμεῖς αὐτῆ ἐπιτρέψοιτε.' οἱ δὲ ἐφώνησαν πρὸς αὐ-
 τήν λέγοντες· 'πάρασχε, ᾧ γύναι, αὐτῷ.' ἡ δὲ ἐμβα-
 λούσα τὸ παρατεθὲν αὐτῆ χρυσίον ἐπέδωκεν αὐτῷ.
 ἐκεῖνος δὲ τοῦτο εἰληφῶς εὐθέως ἐκείθεν ἀπέδρα.
 20 οἱ δὲ κοινωνοὶ τούτου ἐπὶ πολὺ αὐτὸν διετέλουν
 προσμένοντες· εἶτα φωνοῦσι πρὸς τὴν γραῖδα· 'ποῦ
 ἔστιν ὁ πρὸς σέ σταλεῖς ἐκεῖνος κοινωνὸς ἡμῶν, ὅτι
 μὴ ὄλωσ ἡμῖν ἀνεφάνη; ἡ δὲ γραῦς ἔφη τοῖς ἀν-
 δράσι· ὡς 'τὸν θησαυρὸν ὑμῶν παρ' ἐμοῦ ἐπεξή-
 25 τησε, καὶ κατὰ τὴν ὑμετέραν προσφώνησίν τε καὶ
 προτροπὴν παραδέδωκα τοῦτον αὐτῷ. ὃν καὶ λαβὼν
 ὑπεχώρησε τῆς οἰκίας μου.' οἱ δὲ ἀντεῖπον τῆ γυ-

1 δάσειν *cod.*: δάσης P 5 οὐκ ἔχειν εἶδον? 10 γέ-
 νοισθε *cf.* 152, 4 11 ὡς ὄρας] *cf.* 103, 15 14 καὶ ἀδή-
 λως *om.* P 16 ἐπιτρέψαιτε? 17 πάρασχε, *quod est in*
codice, retinui 20 ἐπιπολύ *ut saepe. in marg. κα* 23 ὁ κ.
 μηδ' ὄλωσ? οὐδ' ὄλωσ P *cf.* 144, 23 24 ὡς *sic recentiores*

ναικί· 'ἡμεῖς κατ' ἐναντίον αὐτὸν ἡμῶν ἀπεστάλ-
 καμεν πρὸς σέ ζητῆσαι τὸ κτένιον.' ἡ δὲ γραῦς 'ἀλλ'
 ἐκεῖνος' φησί 'τὸ χρυσίον ὑμῶν ἐξ ἐμοῦ ἐπεξήτησεν
 ὡς ἀφ' ὑμετέρας προτροπῆς. καὶ γὰρ δὲ παρ' ὑμῶν,
 ὡς ἐφώνησε, προτραπείσα δοῦναι αὐτῷ, καθὼς 5
 ἔφητε ἐκβαλοῦσα τοῦτο ἐπιδέδωκα πρὸς αὐτόν.'
 ταῦτα οἱ ἔμποροι ἀπροσδοκίτως παρὰ τῆς γυναικὸς
 ἐνωτισθέντες καὶ πικρῶς ἀθυμία βαρεῖα κατασχε-
 θέντες, ταύτην ἀνάραστον ἅμα λαβόντες, πρὸς τὴν
 τῆς χώρας πορεύονται ἄρχοντα καὶ αὐτῷ τὰ τοῦ 10
 πράγματος ἐκτραγωδοῦσι περιπαθῶς. ὁ δὲ ἄρχων ^{p. 97}
 ἔφη τῇ γυναικί· 'ἀπόδος αὐτοῖς τὸ παρατεθέν σοι
 παρ' αὐτῶν χρυσίον.' ἡ δὲ γραῦς ἀπεκρίνατο αὐτῷ·
 'ἐγώ, κύριέ μου, ἀπέδωκα αὐτοῖς τὸν θησαυρὸν αὐ-
 τῶν.' οἱ δ' ἔμποροι πρὸς τὸν ἀντίλογον αὐτῆς ἀν- 15
 θυπέφερον· 'ἡμεῖς, ὦ δικαστά, τρεῖς τυγχάνοντες
 κοινωνοί, ὅτε τῇ γραῖδι τὰ ἡμέτερα χρήματα παρε-
 θέμεθα, σὺν ἀσφαλείᾳ εὐθύς αὐτῇ ἐντετελάμεθα
 εἰπόντες ὡς „μηδαμῶς γε τῶν σῶν χειρῶν, ὦ γύναι,
 ἡ τοιαύτη ἡμῶν ἐκβληθῆτω παραθήκη, εἰ μήτοι γε 20
 τοὺς τρεῖς ἡμᾶς ὁμοῦ θεάσαιο ταύτην ἐπιζητοῦντας
 λαβεῖν ἀπὸ σου.“ ὁ δὲ ἄρχων πάλιν ἔφη πρὸς τὴν
 γραῖδα· 'ἀπόδος τὸ χρυσίον τοῖς ἐμπόροις, ὦ γύναι,
 καὶ μηδὲν μηκέτι πρὸς ταῦτα ἀμφίβαλλε.' ἡ δὲ γραῦς
 ἀπὸ προσώπου ξέεισι τοῦ ἄρχοντος ὀδυρομένη πικρῶς 25
 καὶ γοερὸν ἀλαλάζουσα. μετὰ μικρὸν δὲ παῖς τις
 ἐτῶν πέντε τυγχάνων ἔφη τῇ γυναικί, συναυτήσας

1 κατεναντίον ἐξ ἡμῶν? ἀπεστάλκαμεν uel ἀπε-
 στείλκαμεν cod. 8 πικρῶς habet P quoque 9 ἅμα λα-
 βόντες scripti: ἀναλαβόντες cod., λαβόντες P 19 χωρῶν
 22 ἀπὸ i. e. παρὰ 25 ὀδυρομένη 27 num ἔφη τῇ
 γυναικί conlocanda post οἰμωγῆς?

αὐτῇ θρηνηδούσῃ, ἣν καὶ κατώκτειρε τῆς πικρᾶς
 οὐμωγῆς· τί οὕτως οὐκτρῶς ὀλοφύρη, ᾧ γύναι·
 ἢ δὲ ἔφησε τῷ παιδί· ἕασόν με, παῖ, τὴν τάλαιναν
 p. 98 ἀποδύρεσθαί μου τὴν συμφορᾶν· ὃ δὲ ἐπέκειτο
 5 βιάζων αὐτὴν καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ ὀδυρμοῦ πυνθα-
 νόμενος, καὶ οὐ πρότερον ἀπέστη αὐτῆς ἄχρῃς οὐ
 πάντα αὐτῷ ἢ γυνὴ διεσάφησεν. ὃ δὲ ἀντέφη αὐτῇ·
 ἐγὼ σε τῆς κατεχούσης ἀπαλλάξω νυνὶ συμφορᾶς.
 ἀλλ' εἰ βούλοιο ποιῆσαι με τοῦτο, δός μοι πρότερον
 10 ἄργυροῦν ἕνα, ἵνα δι' αὐτοῦ κάρυά μοι ἐξωνήσωμαι.
 ἢ δὲ γυνὴ φησιν· εἴπερ με τῆς χαλεπῆς ταύτης
 συνοχῆς ἀπαλλάξεις, δώσω σοι τὸν ἄργυροῦν· ὃ δὲ
 παῖς λέγει αὐτῇ· ὑπόστρεψον τοίνυν πρὸς τὸν
 ἄρχοντα καὶ λέξον αὐτῷ οὕτως· „γνώριζω σοι, ᾧ
 15 κύριέ μου, ὡς τρεῖς ἦσαν τυγχάνοντες οἱ κοινωνοί,
 οἱ τὸ χρυσίον μοι τοῦτο παρῆθεντο, ὥσπερ δῆτα καὶ
 πρὶν ἐδηλώσῃ σου τῇ μεγιστότητι. οἱ καὶ ἐνετεί-
 λαντό μοι λέγοντες· „ἴδρα μὴ δώσεις τιλὶ ἐξ ἡμῶν
 τὰ παρατεθέντα σοι χρήματα, ἐὰν μήτοι γε οἱ τρεῖς
 20 ὁμοθυμαδὸν παραγενοίμεθα πρὸς σέ.“ νυνὶ δὲ,
 κύριέ μου, ἰδοῦ, τὸ χρυσίον παρ' ἐμοῦ ἔστι· πρόσ-
 ταξον τοίνυν τοὺς τρεῖς κοινωνοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ
 παραστῆναί μοι, καθάπερ, ὡς ἔφην, κἀκεῖνοι σὺν
 ἀκριβεῖά μοι κατηγγυήσαντο. καὶ οὕτως ὁ κοινὸς
 25 αὐτῶν θησαυρὸς παρ' ἐμοῦ αὐτοῖς ἀποδοθήσεται.
 ἐπὶ ταύταις τοιγαροῦν ταῖς τοῦ παιδὸς ἐκείνου πι-
 θαναῖς ὑποθήκαις ἢ γυνὴ σφόδρα ἡσθεῖσα ταχέως
 ὑποστρέφει πρὸς τὸν ἡγεμόνα καὶ τὰ πρὸς τοῦ παι-

10. 12 ἄργυρον cod., ἀργύριον P 10 κάρυαν 18 δά-
 σης? 170, 16 ἴδρα μὴ φωραθῆς. aliter 166, 19 = 100, 19 19
 ἐάν] recte εἰ 163, 20 22 ἐπιτοαντὸ ut 152, 26

δὸς παρατεθέντα [πρὸς αὐτὸν] ὡς εὐσύνοπτα καὶ
 συντετὰ πρὸς αὐτὸν ἀπεφθέρξατο. ὁ δὲ ἡγεμῶν εὐ-
 λογοφανῶς λέγειν διαγνοὺς τὴν γυναῖκα, μεταστέλ-
 λεται τοὺς ἐμπόρους καὶ φησι πρὸς αὐτούς· 'εὐλόγως
 ἡμῖν ἢ γυνὴ ἦδε νυνὶ λέγει· ὄθεν αὐτῇ παραστή-
 σατε ὑμεῖς μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν ἕτερον ὑμῶν κοι-
 νωνόν, καθὼς ἄρα καὶ ὑμεῖς αὐτῇ ἐνετείλασθε.
 εἶθ' οὕτως οἱ τρεῖς ὁμοθυμαδὸν τὸ χρυσίον ἀπο-
 λήψεσθε.' τῆς οὖν τοιαύτης ἀποφάσεως παρὰ τοῦ
 δικαστοῦ ἔξενεχθείσης καὶ τῆς γυναικὸς μηκέτι παρὰ 10
 τῶν δύο ἀνδρῶν ἐκείνων καθελκομένης, συνῆκεν ὁ
 ἄρχων ὡς παρ' ἑτέρου τινὸς ἢ ἐγκαλουμένη γραῦς
 τὸν ἔσχατον τόνδε ἀπόλογον ἐξεδίδακτο. καὶ προσ-
 καλεσάμενος αὐτὴν ἐπνυθάνετο παρ' αὐτῆς, τίς
 ἄρα ταύτῃ τὴν πιθανὴν ἀντίθεσιν ταύτην ὑπέθετο. 15
 ἢ δὲ ἀπεκρίνατο· 'παῖς μοι πενταέτης ἐντυχῶν καὶ
 ὄδυρομένην ἔωρακώς, ᾧ κτερέ με καὶ τήνδε τὴν
 ἀντίθεσιν ὑπέσημανεν.' ὁ δὲ ἡγεμῶν τὸν παῖδα
 πρὸς ἑαυτὸν εὐθύς μετεστείλατο καὶ ἦξαντα ἐπηρώ-
 τησε λέγων αὐτῷ· 'σύ, ᾧ παῖ, ἀληθῶς τόνδε τὸν 20
 λόγον τῇ γραῖδι ὑπέθου'; ὃ δὲ 'ναί,' φησὶν 'ᾧ κύριέ
 μου.' ὁ δὲ δικαστὴς ἐκπλαγεὶς ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς
 συνέσει καὶ ἀγχινοίᾳ, εὐθέως αὐτὸν καθηγητὴν
 ῥητόρων καὶ φιλοσόφων προβάλλεται.

"Ακουσον δέ, ᾧ δέσποτα βασιλεῦ, καὶ τῆς περὶ 25
 τοῦ γηραιοῦ ἀνδρὸς διηγήσεως. Ἀνὴρ τις ἦν, ὃς εἰ-
 ωθῶς ἐμπορεύεσθαι, ἀρωματικά ξύλα εἰς ἐμπορίαν
 ἀνήσατο. ὃς καὶ μεμαθηκῶς περὶ τινος πόλεως ὡς p. 100

1 πρὸς αὐτὸν *secludere malui quam scribere* πρὸς αὐτὴν
 ὑποτεθέντα? 15 αὐτῇ? 16 πενταέτης *recte*; cf. 161, 16
 17 ὄδυρομένην 18 ὑπέσημανεν *recentiores dixerunt* 26
 ὃς] ὡς *cod.* 27 ἐμπορείαν

σπάνις αὐτῇ τῶν τοιούτων, τάχος τὰ ἐωνημένα
 παραλαβῶν, εἰς ταύτην ἤλαυνε τὴν πόλιν. ἢ πλη-
 σίον γενόμενος ἔξωθεν τὴν κατάλυσιν ἐποιήσατο,
 μαθεῖν ἐντεῦθεν πρότερον ἠρημένος πῶς ἄρα ἐν
 5 ταύτῃ τῇ πόλει περὶ τούτων ἔχει τῶν ξύλων ἢ ὄνη-
 σις. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ γυνή τις δούλη τῶν ἐν τῇ
 πόλει τινὸς τυγχάνουσα, τὸν ἔμπορον θεασαμένη
 'πόθεν, ὦ ἑταίρε;' πρὸς αὐτὸν ἔφη 'καὶ τίνα εἰσὶν
 ἃ ἐπιφέρει;' ὁ δ' ἔμπορος 'ἔργωγ' ἀπεκρίνατο 'ὄ
 10 ἐπιφέρομαι ξύλα εἰσὶν ἀρωματικά.' ἢ δὲ εἰσελθοῦσα
 πρὸς τὸν ἑαυτῆς κύριον πάντα τὰ κατ' ἐκείνον τὸν
 ἔμπορον αὐτῷ διεσάφησεν. ὁ δὲ ποικίλος ὢν καὶ
 πανοῦργος τὸν τρόπον, αὐτίκα συναγαγὼν ἃ παρ'
 ἑαυτὸν ἀρωματικὰ ξύλα ἐκέκτητο, ἐνέβαλε τῷ πυρὶ,
 15 ὀλίγα ταῦτα ὑπάρχοντα. καὶ ἐμφυσησαντος πολλῆ
 τις ἐκείθεν εὐωδία ἐξεπέμπετο. ἥς ὄσφρανθεὶς ὁ
 ἔξωθεν ἔμπορος λέγει τοῖς περὶ αὐτόν· 'εὐωδίας
 πλείστης ἀρωματικῆς ὄσφραίνομαι. ἴδετε οὖν τὸ
 τάχος σὺν πολλῇ ἀκριβείᾳ μήπως τιμὴ τῶν ἡμετέρων
 20 γόμων πυρκαϊὰ τις προσήγγισε, καὶ ἡμέτερα καίεται
 p. 101 ἀρώματα.' οἱ δὲ φασιν· 'οὐδαμῶς πυρκαϊὰ τις ἢ
 σπινθήρ τὸ παράπαν τινὸς τῶν ἡμετέρων ἠψατο
 γόμων.' πρῶτας δὲ γενομένης τὴν πόλιν εἰσέρχεται
 ὁ ἔμπορος· ᾧ καὶ εἰσελαύνοντι συναντᾷ ὁ τῆς δού-
 25 λης ἐκείνης δεσπότης. εἶτα πυνθάνεται παρ' αὐτοῦ,

5 [περὶ]? 6 τῶν ἐν τῇ πόλει τινὸς] τινὸς τῶν ἀρχόν-
 των τῶν ἐγγχωρίων P 9 in margine κβ' 14 ἑαυτῷ? 15
 α

ὀλίγατ cod. ὀλίγα τινά? ἐμφυσησαντος ἀνέμου? 18 πλήρης
 μυταῖ in πλείστης. πολλῆς εὐωδίας ξύλων μυριστικῶν P.
 ἀρωματικῶν? 19 μήπω τινι cod., μήπως P 23 εἰσερ-
 χεται habet codex, sed ita scriptum ut dubitare possis an sit
 ἐπέρχεται. εἰσήλθεν εἰς P

τί ἄρα εἶεν ἂ ἐν τῷ φόρτῳ αὐτοῦ κέκτηται. ὁ δ' ἔμπορος
 'ἀρωματικά' φησί 'κεκόμισμαι ξύλα εἰς ἐξώνησιν
 τοῖς βουλομένοις τῶν τῆς πόλεως τῆσδε κατοίκων.
 αὐθις δ' ἐκείνος 'τίς σε, ὦ ἄνθρωπε, κατηνάγκασε
 ταῦτα πρὸς ταύτην διακομίσει τὴν πόλιν, τὰ δ' 5
 ἄλλ' ἂ σοι ἐπικερδῆ ἐτύγγανεν εἶδη παραλιπεῖν; ἐν
 ἀκριβείᾳ γὰρ ἴσθι ὡς τοῖς τοιούτοις οἱ ἐνταῦθα ἄν-
 θρωποι ξύλοις οἶα κανσίμῳ ὕλη τινὶ προσανέχουσι,
 καὶ πρὸς ἔκκανσιν καμίνου αὐτοῖς χρῶνται.' 'ἀλλ'
 ἔγωγε' φησιν ὁ ἔμπορος 'ἠνώτισμαι ὡς ὑπὲρ πάσας 10
 τὰς πόλεις αὕτη μάλιστα ἐνδεῆς καὶ σπανίζουσα τῶν
 τοιούτων.' ὁ δὲ πρὸς αὐτόν· 'οἱ τοῦτ' εἰρηκότες
 σοι πολὺ σε ἠπάτησαν.' τούτοις τοῖς λόγοις τὴν
 καρδίαν πληγείς ὁ ἔμπορος συνεσχέθη τῇ λύπῃ. ὁ
 δὲ γε ἀνὴρ ἐκείνος ἀνία τοῦτον συσχεθέντα ἔωρα- 15
 κῶς, ἔφη αὐτῷ· 'ὄρῳ σε δεινῶς, ὦ ἑταῖρε, γερονότα
 περίλυπον, καὶ σε κατοικτείρω τῆς σφοδρῆς ἀθυμίας.
 ἄγε δὴ λοιπὸν διάπρασον μοι πάντα τὸν φόρτον σου,
 καὶ εἰ τι βούλει, παράσχω σοι ἐν πλήρει πίνακι.' ὁ
 δ' ἔμπορος συλλογισάμενος καθ' ἑαυτὸν ἔλεγε· 'βέλ- 20
 τίων μοι οὖν, ὡς στοχάζομαι, πέφυκεν, εἰ τι δὴ μοι p. 102
 καὶ δῶγ ὁ ἄνθρωπος οὗτος, εἰληφέναι ἢ τὴν ἐμ-
 πορίαν μου ὄλην ἐαθῆναι ἀδιάπρατον.' καὶ ταῦτα
 διανοησάμενος, διεπώλησεν αὐτῷ τὸν ἑαυτοῦ φόρ-
 τον ἅπαντα, συναρσεθεῖς ὑπὲρ τῆς τιμῆς ἧς ἤμελλεν 25

6 ἔ. ἄν? 8 cf. 149, 26 ὕλη τινι ὡς κανσίμα ἔχουσι P
 18 διάπρασον] notes formam inusitatam antiquis 19 παράσχω
 futuri loco est quamquam facile esset reponere 19 ἐν πλήρῃς
 πινάκι et 168, 1 ἐν πινάκι πεπληρωμένον, nihil tamen censeo
 mutandum: ἐν enim uidetur esse i. g. bestehend in. cf. 101, 25
 22 δῶοι. cf. Lob. Phr. 346. ἐμπορείαν 25 συναρσεθεῖς]
 συμβιβασθεῖς λαβεῖν .. ἔνα πίνακα γεμισμένον P. legit igitur
 etiam illud ἦτοι ἐν π. π.: nihilominus seclusi

εὐληφέναι [, ἦτοι ἐν πίνακι πεπληρωμένῳ]. λαβὼν οὖν ὁ ἀνὴρ τὰ ἐωνημένα εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐκομίσασατο. ὁ μέντοι ἔμπορος τὴν πόλιν διερχόμενος κατέλυσεν ἅμα τοῖς αὐτοῦ κοινῶνοῖς παρά τινι γρατῖδι
 5 γυναικί. καὶ αὐτῇ ἐπηρώτησε λέγων ἑπὶ ἅρα, ὦ γύναι, τὰ τῶν ἀρωμάτων ξύλα ἀπεμπολοῦνται τῇ πόλει; ἢ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν· ἴσοστάθμῳ αὐτοῖς χρυσίῳ. πλήν, ὦ ἔμπορε, ἰδοὺ λέγω σοι, προσεκτικῶς ἔχε ἀπὸ τῶν τῆσδε τῆς πόλεως κατοίκων. παν-
 10 οὔργοι γὰρ ἅπαντες καὶ ποικίλοι πεφύκασι, καὶ οὐκ ἔστι τινὰ τῶν ὧδε ἡκόντων μὴ παρὰ τῶν πολιτῶν
 p. 103 αὐτῆς ὀλέθρῳ μικροῦ παρυφίστασθαι. ταῦτα εἰπούσης τῆς γρατῖδος, ἐξῆι τοῦ οἴκου αὐτῆς μετ' ὀλίγον τὰ κατὰ τὴν πόλιν ὀψόμενος, καὶ ὄρα τρεῖς
 15 ἄνδρας ἅμα καθεζομένους. οἷς θαμινὰ ἐνατενίζων εἰστήκει. κάκεινων δὲ τὸν ἔμπορον τοῦτον ἑωρακότων, θάτερος τούτων εἰρήκει· δεῦρο, ὦ πάτερ, σύ τε κἀγὼ πρὸς ἀλλήλους διαλεχθῶμεν, καὶ ὅς ἂν τοῦ ἐτέρου ὑπερτερῆση, ἐπιταξάτω τῷ ἡττηθέντι
 20 ποιῆσαι, ὅπερ ἂν ὁ νενικηκῶς βούλοιτο. ὁ δ' ἔμπορος ἀπλοικῆ τῇ γνώμῃ καὶ ἀπεριέργῳ τῇ γνώσει στοιχῶν ἑναί, φησί· καὶ γενέσθω καθὼς ἐκέλευσας. εἶτα ἐκαθέσθησαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμενοι· καὶ νενίκηκε τὸν ἔμπορον ὁ μῖμος ἐκεῖνος καὶ πανοὔργος

5 αὐτῇ ἐπηρώτησε cf. 128, 16 6 ἀπεμπολῶνται? cf. 102, 16 ἐν τῇ πόλει? 7 ἴσοσταθμα τῷ χρυσῷ P *minus apte* 11 τινὰ] τις *cod.* οὐκ ἔστι δυνατὸν τὸν ἐναυθθα ἐλθόντα ξένον . . μὴ ὑπομεῖναι P 16 ἑωρακότες *cod.*: *malui scribere* ἑωρακότων *quam* κάκεινοι. ἐκεῖνοι . . ἑωρακότες P *structura recentioribus inprimis familiari* 17 θάτερον *cod.* εἰς ἀπὸ τούτων τῶν τριῶν P εἰρήκει cf. 142, 3 19 ὑπερτερῆσοι. u. 173, 5. 171, 9 22 στοιχῶν] τυχῶν? *sed uidetur explicari posse qua erat simplicitate obsecutus sc. illi* καὶ] στέργω καὶ P 24 μῖμος *codex ubique*

ἀνὴρ, καὶ ἔφη αὐτῷ· ἰδοὺ, ὡς ὄραῶς, τοῖς λόγοις
 περιγενομένην σου. λοιπὸν ὃ ἐπιτρέπω σοι ποίει.
 καταπιεῖν σε βούλομαι τὰ τῆς θαλάσσης ὕδατα. ἐπὶ
 τοῖσδε ὁ ἔμπορος ἐν ἀθυμῖα καὶ ἀμηχανία γενό- 5
 μενος, οὐκ ἠδύνατο εὐλογοφανῆ τινα τῷ μίμῳ ἀν-
 τίθεσιν προβαλέσθαι καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους διεκ-
 φυγεῖν. ἦν δὲ ὁ ἔμπορος γλαυκόφθαλμος· ἔτυχε
 δὲ καὶ ὁ μῖμος ὁ ἕτερος τῶν τριῶν μονόφθαλμος
 μὲν ὑπάρχων, γλαυκὸν δὲ καὶ αὐτὸν ἔχων. κάκεινος
 δὲ ἀναστάς ἐπελάβετο ἰσχυρῶς τοῦ ἐμποροῦ λέγων 10
 ἴσθι μου τὸν ἕτερον ἐσύλησας ὀφθαλμὸν. ἄγωμεν p. 104
 τοίνυν ἀμφοτέρωτεροι πρὸς τὸν τῆς πόλεως ἄρχοντα, ὡς
 ἂν δι' αὐτοῦ ἀποδώσῃς μοι ὃν σεσύληκός μοι ὀφθαλ-
 μόν. ἠκηκόει δὲ ταῦτα καὶ ἡ τὸν ἔμπορον ὑποδε-
 δεγμένη γραῦς, καὶ ὄτι πρὸς τὸν τῆς χώρας ἄρχοντα 15
 ὁ μῖμος ἐκείνος τὸν ἔμπορον εἶλκε. καὶ τούτοις
 ἀπιούσιν συναντήσασα ἔφησε πρὸς τὸν μῖμον· ἔασον,
 ἀξιῶ, τὴν σήμερον ἐγγυητικῶς παρ' ἐμοὶ τὸν ἄνδρα
 τοῦτον τὸν ἔμπορον, κἀγὼ αὐτὸν ἔωθεν πρῶτ' παρα-
 στήσω σοι. ὃ δὲ εἰξας αὐτῆς τῆ ἀιτήσῃ, δέδωκεν 20
 αὐτῇ τὸν ἄνθρωπον. ὃν καὶ λαβοῦσα ἡ γραῦς οἰκαδε
 ἀνεχώρησε. καὶ ἤρξατο κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγουσα
 οὐδὲν σοι προπαρήγγελα προσεκτικῶς ἔχειν ἀπὸ
 τῶν ἐν ταύτῃ (τῇ πόλει) πολιτῶν, ὅτι γε μῖμοι καὶ
 πονηροὶ τὴν γνώμην καὶ ποικίλοι πάντη πεφύκασι; 25

9 αὐτόν] *utrum supplendum τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν ex μονόφθαλμος an addendum ut legatur καὶ αὐτὸν τὸν ἕνα uel καὶ αὐτὸν τὸν ὀφθαλμὸν? in P est γλαυκὸν δὲ τὸν ἕνα αὐτοῦ κεκτημένον ὀφθαλμὸν* 11 ἀπάγωμεν? ἀπέλωμεν P. *spreui autem ἄγ' ἴωμεν cum propter sententiam tum propter formam* 13 ἀποδώσεις μοι] μου? cf. 168, 5 19 [τὸν ἔμπορον]? 23 οὐδὲν omnino non 24 ἐν ταύτῃ] ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως P: *quare τῇ πόλει adieci potius quam ἐνταῦθα repererem*

εἰληφέναι [, ἦτοι ἐν πίνακι πεπληρωμένῳ]. λαβὼν
 οὖν ὁ ἀνὴρ τὰ ἐωνημένα εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐκο-
 μίσατο. ὁ μέντοι ἔμπορος τὴν πόλιν διερχόμενος
 κατέλυσεν ἅμα τοῖς αὐτοῦ κοινῶνοῖς παρά τινι γραῖδι
 5 γυναικί. καὶ αὐτῇ ἐπηρώτησε λέγων ἄρα, ὦ
 γύναι, τὰ τῶν ἀρωμάτων ξύλα ἀπεμπολοῦνται τῇ
 πόλει; ἢ δὲ ἔφη πρὸς αὐτόν· ἴσοστάθμῳ αὐτοῖς
 χρυσίῳ. πλὴν, ὦ ἔμπορε, ἰδοὺ λέγω σοι, προσεκτι-
 κῶς ἔχε ἀπὸ τῶν τῆσδε τῆς πόλεως κατοίκων. παν-
 10 οὔργοι γὰρ ἅπαντες καὶ ποικίλοι πεφύκασι, καὶ οὐκ
 ἔστι τινὰ τῶν ὧδε ἠκόντων μὴ παρὰ τῶν πολιτῶν
 p. 103 αὐτῆς ὀλέθρῳ μικροῦ παρφυρίστασθαι. ταῦτα εἰ-
 πούσης τῆς γραῖδος, ἐξῆει τοῦ οἴκου αὐτῆς μετ'
 ὀλίγον τὰ κατὰ τὴν πόλιν ὀψόμενος, καὶ ὄρα τρεῖς
 15 ἄνδρας ἅμα καθεζομένους. οἷς θαμινὰ ἐνατενίζων
 εἰστήκει. κἀκείνων δὲ τὸν ἔμπορον τοῦτον ἑωρα-
 κόντων, θάτερος τούτων εἰρήκει· δεῦρο, ὦ πάτερ,
 σύ τε ἀγὰ πρὸς ἀλλήλους διαλεχθῶμεν, καὶ ὅς ἂν
 τοῦ ἐτέρου ὑπερτερῆση, ἐπιταξάτω τῷ ἠττηθέντι
 20 ποιῆσαι, ὅπερ ἂν ὁ νενικηκὼς βούλοιο. ὁ δ' ἔμ-
 πορος ἀπλοικῆ τῇ γνώμῃ καὶ ἀπεριέργῳ τῇ γνώσει
 στοιχῶν ἄναι, φησί· καὶ γενέσθω καθὼς ἐκέλευσας.
 εἶτα ἐκαθέσθησαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμενοι· καὶ
 νενίκηκε τὸν ἔμπορον ὁ μῖμος ἐκεῖνος καὶ πανοὔργος

5 αὐτῇ ἐπηρώτησε cf. 128, 16 6 ἀπεμπολῶνται? cf.
 102, 16 ἐν τῇ πόλει? 7 ἴσοσταθμα τῷ χρυσῷ P minus
 apie 11 τινὰ] τις cod. οὐκ ἔστι δυνατὸν τὸν ἐναυθθα
 ἐλθόντα ξένον . . μὴ ὑπομείναι P 16 ἑωρακότες cod.:
 malui scribere ἑωρακόντων quam κἀκείνοι. ἐκεῖνοι . . ἑωρακότες
 P structura recentioribus imprimis familiari 17 θατέρω cod.
 εἰς ἀπὸ τούτων τῶν τριῶν P εἰρήκει cf. 142, 3 19 ὑπερ-
 τερήσοι. u. 173, 5. 171, 9 22 στοιχῶν] τυχῶν? sed uidetur
 explicari posse qua erat simplicitate obscurus sc. illi
 καὶ] στέργω καὶ P 24 μῖμος codex ubique

ἀνὴρ, καὶ ἔφη αὐτῷ· ἴδού, ὡς ὄραῖς, τοῖς λόγοις
 περιεγενομένην σου. λοιπὸν ὃ ἐπιτρέπω σοι ποίει.
 καταπιεῖν σε βούλομαι τὰ τῆς θαλάσσης ὕδατα. ἐπὶ
 τοῖςδε ὁ ἔμπορος ἐν ἀθυμία καὶ ἀμηχανία γενό-
 μενος, οὐκ ἠδύνατο εὐλογοφανῆ τινα τῷ μίμῳ ἀν- 5
 τίθεισιν προβαλέσθαι καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους διεκ-
 φυγεῖν. ἦν δὲ ὁ ἔμπορος γλαυκόφθαλμος· ἔτυχε
 δὲ καὶ ὁ μῖμος ὁ ἕτερος τῶν τριῶν μονόφθαλμος
 μὲν ὑπάρχων, γλαυκὸν δὲ καὶ αὐτὸν ἔχων. ἀκακίνοσ
 δὲ ἀναστὰς ἐπελάβετο ἰσχυρῶς τοῦ ἐμπόρου λέγων 10
 ἄσφ μου τὸν ἕτερον ἐσύλησας ὀφθαλμόν. ἄγωμεν p. 104
 τοίνυν ἀμφοτέροι πρὸς τὸν τῆς πόλεως ἄρχοντα, ὡς
 ἂν δι' αὐτοῦ ἀποδώσῃς μοι ὃν σεσύληκάς μοι ὀφθαλ-
 μόν. ἠκηκόει δὲ ταῦτα καὶ ἡ τὸν ἔμπορον ὑποδε-
 δεγμένη γραῦς, καὶ ὅτι πρὸς τὸν τῆς χώρας ἄρχοντα 15
 ὁ μῖμος ἐκεῖνος τὸν ἔμπορον εἴλκε. καὶ τούτοις
 ἀπιούσιν συναντήσασα ἔφησε πρὸς τὸν μῖμον· ἔασον,
 ἀξιῶ, τὴν σήμερον ἐγγυητικῶς παρ' ἐμοὶ τὸν ἄνδρα
 τοῦτον τὸν ἔμπορον, καὶ γὰρ αὐτὸν ἔωθεν πρῶτ' παρα-
 στήσω σοι. ὃ δὲ εἰξας αὐτῆς τῇ αἰτήσει, δέδωκεν 20
 αὐτῇ τὸν ἄνθρωπον. ὃν καὶ λαβοῦσα ἡ γραῦς οἴκαδε
 ἀνεχώρησε. καὶ ἤρξατο κατηγορεῖν αὐτοῦ λέγουσα
 οὐδὲν σοι προπαρήγγειλα προσεκτικῶς ἔχειν ἀπὸ
 τῶν ἐν ταύτῃ (τῇ πόλει) πολιτῶν, ὅτι γε μῖμοι καὶ
 πονηροὶ τὴν γνώμην καὶ ποικίλοι πάντη πεφύκασι; 25

9 αὐτόν] *utrum supplendum τὸν ἕνα ὀφθαλμόν ex μονόφθαλμος an addendum ut legatur καὶ αὐτόν τὸν ἕνα uel καὶ αὐτόν τὸν ὀφθαλμόν? in P est γλαυκὸν δὲ τὸν ἕνα αὐτοῦ κεκτημένον ὀφθαλμόν* 11 ἀπάγωμεν? ἀπέλωμεν P. *spreiui autem ἀγ' ἴωμεν cum propter sententiam tum propter formam* 13 ἀποδώσεις μοι] μου? cf. 168, 5 19 [τὸν ἔμπορον]? 23 οὐδὲν omnino non 24 ἐν ταύτῃ] ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τῆς πόλεως P: *quare τῇ πόλει adiecti potius quam ἐνταῦθα reponerem*

καὶ μηκέτ' οὖν εἰς τοῦφανές αὐτοῖς διεξέλθῃς
 τὸ σύνολον· ἐπεὶ δὲ τὸ πρότερον οὐκ ἐπέισθης τῆ
 παραινέσει μου κἀντεῦθεν εὗρες τὰ τῆς παρακοῆς
 σου ἐπίχειρα, ἥδη γε νῦν μοι πείσθητι περὶ οὗ σο
 5 συνθέσθαι βεβούλημαι. γνωρίζω γάρ σοι ὡς ο
 τοιοῦτοι μίμοι ἔχουσί τινα καθηγῆτην γηραιόν, ὃς
 καὶ τοῖς τῆς πονηρίας πλεονεκτήμασι μάλα τῶν
 ἄλλων διαφέρει καὶ ὑπερτερεῖ. ὄθεν καὶ πάντες ο
 μῖμοι καθ' ἐκάστην ἐσπέραν παρ' αὐτὸν ὡς καθη
 10 γῆτην προσφοιτῶσι καὶ αὐτῷ τὰ ἐκάστῳ δι' ὄλη
 p. 105 τῆς ἡμέρας εἰρημένα καὶ πεπραγμένα λεπτομερῶ
 ἀπαγγέλλουσι. νῦν οὖν ἄκουσόν μου τῆς λυσιτελοῦ
 συμβουλίας, καὶ ἀναστάς, ἄμειψόν σου τὸ σχῆμα κα
 ἐαυτὸν ὡς ἓνα τῶν μίμων ἐκείνων ἀμφίασον κα
 15 σχημάτισον. εἶτα λάθρα διελθὼν, ἐγκατάμειξον σε
 αὐτὸν τῇ αὐτῶν ὁμηγύρει. πλὴν ὄρα, μὴ φωραθῆ
 ὑπ' αὐτῶν. συμπορευθήτι τε αὐτοῖς ἕως τοῦ καθη
 γητοῦ, καὶ πλησίον αὐτῷ στάς λεληθότως οἶά τι
 τῶν τυχόντων καὶ κοινῶν τῆς πόλεως ἀνδρῶν, ἄκου
 20 σον περὶ ὧν αὐτῷ ἀπαγγελοῦσιν οἱ ὁμιληκότες σοι
 καὶ ὧν ἐκείνος αὐτοῖς ἀποκριθήσεται. καὶ εἰ τι ἄρα
 παρ' αὐτοῦ αὐτοῖς λαληθήσεται, σημείωσον ἐν τῇ
 διανοίᾳ σου, ὡς ἂν τὰς πρὸς ἐκείνους αὐτοῦ ἀπο
 κρίσεις τοῖς πολεμοῦσί σοι ἀντιπροθέμενος, κατὰ
 25 κράτος αὐτῶν τῆς πανουργίας περιγένοιο· καὶ σοι
 μέγιστον ἐντεῦθεν προσγενήσεται τὸ κέρδος. ὁ δ'

1 διεξέλθεις *cod.* ἐξέλθης P 2 τοσύνολον 5 συν
 θέσθαι] συμβουλεῦσαι P 9 *in margine* κγ' 10 διόλης
 13 καὶ *om.* P 15 ἀπελθὼν P 17 τε] γοῦν P 18 *adverbio*
 πλησίον *recentiores scriptores etiam dativum subiungunt* (186,2)
 20 ὁμιληκότες 24 κατακράτος *cod.* μετὰ δυνάμεως P. *nam*
 κατακρατῆς . . γένοιο? *nam* περιγένοιο *scripti*: γένοιο *cod.*
 νικήσης P 26 προσγενήσεται τὸ *scripti*: προσγενήσαιο
cod. προσγενήσεται P

ἔμπορος ἐποίησεν, ὅσα πρὸς τῆς γραῶς ἐξειδίδακτο.
 καὶ μετὰ τὸ ἀμείψαι τὸ αὐτοῦ σχῆμα στὰς ἔγγιστα
 τοῦ γηραιοῦ ἐκείνου, πρῶτα μὲν ἑωράκει πρὸς αὐ-
 τὸν παραγευόμενον τὸν τὰ αὐτοῦ ξύλα τοῦ ἀρώμα-
 τος ἀνησάμενον. ὃς καὶ ἀνήγγειλε τῷ καθηγητῇ ⁵
 ἐκείνῳ λέγων ἔγω συναντήσας ἐμπόρῳ τινὶ ξύλα ^{p. 106}
 ἀρωματικά τινα διακομίζοντι εἰς διάπρασιν, πάντα
 τὸν φόρτον αὐτοῦ ἐξωνησάμην, δούς αὐτῷ ὁ συμ-
 πεφώνηκα, ἦτοι πίνακα πεπληρωμένον ὧν ἂν δόξειεν
 αὐτῷ ἐπιζητῆσαι παρ' ἐμοῦ πραγμάτων. ὁ δὲ κα- ¹⁰
 θηγητῆς ἀπεκρίνατο αὐτῷ λέγων καὶ τίνα γε ἄρα
 ἐστὶν ἃ συνεφώνησας αὐτῷ δοῦναι; χρυσός; ἄργυ-
 ρος; ὁ δὲ μίμος οὐχί φησί κύριέ μου· τούτων
 οὐδέν, ἀλλ' εἶδη ἀνώνυμα ἅπερ αὐτὸς βουληθείη,
 πίνακα πεπληρωμένον. ἔφη δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ καθη- ¹⁵
 γητῆς· μεγάλης ἐσφάλης. εἰ γὰρ τετυχήκει τὸν
 ἔμπορον ἀπὸ σοῦ ζητῆσαι ψύλλους, πίνακα πεπλη-
 ρωμένον, ὧν τὸ ἦμισυ θηλείας, τὸ δ' ἕτερον ἦμισυ
 ἄρρενας ἔχειν, ἀλλὰ μὴν καὶ γλαυκοειδεῖς ὑπάρχειν,
 ἄρα γε δυνάμεις σὺ εἶχες τοιαύτην δόσιν αὐτῷ πα- ²⁰
 ρασχεῖν; πῶς εἶχες αὐτὸν διαδραῖναι; ὁ δὲ μίμος
 λέγει αὐτῷ· οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον, κύριέ μου, ὁ ἔμ-
 πορος οὗτος σεσόφισται, οὐδὲ τοιαῦτα πανουργεῖ-

2 ἑαυτοῦ P 4 τοῦ ἀρώματος cf. 106, 1. 168, 6 5
 ἀπήγγειλε P cf. 172, 4 8 δούς] *adcuratius* δώσω. συμ-
 φωνήσας δοῦναι αὐτῷ P 9 δόξειεν 12 cf. 174, 3 14
 ἂν βουληθείη? 15 πίνακος πεπληρωμένου *cod.*: *accusatiuus*
est in P 16 τῷ ἐμπόρῳ *cod.*, *quod si uerum est, excidisse*
δόξα statuendum est. ἔστω γὰρ τυχόν· ἐὰν δόξη P 17 ἀπὸ
 cf. 163, 2 18 ὧν] οὐ? an 19 ἔχειν] εἶναι? *sed nescio an*
possit hoc idem esse atque nostrum enthalten, bestehen, esse.
 καὶ μὴ μόνον ξανθοὺς εἶναι τοὺς ψύλλους καὶ ὑπομαυροὺς,
 ἀλλὰ καὶ γλαυκοειδεῖς P. cf. *infra* 174, 7 20 δυνάμεις
scripsi: *δυνάμειος cod.* an *praetermissum est* οὕτως?

- σθαι ἱκανὸς ἦν ὁ νοῦς αὐτοῦ. ἀλλ', ὡς οἶμαι, εἴτε χρυσὸν εἴτε ἄργυρον ἐξ ἐμοῦ μέλλει ζητήσασθαι.
- p. 107 προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τῆ διαλέξει τὸν ἔμπορον νενικηκώς, ἀπήγγειλε λέγων· 'κἀγὼ περὶ ὀμίλιας καὶ 5 πλοκῆς λόγων τῷ ἐμπόρῳ συναμιλληθεὶς καὶ νικήσας αὐτόν, τέταχα πιεῖν τὰ θαλάττια ὕδατα ἅπαντα. οὕτω γὰρ παρ' ἡμῶν συμπεφάνητο, ὡς ἐπὶ λόγοις τὸν νικηθησόμενον, εἴ τι ἄρα καὶ ἐπιτραπείη πρὸς τοῦ νικήσαντος, δεξασθαι καὶ ποιήσασθαι.' ὁ δὲ 10 καθηγγητῆς πρὸς αὐτὸν ἀπεκρίνατο· 'οὐδὲ σύ γε καλῶς πέπραχας. ἔστω γὰρ ἴσως ὅτι ἐκεῖνος ἀντίποισοι· „ἄπιθι πρότερον καὶ ἀνάστειλον τοὺς τῆ θαλάσση ἐπιρρέοντας ποταμούς· εἶθ' οὕτω πίομαι τὸ τῆς θαλάττης ὕδωρ, ὃ δὴ καὶ μόνον πεπωκέναι 15 συννεθέμην σοι.“ εἰ οὖν οὗτος οὕτω σοι λέξει, ἄρα γε σὺ εὐχερῶς ἔξεις τοὺς ποταμούς ἀναχαιτίσαι τῆς ἀπὸ τῆς θαλάττης ἐπιρροῆς; ὁ δὲ μῦμος 'ἀλλ' ἴσθι' φησὶν 'ὡς οὐχ ἱκανοὶ ἢ τοῦ ἐμπόρου φρόνησις τὸν τοιοῦτον [μοι] ἀντιφράσαι μοι ἀπόλογον.' εἶτα καὶ 20 ὁ μονόφθαλμος μῦμος προσελθὼν ἔφη τῷ γηραιῷ· 'κἀγὼ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐώρακα, κύριέ μου, ἔμπορόν τινα ξένον, ὃς ἦν γλανκοειδῆς τοὺς ὀφθαλμούς. καὶ p. 108 τοῦτον κατασχὼν εἰρήκειν αὐτῷ· „σύ τε κἀγὼ γλανκοὶ ἔσμεν ἄμφω, καὶ σύ μου τὸν ἓνα ἐσύλησας ὀφθαλ-

1 ἦν] est, ut tum poteram cognoscere 6 πιεῖν aliter 13, cf. 107, 7 7 u. ἐπὶ λόγοις, cum sententia non efferatur, minus recte ante articulum collocata sunt; qua in re minime diligentes sunt scriptores Byzantini. itaque ne deleueris. εἰς τὴν διάλεξιν τοῦ λόγου Ven. 14 πεπωκέναι cf. 103, 19 18 ἱκανοὶ quamquam facile mutari potuit in ἱκανῆ, reliqui, cum apud Cinnamum eadem sententia adhibitum legatur ἱκανοῦσα: quod quidem Meinekius deriuabat a u. ἱκανεῖν. hodierni Graeci dicunt ἱκανεῦσι 19 μοι seclusi

μόν. λοιπὸν οὐδαμῶς σου ἀπόσχωμαι, ἕως ἂν τὸν
 ἕνα σου ἐξελὼν ὀφθαλμὸν περιάψω μου τῷ μετώπῳ,
 ἢ διὰ πάσης σου ἀναρρῦση τῆς περιουσίας. ὁ δὲ
 καθηγητῆς 'οὐδὲ σύ γέ τι κατώρθωσας' ἔφη 'εἰ
 γὰρ δόξει αὐτῷ ἀντιφράσαι σοι ὡς „πρότερον εἰς 5
 σύστασιν τῆς τοιαύτης σου προτάσεως ἐξελέ σου τὸν
 ἕνα τοῦτον ὃν ἔχεις ὀφθαλμὸν, κἀγὼ δ' ὡσαύτως
 θάτερον τῶν ἐμῶν ἐκβαλῶ ὀφθαλμῶν, καὶ ἄμφω
 σταθμίσωμεν αὐτούς· καὶ εἰ μὲν ἰσόσταθμοὶ ἀλλή-
 λοις εὐρηθῆτεν, εὐδὴλον ὅτι γε σός ἐστιν ὁ ἐμὸς εἰς 10
 ὀφθαλμὸς· εἰ δέ τις τῶν σταθμιζομένων δύο ὀφθαλ-
 μῶν βαρύτερος τοῦ ἑτέρου ἐν τῇ τοῦ ζυγοῦ φανεῖν
 πλάστιγγι, οὐκ οὖν σός ἐστιν ὁ θάτερός μου ὀφθαλ-
 μός, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἐκβολῆς
 ἀξίως εὐδυνήσῃ.“ εἰ οὖν ταῦτά σοι ἄντιλιέξαιεν 15
 ὁ ἔμπορος, οὐχὶ πάντη σε ἀποκείσει τῆς ἀντιθέσεως;
 καὶ τὸ δὴ χεῖριστον, ὅτι γε τούτου ἐπὶ σοὶ γενομένου,
 σὺ μὲν τέλεον ἀποστερηθήσῃ τῆς ὀράσεως καὶ πάντη
 γενήσῃ ἀόμματος, οὗτος δὲ ἕνα τῶν ἑαυτοῦ ὀφθαλ-
 μῶν ὕστερον ἔχων, πάλιν τὸ φῶς καθορῶν ἔσται· 20
 πρὸς ταῦτα ὁ μονόφθαλμος μῖμος ὑπολαβὼν λέγει p. 109
 τῷ καθηγητῇ· 'ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον πανοῦργος ὁ
 ἔμπορος οὗτος, ὡς τοιάνδε μοι πιθανὴν ἀντιπρο-
 θέσθαι ἀπολογίαν· τούτων οὕτω παρὰ τε τῶν μίμων
 καὶ τοῦ αὐτῶν καθηγητοῦ λαλουμένων τε καὶ ἀντι- 25
 φθεγγομένων, ἠκροῶτο μάλα καλῶς καὶ λαθραίως
 παρ' ὄλην ἐκείνην τὴν νύκτα ὁ ἔμπορος καὶ τῇ ἰδίᾳ
 ταῦτα συνετήρει καρδίᾳ. πρωίας δὲ γενομένης

1 ἀπόσχωμαι: *coniunctivum qui sit futuri loco restitui* 5 δόξοι.
cf. 22, 22 6 σύστασις] *confirmatio* 11 εἰς? 16 ἀποκείσει.
deterrebit 20 πάλιν *cf.* 108, 19 23 τοιάνδε *cf.* 3, 1 25
 ἀντιφθεγγομένων *certitudinē a u. ἀντιφθέγγω* 28 συνετήρει
 τῇ καρδίᾳ] *Luc.* 2, 19. 51. *Dan.* 7, 28. *infra* 176, 4

παραγίνεται πρὸς τὸν ἔμπορον ὁ τὰ ἀρωματικά ὠνη-
 σάμενος ξύλα. καί φησιν ὁ ἔμπορος· ἄπόδος μοι,
 ὦ ἑταίρε, εἰ τί μοι συνεφώνησας παρασχεῖν ὑπὲρ
 τοῦ διαπραθέντος σοι φόρτου. ὁ δὲ μῖμος ἐφη αὐτῷ·
 5 ἤζητησον εἰ τι καὶ βούλοιο, κἀγὼ ἐτοίμως παράσχω
 σοι. ὁ δ' ἔμπορος· θέλω ἵνα μοι δῶς ἐν τῷ πίνακι
 ψύλλους καθ' ὅσον χωρήσειεν, ὃν τὸ μὲν ἥμισυ στίφος
 ἄρσεν, θῆλυ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ, καὶ πάντας γλαυ-
 κοειδεῖς τὴν ιδέαν αὐτῶν. οὕτως εἰπὼν τῷ μίμῳ ὁ
 10 ἔμπορος ἰσχυρῶς αὐτὸν διετέλει ἀπαναγκάζων καὶ
 πολλῇ τῇ βίᾳ πρὸς αὐτὸν κεχρημένος, ἄχρις ἂν ὁ
 μῖμος καὶ ἄκων ἐδεδώκει αὐτῷ πλείονα ποσότητα
 τῆς δικαίας τιμῆς τῶν ἀρωματικῶν αὐτοῦ ξύλων·
 καὶ οὕτως ἀπηλλάγη τῶν τοῦδε ὀχλήσεων. ἐντυχὼν
 15 δὲ καὶ τοῖς ἑτέροις δυσὶ μίμοις, τῷ τε περὶ τοῦ
 ὀφθαλμοῦ διαμαχομένῳ καὶ τῷ τὴν θάλασσαν κατα-
 πεινῶ αὐτῷ ἐπιτρέψαντι, ἀπῆται κἀκείνους πεποιημέ-
 ναι ἅ λάθρα παρὰ τοῦ αὐτῶν καθηγητοῦ ἠκηκόει.
 p. 110 καὶ διετέλει ἄγχων κἀκείνους, ἕως ἂν δι' ὄσων δο-
 20 μάτων ὁ ἔμπορος ἐξ αὐτῶν (πεισθῆναι) ἠθέλησεν
 ἀπολαβεῖν· καὶ οὕτως ἀπηλλάγησαν τῶν ὀχλήσεων.
 καὶ νῦν, ὧ δέσποτα βασιλεῦ, ἐξ ἂν σοι διηγησάμην
 γίνωσκε ὅτι οἷ τε δύο παῖδες ἐκείνοι, ὁ τριετῆς καὶ
 ὁ πενταετής, περὶ ἂν προειρήκειν σοι, καὶ οὗτος ὁ
 25 γηραιὸς καθηγητῆς πολλῇ τῇ γνώσει καὶ τῇ συνέσει
 κεκόσμηται· καὶ κατ' ἐκείνους κἀμὲ ὁ διδάσκαλος
 ὁ ἐμὸς ἀπετέλεσε διδάσκαλον.

7 στίφος 9 in margine κδ' 10 ἐπαναγκάζων? 11.
 19 ἂν] οὐ? δῆ? ἕως οὐ P 20 πεισθῆναι adiecti 21
 ἀπολαβεῖν] uidetur scribendum ἀπέλαβεν (12). ἀπολάβη ne
 reponatur prohibet sententia. ἕως οὐ ἔλαβεν . . ὅσα ἠθέλη-
 σεν P 23 cf. 161, 16 27 διδάσκαλος cod., om. P

Ὁ δὲ βασιλεὺς ὑπολαβὼν ἔφη τῷ υἱῷ· ἴσως
 σόν μοι, τέκνον, πῶς ἐν μὲν τοῖς προλαβοῦσι τρισὶν
 ἔτεσιν οὐ μεμάθηκας τὴν νῦν προσγενομένην σοι
 λογιότητα, νυνὶ δὲ ἐν μόνοις τοῖς παρελθούσιν ἕξ
 μηνὶν ἐπὶ τοσοῦτον ἔσοφίσθης; ὁ δὲ παῖς τῷ βασι- 5
 λεὶ ἀπεκρίνατο ὡς ἔφ' ὅτε, ὦ βασιλεῦ, ἔτι μου
 νηπιάζοντος, οὐ συνήγγον ἀλλήλαις αἰ προσοῦσαι
 μοι τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς αἰσθήσεις. τότε γάρ
 μου τὸ σῶμα ἀφήλικος πάντη τυγχάνοντος, οὔτε οἱ
 ὀφθαλμοὶ οὔτε ἡ γλῶττα οὔτε ἡ καρδία ἀλλήλοις 10
 συνεκρότουσαν πρὸς τὴν τῆς διδασκαλίας μάθησιν.
 οὐδὲ γὰρ δυνατὸν ἔτι νηπιόφρονα πεφυκότα γυνῶσιν
 εὐχερῶς ἐκδιδάσκεισθαι, καθότι ἅπαν παιδίον ταῖς
 παιδιαῖς καὶ τῇ ἀργίᾳ ἐνηθόμενον, οὐ προσεκτικῶς
 τὸν νοῦν περὶ τὴν διδασκαλίαν διατίθεται. -κἀγὼ 15
 δέ, ὦ βασιλεῦ, τὸν αὐτὸν τρόπον τῷ ὅτε τῇ τε
 ἡλικίᾳ καὶ τῇ διανοίᾳ διακείμενος, οὐδὲν ὅλως τῶν p. 111
 διδασκομένων ἠδυναίμην καρπώσασθαι, ἄτε μὴ τού-
 τοις τὸ παράπαν τὸν ἑαυτοῦ νοῦν προσερείδων,
 ἀλλ' ὡς νηπιώδης διεσπαρμένον αὐτὸν ἔχων. ἤδη 20
 δὲ ὁ διδάσκαλός μου Συντίπας τὸ νεῆξον τῆς ἐμῆς
 ἡλικίας περισκοπῶν, οὐκ ἐμβριθῶς με ἐξεδίδασκεν
 οὐδὲ τοῖς δυσχερέσι κατ' ἀρχὰς λόγοις πρὸς με
 ἐχρήσατο, ἵνα μὴ τῷ τῶν δυσχερῶν καὶ δυσλήπτων
 βάρει ἐξ ἀρχῆς καταπονηθεῖς πάντα τῆς ἐμῆς δια- 25
 νοίας ἀπορρίψω τὰ διδασκόμενα — καὶ γὰρ ἤδει μου
 ὁ διδάσκαλος ὅτι περ, εἰ ἀμέτρως ἐξ ἀρχῆς με ἐκδι-
 δάξειεν, εὐχερῶς ἂν εἶχον ἀπ' αὐτοῦ ἀφηνιάσαι καὶ

5. 16 τῷ om. P. cf. 152, 7 7 συνήγγον 8 μου P
 τότε scripti: οὔτε cod.; ἀφήλικε recentioribus est ἄνηθος
 impuber. Lob. Phr. 84. St. Th. I, 2, 2642 15 διατέθει-
 ται? 16 τῷ om. P 23 καταρχὰς et 25. 27 ἐξαρχῆς
 28 ἀφηνιάσαι. cf. 153, 23

ἀποστῆναι, ἅτε βασιλέως τυγχάνων υἱός — ἀλλὰ κατὰ
 μικρὸν τοῖς λόγοις με διαρρηθμίζων οὕτω με δεξιῶς
 εἰς τὸ τέλειον τῆς φιλοσοφίας ἀνήγαγε. ἀγῶ δὲ
 τελεωτέρας ἐφαπτόμενος φρονήσεως συντεήρουν ἐν
 5 τῇ καρδίᾳ πάντα δὴ τὰ παρ' αὐτοῦ μοι ἐκδιδασκό-
 μενα, καὶ συναγαγὼν τὸν πρῶτον μου διασπαρέντα
 λογισμὸν, τότε ὅτε συντείνεις πρὸς ἀκοὴν καὶ τὴν
 γλῶτταν πρὸς λόγων μελέτην τε καὶ πλοκὴν, καὶ
 p. 112 τὰς χεῖρας πρὸς διάστιξιν (μεμαθηκῶς) συλλαβεῖν,
 10 οὕτως ἐπὶ (τὸν) καιρὸν τῶν Ξ καὶ μόνων μηνῶν
 πάντα δὴ τὰ διδαχθέντα μοι ἀκριβέστατα κατέλα-
 βον, καὶ ἐν μεθέξει πάσης φιλοσοφίας καὶ συνέσεως
 γέγονα, συναραμένης πάντως καὶ τῆς θείας δυνάμεως
 ἐμοί τε καὶ τῇ παρὰ τοῦ ἐμὲ μυσταγωγοῦντος σπουδῇ.
 15 τούτοις ὁ βασιλεὺς τοῖς τοῦ παιδὸς φήμασι σφόδρα
 τὴν καρδίαν ἠσθεῖς, εὐχαριστηρίους τῷ θεῷ λόγους
 ἀνέπεμπε καὶ τὴν τοῦ παιδὸς σύνεσιν καὶ φιλοσοφίαν
 ἐκθειάζων διετέλει τὰ μέγιστα, καὶ τῷ Συντίπᾳ
 ὁμολογεῖ τὰς χάριτας. εἶτα κελεύει παραστῆναι αὐτῷ
 20 τὴν πονηρὰν ἐκείνην γυναικα, ἣτις τὸν αὐτοῦ υἱὸν
 ἀπολέσαι ἐμηχανᾶτο καὶ ταύτης παραστάσης, λέγει
 πρὸς αὐτήν ὁ βασιλεὺς· ἀνακάλυψόν μοι, ὦ γύναι,
 μηδὲν κατὰ φόβον ὑποστειλαμένη, τίνος χάριν τὸν
 ἐμὸν υἱὸν ἀπολέσαι ἐσπευδες, καὶ τίς ἦν ὁ τρόπος
 25 τῆς τοιαύτης σου σκαιωρίας; ὑπολαβοῦσα δὲ ἡ γυνὴ
 ἔφη· οἶδας, ὦ κράτιστε βασιλεῦ, ὡς οὐδὲν τιμι τῶν
 ἀνθρώπων τῆς ἰδίας ζωῆς καθέστηκε προσφιλέστερον.

2 διαρρηθμίζων 5. 11 μοι om. P 9 μεμαθηκῶς et 10
 τὸν adiecti, ut extant in P. cf. 112, 1. 2 14 περὶ 19 ὁμο-
 λόγει 21 ἀπολέσαι m. pr., corr. m. sec. παραστησάσης
 26 οἶδας, non οἶσθα ut minus adcurate inspicienti uidea-
 tur, est in codice

κἄν γάρ τι; πενία εἴη συζῶν ἢ καὶ τινι βιωτικῇ περι- p. 113
 'πειρία πιέζοιτο, ἀλλ' ὅμως καὶ οὗτος τῆς ἰδίας ζωῆς
 περιέχεται. ἐγὼ τοίνυν τὸν παῖδά σου τούτου χάριν
 τῷ σῶ προστάγματι πρὸς ἐμαυτὴν ἔλαβον, ὡς διὰ
 τὴν τοῦ κράτους σου θεραπείαν κατὰ μόνας παρ' 5
 αὐτοῦ διαγινῶναι ὑπὸ ποίας αἰτίας ἐπεχόμενος οὐ
 φθέγγεται. καὶ διετέλουν παντοιοτρόποις πεύσεσι
 καὶ θωπείαις τοῦτον ὑπερχομένη καὶ τὸ τῆς σιγῆς
 αὐτοῦ σκληρὸν μειλίχοις τοῖς λόγοις διαλαλίνουσα,
 ἄχρις ὅτου παρεσκεύασα τοῦτον ἓνα λόγον μοι ἀπο- 10
 κρίνασθαι. ὃν δὴ καὶ ὀργίλως καὶ ἀποτόμως φθεγ-
 ξάμενος εἰρήκει πρὸς με ὡς 'οὐδέν σοι, γύναι, τό γε
 νῦν ἔχον ἀποκριθῆσομαι, ἄχρις ὅτου ἑπτὰ ἡμέραι
 τὸ ἀπὸ τοῦδε παρῆλθοιεν. εἶθ' οὕτως κατ' ἀξίαν
 σοι ἀπολογήσομαι.' ἐγὼ δὲ τούτῳ τῷ λόγῳ σφόδρα 15
 ἐκθροσθεῖσα καὶ περιδεῆς λίαν καταστᾶσα καὶ κιν-
 δύνῳ παρὰ τοῦ παιδὸς ὑποβληθῆναι ὑφορωμένη,
 συνειδὼν μηχανικῶς τὸν ἐξ αὐτοῦ διαφυγεῖν ὄλε-
 θρον. κἀντεῦθεν ὑπὸ σατανικῆς ἐνεργείας παρορ-
 μηθεῖσα κατεψευσάμην τοῦ παιδός σου, καὶ δολερῶς 20
 αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ κράτους σου κατηγόρησα. καὶ τὸ p. 114
 ἄμαρτηθὲν μοι ἐπίσταμαι καὶ φανερῶς τοῦτο καθο-
 μολογῶ μὴ κατὰ τι ἀπαρνούμενη. σὺ δ' ὦ μέγιστε
 βασιλεῦ, ἐπ' ἐμοὶ τὰ δοκοῦντά σοι πρᾶξον, καθὼς
 ἂν εὐδοκήσειε τὸ θεοκυβέρνητον κράτος σου.' ὁ δὲ 25

2 ἰδίας] in margine γρ. οἰκείας 6 διαγινῶναι cod.:
 διαγινῶναι? αἰτίας cf. 8, 9 9 non oportet scribi με-
 λιχιατάτοις διαλαλίνουσα] permulcens 14 τοσποτοῦδε
 16 ἐκθροσθεῖσα i. e. διαταραχθεῖσα P 17 ὑφορωμένη
 mutata l. o in ω n. sec. παιδός σου? ὑποβληθῆναι est i. q.
 antiquis ὑποβληθῆσεσθαι 18 συνειδὼν .. διαφυγεῖν ut ἔδοξέ
 μοι, ἔγγων δ. decreui; cf. Hase ad Leon. Diac. p. 468 sq.
 23 in margine κέ

βασιλεὺς ἐμβλέψας τοῖς παρισταμένοις μεγιστᾶσιν
 αὐτοῦ, λέγει πρὸς αὐτούς· ὅποιαν ὑμεῖς παρέχετε
 βουλὴν τῇ βασιλείᾳ μου περὶ τοῦ τοιούτου πράγμα-
 τος, καὶ ὁποίας ἡ γυνὴ αὐτῆ τῆς τιμωρίας (ἂν) εἴη
 5 ἀξία; εἰς δὲ τῶν μεγιστάνων ὑπολαβὼν λέγει τῷ
 βασιλεῖ· δίκαιόν ἐστιν, ὦ βασιλεῦ, χεῖρας καὶ πόδας
 ἀποτμηθῆναι αὐτῆς. ἕτερος δὲ οὐχ οὕτως εὖ ἔχει
 φησί· μοι τὸ δίκαιον· ἀλλὰ προσήκει ζώσης αὐτῆς
 ἐξορυσθῆναι τὴν καρδίαν. ἄλλος δὲ πάλιν αὐτῶν
 10 ἀντέφη τὴν γλῶτταν αὐτῆς ἐκκοπῆναι, ἡ δὲ γυνὴ
 τῶν τοιούτων ἀκροωμένη ἀποφάσεων καὶ οἷας περὶ
 αὐτῆς τῷ βασιλεῖ τὰς τιμωρίας ὑποτιθέασι, τοιόνδε
 μῦθόν τινα πρὸς ἐκείνους ἐφθέγγετο, ἔοικεν, ὦ
 μεγιστᾶνες, λέγουσα· τὰ τε παρ' ὑμῶν ἀποφαινό-
 15 μενα κατ' ἐμοῦ παραδείγματι ἀλώπεκός τινος, ἦτις
 νυκτὸς εἰς τινα πόλιν εἰσῆρχετο. ἦν δὲ ἡ αὐτῆς
 εἰσέλευσις διὰ θυρίδος οἰκίσκου γινομένη ἀνδρός
 τινος σκυτέως. ὁσάκις δὲ δι' αὐτῆς τὴν ἐκείνου οἰ-
 κίαν εἰσῆρχετο, τὰ τοῦδε κατήσθιε δέρματα. εἶτα ὁ
 20 σκυτεὺς ἐκείνος ἑωρακῶς τὰ γεγονότα ἐν τοῖς αὐτοῦ
 δέρμασι σπαράγματα, εὐθὺς αὐτῇ παγίδα ἰσχυροτά-
 p. 115 τὴν ἴστησιν. ἡ δὲ ἀλώπηξ μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ αὐτῆ
 σύνηθες εἰσερχομένη δι' ἐκείνης πάλιν τῆς θυρίδος,
 παραχρῆμα τῇ παγίδι συλλαμβάνεται. πονηρὰ δὲ ἡ
 25 κερδῶ καὶ ποικιλότροπος οὔσα, διὰ τινος εὐμεθόδου
 μηχανῆς τὴν περιέχουσαν αὐτὴν παγίδα διέφυγε.
 καὶ περιήρχετο ἀνά πᾶσαν τὴν πόλιν τοῦ ἐντυχεῖν
 τινι ἑτέρῳ θυρίδι, δι' ἧς δυνηθεῖν ἐξιέναι τῆς πό-
 λεως· ἡ δὲ πανταχόθεν τετελιχιστο. καὶ παρ' ὄλην

2. 4 cf. 188, 12 4 ἂν adieci 8 μοι om. P. μοι δοκεῖ?
 10 ἐκκοπῆναι πρόπον. ἐστὶ P. exciditne πρόπει uel δεῖ?

τὴν νύκτα κοπιάσασα, οὐδ' ὄλωσ' ἐξοδόν τινα εὐρηκέναι ἰσχυσε· τῆς δέ γε ἡμέρας διαυραξούσης, διελογίσαστο καθ' ἑαυτήν καὶ εἶπεν ὡς 'εἶπερ ἢ ἡμέρα ἐπισταίη, ὑπὸ τῶν κυνῶν θραδῆσομαι, καὶ οὐ πρότερόν μου ἀπόσχονται, ἄχρῃς ἂν μου τὰς σάρκας διαμερίσω- 5
ται. ἀλλ' ἔγωγε οἶδα, τί με δεῖ πεποιηκέναι.' καὶ ταῦτα εἰπούσα ἐπὶ τὴν πύλην πορεύεται τῆς πόλεως, καὶ ἑαυτὴν ἐγγὺς τῆς φλιάς ἔσωθεν ἔκτανύσασα, προσεποιεῖτο εἶναι νεκρά τε καὶ ἄπνους. τούτῳ δὲ τῷ τρόπῳ ἐχρήσατο προσμένουσα διανοιγῆναι τὴν 10
τῆς πόλεως πύλην, ὡς εὐθύς ἑαυτὴν ἀθρόον δι' αὐτῆς φυγάδα ποιῆσαι καὶ τοῦ ὑφορωμένου ἀπαλαγῆναι κινδύνου. οὕτω δὲ αὐτῆς ὡς νεκρᾶς ἔκτα-
θείσης καὶ τῆς πύλης ὑπὸ τὴν ἔω διανοιχθείσης, ἑωράκει τις ταύτην καὶ πρὸς ἑαυτὸν εἰρήκει· 'ὄντως 15
ἢ κέρκος τῆς ἀλώπεκος τῆσδε λίαν ἐστὶ χρησιμεύουσα P. 116
εἰς ἔτοιμον σπόγγον μυλικῷ ἐργαστηρίου.' ὃς τοῦτ' εἰπὼν τὴν ἑαυτοῦ σπασάμενος εὐθέως μάχαιραν, ἀπέτεμεν αὐτήν. ἢ δὲ ἀλώπηξ τῆς οὐρᾶς αὐτῆς ἐκ-
κοπέσης σιωπῶσα γενναίως ὑπήνεγκεν. εἰτά τις 20
ἕτερος παριῶν καὶ ταύτην ἑωρακῶς ἔλεγεν οὕτως·
'ἀκήκοα ὡς εἴ τις τῶν νηπιαζόντων ἐπὶ πολὺ διατε-
λοῖη κλαυθμηρίζων, οὐδὲν ἄτερον αὐτῷ εἰς θρα-
πείαν καὶ ἀπόπασιν τοῦ κλαυθμοῦ αὐτοῦ ὡς ὧτα ἀλώπεκος. ἄτινα εἰ παρὰ τοῦ παιδίου τοῦδε φέροιο, 25

1 εὐρηκέναι ἰσχυσε i. e. εὐρεῖν ἠδύνατο 4 θραδῆσο-
μαι] θραδῆσομαι? κρατηθήσομαι M 5 ἀπόσχονται
10 cf. 177, 17 11 ὡς scripsi: καὶ delendumne εὐθύς?
186, 12—13. 12 ὑφορωμένου cod., l. o in ω mutata m. sec.
15 ἑωράκει cf. 138, 23 17 ἔτοιμον] iam perfectum, cui
nihil deest σπόγγον] εἰς τὸ σπογγίζειν τὸν μυλῶνα P
23 ἄτερον] ἕτερον? εἰς θραπείαν καλὸν P 25 παρὰ]
ὑπὲρ in archetypo legit qui P recensuit: κρατεῖν αὐτὰ πάντοτε
ἐπάνω τοῦ παιδός

οὐκ ἐπὶ πολὺ ὁ κλαυθμὸς αὐτῷ παρατείνει.' καὶ
 ταῦτα εἰπὼν τὰ τῆς ἀλώπεκος ἐκείνης ὧτα μαχαίρα
 ἀπέτεμεν. ἤνεγκε δὲ γενναίως καὶ τοῦτο ἡ ἀλώπηξ,
 (ἴνα) διὰ τὴν τῆς νεκρότητος (ἐμφασιν) ὑποφύγη
 5 θάνατον. ἕτερος δὲ τις ἐκείσε τὴν διέλευσιν ποιού-
 μενος, ἔφη πρὸς τοὺς ἐτέρους· 'κἀγῶ', φησὶν 'ὦ
 ἄνδρες, ἠνώτισμαι ὡς εἶπερ τις τοὺς ὀδόντας ἀλγῶν
 ἔσται καὶ ὀδυνώμενος, ὀφείλει ἀλώπεκος ἐμβαλεῖν
 ὀδόντ(α) καὶ τῷ πάσχοντι ἐπιτιθέναι ὀδόντι, καὶ
 10 εὐθύς τῆς τοῦ πάθους θεραπείας τεύξεται.' οὕτως
 οὖν κἀκείνος ὁ ἀνὴρ εἰρηκῶς, αὐτίκα λίθον ἀρά-
 μενος, πάντας τοὺς τῆς ἀλώπεκος ὀδόντας συνέτρι-
 ψεν· κἀκείνη δὲ καὶ ταύτην γενναίως ὑπέμεινεν
 τὴν τιμωρίαν. καὶ οὕτω διετέλει τὰ ἀλγαινὰ ὑπομέ-
 15 νουσα, ἄχρις ὅτου ἕτερός τις ἀνὴρ παρερχόμενος
 ἔφη ὡς 'κἀγῶ ἀκήκοα, ὅτιπερ οὖν ἀκεσῶδοννον φάρ-
 μακον ἡ τῆς ἀλώπεκος χρησιμεύει καρδιά, καὶ ὅτι
 πάσαις ταῖς νόσοις θεραπευτικόν ἐστίν.' οὕτως οὖν
 κἀκείνος εἰπὼν, εὐθύς μάχαιραν σπασάμενος ἐξωρῦξαι
 20 τὴν αὐτῆς ἐπειρᾶτο καρδίαν. κατ' ἐκείνην δὲ τὴν
 ὄραν ἔτυχεν καὶ τὴν πύλην τῆς πόλεως διανοιγῆναι·

4 ἴνα et ἐμφασιν adieci 5 τὸν θάνατον? inde a pr.
 διά in versu extremo posita (cod. f. 62^v m.) usque ad u. εἰσέρ-
 χεται p. 186, 8 (cod. 63^b in margine superiore) ab alio homine
 postea exarata sunt, ut lacuna quam prior librarius reliquerat
 expleretur. hic autem pergit p. 186, 9 (f. 63^v) u. πρὸς τὸ us-
 que ad f. 64 versum 5 ab imo margine; inde usque ad libri finem
 omnia exarata sunt a librario altero. post ἐπιμενέουσι 196, 21
 3³/₄ uel 4³/₄ versuum spatium est uacuum διέλευσιν: sic sae-
 pissime 6 καγῶ 7 ἠνώτισ με ὑπέρτης ἀλγῶν: in-
 numeris locis sic peccauit librarius 8 ὀδυνόμενος ἐκβάλ-
 λεῖν 9 cf. 116, 14 ἐπὶ τηθῆναι 10 οὔτος 11 εἰρηκῶς] ὁ corr.
 m. sec. in ὦ 13 κἀκείνη γενναίως 14 ἀλγηνά 16 ἔφη
 ὡς 17 χρησιμέβη 18 νόσαις οὔτος 19 ἐξωρῦξαι
 20 κατεκείνην 21 διανοιγῆναι] i m. sec. corr. in oi

καὶ αὐτίκα ἢ ἀλώπηξ ἐκπηθήσασα πολλῶ τῷ τάχει p. 117
 διὰ τῆς πύλης ἀπέδρασε καὶ τὸν ἐπηρητημένον διέ-
 φυγεν κίνδυνον. Καγὼ δὲ τὰ νῦν ἢ ἀθλία, ὧ βα-
 σιλεῦ, πάντα μὲν τᾶλλα ἄπερ οἱ τοῦ κράτους σου
 μεριστᾶνες συνεβουλευέσαντο τῇ βασιλείᾳ σου, ἐτοι- 5
 μως ἔχω ὑπομένειν, τὸ δὲ τὴν καρδίαν μου ἔξορυ-
 χθῆναι ὑπενεγκεῖν οὐ δεδύνημαι. θανάτου γὰρ βιαίου
 παραίτιον πέφυκεν.

Ἐπὶ τούτοις οὖν ἀποκριθεὶς ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς
 λέγει τῷ πατρὶ καὶ τοῖς παρεστηκόσι μεριστᾶνοις 10
 ἄληθῶς ἢ γυνή καὶ πρεπόντως φησίν· οὐ χροῖ γὰρ
 τοὺς τῶν ἀνδρῶν συνετοὺς καὶ φρενήρεις τὰ παρὰ
 τῶν γυναικῶν σφαλλόμενα ὑπὸ μέμψιν καὶ αἰτίαςιν
 τιθέναι. λοιπὸν οὖν οὐδὲ ταύτῃ τῇ γυνῇ τιμωρίας
 καὶ ποίνης προσήκει ἀπόφασις, ἀλλὰ τοῦτο μόνον 15
 δεῖν ἐπ' αὐτῇ γενέσθαι, ἵνα ἢ αὐτῆς κεφαλὴ ἀπο-
 ξυρισθῇ καὶ ἢ ὄψις αὐτῆς ἀσβόλη περιχρισθῇ, κώδωνά
 τε τοῦ αὐτῆς τραχήλου ἔξαρθήσωσιν, εἴτα καὶ ὄνω
 αὐτὴν ἀντιστροφῶς ἐποχεῖσθαι παρασκευάσαντες
 ἀνὰ πᾶσαν θριαμβεύσωσιν τὴν πόλιν, ἔμπροσθεν δὲ 20
 p. 118

1 τάχος m. pr., εἰ supra scripsit m. sec. 2 ἀπέδρα:
 sic recentiores 3 τανῦν 4 κράτου 5 ἔτοιμος 6 ὑπὸ
 μένειν m. pr., εἰ m. sec. mutavit in αἰ 7 ὑπενεκεῖν

8 παρ' αἴτιον πέφυ, 9 ἀποκρι, 11 ἀλη, πρεπόν et sic fer
 ubique syllaba extrema supplenda: suppleui autem, tum demum
 monito lectore ubi aliquid eius interesse uel dubitari posse uide-
 batur 10 παρεστικῶσι 12 τοὺς τῶν ἀνδρῶν συνετοὺς
 hoc ordine scriptor ipse protulerit φρενήρεις, supra scri-
 ptum est φρονίμους 13 σφαλλόμενα ὑπομέμψιν ἐτί-
 σιν 14 in hoc scriptore non sum ausus reponere γυναικί sed
 intactum reliqui quod est in codice γυνῇ 15 προσείκ in
 margine m. al. ἀποφάναι 16 ἀποξηρισθ' in margine κς'
 18 τοῦ] τὸ m. pr., τῆς m. sec. ἔξαρθήσουσιν 19

ἐποχεῖσθαι παρασκεβᾶσαν

αὐτῆς δύο συμπεριτρεχόντων κήρυκες, ὁ μὲν εἰς αὐτῆς προπορευόμενος, ὁ δὲ ἕτερος ὀπίσθην ἐπακολουθῶν· οἱ καὶ ὀφείλουσιν βοᾶν εἰς ἐπήκοον πάντων ὅπερ ἐξεργάσατο ἀτόπημα ἢ γυνή· οὕτως
 5 εἰπόντος τοῦ παιδὸς ἦσθη ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τοῖς λαληθεῖσι, συνεμαρτύρουν δὲ καὶ οἱ μεριστᾶνες ἀποδεχόμενοι. καὶ φησι πρὸς τὸν παῖδα ὁ βασιλεὺς· ἄριστα, ὦ τέκνον, λελάληκας καὶ συνετῶς τῷ ὄντι ἡμῖν συμβεβούλευκας. γενέσθω λοιπὸν ἐπὶ τῇ γυναικί, ὅπερ ὁ ἐμὸς υἱὸς ἡμῖν συνεβούλευσεν· καὶ
 10 διεπράχθη ἐπὶ τῇ πονηρᾷ γυναικί καὶ σκολιᾷ ὅπερ ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς τῷ πατρὶ περὶ αὐτῆς συνήνεσεν.

Εἰτά φησιν ὁ βασιλεὺς τῷ φιλοσόφῳ Συντίπᾳ· ἀνακάλυψόν μοι, ὦ φιλόσοφε, καὶ ἀριθῆλως πα-
 15 ράστησον, πόθεν ἢ τσαύτη σύνεσις καὶ φιλοσοφία τῷ υἱῷ μου προσεγένετο· μήτοι ἐξ αὐτῆς τῆς γεννήσεως φυσικὴν ἔσχε τὴν λογιότητα ἢ μᾶλλον διὰ τῆς σῆς ἐπιμελείας σεσόφισται; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Συντίπας λέγει τῷ βασιλεῖ· ἢ τοῦ υἱοῦ σου σύνεσις
 20 ἄμα καὶ γνῶσις, ὦ βασιλεῦ, ἄνωθεν αὐτῷ ἐν πρώτοις κεχορηγῆται· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ἢ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ τύχη τὸ τῆς γνώσεως προτέρημα, ὡς σὺ μὲν ἔφης, πεπλούτηκεν· ἔπειτα δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἐμῆς

1 συμπεριτρεχόντων κήρυκες ego: σὺν περιτρέχον κήρυκες cod. uolebat librarius συμπεριτρέχοντες nominatiuo absoluto; melius quidem dixisset συμπεριτρέχουσι 3 οἱ] εἰ cod. βοᾶν 4 ἐξεργάσατο οὗτος 5 ἦσθη] ἔσθη cod.

τῆς λαληθεῖσι m. pr., corr. m. sec. 9 συν βεβούλευ γενέσθω

8. 12 τὸ 14 μοι] μ cod. 16 προσεγένετο μη cf. ad 119, 14. per compendium aliquotiens scriptum est quod et γένεσις et γέννησις legi potest, aliquotiens diserte γέννησις 21 πρώτ κεχορηγῆται αὐτῇ 22 σὺ] σοι cod. μὲν] ἀκμήν i. e. ἄρτι? γε?

πάντως ἐπιμελείας καὶ σπουδῆς τὸ ἐν γνώσει ἀπα-
 ράμιλλον ἐσχηκε. πλὴν περὶ τούτου καὶ τινός μου p. 119
 διηγήσεως, ὡ βασιλεῦ, ἄκουσον. ὁ δὲ βασιλεὺς
 ῥάσασον, φησὶν ὡ βουλὴν σοφώτατε *Συντίπα.* ὁ
 δὲ τοιαύτης πρὸς αὐτὸν ἐξηγήσεως ἀπήρξατο. 5

Ἐπιμελείας τις ἦν ἐν τοῖς ἑκκαλαὶ χρόνοις ὅς δὴ
 καὶ πλείστους ἐφ' ἑαυτὸν φιλοσόφους ἐπλούτει. ὧν
 ὁ εἷς ἐτύγγαθεν τῶν ἄλλων μᾶλλον διαφορώτατος.
 ἦν δὲ ἐκείνῳ τῷ βασιλεῖ καὶ τις ἕτερος ἀνὴρ τὴν
 ἀστροθεάμονα τέχνην ἄκρως ἐξησκημένος. τῷ γοῦν 10
 πρωτεύοντι ἐκείνῳ τοῦ βασιλέως φιλοσόφῳ υἱὸς
 γεννᾶται· περὶ οὗ καὶ τῷ βασιλεῖ ἀνηγγέλη. ὁ δὲ
 βασιλεὺς εὐθύς τὸν ἀστρολόγον προσεκαλέσατο· καὶ
 οὗτος περὶ τοῦ τεχθέντος τῷ φιλοσόφῳ παιδὸς πρό-
 τερον μεμαθηκώς, ἐξήτασεν περὶ τῆς αὐτοῦ τύχης, 15
 καὶ τῷ βασιλεῖ δεδήλωκεν ὡς ὁ παῖς οὗτος, ὡ δέ-
 σποτα, ἐξ ὧν με οἱ τῶν ἀστέρων δρόμοι διδάσκουσι,
 τὴν τῶν ληστῶν καὶ κακούργων πονηρίαν κέκτηται·
 καὶ ἐπὶ μακροῦς βιοτεύσει τοὺς χρόνους· ἀλλὰ καὶ
 κατ' αὐτὴν τὴν τρισκαίδεκαετίαν τῆς αὐτοῦ ζωῆς 20
p. 120

1 ἀπαράμιλλον 4 βου^λ σοφώτατε 5 τιαύτης
 6 δὴ] δὲ *cod.* 7 πλῆστους ἐφ' ἑαυτὸν *i. e.* παρ' ἑαυτῷ
 ἐπλούτει *cf. p. 182, 23* 8 μάλον *cod. cf. 12, 11. 186, 20*
 διαφορώτατος *cod.* διαφορώτερος? μείζοντος *λίαν* P 10 ἄκρως

ἐξ ἰσκημένος 14 οὗτος] τοῦ *cod.*; *nolui tamen scribere τοῦ-*
τον .. μεμαθηκῶτα (15) cum propter subiectum l. 15. 16. importune
mutatum, tum quod u. περὶ τ. τ. φ. π. πρότερον μεμαθηκῶτα non
solum abundarent, sed inepte addita essent. poterat quidem post
*παιδὸς intercidisse ἠρώτησεν. ὁ δὲ 12. 16 τῷ] τὸ *cod.* 15 με-*

μαθῆ^ν ἐξήτασεν P 18 κέκτηται iam nunc in se habet laten-
 tem, ut non oporteat scribi κεκτίσεται 19 βιωτέ^σ 20 κταντὴν
 τρεῖς καὶ δεκαεταίαν. *debebant quidem omnia illa uocabula*
composita quorum posterior pars est ἔτος exire in ἔτεια, sed
exeunt in ἔτεια. alia est ratio u. ἀτυχία et similitum

μεγίστην κακουργίαν καὶ κλοπὴν διαπράξεται· τού-
των δὲ οὕτως παρὰ τοῦ ἀστρολόγου φηθέντων, λέγει
πρὸς αὐτὸν ὁ τοῦ τεχθέντος πατήρ· 'πάντα ἦδη
φιλαλήθως τῷ βασιλεῖ τὰ τῆς τύχης τοῦ τεχθέντος
5 παιδὸς ἐγνώρισας; ὁ δὲ 'ναί', φησὶν ὁ φιλόσοφος,
ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ παιδὸς ἐξετάσας καὶ συζητήσας
εὖρον ὅτι περὶ ληστής γενήσεται καὶ ληστῶν ὁ χαλε-
πώτατος καὶ ὀλεθριώτατος· ὑπολαβὼν δὲ ὁ φιλό-
σοφος λέγει τῷ βασιλεῖ· ἔγωγε λοιπὸν τὸν ἐμὸν
10 παῖδα φυθμίσω καὶ ἐκπαιδεύσω τοῦ μὴ τινα αὐτὸν
τοιαύτην προᾶξιν νενοηκέναι, ἀλλὰ μᾶλλον τῶν ἀπη-
γορευμένων αὐτὸν πρακτέων ἀπέχεσθαι, τῶν δὲ
ἀγαθῶν καὶ ἀξιεπαίων ἀντέχεσθαι· ὁ μέντοι γεν-
νηθεὶς παῖς ὀκτῶ μῆνας τῆς ἡλικίας ἀμείψας, τοῦ
15 μητρῷου μαζοῦ εὐθὺς ἀποτέμνεται. τοῦτον δὲ μετὰ
ταῦτα ὁ πατήρ ἐντὸς οἴκισκου τινὸς ἐγκατακλείει,
καὶ ἤρξατο αὐτὸν διὰ τινῶν ἀπαλλῶν καὶ λυσιτελῶν
ἐδεσμάτων ἐκτρέφειν τε καὶ ἀνατρέφειν, οὐ μὴν
ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αὐτὸν ἀρετὴν ἐκδιδάσκειν καὶ
20 σεμνότητα. καὶ οὕτω σὺν ἀκριβείᾳ τὸν υἱὸν ἀν-
έτρεφεν· οὐκ εἶα τινα τὸ παράπαν πρὸς αὐτὸν
εἰσεύχεσθαι, οὐδὲ ἔξωθεν τοῦ οἴκου τὸν παῖδα

1 κλοπὴν διαπράξεται *cod.*, quod quidem ferri po-
terat 2 οὕτως] οὗτος *cod.* 8 ὁ ὀλεθριώτατος 9 ἐγώ

σε 10 φησὶν 11 τι αὐτὴν νενοηκέναι *scriptis*: νενο-
σηκέναι *cod.* quamquam u. uossein scriptoribus recentissimis si
quod aliud est in deliciis. uide St. Th. 5, 1567 D. ἐπιθυμίαν
vossein praeter Choricium Malalas quoque dixit τὸν ἀπη-
γορευμένον 12 πρακτέων *cod.*; πρακτέων i. e. q. πρά-

ξεων 13 μέντι 14 ὁ κτώμῃ 15 του 16 νὸς euanit

ἐν κατακλείει 17 ἀπαλλῶν 18 ἐκτρέφῃν καὶ ἀνατρέφῃν

20 οὕτω συνακριβείᾳ 21 οὐ κεία *cod.*: οὐδ' εἶα? 22
τοῦ] τίς *cod.*; an τῆς οἰκίας?

προέρχεσθαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν πονηρῶν τοῦ ἀνθρώ-
 πίνου βίου πράξεις γινώριμόν τι τούτῳ καθίστατο
 συνόλωσ. καὶ οὕτως ὁ παῖς ἀνατρεφόμενος τῆς p. 121
 πεντεκαίδεκάτους ἡλικίας ἤψατο. εἰτά φησι πρὸς
 αὐτὸν ὁ τούτου πατήρ· ἄρῖον, ᾧ τέκνον, πρὸς 5
 τὸν βασιλέα πορεύσομαι καὶ σὲ μεθ' ἑαυτοῦ ἀπαγα-
 γεῖν πρὸς αὐτὸν βούλομαι, ὡς ἂν χαίρειν αὐτῷ
 προσφθέρῃ καὶ ὡς δέον τούτῳ προσομιλήσῃς μετὰ
 γε τὴν συνήθη καὶ δουλοπρεπῆ προσκύνῃσιν. οὕτω
 μὲν (οὖν) ὁ φιλόσοφος τῷ ἑαυτοῦ υἱῷ ἔλεγε. καὶ 10
 ἦν τοῦτον ἄκρως τῆς διδασκαλίας ἐκπαιδεύσας, ἅτε
 σπεύδων ψευδῆ (ἐνδείξασθαι τὴν τοῦ ἀστρολόγου
 μαντείαν. ὁ δὲ παῖς ἀκούσας ὅτι αὐτὸν ὁ) πατήρ
 εἰς τὸν βασιλέα εἰσαγαγεῖν βούλεται, ἡγωνία μᾶλλον
 ἐπὶ τῇ ἀκούσει, καὶ λογισμῷ συνεστρέφετο λέγων 15

3 οὕτως τὴν πεντεκαίδεκα τοῦ ἔτους ἡλικίας *cod.*:
malui scribere τῆς πεντεκαίδεκάτους ἡλικίας *quam* τῆς τοῦ
 πεντεκαίδεκάτου ἔτους ἡλικίας 4 εἰτα *semper* 7 αὐτὸ

8 δέον. *uidetur librarius uoluisse* δέοντα τοῦτο προ-
 σμηλῆ 9 *bibliothecae culpa folii 63^v uersus ultimus paucis*
apicibus exceptis totus, paenultimi pars inferior, folii 63^v uer-
sus primi pars superior interciderunt. quae e uestigiis cognosci
possunt litterae, eas adscripsi integras, quae perierunt, uncis
inclusi. notandum tamen in priore uersu praeterea accentuum
partem esse seruatam. haec igitur in codice leguntur: (οὖ)τ(ο)
 (μ)ἐν(ὁ) φιλόσοφος τ(ῷ) ἑαυτοῦ υἱ(ῷ) ἔλεγε | καὶ ἦν τοῦ(τον)
 ἄκρως τῆς διδασκαλίας ἐκπαιδεύ(σας) ἅτε σπεύδων ψευδ(ῆ)
 | | δὲ (δὲ *incertum est*) πατήρ εἰς τὸν βασιλ(έα) εἰσα-
 γαγεῖν βονλή [i. e. βούλῃ] ἡγον(ία) μαλλ(ον) ἐπιτιακουσ̄ καὶ
 λογισ̄ συνεστρεφέ [i. e. συνεστρέφε] λέγων 10 οὖν *adieci*
ex P quae inde a *uu.* καὶ ἦν usque ad μαντείαν *le-*
guntur non uidentur a libri auctore profecta; absunt etiam a P
 11 ἄκρως, ἄκρον *i. e.* εἰς ἄκρον τὴν διδασκαλίαν
 ut 183, 10? 12 ἐνδείξασθαι . . ὁ (13) *supplevi* 14 *cf.*
 *186, 20

ὡς ὁ οὐδὲ ἄλλοτε τὸν βασιλέα τεθέσθαι, καὶ νῦν ὁ
 ἐμὸς πατήρ εἰς αὐτὸν εἰσαγαγεῖν με βούλεται. χρῆ
 (δὴ) κάμει μυρεψικὰ καὶ ἀρωματικὰ εἶδη αὐτῷ προσ-
 ενεργεῖν καὶ τι ἕτερον, καὶ τὸ κράτος αὐτοῦ ὡς τὸ
 5 εἰκὸς ἐγκωμιάσαι. πλὴν ἄλλ' ἐρυθριῶ τοιαῦτά τινα
 εἶδη ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς ἐπιζητῆσαι. ἐπίσταμαι
 οὖν ὅμως τί με δεῖ πεποιημέναι. τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ
 ἐξέρχεται λάθρα τῆς πατρῴας οἰκίας καὶ εἰσέρχεται
 πρὸς τὸ τοῦ βασιλέως παλάτιον. εἶτα διορυγῆν τινα
 10 κατὰ κλέπτας ἐν τῷ τούτου τοίχῳ ποιησάμενος,
 εἰσέδω τὰ βασίλεια ἕως αὐτοῦ τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶ-
 νος. καὶ αὐτίκα ὁ βασιλεὺς ἔξυπνος γενόμενος
 ἀθρόον αὐτὸν ἐωράκει, καὶ τῇ αὐτοῦ θεᾷ δειλία
 συνεσχέθη. καὶ θροοῦμενος τὰ μέγιστα ἔλεγε καθ'
 15 ἑαυτὸν οὕτως, ὡς ἔειπεν ἐπὶ πλείστον οὗτος ἐφ'
 p. 122 ἑαυτῷ τὸ θάρσος ἐκέκτητο, οὐκ ἂν οὕτως ἄωρὶ τῶν
 νυκτῶν τῆς ἐνθάδε κατετόλμησεν εἰσελεύσεως· καὶ
 εἶπερ αὐτῷ ἀντικαταστῆναι πειράσομαι, ἴσως ἀνελεῖν
 ἐπιχειρήσει με. ταῦτ' οὖν ὁ βασιλεὺς ἐκείνος συλ-
 20 λογισάμενος καὶ μᾶλλον ἠσυχάσας, παραχωρεῖ τῷ
 νέῳ [τῆς ἐκεῖθεν ἀπολήψεως] τοῦ εἰληφέναι τῶν
 εἰδῶν εἴ τι καὶ βούλοιο. ὅς καὶ ἐκτείνας τὰς χεῖρας,
 τῶν ταύτῃ κειμένων βασιλικῶν ἤψατο ὑφασμάτων,

1 οὐδὲν ἄλλο τὸν *cod.*; οὐδένα ἄλλον *propter u.* αὐτόν
 (2) *scribi non potuit.* οὐδέποτε P 2 *post χρῆ addendum* δὴ
uel οὖν uel τοίνυν 3 κάμει αὐτόν προσσενεργῆ
 4 ὡς] ὡς *cod.* 5 ἐγκωμιάσαι ἄλλεριθριῶ τοι αὐτά 6
 εἶδη *ut saepe* 7 ὅμως δὴ καὶ τῇ? ἐπὶ οὔσῃ
 8 οἰκείας 9 *a uerbo πρὸς manus prima loco consueto ragi-*
nam incipit: quae leguntur inde a u. (δὲ) πατήρ εἰς τὸν (185,
 13) *ab manu altera in supertore margine litteris minutis postea*
adscripta sunt διορυγῆν] Lob. Phr. 231 11 εἰσέδω τὰ
πολι corrigere, 187, 25 14 θροοῦμενος] cf. 177, 16 18 ἀντι-
παραστῆναι P 20 μᾶλλον cf. 129, 10; 12, 11 ipsum caue
mites 21 τῆς ἐκεῖθεν ἀπολήψεως deleui

καί τινα τούτων σινδόνα ἐξείλκυσε πολλοῦ γε τιμίαν.
 ἦν δὴ καὶ μόνην ἀναλαβὼν τῶν ἀνακτόρων τε ἐξελ-
 θὼν ἀπήει πόρρωθεν. τὴν μέντοι σινδόνα εὐθύς
 ἀπεμπόλησε καὶ τῆς τιμῆς μυρρίνης ἀρώματα καὶ
 ἕτερα μυρσικὰ δαψιλῶς εἶδη ἀνήσατο. ὁ μέντοι 5
 βασιλεὺς οὐδενὶ τὴν τοῦ νέου νυκτερινὴν τὸ παρά-
 παν ἐπιστάσιαν ἐγνώρισεν. ἔωθεν οὖν ὁ φιλόσοφος
 τὸν ἑαυτοῦ παῖδα παραλαβὼν, πρὸς τὸν βασιλέα
 πορεύεται. καὶ εἰσελθόντες, ἐπὶ τὴν γῆν αὐτὸν
 προσεκύνησαν. καὶ εὐθύς ὁ παῖς τὰ ἐωνημένα 10
 εὐώδη ἐκεῖνα καὶ τερπνότατα εἶδη τῷ ἄνακτι προσ-
 ἤνεγκε καὶ δι' αὐτῶν τῆς προσαγωγῆς τοῦτον ἐγ-
 κωμιάζειν ἀπήρξατο. ἔφη δὲ καὶ ὁ φιλόσοφος πρὸς
 αὐτόν· 'βασιλεῦ, ζῆθι εἰς τὸν αἰῶνα. ἰδοῦ, ὡς
 ὀρᾷς, τῷ κράτει σου τουτονὶ μου τὸν παῖδα παρέ- 15
 στησα. ὃν ὁ σὸς ἀστρολόγος περὶ αὐτὴν τὴν τρις-
 καιδεκαετίαν τῆς αὐτοῦ ζωῆς ληστρικῆς ἐργασίας
 μέλλειν κατάρξασθαι προηγόρευσε. καὶ ἰδοῦ νῦν
 πεντεκαιδεκαέτης γέγονε καὶ οὐδαμῶς κλοπὴν ἐξειρ-
 γάσατο. τοίνυν ψευδῆς ὁ ἀστρολόγος ἤδη πεφώρα- 20
 ται, καὶ αἱ τούτου προρησεις ληρώδεις ἀπεφάνθη-
 σαν.' ὁ δὲ βασιλεὺς περιέργως τῇ ὄψει τοῦ νεανίσκου
 ἐνατενίσας, ἐπεγνώκει αὐτόν, ὡς οὗτός ἐστιν ὁ τὴν
 διορυγὴν τῇ νυκτὶ ἐργασάμενος κλέπτῃς καὶ τολ-
 μηρῶς εἰσθὺς τὰ βασιλεία καὶ τὴν ἐν τῷ κοιτῶνι 25
 αὐτοῦ κλοπὴν ποιησάμενος. καὶ ὑπολαβὼν, 'οὗτός
 ἐστίν' ἔφη 'ὁ κατὰ τῆς βασιλείας μου εἰσεληλυθὼς
 κλέπτῃς.' καὶ ἐπιστάθῃ μᾶλλον ἐπ' αὐτῷ ἢ τοῦ
 ἀστρολόγου προαγόρευσις. Ἐκ ταύτης μου τῆς διη-

5. 6 de conlocatione u. 149, 26 6 οὐδὲν 9 ἐπὶ i. e. ἔως
 εἰς 18 μέλλειν cf. 140, 1 20 τοίνυν] cf. 138, 27 23
 αὐτός P 24 ἐν τῇ? 27 μου non est in P cf. 123, 11

γήσεως γυνῶδι, ὡ κρᾶτιστε βασιλεῦ, ὡς ἐκάστου τῆ
 γεννήσει ἰδία τις ἀπόκειται παρὰ θεοῦ ἔκβασις εὐ-
 p. 124 τυχίας (ἢ ἀτυχίας). ὡσπερ ἐν μὲν τῇ τοῦ σοῦ υἱοῦ
 γεννήσει ἐσύστερον ἀπέβη αὐτῷ τὰ εὐχρηστα καὶ
 5 ἐπαινετὰ καὶ εὐτυχίας ἀνάμεστα, ἐν δὲ τῇ γεννήσει
 τοῦ τεχθέντος παιδὸς τῷ φιλοσόφῳ τοῦ βασιλέως
 ἐκείνου, περὶ οὗ προδιελαβόμεν σοι, ἀπέβη τὰ
 ἄχρηστα καὶ φευκτέα καὶ ἀπόβλητα καὶ ἀτυχίας
 πεπληρωμένα. ταῦτα τῷ βασιλεῖ Κύρῳ τοῦ Συν-
 10 τίπα διηγησαμένου, φησὶν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν
 ἑαυτοῦ παῖδα· ἴφρασον μοι, περιπόθητον τέκνον,
 πῶς ἄρα καὶ ὁποῖω τρόπῳ ὁ σὸς μυσταγωγὸς Συν-
 τίπας τὴν τοσαύτην σε φιλοσοφίαν ἐξεδίδαξεν; ὁ
 δὲ παῖς τῷ πατρὶ ἀπεκρίνατο· ἔπειδήπερ εἰσέτι,
 15 ὡ δέσποτα, περὶ τούτου μαθεῖν σὺ ζητεῖς, γνωρίζω
 αὐτίς τῷ κρᾶτει σου, ὡς παραλαβὼν με ἀπὸ σοῦ ὁ
 ἐμὸς διδάσκαλος καὶ εἰς τὸν αὐτοῦ οἶκον ἀπαγαγών,
 p. 125 εὐθύς οἰκίσκον νεωστὶ μοι ἐδείματο, καὶ τοῦτον
 ἔσωθεν κοσμίως περιχρίσας καὶ λευκότητι κατα-
 20 γλαῖσας, πάντα ὅσα ἐκδιδάξει με ἔδει ἐν τοῖς τοῦ
 οἴκου τοίχοις ἀνιστόρησε καὶ γράμμασι διεστίζατό
 τε καὶ ἀκριβῶς ἀνετάξατο. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν
 ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστέρας ἐν τοῖςδε
 ἀνεξωγράφησεν. ἐνεχάραξε δὲ τοῖς αὐτοῖς τοίχοις
 25 ἐν καλλωπίσμασι καὶ τὰ δέκα κεφάλαια τῆς τε σοφίας
 (καὶ) τῆς γνώσεως καὶ τῆς διδασκαλίας. ὦν τὸ
 πρῶτον κεφάλαιον περὶ σκαιοῦ τε καὶ λουιδόσου

2, 3, 4, 5 cf. 182, 21 3 ἢ ἀτυχίας adiecti, cf. 123, 16
 12 ποῖω P. non raro sermo uolgaris in locum pron. interr. di-
 recti substituit indirectum idque praesertim in altero membro
 14 εἰ σέ τι 16 ἀπὸ etiam P 22 συνετάξατο P. u. ἀνα-
 τάττεσθαι sic adhibuerunt Lucas (initio euang.) aliique scri-
 ptiores recentiores 24 αὐτοῦ? 26 καὶ adiecti

παρεισάγει ἀνδρὸς, ὃς μεταξὺ δύο τινῶν εἶτε ὁμαιμό-
νων εἶτε προσφιλῶν διενέξεις τε καὶ διαμάχας ἀναρ-
ριπίζει. τὸ δεύτερον περὶ φιλοσόφου ἀνδρὸς παρίστη-
σιν, ὃς πολλὴν τῷ ἑαυτοῦ προσφιλεῖ ἐμποιεῖ τὴν
ὠφέλειαν. τὸ τρίτον περὶ δολιόφρονος ἀνδρὸς εἰσ- 5
ηγεῖται, ὃς οὐκ ἐπινυστάζειν οἶδε πώποτε τοῖς κα-
κοῖς, δόλους καὶ σκαιωρίας κατὰ τοῦ ἐτέρου συρ-
ράπτων, ἐκείνου μὴ εἰδότος. τὸ τέταρτον περὶ ἀνδρὸς
ἐστὶν ἀπρεπῶς ἐτέρῳ προσονειδίζοντος τὴν ἐκείνου
τῷ σώματι ἐνυπάρχουσαν ἐκ λέπρας ἴσως ἀσχημο- 10
σύνην τινὰ ἢ ἕτερόν τι τοιόνδε. τὸ πέμπτον, περὶ
τοῦ μὴ δεῖν ἀποφαίνεσθαι τινα περὶ τινος πράγμα-
τος ἢ κατηγορίας, πρὶν ἢ τὴν ταύτης βεβαιωθεῖν
ἀλήθειαν. τὸ ἕκτον κεφάλαιον περὶ τοῦ μὴ δεῖν τινα p. 126
ἐπὶ ἄφρονι ἀνδρὶ καὶ ἰδιωτικῶς ἔχοντι πεποιδέναι. 15
τὸ ἕβδομον κεφάλαιον περὶ φθονεροῦ ἀνδρὸς ἐκδι-
δάσκει, ζηλοτύπως πρὸς ἑτέρους ἀνδρας ἔχοντα διὰ
τὸ ἐκείνους χρηστοῦ τινος ἐπαπολαύειν ἢ ἀξιεπαῖνον
τινὸς προτερήματος ἐν μετουσίᾳ τυγχάνειν· ὃς δὴ
καὶ βασκαίνων ἐκείνους ἐνιᾶται μὲν καθ' ἑαυτὸν καὶ 20
φθόνῳ τήκεται, τοὺς δὲ γε φθονουμένους κατ' οὐ-
δένα τρόπον ἐντεῦθεν λυμαίνεται. τὸ ὄγδοον κεφά-
λαιον πέφυκε περὶ τοῦ δεῖν τινα πάντας ἀγαπᾶν
καὶ μηδαμῶς τῷ ποιήσαντι κακὸν ἀποδιδόναι τὰ

1 παρεισάγει *vocabulum recentioribus satis usitatum, iam nihil est nisi exponit, cum proprie fuerit inducit siue homines docentes siue exempla docentia* 2 διένεξις *i. e. διαφορά discordia* 6 οἶδε] *u. 15, 6* 12 *in u. πράγματος desinit m. pr. in uersu extremo; u. u. ἢ κατηγορίας uersum incipit m. all.*

13 βεβαιωθεί *κ* 14 μὴ τινὰ 15 ἰδιωτικῶς 16 ἑνδομον
17 ζηλοτύπως 18 χριστοῦ τινὰ ἐπάπ. ἢ ἀξιεπ. 19 ὡς
21 τίκεται 22 λυμενε *m. pr.* 23 τινὰς παν' ἀγα
24 τὸ (*add. m. all. l. v*) τὸν ποιήσαντα *cod.; scripsi τῷ*

ὅμοια. τὸ ἔννατον κεφάλαιον παρίστησιν ὅτι χρῆ
καθὼς τις θέλει ἵνα ποιῇ αὐτῷ ἕτερος, καὶ αὐτὸν
ἐκεῖνῳ ποιεῖν ὁμοίως. τὸ δὲ δέκατον κεφάλαιον δη-
P. 127 λοῖ περὶ τοῦ μὴ δεῖν τινα φιλιουῖσθαι καὶ ἀδελφο-
5 ποιεῖν τοῖς ἀσεβῶς τῶν πράξεων καὶ τυραννικῶς
ἔχουσι καὶ ἀδικίαις καὶ πλεονεξίαις χρωμένους.

Ταῦτα οὕτως ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐνη-
χθεῖς, εὐχαριστηρίους τῷ θεῷ λόγους ἀναπέμπει,
καὶ τῷ Συντίπῃ διετέλει ἐγκωμιάζων· οὐ μὴν ἀλλὰ
10 καὶ δάροις τὸν ἄνδρα φιλοτίμοις ἐδεξιούτο. εἶτα
λέγει πρὸς τὸν παῖδα οὕτως· τέκνον ποθεινότατον,
ἄρα γε τὰ συμβαίνοντά τιμι ἐξ εἰμαρμένης τύχης
συμβαίνειν εἰώθασιν; ὁ δὲ παῖς ἔφη τῷ βασιλεῖ·
‘τοῦτο μὲν οὕτως ἔχει, ὃ δέσποτα, πολλοὶ τῶν
15 ἀνθρώπων οἴονται· πλὴν τὸ αἴτιον τῶν συμβαινόν-
των λυπηρῶν ἐκ τῆς τῶν ἀνθρώπων γίνεται μο-
χθηρίας. οὐ γὰρ δικαίως χρωῖνται ταῖς πράξεσιν,
ἀλλὰ σκολιῶς καὶ ἀδίκως. ἔθος γάρ ἐστιν αὐτοῖς,
ὅταν τι τῶν φιλοσόφων ἀνδρῶν ἐντυγχάνωσι, τῷ
20 τὰ χρηστὰ καὶ δέοντα καὶ λυσιτελῆ συμβουλεύοντι,
εἰ μὴ καὶ πλουτοκομῶν καὶ τιμῆς διαπρέπων ὁ τοι-

ποίησαντι, *ut est in P* τῷ κακῶς ποιήσαντι 1 χρεὶ κα-

θῶς 3 ποιῆν δειλ’ 4 τοῦ μὴ τινα 5 τυρανν^κ

7 14. οὕτως 7 ἐνήχη^δ εὐχαριστηρίους τὸ 9 τὸ συντίπα
ἐγκωμιάζων 10 *ne corrigas* φιλοτίμως: 127, 6 11

distinxi ut est in P. codex: παῖδα. οὕτως, τ. π., ἄρα γε
12 *σὺν βέροντα* ἡμαρμένης 13 *συμβένειν εἰώθασιν*
τὸ (*mutatum a m. all. in τῷ βασιλ’*: *hoc autem modo fere om-*
nes u. βασιλεύς casus exprimuntur 15 οἴονται 20 τα-
χρηστὰ λυσιτελεῖ 21 εἰμὶ πλουτοκομῶν *cod.*; *signi-*
ficatur diuitias colens τιμῆς *est genetiuius qui dicitur*
relationis (u. Krügeri Gr. 47, 26, 9); sed nescio an mutandus sit
in dativum τιμαῖς διαπρέπων ὅτι οὗτος

οὗτος ὑπάρχει, περιφρονεῖν μᾶλλον αὐτὸν καὶ ὡς
ιδιωτικὸν παρορᾶν καὶ μὴ ἓνα τοῦτον ἡγείσθαι τῶν p. 128
φιλοσόφων· διὸ οὐδὲ τὸ οὖς τοῖς ἐκείνου λόγοις τὸ
παράπαν ὑποκλίνουσιν. εἰ δέ τις κατὰ τὸν βίον
εὐπραγῶν εἴη καὶ εὐθηνούμενος καὶ τιμῆς παρὰ 5
πάντων ἀξιούμενος, σοφίας δὲ καὶ συνέσεως παντε-
λῶς ἀπεστέρηται, ἐκείνῳ μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι προσ-
ανέχουσι, κἂν ιδιωτικῶς τοῦ νοὸς ἔχει. οὐ καλῶς
τοῦτο δρῶσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον κακο-
τρόπως. Αὐθις οὖν ὁ βασιλεὺς τὸν υἱὸν ἐπερωτᾷ· 10
‘τίνι ἄρα τὸ βασιλεύειν προσήκει;’ ὁ δὲ παῖς ‘τῷ
συνετῷ’ φησὶ ‘καὶ ἐχέφρονι, ὡς ἂν ἐντεῦθεν καὶ τὸ
ὑπήκοον καλῶς διακυβερνᾶται, καὶ μηδὲν τι ἄδικον p. 129
ὑπὸ τινος συγχωρῆται γίνεσθαι, μηδ’ αὖ ὁ βασι-
λεύων πρὸ τοῦ τῆν ἀλήθειαν εὐνόμως βεβαιουῆσθαι 15
καταδίκη τινὰ καθυποβάλλη, καὶ ὅπως τοῖς μὲν εὐ-
θέσι καὶ ἀγαθοῖς ἀγαθὰ ἀποδιδῷ, τοῖς δὲ σκαιοῖς
καὶ κακοτρόποις τὰ ἀναλογοῦντα λυπηρὰ, τὸν τε
τοῦ θεοῦ φόβον πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχη καὶ μηδὲν τοῦ
δικαίου λογίζηται προτιμώτερον.’ Ἔφη δὲ πάλιν ὁ 20
βασιλεὺς τῷ υἱῷ· ‘ποία βασιλεία, ὣς τέκνον, ἀσφα-
λεστέρα καθέστηκε;’ καὶ φησιν ὁ παῖς· ‘ἡ τὸν θεὸν

2 ιδιότικόν ἓνα ἡγήσθαι 3 φιλοσόφον *m. pr.*,

corr. m. pr. οὖς ἐκει 5 εὐθηνούμενος ^μ τι (*quae non est sigla syllabae ων*) 7 μάλιστα P 8 ἔχη?? οὐκ-
οὖν? 9 δρῶντες? *confer* P 10 ἐπερωτᾷ· τίνη *cod.*,
ἐπηρώτα P 13 διακυβερνᾷ ^τ μὴ τί 14 ὑπὸ τινοςον
χωρῆται 16 κ(α)ταδί τι καθυποβάλλει. *cod. coniunctivus*
modus aptus est a ui. ὡς ἂν μὴ 17 ἀποδίδωσι *cod.*; an
ἀποδώσει? 18 ἀναλγοῦντα λοιπηρᾷ. τῶν ^τ 19 ἔχειν
21 ποῖα ^{τῶ} ἀσφαλῆσ καθέστηκε *cod.*, ἀσφαλεστέρα ἐγένετο P

εὐλαβουμένη καὶ τὸ δίκαιον μεταδιώκουσα, ἥτις καὶ
 τοὺς πένητας οἰκτεῖρει καὶ τοὺς κακῶς ἔχοντας τῶν
 ὑπῆκόων καὶ βιωτικαῖς περιπετεῖαις πιεζομένους
 ἀνακτᾶται καὶ εὐεργετῇ. Ὁ βασιλεὺς ἔφη· καὶ
 5 ὅποια δὴ τῇ βασιλείᾳ οἱ ἄνθρωποι ἐπιτέρονται;
 P. 130 ὁ δὲ παῖς τῇ ἐκ θείας προνοίας γεγεννημένῃ φησί
 καὶ τῇ δικαίως πολιτευομένῃ καὶ πάσης ἀγαθοερ-
 γίας πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὴν ἀντεχομένῃ. Αὐτῆς δὲ
 ὁ βασιλεὺς παρὰ τοῦ υἱοῦ ἐπυνθάνετο· ἄρα γε,
 10 ὧ τέκνον, ἡ σοφιστεία τῶν φιλοσόφων τῆς τῶν
 ἐτέρων περιγίνεται πανουργίας; ὁ δὲ υἱὸς ἔφη τῷ
 βασιλεῖ· σφόδρα τῆς πανουργίας ἡ γνῶσις περι-
 γίνεται καὶ ἐφ' ἅπασιν αὐτῆς ὑπερτερεῖν δύναται,
 ἄτε τὰς τῶν πράξεων διαφορὰς ἀσφαλῶς διακρί-
 15 νουσα καὶ τῶν φύσει καλῶν τὰ ἐναντία διαιροῦσα.
 ἡ γὰρ ἐνυπάρχουσά τισι πανουργία οὐ συνέσεως
 καὶ σοφίας καθέστηκεν, ἀλλὰ ψιλῆς διανοίας καὶ
 προθέσεως καὶ φρονήσεως. Ὁ δὲ βασιλεὺς πάλιν
 ἐπερωτᾷ· τίνος χάριν οὐκ αἰδοῦνται τινα τὸ παρὰ
 20 παν οἱ φιλόσοφοι, ἀλλ' ἰταμῶς τὴν αὐτῶν διδασκα-
 λίαν τοῖς πᾶσι προτείνονται; ὁ δὲ παῖς ὑπολαβὼν
 ἔφη· τούτου χάριν, βασιλεῦ, τὸ ἀναιδὲς ἔχουσιν,
 ἐφ' ᾧ διδάσκειν πάντας ἐπιποθοῦσι καὶ μάλιστα
 τοὺς συνετωτέρους καὶ τῆς σοφίας ἐφιεμένους.

1 εὐλαβομένη ἡ τις 2 οἰκτήρας 3 ὑποκόων

βιοτι περὶ πετῆαις πιεζομένοις ἀνακτᾶ τε καὶ εὐεργετῇ 5
 ὅποια. cf. 188, 12 τὴν βασιλ' 6 θεία προνοία 7
 ἀγαθοεργίας 8 ἀντεχομένοις 13 ἐπάσασιν αὐτοῖς
 15 τῶν φύσει καλῶν τὰ ἐναντία διαιροῦσα scripti: τραφεῖσα
 καλῶς τὰ ἐναντία διεροῦσα cod. cf. 130, 8 17 καθέστη-
 κεν (nata) est (ex) 19 ἐπερωτᾶ 20 ἀλλιτ. 23 ἐφ' ᾧ
 cum indicatio hic scriptor coniunxit ut exprimeret i. q. pro-
 pterea quod ἐπιποθοῦσι scripti: ἐπεὶ ποθοῦσι cod. διότι
 ἀγαποῦσι διδάσκειν πάντας P μάλιστα 24 συνετοτεροῦς

'Τίνες οὖν' φησὶν ὁ βασιλεὺς 'ὑπάρχουσιν οἱ παρὰ p. 131
 τῶν φιλοσόφων μισούμενοι; ὁ παῖς ἀπεκρίνατο·
 'πάντες ὅσοι μὴ γνώμῃ εὐθυτάτῃ τὴν τούτων δι-
 δασκαλίαν προσίενται, ἀλλὰ τοὺς αὐτῶν ἐλέγχους
 πικρῶς ὑποφέρουσιν, ὡς τῇ ἀληθείᾳ προσκρούοντες.' 5
 Καὶ ὁ βασιλεὺς πάλιν ἔφη· 'ποῖος θησαυρὸς τῶν
 ἄλλων ἐστὶν κρείσσων; ὑπολαβὼν ὁ υἱὸς αὐτῷ
 λέγει· 'ὁ τῶν ἀγαθῶν ἔργων.' Ὁ βασιλεὺς λέγει·
 'τίνος χρηζέει κατὰ τῶν ἀντιπάλων; ὁ δὲ παῖς 'τῆς
 ἐπὶ τῷ θεῷ' φησὶ 'πεποιθήσεως.' Ὁ βασιλεὺς λέγει· 10
 'τίς τῷ ὄντι πλουσιώτατος πέφυκεν; ὁ δὲ παῖς ἔφη·
 'ὅς πέποιθεν ἐπὶ τὸ θεῖον καὶ ἀγαθοεργίαν κέκτη-
 ται.' Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· 'ποῖός ἐστιν ὁ τὴν κρείτ-
 τονα κεκτημένος ἀνάπαυσιν; ὁ παῖς ἔφη· 'ὁ μὴ βα-
 σκαίνων τινί, καὶ ἑαυτὸν μὲν ἐπιμεμφόμενος ἕτερον 15
 δὲ μὴ κατακρίων.' Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· 'τίς ἄφρων
 ὄντως τυγχάνει; ὁ δὲ παῖς λέγει· 'ὁ μὴ συνιῶν τὸ p. 132
 ἑαυτοῦ παράπτωμα καὶ μὴ πειθόμενος τῷ τὰ χρηστὰ
 αὐτῷ συμβουλευόντι.' Ὁ βασιλεὺς λέγει· 'τίς τῶν
 ἀνθρώπων ἀρίστην ἔχει καὶ φιλικὴν τὴν διάθεσιν; 20
 ὁ δὲ παῖς· 'ὁ μὴ τινα τὸ παράπαν ἀνιῶν, μηδὲ
 ζηλοτύπως πρὸς τινα διακείμενος.' Ὁ βασιλεὺς εἶπεν·
 'ποῖος λογισμὸς τῷ θεῷ καθέστηκε βδελυκτός; ὁ δὲ
 υἱὸς αὐτοῦ ἔφη· 'ὅς ἐστὶν ὑπερήφανος καὶ ἀλαζών.

5 πικρὸς in margine κῆ προσκρούονται 7 ὑπο-
 λαβῶν] non oportet addi δ' 9 χρηζέει] opus est? χρη-
 ζεῖ τις? 10 πεποιθήσεως 11 τὸ πλουσιώ-

τatos 12 κέκτηι 13 ποῖός ἐστιν κρείτονα cod., cf.
 129, 10 14 βασκαίνων aliter P 131, 17 15 ἕτερον
 nolī mutare 16 ἄφρων ὄντως 17 συνιῶν i. e. συνιεῖς
 19 αὐτὸ συμβουλεύοντι 20 ἔχη φιλικωτάτην? διά-
 θεσιν] add. τῆς ἀγάπης P: ἔχει καλὴν καὶ φιλικὴν τὴν
 διάθεσιν τῆς ἀγάπης 21 ἀνιῶν cod. λυπήσας P
 μηδὲ 24 αὐτῷ?

ἀλλὰ μὴν μεμίσηται αὐτῷ καὶ ἀφροσύνη καὶ λόγων
ἀπρεπῶν ἀδολεσχία. ὁ βασιλεὺς λέγει· 'ποία τῶν
αἰσχροῶν πράξεων πλέα τῇ ἀμαρτία περιβάλλει τὸν
χρῶμενον; ὁ νέος ἔφη· 'φθόνος καὶ ψευδομαρτυ-
5 ρία, ἀπληστία τε καὶ πλεονεξία, καὶ τὸ πορεύεσθαι
τινα ὀπίσω τῶν αὐτοῦ θελημάτων διὰ τὸ μῆτε τὸν
θεὸν φοβεῖσθαι μῆτε ἄνθρωπον αἰσχύνεσθαι. ἐφ'
οἷς ἀλόγως πλημμελεῖ τε καὶ ἀμαρτάνει. αὐται δὲ αἱ
πράξεις τοῦ ἐφαμάρτου βίου πεφύκασιν.' Ὁ βασιλεὺς
10 λέγει· 'καὶ τίς ἐστὶν ὁ μὴ ταῦτα συνιεῖς; ὁ νέος
ἔφη· 'ὅς ἐστὶν ἀκόρεστος ἐν πᾶσι καὶ λίαν φιλάρ-
γυρος.' Ὁ βασιλεὺς εἶπεν· 'τίνα ὀφείλει τις δεδοι-
p. 138 κέναι καὶ ὑποτρέμειν; ὁ δὲ παῖς λέγει· 'τὸν μὴ φο-
βούμενον (τὸν θεόν) μηδὲ δικαίως κρίνοντα. ἀλλὰ
15 μὴν ποιεῖσθαι δεῖ καὶ φίλον δολιόφρονα καὶ ὑπο-
κριτὴν δύσνον, ὃς ἄλλα μὲν τῷ στόματι φθέγγεται,
ἄλλα δὲ τῇ καρδίᾳ πονήρως συλλογίζεται. Ὁ βασι-
λεὺς ἔφη· 'πῶς ἄρα οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ πλεῖον ἀλλή-
λους ἐχθραίνονται, ἢ περὶ τὴν φιλίαν ἀσπάζονται;
20 ὁ δὲ παῖς λέγει· 'ἐφ' ᾧ ἢ μὲν τῆς ζημίας προᾶξις

1 μεμήσι^τ αὐτὸ 2 αὐτὸ 3 πλέα hodiernis Graecis est idem
atque πλέον, quod hoc loco in altera recensione legitur. de dativo
autem πλέα cogitari non potest; sed dubito an sit scribendum

πλείστη 4 χρῶμενον 5 ἀπληστία^τ 6 ὀπίσω 8
πλημμελεῖται καὶ ἀμαρτάνη αὐται δὲ ἐπράξεις 9 τοῦ
τάλαντος ἀνθρώπου τοῦ ζῶντος ἐν ἀμαρτίαις P. ἐφαμαρ^τ cod.

10 τῶν συνιεῖς 14 τὸν θεὸν adieci, ut est in P
μηδὲ 15 δολιόφρονα, πονηρόν καὶ ὑποκριτὴν, ὅστις
ἄλλα μὲν P 16 δύσνον ὃς scripsi: δύσον' cod., ὅστις P
τὸ 17 πονηρῶς? cf. Lob. Phr. 389 συλλογίζεται 18
ἄρα ἐπιπλείον cod. ἐπὶ πλεῖον P ἀλλή 19 εἶπερ
20 ἐφ' ᾧ] cf. 192, 23 πράξεις

εὐχερῆς τῷ πράττοντι καθίσταται, ἢ δὲ τῆς εὐποιίας
 δυσχερῆς ἐστὶν μάλιστα. Ἀὐτίς δὲ ὁ βασιλεὺς·
 πῶς ὁ μὴν νοσῶν ἠδέως τὰς τῶν ἰατρῶν ἐντολὰς
 προσίεται κἂν ἐπαχθεὶς εἶναι δοκοῦσιν, οἱ δὲ ἄνθρω-
 ποι, ὅταν αὐτοῖς ἢ ἀλήθεια φθέγγηται, βαρέως 5
 ταύτην φέρουσιν; ὁ δὲ νῖος ἔφη τῷ βασιλεῖ· ὅτι-
 περ ὁ μὲν νοσῶν τὰ τούτω προσφερόμενα φάρμακα,
 κἂν ἀηδῆ πως καὶ πικρότατα πεφύκασιν, ἀλλ' ὡς
 ὑγείας καὶ χαροποιῶ εὐεξίας πρόξενα ἠδέως προσ-
 δέχεται· ὁ δὲ ἄφρων ἀνὴρ καὶ ἀσύνητος, ὅταν αὐτῷ 10
 ἀληθῆ τε καὶ δεόντα λέγηται, βαρέως ταῦτα φέρει
 καὶ δυσχεραίνει ἐπ' αὐτοῖς, καθ' ὅτι οὐχ ὑπό τινος
 βίας εἴτε ὀδύνης ὡσπερ ὁ νοσῶν συνωθεῖται πρὸς
 τὰ ἀρμόζοντα. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ γέγραπται· ἔλεγχε p. 134
 σοφὸν καὶ ἀγαπήσει σε· δίδου σοφῶ ἀφορμὴν καὶ 15
 σοφώτερος ἔσται. καὶ μὴ ἔλεγχε ἄφρονα, ἵνα μὴ σε
 μισήσῃ· καὶ εἰς ἄφρονος ᾧτα μὴ λέγε τοὺς λόγους
 σου, ἵνα μὴ μνηστηρίσῃ αὐτούς. Καὶ ὁ βασιλεὺς
 ἔφη πάλιν τῷ νῖῳ· πῶς ἄρα ὁ μὲν δαψιλῶς ἐσθίει
 εὐθύς καὶ κορέννυται, ὁ δὲ χρημάτων ἐρῶν ἀκόρε- 20
 στον ἔχει τὴν περὶ ταῦτα ἔφεσιν; ὁ παῖς ἀπεκρίνατο·
 ἢ μὲν τὰ ὄψα δεχομένη τοῦ ἀνδρὸς γαστήρ μετὰ

1 uocabuli εὐποιίας altera l. i m. pr. corr. ex η, 2 ἐστὶν
 μᾶλλιστα 3. 9 ἠδέως 4 δοκοῦσι M. κἂν . . εἰσί P ἐπαχθεῖς

5 φθέγγεται 6 τὰν. num ταῦτα? cf. 11 7. 9 πρὸς seiun-
 ctum ut saepissime 8 ἀεὶδῆ πῶς πεφύκασιν cod. ὑπάρχωσι
 P. cf. 4 ἀλλῶς ὑγείας 9 ἐβεξίας 10 ἠδέως πρὸς δέχονται

11 ἀλη τε καὶ δεόν λγ^τ cod. τὰ ἀληθῆ? 11 τὰν 12 δυσ-
 χαιρένει 13 εἴτε cod.; εἴτε semel quoque hac sententia po-
 nitur συνωθεῖ 15 ἀγαπήσῃ δίδου . . ἔσται et καὶ
 εἰς . . . αὐτὰ omittuntur in Prouerbiis 16 σοφώτερος 17
 μνησίση, l. finali η facta m. pr. ex ει ᾧτα 18 μνηστι-
 ρίση αὐτὰ 19 ἄρα 20 κορέννυται 21. 196, 4 τὰν

τὴν τούτων δαψιλῇ μετάληψιν πάντως καὶ κόρον
 αὐτῶν, κἄν μὴ βούληται, λαμβάνει· ὀφθαλμοῦ δὲ
 λύχνος καθ' ὅσον ὄρα τὰ χρήματα, κατὰ τοσοῦτον καὶ
 αὐτῶν ἐφίεται καὶ ἀκορέστως πρὸς ταῦτα ἔχει, μέ-
 5 χρις ἂν διὰ θανάτου ὑπὸ τὸν χοῦν ἢ αὐτοῦ ὄψις
 ὡς ἔθος καλυφθεῖη· Φησὶν οὖν αὐθις ὁ βασιλεὺς·
 'ὁποῖος (ἂν) ἀποβαίῃ ἄρα ὁ τοῦ φθονεροῦ ἀνδρὸς καὶ
 βασκάνου θάνατος; καὶ ὁ παῖς· 'ἀνδρὸς τοιοῦτου
 (θάνατος) κέρδος τοῖς ἐτέροις γίνεται. οὐδεμία γὰρ
 10 τῶν ἀθέσμων πράξεων χείρων τῆς βασκανίας καθέ-
 p. 135 στηκε, καὶ χρῆ πάντα ἄνθρωπον θερμοῦς αἰτεῖσθαι
 τὸ θεῖον ὅπως ὁ φθόνος τῆς ἑαυτοῦ καρδίας ἐξαρ-
 θεῖη τέλειον. γινῶθι δέ, ὦ βασιλεῦ, ὡς ἅπας μὴ
 βασκαίνων ἄνθρωπος ἠδέως πάνυ ἐσθίει, ἠδέως δὲ
 15 πίνει, καὶ ἠδέως ὑπνώττει. ἢ γὰρ αὐτοῦ διαγωγῆ
 φροντίδος ἀπήλλακται, ὁ βίος αὐτοῦ ἀνώδυνος τέ-
 τακται, (ἢ) καθέδρα ἀμέριμνος καὶ ἡ στάσις ἄπονος.
 Ταῦτα οὖν, ὦ κράτιστε βασιλεῦ, ἅπερ παρ' ἐμοῦ
 ἀκήκοας, αὐτάρκη πεφύκασιν εἰς διαγωγὴν ἀρίστην
 20 καὶ βίον ἀκατάγνωστον τοῖς ἐχέφροσι κατὰ σὲ καὶ
 συννετοῖς ἀνδράσι καὶ φιλοσοφίας ἐφιεμένους.'

1 πᾶν^τ 2 αὐτὸν^μ ὀφθαλ^μ 3 τὸ σου^τ 6 καλυφθεῖ
 cod.: καλυφθεῖη, non coniunctivum, reposui de scriptoris con-
 suetudine 7 ὁ ποῖος cf. 188, 12 ἂν adieci ἄρα πο-
 νηροῦ M, om P cf. D 8 τιοῦτον 9 θάνατος adieci
 9 οὐδὲν cod.; οὐδὲ γὰρ ἐνὶ ἄλλο χείρον τῶν βαρύτερων
 ἀμαρτιῶν P. an scribendum οὐδὲ γὰρ τῶν ἄ. π. χείρων τις
 τῆς? 12 ἐξαρθεῖ cod.; cf. 6. ἐξέλιθη P 13 ὁ μὴ P
 14. 15 ἰδέως et bis ἰδέως 16 ἀπήλακται ἀνόδυνος 17
 (ἢ) adieci 19 πεφύκασι 20 ἀκατὰ γνωστον 21 συννε-
 τοῦς desinit M f. 66^r m. cf. 180, 5

Excerpta

e codice Dresdensi D 33.

Liber sermone Graecorum recentiorum a, 1626 conscriptus est; manus s. XVII in tegumento inscripsit Erastus de VII sapientibus. indicavi autem ubicunque in rebus paullo grauioribus discrepat ab ea recensione quam supra expressi (P), interdum etiam ubi consensus scripturae librorum uel coniecturae aliquid fidei facere uidebatur. ab initio quidem totum descripsi atque ut ita dicam correxi: deinde uerba quae in codice extant reliqui non mutata, hic illic tantum addita siue emendatione siue explicatione: qua in re eis prospectum uolui qui Graecorum recentiorum sermonis sunt ignari.

Ἀὐτὴ ἡ ἱστορία ἐγράφη καρὰ τινος Πέρσου, ὄνομα Μούσος, εἰς ὠφέλειαν τῶν ἀναγινωσκόντων.

Εἰς τοὺς παλαιοὺς καιροὺς ἦτον ἕνας βασιλεὺς, Κῦρος τὸ ὄνομά του· ὁ ὁποῖος ἐβασίλευεν εἰς τὴν Περσίαν· εἶχεν δὲ ὁ βασιλεὺς γυναῖκας ἑπτὰ· καὶ παιδὶ δὲν εἶχε, καὶ ἔλυ- 5
πᾶτο πολλά. ὅμως ἐδέετο καὶ ἐπαρακάλει τὸν θεὸν νύκτα καὶ ἡμέρα, νὰ τοῦ δώσῃ κληρονομίαν εἰς διαδοχὴν τῆς βασιλείας του· καὶ εἰς ταῖς πολλαῖς δέησεις ἤκουσεν ὁ θεός, καὶ ἐγέννησεν υἱὸν μίαν ἀπὸ ταῖς ἑπτὰ. λοιπὸν ἀνάθρεφεν αὐτὸν με προσοχὴν καὶ ἐπιστήμην μεγάλην, καὶ αὐξενεν 10
ἡμέρα τὴν ἡμέραν ὡσὰν ἕνας βλαστὸς δένδρου. καὶ ὡσὰν

1 αὐτὴ 2 ὠφ. 3 ἕνας D ubique; hodierni Graeci ἕνας i. e. εἰς κύρος: errores in accentibus ponendis commissos iam fere praetermissi 4 ὁ ὁποῖος i. e. ὅς(τις) 5 παιδὶ ex παιδίον factum, δὲν ex οὐδὲν, νὰ (7) ex ἕνα ἔλυπᾶτο: uerba in εῶ a Graecis recentioribus flectuntur ad exemplum uerborum in αῶ 6 ὅμως i. e. δὲ 7 ἡμέραν i. e. ἡμέραν τοῦ i. e. αὐτῶ 8 δέησαις cod.; acc. est 10 με i. e. μετὰ cum αὐξενεν: l. ὕξ prope euanuerunt 11 i. e. καθ' ἡμέραν plerumque ὡσὰν

ἔωσεν εἰς τὴν πρώτην ἡλικίαν, ἔστειλέν τον ὁ πατήρ του εἰς τὸν διδάσκαλον, νὰ μάθῃ φιλοσοφικὰ καὶ γραμματικὰ μαθήματα. καὶ ἔμεινεν εἰς τὸν διδάσκαλον χρόνους τρεῖς, καὶ οὐδεποσῶς ἔκαρπώθη ἀπὸ τὰ μαθήματα. βλέπωντας δὲ 5 ὁ βασιλεὺς ἔτῃ πῶς τόσον καιρὸν δὲν ἔμαθεν οὐδὲ ἐπαίδευθη εἰς τὰ μαθήματα, ἀνάγκη εἶναι εἶπεν ὅτι νὰ τὸν δώσῃ τοῦ Συντύπα τοῦ φιλοσόφου· τὸν ὁποῖον ἔγνωρίζω ὅτι εἶναι πρακτικός. ἐπρόσταξεν δὲ, καὶ ἦλθεν ὁ Συντύπας, καὶ λέγει τον· 'πῶς ἔγνωρίζεις τὸν υἱόν μου, φιλόσοφε; δύνεσαι νὰ τὸν παιδεύσῃς καὶ νὰ τὸν κάμῃς φιλόσοφον;' καὶ αὐτὸς εἶπεν· 'ναί, βασιλεῦ· ἔτοιμος εἰμαι ὅτι διὰ ἕξ μῆνες νὰ σοῦ τὸν καταστήσω φιλόσοφον, ὅτι νὰ μὴν εὐρίσκειται δευτέρός του· καὶ νὰ σοῦ τὸν παραδώσω εἰς τὸν καιρὸν ὅπου σοῦ λέγω· εἰ δὲ καὶ εὐρεθῶ ψεύστης καὶ 15 δὲν τὸν φιλοσοφίσω ἀπὸ ὅλους φιλοσόφους σου, νὰ κόψῃς τὴν κεφαλὴν μου καὶ νὰ εἶναι καὶ ὁ βίος μου ἀνθετικός.' καὶ ὁ βασιλεὺς λέγει τοῦ Συντύπα· 'ἐὰν ἐσὺ, φιλόσοφε, κάμῃς ὡσὰν λέγεις, εἴ τι ζητήσῃς, νὰ ἔχῃς, ἔξω ἀπὸ ἐκεῖνο ὅπου νὰ μὴν ἔχω.' καὶ ὁ φιλόσοφος λέγει τοῦ βασιλέως· 'ἕνα μῦθον νὰ σοῦ εἰπῶ, ὦ βασιλεῦ, καὶ ἀκουσον· 20 ἐσὺ ὁμοιάζεις τὰ παιδιὰ, ὅπου λέγουν· δός μου καὶ νὰ σοῦ δώσω, ἤγουν ἂν μάθῃ ὁ υἱός σου ὡσὰν τάξω, καλόν· εἰ δὲ μὴ, ἄλλον δὲν ζητῶ τῆς βασιλείας σου, μάλιστα κακὸν θάνατον νὰ πάρω ὡς ψεύστης.' καὶ ὁ βασιλεὺς πληροφορᾷ τὸν

1 ἔωσεν peruenit 2 plerumque νὰ cum uocabulo quod insequitur coniunxit librarius νὰμάθη 4 βλέπωντας part. absolutum, ut 9, 19 λέγοντας τὸ παιδί αὐτῶ, 13, 1 μάλιστα πολεμῶντας καὶ διωκωντάς την ἔπεσε τὸ δακτυλίδι του. 13, 21 λέγοντας 5 ἔτῃ i. e. οὕτως χρόνων cf. 91, 15 7 συντύπα semper 8 εἶναι i. e. ἐστὶ 10 παιδεύσῃς] ης prope euauit κάμῃς i. e. ποιήσῃς 12 ἕξ prope uihque pro ἕξ i. e. ἕξ ὅτι νὰ i. e. ὥστε 13 μὴν i. e. μὴ σοῦ τὸν i. e. σοὶ τοῦτον 14 ψεύστης 15 φιλοσοφίσω, ὕ supra ἢ 17 ἐσὺ et 19 μὴν uix sed certo leguntur; ἐσὺ i. e. σὺ 18 ζητήσῃς. structura ne te offendat 19 ἐκεῖνο 19 i. e. ὅτι ἂν μὴ 21 δῶς νασον 22 τάξω i. e. τάσσω polliceor καλόν 23 ἄλλον i. e. ἄλλο τῆς i. e. παρὰ τῆς σου, ἀλλά? μάλιστα 24 πάρω manal a u. παίρνω i. e. ἐπαίρω accipio. 18, 20 θέλεις πάρεις (. . ης) θάνατον. 8, 14 λάβε ceteri, ἔπαρε D. 9, 11; 14, 26; saepius πληροφορᾷ

Συντύπα, ὅτι μεγάλαις τιμαῖς καὶ δωρεαῖς νὰ τοῦ δάσῃ. οὕτως ἐσύντυχαν μαζῆ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ φιλόσοφος καὶ ὅλοι οἱ πρῶτοι καὶ μεγάλοι ἄρχοντες. καὶ ἔκαμαν καὶ ὁμολογίαν, ὅτι διὰ ἕξ μῆνες καὶ ἕξ ἡμέρας νὰ γένη ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως διδασκόμενος τελείαν τὴν φιλοσοφίαν εἰς τὸ ἄκρον. εἰ δὲ καὶ 5 δὲν γένη, νὰ κόπτουν τὴν κεφαλὴν τοῦ Συντύπα ὡσὰν ἐνὸς κακοῦ ληστοῦ, ὡς ὅτι δὲν τὸν ἔμαθεν· ἔτῃ ἔκαμεν.

4, 20 ἱστορίαι τοὺς τεῖχους του, ὡσὰν βιβλία καὶ δι-
δαχαῖς | 5, 3—13 ἐγνώριζε παιδί μου, ὅτι ὡσα εἶναι εἰς τοὺς
τεῖχους ἱστορισμένα, ὅλη σου ἡ σπουδὴ καὶ ἡ μάθησις εἶναι·
ὅμως μάθε καλλῶ καὶ τεχνικὰ. καὶ ἐκάθησεν ὁ φ. καὶ ἐδίδασκε
τον ταῖς ἱστορίαις· καὶ ὁ νέος με μεγάλην σπουδὴν καὶ ἐπι-
μέλειαν ἐκαρδιώθη καλλὰ τὰ μαθήματα. ἀλλὰ καὶ ὁ διδα-
σκαλος με μέγαλην διορίαν ἐμαθήτευσεν αὐτόν· τὰ ὅποια
οὐδένας ἄλλος διδάσκαλος δὲν ἠθέλει δυνηθῆ νὰ τὸν
μάθῃ. | 5, 15 λέγει· αὐριον κρ. β., ἔ. τὸ παιδί, καὶ νὰ χαρῆς
μεγάλος· ὅτι ἐκείνω ὁποῦ ἐπεθύμας νὰ ἰδῆς ἀπὸ πολλῆς,
ἰδοῦ εὐγῆκαν (i. e. ἐξέβησαν) αἱ ἐλπίδες σου εἰς ἔργον.
ὅμως ἐπὶ τὴν αὐριον, ὡραν τρίτην τῆς ἡ., παραγίνεται ὁ
υἱὸς σου. | 5, 19 καὶ—22 om | 6, 3 εἰς τὸν πατέρα σου καὶ βα-
σιλέα | 6, 5—8 ὅτι . . γέν.] ὅτι ἂν τὸν σὺ (στείλῃ), καὶ να-
μὴν εἶναι καὶ ὁ φιλόσοφος μαζὶ του, | 6, 15—22 ἂν σοῦ ἀρέ-
σκει, ναμὴν ὑπάγω εἰς τὸν πατέρα μου, ὅσον καιρὸν ὠρί-
σης, μήτε νὰ τοῦ συντύχω (cf. l. 2) παντελῶς. καὶ ἐκείνος
λέγει· δὲν δύνομαι νὰ εὐγῶ (i. e. ἐκβῶ) ἔξω ἀπὸ τὸν και-
ρὸν ὁποῦ ἔχωμεν τὴν διορίαν νὰ ὑπάγῃς· διότι αὐριον τε-
λειώνουν οἱ ἕξ μῆνες καὶ οἱ ἕξ ἡμέρας· καὶ δὲν θέλω νὰ
εὐρεθῶ ψευδοῦς. | 6, 24 δευτέρων ὡραν | 6, 25 τὸν βασι-
λέα om. saepius | 7, 1 ἄλλαι om | 7, 13 καὶ ἐσεῖς | 7, 17
alía structura | ὡς καὶ πρῶτα | 7, 25—8, 1 νὰ θερμάνῃ τὸν
νοῦν του εἰς διδασκαλίαν καὶ μάθησιν τῆς φιλοσοφίας | 8, 2
om ἢ | 8, 8 καὶ ἴσως | 8, 12 ὡς ἤκουσεν οὕτως, ἐλυπάτο κατὰ
τ. κ. (om. καὶ α.) | 8, 17 καὶ . . σὺ] καὶ νὰ ὑπῆ (εἰπῆ i. e.
εἴπῃ) | 8, 25 τῶρα (nunc) ἐγνώρισα τὴν αἰτίαν διατὶ σιωπᾶς·
καὶ στέκαισαι (στέκασαι i. e. ἔστηκας, εἰ) τόσον καιρὸν ἄλ-

2 ἐσύντυχαν] conlocuti sunt μαζῆ μαζὶ natum ex ὁμά-
διον est i. q. ὁμοῦ 4. 6 γένει 6 i. e. κόπτωσι 7 ἔμα-
θεν i. e. ἐδίδαξεν ἔκαμαν?

λαλος. ὁμως καθῶς βλέπω, φόβον μεγάλην ἔχεις εἰς τον
 ἐαυτόν σου· βλέπε λοιπόν ναμὴν σοῦ ἔλθουν ἐκεῖνα, ὁποῦ
 δὲν ἔγνωρίζεις. πλὴν συμβουλευῶ σε διὰ τὸ συμφέρον σου·
 καὶ ἐγὼ δὲν θέλω παραιτηθῆ (παραιτηθῆ, non desistam), να
 εἶμαι μετεσένα (tecum; scr. ἡμαι) | 9, 9 νὰ μελετήσωμεν,
 10 κ. . ἔ. om | 9, 11 εἰς om | 9, 16 κ. ἀπεκρήθη με θυμὸν καὶ
 λέγει της | 9, 22. 23 καὶ με τα νύχιά (i. e. τοῖς ὄνυξι) της
 αἱμάτωνεν τὸ προσωπόν της | 10, 1. 2. ἔ. . ἔ.] ἐπολέμα καὶ
 ἐσνκώθη (ἐσηκώθη surrexit) να μαι πιάσι (με πιάση i. e.
 ἔλη) | 10, 4 ἐγὼ ἐνούμιζα, ἄν μου ἤθελεν ἐλθῆ ἢ τοιαύτη
 δυναστεῖα ἀπὸ ἄλλον ἄνθρωπον, να ἐμποδίσῃ αὐτός· ἀλλὰ
 αὐτὸς εἶχεν τέτοιαν (i. e. τοιαύτην) γνώμην καὶ μιαρὰν
 ἀναισχυντίαν εἰς ἐμὲ. | 10, 10 ἐμελέτησε κακὰ κ. τ. υ. τον·
 νὰ τὸν ἀπόξενώσῃ ἀπὸ τὸν ἐαυτόν του | 10, 14 μᾶλλιστα
 ἀπὸ τὴν λύπην τὴν πολὴν καὶ πικρίαν ὁποῦ εἶχεν, ἐπρός-
 ταξε να τὸν θανατώσουν ὡς κατάδικον. | 10, 22 ἐσυλλογίσθη
 πᾶσα ἕνας εἰς τὸν ἐαυτόν του λέγων· ἐπειδὴ ὁ βασιλεὺς ὀργί-
 σθη. omnino quae p. 10—11, 5 extant, in D liberius expressa sunt |

11, 7 καὶ ε. om | 11, 11 διὰ νὰ ἐλευθερω^σ (i. e. . . ὡση) | 11, 13
 ἄς παγένη πᾶσα ἕνας μας πᾶσαν ἡμέραν εἰς τὸν βασιλέα,
 να συνομιλεῖ με αὐτόν, ἕως τὸν (τῶν) ἑπτὰ, λόγους εἰρηνο-
 ποιούς καὶ γλυκοὺς· οἱ οἱποῖοι ἴσως να καταπέισουν καὶ τρό-
 πον τοιοῦτον, καὶ ἐλευθερώσωμεν τὸν υἱόν του ἀπὸ τὸν θά-
 νατον. τότε καὶ ὁ πρῶτος τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων . . (ἄς παγένη
 i. e. ἄγε ἔλθη (ἔλθωμεν) cf. Mullach Gr. p. 223 n.) | 11, 19—21
 νὰ ἀποφασίζουν κρῖσιν καὶ θάνατον ἀνθρώπων, χωρὶς νὰ
 ἔξετάζουν καὶ νὰ ερευνήσουν καταλεπτῶς τὴν ὑπόθεσιν. καὶ
 ἀκουσον βασιλεῦ, τούτην τὴν διήγησιν. | 12, 9 ἀλλὰ ἐκεῖνη |
 12, 11 ἐγὼ εἶμαι δούλη σου, νὰ κάμω τὸ θέλημά σου· | 12, 16
 ἤφερεν τοῦ βασιλέως τὸ βιβλίον τοῦ ἀνδρός της, τὸ ὁποῖον
 ἔγραφε διὰ τὴν σωφροσύνην τῶν ἀνθρώπων, καὶ νὰ φεῦ-
 γουν ἀπὸ τὴν αἰσχυρὴν καὶ αἰσχρὰν πράξιν | 12, 20—22 πῶς
 δὲν πρέπει τοὺς βασιλεῖς να διώχνουν τοιοῦτην ἀναισχυ-
 ντίαν τῶν ἡθονῶν (οὔτω . . ἔχ. om) | 13, 4—12 μᾶλλιστα πολε-
 μώντας καὶ διώκοντας τὴν, ἔπεσε τὸ δακτυλίδι του εἰς τὸ κρεβ-
 βᾶτι . . καὶ ὅταν ἤλθεν ὁ ἀνδρας της, ἀκούμισεν (accubuit)
 εἰς τὸ κρεββάτι κατὰ τὴν συνήθειαν· καὶ ἐβλέπει τὸ βασιλε-
 κὸν δακτυλίδι· καὶ ὡς τὸ εἶδεν, ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν του,

ὅτι ὁ βασιλεὺς ἐμίχρυσεν τὴν γυνήν του. καὶ ἔσσει^σ τὸ κεφάλῃ
 (. . λι) του καὶ λέγει· ἀλοίμορον (vae) εἰς ἐμένα τὸν ἀθλιον·
 καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ βασιλέως | 13, 15 τινα λ. π. τ.] λόγον
 σκληρὸν | 13, 17 καὶ δὲν ἐμίχρυσεν με τὴν γυναῖκα του. καὶ
 ἐκείνη πλέον δὲν ὑπόρρυσεν (scr. ἠπόρρυσεν potuit) νὰ ὑπομείνη
 τὴν πύραν ὅπου εἶχεν, καὶ ἐπήγυν εἰς τοὺς γονεῖς της
 13, 18 sq. 14, 5 *fusius* D | 14, 10 ἀμή ὕστερα με καιρὸν,
 ἐπήγα να τὸ ἰδῶ, καὶ βλέπω ὀμπλαῖς λεονταρίου | 11, 13 φο-
 βούμενος τὸ λεωντάρι *add* D | 14, 22 κατάλαβε ὦ β. ταῖς
 κατηγορίαις καὶ τοὺς διαβαλοῦς ὅπου εἶπαν κατὰ τοῦ νόου σου·
 καὶ βέλεπε μὴν πιστεύσης τινᾶ· καὶ μὴν εἶσαι (ἦσαι) εὐκόλος νὰ
 ἀκούεις (26, 27 *uerbosius*) | 15, 1 ἄκουσον λοιπὸν, καὶ ἄλλην
 μίαν διήγησιν | 15, 3 ἕνας ἄνθρωπος ἀπὸ τὸ γένος τῶν
 ἀγαρινῶν, ἦτον πονηρὸς· καὶ ἀπὸ τὴν πονηρίαν του, ἀγῶ-
 ρασεν ἕνα πολὶ (πουλῆ 15, 16 *i. e.* πουλίον *auicula*), τὸ
 ὄπολον, τὸ λέγουν παπαγᾶ. καὶ ἄλλοι τὸ λέγουν ψιτακόν.
 ὅμως λέγουσιν τινές, πῶς αὐτὸς ὁ παπαγᾶς μιμεῖται τοὺς
 ἀνθρώπους καὶ συντυχένη τους. καὶ ὅταν τὸν ἀγῶρσεν, ἐβα-
 λεν του εἰς ἕνα κλουβῆ (κλουβί(ον), *id quod infra aliquoties*
legitur) καὶ ἐκρέμασέ τον εἰς τὴν μέσιν τοῦ σπητίου· (*legitne*
pro φέρων μέσθ?) | 15, 9—15 ἐγὼ πάγω (*i. e.* ἐπάγω) εἰς τὸ
 ταξίδη μου (scr. . . δι μου), καὶ ἐσὺ ἔχει (ἔχε) ἔγνωια τὸ σπήτη
 μας ((ὄ)σπήτι(ον) *domus*), μῆπως ἔρχεται τινὰς καὶ μοι-
 χεῦει τὴν κυράν σου· καὶ εἶτι εἶδης, νὰ μοῦ τὸ υπῆς (εἰ-
 πῆς *cf.* D 8, 17). καὶ ἡ γυναῖκα του ἐδιστροπούσε (ἐδυστρ.)
 καὶ εἶχε φίλον ὅπου ἐμχεῦετον (ἐμοιχεῦετο)· καὶ ὅταν ἐμή-
 σευσεν (ἐμισ., *profectus est*) ἐκείνος, ἤλθεν ὁ μοιχὸς κατὰ
 τὴν συνήθειάν του· ἤξενρέ το δὲ καὶ ἡ δούλη ὅπου ἐμῆ-
 χεῦετο με ἄλλον ἄνθρα. ὅμως ὁ παπαγᾶς, ὅλα τὰ ἐβλεπεν
 ὅσα ἐγένονταν. | 15, 20 καὶ αὐτῇ ἐδιαλογίζετον· εἰς τὸν νοῦν
 της καὶ ἐθαροῦσεν (*existimabat*), ὅτι ἡ δούλη εἶπε τίποταις
 (. . βλς) τοῦ ἀφεντός της (*i. e.* τῷ αὐθέντη) | 16, 6 καὶ ἡ γυνὴ ὡς
 ἤκουσεν, ὅτι | 16, 8—17, 1 καὶ τί κάμνη (scr. . εἰ) ἡ γαμπό-
 νηρος; ἐκεῖ ὅπου ἦτον τὸ κλουβί, εἰς τὴν ὀπίσω μεραῖαν ἔστησε
 χειρῶμειλον (scr. *o ei v pro ω εἰ εἰ*) καὶ εἰς τὴν ὀμπροστι-
 νήν, ἐκρέμασε καθρέπτην, καὶ ἀπάνω σφογκάρι με νερόν
 (aqua)· καὶ ἔσταξε τὸ νερόν εἰς τὴν μέσιν τοῦ κλουβίου. διατί

ὁ ἄνδρας της δὲν ἦτον ἐκείνην τὴν νύκτα εἰς τὰ σπήτη. ὅμως (cf. 197, 6) ἔτξη ἔκαμε· καὶ τὴν νύκτα ἔφερε τὸν μοιχὸν, καὶ ἔκοιμάτον· καὶ ὁ παπαγάς ἄκουε τὸν κτύπον τοῦ χειρομύλου, καὶ ἐνώμιζεν ὅτι βροντὰ (. . ᾠ)· ἔβλεπε καὶ τὸν καθρέπτην ἀγνάντια ὡσὰν ἀστραπήν, ὅπου ἀστραφθεν ομπρός (i. e. ἔμπροσθεν) εἰς τὰ μάτια του (i. e. ὀμμάτια)· ἔπειτα ἔσταζε καὶ τὸ νερὸν ἀπὸ το σφογκάρι ἐδῶθεν καὶ ἐκειθεν, καὶ ἔδειχεν (simile quid effecit) ὡσὰν βροχήν. καὶ ὁ παπαγάς ἀπὸ τὸν φόβον του, ἐστάθη εἰς μίαν μεραϊαν τοῦ κλουβιον ἡσυχαστικῶ, καὶ δὲν εἶδεν τὸν μοιχὸν κοιμώμενον μαι (με) τὴν κυράν του. | 17, 5 ἄφησεν | 17, 11 τοῦτην τὴν νύκτα οὔτε ἔβρεξεν, οὔτε ἀστραψεν, ἀλλ' οὔδὲ ἐβρόντισεν. κατὰ ἀλλήθειαν, λέγει, ψευθεσαι· ὄχη (ὄχι) μόνον ὅσα λέγεις τώρα (τώρα, nunc) ἀλλὰ καὶ τὰ πρῶτα ὡσα εἶπες, ὅλα ψεύματα ἦταν. καὶ ἀπὸ τότε ἀγάπησε τὴν γυναῖκα του κάλιον (κάλλιον) παρὰ πρῶτα, καὶ ἔτξη εἰρήνευσαν. λοιπὸν τοιαῦτα ἐτεχνεύθη ἡ καμπόνηρος ἐκείνη γυνῆ κατὰ τοῦ ἀνδρός της· (19. 20 καὶ . . ἐφ. ante ταῦτα 16) | 18, 1 ἐνός om | 18, 2. 3 εὐθύς . . ἄν.] ἐμετάλαξαι τὴν γνώμην του | 18, 6. ἡ κατ. om | 18, 9 μ. ε. ἀ.] ἔτξη εὐκολα να τὸν ἐλευθερώσης | 18, 11 ἦν γάρ] ὅμως ἄκουσον ὦ βασιλεῦ· ἕνας ἄνθρωπος ἐπλενεν τομάρια (cf. D 24, 14) | 18, 14 καὶ τὸ παιδί ὡς μικρὸν ὅπου ἦτον, ἔπεσεν εἰς τὸν ποταμὸν· καὶ ἔσερνέ το τὸ νερὸν, να πνυγῆ | 18, 22 θέλει ὑψωθῆ ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον. καὶ να δοξαστῆ· καὶ να σε θανατώσι· (. . ση) | 19, 1 ὤρισε θάνατον | 19, 1 ἤκουσε (ἤκουσε) λοιπὸν καὶ ὁ θ. ὁ φ. πῶς ὁ βασιλεὺς ἐγύρισε εἰς τοὺς λόγους τῆς γυναικός, ἔδραμε καὶ ἐπῆγεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ | 19, 14 ὅτι ἂν ἄδικα φωνεύσης . . θέλεις μετάνοση καὶ | 19, 20 ἦτον ἕνας πραγματεῦτης πολλὰ ἐπιτήδιος καὶ παστρ(ι)κός (mundus) εἰς τὰ φαγία του· τὸσον, ὅτι δὲν ἔτρωγεν καμίας λογῆς (nullius generis) φαγῖν, ἂν δὲν ἤθελε το εἶδῆ· μῆπως καὶ ἔχει τίποταις (. . ες) ἀπαστριαν· ὅμοιος ἔκαμεν καὶ εἰς τὸ ποτόν του. | 20, 1—4 καὶ ἐκεῖ εὐλέπει (βλέπει) μίαν γυναικα, ὅπου ἐβάστα δύο ψωμῖα, εὐμορφα καὶ καθαρά· καὶ λέγει της, τί τὰ κάμνης αὐτὰ τὰ ψωμῖα; καὶ αὐτῆ λέγει· πουλῶ τα, καὶ ὁποῖος τὰ χρειάζεται (. . εἰά . .), ἄς τὰ ἀγοράσι (. . ση). ἔτξη ἀγόρασε· | 20, 13 . . ἐπόλεγεν (. . ἦ . .) εἰς τὸ παζάρη

(. . ι), και δὲν εὔρε ψωμὶ νὰ ἀγαράσι· και ἐγύρισε (reuertit) εἰς τὸν πραγματευτήν, και λέγει του· | 20, 15 ἀπὸ τὸ καλὸν ἐκείνω ψωμῆ (. . ι) | 20, 16—21, 2 και τῶρα πλέον δὲν ἔχει (sic 21, 15 δὲν ἔχει πλέον pro οὐκ ἔτι). και ὁ πραγματευτῆς λέγει· λάλησέ την να τὴν ἐρωτίσω, τί εἶναι ἡ ἀφορμῆ, και δὲν πουλῆ. ἐπήγε λοιπὸν και τὴν ἤφερεν. και λέγει της ὁ πραγματευτῆς· ὦ γύναι, τί εἶναι ἡ αἰτία και δὲν κάμνης ἀπὸ ἐκείνω (. . ο) τὸ ψωμὶ ὁποῦ ἐπούληες τοῦ δούλου μου; και αὐτῆ λέγει· | 21, 4 π. τ. τρ. ἐ. om | 21, 8 μ. . . πρ.], πᾶσαν ἡμέραν, και ἔτξη θέλει υγείανη (i. e. ὑγιανεῖ) | 21, 22 φοβούμαι πῶς μὴ πάθης και ἐσὺ τὰ ὅμοια τοῦ πραγματευτοῦ· και ζητήσης τὸν υἱὸν σου ὡσὰν ἐκείνος τὸ ψωμῆ, και δὲν τὸν θέλης εὔροι (D 50, 10). | 22, 8 πρὸς . . ἐρ.] νὰ ἐρωτήση | 22, 12 και ὡς τὸν εἶδεν ἡ πονηρὰ ἐκείνη γυνή, ἠθέλησαι (. . σε) να μοιχευθῆ και με τὸν δούλον. και μοιχευοντας (part. absol.) ἀργησε νὰ ὑπάγη εἰς τὸν αὐθέντην του, διὰ να τοῦ δώσει (. . η) ἀπόκρισιν. και ἐκείνος ἐπήγε | 22, 21—23, 3 και μοιχευοντας, ἦλθε και ὁ ἄνδρας της· και ἐκείνη ἐφοβήθη να μὴ τὸν εὔροι εἰς τὸ σπήτι, και λέγει τοῦ μοιχοῦ· ἐξεσπάθασε και ὕβρι(ι)ξέ με ὅσον δύνσαι· και ἐγὼ εὐλόκω ἀπόκρισιν νὰ δώσω τοῦ ἀνδρός μου | 23, 11—16 τρομασμένος, και ἐγὼ ἐκρυψά τον, ὅτι καθ' ὀλίκα ἤθελε νὰ τὸν θανατώσῃ. | 23, 16 και ποῦ | 23, 18 και ἐκείνος ὁ πτωχὸς ὑπάγει και εὔρε τον κρυμμένον, και λέγει του· ἀδελφῆ, καρτέρεσαι (. . σε) ὀλίγον, και να εἶδῶ ἂν ἐφυγεν ὁ αὐθέντης σου, και ἔτξη θέλεις εὔγει (ἐβγῆ: ut sit futurum u. ἐβγαίνω i. e. ἐκβαίνω). λοιπὸν ἐπήγε και ἐκίταξεν (scr. ἐκύντ. u. D 25, 8) ἄνω και κάτω. ἔπειτα ἐστράφη και λέγει του· σύρε εἰς τὸ καλλόν, ὁ ἀφέντης σου ἐπήγεν ἀπ' ἐδῶ· | 24, 1 ὁ θεὸς να σὲ φυλάξῃ, ὅτι μεγάλην καλοσύνην ἔκαμες, και τὸν ἐλευθέρωσαις (. . σε) ἀπὸ τὸν τοιοῦτον κίνδυνον. | 24, 7 ἀκούσας ταῦτα πάλιν ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τὸν δευτεροφιλόσοφον, εὐθύς ὀρῖξει ναμὴν φονευθῆ ὁ υἱὸς του: u. 24, 7 fortasse tantum λόγων in φιλοσόφῳν mulatum oportuerit | 24, 11—13 ὁ σοφοὶ σου και σύμβουλοι εἶναι μ. και κ., και δοκιμάξουν να φονεῦουν σε. | 24, 17 τινὸς φιλοσόφου και συμβούλου τοῦ πατρός του | 24, 14 ἀκουσον αὐθέντη· ἕνας β. εἶχεν υἱόν, και ἀγάπα πολλὰ τὰ κνηγία | 24, 18 ἕνα θέλημα ζ. τὸν π. μου νὰ με ἀφύσει (ἀφήσῃ) νὰ ὑπάγω εἰς κνηγῃ (. . γι(ον))

21, 24 και ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ βουνῶ, ἐκυνήγησαν ἕνα ἀγριογάδουρον (25, 1. . δαρον) | 25, 3 και ἔχασε και τὸν δρόμον (verlor den Weg)· και συναπαντᾷ μίαν γυναῖκα εὐμορφην | 25, 8 ἐκύλισα και ἔπεσα και δὲν ἐγρίκησα (sensi cf. *Corais Atact.* 2, 95) και ἀποκοιμήθηκα· και ἐξύπνησα και ἐκύταξα (circumspexi) και δὲν εἶδα τινὰ ἀπὸ τοὺς δοῦλους μου. 25, 12 π. κ. π. π.] ποῦ ὑπῆγένεω μοναχῇ | 25, 13 και ἐδῶ ἀπόστασα (ἀποσταίνειν deficere) | 25, 16 ἔκπου] ἀλόγον ut *nostrates* auf sein Thier | 25, 17 εἰς ἕνα σπηλαιον· και λέγει του· ἐδῶ ἔχω χρεῖαν, και κατεύασέ με νὰ ὑπάγω (scr. κατάβασε i. e. κατάβαλε) | 25, 23 ὡς λ. om | 25, 24 σὰς ἔφερα | 25, 25. 26 ἄ. . κ.] γέλασέ τον νὰ σέβῃ μέσα (νὰ σεβῇ *pellice eum ut ueniat intus: sic* 31, 4 ἐσέβῃ μέσα) | 26, 5 ταύτην om | 26, 7 τοὺς συντρόφους μου (scr. τοῦ .. φου) ἐθυμήθηκα (. . ηκα) ὅτι με ἄφησε μοναχὸν και χάνωμαι διὰ ἐκείνον. και εἰς τοῦτο φοβοῦμαι και τρέμω. (χάνομαι h. l. significat non circumferro sed perditum eo, id quod *coniunctivus loco futuri positus ostendit*) και ἡ λάμια λέγει του· ἐπειδὴ ἦσαι (37, 5) βασιλέως υἱὸς, διατι δέν τον ἐδειδες (. . . .; *notes ipf!*) δῶρα και χ., νὰ κατὰπραύνης τὸν θυμὸν του, και νὰ σὲ φυλάγει· (. . η i. e. φυλάττη) και αὐτὸς λέγει· ὅχη (. . i) μόνον χαρίσματα και δῶρα εἶχα νὰ τὸν δώσω; ἀλλὰ ἐκεῖνος ἔκμυεν εἰς ἐμὲ μεγάλην φιλίαν. (26, 11 λέγεις . . εὐπορεῖς om D) | 26, 15 και ἴσως νὰ σὲ ελευθερώσῃ τ. κ. | 26, 17 κ. π. ξ.] πλεον εἶναι νὰ κάμω ἔτζη | 26, 19 τὰ χαίριά του ἀπλωσε: ut *fortasse* 26, 19 *exciderit* ἀπλώσας | 27, 1 και ἔφηνγεν· τὸ δὲ κ. δ., τὸν ἐκατ'ἐδείωξεν ἕως τὸ σπητι τοῦ π. του, και οὕτως ἐλυτρώθη ἀπὸ τὴν λάμιαν τὴν ζωὴν του. (ἀπὸ 27, 3 *noī mutare*) | 27, 6 ἤξευρε πῶς ποταπὸν εἶναι τὸ ἔργον τῶν συμβούλων σου, ἀκατιλὸν και ψεῦτικον. (οἶον 27, 5 *adverbiū loco est ut saepe* τοιούτων) | 27, 9 ἀπὸ τὸν υἱὸν σου· οἱ φιλόσοφοι και συμβούλοι σου ψεῦδονται· οἱ οποῖοι προσποιούνται, πῶς μεγάλας φυλάγουν τὸν υἱὸν σου. | 27, 15 κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν | 27, 16—18 αἰτῶν . . φ.] και εἶπεν | 27, 19 ἔμαθα και ἐγὼ πῶς ἐμελέτησαις (. . σε) θάνατον κατὰ τοῦ υἱοῦ σου και μάλιστα ανεξετάστως και χωρὶς νὰ γινώσκεις τὴν ἀλήθειαν, μόνον δια ψεῦματα γυναικὸς· δέομαι σου ἀκουσον αὐτὴν τὴν διήγησιν | 28, 6. δ. χ. εἰς ἕναν τόπον, ἦτον μεγάλα και καλλὰ τὰ ὁποῖα ἐχάλασαν ἕνα

τὸ ἄλλω. *hanc narrationem D presse sequitur* | 28, 10 καὶ ἔλαχεν καὶ ἠῆρε ἕνα μελίσι με τὸ χωρίον. | 28, 13 ὁμως ὁ κυνηγὸς ἐφθασεν εἰς τὸ χωρίον με τὸ μελίσι καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ παζάρη ἐκάθετον ἄλλως (. . ος) ἄνθρωπος, καθὼς εἶναι ἡ συνθήχεια. καὶ ἐκράτει ἕνα βαράδ(ι), καὶ βλέποντας τὸν κυνηγὸν, ἠθέλησε νὰ ἀγοράσῃ τὸ μελίσι (*sic D semper*). καὶ ἔβαλει (. . ε) τὸ χέρι του νὰ τὸ ἰδῇ καὶ νὰ γευθῇ, καὶ εὐθὺς ἦλθε μία μέλισσα, ἀπὸ τὸ στάλαγμα ἐκείνω, (*quod u. in hac uerstone lineam 28, 19 exacidisse arguit*) καὶ ἐτρωγε τὸ μέλι. ἦτον δὲ μία γυναῖκα ἀπὸ τὸ χωρίον ἐκείνω, ὅπου ἦτον ὁ ἀγοραστῆς | 29, 5 ἔδραμε καὶ αὐτὴ εἰς τὸ μελίσι, καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐγνωρίζει το, ὁμοίως καὶ τὸ βαράδ(ι) ἐκείνω, πῶς ἦτον ἀπὸ τὸ χωρίον τους. καὶ ἔδραμεν ὁ κ. με βίαν, βουλόμενος νὰ τὴν κρατήσῃ, καὶ εὐθὺς ἀρπάξει τὸ μελίσι | 29, 10 ὡς εἶδε τὴν μάχην τοῦ αὐθεντός του, ἄρχησε νὰ βαβίξῃ τὸν ἀγοραστὴν καὶ τὴν γ.· καὶ ὁ κ. εὐγαλαί (ἔβγαλε *i. e. ἐξέβαλε*) τὸ σπαθῆ (. . ἶ) | 29, 16 ὅτι ἦτον καὶ οἱ δύο, ἀπὸ τὰ χωρία ἐκείνω τὰ μεγάλα καὶ περιφανῆ· καὶ ἐπαραινθήθησαν καὶ οἱ δύο μεγάλως . . 18 καὶ ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν, ἐσυγχήστησαν (. . ὕσθ . .) καὶ τὰ δύο χωρία. καὶ ἐγένετο μεγάλη ἐπανάστασις καὶ ἐκατασφάγησαν . . | 30, 3 ἀπὸ ψηλὴν καὶ φεῦτικὴν κατασκευὴν . . | 30, 9 νὰ ἀγοράσῃ π^ο ας (*i. e. ἄσπρον nummo*) ὀρίξι (31, 1 με τὸριξι. 31, 5. 16 ορίξι) | 30, 11 καὶ δίδει τὸ ἄσπρο, νὰ πάρῃ (. . η) ὀρίξῃ χωρὶς τὸ καλούμενον σαχάρως (*sic*) (15 χωρὶ τὸ σάχαρι 19 ἀπὸ τὸ σάχαριν. 31, 5) | 30, 17 ἐμεις δὲν τὸ ἔχομεν εἰς ἄρτυμα | 30, 22 ἔδωσε | 31, 2 μαντιλι: μανδύλι 31, 6. 10. 14 | 31, 3 παρ . . ὑπ.] ἔθεσέν το, ἐμπροσθεν εἰς | 4 ἀντίκα] αὐτῇ | 31, 5 τὴν ἐπιθυμίαν τῆς· καὶ τὸ παιδί τοῦ πωλητῆ ἔλυσεν τὸ μανδύλι, καὶ ἐποίησε (ἐπῆρε) τοριξὴ καὶ τὴν σάχαριν καὶ ἔβαλε μέσα χῶμα· καὶ τὸ ἔδρασε καθὼς ἦτον πρῶτα | 31, 10 ὅ τ. ἐ. om | 31, 11 εἶτα ἦλθε κοντὰ (*celeriter*) | 31, 18 καὶ ἔφερε κόσκινόν ἀντιδια τζουκάλ(ι) (*sic* 14) | 31, 20 με ἐκρουσεν ἕνα ἄλογον μίαν κλοτξέαν (*ictus*) | 31, 23 ἂν τύχῃ νὰ ἠῆρῶ τὸ ἄσπρο | 32, 2 ἐκασκύνησε τὸ χῶμα μοναχὸς | 32, 3 ταῦτα] αὐτὰ εἶναι (*i. e. ἐστι*) | 32, 4. 5 καὶ . . ὡς] ὅτι | 32, 7 περιφραγμένος | 32, 11 εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν | 33, 1 δῶη] σώση | 33, 5 τί εἶναι ἡ ὑπόθεσις ἐκείνη· | 33, 14 καὶ ἐπρόσ-

ταξε να ὑπαγῆ και ἐκεινος μαζῆ εἰς συντροφίαν τοῦ υἱοῦ
του· παγένωντας λοιπόν, ὄλος ὁ λαός ὁποῦ ἀκολουθοῦσαν,

δὲν

ἦτον ὄμπρός | 34, 14 τοῦ ὁδεῖνος β. 16 τὸν ο | 34, 17 και ὁ
λαός ὁποῦ με ἀκολουθοῦσαν, ἐπήγαν ὄμπρός· και ἐγὼ ἐπει-
δῆ ἐμάκρυνα ἀπ' ἐκείνους, πλανοῦμαι ἐδῶθεν και ἐκει-
θεν· | 34, 26 και να σε ἀναμείνω ἕως τέσσαρα (*ita scriptum*
a ut possit esse ei) μῆνες, ἔτζη γυναικα | 35, 1 πλ. ὄμοσαι
(. . σε), ὄτι να ἐλθῆς και ναμῆν με γελάσης | 35, 12 ἐγκα-
στορομένην 35, 18 . . ἐνη | 35, 15 γε] ἐγὼ | 36, 2 εἰ δὲ ὡς τὸ
ἐπροεἶπα, θέλω φονεύσαι τοῦ λόγου μου ἀτίμου· και θέλει
ἦστε (εἰσθαι, i. e. ἔσται) ἡ ἀφορμὴ και ἡ αἰτία τῆς ἀμαρτίας μου
εἰς τὸν λεμόν σου (λαιμόν)· διότι δέν με ἐκδίκησας | 36, 8
τότε πάλιν 10 ταύτην τὴν ἀ. | 10 πάλιν *post* ἔρχεται 12 | 36,
14 δέν πρέπει τινὰ τῶν β. (*om. κατὰ σε*), ἀπλῶς και ὡς
ἔτυχς· να κάμνη κρίσιν και να ἀποφασίξει ἀνεξετάτως·
χωρίς να ἐρευνήση καταλεπτῶς τὴν ὑπόθεσιν και ὡσὰν μά-
θης τὴν ἀλλήθειαν, τότε κάμνε κρίσιν δικαίαν. ναμῆν συν-
έβη και πάθη ὄμοια καθῶς ἐσυνέβη(η) τινός βασιλέος προ-
γεννεστέρον | 36, 19 και ἐκεῖνος λέγει | 37, 5 βλέποντας πῶς
εἶσαι υἱός βασιλέως, και δέν θέλης θυνηθῆ διὰ νὰ ἀπο-
κτίσης υἱόν· διατι δέν ἔχεις μόρια ἀπὸ τὸ πολὴν πάχος |
37, 10 χρ.] ἄσπρον *ut* 30, 9, *et sic fere ubique* | 37, 21 σμίξη

πρ

μετ' αὐτὴν· και θέλω κερδέσιτας (κερδέσει τὸ ἄσπρον) | 38,
3 αλοίμονον και τί να γένω· | 38, 6 ἡ ἀγάπησε τὸν νέον και
ἀφήνη με· | 38, 13 δια να με δώσης τοιούτου θηρίου· και
δέν με ἄφηκεν οὐδὲ ποσῶς να κοιμηθῶ, ἐτούτην τὴν νύκτα·
και πῶς δέν ἐντράπης να με δώσης· | 38, 18 ἀνεξετάτως | 39, 1
μία γυνικὴ εἶχεν ἄνδρα, και ἡθέλησεν ὁ ἄνδρας να ὑπά-
γει | 39, 10 και αὐτὴ ἐκίταξε (ἐκύτ.) τὸν θρόμον, ἄν εἶναι
και ἔρχεται ὁ ἄνδρας τῆς· τότε ἕνας νέος | 39, 15 ἐδέχθη
τοὺς λόγους τῆς (*scr. του*), φυλάγοντας τὴν τιμὴν τοῦ ἄν-
δρός τῆς | 40, 2 κατὰστήσω | 40, 4 *add.* και ἀκουσον τί ἔκα-
μεν; | 40, 5 και ἐξύμασέ το με τὸ νερόν· | 40, 8 ὄμως εἶχε
και μίαν σκύλα ἡ γραῖα, και τὴν ἐποίρεν (. . ἡ . .) με τοῦ λό-
γου τῆς. και ὡσὰν ἔφθασεν | 41, 6 και παρ' εὐθύς ὄμοι μαι,
ἐγύνηκε (. . ἰ . .) σκύλα ὡς βλέπεις | 41, 8 κλαίει | 42, 2 λοιπόν
ἐσυνκώθη (*u. D. 10, 1*) και ἐστόλισαι (. . σε) τὸ κρεββάτι· και ἐστό-

λισαὶ τὸ σπήτη· καὶ ἐμαγέρεσαι (.· ἐρευσε) καὶ καλλᾶ φα-
 γία | 42, 6 καὶ ποῦ με ὑπάγης· | 42, 8 ὅπου εἶναι μία γυ-
 ναῖκα ὠραία καὶ καλή, ὅπου ἀπο τὰ χεῖλη της θρόσος
 στάζει. *recle τὰ χεῖλη: sed nisi u. τῆ ὁσμῆ signifiat i. q. τῆ*
ἀναπνοῆ, quid in eo lateat non capio | 42, 11 ἐκατάπισθη..
 καὶ λέγει της· περιπάτει ομπρός· καὶ ἔτξη ἐπήγευεν (ἐπή-
 γαινευ *a ub. πηγαίνειν derivandum*) ἢ γραῖα ομπρός, καὶ
 ἐκείνος κατόπι· καὶ ἐσέβησαν εἰς τὸ σπήτι | 42, 16, 17 νο-
 μίζω νὰ τὸ κάμνη αὐτὸ, καὶ ὅταν ἐγὼ λύω· (.· εἰ..) | 42, 20
 ἠθέλησε με καλλῆν τέχνην καὶ ἐνεργεῖαν, νὰ ἐνεργήσῃ τίποτα·
 (τίποτες?) καὶ τί κάμνει; | 43, 3 τὸ λοιπὸν διατὶ δὲν ἐφύλα-
 ξαῖς (.· ες) τὴν συμφωνίαν μας, ἀμη (ἀμή *i. e. ἀλλὰ. natum*
ex ἄν μῆ. cf. Corais Aelian. p. πγ') γελᾶς μόνον ἔτξη· καὶ
 με τὸν λόγον τῆς γραῖας ἤλθες, ἀμίδεν (ἀμή δὲν) ἤρχω-
 σουν· (*ueniebas. excaiditne ἐδῶ huc?*) | 43, 7 τί ἦτον αὐτὸ
 ὅπου σοῦ ἐσυννεῦει (.· ἔβη) σήμερον· καὶ αὐτῆ λέγει·
 ἤκουσα (ἦ. *cod.*) πῶς ἐφθασαῖς εἰς ταῖς πόρτες (.· αἰς) τοῦ
 κ. | 43, 13—15 νὰ ἰδῶ τὴν γνώμην σου, καὶ ἄν ἐφύλαξαις
 τὴν παρθενεῖαν σου· καὶ ἰδοῦ λοιπὸν σε ἐγνωῖρσα,
 πῶς τὰ ἐπαρέβης ὅλα, καὶ ἐκατὰφρόνησαις τοὺς ὄρ-
 κους | 44, 8 τοὺς ὄρκους σου. (*docent u. εἰς ἐσένα non oportere scribi* 44, 8 τοῖς ὄρκοις σου) διατὶ καμία ἀλλήθεια εἰς
 ἐσένα δὲν εἶναι. τοιαύτα πράγματα ἔκαμε τοῦ ἀνδρός της·
 καὶ ὅταν ἦθελε νὰ τοῦ συντύχη, με ὀργὴν καὶ με κακίαν
 τοῦ ἐλάλει· καὶ δὲν ἦθελε ποσῶς, νὰ κάμη ἀγάπην με ἐκεῖ-
 νον, ὥστε ὅπου ἐξοδίασε πολλὰ φλορία (φλωρία *i. e. aureos*)
 καὶ ἄσπρα εἰς φορέματα καὶ ρούχα | 44, 15 ὅτι δὲν δύνε-
 ται οὐδένας ἄνθρωπος, νὰ πολεμήσῃ | 45, 6 με ὕβρισεν,
u. σωφρ. .· γον. ommissis | 45, 9 καὶ ὁ θεὸς νὰ κάμη τὴν ἐκ-
 δίκησιν εἰς ἐμένα· καὶ ἡ κρίσις τοῦ νὰ εἶναι ἀσυγχώρητος
 εἰς ἐσένα· διὰνα ἰδῶ πόθεν οἱ φιλοσόφοι σου σύμβουλοι θέ-
 λουν δυνῆθῃ νὰ σε ὀφελήσουν· | 45, 13 *addit* καὶ ἐκείνος
 λέγει πῶς ἐπαθεν· ἢ δὲ λέγει· | 45, 18 καὶ ἐκεῖ βλέπει μίαν
 μοιμοῦ, ὅπου ἀνέβη εἰς τὴν σκεῖαν .· καὶ ἡ μοιμοῦ βλέ-
 ποντας τὸν χοῖρον κάτω, ἔρριψε του ἕνα σύκω καὶ τὸ ἔφαγε.
 καὶ ἐφάνη του γλυκότερον: *inde firmatur quod antequam D uidi*
conieceram | 46, 2 ἔστεκεν κάτω | 46, 9 καὶ γένη αὐτὸς αἰτία
 καὶ ἀφορμὴ τ. θ. της | 46, 11 τότε καὶ ὁ | 46, 17 διατὶ λοι-

πὸν δὲν ἐρευνᾷς καὶ νὰ ἐξετάξης πρῶτον τὴν ἀλλήθειαν·
 | 47, 1 τῆς γ. κ. ἀ. om | 47, 8 καὶ λέγει του· πρόσεχέ το καλλὰ,
 καὶ ἐγὼ δὲν ἀργίξω, ἐρχομαι γλήγορα (statim)· ἔτξη ἐπήγε,
 καὶ ὁ στρατιώτης ἐκάθετο εἰς τὸ σπῆτι, καὶ τὸ βρόφος ἐκοι-
 μάτο. | 47, 13 ἐξάιφνης ἤλθεν | 47, 22 ἔτξη τοῦ ἐπαργά-
 γειλε, *ut fortasse reddiderit οὕτω τὸν κύνα παραγγείλας*
 48, 1 ὅπου ἐρχοτον | 48, 3 καὶ ἐσπούδαζε ναρουφύση (νὰ
 ῥουφήση *uel.. ίση*) τὸ αἷμα του | 48, 5 εἰς ἐκείνην τὴν
 ᾠραν | 48, 9 καὶ μετὰ πολλοῦ θυμοῦ κρούει καὶ σκοτώ-
 νει τον | 48, 11. 12 καὶ .. κείμενον] καὶ τὸ φίδι (*i. e.*
ὀφίδιον) σκοτωμένον σιμῶ του (*scr. συμά του?*). τότε ἐγνώ-
 ρισε (καὶ 48, 12 *non est delendum: u. 5, 19*) | 48, 14 καὶ ἐκλαυσε
 πικρῶς, καὶ ἐλυπύθη καὶ ἐθέρνετον, πῶς χωρὶς ἀφορμὴν
 τὸν ἐσκοτῶσεν ὅπου ἦτον πολλῆς τιμῆς ἄξιος. | 48, 21 ὅμως
 ἐκείνος ἐμετάνοησε καὶ ἐλυπήθη δια τὸν σκύλαν, ἀμί (ἀμή)
 ἐσύ, πόσον θέλεις μετάνοηση δια τὸν υἱὸν μονογεννῆ· καὶ νὰ
 ἀναστενάξης πικρῶς (.. ὡς) καὶ ἀπὸ τὴν λύπην σου νὰ ἀποθάνης
 καὶ δὲν θέλεις ὀφειλεθῆ τίποτα (42, 20)· καὶ τί ἀπολογίαν νὰ
 δώσης δια τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. ὅμως θέλη εἶσαι (.. εἶσαι)
 ὄνειδισμένος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. λοιπὸν ἀκουσον καὶ
 ἀ. δ. π. | 49, 7 καὶ τόσον ἦτον, ὅτι ὅταν ἤκουεν | 49, 12
 ἦτις .. χωρὶς om; καὶ στέλει μαυλίστρια | 49, 16 οὐδὲ τοὺς
 φοβερισμούς του | 49, 18 καὶ ὁ πόρνος ἐκεῖνος δὲν ἐμετά-
 νόησε νὰ ἐπιστρέψῃ τὸν λογισμόν του | 49, 24 καὶ λέγει
 τῆς ὅλα | 50, 1 καὶ αὐτῇ ἀπεκρίθη καὶ λέγει του | 50, 7
 τὸ δάσιμον (*om. τοῦ χρ.*) | 50, 10 καὶ θέλεις τὸν εὐρῆ ὅπου
 πουλῆ ροῦχα καὶ παπλώματα· καὶ ζήτησέ του νὰ σοῦ που-
 λῆσῃ κανένα (*aliquid*): *utique magis perspicue, sed nescio an*
de coniectura metaphrastae | 50, 14 ἀπὸ τὴν κακογραίαν καὶ
 τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρός καὶ τὸ σ. καὶ τὸ ε. | 50, 15 τοῦτο τὸ
 ροῦχον (*om. σου*) | 50, 16 καὶ ἐκεῖνος τὸ ἔδωκε· | 50, 19 τὸ

^κ
 ἐκαψε εἰς τρεῖς τόπους *et* 53, 9 τὸ ἐκαψα εἰς τρεῖς τόπους *et*
 54, 7 τοὺς τόπους | 50, 24 ἀπὸκάτω εἰς τὸ πρ. (*cf.* 53, 8
 ἀπάνω εἰς) | 51, 5 ἐσύκωσεν, *ut fere ubique* | 51, 6 καὶ βλέ-
 πει καὶ εἶναι ἀπὸ κάτω, τὸ ρ. | 51, 16 καὶ ὑπάγει καὶ τὴν
 εὐρίσκει· καὶ ἐκαμώθη πῶς μεγάλως ἐλύπάτω | 51, 17 πῶς
 ὁ ἀνδρας σου | 51, 18 καὶ ἤξευρε πῶς ἡ ἐδική σου λύπη καὶ

χολῆ, ἐφανήσθη μου ὡσάν νὰ ἦτον ἐδική μου | 51, 24 σοῦ
 ἐσυνεῦει καὶ ἐγεινεν, *ut legisse uideatur* σοι συμβέβηκε | 52, 1
 μᾶλιστὰ | 52, 8 καὶ ὡσάν ἐνύκτοσεν, τὴν ἐποίρεν ἢ γραία
 καὶ τὴν ἐπῆγεν εἰς τὸ σπήτην της· καὶ ὁ λατρὸς ἀπὸ μέσα
 ἐκράτησέν την | 52, 13 καὶ ἐφοβάτω νὰ συντύχῃ· καὶ ὕστε-
 ρον ἀφ' οὗ ἐμιάνθη, ἐξέβη καὶ ὑπάγει εἰς τοὺς γονεῖς της. |
 52, 16 ὁ μοιχὸς | 52, 19 εἰς τὸ ἀνδρόγυνον | 53, 1 εἶμαι ἢ
 ἀφορμὴ τοῦ σκανδάλου | 53, 14 ἀλλὰ οὐδὲ τὸ ροῦχον ἠξέῤῥω
 τί ἐγεινεν | 53, 15 αὐτὰ τὸν εἶπε νὰ ὑπῆ (εἰπῆ) τοῦ ἀνδρὸς
 τῆς γυναικὸς· ἔπειτα μ. τ. εἶπεν ἢ γραία, (*imperatio* εἰπέ
non intellecto) | 53, 18 καὶ ἐγὼ ἔμπροστάσας, νὰ κάμω πῶς
 παγέτω εἰς δ. (*om* μου) | 54, 1 ἐλάλησε | 54, 5 ἔδωσέναικέ-
 πασμα ροῦχου | 54, 8—12 καὶ δὲν ἠξέῤῥω ποῦ τὸ ἀλησμά-
 νησα ἢ τ.· ὑπῆγα καὶ εἰς τὴν γυναῖκα σου, ὑπῆγα καὶ ἀλοῦ,
 καὶ δὲν ἠξέῤῥω παντελῶς ποῦ τὸ ἄφησα. ἔτζη εἶπεν ἢ
 γραία | 54, 15 μεγάλη σύγχυσις ἐγινεν εἰς τὸ σπήτι μου | 54,
 22 πῶς ἢ π. τῶν κακῶν γ., ἐναι ὡσάν ὁ τόπος ὅπου πα-
 λεύουν οἱ ἄνθρωποι· δὲν εἶναι καλλίτερον πράγμα, ὡσάν
 τὴν καλλὴν καὶ ἀνδρειαν γυναῖκα καὶ σωσφρονα | 55, 4 ἂν
 καλλὰ καὶ ἔχουσιν ἴσια τὴν ὁμωνυμίαν | 55, 17 δ. ὦ β. πῶς
 ὁ θεὸς θέλει κάμη τὴν τοιαύτην ἐκδίχσιν εἰς τοὺς σ. σου
 καὶ φ., ὡσάν | 55, 23 ἦσαν πολλοὶ πραγματευτάδες | 56, 1
 ἔπεσαν νὰ κοιμηθοῦν | 56, 8 καὶ ἐψ. νὰ πάρῃ τὸ παχύτερον
 καὶ μὴ γνωρίζοντας ἐπίασε τὸ λεοντάρι καὶ νομίσας πῶς
 ἐναι παχύτερον ἀπὸ τὰ ἄλλα, ἐκαβαλίευσέν το | 56, 18 μί-
 πως τὸν καταφάγη | 56, 21 ἐπίασε τὰ κλαδία τοῦ δ., καὶ
 ἔφυγε τὸν κίνδυνον. καὶ τὸ λεοντάρι φοβούμενον καὶ νομί-
 ζοντας πῶς ἐναι ὁ φύλακας τῆς νυκτὸς ὁ δαίμονας, ἐφυγε
 με σπουδῆν. | 57, 11 καὶ ἢ μαιμοῦ κρᾶζει τὸ λεοντάρι νὰ
 ἔλθῃ νὰ σκοτώσι τὸν ἄνθρωπον | 57, 16 καὶ ἐ. ἔδραξε καὶ
 τὰ ἔσφιξεν ὅσον ἐδυνήθη· καὶ εὐθύς ἐψόφισε ('*krepirte er*')
 καὶ ἔπεσε κάτω | 57, 19 ἀληθῶς ὁ δαίμονας ὁ φύλακας τῆς
 νυκτὸς, αὐτὸς ὅπου με ἐσυρνεν ὄλην τὴν νύκτα, αὐτὸς ἐφό-
 νευσε καὶ τὴν μαιμοῦ | 57, 24 τ. σου | 58, 8 ἔρχεται
 —ην
 πρὸς αὐτὸν τὴν 5 ἡμέραν | 58, 9 ἄμποτες νὰ ζῆς αἰῶνα, καὶ
 νὰ μακροημερεύει ὁ θεὸς τοὺς χρόνους τῆς ζωῆς σου, καὶ
 ἢ βασιλεῖα σου νὰ μένει εἰς τὸν αἰῶνα· | 58, 17 *habet* κα-
 κογνώμου | 59, 3 πλ. εἰς τὰ χωράφια | 59, 5 ἐσύναζε | 59, 7

σιτάρι | 59, 7 τρύπαν | 59, 10 ἐγ. γ. τ. τρ. om | 59, 14—20 ἕως
 νὰ ἔλθῃ ὁ χειμῶνας, ὅπου δὲν εὐρίσκομεν νὰ βόσκομεν
 καὶ αὐτὸ λέγει· καλῶς εἶπας ἄς τὸ φυλάξωμεν· καὶ ἀπὸ τότε
 ἔβροσκαν ἔξω εἰς τὰ χωράφια. λοιπὸν ὁπότεν ἐμάζωσαν αὐτὸ
 τὸ σιτάρι τὰ περιστέρια, ἦτον χλορὸν· ὅμως ἔγινε πολὺ καύ-
 μα καὶ ἐξηράνθη· καὶ μίαν ἡμέραν | 60, 3 βλ. πῶς ὀλιγό-
 στευσε τὸ σιτάρι | 60, 4 εἴπαμεν | 60, 6 ἐγὼ ποσῶς δὲν τὸ
 ἐπίασα· καὶ αὐτὸ δὲν ἐπίστευσεν παντελῶς, ἀμὶ ἔκρουσε
 (om ἄ. ἦν) | 60, 11 τὸ σιτάρι τὸ κρυμμένον, καὶ ἐγήμησεν
 (. . .ισεν: cf. 68, 15 ἐγέμησεν ὁλος D et n. 59, 10) ὁ τόπος |
 60, 18 ἀφελήθη | 60, 19 μὴν πάθης καὶ ἐσὺ τὰ ὅμοια..
 καὶ θέλει συμβῆ (22) | 61, 3 ἀ. μ. β. π. θ. om | 61, 5 νὰ σου
 φανερώσω καταλεπτῶς ταῖς πονηρίαις τῶν γυναικῶν | 61, 16
 καὶ ἐπήρε καὶ μουστόπηταν | 61, 16 μόνον ἀπὸ τὴν μουστό-
 πιταν ἄφηκαν ὀλίγων | 61, 18 καὶ μορφῆν om | 61, 19 u.
 μὴ . . . τούτου om D recte: melius deleuissem; u. 22 | 61, 22 ὡς
 πρῶτον | 62, 1 τὴν μουστόπιτα ἐκείνην εἰς εἶδος ἔλεφαντος
 | 62, 2 καὶ αὐτῇ τεχνεύεται καὶ σκεπᾶξῃ τὴν ὑπόθεσιν με
 τὴν πανουργίαν, διὰ νὰ μὴν τὸ γρικῆσῃ (γροικ.) καὶ λέγει
 του | 62, 6 καὶ ἐγκρέμισέ με καὶ ἐκατιπάτησέ με | 62, 7 ἐξύ-
 πνησα | 62, 8 εἰς τὸν ὄν. | 11 ἕνα εἶδος ὡς ἐκείνω τοῦ ἔλεφαν-
 τος, | 62, 15 λάβε καὶ om | 62, 17—63, 1 τὴν μουστόπιταν.
 τοιοῦτοτρόπως ἐκατόρθωσε τὸ πρᾶγμα ὡ βασιλεῦ· ὡς ἤκου-
 σες· ὅτι ὅσα ἔ. ἦγ. | 63, 5 εἶτι καὶ ἂν βουληθῶν, δύνονται
 νὰ τὸ κάμουν. ἀκούσας π. | 63, 8 καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν
 ἢ γυνῆ ἢ παλακίς μεγάλως ἐλυπήθη, ὡσὰν νὰ ἦθελεν πάθη
 (ut expresserit πεισομένη) | 63, 13 αὔριον βέβαια θέλη λαλήσῃ
 τοῦ πατρός του· νὰ φανερώσῃ τὰ πονηρὰ καὶ κακὰ μου
 ἔργα· καὶ ὄχι μόνον νὰ ἐντροπιασθῶ, ἀλλ νὰ με παραδώ-
 σουν καὶ εἰς θάνατον. λοιπὸν καλῆτερα νὰ φονεῶθῶ ἀπὸ
 τὰ ἐδικὰ μου χέρια, παρ' οὗ νὰ υπῶ ἄλλω τίποτε τοῦ βασι-
 λέως. | 63, 21 ἐμάζωξε τὰ ρούχα της· ἔπειτα εἶ τι καὶ ἂν
 εἶχε, τα ἐμοίρασε | 63, 24—64, 13 καὶ ἀναφαν μεγάλην στίαν
 (i. g. ἐστίαν, πυράν). εἶτα ὄρησεν ἡ γυνὴ νὰ πέσῃ νὰ καῖ· διότι
 ὑπόπτευε πῶς αὔριον θέλη πάθῃ τίποτες κακῶν. καὶ ἔσον-
 τας νὰ σώσῃ (adveniat) καὶ ἡ εὐδόμη ἡμέρα ὅπου ἔμελλε νὰ
 λαλήσῃ ὁ υἱὸς τοῦ βασιλέως· ἐμελλέτησε νὰ κάμῃ καὶ αὐτῇ
 τοῦτο τὸ κακὸν καὶ παράξενον βούλευμα. λοιπὸν ἐλέγετο

αὐτῇ ἢ δουλεῖα (i. e. ἔργον) εἰς πολλοὺς τόπους τοῦ κάστρου· ὅμως ἤκουσε καὶ ὁ βασιλεὺς· *expressit* 64, 10 καὶ κακοῦ β.: *sed offendit utique ordo; probarem* κακοῦ καὶ παραδόξου β. | 64, 14 τί εἶναι ἢ αἰτία καὶ θέλης νὰ καῆς | 64, 17 ἔπρεπε. | 65, 4 ἐδέχθη τ. λ. καὶ ἐπίστευσε· καὶ ἐβάσταξε τὸν θυμὸν τῆς, καὶ δὲν ἐβάλθη εἰς τὴν στῖαν· καὶ ὁ βασιλεὺς μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς πολλῆς, ἔδωκεν ἀπόφασιν | 65, 10 οἱ λοιποὶ φιλόσοφοι οἱ ἔξ | 65, 12 βλέπωντές των ὡς κακοῦργον καὶ ληστήν, καὶ χωρὶς αἰτίαν νὰ κινδυνεύῃ· καὶ ὅλοι ὁμοῦ | 65, 16 τ. τ. π. φ. *om* | 66, 3 διαμικρὸν τάξιμον γυναικὸς· χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑπόθεσιν, ἢ ἀλήθεια εἶναι ἢ ψευδῆς· ἀλλὰ ἐνικήθη καὶ ἤκουσε καὶ ἐπίστευσε γυναικὸς λόγια· καὶ βούλεσε νὰ κάμῃς αὐτὸν τὸν ἄδικον καὶ παράνομον θάνατον· τὸν ἄξιον γέλωτος καὶ ὄνειδισμοῦ. ἤκουσε δὲ, ὅτι μετὰ πολλῶν εὐχῶν καὶ δεήσεων καὶ νηστειῶν πολλῶν ἀνδρῶν, ἔτι δε καὶ διὰ πολλῶν ἐλεημοσυνην σοῦ τὸν ἐχάρισεν ὁ θεός· καὶ τῶρα διὰ ἔναν λόγων γυναικὸς, ἀνεξέταστα θέλης νὰ τὸν θανατώσῃς· ὅμως παρακαλῶ· καὶ ἰκετεύω, νὰ μοῦ ἀκούσῃς τούτους τοὺς λόγους | 66, 16 μαντεύουστας καὶ λέγοντας. . 18 καὶ ὅχι μόνον ἐπρόλεγε εἴ τι τὸν ἐρωτοῦσαν | 67, 1 διὰ πρᾶγμα ἄθλον (,) καὶ ἀκριβῆ [.] ἐτοιμῶς ἔδιδε τὴν ἀπόκρισιν· καὶ ἀπὸ τὴν μαντικὴν αὐτὴν, ἐσόρευσε πολλὰ φλουρία καὶ ἄσπρα | 67, 5 καὶ π. δὲν με ἔχεις με τοῦ λόγου σου. πλὴν πρὶν παρὰ να εὐγῶ (i. e. ἐκβῶ) παραγγέλω σοι τρεῖς λόγους· καὶ εἴ τι πρᾶγμα θέλης ζητίσῃ τὸν θεὸν με (i. e. μετὰ. 67, 24 μετ' ἐκείνου D) τοὺς λόγους ἐκείνου, θέλει σοῦ δοθῆ· | 67, 11 ἤλθε με μεγάλην λύπην εἰς το σπητι του, καὶ ἐσέβη μέσα. | 67, 14 ἔγινες | 67, 17 νὰ θυνηθούμεν νὰ ζήσωμεν· | 68, 1 ὅμως ἐφανέρωσέ μου τους· καὶ αὐτῇ | 68, 11 μόνον *non reddiit* D | 68, 12 νὰ γένουν εἰς τὸ κορμί σου πολλὰ αἰδία, ἤγουν ὀρχοῖδια | 68, 15—17 ἐγέμησεν ὄλος· καὶ ὡς τὰ εἶδεν ἐσυγχάθη πολλὰ, καὶ ἔστεκε καὶ ἠύριζε τὴν γυναῖκα του· καὶ θύνατὰ τὴν ἔδειρεν· | 68, 18 καὶ *om* | 68, 21 *habet* αὐτὴν | 69, 2 ὅτι ἀκόμη δύο λόγια ἀνάμειναν· 11 ἐνέμεινεν ἀκόμη (*om. σοι*) | 69, 5, ἔρασε καὶ τὰ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του· | 69, 11 νὰ πάρῃς, *ut uideatur inuenisse* λαβεῖν | 69, 17—70, 4 μακροθύμησον καὶ μὴ σπουδάζῃ νὰ φονευθῇ ἀδίκως ὁ νόός σου· καὶ δὲν θέλη ἀργήσῃ ὁ θεὸς νὰ κάμῃ τὴν ἀνταμοιβὴν εἰς ἔσένα. ὅμως

ἄκουσον καὶ ἄλλην διήγησιν παρακαλῶ. | 70, 5 νὰ μὴν καθήση εἰς ἕναυ τόπον· ἢ νὰ περιπατίσῃ εἰς ξεφάντωςες (conuivia) καὶ εἰς χαραῖς καὶ εἰς ἄλλα ὡσάν τοὺς νέους· ὡστε νὰ ὑπάγῃ νὰ μάθῃ καὶ νὰ γράψῃ ὄλαις ταῖς πονηρῶν τῶν γυναικῶν. | 70, 12—14 καὶ ἐρωτᾷ τον πόθεν ἐρχεται καὶ ποῦ ὑπάγῃ καὶ ἤκουσε πῶς θέλει νὰ μάθῃ ταῖς πονηρῶν καὶ τὰ τεχνέσματα τῶν γυναικῶν, καὶ λέγει του· | 70, 16 ὅτι οἱ πονηρῶν τῶν γυναικῶν καὶ τὰ κατορθώματά τους, εἶναι ἀμέτροτα· εἰ δὲ καὶ θέλῃς νὰ μάθῃς ὀλίγον τί ποτα, εὔρε | 70, 18 ἔβαλαι στάκτῃ καὶ κάθησε ἀπάνω της ἡμέρας καὶ νύκτας, μ̄ | 71, 1 κ. τ. θέλῃς θυνηθῆ νὰ εὔρης καὶ νὰ μάθῃς μέρος τι· καὶ ἀκ. ὁ ν. τοὺς λόγους ἐκείνου, | 71, 5 ἐφ'] μέσα εἰς | 71, 7 καὶ ὡσάν ἐτελείωσαν ἡμέρας, καθῶς ἐνώμισεν (ἐνόμισεν) ἐκεῖνος, πῶς | 71, 11 ἔμ.] ἐκόνεσε (substitit) | 71, 12 ἔκαμνε: quasi legerit ἐποίει | 71, 12. 16 τρ.] φιλίαν | 71, 17 π. ἔρχεσαι καὶ τίς εἶσαι, καὶ πῶς ὀνομάζεσαι· | 71, 20, νὰ ἐγν. καὶ νὰ μ. ταῖς πονηρῶν καὶ ταῖς τέχναις τῶν γ. (om 20 φρ.) | 71, 24 δὲν ἤκουσε παντελῶς νὰ φάγῃ· | 72, 4 οἰκονόμησε τράπεζαν νὰ φάγῃ καὶ να πῆ· καὶ αὐτῇ (om. 4 αὐτῷ ἰδίως εἰ 6 μ. κ. φ.) | 72, 17—22 λοιπὸν καὶ ἐγὼ γυναῖκα εἶμαι καὶ θέλω νὰ τεχνευθῶ εἰς εἶσα τίποτα πονηρόν· ἢ με λόγον ἢ με ἔργον, νὰ ἰδῶ ἂν τὸ ἔχει γραμένον· ὅμως θέλω πρῶτα νὰ σοῦ εἰπῶ μιὰς γυναικὸς ἔργον καὶ ἄκουσον | 73, 1 καὶ αὐτὸς λέγει· ὄλαις ταῖς ὑβρίζω ὅτι εἶναι κακαῖς | 73, 2 ὅτι δὲν ἐτυχε ποτὲ να σμίξῃ με καμία ἀπ' ἐκείναις, καὶ αὐτὸς λέγει, ἂν ἤθελε τύχῃ ἐγὼ νὰ ἔχω τέτοιαν γυναῖκα, ἐκοπτα τὴν μήτην της (nasum). ὅμως σιμὰ (συμὰ) εἰς τὸ σπήτι του ἐμάλωσαν (rixabantur) πάντως αἱ γυναῖκες ὡς εἶναι ἢ συνήθειά τους· | 73, 9 om ἀργά, 10 ἔξω, 10. 11 εὔρεν. . καὶ | 73, 13 καὶ αὐτῇ | 73, 14 κ. . . σκ.] εἰς τὸ χωράφι | 73, 15 καὶ ὅταν ἀπόφαγε καὶ ἐκείνος, ὅπῃ καὶ ἐπίασε τὸ ἀλέτρι, καὶ ἐρχόμενος | 73, 18 καὶ ὅταν ἐσχόλασεν, | 73, 21 δὲν εἶχα τίποτες· οὔτε κ. οὔτε ψόρια (om. ἢ ἄ. τι)· καὶ εἰς τοῦτο δὲν ἔκαμα τίποτα· | 74, 2 ἐκρυψέ τα· καὶ τὸ ἀργὰ τὸν δείκνον, ἔβαλαι μόνον φωνὴ εἰς τὴν τράπεζαν | 74, 4. 5 μαρῆ . . ὄφ. om | 74, 5 με τα ὀνυχία της | 74, 7 ἐβόα φωνῇ μεγάλη λέγοντας· (καὶ τῶν.. ἀρχ. om) ψάρια λέγει να τοῦ ψήσω | 74, 10 καὶ ἦλθαν οἱ γέιτωνες καὶ λέγουν του· τί λέγεις ἄνθρωπε, | 74, 12 αὐθ.

καὶ ὁμ | 74, 14 ἔβόα καὶ ἔλεγεν· ὡ γείνωνες παρακαλώσας (. ὦ
 σας) δέσετέ τον ὅτι δαιμόνιον ἔχει· καὶ ἔδρασαν τον χειρας καὶ
 πόδας καὶ ἔβαλάν τον εἰς τὴν ἄλυσσον. | 74, 19 καὶ ἐκείνη πάλιν
 ἀκούσασα ἔκραζεν· ἐδαιμονίσθη ὁ ἄνδρας μου· ὁμως συλλογιζόμενος
 καὶ ἀπορῶν ἐτζη, ἐξημέρωσε. καὶ ἦλθαν οἱ γειτῶνοι καὶ ἔρωτούσαν τον,
 ἄρα γὰρ τι ἔγινες· | 74, 21 καὶ αὐτὸς πάλιν ὁ ἄθλιος | 75, 3—5 μετὰ . . φαγεῖν ὁμ; ἔπαθε τίποτα.
 καὶ ἐκεῖνος λέγει τῆς γυναικὸς του· ἔχεις τίποτα νὰ μου δώσης
 νὰ φάγω; καὶ αὐτὴ λέγει· ἔχω φάρια τιγανισμένα· | 75, 9 χριστιανὸς
 ὁμ | 75, 11 πλέον δὲν λέγω τίποτα. | 75, 12 ἀπὸ τὰ φάρια ἐκείνα·
 καὶ δὲν εἶπε τίποτε πλέον· (ὁμ περὶ τ.) | 75, 18 μόνον, ἀμὶ ὕβριζαῖς ὄλαις καὶ ταῖς
 καλαῖς· εἰς τοῦτο σε ἔδοκίμασε ἐτζη τοιοῦτοτρόπως· καὶ πολλαῖς
 φοραῖς εἶπα σου να σιωπᾷς, | 75, 20 θανατώση· ἐκαμυνά τῆς
 πολλὰ κακά· καὶ λοιπὸν μὴ κανυχάσε | 76, 2 βλ. τὸν ἄ. μου
 πῶς εἶναι πολλὰ γέροντας, καὶ ἐγὼ εἶμαι νέα καὶ εὐμορφη,
 (sic, non . . ἡς ut primo videtur) καὶ ἀγαπῶ τὴν πορνείαν· ὁμως
 ἐσὺ εἶσαι νέος καὶ δύνησαι να χορτάσης τὴν ἐπιθυμίαν μου.
 ἐκεῖνος εἶναι ἔξω με τους φίλους καὶ ἐσὺ κάμε νὰ πληρώσω
 τὴν ἐπιθυμίαν μου· καὶ ὁ ταλαιπώρος ἐκ. ξ. ἐθάρεσε καὶ ἐγελάσθη
 εἰς τοὺς λόγους τῆς γυναικὸς· καὶ ἐσπυκώθη (ἐσηκ.) καὶ ἔλυσε
 τὸ βρακοζώνυ (. . νι) του νὰ ἀνεβῆ εἰς τὸ κρεβάτι να τὴν πορνεύση. | 76, 12
 (καὶ ὁμ) τότε ἔδραμαν ἀπόξω (extrinsecus) ὡς ἤκουσαν τὴν φωνὴν
 νὰ ἰδοῦν τί εἶναι. καὶ ἐκεῖνος ὡς τὴν εἶδε πῶς ἐλάλη καὶ
 ἔβόα· | 76, 15 πάλιν ἠγέθη συντόμως καὶ ἐκάθησεν εἰς τὴν
 τρ.· (ὁμ κειμ.) | 76, 17 τί νὰ κάμη. ὁμως ἤρθαν καὶ ἐρωτοῦσαν
 καὶ λέγουν τῆς, τί ἔπαθες· καὶ αὐτὴ λέγει, αὐτὸς ὁ ξένος
 ὁποῦ φιλεύωμεν ἐτρωγε. καὶ τρώγοντας, ἐτυχε μία ψύχα
 ψωμίου καὶ ἐκάθησεν εἰς τὸν λεμόν του, καὶ εἰς ὀλίγον να
 πνιγῆ. | 77, 6 καὶ ἔλαβε τὴν ὑγείαν του | 77, 9 ἄραγε ἔχει
 τα γραμμένα ὅσα σοῦ ἐδιηγῆθηκα καὶ ὅσα ἔκαμα; | 77, 12
 ἐξοδίασαις ἄνθρωπε τώσαις ἐξοδίας καὶ τόσους κόπους | 77, 15
 καὶ αὐτὸς με τὸν λόγον τῆς γυναικὸς, εὐθύς πιάνη τὸ
 βιβλίον ὁποῦ ἔγραψε· καὶ ἐθαύμαζε καὶ ἔλεγε ὅτι οὐδένας | 77, 19
 καὶ μετὰ ταῦτα εἶχε μεγάλην ἀπορίαν· ὁμως δὲν εἶχε τί να
 κάμη καὶ ἐγύρισε εἰς τὴν πατρίδα του καὶ ἐπῆρε γυναικα
 καὶ ἠσύγχασεν. | 78, 6 μὴ ἐλπίζης ὅτι ἡ κακοσύμβουλος
 αὐτὴ γυνὴ θέλει δουλεύση τὴν βασιλείαν σου·

ἐπειδὴ τοιοῦτοτρόπως ἀνελεημόνος (. . .ως) θανατώνης τὸν υἱόν σου, πῶσω μᾶλλον τοὺς ξένους καὶ δούλους σου· λοιπὸν ὅλοι θέλουν φύγη ἀπὸ τὴν βασιλείαν σου, καὶ νὰ μείνης μοναχός. διατὶ θέλουν ὑπῆ (dicent), ἐὰν τὸν υἱόν σου ἐθανάτωσεν, ἐμὰς τί θέλη μας κάμη. καὶ θέλεις ἦσται ὀνειδισμένος ἀπὸ ὅλην τὴν οἰκουμένην· νὰ ὀνειδίξῃσθε (. . .σαι) ἀπὸ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. | 78, 15 συμβ. καὶ om | 78, 16 ἡμερώθησαν τὰ σπλάγχνα του. καὶ μετεστράφη ἡ ὄργη ὅπου εἶχε καὶ ἔπαυσεν ὁ θυμὸς· τότε ἐπρόσταξεν ἕναν στρατιώτην ἑδικόν του πιστόν· | 78, 20 ἔπειτα ἦλθε καὶ ἡ ὀγδόη ἡμέρα καὶ ἐλύθη ἡ γλῶσσα τοῦτου παιδίου ἀπὸ τὴν σιωπὴν καὶ ἐσύνηχε· (cf. 199, 2) | 79, 1 ὅπου ἐκάθετον ἐκεῖ πλησίον· | 79, 3 λάλησε | 79, 5 καὶ ἐκείνη ὑπῆ (scr. ὑπῆγε) συντόμως καὶ λέγει τοῦ φιλοσόφου· | 79, 7 καὶ αὐτὸς ἐχάρη πολλὰ καὶ δρομαίως ἦλθε | 79, 12 εἶπε δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τὸν θεόν· δεύτερον, δὲ ἐσὰς μεγάλην χάριν ἔχω· ὅτι με ἐλυτρώσατε (79, 14 τὸν ἀνάιτιον om) ἀπὸ τὸν ἄδικον θάνατον· καὶ ἐδραξατέ με ἀπο ταῖς κακαῖς κατὰσκευαῖς τῆς πονηρᾶς γυναικὸς, ὅπου ἔκαμε πρὸς τὸν πατέρα μου· ἀλλὰ σὺ ὦ φίλε πιστὲ καὶ ἀληθινε | 79, 21 ἤξευρε ὦ φιλόσοφε καὶ νεανία, πῶς καὶ ὁ διδάσκαλός σου συντύπας ὅταν μάθη καὶ ἐλάλησας, παρ' εὐθὺς θέλει ἔλθῃ | 79, 23. 24 εἰς τὸν βασιλέα | 80, 2 με τὸν υἱόν σου καὶ διαδοχὸν τῆς βασιλείας σου· ἐγὼ ἦλθα σήμερον καὶ ἤφερα σου μαντάτα καὶ χαρὰς εὐαγγέλια· ἐγνώριζε ὅτι ἐλύθη ἡ γλῶσσα τοῦ υἱοῦ σου ἀπὸ τὴν σιωπὴν· καὶ ἔστειλέ με νὰ σοῦ τὸ φανερώσω (exprimit igitur ταῦτα) | 80, 8 ᾧ. . .γεν. om | 80, 10 μ.] καὶ ἤφεραν | 80, 11 εὐθὺς ἐπρ. | 80, 13 τῷ . . .πρ. om | 80, 16 καὶ ἐκείνος τὸν ἐπίασεν ἀπὸ τὸ χέρι, καὶ συνεκάθησέ τον εἰς θρόνον βασιλικόν (om. art.) | 80, 20—22 καὶ ἂ. . .ὡς] καὶ δὲν ἐσυντύχεναις ταῖς ἀπερασμέναις ἡμέραις· καὶ διὰ τοῦτο ἐκινδύνευσε | 80, 26 αὐτὸς με ἐδιαφύλαξε. | 81, 4—13 τοιοῦτον ὦ βασιλεῦ, φανερώσω σου καὶ διὰ τὴν γυναῖκα. ἡ ὁποῖα ἐσπούδαζε τὴν σφαγὴν μου· καὶ ἀνάγκαιε νὰ με θανατώσῃ· ἄκουσον· ὅταν ἔσωσεν ὁ καιρὸς τοῦ μαθήματός μου, με ἔστειλεν ὁ διδάσκαλός μου νὰ ἔλθω καὶ δὲν ἐσύνηχε· καὶ ἐπαράδωσές με αὐτῆς, καὶ ἐπῆρε με εἰς τὸ σπήτι της, καὶ ἄρχησε νὰ με λαλή· καὶ ἐκεῖ ἐφάνη ἀκόλαστος καὶ πόρνη εἰς ἐμὲ· καὶ ἐπαράκλινα με νὰ πέσω (παίσω?)

μετ' αὐτήν. εἶπε δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι μόνον κοιμήσου μετ' ἐμένα, καὶ νὰ καταστήσω νὰ φονευθῇ ὁ πατήρ σου νὰ λάβῃς τὴν βασιλείαν καὶ ἐμὲ εἰς γυναῖκα. καὶ ἐγὼ ὡσὺν εἶδα | (81, 17 ἔλυσα τ. σ.) | 81, 17 ἡμ. καὶ πρ. om | 81, 18 δὲν σε ἀποκρένομαι εἰς ὅσα συντυχένης, | 82, 2—4 μηδὲν — ἡμέρας] καὶ ὄχι ἄλλο· | 82, 7 ἐσπούδαξε | 82, 10. 11 ἦν ἔ. τ. σ.] ὁποῦ δὲν ἐλάλουν | 82, 12 om ὁ. καὶ | 82, 12 ὅλοι σου οἱ φ. | 82, 18 νὰ ἔλθουν ὅλοι οἱ φιλοσόφοι καὶ διδασκάλοι καὶ ὄσο(ι) ἤξεύρουν γράμματα | 82, 22· εἶτα ἐκάθησι τότε καὶ λέγει του· ὦ σ. σ., ποῦ ἦσουν ἕως τῶρα, καὶ διὰ νὰ μὴν φανῆς, ἐκινδύνευσε νὰ φωνεύσω | 83, 2 πῶς ἂν λαλήσει μέσα εἰς (sic etiam 83, 16) τὰς ἐπτά, θέλει ἀποθάνῃ κακῶς. δ. τ. καὶ ἐγὼ ἐκρύφθηκα μακριὰ ὥστε νὰ περάσουν· εἰς τοῦτο καὶ ὁ υἱός σου καλῶς ἔκαμε καὶ δὲν ἐλάλησεν αὐταῖς ταῖς ἡ. | 83, 12 καὶ ἐκάθησέ τους σιμά του | 83, 15 ἂν ἐφωνεύετον | 83, 16 τίνος ἦταν ἡ αἰτία τοῦ φ., ἐμὲ ἢ τοῦ υἱοῦ μου ἢ τῆς γυναικός· | 83, 20 καὶ λέγει ὁ ἔνας ἀπ' ἐκείνους· ὦ β., ὡς νομίζω ἐγὼ ἢ α. τ. φ. εἶναι τοῦ σ.· | 84, 4 ἄμι ἐστειλέν τον εἰς ἐσέ· καὶ ὁ δ. | 84, 10—85, 1, ἄ. μάλιστα τ. β. εἶναι, ὁποῦ ὄρισε νὰ φωνεύσῃ τὸν υἱόν του· καὶ ἀπεκρίθη ὁ τ. καὶ λέγει· ἐγὼ ὑπολαμβάνω πῶς ὁ βασιλεὺς δὲν εἶναι ἡ αἰτία· ἀλλὰ καθῶς δὲν εἶναι ἄλλον πράγμα ψυχρότερον τοῦ λίθου· οὐδὲ ἐλαφρότερον τῆς Ἴσκα ὁποῦ γίνεται ἀπὸ ξύλον, καὶ πυροβολούμενα αὐτὰ τοῦ λίθου λέγω καὶ τοῦ σιδήρου γενώσι φλόγα πυρός, ἔτζη καὶ ὁ ἄ. ὁποῦ πέσῃ με γυναῖκα· καὶν πολλὰ φρόνημος εἶναι, καὶν πολλὰ ἤξευρη· τὸ νὰ σμιχθῇ ὁ τ. ἢ τὴν γυναῖκα του ἢ τὴν ἀγαπητικὴν του, ὑπάγη π. τ. σ. κ. τὸ θ. της· εἰς τοῦτο ἡ αἰτία εἶναι ἡ γυνὴ ὁποῦ ἐκατηγόρει ψεύματα τὸ παιδί. καὶ διὰ νὰ μὴν κάμῃ τὸ θέλημά της, ἐπαραινέησε τὸν β. νὰ τὸν θανατώσῃ τότε καὶ ὁ τ. λέγει· ἐγὼ νομίζω πῶς δὲν ἔχει τὸ πράγμα ὡς λέγεται ἐσεῖς· μῆτε ἡ γυναῖκα εἶναι ἡ αἰτία | 84, 14 οὐδὲ.. αλτιος omD recte uidenturque delenda esse | 85, 11 νὰ κομπόνουνται | 85, 12 ἢ γὰρ] διότι ὡς λέγουν οἱ φιλόσοφοι, ἢ | 85, 13 ὡς ἄ. om | 85, 15 λαλεῖν om | 85, 20, ἄ. μάλιστα ἐφάνη καὶ τὴν φοβερίζη, περισσότερον ἐφοβάτω | 85, 23 ἀπὸ τὸν φόβον τοῦ κινδύνου, ὁποῦ | 86, 2 ἀνάγκασε | 86, 6 κ. φ. γ. om | 86, 8 λέγεται ἐσεῖς· | 86, 9 ἀλλὰ οὐδὲ εἶναι ἄλλον πράγμα τί μεγαλότερον τῆς ἀληθείας· διατί πᾶς ἄνθρωπος ὁποῦ κρατεῖ

καὶ λέγει τοῦ λόγον του πῶς εἶναι σοφιστῆς ἡ ρήτωρ ἡ διδάσκαλος· κατα ἀλήθειαν ὁ τοιοῦτος ἄνθρωπος ψεύδεται καὶ γίνεται ἕξω τῆς γνώσεώς του. καὶ οὐδὲ σοφὸς εἶναι οὐδὲ ρήτωρ, ἀλλ' οὐδὲ ἀριθμεῖται πῶς ἠξέυρη τὰ ὄκτω μέρη τοῦ λόγον· τὸ λοιπὸν οὕτως (οὗτος) ἀριθμεῖται μόνον με τοὺς ψεύστας καὶ ὑποκριτὰς | 86, 19 νὰ δώσω τινὰ ἀπόκρισιν εἰς αὐτὰ. | 87, 1 ἐκάλεσαι.. νὰ φιλεῶση | 87, 3 καὶ στέλει τὴν δούλην του νὰ τὸ ἀγοράσῃ· λοιπὸν ἐπῆρε το καὶ ἔθεσέ το εἰς τὸ κεφάλι τῆς· ὡσὰν ἔχουν οἱ γυναῖκες συνήθειαν, ὅταν σικῶνουν (σηκ.) τίποτα, νὰ τὸ βάνουν εἰς τὸ κεφάλι τους. ἔπειτα ἐγύρισε καὶ ἤρχετο. καὶ ἐκεῖ ἕνα ποτὶ ὁποῦ λέγεται λούπκος (ππ 87, 12. 89, 6 π 88, 11), ἐκατέβη | 87, 10 καὶ πετώμενον ἀπάνω ἴσια εἰς τὸ τζουκάλι ὁποῦ εἶχε τὸ γάλα, καὶ τὸ φίδι σ. (om κατέπη 10) | 87, 13· κ. χ. κ. om | 87, 15 μόνον ἔφερην.. καὶ ἐσέβη εἰς τὸ σπήτι· καὶ ὁ οἰκοκύρις ἐπῆρε το, καὶ ἔδωκε το τῶν ἀνθρώπων νὰ πίνω· ὅμως ἔπιον ὅλοι | 87, 19 ἐκεινοῦ τοῦ θ. | 88, 5 ὡσὰν λέγεις ἐσὺ | 88, 7 μ. φ. om | 88, 9 εἶπε· ἡ αἰτία τ. θ. τ. ἀνθρ. εἶναι τοῦ λούπου | 88, 14 λοιπὸν ἦλθε καὶ ὁ σ. | 88, 16 λοιμκῆς | 88, 17—89, 3 καὶ.. [ζῶον] ὡστε δὲν θέλης εὔρη ἄλλον σοφώτερον του ἢ λογιώτερον εἰς ὄλην σου τὴν βασιλείαν. καὶ ὁ β. ὑπέλαβε τ. λ. τ. σ., καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἀπεκρίθη καὶ λέγει· ὅτι πᾶσα ζῶον | 89, 7 ἐτάχθη.. νὰ τραγγῆ νὰ θρέφεται | 89, 7—90, 2 καὶ ὁ β. . . τ. Σ.] pergii Syntipas πλήν εἰπέ μου ἐσὺ ὧ παιδίων τίνος εἶναι ἡ αἰτία τοῦ θανάτου· καὶ αὐτὸ ἀπεκρίθη τοῦ βασιλέως λέγων· ὧ δέσποτα· οἱ φιλοσόφοι σου οὐδεποσῶς δὲν σφάλουν· ἀμὲν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔπιαν τὸ γάλα μελλοῦμενον ἦτον ἀπὸ τὴν τύχην νὰ τὸ πάθουν· καὶ με τέτοιον θάνατον νὰ ἀποθάνουν· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐδέχθη τὸν λόγον ὡς εὐλογον καὶ ἐχάρη πολλὰ εἰς τὴν πολυμαθεῖαν τοῦ υἱοῦ του· καὶ ἴσος ἐπὶ τὴν συλλογιστικὴν καὶ σοφιστικὴν του φρόνησιν καὶ ἀπόκρισιν, καὶ λέγει τοῦ συντύπα· | 90, 4. 5 ἀκόμι μάθε (doce) τὸν υἱόν μου | 90, 6 καθῶς τὸ ἐπροεῖπα τῆς βασιλείας σου· | 90, 8—11 νὰ μὴν τὸ διδάξω τοῦ υἱοῦ σου· καὶ θαρρῶ νὰ σοῦ εἰποῦν καὶ ὅλοι οἱ φιλοσόφοι ὁποῦ εὐρίσκονται εἰς τὴν β. σου. καὶ ὁ β. ὑπ. | 90, 12 εἶπε τῶν μεγαστάνων καὶ τῶν φ. | 90, 14 ὄτι] ὡς ἐξ ἐνόσ στόματος· | 90, 16. 17 ἀλήθεια λέγει ὁ δ. σου διὰ σέ; | 90, 18 ἀντι τ. π.] εὐθύς ὡς ἀποστόματος τοῦ παιδίου

(αμα om) | 90, 19 ὃ β., οὐδένας δὲν εὐρίσκονται νὰ περὰ τὸν νόον σου εἰς τὴν τέχνην τῶν μαθημάτων· καὶ τῶν λόγων εἰς τὴν ρητορικὴν, εἰς φιλοσοφίαν καὶ εἰς ἄλλα μαθήματα. | 91, 9 πρ. να τιμηθῆ μεγάλως καὶ νὰ λάβῃ ἀπὸ τὴν βασιλείαν σου ἀξίαν ἀνταμειβῆν. καὶ ἐπειδὴ ὃ β. αὐτοὶ οἱ φ. | 91, 15 *idem lemma: habet ἴδιον* | 91, 16 καὶ ἦτον καὶ ἕνας γέρον ἄνθρωπος ἀμαθῆς καὶ παραλύτος, καὶ εὐρίσκετον με τὰ παικιδία. καὶ ὃ β. ἔκοψε | 91, 21 ἦν] εἶναι (i. e. ἐστίν) | 92, 3 ἔ. ὁ.] νὰ τὴν ἴδει, καὶ τότε νὰ τὴν συντύχη. *non intellectu igitur quid hic sit ὁμίλια* | 92, 5 τ. σ. α. om | 92, 13 μήπως καὶ ἀργήσω: *quod defendit Boissonadi explicationem ueram esse* | 92, 17—93, 1 καὶ ἔβαλεν ὀρίξην νὰ βράσῃ, νὰ δώσῃ τοῦ παιδίου νὰ φάγῃ. καὶ αὐτὸ διανὰ εἶναι μικρὸν, ἔκλεε καὶ ἐξήτει περισσότερον· ὅμως ἐκείνη ἔκαμε τὸ φ. του· καὶ αὐτὸ ἦθελε πάλιν καὶ ἄλο· καὶ ἔλεγε τῆς μητρὸς του κλαίωντας θέλω ἀκόμι καὶ ἄλω. | 93, 3 ἀ. πόρτος ἔ. | 93, 5 πῶς εἶσαι τόσον ἀδιάντροπον | 93, 7 ὅτι τόσον μαγέρευμα καὶ ὀρίξην, νὰ ἔτρωγαν π. ἄ. ἐχόρτεναν καὶ ἐπερίσσενε· καὶ ἐσὺ δὲν ἔχεις ἀκόμι χορτασμόν ἀμι ζητιάς καὶ ἄλλο; καὶ αὐτὸ λέγει· ἐσὺ μάλιστα δὲν ἔχεις οὔτε γνώσιν οὔτε ἐντροπήν· ὅτι ζητιάς τῆς μάνας μου πράγματα ἄπρεπα καὶ παράξενα· τὰ ὅποια εἶναι γεμάτα ἐντροπήν· καὶ διαύχνης πράξι· | 93, 15 ὅπου καλῆς ἀδιάντροπον | 93, 16 μάλιστα δὲ καὶ τὰ μάτια μου ἐκαθαρίσθησαν ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ ἐφωτίσθησαν | 94, 2 ἐκ. ἀπὸ τὴν ἀκ. αὐτὴν, καὶ αἰσχρὰν προῆξιν ὅπου ἦθελες νὰ κάμῃς. καὶ τὸ μαγέρευμα ὅπου ἐπαράθρεσαν διὰ νὰ κλαίω, εἰ τι καὶ ἂν ἦθελα ἤλθαν εὐκολα. ('bekam mir gut') | 94, 9 πῶς ἔχεις τοσαύτην γνώσιν | 94, 11 εἰς τὴν μητέρα | 94, 16—18 τ. ὁδ. . . αὐτοὺς]. ὅμως ἐφθασαν εἰς ἕνα χωρίον, καὶ ἐκόνευσαν (denersati sunt) εἰς ἕνα σπήτη μιας γραίας. καὶ ὡσὰν ἀναπαύθησαν ὀλίγον, | 94, 20 ἠτοίμασέ μας ὑποκάμισα καὶ ροῦχα διὰ τὸ λουτρόν· καὶ πηγύοντας ἀλησμόνησαν τὸ κτένη. εἶτα ἔβαλαν τὰ φλωρία εἰς τρία πονγγία, καὶ ἔδωκάν τα τῆς γραίας νὰ τὰ φυλάγῃ· καὶ ναμῆν δώσης τινὸς ἀπὸ ἡμᾶς κανένα, ἂν δὲν ἦμεσθεν καὶ οἱ τρεῖς μαζῆ. | 95, 10 καὶ ἐκείνος δὲν ἐγύρσεσε (postulauit) τὸ κτένη, ἀλλὰ λέγει τῆς γραίας· μοῦ εἶπαν οἱ συντρόφοι νὰ μοῦ δώσης τὰ φλωρία· με τὰ πονγγία νὰ τὰ ὑπάγω ἐκεῖ. | 95, 13 ἂν δὲν ἐλθετε | 95, 18 αὐτ. ἀν. om. |

95, 18 δὲν με τὸ δ. | 95, 20 καὶ ἐκείνοι ἔκαμαν νόημα (*scr. νεῦμα*) τῆς γραιίας νομίζοντας ὅτι το κτένη ζητὰ· καὶ εἶπαν δός το ᾧ γ. | 96, 2 ἔδωκέ του το· καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐπῆρεν, ἔφυγε καὶ δὲν ὑπῆγε εἰς τοὺς συντροφούς του. ὅμως ἐκεῖ-
 νη ἐκαρτερούσαν νὰ ὑπαγῆ, καὶ ἐκεῖνος δὲν ἐδιδούη (ἐδιέβη) παντελῶς. αὐτοὶ δὲ ἔρχονται εἰς τὴν γραιίαν καὶ λέγουν με-
 τὰ μεγάλην φωνήν· | 96, 7 καὶ δὲν ἐφάνη νὰ ἔλθῃ | 96, 9 τὸν λόγον] νεύσιν | 96, 10 δ. . . μου] εὐγῆκε καὶ ὑπάγει. 10—
 13 ἐμοῦ. . βαλ. *om* | 96, 14 κτένη καὶ ὄχι χρυσάφι | 96, 16 ,μόνον τὰ πουγκία με τὰ φλουρία, | 96, 18 καὶ ἐσεῖς ὕστερα ἐκάμετε νόημα (*scr. νεῦμα*) | 97, 2 ἔφη] λέγει | 97, 4 αὐθέν-
 τη ἐγὼ | 97, 5 καὶ ἐκεῖνοι ἔλεγαν δέσποτα δὲν μας ἔδωσε τίποτα· καὶ πάλιν λέγουν τον· αὐθέντη ἡμεῖς ὅταν τῆς (*i. e.* αὐτῆ) ἐδώσαμεν | 97, 15 καὶ μ. κλ. ἐβόα καὶ ἔλεγε· ἀλοίμονον τί νὰ γένω ἢ ταλαίπωρος· ποῦ νὰ ἐγκρημνησθῶ

ος

ἢ κακορίζηκα (*scr. .ικος*) | 97, 22 ἄφες με παιδί μου τὴν ἀθλίαν νὰ κλαίω ἔλεεινός (. . ᾧς) τὴν πτωχείαν μου καὶ τὴν σ. μου. | 98, 1 περισσότερον τὴν ἀνέγκασε νὰ τοῦ ὑπῆ (ἐπῆ) τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν αἰτίαν | 98, 5 ὡσὰν ἦκουσε τὴν αἰ-
 τίαν, ἐρμήνευσέ τῆς | 98, 8 ἔνα ἄσπρο | 98, 12 εἰς τὸν και-
 τὴν καὶ εἰπέ του· | 98, 17 καὶ τῶρα παρακαλῶ σοι το ἀνω-
 ρίσης νὰ ἔλθουν καὶ οἱ τρεῖς (*om* τὸ χρ. ἐ. π. ἐ. κ.) | 99, 1 δίδει τὸν θ., ἂν δὲν εἴσθε καὶ οἱ τρεῖς· λοιπὸν ἐλάτε καὶ οἱ τρεῖς | 99, 5 ἀμφίβολος | 99, 8 καὶ κραζει τὴν καὶ λέγει τῆς· τίς σε ἐνουθέτησεν αὐτὸν τὸν θαυμαστὸν λόγον· καὶ αὐτὴ λέγει τον ὅσα τὴν ἐρμήνευσε τὸ παιδί | 99, 19 καὶ εὐ-
 θύς ὄρισε καὶ ἔκαμάν το διδάσκαλον εἰ. καὶ φ. | 99, 21 καὶ ἄλλην διήγησιν ἀνθρώπου τινὸς γέροντος | 99, 24 ἀπομερι-
 κοὺς ἀνθρώπους (*μερικοί sunt nonnulli*) | 100, 1 εἰς τὸ ὀδεῖ-
 να κάστρον πουλοῦνται ἀκριβὰ | 100, 4 ἔφθασεν ἐκεῖ, ἐξη-
 φόρτωσε τὴν ἔξωμερειαν | 100, 5 μάθη τὴν τιμὴν τ. ζ.· πῶς καὶ εἰς τί τιμὴν πωλοῦνται· καὶ τὴν ἕκτην ὥραν τῆς ἡμέ-
 ρας | 100, 15 ἐβαλέ τα εἰς τὴν φωτίαν. καὶ ἔγινε πολλὴ φλό-
 γα εὐγῆγεν εὐωδία πολλὴ ἀπ' ἐκεῖ· καὶ ὁ πραγματεύτης ἦτον ἐκεῖ σιμα (*scr. σμαῖ prope*) | 100, 19, 20 καὶ κ. . . εἰ-
 πον *om*; εἰς τὰ ἐδικὰ μου ξύλα· ὄχι δὲν ἄναψε τινὰς φω-
 τίαν ἐδῶ εἰς τὸ φορτίον σου, καὶ τὸ πουρνὸν ἐσέβη εἰς τὸ κάστρον ὁ πραγματεύτης καὶ ἀπαντὰ τὸν ἀφέντην τ. δ. ἐ. |

101, 9 και ἄφησες ἄλλα εἶδη ἀπὸ τὰ ὅποια ἤθελες κερδήσει
περισσότερον· | 101, 12 εἰς καύσιμον τὰ ἔχουν εἰς φούρον
καὶ εἰς κάμινον (καὶ ὁ ἔμπ. om) | 101, 17 ἐκεῖνος ὅπου σοῦ εἶπε
πολλὰ σὲ ἐγέλασεν καὶ μ. ἀπ. | 101, 19 ἐλυπηθῆθαι καὶ ἐπικυράνθη
πολλὰ | 101, 23 πούλησέ μου | 101, 25 νὰ σοῦ δώσω ἓνα πι-
νάκι γεμάτω | 101, 25 ἐσυλλογίζετο | 102, 5 παρὰ νὰ ἀνα-
μεῖνῃ ἀπάλωτος. καὶ εἰ τι με δώσει, ἄσ πάρω. καὶ βουλ. |
102, 9 ἔως ἓνα πινάκι γεμάτω | 102, 10 ὑπήγεν | 102, 17
ἴσῃα με τὸ χρυσάφι ζυγιαστὸν· (om πωλ.) | 102, 18 καλῶς]
καὶ | 102, 21 δὲν εἶναι δ. ὅσοι ξένοι καὶ ἂν ἔλθουν νὰ μη-
δὲν γελασθοῦν, καὶ νὰ κινδυνεύσῃ καὶ ἡ ζωὴ τους | 103, 7
ὡ ἄνθρωπε | 103, 23 γλ.] διάστραβος ἦγουν ἀλήθωρος (scr.
ἀλλήθωρος) | 103, 24 μον. . . ὄφθ.] στραβὸς ἀπὸ τὸ ἓνα ὀ-
μάτι | 104, 9 παραδώσω. καὶ οὕτως ἡ γυνὴ ἐγγιζήθητον νὰ
τὸν δώσει ἐπὶ τὴν αὔριον· καὶ ὁ μίμος | 104, 12 δὲν σε ἐπα-
ράγγειλα νὰ φυλάγῃσῃ πολλὰ ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ τό-
που τοῦτου ὅτι εἶναι πολλὰ κακοὶ καὶ πονηροὶ φαίνονται
εἰς τοὺς ξένους, ἐσὺ παντελῶς μὴν φανῆς εἰς αὐτούς, καὶ
ἐπειδὴ δὲν ἤκουσες τὴν συμβουλήν μου, ἠῆρες καὶ τ. π. τὰ
ἐναντία· καὶ τῶρα ἄκ. μ. καθὼς σε συμβουλεύω. ἐπειδὴ
ἔφαλες τὸ πρῶτον ἐγνωρίζε τοῦτο, | 104, 20 καθ. καὶ om |
104, 22 ὑπηγέουν εἰς ἐκεῖνον | 105, 1 ἄφες εἰ τι καὶ ἂν
ἔχῃς καὶ ἄκουσον αὐτὴν τὴν ἀφέλιμον σ. (om. μου). συκώ-
σον (scr. σηκώσου surge) καὶ ἄλλαξε τὸ σ. σου, ὁμοίως καὶ
τὰ δούχα σου· καὶ κάμε καὶ σὺ πῶς εἶσαι ἕνας ἀπο τοὺς
μ.· ἔπειτα φόρεσε δούχα ὅμοια· καὶ σμίξε κρυφά | 105, 11
καὶ μάθῃε πᾶσα πράγμα . . . καὶ σημείωσέ τα, | 106, 11 καὶ
ἐκεῖνος τοῦ εἶπε | 106, 12 ἔσφαλες εἰς τὸν ἐαυτὸν σου | 106,
17 ξανθομαυροκοκκινοεἰδεῖς, ἄρα γε | 107, 3 καὶ εἶπα του
ὅποιος νίκησῃ ἀπὸ τοὺς δύο μας, νὰ κάμῃ ὅσα τὸν ὀρίσῃ
ἐκεῖνος ὅπου νίκησῃ. λοιπὸν | 107, 7 ὄρισά τον νὰ πῆ ὅλα
τὰ νερά τῆς θαλάσσου | 107, 11. 15 ὅπου τρέχουν εἰς τὴν
θάλασσαν | 107, 14 ἔχεις τὴν δύναμιν | 107, 19 καὶ ὁ στρα-
βὸς | 107, 21 μάτια ἀλήθωκα | 108, 1 ἡμεσθον στραβὸς | 108,
3 ἡ . . . λατρ. om | 108, 6 ἐκατόρθωσες | 108, 8 τὸ ἓνα μάτι |
108, 9 βάλωμεν εἰς τὸ ζύγι νὰ ἰδούμεν· καὶ ἂν εὐ-
ρεθῶν ἴσῃα τὰ δύο, ἔχε τα· καὶ θέλει ευρεθῆ καὶ ἡ
ἀλήθεια· καὶ ἂν δὲν εὐρεθῆ ἴσιον τὸ ἐδικόν μου με τὸ
ἐδικόν σου, ἢ βαρύτερον ἢ ἐλαφρότερον, τί θέλεις πάθῃ

τότε ὁποῦ τὸν ἐκατηγόρισε ψεύματα, καὶ εὐγαλες τὸ μάτιόν
 του· τότε αὐτὸς θέλει ζητήσῃ νὰ σὲ τιμωρίσῃ καὶ νὰ σε ζημι-
 ώσῃ· καὶ νὰ σε σύρῃ εἰς κρίσεις καὶ εἰς πειρασμούς καὶ βιάσανα
 καὶ ἂν ἀποκριθῇ ἔτζη, τί θέλεις κάμη τότε· | 109, 1 ὁ στραβὸς
 | 109, 2 *add* κύριέ μου | 109, 4 τοιοῦτους λόγους ἤκουσεν ὁ
 πραγματευτῆς ἀπὸ τὸν διδάσκαλον, κατὰ τὸν πονηρῶν μίμον
 ἐκείνον· καὶ ὅλην τ. ν. τὰ ἐφύλαξεν εἰς τὴν καρδίαν του. |
 109, 13 ψύλλους ὄσους | 109, 16 ἀσπρομαῦροκοκκινοειδεῖς |
 109, 19 διπλὴν καὶ τριπλὴν τὴν τιμὴν ἀπο τί ἐξυγίαζαν τα
 ξύλα· καὶ πάλιν με βίαις τὸν ἀφῆσεν· εὖρε λοιπὸν καὶ τοὺς
 ἄ. δ. μ., τὸν ἕνα ὁποῦ ἐξήτα τὸ μάτι, καὶ τὸν ἄλλον | 109,
 24 ὅσα ἔμαθεν καὶ ἤκουσεν ἀπὸ | 110, 3 *add* καὶ ἐγύρισεν
 εἰς τὸ σπήτι τὸν κερδεμένος | 110, 7 διδάσκαλος | 110, 12
 πῶς... ἔκαμψε εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ εἰς τὴν σπουδὴν,
 δὲν ἔμαθες τίποτα· καὶ τῶρα | 111, 2 διὰ νὰ ἔχω τὸν νοῦν
 μου εἰς παιγνήδια καὶ εἰς χαραῖς. καὶ ὁ δ. | 111, 4 *Συντ.*
om | 111, 8. 9 διανὰ μὴν κατ᾽ανοῶ καὶ ναγκιωῶ (νὰ γροικῶ
 ut intellegam) ὡς ἔπρεπε. καὶ διανὰ ἠξέσθη ὁ δ. | 111, 13
 ἐπίασε με ἀπο μικρὰ μαθήματα, καὶ ἠφερέ με εἰς μεγάλα·
 καὶ ἔδειξέ με τελείως τὴν ἐπιστήμην· καὶ ἐγὼ πάλιν ἦλθα
 εἰς τελείαν γνώσιν | 111, 19 καὶ ἄνοιξά τον πρὸς ἀκρόασιν
 | 111, 21 ἔμαθα καὶ τα χαίριά μου νὰ δουλεύουν πρὸς τὸν
 λογισμὸν τῶν λέξεων· | 112, 5 καὶ ἐνόησα καὶ ἐγρίκησα
 (*cf. n. ad* 111, 8) καλῶς, ὅλην τὴν ε. τῆς φ. | 112, 9 *add.* καὶ
 ὕμνους | 112, 7 ὅσων εἶναι δυνατὸν τῆς ἀνθρωπίνης φύ-
 σεως | 112, 13 πάντα *om* | 112, 14 νὰ φέρονν: *ne suspiceris*
eum expressisse παραστῆσαι, uide 15. 16 ἐφέραν τὴν | 112, 15
 τοιοῦτος ὢν εἰς τὴν σοφίαν καὶ γνώσιν· καὶ ὄχι μόνον τοῦ-
 το, ἄμι καὶ υἱὸς μονογενῆς | 112, 20 ἠξέσθη (i. e. γίνωσκε),
 ὃ κράτιστε βασιλεῦ πῶς δὲν εἶναι κανένα πράγμα ἀγαπητι-
 κώτερον εἰς τὸν κόσμον, ὡσὰν ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου· *cf.* 11,
 24 | 113, 3 ἀναγκάσθη ἀπο τινῶν ἀνθρώπων ἧ καὶ ἔκατό
 κακὰ ἔκαμψε ἢ να ἔχει· ὅμως (*ceterum* 112, 1—113, 22 *meta-*
phrasta adcuratissime sequitur recensionem antiquiorem) | 113,
 11 ἔως εὖ τον ἐκατάσνεόασα καὶ ἀπεκρίθη· λοιπὸν εἶπε
 μου πῶς δὲν μοῦ συντυχῆν τῶρα | 113, 14 καὶ ὕστερα θέλω
 σοῦ ἀποκριθῇ | 113, 19· καὶ ἐπαρκλήσάν τον με πεπορη-
 γίαν καὶ δόλον, ἐκατηγόρησά τον εἰς τὸ κράτος σου ἀδί-
 κως· (*om. igitur* καὶ 19, *uerba falso distinguens*) | 114, 6 εἰς

τοὺς λόγους τοῦτους ἐκίταξε τοὺς μεγιστάνους καὶ εἶπε
 τοὺς (*quod post ἐκίταξε in uersu extremo exiat* ⁷, *indīcat uerba
 ipsa adfert*) | 114, 9 εἰς τὸ ἔργον τὸ π. ὁποῦ ἔκαμε | 114, 13
 δὲν εἶναι δίκαιον νὰ πάθῃ ἔτρη, ἀλλ' ἀνὰ (ἀλλὰ νὰ) τὴν
 σχύσουν (. . . .) ζωντανήν· (ζωντανήν, uiuam) | 114, 17 εἶναι
 ἄξιον νὰ πάθῃ, *ut fortasse pro ταύτην legerit παθεῖν* | 114,
 22 ἢ ὅποια . . ., *hisce omisiss*: καὶ ἦν ἡ τ. ε. | 114, 26 καὶ ὁ
 ταμπάκις ἐξέταξε καλλὰ καὶ ἔγνωρίζε πῶς ἀπὸ τὴν ἀλεποῦ
 τὸ παθέσει· καὶ εὐθὺς ἔστησε δόκανον νὰ τὴν πιάσῃ |
 115, 3 κ. τ. σ. ὁποῦ εἶχε ἐβουλήθη πάλιν νὰ σέβῃ | 115, 7
 ἐπεριπάτει τὸ γύρον (*om* ἔ. τ. π.) . . . 11 ὅτι ἦτον ἡ π. κτι-
 σμένη το γύρον | 115, 9 λοιπὸν ἐπεριπάτησεν . . 10 καὶ δὲν
 ἦρε . . 11 καὶ ὅταν ἄρχησε . . ., ἔλεγεν | 115, 17 καὶ ἔπεσεν
 ἐκεῖ σιμὰ εἰς τὸ κατώφλιον· καὶ ἔκαμε πῶς εἶναι νεκρὰ καὶ
 φόβια ἐρριμένη· (*uolratum igitur u. κατώφλιον substituit ratiōri
 φιλίας*) | 115, 21 ἀνοιξεν ἡ πόρτα (π. τ. π. *om*) | 116, 1 τὸν
 πορτάρι | 116, 1 ν. ἀλεποῦ, *g. ἀλεπούς D ubique* | 116, 3. 22
 ἐπῆρε | 116, 5 τῆς οὐρᾶς *om* | 116, 8 καλήτερον εἰς θ., ὡσὰν
 τὸ φτί (*scr. ὠτί*) | 116, 8 τοῦ . . παιδ. *om* | 116, 11 ἄλλος δὲ
 πάλιν | 116, 14 δόντια ἀλεπούς | 116, 19 ἤκουσα καὶ ἔγω
 πῶς ἡ κ. τῆς ἀλεπούς, ὠφελεί εἰς πᾶσαν νόσον καὶ ἀσθέν-
 νειαν, εἶναι θεραπευτικῆ· | 117, 1 ἐπίδησε με σπουδὴν καὶ
 ἔφωγεν | 117, 4 ἀπὸ τὸν πόνον | 117, 6—9 τὴν . . ὀδ. *om* |
 117, 13 τοὺς φρ. καὶ σ. ἀνθρώπους | 117, 15 ὀυδὲ α. τ. γ.
 πρ. νὰ πάθῃ μεγάλην τιμωρίαν (15 καὶ *et* 16 κ. π. *om*) | 117,
 18 νὰ ξηρισθῇ . . καὶ νὰ μουζωθῇ . . καὶ νὰ τὴν καθίσουν
 εἰς τὸν γάδαρον καὶ νὰ τὴν γυρίσουν ὅλην τὴν χώραν νὰ
 τὴν ἐπομπεύσουν· καὶ νὰ ὑπαγέουν μαζῇ δύο τρομπέ-
 ταις· ἡ μία ἐμπρὸς καὶ ἡ ἄλλη ὀπίσω· καὶ νὰ λέγουν μεγα-
 λοφῶνας νὰ ἀκούουν οἱ ἄνθρωποι· εἴ τι κακὸν ἔκαμε καὶ
 ἦθελε νὰ κατὰσκευάσῃ εἰς ἐμὲ· | 118, 21 ὦ δ., ἡ φρόνησις
 καὶ ἡ γ. τ. υ. σου, ὁμοῦ ἀπὸ θεοῦ τὴν ἔχει· | 118, 22 γεν-
 νήσεως *ubique in hac narratione* | 119, 2—4 ὁ . . ἀπ. *om* | 119,
 8 μεγαλύτερος | 119, 8 *ubique ἀστρονόμος* . . τ. ἀστρονομικὴν
 τ. | 119, 14 καὶ ἐκεῖνος εἶχεν ἀκούση προτίτερα τὴν γέννη-
 σιν τοῦ παιδίου ἐκεῖνον, καὶ ἐξέταξε τὰ ἄστρα | 119, 16
 ἐλάλησεν | 119, 20 τῶν λ. καὶ κακούργον ἀνθρώπων τύχην
 ἔχει | 120, 6 ἐξέταξα | 120, 8 κλέπτῃς, καὶ πρῶτος τῶν κλε-
 πτῶν καὶ ληστῶν. | 120, 12 νὰ φεύγῃ ἀπο τοιαύτα κακὰ

πράγματα | 120, 14 ἀπόκοπέ το ἀπό τὸ γάλα | 120, 22 ἔξω·
 ἢ να μάθη, ἢ να ἀκούση ἀπὸ τὰ κακὰ τοῦτου τοῦ κ. | 121,
 3 θέλω νὰ σε πάρω μαζή μου | 121, 4 πῶς κατὰ τὴν συνή-
 θειαν νὰ προσκυνήσης τὸν β. καὶ νὰ τὸν χαιρετίσης καθῶς
 π. | 121, 8 ἐσπούδαξε μᾶλλιστα εἰς τὸν λόγον | 121, 12 νὰ
 ἐγκομιάσω | 121, 14 νὰ ζητήσω τοῦ πατρὸς μου | 121, 18 ὑπή-
 γεν εἰς τὸ κρεβάτι ὁποῦ ἐκοιμᾶτον ὁ β. | 122, 1 ἂν τὸν ἀν-
 τισταθῶ | 122, 3 καὶ σ.] ἔπεσεν εἰς τὸ στρόμα καὶ ἔδωκέ του
 ἄδειαν. καὶ ὁ νέος ἀπλωσεν εἰς τὰ δ. τ. β., καὶ ἐπῆρεν ἕνα
 ἀκριβὸν φόρεμα καὶ ἐξέβη· καὶ εὐθὺς τὸ ἐπούλησε | 122,
 13 καὶ ὁ νέος ἔδωκέ του τὰ μυριστικά εἶδη ἐκεῖνα μὲ τὴν
 εὐωδίαν τους· καὶ ἀρχίζει νὰ τὸν ἐγκομιάζει καὶ νὰ τὸν
 ἐπαινῇ | 122, 22 καὶ οὐδεμίαν κλεψίαν ἔκαμε | 123, 2 ψεύ-
 της | 123, 2 ὅσα προλέγει, φλυαρίαί ἐφάνησαν | 123, 5 ἐκί-
 ταξε τὸ πρόσωπον.. καὶ τὸ σχῆμα | 123, 6. 10 αὐτὸς | 123, 8
 ἐπῆρεν ἐκεῖνα τὸ ἀκριβὸν δοῦχον. | 123, 10 αὐτὸς εἶναι ὁ κ.
 ὁποῦ ἦλθεν εἰς τὸ παλάτι μου καὶ ἔκλεψε | 123, 11 καὶ ἀπὸ
 τοῦτο μᾶλιστα ἐπιστάθη ἢ πρόγνωσις τοῦ ἀστρονόμου ὅτι
 εἶναι ἀληθινῇ· καὶ ὅσα λέγει, εἶναι πιστὰ καὶ βέβαια | 123,
 15 εἶναι κάποια τελείωσις χωρισμένη ἀπο θεοῦ· ἢ τῆς εὐ-
 τυχίας ἢ τῆς δυστυχίας· καὶ ὅχι προτροπευμένη παρὰ θεοῦ·
 (ἐγν., οὐχ ὄρ. om) | 124, 3 ἔμαθεν ὁπρῶ ἦτον παιδί | 124, 8
 μ.] γέμοντα ἔργα | 124, 11 πῶς ἄρα καὶ ἀπὸ ποῶν τρόπον,
 σὲ ἔδ. ὁ δ. σου σ. τσαύτην φ. | 124, 9 ἀπὸ om | 124, 18
 καὶ ἐχρησέ το με ἀσβέστην | 125, 2 [στ.] ἰστόρησε καὶ ἔγρα-
 ψεν | 125, 3 καὶ ἰστόρησε καὶ ἔγραψε διὰ πραγμάτων | 125,
 4 ἐσύτταξεν | 125, 7 ὦν om; τὸ πρ. κ. ἔγραψε περὶ | 125,
 12 κάμνη | 125, 13 τὸ γ^{ον} ἔγραψε π. τοῦ κακοῦ ἀ. κ. π. | 125,
 15 ἀ., νὰ κατὰ σκευάζει δ.· καὶ με τοὺς κακοὺς ἀνθρώπους
 νὰ συρράπη κ. κ. τὸν π. του | 125, 17 εἶναι i. e. ἐστὶ | 21
 τὸ ε, ὅτι | 125, 23. 24, πρὶν νὰ ἐξετάζεται (post νὰ in uersu
 extremo ἔ) τὴν ὑπόθεσιν. | 126, 3 ἀ. φ., νὰ μὴ ζηλεύῃ | 126,
 6 ἢ ἀγωνίζονται περὶ τὸν β. | 126, 7 ἐκλ. τί· καὶ ὁ ἀ. |
 126, 9, δια τί δὲν δύνεται, νὰ τὸν βλέπει. | 126, 13 ὁ π.
 καθὼς θέλει τινὰς ἀνθρώπος, νὰ κάμνουν ἄλλοι εἰς ἐκεῖ-
 νον, ὁμοίως τὰ κάμνη καὶ ἐκεῖνος εἰς ἄλλους | 126, 15 με
 ἐκείνους, ὁποῦ.. 16· καὶ ἐκείνους ὁποῦ.. | 127, 1 πλ. καὶ
 ἀργ. καὶ ζοῦρας (usuras) | 127, 15—17 οὐδὲ.. ἀνθρ. om |

127, 15 (17) *πλεωνεξίαν τους. ὅτι ὅταν εὗρουν τινὰ ἄνθρωπον πτωχόν, ἀπο σοφῶν καὶ δικαίων ὁποῦ νὰ τοὺς συμβουλεύει, οἱ πλούσιοι δὲν τον τιμοῦν(,) ὁ δὲ κοινὸς λαὸς δοξάζει, ἢ ακουεῖ, ἢ τιμα τον· ἀλλὰ οὐδε ὡς φιλόσοφον κρατοῦν αὐτὸν ἢ τιμοῦν· ἀλλὰ ὡς ἀμαθῆ καὶ ἀγράμματον παραβλέπουν, τιδιατὶ εἶναι πτωχός· ἔαν δὲ τινὰς ἄνθρωπος εἶναι εὐτυχῆς καὶ πλούσιος εἰς τὴν ζωὴν του, ὅλοι πλούσιοι καὶ πένητες τὸν τιμοῦν· μάλιστα καὶ νὰ εἶναι ἐστεργημένος πάσης φιλοσοφίας καὶ γ. κ. π. (om. παντ.)· εἰς ἐκεῖνον προῆρχονται καὶ θαρροῦν. itaque in D quoque ui. τιμῶσιν.. μέσοι ἀροδοσιη efficiunt, ut sententia postularet, si non essent subditicia: quod ideo moneo ne quis me leniorem corrigendi uiam non uidisse arguat τιμῶσι δ'.. μέσοι, κἄν ἦ ἔστ.. παντελῶς. ἐκείνω | 128, 8. 9 μ. ἄ. καὶ φρόνημον δ. τ. π.· καὶ ἂν ὑπῆ (εἰπῆ) τὸν λολότερον (maxime puerilem) λόγον, οἱ ἄνθρωποι τὸν ἔχουν διὰ φρονημώτερον· κατὰ ἀλλήθρειαν οἱ ἄνθρωποι εἶναι πλανημένοι κ. ἄ. (om καὶ μαροῖ) | 128, 10 ἄλλοι πάλιν κ. κ. ἄ. | 128, 13 οἱ πλ. καὶ ἄπ., (om καὶ ἄ. κ. μ. δ. τ. π.) δὲν σῶνουν ταῖς χώραις (i. e. σώζουσι τὰς χώρας) με τὸν πλούτον τους, ἀλλὰ οἱ σ. κ. φ. με τὴν διαταγὴν καὶ νουθεσίαν ὁποῦ νουθετοῦν καὶ διδάσκουν καὶ συμβουλεύουν αὐταῖς. (κ)αὶ ὁ β. πάλιν ἐρωτὰ τὸν υἱόν του· ἄρα ποῖα | 128, 17—129, 2· να εἶναι συνετός, φρ.· να ἔχει ἔμπ.. πρὸς ταῦτα ὅλα, να εἶναι δίκαιος δικαιοκρίτης· | 129, 2 να κυβερνάτε ὁ λ. ὁποῦ εἶναι ὑποτεταγμένος εἰς αὐτὸν. | 129, 4—5 ὄς.. τιμ.] ὁ ὁποῖος βασιλεὺς νὰ προσέχεται ἀπὸ ἀδικίαν· νὰ μὴν ἀδικεῖ καὶ να μὴ ἀδίκως χωρίση (corr. ex ἴξει) ἐξέτασιν καμῖαν τιμωρίαν νὰ κάμι, οὐδε κρίσιν· | 129, 6 με ἐξέτασιν | 129, 10 βεβαιώτερη | 129, 11 καὶ ὁ νέος λέγει | 129, 11 ἐκείνη ὁποῦ ζητᾶ.. καὶ ἐλεῆ | 129, 15 διὰ τὴν ἐλεημοσύνην καὶ εὐεργεσίαν αὐτῆς | 129, 15—17 οὐδὲ.. δεομ. om | 129, 18 ἐν] εἰς | 130, 1· εἰς ἐκείνην ὁποῦ στέκεται με δικαιοσύνην, καὶ πολεμεῖ τοὺς ἐχθρούς της με ὅσην δύναμιν ἔχει· καὶ νὰ ἐλεᾷ τοὺς πτωχοὺς· καὶ τοὺς καιοὺς νὰ προνοεῖ καὶ νὰ ἀγαπᾷ· καὶ τοὺς ἀτυχούς νὰ ἀποδιώκη· | 130, 7 διότι] ὅταν D: itaque uidetur legisse ὅτε | 130, 9 ἢ δὲ πον. καὶ ἢ παν. ὁποῦ ἔχουν οἱ ἄ., δὲν εἶναι τῆς φύσεως καὶ τῆς φρονησεως τῆ σοφίας, ἀλλὰ τῆς ὑψηλῆς δ. κ. τοῦ κ. λ. κ. τῆς πρ. τῆς κ. | 130, 16 διατὶ τὸ ἔχουν παρησιασμένον | 130, 18. 20*

ἀγαποῦν | 130, 21 οὐδε ἕναν ἀνθρώπον δὲν ἐδίδασκαν | 131, 2—6 ὅσους βλέπει ὁποῦ δὲν ἔρχονται εἰς τὴν δ. τους με καθαρὴν καρδίαν καὶ γνώμην· ἐπιθυμηταὶ εἶναι τ. ν. ἔ. ἀλλὰ β. ὑπομένουν . . . καὶ ὡς ἔ. τὴν ἀ. δ. μισοῦνται π. τ. σ. | 131, 10 ποῖαν χ. ἔ. | 131, 11 να θαρῶν τινὰς ἔ. τ. θ. | 131, 16. 17 ὅποιος δὲν φθονεῖ τινὰ καὶ δὲν κατακρῆνει ἄλλον, μόνον τοῦ λόγου του· καὶ ναμὴν φαίνεται να μέμφεται ἀνθρώπον ἄλλον, μ. | 132, 6 λογισμὸς om | 132, 7 μολυσμένος | 132, 7 habet ἔχει ἔργα | 132, 8 ὡς μέγα] ἀκόμα | 132, 9 καὶ om; τὴν ὑπερφάνειαν, τὴν κενοδοξίαν καὶ τὴν ἀλαξουρίαν. | 132, 11 περισσότερον εἰς τὴν ἀ. | 132, 17 ὁποῦ ἤξευρη αὐτὰ (om μὴ) καὶ φοβῆται τ. θ. | 132, 22 ποῖος πρῆπει να φοβάτε καὶ να τρέμῃ | 133, 3 ἀ. λ. σου β. καὶ τοῦτο; πῶς δὲν πρῆπει τινὰς να κάμη φ. δ. καὶ ὑπ. (om. ἀνθρ. et pon.) | 133, 5 εἰς τὴν καρδίαν | 133, 6—10 ὁ β. . καὶ π. om; | 10 ὁ β. εἶπε | 133, 12 καὶ ὑπομ. om; | 133, 12 τὰ λόγια . . καὶ βαρέα εἶναι | 133, 15 τὰ β. καὶ ζουλάπια (om τὰ) | 133, 16 καὶ δρυμεία εἰσι καὶ πικρὰ | 133, 22 ὑπό τινος ἀνθρώπου ὡσάν | 133, 23 ἐγράφηκε παρὰ τοῦ σολομών | 134, 2 ἄ. καὶ κακοὺς ἀνθρώπους | 134, 3 ὁ πλ. εἰς ταῖς χαρμαῖς τρώγει καὶ χορτένει (etiā l. 9) εὔκολα | 134, 6 ἀχόρταγον ἔχει καὶ τὴν | 134, 7 ἡ κοιλία τῶν πλ. ὁποῦ δέχεται τὰ φαγία, ὅταν τὰ δεχθῇ τὰ πολλὰ ἐκεῖνα φαγία, | 134, 12. 13 ἕως . . αὐτοῦ] ἕως οὗ να ἀποθάνῃ | 134, 14 τ. β. καὶ φθονεροῦ ἀνθρώπου. cf. 18 et M | 134, 17 ὡς] ὡσάν | 134, 19 τ. θ. με καθαρὴν καὶ θερμὴν καρδίαν, ἵνα ἀπὸ τοὺς τοιοῦτους ἀνθρώπους τ. ἐξεβῇ ὁ φ. ἀπὸ τὴν καρδίαν του | 135, 3 ὁποῦ δὲν βασκῆνει | 135, 4 τρώγει γλυκὰ, κοιμάτε γλυκὰ (om. γλ. πίνει) | 135, 8 λοιπὸν ὡ κρατίστε βασιλεῦ αὐταὶ αἱ ἀποκρίσεις ταῖς ὁποῖαις ἤκουσες ἀπὸ ἐμένα νόμιξε λοιπὸν καὶ ὑπολάμβανε ὅτι ἀρεταὶ εἶναι περὶ πάντων.

Vitae Aesopi

I

a Aesopi quae fertur a Maximo Planude conscripta

Codicibus usus sum hisce:

- A Laur. Abbat. 69
- D Laur. 58, 23
- E Ambros. L 43
- F Laur. 70, 31
- H Ambros. A 59
- J Riccardiano 27
- K Bernensi 629
- L Laur. 57, 30
- M Marciano 11, 2
- Mo Monac. 525
- P Paris. bibl. (imp.) 2899
- Q Paris. bibl. (imp.) 2900
- R Redigerano S. I 3, 2
- U Lugd. Vulcanii 93
- V Vindob. Philos. 192
- W Laur. Abbat. 2728
- Z Turicensi, bibl. ciu. C 136
- a ed. Aldina a. 1505 }
b ed. Basil. Froben. } v
- Φ = A P

ΒΙΟΣ ΑΙΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΜΥΘΟΠΟΙΟΥ.

p. 4 b.
1530

Πραγμάτων φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἠκριβώσαν
 μὲν καὶ ἄλλοι, καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς παρῆδωκαν φέ-
 ροντες· Αἴσωπος δὲ δοκεῖ μὴ πόρρωθειοτέρας ἐπι-
 5 πνοίας τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας ἀψάμενος πολλῶ τῷ
 μέτρῳ τοὺς πολλοὺς αὐτῶν παρελάσαι. καὶ γὰρ οὐτ'
 ἀποφαινόμενος, οὔτε συλλογιζόμενος, οὔτε μὴν ἐξ
 ἱστορίας, ἦν ὁ πρὸ τῆς κατ' αὐτὸν ἡλικίας ἤνεγκε
 χρόνος, τὴν νουθεσίαν διατιθέμενος, ἀλλὰ μύθοις τὰ
 10 πάντα παιδοτριβῶν, οὕτω τὰς τῶν ἀκροαμένων
 ἀγρεύει ψυχάς, ὡς αἰσχύνησθαι ταῦτα τοὺς λογικοὺς
 ποιεῖν ἢ φρονεῖν, ἃ μῆτε ὄρνιθες μῆτε ἀλώπεκες, καὶ
 αὐτὸ πάλιν μὴ προσέχειν ἐκείνοις, οἷς πολλὰ τῶν ἀλό-
 γων ἐν καιρῷ καὶ νουνεχῶς προσεσχηκότα μυθεύεται.

in M βίος αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ in folio lacerato super-
 est: cetera quidem pars lineae prope tota est abscissa, sed nihil
 uidetur scripti periisse. τοῦ μυθοποιοῦ om. V αἰσ. β. τοῦ μ.,
 μαξίμω τῷ πλανοῦδι συγγραφεῖς KZ v βίος αἰσ. τοῦ μ. συγγρα-
 φεῖς παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μαξίμου τοῦ
 πλανοῦδι Q οὗτος ὁ βίος λέγεται συγγραφεῖς παρὰ τοῦ τιμω-
 τάτου ἐν μοναχοῖς μαξίμου τοῦ πλανοῦδι codicis P m. altera
 saec. XV 3 μετὰ A 4 μῆ] μοι in rasura Z ἐπιπνοίας]
 ἐπν in ras A 2 6 αὐτὸν E παρελάσας Q 7 συλλογ-
 σόμενος Z 8 ἦν EP ὁ om. A ἡλικίας] ἱστορίας Φ
 ἤνεγκεν P, post ἤνεγκε aliquid erasum in Q 11 ἀγρεύει M
 sed ita abolitum ut cognoscere tibi uidearis ἀγρώ ταῦτα om,
 F J K Z v 12 ἢ euauit in M μῆτε—μῆτε V D Q μῆ-
 —μῆτε M R E H μῆτ'—μῆτ' Φ J F Z v 13 μῆ om. Q, in D
 add. supra uersum 14 post καιρῷ om. καὶ Z K J F v, in D
 deletum punctis μυθ.] θαναμάζεται Q

ἐξ ὧν ἂ μὲν κινδύνους ἐπηρτημένους αὐτοῖς διέδρα,
 ἂ δὲ μεγίστης ἐν τοῖς καιροῖς τῆς ὠφελείας ἔτυχεν.
 οὗτος τοίνυν ὁ τὸν καθ' αὐτὸν βίον φιλοσόφου πολι-
 τείας εἰκόνα προθέμενος καὶ ἔργοις μᾶλλον ἢ λόγοις
 φιλοσοφήσας, τὸ μὲν γένος ἐξ Ἀμορίου τῆς Φρυγίας 5
 κατήγε τῆς μεγάλης ἐπίκλησιν, τὴν δὲ τύχην γέγονε
 δοῦλος. ἐφ' ᾧ καὶ σφόδρα μοι δοκεῖ τὸ τοῦ Πλάτω-
 νος ἐν Γοργία καλῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρηθῆσαι „ὡς
 τὰ πολλὰ γὰρ ταῦτα“ φησὶν „ἐναντία ἀλλήλοις ἐστίν,
 ἢ τε φύσις καὶ ὁ νόμος“. Αἰσώπου γὰρ τὴν ψυχὴν ἢ 10
 μὲν φύσις ἐλευθέραν ἀπέδωκεν, ὁ δὲ παρ' ἀνθρώπων
 νόμος τὸ σῶμα πρὸς δουλείαν ἀπέδοτο. Ἰσχυσε μέντοι
 οὐδ' οὕτω τῇ τῆς ψυχῆς ἐλευθερία λυμῆνασθαι,
 ἀλλὰ καίτοι πρὸς πολλὰ καὶ πολλαχόσε μεταφέρων p. 6 b.
 τὸ σῶμα, τῆς οικείας ἐκείνην ἔδρας οὐχ οἶός τ' ἐγέ- 15
 νετο μεταστῆσαι. ἐτύγχανε δ' ὧν οὐ μόνον δοῦλος,
 ἀλλὰ καὶ δυσειδέστατα τῶν ἐπ' αὐτοῦ πάντων ἀν-
 θρώπων εἶχε. καὶ γὰρ φοξὸς ἦν, σιμὸς τὴν ὄϊνα, σιμὸς

1 ἂ μὲν] ἂ om. (Z) b ἐπηρτημένους Z ἐπηρτημένους F ἐπη-
 ρτημένους A ρ add. A 2 αὐτοῖς om. Φ. in M αὐτοῖς corr.
 ex αὐτοῖς 2 μεγίστοις R E H, in D m. pr. ης factum ex
 οἰς καιροῖς R τῆς om. Q ἔτυχεν] v euanuit in M
 3 κατ' αὐτὸν V καθ' ἑαυτὸν M καθ' αὐτὸν E 5 φιλοσο-
 φίας R P ἀμορίου D, ω add. D 2 7 Plat. Gorg. 482 extr.
 2, 80, 6 Bk: 8 ῥεῖσθαι V 9 γὰρ] δὲ Plato: quare γὰρ cum
 φησὶν coniungendum uidetur. τὰ π. γὰρ τ euanuerunt in M ἐναντί'
 M Φ 10 φύσις om. A, add. A 2; P in marg. manu rec. πλά-
 των et φύσις καὶ νόμος: qualia adhinc praelermitto. καὶ ὁ]
 ὁ om. R 11 παρ'] περὶ R 12 ἀπέδετο A ἀπέδωτο P
 οὐδῶτω P 13 τὴν τ. ψ. ἐλευθερίαν F J Z v τὸ τ. ψ. ἐλευ-
 θερίαν D, suprascr. ην D 2, τῆς τῆς ψ. ἐλευθερίας E, H
 (l. s priori articulo postea adiecta), τῆ—ἐλευθερία Q 1 unde
 Q 2 fecit τὴν—ἐλευθερίαν 14 μεταφέρων Q 15 ἐκείνην
 ante τῆς οἴκ. A οὐχ' D Q A ut saepe ρίος τ' M D Q E
 H A J F fere ubique 16 ἐτύχ. Q μόνος J 17 δυσειδέστα-
 τον Q ἐπ' ἀπ' R 18 εἶχεν M R alterum σιμὸς ex
 σιμὸν fecit A 2

τὸν τράχηλον, πρόχειλος, μέλας — ὄθεν καὶ τοῦ ὀνό-
 ματος ἔτυχε· ταὐτὸν γὰρ Αἰσωπος τῷ Αἰθίοπι — προ-
 γάστρω, βλαισὸς καὶ κυφός, τάχα καὶ τὸν Ὀμηρικὸν
 Θεοσίτην τῇ αἰσχρότητι τοῦ εἶδους ὑπερβαλλόμενος.
 5 τὸ δὲ δὴ πάντων ἐν αὐτῷ χειριστὸν ἦν τὸ βραδύ-
 γλωσσον καὶ τὸ τῆς φωνῆς ἄσημόν τε καὶ ἀδιάφρω-
 τον. ἅ πάντα καὶ δοκεῖ τὴν δουλείαν Αἰσώπῳ παρα-
 σκευάσαι· καὶ γὰρ δὴ καὶ θαῦμα ἂν ἦν, εἰ οὕτως
 ἀτόπως ἔχοντι τοῦ σώματος ἐξεγένετο τὰς τῶν δου-
 10 λούτων ἄρκυς διαφυγεῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοι-
 οὔτου ἦν τῷ ἀνδρί· τὴν δὲ ψυχὴν ἀγκινοῦστατος
 ἐπεφύκει καὶ πρὸς ἐπίνοιαν πᾶσαν ἐπηβολώτατος.
 I Ὁ κεκμημένος τοίνυν αὐτόν, αἶτε πρὸς οὐδὲν τῶν
 ἐντὸς οἰκίας ἔργων οἰκειῶς ἔχοντα, σκάπτειν εἰς ἀγρὸν
 15 ἔξαπέστειλεν. ὁ δ' ἀπελθὼν, τοῦ ἔργου προθύμως
 εἴχετο. ἀφικομένῳ δέ ποτε καὶ τῷ δεσπότῃ πρὸς τὸν
 ἀγρὸν ἐφ' ᾧ τῶν ἔργων ἐπισκοπὴν θέσθαι γεωργός τις
 σῦκα τῶν ἀγαθῶν δρεψάμενος δῶρον ἤνεγκεν. ὁ δ'
 ἐπὶ τῷ τῆς δώρας ἡσθεὶς ὠραίῳ, Ἀγαθόποδι τῷ οἰ-

1 τὸν] τὸ (Z) b μέτρας A 2 ταυτὸν M D Q A E H

J F v ut saepe αἰσωπον E H ^{αι} ἔσωπος Q τῷ] τὸ Q
 αἰθίοπι E Z 3 καὶ κυφός] κεκυφός E κεκυφώς P_i τὸν

om. Q 4 Θεοσίτην E ὑπερβαλλόμενος Q, *aliterum* λ add.
 Q 2 5 ἐν] ἐπ' Q τὸ ante βραδ. om. Z βραδύγλω-
 σσον] σσ ex corr. M 6 φωνῆς A 7 τῷ αἰσ. Q παρα-
 κευάσαι V 8 ἂν om. Φ εἰ οὕτως P 12 ἐπιβολώτα-
 τος V, A 2 (η in ι *mutavit* A 2) ἐπιβουλώτατος E H ἐπιβου-

λώτατος J ἐπιβουλώτατος Q, η add. Q 2 13 οὐδὲν] οὐδὲν
 ἦν A τῶν ἐντὸς om. E H J F Z K v τῶν ἐντὸς τῆς οἰκίας
 Q οἰκίας *fecit ex οικίας* A 2 14 ἔργον corr. ex ἔργων E
 15 ἀπέστειλεν A ὁ δ' *restituit ubique cum parte libro-*
rum προθύμως τοῦ ἔργου E H J F K Z v 16 ἀφικο-
 μένω in marg. K τὸν om. V; τοὺς P 1, τὸν P 2 17 ἐφ' ᾧ
 M Q A H J F δόσθαι R γεωργός A γ add. A 2 18 ἤνεγκε
 A, P ex corr. m. pr. 19 ἀγαθο in M *abscissum*. ἀγαθόπαιδι Φ

κέτη — τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί — φυλάττειν ἐκέ-
 λευσεν, ὡς αὐτῷ μετὰ τὸ λουτρόν παραθεῖναι. συμβάν
 δ' οὕτω, καὶ τοῦ Αἰσώπου κατὰ δὴ τινα χρεῖαν εἰσελ-
 θόντος εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφορμῆς ὁ Ἀγαθόπους λαβό-
 μενος, βουλὴν τοιάνδε τῶν συνδούλων τιλ προτείνει⁵
 „ἐμφορηθῶμεν, εἰ δοκεῖ, τῶν σύκων, ὧ οὔτος, κἂν ὁ
 δεσπότης ἡμῶν ταῦτα ζητήσῃ, ἀλλ' ἡμεῖς γε τοῦ Αἰ-
 σώπου καταμαρτυρήσομεν ἄμφω ὡς εἰς τὴν οἰκίαν^{p. 8 h.}
 εἰσδραμόντος καὶ ἀδείας τυχόντος καὶ τὰ σῦκα λάθρα
 καταφαγόντος, καὶ ἐπ' ἀληθεῖ θεμελίω τῇ πρὸς τὸν¹⁰
 οἶκον εἰσόδῳ πολλὰ τῶν ψευδῶν ἐποικοδομήσομεν.
 καὶ τὸ μηδὲν ἔσται ὄγε εἰς πρὸς τοὺς δύο, καὶ ταῦτα
 μηδ' ἄνευ ἐλέγχων διαῖραι ποτε τὴν γλῶτταν δύναμιν
 ἔχων“. δόξαντος δὴ τούτου πρὸς τοῦργον ἐχώρησαν,
 καὶ τῶν σύκων ἐσθίοντες ἔλεγον ἐφ' ἐκάστῳ σὺν γέ-¹⁵
 λωτι „φεῦ σοι, δύστηνε Αἰσῶπε“. ὁ τοίνυν δεσπό-
 τής ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, καὶ τὰ σῦκα ζητήσας
 καὶ ἀκούσας ὡς Αἰσῶπος ἀντὰ κατεδήδοκε, τὸν τε
 Αἰσῶπον σὺν ὀργῇ κελεύει κληθῆναι καὶ κληθέντι

1 ἦν om. A τῷ παιδί] αὐτῷ τῷ παιδί Q 2 αὐτῷ

R a αὐτὸ Z K αὐτὰ F, ὦ F 2 μετὰ δὲ οὕτω K παρα-
 θεῖναι R E H παρασθεῖναι P συμβάν E, H ea corr.
 3 ἐσώπον E ei sic saepe καταθῆ E H F 4 ὁ om. P
 5 βουλὴν om. Φ τιλ ante τῶν συνδ. conlrae Φ 6 συ-
 κῶν D I corr. D 2 7 ζητήσῃ] αἰτήσῃ Φ ζητήσει E H
 γε om. J F Z K v. 8 καταμαρτυρήσομεν F P; in A v ei η
 ea corr. A 2 9 καὶ ἀδ. τυχ. om. Z v τυχόντες P 10 ἐπα-
 ληθεῖ R E H, Z (sed corr.), ἐπαλ' ἐνθεῖ uel ἐγθεῖ P θε-
 μελίω] τεμηρίω A 11 ἐποικοδομήσομεν E H ἐποικοδομή-
 σομεν Q 12 τὸν b 1530. τότε? 13 μηδ' M A E H J F v
 μηδαν εὐελέγχων, διὰρ ἀλποτε P: monstrum scripturae ut
 sit ceterorum praetermissorum exempli loco semel ascripti.
 14 δῆ] δὲ K τούτου] τούτον P τούργον M Q D A v
 ἐχώρησαν R 15 σικῶν R 16 ἔσωπε E 18 ὡς om. Φ
 αἰσῶπον — κατεδηδοκέναι Φ κατεδήδοκεν M R τε] δὲ Z
 τὸν τε αἰσῶπον om. Φ 19 σ. ο. κληθῆναι αὐτὸν κελεύει Φ

φησί. „λέγε μοι, ὦ κατάρατε, οὕτω μου κατεφρονήσας, ὡς εἰς τὸ ταμείον εἰσελθεῖν καὶ τὰ ἔτοιμασθέντα μοι σῦκα θοινήσασθαι“; ὃ δὲ ἀκοίων μὲν καὶ συνιείς ἦν, λαλεῖν δ' εἶχεν οὐδ' ὀπωσοῦν διὰ τὸ βραδύγλωσσον·
 5 μέλλων δὲ ἤδη τύπτεσθαι, τῶν κατηγορῶν σφοδρότερον ἐπικειμένων, πεσὼν πρὸς τοὺς τοῦ δεσπότητος πόδας, ἀνασχέσθαι μικρὸν ἐδείτο. δραμῶν δὲ καὶ χλιαρὸν ὕδωρ προσενεγκάν, τοῦτου τε πέπωκε, καὶ τοὺς δακτύλους εἰς τὸ στόμα καθείς, αὐθις τὸ ὕγρὸν μόνον
 10 ἀνέβαλεν· οὐπω γὰρ τροφῆς ἀψάμενος ἔτυχεν. ἦντιβόλει γοῦν αὐτὸ τοῦτο καὶ τοὺς διώκοντας δρᾶσαι, ὡς ἂν δῆλον γένηται, τίς ὁ τὰ σῦκα διαφορήσας. ὃ δὲ δεσπότης τὸ νοῆμον αὐτοῦ θαυμάσας, οὕτω ποιεῖν καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπέταξεν. οἱ δ' ἐβουλεύσαντο πιεῖν
 15 μὲν τοῦ ὕδατος, μὴ μέντοι καὶ καθεῖναι κατὰ τοῦ λαιμοῦ τοὺς δακτύλους, ἀλλ' ἐπὶ τὰ πλάγια τῶν γνάθων αὐτοὺς παραφέρειν. οὐκ ἐφθασαν δὲ πιόντες, καὶ τὸ χλιαρὸν ὕδωρ ἐκείνο ναυτίαν τοῖς πεπωκόσι παραχρῆμα ἐπενεγκόν, αὐτομάτην παρέσχε τὴν ὀπίωραν ἀνα-
 20 δοθῆναι. τότε τοίνυν πρὸ ὀφθαλμῶν πεσόντος τοῦ

1 φησίν Μ Ε ὦ om. Φ μου] μοι R κατεφρ. fecit
 ex καταφρ. Α 2 2 ταμείον Ε ἐλθεῖν Φ ἔτοιμασθέντα Q
 4 δὲ Η Ε F Z K v δὲ οὐκ εἶχεν ο. Φ οὐδοποσοῦν
 Μ D οὐδοποσοῦν Η Z K J F βραδύγλ. Ε 5 μέλλον F
 σφοδρότερον scripsi: σφοδρότερον libri 7 ἀνασχέσθαι Ε (sed
 erasa l. σ.), Η Ρ ἀνέχεσθαι D (in marg. D 2 ἀνασχέσθαι), R
 9 αὐθις] εὐθύς? αὐτίκα? sed cf. Hertlein ad Xen. An.
 III 2, 11 et Jahrb. f. Phil. 95, 475. iterum Liu. 21, 18, 14
 10 ἀνέβαλε V 13 δὲ om. R, D add. D 2 τὸ] τὸν Α
 ποιεῖν corr. (ex πιεῖν?) Α 2 14 τοὺς ἄλλους Η Ε J F K Z v
 προσέταξεν V ποιεῖν K, πιεῖν in ποιεῖν mutavit Α 2
 15 καὶ om. Φ Η Ε J F K Z v καθῆναι Q R 16 γνά-
 θῶν Α 17 περιφέρειν Q D R 18 πεποιηκόσι D ο D 2
 πεπωκόσι b πεπωκόσιν ἐπ. παρ. Φ 19 ἐπενεγκόν Η Ε J
 F K Z ἐπενεγκόν R αὐτομάτων Ρ παρέσχεν τὴν R
 παρέσχεται Α (om. τὴν) 20 ὀφθαμῶν V

τε κακουργήματος τῶν οἰκετῶν καὶ τῆς συκοφαν-^{p. 10 b.}
τίας, ὁ μὲν δεσπότης ἐκέλευσεν αὐτοὺς γυμνωθέντας
μαστιλῆσθαι· οἱ δ' ἐπέγνωσαν σαφῶς κατὰ τὸν εἰ-
πόντα ὡς

ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται 5
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τοῦτο ποιῶν λανθάνει.

Τῇ δ' ἐπιούσῃ τοῦ μὲν δεσπότητος εἰς ἄστὺ ἐπανα- II
ξεύξαντος, τοῦ δ' Αἰσώπου σκάπτοντος ἢ προσετάγη,
λερεῖς τῆς Ἀρτέμιδος εἰτ' ἄλλοι τινὲς ἄνθρωποι τῆς
ὁδοῦ πλανηθέντες καὶ τῷ Αἰσώπῳ περιτυχόντες, 10
προυτρέποντο πρὸς Διὸς ξενίου τὸν ἄνδρα τὴν εἰς
ἄστὺ φέρουσαν αὐτοῖς ὑποδειξαι. ὁ δ' ὑπὸ σκιᾶν
δένδρου τοὺς ἄνδρας ἀπαγαγὼν πρότερον καὶ λιτὸν
παραθέμενος δειπνον, εἶτα καὶ ἡγησάμενος αὐτοῖς, εἰς
ἣν ἐξήτουν ὁδὸν εἰσήνεγκεν. οἱ μὲν οὖν τοῦτο μὲν 15
ἐπὶ τῇ ξενίᾳ, τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ὁδηγίᾳ διαφερόν-
τως τοῦ ἀνδρὸς ἐξαρτηθέντες, τὰς τε χεῖρας εἰς οὐρα-
νὸν ἤραν καὶ εὐχῇ τὸν εὐεργέτην ἡμέλιψαντο. Αἰσω-
πος δ' ὑποστρέψας καὶ εἰς ὕπνον καταπεσὼν ὑπὸ

1 τῆς om. M V D R H Φ J F Z K καὶ τῆς om. K, in marg.
suppl. καὶ 4 ὡς om. Φ, in M abscissum perit 5 δούλους Φ
μηχανέβεται P 6 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τοῦτο λανθάνει
ποιῶν V, M in margine (addito γρ.) (Lugd; cf. W): scripsi
ποιῶν λανθάνει non immemor eorum quae post Porsonem Din-
dorfus in praef. poet. scen. exposuit: αὐτῷ (αὐτῷ D E H F
Z K b) λέληθε τὸ κακὸν (κακῶν P) ἀρχιτεκτονῶν Q D R Φ
E H F I K Z, M in textu, v 7 μὲν om. Φ εἰ P cf. 11
ἐπανεξεύξαντος R ἀναξεύξαντος ed. Neuelet. 8 τοῦ δὲ Z,
καὶ τοῦ (om. δὲ) Φ κάμνοντος Q προσετάγη V: προσε-
τάθη ceteri (Z ex prose. corr.) 9 εἰτ' ἄλλοι τινὲς om. D
11 προυτρέποντο Q D Φ H J F K Z v: qualia in posterum
non notabo ἐς A 12 ὑποσκιᾶν E H 13 ἀπαγῶν F Z

καὶ ante λιτὸν om. a λιτὸν Q 15 ante ὁδὸν in A
add. εἰς A 2 οὕτω, in margine γρ. τοῦτο (m. pr.?) Q, ante
τοῦτο in A erasum τοῦτο 16 δὲ καὶ] δὲ om. E διαφε-
ρόντως om. Φ 18 ἤραν F τοῦ εὐεργέτην (ἦν factum ex
ειν) P εὐεργετήν R ἀμείψαντο Z

τε τοῦ συνεχοῦς πόνου καὶ καύματος, ἔδοξεν ἰδεῖν
 τὴν Τύχην ἐπιστᾶσαν αὐτῷ, καὶ λύσιν τῆς γλαΐτης
 καὶ λόγου δρόμον καὶ σοφίαν τὴν τῶν μύθων χαρι-
 ζομένην. εὐθύς οὖν δινπνισθεῖς φησι· „βαβαί, πῶς
 5 ἠδέως κεκοίμημαι· ἀλλὰ καὶ καλὸν ὄνειρον ἰδεῖν
 ἔδοξα. καὶ ἰδού, ἀκωλύτως λαλῶ· βουῖς, ὄνος, δί-
 κελλα. νῆ τοὺς θεοὺς, συνῆκα πόθεν μοι τάγαθόν
 προσεγένετο τοῦτο· εὐσεβήσας γὰρ εἰς τοὺς ξένους,
 ἀντιλαμβανομένου τοῦ κρείττονος ἔτυχον. ἄρ' οὖν
 10 τὸ εὖ ποιεῖν ἀγαθῶν ἔστι πλήρες ἐλπίδων.“

III Οὕτω μὲν οὖν Αἰσωπος ὑπερησθεὶς τῷ πράγματι,
 πάλιν ἤρξατο σκάπτειν. τοῦ δ' ἐφεστηκότος τῷ ἀργῷ
 — Ζηναῖς ἦν αὐτῷ τοῦνομα — πρὸς τοὺς ἐργαζομένους
 ἐλθόντος καὶ τούτων ἕνα, ἐπειδὴ μικρὸν ἐσφάλη τοῦ
 15 ἔργου, τῇ ῥάβδῳ πατάξαντος, Αἰσωπος παραχρημα
 p. 12 b. ἀνέκραγεν· „ἄνθρωπε, τοῦ χάριν τὸν μηδὲν ἠδικοῦντα
 οὕτως αἰκίζῃ καὶ πᾶσιν εἰκὴ πληγὰς ἐμπορεῖς δι' ἡμέ-
 ρας; πάντως ἀναγγελῶ ταῦτα τῷ κεκτημένῳ.“ Ζηναῖς
 δὲ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου ἀκούσας, ἐξεπλάγη τε οὐ μέ-
 20 σως, καὶ πρὸς ἑαυτὸν εἶπεν· „Αἰσωπος λαλεῖν ἀρξά-

1 συνεχοῦσῶν P 2 τύχειν P ἐπιστῶσαν Q, α add.
 Q 2 λύσιν] ἐκλυσιν *deleto qui in ὕ erat accentu* Z κλύσιν
 l. κ *deleta puncto* J 3 χαριζομένων P 4 εὐθείς P

5 εἰδέως κεκοίμησαι P εἰδεῖν P Z 6 ἀκωλύτως R m. pr.
 δίκελα Φ (A ex corr.) 7 τὸ ἀγαθόν P 9 ἀντιλα-
 βομένου *ed. Basil. 1547* τοῦ] μου τοῦ Q τοῦ κρείττο-

νος] i. e. dei. κρείττονος F, τ F 2 ἄρ' M V D R F J Z K v
 10 ἀγαθὸν Φ ἀγαθῶν in *rasura* m. pr. Q ἐπιπλήρης H

12 ἤρξατο σκάπτειν om. A, *supplet* A 2 13 ξηρὰς P
pletumque ἦν om. Φ 14 τούτων V Q 15 τῇ ῥάβδῳ
 om. Φ 16 τὸν om. A 1, *add.* A 2 17 οὕτω R ἐμπορεῖς P
 καὶ πᾶσι (*vel* εἰκὴ δὲ) πληγὰς ἐμπορεῖς δι' ἡμέρας *verus*
fuert 18 πάντως] πάντα A 19 Αἰσώπου P *ut saepe* ἀκού-
 σας τοῦ Αἰσώπου E τὲ M Q D A R E H J F K Z *ut saepe*

μενος οὐδὲν ἔμοι ὄφελος ἔσται. φθάσας τοίνυν αὐτοῦ
κατηγορήσω αὐτὸς ἐπὶ τοῦ δεσπότου, πρὶν αὐτὸς
τοῦτ' αὐτὸ δράσῃ, καὶ με ὁ δεσπότης τῆς ἐπιτροπῆς
παραλύσῃ. "ταῦτ' εἰπὼν εὐθὺ τῆς πόλεως πρὸς τὸν
δεσπότην ἤλαυνε. καὶ δὴ σὺν θορούβῳ προσελθὼν,⁵
,,χαῖρε" φησί, ,,δέσποτα". ὁ δὲ ,,τί θεορουβημένος πά-
ρει;" φησί· καὶ ὁ Ζηναῖς ,,χρημᾶ τι τερατῶδες ἐν τῷ
ἀγρῷ συνέβη". καὶ ὁ δεσπότης ,,ἦ πού τι δένδρον παρὰ
καιρὸν [καρπὸν] ἤνεγκεν; ἢ τῶν κτηνῶν τι παρὰ φύσιν
ἐγέννησεν"; καὶ ὅς' ,,οὐχ οὕτως, ἀλλ' Αἰσωπος ἄναν-¹⁰
δος τὸ πρότερον ἂν νυκτὶ λαλεῖν ἤρξατο." καὶ ὁ δεσπό-
της ,,οὕτω σοι μηδὲν τῶν ἀγαθῶν γένοιτο, τοῦτο νομί-
ζοντι τέρας εἶναι." ὁ δὲ ,,καὶ μάλα" φησὶν ,,ἂ μὲν γὰρ
εἰς ἐμὲ περιύβρισεν, ἐκῶν παρήμι, δέσποτα· εἰς δὲ
σὲ καὶ θεοὺς οὐ φορητὰ βλασφημεῖ." ἐπὶ τούτοις ὀργῇ¹⁵
ληφθεὶς ὁ δεσπότης τῷ Ζηναῖ φησιν ,,ἰδοὺ σοι παρα-
δέδοται Αἰσωπος· ἀπόδου, δώρησαι, ὃ βούλει ἐπ'
αὐτῷ ποιήσον." τοῦ δὲ Ζηναῖ ἐπ' αὐτῷ γενόμενον παρα-

1 ἔμοι scripsi: ἔμὸν libri, nisi quod P m. pr. habet ἐμήν,
mutatum in ἔμὸν manu altera φθάσω Q D Φ R αὐτοῦ αὐτὸς
F J K Z v 2 κατηγορήσας M V Q D Φ R E H πρὶν ἂν?
αὐτὸς] prius αὐτοῦ F J K Z v 3 τοῦτο Φ δράσει Φ E H
καὶ με] κέμε P 4 παραλύσει D Φ E H F J K, Z (sed
mutavit in η Z 2) a ταῦτα R P ταῦθ' A εἰπὼν Q
εὐθὺς R A 2 (εὐθὺ A 1) τῆς om. D 5 ἤλαυνεν Φ
6 δεσπότη D, A primo τίτε θεορουβημένος ed. Neuel.
7 ζημαῖς A ἀγρῷ] ἀγρῷ φησί Φ 8 ἦπον τὰ δένδρα Q
R Φ (ἦπον ταδ. P), D (sed mut. in τι δένδρον D 2) ἦπον τί
E H 9 καρπὸν om. V Q ἢ τι τῶν κτηνῶν D κτηνῶν Q,
η add. Q 2 10 ἐγέννησε Q R F J K Z v οὐχ' M Q D
καιὸς ὁ χούτος P τὸ πρ. ἂν. ἂν V τοπρ. a 11 ἄναν-
δος P, postea corr. ἄναυδος νῦν D λαβεῖν a λαλῆν P
14 ἐμὲ] ἡμᾶς R εἰς δὲ θεοὺς καὶ σὲ R 16 φησί, Φ
ἰδοὺ E H παραδίδεται R 17 βούλει ἕπ' D 18 ἐπ'
αὐτοῦ γενόμε. Q αὐτῷ om. F γενομένου E

λαβόντος τὸν Αἰσωπον καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ δεσπο-
τείαν αὐτῷ ἀναγγείλαντος, ἐκείνος „ὄ τι δήποτε βου-
λομένῳ σοὶ ἔστι“ φησὶν „ἔργασαι“.

- IV Κατὰ δὲ δὴ τινα τύχην ἀνδρὸς τίνος κτήνη ξη-
5 τοῦντος πρίασθαι καὶ διὰ ταῦτα τὸν ἀγρὸν διών-
τος ἐκείνον καὶ τὸν Ζηνᾶν ἐρομένον, ἐκείνος „θρέμμα
μὲν οὐκ ἔστι μοι“ φησὶν „ἀποδόσθαι, σωμάτιον δὲ
ἄρρεν· ὅπερ εἰ θέλεις ἀνήσασθαι, πάρεστί“· τοῦ δ'
p. 14 b. ἐμποροῦ φησαντος ὑποδειχθῆναι αὐτῷ τὸ σωμάτιον,
10 καὶ τοῦ Ζηνᾶ τὸν Αἰσωπον μεταπεμφαμένου, ὁ
ἐμπορος ἰδὼν αὐτὸν καὶ ἀνακαγχάσας, „πόθεν
σοι“ φησὶ πρὸς τὸν Ζηνᾶν „ἦδε ἡ χύτρα; πότερον
στέλεχος ἔστι δένδρου ἢ ἀνθρώπος; οὗτος εἰ μὴ
φωνὴν εἶχεν, οὐδὲν ἂν ἔδει μὴ οὐχὶ δοκεῖν ἀσκο-
15 κήλη. ἵνα τί μοι τὴν πορείαν διέκοψας τουτουὶ τοῦ
καθάρατος ἔνεκα;“ ταῦτ' εἰπὼν ἀπήει τὴν ἑαυτοῦ.
ὁ δ' Αἰσωπος μεταδιώξας αὐτόν, „μείνον“ φησὶν.
ὁ δὲ μεταστραφείς, „ἄπιθι“ φησὶν „ἀπ' ἐμοῦ, ὄ-
παρώτατε κύον“· καὶ ὁ Αἰσωπος „εἰπέ μοι, τίνος
20 ἔνεκεν δεῦρο ἐλήλυθας“; καὶ ὁ ἐμπορος „κάθαρα,

19 καὶ *abscissum periit in M* 2 ἀναγγελαντος P
ἐκείνος *priore loco praetermissum pro u. ἔστι substituit Q*
4 δέ (δὲ R) τινα (*omissa p. δὴ*) R K τίνος *om. R*
5 διαταῦτα M R D E *ut saepe* a u. ἐκείνος *incipit cod.*
Lugd. Vulcan. 93 (U) f. 116 7 φησὶν V φησὶν F
8 εἰδ.] ἐθέλεις D, *corr. D 2* πάρεστιν M δὲ F U Z K v
9 ἀποδειχθῆναι R αὐτὸ D, *corr. αὐτῷ D 2* 11 ἀνα-
καγχάσας M ἀνακαγχάσας R 12 πότε R 13 στέλεχος P
ἔστι erasa l. v Q 14 φωνεῖν P οὐχὶ] οὐ D
15 ἵνατί E J Q ἵνατί H *ut saepe* πορείαν V τουτουὶ
corr. ex τουτον Q m. pr. 16 ἔνεκα V: ἔνεκεν *ceteri* ταῦτα U
ἀπέη E ἑαυτοῦ] ἑαυτοῦ ὁδὸν K U Z F J v 17 δὲ U
18 ὅδε, Z ὁ δ'.. M *fenestrâ una uel duae litterae uidentur*
periisse φησι A ὄπαρώτατον κύον (κύον *m. pr. in ras.*)
A κύων *libri praeter A* 19 εἰπέ μοι *post τίνος ἔνεκεν U*
20 ἔνεκα E, ..εν ex ..a *fecit Q m. pr.*

ἵνα τι χρηστὸν πρίωμαι· σοῦ δὲ ὄντος ἀχρήστου καὶ
 σαπροῦ οὐ χροῖξω¹. καὶ ὁ Αἰσωπος· „ᾠνησαί με, καὶ
 εἰ τίς ἐστι πίστις, πολλὰ σε ἀφελῆσαι οἶός τ' εἰμί²“.
 καὶ ὅς· „τί δ' ἂν σοῦ ὀναίμην, στρυγγήματος ὄντος
 αὐτόχρομα³“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „οὐ πάρεστί σοι παιδία⁴
 οἴκοι ἀτακτοῦντα καὶ κλαίοντα; τούτοις ἐπίστησόν
 με παιδαγωγόν, καὶ πάντως αὐτοῖς ἀντὶ μορμοῦς
 ἔσομαι.“ γελᾶσας οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ ἔμπορός φησι
 τῷ Ζηρᾷ· „πόσου τὸ κακὸν τόδε πωλεῖς ἀγγεῖον⁵“;
 ὃ δὲ „τριῶν“ φησὶν „ὀβολῶν“. ὁ δ' ἔμπορος αὐτίκα⁶
 τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς κατεβάλετο, λέγων „οὐδὲν κατε-
 θέμην, καὶ οὐδὲν ἐπριάμην“. ὀδευσάντων τοιγαροῦν
 καὶ ἀφικομένων αὐτῶν οἴκαδε, παιδάρια δύο ὑπὸ
 μητρὶ ἔτι τελοῦντα, τὸν Αἰσωπον ἰδόντα καὶ συγχυ-
 θέντα ἀνέκραξε. καὶ ὁ Αἰσωπος εὐθύς τῷ ἐμπόρῳ⁷
 φησὶν· „ἔχεις μου τῆς ἐπαγγελίας ἀπόδειξιν⁸“. ὃ δὲ
 γελᾶσας, „εἰσελθῶν“ φησὶν „ἐνδοτέρω, ἄσπασαι τοὺς
 συνδούλους σου“. τὸν δὲ εἰσελθόντα καὶ ἄσπασά-
 μενον ἰδόντες ἐκεῖνοι, „τί ποτε ἄρα κακὸν τῷ ἡμῶν
 δεσπότῃ“ φασὶ „συμβέβηκεν, ὅτι σωματίον αἰσχρὸν⁹

1 ὄντος ἀχρ. V: ὄντος post σαπροῦ conlocant ceteri
 2 ᾠνησέ με V D ᾠνησαί μαι P 3 πολλάσαι P οἶός τέ U
 4 σοῦ om. Z v; σου M V Q Φ R E H U J a, ed. Neuel.
 ὀναίμην V στηγγήματος P U συστήματος E 5 αὐτό-
 χρομα A q add. A 2: qualia plerumque praetermitto 6 κλέ-
 οντα U 7 πάντας U αὐτεῖς P ἀντιμορμοῦς F H
 8 τούτοις] τούτω F J K b τούτω U (Z?) 9 τόδε] τὸ
 δὲ R τούτω E H J F U Z v πολεῖς. Z 10 δὲ E H U Z b
 11 κατεβάλλετο E H J F Z U v 14 ἔτι conlocant ante
 ὑπὸ μ. F J K U Z v ἔσωπον E 15 ἀνέκραξε R ἔσω-
 πος E 16 φησὶ Φ E H μοι P τῆς in A add. A 2
 ἐπαγγελίας A ἐμπαγγ. P τὴν ἀπόδειξιν?] ; Q
 17 γελᾶσας in lacuna fere totum perit in M ἐνδοτέρω om.
 E H F J K Z U v 18 σου om. D ^{σε}
 19 ἄρα H ἄρα E sed ἄ mut. in ἄ ἡμῶν] ἐμῶ R 20 δε-
 σπότην P φασὶν Q φησὶ E H συνέβη Φ

p. 16 b. οὕτως ἐπρίατο; ἀλλ' ὡς ἔοικεν, ἀντὶ βασκανίου τοῦτο τῆς οἰκίας ὠνήσατο“.

V Μετὰ δ' οὐ πολὺ καὶ ὁ ἔμπορος εἰσελθὼν, τὰ πρὸς ὁδὸν εὐτρεπισθῆναι τοῖς δούλοις ἐπέσκηψε·
 5 μέλλειν γὰρ τὴν ἐπιούσαν εἰς Ἀσίαν πορεύεσθαι. οἱ μὲν οὖν αὐτίκα τὰ σκευὴ διεμερίζοντο. ὁ δ' Αἰσωπος ἔδειτο τοῦ κομποτάτου τῶν φορτίων αὐτῷ παραχωρεῖν, ἅτε δὴ νεωνήτω καὶ μήπω πρὸς τὰς τοιαύτας ὑπουργίας γεγυμνασμένῳ. τῶν δέ, καὶ εἰ μηδὲν
 10 ἄραι βούλεται, συγγνώμην παρεχομένων, ἐκεῖνος οὐ δεῖν ἔλεγε πάντων κοπιώντων αὐτὸν μόνον ἀσυντελῆ τυγχάνειν. τῶν δὲ ὅπερ ἂν ἄραι βούληται ἐπι-
 15 τρεπόντων, δεῦρο κἀκεῖσε περιβλεψάμενος, καὶ σκευὴ ἀθρήσας διάφορα, σάκκους καὶ στρώματα καὶ γυργάδους, ἓνα γύργαθον ἄρτων πεπληρωμένον, ὃν καὶ δύο βαστάζειν ἔμελλον, αὐτῷ ἐπιτεθῆναι κελύει.

1 ἀντιβασκανίου H 2 in ὠνήσατο desinit U 3 εἰσελθὼν] *abscissum perit in M. εἰ A 2 in rasura; etiam a m. pr. scriptum uidetur fuisse εἰ* 4 ὁδῶν P ἐντέπ. A ρ A 2
 5 μέλλει A; μέλλων *eraso quod in sequebatur u. γὰρ Q ἐπιούσαν A* 6 διμερίζοντο Z διάμερίζοντο P ἄλδειτο H
 7 τοῦ] τὸ *erasa l. ὁ Q κομποτάτου R κομποτέρ ρ A κοποτέ-
 τάτου*
 ρου P κοφοτέρου E κοφουτάτου H κοφοτάτου Q παρα-
 9 σκεῖν Q 9 ὑπηρεσίας Q καὶ *supra uersum Z* μηδὲν H, *eraso accentu η E* 10 ἄραι V ἄρα P ἄρα JFZK βούλοιτε P
 βούληται E H J F K Z b ἐκεῖνος] αὐτός V. *post ἐκεῖνος*
erasa p. δὲ, A 11 οὐ δεῖν] οὐδὲν Q Φ ἔλεγεν Q
 κοπιόντων V Q R E H; o *corr. in ω K Z κοπιώντων J*
 12 ὅπερ ἂν ἄραι βούλοισαι Q ὅπερ ἂν ἄραι βούλοισαι A ὅπερ
 ἂν ἄραι (m. pr.) βούλοι, τὸ P ὅπερ ἄρα βούλεται V ἐπι-
 13 τρεπόντων A 13 κἀκεῖσε H *ut saepe* καὶ σκευὴ in D *add. manus rec.* 14 ἀθρήσας *ut conieceram M Q: ἀθροίσας libri ceteri.* περιβλεψάμενος W στρώματα R 15 ἄρτων P ὃν καὶ *scripsi: ἓν ἢ V ὃν ceteri* 16 αὐτῷ M V Q D R Φ b ἐπιτεθῆναι H E J F K Z v ἐπιθεῖναι R

οὐ δὲ γελάσαντες καὶ μηδὲν εἶναι μωρότερον τοῦ
 χυδαίου τούτου καθάρματος φάμενοι, ὃς μικρῶ μὲν
 ἔμπροσθεν τὸ κουφότατον ἄραι τῶν φορτίων ἐδεῖτο,
 νῦν δὲ τὸ πάντων βαρύτερατον εἴλετο· χρῆναι μέντοι
 τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ πληρῶσαι· ὑπολαβόντες τὸν
 γύργαθον ἐπιτιθέασι τῷ Αἰσωπῷ. ὃ δὲ κατὰ τῶν
 ὄμων τὸ φορτίον ἐπηχθισμένος, δεῦρο ἀκείεισε διε-
 κλονεῖτο. τὸν δὲ ἰδὼν ὁ ἔμπορος ἀπεθαύμασε καὶ
 φησιν· „Αἰσωπος εἰς τὸ πονεῖν πρόθυμος ὢν ἤδη
 τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν ἐξέτισε· κτήνους γὰρ φόρτον 10
 ἤρατο“. ἐπεὶ δὲ ὥρας οὔσης ἀρίστου κατέλυσαν,
 Αἰσωπος κελυσθεὶς ἀρτοδοτῆσαι, ἤμιδεα τὸν γύρ-
 γαθον πολλῶν φαγόντων ἐποίησεν. ὄθεν καὶ μετὰ
 τὸ ἀριστον κουφοτέρου τοῦ φορτίου γεγονότος, προ-
 θυμότερον ὦδενε. καὶ δὴ καὶ ἐσπέρας οὐ κατήχηθη- 15
 σαν πάλιν ἀρτοδοτῆσας, τῇ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ κενὸν
 παντάπασιν ἐπὶ τῶν ὄμων ἀνέχων τὸν γύργαθον,
 πρῶτος ἀπάντων ἦει, ὡς καὶ τοῖς συνδούλοις, προ- p. 18 b.
 τρέχοντα τοῦτον ὀρῶσιν, ἀμφίβολα γίνεσθαι, πότερον
 ὁ σαπρὸς ἐστὶν Αἰσωπος ἢ τις ἕτερος· καὶ κατα- 20

1 μὴδὲν H, in E η *eraso accentu* 2 μικρὸν V
 3 κουφότερον Q ἄραι V E H ἐδεῖτο ante ἄραι
conlocant J F Z K v αἰδεῖτο V 4 νῦνδε H τὸ π.] τῶν
 π. A βαρύτερον Q 5 πληροῦσθαι? ἐπιλαβόντες Φ
 6 γύργαθον D: *supra quoque aliquotiens erasa l. v* ἐπὶ
 τῇ θείσει P ὄσαι P 7 ἐπηχθισμένος P ἀπηχθισμένος
fecit ex ἐπ. D m. pr. ἀπηχθισμένος F J K Z v 7 ἀπεθαύ-
 μασεν F J Z K v 9 φησὶ E 10 ἐξέτισε Z l. η *facta ex i*
 φορτίον Q 11 δὲ corr. ex δὴ D m. pr. ἀρίστου om. R
 κατέλυσαν om. Φ 12 ἤμῃ δὲ α τογ. P 14 κουφ. γεγ.
 τοῦ φορτίου Q τοῦ om. A, *bis exhibet* H προθυμότερον
 R, b 1547 προθυμότερος D, v *add.* D 2; A o *ex corr.* -
 15 ὦδενε R H E *ut saepe* καὶ δὴ καὶ] καὶ δὴ (δλ P) Φ
 ἐσπ. P οὐ] οὗς P 18 ἦει] εἴη M V; εἴη *mutavit in*
 ἦει D m. pr. 19 τοῦτον om. A ἀμφίβολον Φ πρότερον P
 20 ὁ σαπρὸς] πρὸς K, *in marg.* ὁ σα ἐστὶν] οὗτος

μαθοῦσιν ἐκείνον εἶναι, θαυμάζειν ὅπως τὸ μεμελα-
 νωμένον ἀνθρώπιον νουνεχέστερα πάντων ἐπραξε,
 τοὺς φραδίως δαπανωμένους ἄρτους ἀράμενον, ἐκεί-
 νων τὰ στρώματα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σκευῶν ἐπιφορ-
 5 τισαμένων, ἃ μὴ φύσιν ἔλαχεν οὕτωςι δαπανᾶσθαι.
 ὁ μὲν οὖν ἔμπορος ἐπὶ τῇ Ἐφέσῳ γενόμενος, τὰ μὲν
 ἄλλα τῶν ἀνδραπόδων σὺν κέρδει ἀπέδoto, ὑπελεί-
 φθη δ' αὐτῷ τρία, γραμματικός, ψάλτης καὶ ὁ Αἰσω-
 πος. τῶν δέ τις αὐτῷ συνήθων συμβουλεύσας εἰς
 10 Σάμον ἀπάραι, ὡς ἐκεῖ δὴ σὺν μείζονι κέρδει ἀπε-
 VIπολήσονται τὰ σώματα, πείθει. καὶ ὁ ἔμπορος ἐπιβὰς
 τῆς Σάμου, τὸν μὲν γραμματικὸν σὺν τῷ ψάλτη
 καινὰς στολὰς ἀμφιέσας, ἴστησιν ἄμφω ἐπὶ τοῦ πρα-
 τηρίου. τὸν δ' Αἰσωπον ἐπεὶ μηδαμόθεν εἶχε κοσμη-
 15 σαι, ὅλος γὰρ ἦν ἀμάρτημα, ἐσθῆτα σάκκου τούτῳ
 περικαθάψας, μέσον ἀμφοῖν ἔστησεν, ὡς καὶ τοὺς
 ὀρώντας ἐξίστασθαι λέγοντας, „πόθεν τοῦτο τὸ βδέ-
 λνυμα, τὸ καὶ τοὺς ἄλλους ἀφανίζον;“ Αἰσωπος δὲ
 καίπερ ὑπὸ πολλῶν σκωπτόμενος, ἴστατο μέντοι
 20 τολμηρὰ πρὸς αὐτοὺς ἀτενίζων. Ξάνθος δὲ ὁ φιλό-

ἔστιν E ἢ τις] ἢ τίς Q εἴ τις Φ ἦ τις H. τις om. b 1547
 1 ἐκείνον om. R τὸ om. A μεμελανομένον P Z, in Q ω
 ex corr. pro ο; μελανωμένον, in marg. με K 2 ἀνθρώπιον]
 on in P add. m. alia in rasura: primo uidetur scripta fuisse
 forma barbarā ἀνθρώπιν νουνεχέστερον R 3 δαπανο-
 μένους P Z ἄρτους om. R 4 τὰ στρ.] τὰ in A add. A 2
 στρώματα Q sed ω ex corr., στρώματα altera l. μ deleta R
 πεφορτισαμένων a 6 μὲν omisso accentu Z saepe
 7 ὑπελήφθη P, Q (sed supra scr. ει Q 2) 8 ὁ supra uer-
 sum A 1 9 αὐτῶ] αὐτῶν V P 10 ἀπάραι A E H δὴ
 corr. ex δὲ D m. pr. ἀπεμπωλήσονται V R Z b ἀπεμπολή-
 σαντι Φ 11 σώματα V σώματα E 12 ψ in A ezarant
 A 2 13 ἀμφιέσας E ἴστησαν Z 14 post εἶχε erasa l. v
 15 ὅλος P, ὅλος corr. ex ὅλος V Q m. pr. 16 περικα-
 λύψας D ἔστησεν H 19 ὑπὸ ex ἐπὶ in D m. alia fecit
 ἴσαντο P ἴστατο E μέντοι bis R 20 τολμηρῶς A
 Q D R τολμηρὸς P

σοφος, εἰς τῶν ἐνοικούντων ἂν τηνικαῦτα τῇ Σάμῳ, προελθὼν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν καὶ θεασάμενος τοὺς μὲν δύο παῖδας σὺν εὐπρεπεῖα παρισταμένους, μέσον δὲ τούτων τὸν Αἰσωπον, ἠγάσато τὴν τοῦ ἐμπόρου ἐπίνοιαν, ὅπως τὸν αἰσχρὸν ἐν τῷ μεταξὺ τέταχεν, 5 ὡς τῇ παραθέσει τοῦ δυσειδοῦς καλλίους ἑαυτῶν τοὺς νεανίσκους φανῆναι. ἐγγυτέρω δ' ἐπιστάς, ἐπίθετο τὸν ψάλτην, πόθεν ἂν εἴη. καὶ ὅς· „Καπαδόκης“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τί οὖν οἶδας ποιεῖν“; ὁ δὲ „πάντα“. καὶ ἐπὶ τούτοις Αἰσωπος ἐξεγέλασε. τῶν ¹⁰ δὲ σχολαστικῶν, οὐ τῷ Ξάνθῳ συνησαν, ὡς εἶδον ^{p. 20 b.} αὐτὸν γελάσαντα καὶ παραφήναντα τοὺς ὀδόντας ἐξαίφνης, καὶ τι τέρας ὄρᾶν δοξάντων, καὶ τοῦ μὲν „ἦ που κήλη ἐστὶν ὀδόντας ἔχουσα“ λέγοντος, τοῦ δὲ „τί ποτε ἄρα ἰδὼν ἐγέλασε;“ τοῦ δὲ ὡς „οὐκ ἐγέ- 15 λασεν, ἀλλ' ἐρρίγωσεν“, πάντων δὲ βουλομένων γινῶναι τίς ποτε ἦν ὁ γέλως, εἰς τις αὐτῶν προσελθὼν τῷ Αἰσώπῳ φησὶν· „ὄτου χάριν ἐγέλασας“; καὶ ὅς· „ἀποχώρει, θαλάττιον πρόβατον“. τοῦ δὲ ἀμηχανήσαντος τοῖς ὄλοις ἐπὶ τῷ λόγῳ, καὶ τοῦ εὐθέος ²⁰

1 ἐνοικούντων V τηνικαῦτους P 2 προελθὼν AK
προέξειλθὼν P 3 εὐπρεπεῖα V 4 ἠγάσато V ἠγάσато P
ἠγάσато A quod in ἠγγήσато mutavit A 2 5 τέταχεν corr.
ex τέταχεν Q m. pr. 7 νεανίσκους V: νεανίας ceteri

7 ἐγγυτέρω v ἐγγιτέρω Z ἐγγιτέρω K δὲ Z 8 τὸν ψάλτην ^{ον}
(οὐ et ου m. rec.) D τοῦ ψάλτου FK Z v καπαδόκης Q;
ο in A add. m. rec. 9 εἶδας ποιῆν P 10 ἐξεγέλασεν Φ
11 Ξάνθῳ V 12 αὐτὸν in A add. A 2 ὀδόντας R
P H ut saepe; in Q ὁ. mutatum in ὁ. 13 καὶ τοῦ μὲν in A
bis scriptum semel erasum est 15 ποτ' Q ἄρα H, E (ex
corr.) ἐγέλασεν M δὲ ὡς V R: δ' ὡς ceteri 16 ἐρρί-
γωσεν V ἐρρίγωσεν D q add. D 2 ἐρρίγωσε Q (sed deleta l. v),
R Q Z v ἐρρίγωσε A P (deleta l. v), E H 17 προελθὼν V
18 cf. Syntipam p. 188, 12 19 θαλάττιον πρόβ. in margine
supplevit Z mpr. 20 κακτοῦ a κακτροῦ b κακ τούτου E
20 εὐθέος M: εὐθέως D supra scr. ο, εὐθέως ceteri

ἀναχωρήσαντος, ὁ Ξάνθος τῷ ἐμπόρῳ φησί· „πόσον
 τιμήματος ὁ ψάλτης“; τοῦ δέ „χιλίων ὀβολῶν“
 ἀποκριναμένου, πρὸς τὸν ἕτερον ἦλθεν, ὑπερβάλλον
 ἀκούσας τὸ τίμημα. καὶ μέντοι καὶ τοῦτον ἐρομένου
 5 τοῦ φιλοσόφου, πόθεν ἂν εἴη, καὶ ἀκούσαντος ὅτι
 Λυδός, καὶ ἐπανερομένου „τί οὖν οἶδας ποιεῖν“;
 κἀκείνου φαιμένου „πάντα“, πάλιν ἐγέλασεν Αἰσω-
 πος. τῶν σχολαστικῶν δέ τινός διαπορουμένου „τί
 δὴ ποτε οὗτος πρὸς πάντα γελᾷ“; ἕτερος πρὸς αὐτὸν
 10 εἶπεν· „εἰ βούλει καὶ σὺ θαλάσσιος τράγος ἀκοῦσαι,
 ἐρώτησον“. ὁ δὲ Ξάνθος καὶ αὐτίς ἤρετο τὸν ἐμ-
 πορον· „πόσον τιμήματος ὁ γραμματικός“; κἀκείνου
 „τρισηχίλων ὀβολῶν“ ἀποκριναμένου, δυσφόρος ὁ
 φιλόσοφος ἤνεγκε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ τιμήματος καὶ
 15 στραφεὶς ἀπήει. τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐρομένων, εἰ
 μὴ ἤρесе αὐτῷ τὰ σωματία, „ναί“, φησὶν „ἀλλὰ
 δόγμα κεῖται, μὴ ἀνδράποδον ἀνεῖσθαι τῶν πολυτί-
 μων“. ἐνός δὲ τούτων φαιμένου „ἀλλ’ εἰ τοῦθ’
 οὕτως ἔχει, τὸν γοῦν αἰσχρὸν τοῦτον οὐδεὶς νόμος
 20 ἐμποδῶν ἴσταται μὴ ἀνήσασθαι τὴν αὐτὴν γὰρ καὶ

1 πόσον corr. ex πόσον P 3 ἀποκρινομένου A
 4 ἀκούσας] ἀνηδιᾶσας? cf. W τούτων P ἐρωμένου EH
 5 ἀκούσαντος] ἀκούσας Φ 6 λιδός Z ἐπανερωμέ-
 νου H εἶδας Eb 7 ἐγέλασε A, ν add. A 2; αἰσωπος
 ἐγέλασε R 8 διαπορουμένου (l. ν finale substituit m. pr. in
 locum erasi αν) Q, ἀπορουμένου EHKZ ν, ἐπανερομένου Φ
 9 πρὸς πάντα scripsi et sic Q: πρὸς πάντας VMDΦE
 HKZ ν πάντας (om. praepositione) R 10 θαλάττιος QD
 EHKZ ν 11 ἐμπορον] αἰσωπον V 12 ὁ ante γρ. om. P
 γραμματικός A. καὶ ἐκείνου Z 13 ὄβ. corr. ex ὄκ. P
 ἀποκριναμένου P δυσφόρος P δυσφόρος Z ἐδυσφόρη-
 ὀ φ. καὶ τὴν ὑ. οὐκ ἤνεγκε τοῦ τιμ. Q 15 ἀπέη E
 ἐρωμένων H ἐρωμένου P 16 ἤρесе A ν add. A 2 17 ἀν-
 δράποδον corr. ex ἀνδραπόδων R m. pr. τῶν in D add. D 2
 πολιτῶν in R ante πολιτίμων statim deletum 18 εἶδ’
 οὕτως Φ, D (ταῦ add. D 2), εἰ ταῦθ’ οὕτως D 2, KZ ν
 19 ἔχει, erasa l. ν Q 20 καὶ οὗτος] καὶ om. V

οὗτος λειτουργίαν εἰσοίσει· καὶ ἡμεῖς τὸ τίμημα
 τούτου καταθησόμεθα“, Ἐάνθος ἔφη· „ἀλλὰ γελοῖον p. 22 b.
 ἂν εἴη ὑμᾶς μὲν ἐκτίσαι τὸ τίμημα, ἐμὲ δὲ τὸν δοῦ-
 λον ἀνήσασθαι· ἄλλως τε καὶ τὸ γύναιόν μου καθά-
 ρειον ὄν, οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο ὑπ’ αἰσχροῦ σώματιος ὁ
 ὑπηρετεῖσθαι“. τῶν δὲ σχολαστικῶν αὐτῆς εἰπόντων
 „ἀλλ’ ἔγγυς ἢ γνώμη, καθηγητά, τοῦ μὴ πείθεσθαι
 γυναικί“, ὁ φιλόσοφος εἶπε· „λάβωμεν πρότερον
 πείρα εἰ οἶδέ τι, μὴ ποτε καὶ τὸ τίμημα μάτην ἀπό-
 ληται“. προσελθὼν γοῦν τῷ Αἰσώπῳ „χαῖρε“ φησί. 10
 καὶ ὅς· „μὴ γὰρ ἐλυπούμην“, καὶ ὁ Ἐάνθος· „ἀσπά-
 ξομαί σε“. κάκεινος· „κἀγὼ σε“. καὶ ὁ Ἐάνθος
 ἔμα τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τῷ παραλόγῳ καὶ ἐτοιμῷ τῆς
 ἀποκρισεως ἐκπλαγείς, ἤρετο· „ποταπὸς εἶ“, ὁ δὲ
 „μέλας“ φησί. καὶ ὁ Ἐάνθος· „οὐ τοῦτ’ ὀφείλω, ἀλλὰ 15
 πόθεν γεγέννησαι“, καὶ ὅς· „ἐκ τῆς γαστροῦ τῆς
 μητροῦ μου“. καὶ ὁ Ἐάνθος· „οὐ τοῦτο λέγω, ἀλλ’
 ἐν ποίῳ τόπῳ γεγέννησαι“, κάκεινος· „οὐκ ἀνήγγειλέ
 μοι ἢ μήτηρ μου, πότερον ἐν ἀνώγειῳ ἢ κατωγειῳ“.

2 τοῦτο A τούτο P ὁ ξάνθος v 3 ἂν εἴη] μὲν ἂν
 εἴη Q μὲν om. E H F K Z v ἐκτίσαι M V Q D Φ R E H v
 4 μου] μὲν Q καθάριον D F K Z v, in Q εἰ m. pr.
 sed ut videtur corr. ex i 5 ἂν om. Z σώματος Φ
 7 καθηγητά, τὸν scripsi: καθηγητά τὸ Q D R, cf. W. κα...
 τὰ τὸ cum spatia trium litterarum M κατὰ τὸ V E H F K Z v
 τοῦ solum Φ πείθεσθαι Z 8 γυναικίος R εἶπε V
 sed εἰ videtur corr. ex εν, εἶπεν M λάβωμεν P E H
 πρώτον M 9 πείρα om. Φ ἀπόλληται Φ ἀπόλυται V D
 ἀπόλειται E 10 οὐν K φησί E 11 ἀσπάζομαι Z
 12 κακ. καγὼ σε D, κ. κἀγὼ σε Q 13 τῆς ἀποκρισεως
 om. R 15 φησὶν E ὁ ξ., φησὶν, οὐ τ. φ. R 16 γεγέ-
 νησαι D Φ E H F K Z v ..v. R καὶ ὁ ξ. — μου (17) om. Z
 17 καὶ ὅς] καὶ ὁ P, κάκεινος V τούτω Z 18 γε-
 γέννησαι Q D K F v, in R prius v add. m. pr. ἀνήγγειλέν P
 19 μου om. M Q D R H, E (sed in hoc libro erasum est)
 πρότερον P ἐν om. R E ἀνώγειῳ ἢ κατωγειῳ M V
 Q R P E H ἀνωγαίῳ, ἢ κατωγαίῳ D

καὶ ὁ φιλόσοφος· „τί δὲ πράττειν ἐπίστασαι“; κἀκεί-
 νος· „οὐδέν“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τίνα τρόπον“; ὁ δέ-
 „ἐπειδήπερ οὗτοι πάντα ἐπίστασθαι ἐπηγγέλιοντο,
 ἐμοὶ δὲ κατέλιπον οὐδὲ ἔν“. καὶ ἐπὶ τούτοις οἱ σχο-
 5 λαστικοὶ ὑπερφυῶς ἀγάμενοι, „νῆ τὴν θεῖαν πρό-
 νοιαν“, ἔφασαν, „πάνυ καλῶς ἀπεκρίνατο· οὐδὲ γὰρ
 εἰς ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ἅπαντα εἰδείη. διὰ γὰρ
 ταῦτα δηλαδὴ καὶ ἔγελα“. αὐτίς οὖν ὁ Ξάνθος φησί·
 „βούλει πρίωμαι σε“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „ἐμοῦ πρὸς
 10 τοῦτο συμβούλου δεῆ; ὁπότερόν σοι δοκεῖ βέλτιον,
 ἤτοι πρίασθαι ἢ μή, ποιεῖ· οὐδεὶς γὰρ οὐδὲν πρὸς
 βίαν ποιεῖ· τοῦτο παρὰ τῆ σῆ κεῖται γνώμη. κἂν
 μὲν βούλῃ, βαλαντίου θύραν ἀνοίξας ἀργύριον
 ἀριθμει· εἰ δὲ μή, μὴ σκῶπτε“. πάλιν οὖν οἱ σχο-
 15 λαστικοὶ πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν· „νῆ τοὺς θεοὺς,
 p. 24 b. νενίκηκε τὸν καθηγητήν“. τοῦ δὲ Ξάνθου φήσαντος
 „ἐὰν πρίωμαι σε, δραπέτευσαι βουλήσῃ“; γελᾶσας
 ὁ Αἰσωπος ἔφη· „τοῦτο εἰ βουλήσομαι πράξαι, οὐ
 πάντως χρήσομαι σοι συμβούλω, ὡς δὴ καὶ σὺ μικρῶ

2 καὶ ὁ ξάνθος in D add. D 2 in margine 3 ἐπίστα-
 ται R 4 ἐμοὶ δε E H ante κατέλιπον in D trium fere
 litterarum rasura οὐδέεν (ἐν factum ex ἐν) R οὐδέεν M H
 E οὐδέεν P 7 ἄνωσ Z ὃς ἅπαντα εἰδείη V D: ὃς ἂν
 πάντα εἰδείη ceteri. cf. Krügeri Gr. Gr. 54, 14, 4 Madvigii
 Synt. Gr. p. 143 n. διὰ γὰρ ταῦτα postea addita in Z
 8 post ἔγελα in Q erasum σε 10 τούτου R 11 ἤτοι
 ἤτοι E ἤτη P ἢ F K Z v 12 κἂν μὲν Z ut saepe 13 βούλη,
 η ex ei factum m. pr. M βούλει Q D Φ E H post βούλει
 in Q in extrema p. 19 erasum β: qualia fere semper praeteri
 14 ἀριθμει Z alterum μὴ om. E H F K Z a, b 1530
 σκῶπτε, in margine κόπτε K 14 οὖν om. A 17 δραπέ-
 τεύσῃ D αι add. D 2 βουλήσῃ corr. ex βουλεύσῃ D, βου-
 λήσει P 17 inter γελᾶσας ὁ add. τοίνυν E, τοὶ deletum E
 18 τοῦτο] ταῦτα Φ πράξαι Q R P b 19 πάντα P
 ὡς] ὃς b 1530, ὃς 1534 μικ in A corr. ex μοι

πρόσθεν ἐμοί“· και ὁ Ξάνθος· „καλῶς μὲν λέγεις, ἀλλ’
 αἰσχροὺς εἶ“· κάκεινος· „εἰς τὸν νοῦν ἀφοραῖν δεῖ, φιλό-
 σοφε, και μὴ εἰς τὴν ὄψιν“· τότε τῷ ἐμπόρῳ προ-
 σελθὼν ὁ Ξάνθος φησί· „πόσου τοῦτον πωλεῖς;“
 και ὅς· „κερτομησαί μου πάρει τὴν ἐμπορίαν, ὅτι 5
 τοὺς ἀξίους σου παῖδας ἀφείς, τὸν αἰσχρὸν τοῦτον
 εἴλου; θάτερον τῶν λοιπῶν ὠνησαι, τοῦτον δὲ πρόσ-
 δομα λάβε“· και ὁ Ξάνθος· „οὐ δῆτα, ἀλλὰ τοῦ-
 τον“· και ὁ ἔμπορος· „ἐξήκοντα ὀβολῶν ὠνησαι“·
 και οἱ μὲν σχολαστικοὶ παραχορήμα τὸ τίμημα συνει- 10
 σενεργόντες κατέθεντο, ὁ δὲ Ξάνθος ἐκτήσατο. οἱ
 τοίνυν τελῶναι τὴν πράσιν μεμαθηκότες παρῆσαν
 ἀνακρίνοντες, τίς μὲν ὁ ἀπεμπολήσας, τίς δ’ ὁ πρι-
 ἀμενος. αἰσχυνομένων δ’ ἀμφοτέρων ἐαυτοὺς ἀνει-
 πεῖν διὰ τὸ πενιχρὸν τοῦ τιμήματος, Αἰσωπος στὰς 15
 εἰς τὸ μέσον ἀνέκραξεν· „ὁ μὲν πρᾶθεις, ἐγὼ ὁ
 πριᾶμενος δ’ οὐτοσί, και ὁ πωλήσας ἐκεινοσί. εἰ δ’
 αὐτοὶ σιωπῶσιν, ἐγὼ ἄρα ἐλευθερός εἰμι“· οἱ δὲ
 τελῶναι διαχυθέντες, ἐχαρίσαντό τε τῷ Ξάνθῳ τὸ
 τέλος και ἀπηλλάγησαν.

20

Ὁ μὲν οὖν Αἰσωπος ἠκολούθει πρὸς τὴν οἰκίαν VII

1 καλῶς (καλός P) μὲν λέγεις M Q D Φ E H F K Z v:
 μὲν om. V R ἄλ’ Q 2 δεῖ] χρῆ Φ 4 ὁ om. P
 πόσου τιμήματος τοῦτον E, H sed in hoc τιμήματος deletum
 πολεῖς Z, in Q πωλεῖς corr. ex πολλεῖς 5 κερτουή-
 σαι M πάρει in Q fecit ex περι m. pr. 6 σου om. R
 10 τὸ τίμημα om. F K Z v 11 ενεγ in A ex corr. ἐκτῆ-
 σαντο R 12 πράσιν Φ F (Z) v 13 μὲν A ἀπεμπολήσας
 V R E H Z, pars edd. 14 δὲ ἀμφ. Z δ’ ἄ. in H corr.
 ex δὲ ἄν εἰπεῖν P 15 ὁ αἰσωπος F K Z v 16 πρι-
 αθεις E 17 δ’ om. R, δὲ Z; ὁ δὲ πρ. o. Q ὁ μὲν πω-
 λήσας Z ἐκεινοσιν M E ἐκεῖνος εἰ P εἰ δὲ Z 18 σιω-
 πῶσι, A ἄρα E H P οἱ δὲ] οἶδα P 19 ἐχαρίσαν τότε
 V Q R τὸ] τῷ Z 20 ἀπηλλάγησαν] διαχύθησαν A διε-
 χύθησαν P; librarius Φ videtur voluisse διελύθησαν 21 αἰσ.
 corr. ex ἔσ. Q m. pr. ἀκολουθεῖ K

ΒΙΟΣ ΑΙΣΩΠΟΥ ΤΟΥ ΜΥΘΟΠΟΙΟΥ.

p. 4 b.
1580

Πραγμάτων φύσιν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἠκριβώσαν
 μὲν καὶ ἄλλοι, καὶ τοῖς μετ' αὐτοὺς παρῆδωκαν φέ-
 ροντες· Αἰσωπος δὲ δοκεῖ μὴ πόρρωθειοτέρας ἐπι-
 5 πνοίας τῆς ἠθικῆς διδασκαλίας ἀψάμενος πολλῶ τῷ
 μέτρῳ τοὺς πολλοὺς αὐτῶν παρελάσαι. καὶ γὰρ οὔτ'
 ἀποφαινόμενος, οὔτε συλλογιζόμενος, οὔτε μὴν ἐξ
 ἱστορίας, ἦν ὁ πρὸ τῆς κατ' αὐτὸν ἡλικίας ἦνεγκε
 χρόνος, τὴν νουθεσίαν διατιθέμενος, ἀλλὰ μύθοις τὰ
 10 πάντα παιδοτριβῶν, οὕτω τὰς τῶν ἀκροωμένων
 ἀγρεύει ψυχάς, ὡς αἰσχύνεσθαι ταῦτα τοὺς λογικοὺς
 ποιεῖν ἢ φρονεῖν, ἃ μῆτε ὄρνιθες μῆτε ἀλάπекες, καὶ
 αὐτὸ πάλιν μὴ προσέχειν ἐκείνοις, οἷς πολλὰ τῶν ἀλό-
 γων ἐν καιρῷ καὶ νουνεχῶς προσεσχηκότα μυθεύεται.

in M βίος αἰσώπου τοῦ μυθοποιοῦ in folio lacerato super-
 est: cetera quidem pars lineae prope tota est abscissa, sed nihil
 uidetur scripti periisse. τοῦ μυθοποιοῦ om. V αἰς. β. τοῦ μ.,
 μαξίμω τῷ πλανούδῃ συγγραφεῖς KZ v βίος αἰς. τοῦ μ. συγγρα-
 φεῖς παρὰ τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ μαξίμου τοῦ
 πλανούδῃ Q οὗτος ὁ βίος λέγεται συγγραφεῖς παρὰ τοῦ τιμω-
 τάτου ἐν μοναχοῖς μαξίμου τοῦ πλανούδῃ codicis P m. altera
 saec. XV 3 μετὰ A 4 μῆ] μοι in rasura Z ἐπιπνοίας]
 ipn in ras A 2 6 αὐτὸν E παρελάσας Q 7 συλλογι-
 σόμενος Z 8 ἦν EP ὁ om. A ἡλικίας] ἱστορίας Φ
 ἦνεγκεν P, post ἦνεγκε aliquid erasum in Q 11 ἀγρεύει M
 sed ita abolitum ut cognoscere tibi uidearis ἀγριῶ ταῦτα om.
 F J K Z v 12 ἢ euauit in M μῆτε—μῆτε V D Q μῆτ'
 —μῆτε M R E H μῆτ'—μῆτ' Φ J F Z v 13 μῆ om. Q, in D
 add. supra uersum 14 post καιρῷ om. καὶ Z K J F v, in D
 deletum punctis μνθ.] θαναμάζεται Q

ἐξ ὧν ἂ μὲν κινδύνους ἐπηρημένους αὐτοῖς διέδρα,
 ἂ δὲ μεγίστης ἐν τοῖς καιροῖς τῆς ὠφελείας ἔτυχεν.
 οὗτος τοίνυν ὁ τὸν καθ' αὐτὸν βίον φιλοσόφου πολι-
 τείας εἰκόνα προθέμενος καὶ ἔργοις μᾶλλον ἢ λόγοις
 φιλοσοφήσας, τὸ μὲν γένος ἐξ Ἀμορίου τῆς Φρυγίας 5
 κατήγε τῆς μεγάλης ἐπίκλησιν, τὴν δὲ τύχην γέγονε
 δοῦλος. ἐφ' ᾧ καὶ σφόδρα μοι δοκεῖ τὸ τοῦ Πλάτω-
 νος ἐν Γοργία καλῶς ἅμα καὶ ἀληθῶς εἰρησθαι: „ὡς
 τὰ πολλὰ γὰρ ταῦτα“ φησὶν „ἐναντία ἀλλήλοις ἐστίν,
 ἣ τε φύσις καὶ ὁ νόμος“. Αἰσώπου γὰρ τὴν ψυχὴν ἢ 10
 μὲν φύσις ἔλευθεραν ἀπέδωκεν, ὁ δὲ παρ' ἀνθρώπων
 νόμος τὸ σῶμα πρὸς δουλείαν ἀπέδοτο. Ἰσχυσε μέντοι
 οὐδ' οὕτω τῇ τῆς ψυχῆς ἔλευθερία λυμῆνασθαι,
 ἀλλὰ καίτοι πρὸς πολλὰ καὶ πολλαχόσε μεταφέρων p. 6 b.
 τὸ σῶμα, τῆς οἰκειᾶς ἐκείνην ἔδρας οὐχ οἷός τ' ἐγέ- 15
 νετο μεταστῆσαι. ἐτύγχανε δ' ὧν οὐ μόνον δοῦλος,
 ἀλλὰ καὶ δυσειδέστατα τῶν ἐπ' αὐτοῦ πάντων ἀν-
 θρώπων εἶχε. καὶ γὰρ φοξὸς ἦν, σιμὸς τὴν ὄντα, σιμὸς

1 ἂ μὲν] ἂ om. (Z) b ἐπηρημένους Z v ἐπηρημένους F ἐπη-
 ρημένους A ρ add. A 2 αὐτοῖς om. Φ. in M αὐτοῖς corr.
 ex αὐτοῖς 2 μεγίστοις R E H, in D m. pr. ης factum ex
 οἰς καιροῖς R τῆς om. Q ἔτυχεν] v euauit in M
 3 κατ' αὐτὸν V καθ' ἑαυτὸν M καθ' αὐτὸν E 5 φιλοσο-
 φίας R P ἄμοριον D, ω add. D 2 7 Plat. Gorg. 482 extr.
 2, 80, 6 Bk: 8 ἠρεῖσθαι V 9 γὰρ] δὲ Plato: quare γὰρ cum
 φησὶν coniungendum uidetur. τὰ π. γὰρ τ euauuerunt in M ἐναντί'
 M Φ 10 φύσις om. A, add. A 2; P in marg. manu rec. πλά-
 των et φύσις καὶ νόμος: qualia abhinc praelermitto, καὶ ὁ]
 ὁ om. R 11 παρ'] περὶ R 12 ἀπέδωκεν A ἀπέδωτο P
 οὐδῶτα P 13 τὴν τ. ψ. ἔλευθερίαν F J Z v τὸ τ. ψ. ἔλευ-
 θερίαν D, suprascr. ην D 2, τῆς τῆς ψ. ἔλευθερίας E, H
 (l. s priori articulo postea adiecta), τῇ—ἐλευθερία Q 1 unde
 Q 2 fecit τὴν—ἐλευθερίαν 14 μεταφέρον Q 15 ἐκείνην
 ante τῆς οἰκ. A οὐχ' D Q A ul saepe ρίος τ' M D Q E
 H A J F fere ubique 16 ἐτύχ. Q μόνος J 17 δυσειδέστα-
 τον Q ἐπ'] ἀπ' R 18 εἶχεν M R alterum σιμὸς ex
 σιμὸν fecit A 2

τὸν τράχηλον, πρόχειλος, μέλας — ὄθεν καὶ τοῦ ὀνό-
 ματος ἔτυχε· ταῦτόν γὰρ Αἰσωπος τῷ Αἰθίοπι — προ-
 γάστρω, βλαισὸς καὶ κυφός, τάχα καὶ τὸν Ὀμηρικὸν
 Θερότιν τῇ αἰσχροῦτητι τοῦ εἶδους ὑπερβαλλόμενος.
 5 τὸ δὲ δὴ πάντων ἐν αὐτῷ χείριστον ἦν τὸ βραδύ-
 γλωσσον καὶ τὸ τῆς φωνῆς ἄσημόν τε καὶ ἀδιάφρω-
 τον. ἅ πάντα καὶ δοκεῖ τὴν δουλείαν Αἰσώπῳ παρα-
 σκευάσαι· καὶ γὰρ δὴ καὶ θαῦμα ἂν ἦν, εἰ οὕτως
 ἀτόπως ἔχοντι τοῦ σώματος ἐξεγένετο τὰς τῶν δου-
 10 λούτων ἄρκυς διαφυγεῖν. ἀλλὰ τὸ μὲν σῶμα τοι-
 οὔτου ἦν τῷ ἀνδρί· τὴν δὲ ψυχὴν ἀγκυνοῦστατος
 ἐπεφύκει καὶ πρὸς ἐπίνοιαν πᾶσαν ἐπηβολώτατος.
 I Ὁ κεκτημένος τοίνυν αὐτόν, ἄτε πρὸς οὐδὲν τῶν
 ἐντὸς οἰκίας ἔργων οἰκείως ἔχοντα, σκάπτειν εἰς ἀγρὸν
 15 ἔξαπέστειλεν. ὁ δ' ἀπελθὼν, τοῦ ἔργου προθύμως
 εἶχετο. ἀφικομένῳ δὲ ποτε καὶ τῷ δεσπότῃ πρὸς τὸν
 ἀγρὸν ἐφ' ᾧ τῶν ἔργων ἐπισκοπὴν θύεσθαι γεωργός τις
 σῦκα τῶν ἀγαθῶν δρεψάμενος δῶρον ἤνεγκεν. ὁ δ'
 ἐπὶ τῷ τῆς ὀπώρας ἡσθεὶς ὠραίῳ, Ἀγαθόποδι τῷ οἰ-

1 τὸν] τὸ (Z) b μέτρας A 2 ταυτὸν MDQAEH

JF v ut saepe αἰσωπον EH ^{αι} ἔσωπος Q τῷ] τὸ Q
 αἰθίοπι EZ 3 καὶ κυφός] κεκυφός E κεκυφώς P_i τὸν
 om. Q 4 θερότιν E ὑπερβαλλόμενος Q, alterum λ add.
 Q 2 5 ἐν] ἐπ' Q τὸ ante βραδ. om. Z βραδύγλωσ-
 σον] σσ ex corr. M 6 φωνῆς A 7 τῷ αἰσ. Q παρα-
 κευάσαι V 8 ἂν om. Φ εἰ οὕτως P 12 ἐπιβολώτα-
 τος V, A 2 (η in ι mutauit A 2) ἐπιβουλώτατος EH ἐπηβου-
 λώτατος J ἐπιβολώτατος Q, η add. Q 2 13 οὐδὲν] οὐδὲν
 ἦν A τῶν ἐντὸς om. EHJFZK v τῶν ἐντὸς τῆς οἰκίας
 Q οἰκίας fecit ex οικίας A 2 14 ἔργον corr. ex ἔργων E
 15 ἀπέστειλεν A ὁ δ' restitua ubique cum parte libro-
 rum προθύμως τοῦ ἔργου EHJFKZ v 16 ἀφικο-
 μένω in marg. K τὸν om. V; τοὺς P 1, τὸν P 2 17 ἐφῷ
 MQAHJF δόσθαι R γεωργός A γ add. A 2 18 ἤνεγκε
 A, P ex corr. m. pr. 19 ἀγαθο in M abscissum. ἀγαθόπαιδι Φ

κέτη — τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί — φυλάττειν ἐκέλευσεν, ὡς αὐτῷ μετὰ τὸ λουτρὸν παραθεῖναι. συμβᾶν δ' οὕτω, καὶ τοῦ Αἰσώπου κατὰ δὴ τινα χρεῖαν εἰσελθόντος εἰς τὴν οἰκίαν, ἀφορμῆς ὁ Ἀγαθόπους λαβόμενος, βουλὴν τοιάνδε τῶν συνδούλων τινὶ προτείνει⁵ „ἐμφορηθῶμεν, εἰ δοκεῖ, τῶν σύκων, ᾧ οὗτος, κἂν ὁ δεσπότης ἡμῶν ταῦτα ζητήσῃ, ἀλλ' ἡμεῖς γε τοῦ Αἰσώπου καταμαρτυρησόμεν ἄμφω ὡς εἰς τὴν οἰκίαν^{p. 8 h.} εἰσδραμόντος καὶ ἀδείας τυχόντος καὶ τὰ σῦκα λάθρα καταφαγόντος, καὶ ἐπ' ἀληθείᾳ θεμελίῳ τῇ πρὸς τὸν¹⁰ οἶκον εἰσόδῳ πολλὰ τῶν ψευδῶν ἐπικοδομήσομεν. καὶ τὸ μῆδὲν ἔσται ὄγε εἷς πρὸς τοὺς δύο, καὶ ταῦτα μῆδ' ἄνευ ἐλέγχων διαῖραι ποτε τὴν γλωτταν δύναμιν ἔχων“. δόξαντος δὴ τούτου πρὸς τοῦργον ἐχώρησαν, καὶ τῶν σύκων ἐσθίουντες ἔλεγον ἐφ' ἐκάστῳ σὺν γέλῳ¹⁵ „φεῦ σοι, δύστηνε Αἰσῶπε“. ὁ τοίνυν δεσπότης ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, καὶ τὰ σῦκα ζητήσας καὶ ἀκούσας ὡς Αἰσῶπος αὐτὰ κατεδήδοκε, τὸν τε Αἰσῶπον σὺν ὄργῃ κελεύει κληθῆναι καὶ κληθέντι

1 ἦν om. A τῷ παιδί] αὐτῷ τῷ παιδί Q 2 αὐτῷ

R a αὐτὸ Z K αὐτὰ^φ F, ᾧ F 2 μετὰ δὲ οὕτω K παραθεῖναι R E H παρασθεῖναι P συμβᾶν E, H *ex corr.*
 3 εἰσώπου E *ei sic saepe* καταδὴ E H F 4 ὁ om. P
 5 βουλὴν om. Φ τινὶ *ante τῶν συνδ.* *conlocat* Φ 6 συκῶν D l *corr.* D 2 7 ζητήσῃ] αἰτήσῃ Φ ζητήσῃ E H
 γε om. J F Z K v. 8 καταμαρτυρησόμεν F P; in A v *ei η ex corr.* A 2 9 καὶ ἀδ. *tyx. om.* Z v τυχόντες P 10 ἐπαληθεῖ R E H, Z (*sed corr.*), ἐπαλ' ἐνθεῖ uel ἐγθεῖ P θεμελίῳ] τεμνηρίῳ A 11 ἐπικοδομήσομεν E H ἐπικοδομήσομεν Q 12 τὸν b 1530. τότε? 13 μὴ δ' M A E H J F v
 μῆδαν εὐελέγχων, διαῖραι αἰποτε P: *monstrum scripturae ut sit ceterorum praetermissorum exempli loco semel ascripti.*
 14 δὴ] δὲ K τούτου] τούτον P τούργον M Q D A v
 ἐχώρησαν R 15 συκῶν R 16 ἔσωπε E 18 ὡς om. Φ
 αἰσῶπον — κατεδηδοκέναι Φ κατεδήδοκεν M R τε] δὲ Z
 τὸν τε αἰσῶπον om. Φ 19 σ. ο. κληθῆναι αὐτὸν κελεύει Φ

φησί· „λέγε μοι, ὦ κατάρατε, οὕτω μου κατεφρονήσας,
 ὡς εἰς τὸ ταμείον εἰσελθεῖν καὶ τὰ ἐτοιμασθέντα μοι
 σῦκα θοινήσασθαι“; ὃ δὲ ἀκούων μὲν καὶ συνιείς ἦν,
 λαλεῖν δ' εἶχεν οὐδ' ὀπωσοῦν διὰ τὸ βραδύγλωσσον·
 5 μέλλων δὲ ἤδη τύπτεσθαι, τῶν κατηγορῶν σφοδρότε-
 ρον ἐπικειμένων, πεσὼν πρὸς τοὺς τοῦ δεσπότου πό-
 δας, ἀνασχέσθαι μικρὸν ἐδεῖτο. δραμῶν δὲ καὶ χλιαρὸν
 ὕδωρ προσενεγκάν, τούτου τε πέπωκε, καὶ τοὺς δα-
 κτύλους εἰς τὸ στόμα καθείς, αὐθις τὸ ὕγρον μόνον
 10 ἀνέβαλεν· οὐπω γὰρ τροφῆς ἀψάμενος ἔτυχεν. ἦντι-
 βόλει γοῦν αὐτὸ τοῦτο καὶ τοὺς διώκοντας δραῖσαι,
 ὡς ἂν δῆλον γένηται, τίς ὁ τὰ σῦκα διαφορήσας. ὁ
 δὲ δεσπότης τὸ νοῆμον αὐτοῦ θαυμάσας, οὕτω ποιεῖν
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπέταξεν. οἱ δ' ἐβουλεύσαντο πιεῖν
 15 μὲν τὸν ὕδατος, μὴ μέντοι καὶ καθεῖναι κατὰ τοῦ
 λαιμοῦ τοὺς δακτύλους, ἀλλ' ἐπὶ τὰ πλάγια τῶν γνά-
 θων αὐτοὺς παραφέρειν. οὐκ ἔφθασαν δὲ πιόντες, καὶ
 τὸ χλιαρὸν ὕδωρ ἐκείνο ναυτίαν τοῖς πεπωκόσι παρα-
 χρῆμα ἐπενεγκόν, αὐτομάτην παρέσχε τὴν ὀπίωραν ἀνα-
 20 δοθῆναι. τότε τοῖνυν πρὸ ὀφθαλμῶν πεσόντος τοῦ

1 φησί M E ὦ om. Φ μου] μοι R κατεφρ. fecit
 ex καταφρ. A 2 2 ταμείον E ἐλθεῖν Φ ἐτοιμασθέντα Q
 4 δὲ H E F Z K v δὲ σῦκ εἶχεν o. Φ οὐδοπωσοῦν
 M D οὐδοποσοῦν H Z K J F βραδίγλ. E 5 μέλλον F
 σφοδρότερον scripsi: σφοδρότερον libri 7 ἀνασχέσθαι E (sed
 erasa l. σ.), H P ἀνέχεσθαι D (in marg. D 2 ἀνασχέσθαι), R
 9 αὐθις] εὐθὺς? αὐτίκα? sed cf. Hertlein ad Xen. An.
 III 2, 11 et Jahrb. f. Phil. 95, 475. iterum Liu. 21, 18, 14
 10 ἀνέβαλε V 13 δὲ om. R, D add. D 2 τὸ] τὸν A
 ποιεῖν corr. (ex πιεῖν?) A 2 14 τοὺς ἄλλους H E J F K Z v
 προσέταξεν V ποιεῖν K, πιεῖν in ποιεῖν mutavit A 2
 15 καὶ om. Φ H E J F K Z v καθῆναι Q R 16 γνά-
 θων A 17 περιφέρειν Q D R 18 πεποιηκόσι D o D 2
 πεπωκόσι b πεπωκόσιν ἐπ. παρ. Φ 19 ἐπενεγκάν H E J
 F K Z ὑπενεγκών R αὐτομάτων P παρέσχεν τὴν R
 παρέσχεται A (om. τὴν) 20 ὀφθαμῶν V

τε κακουργήματος τῶν οἰκετῶν καὶ τῆς συκοφαν-^{p. 10 b.}
τίας, ὁ μὲν δεσπότης ἐκέλευσεν αὐτοὺς γυμνωθέντας
μαστιξέσθαι· οἱ δ' ἐπέγνωσαν σαφῶς κατὰ τὸν εἰ-
πόντα ὡς

ὅστις καθ' ἑτέρου δόλια μηχανεύεται 5
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τοῦτο ποιῶν λανθάνει.

Τῇ δ' ἐπιούσῃ τοῦ μὲν δεσπότου εἰς ἄστν ἐπανα- II
ξεύξαντος, τοῦ δ' Αἰσώπου σκάπτοντος ἢ προσετάγη,
Ιερεῖς τῆς Ἀρτέμιδος εἰτ' ἄλλοι τινὲς ἄνθρωποι τῆς
ὁδοῦ πλανηθέντες καὶ τῷ Αἰσώπῳ περιτυχόντες, 10
προὔτρέποντο πρὸς Διὸς ξενίου τὸν ἄνδρα τὴν εἰς
ἄστν φέρουσαν αὐτοῖς ὑποδεῖξαι. ὁ δ' ὑπὸ σκιὰν
δένδρον τοὺς ἄνδρας ἀπαγαγὼν πρότερον καὶ λιτὸν
παραθέμενος δείπνον, εἶτα καὶ ἡγησάμενος αὐτοῖς, εἰς
ἦν ἐξήτουν ὁδὸν εἰσήνεγκεν. οἱ μὲν οὖν τοῦτο μὲν 15
ἐπὶ τῇ ξενίᾳ, τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ὁδηγίᾳ διαφερόν-
τως τοῦ ἀνδρὸς ἐξαρτηθέντες, τὰς τε χεῖρας εἰς οὐρα-
νὸν ἤραν καὶ εὐχῇ τὸν εὐεργέτην ἡμεΐψαντο. Αἰσω-
πος δ' ὑποστρέψας καὶ εἰς ὕπνον καταπεσὼν ὑπό

1 τῆς om. M V D R H Φ J F Z K καὶ τῆς om. K, in marg.
surpl. καὶ 4 ὡς om. Φ, in M abscissum periti 5 δόλους Φ
μηχανέβεται P 6 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ τοῦτο λανθάνει
ποιῶν V, M in margine (addito γρ.) (Lugd; cf. W): scripsi
ποιῶν λανθάνει non immemor eorum quae post Porsonem Din-
dorffius in praef. poet. scen. exposuit: αὐτῷ D E H F
Z K b) λείληθε τὸ κακὸν (κακῶν P) ἀρχιτεκτονῶν Q D R Φ
E H F I K Z, M in textu, v 7 μὲν om. Φ εἰ P cf. 11
ἐπανεξεύξαντος R ἀναξεύξαντος ed. Neuélet. 8 τοῦ δὲ Z,
καὶ τοῦ (om. δὲ) Φ κάμνοντος Q προσετάγη V: προσε-
τάγη ceteri (Z ex proet. corr.) 9 εἰτ' ἄλλοι τινὲς om. D
11 προὔτρέποντο Q D Φ H J F K Z v: qualia in posterum
non notabo 12 ὑποσκιῶν E H 13 ἀπαγῶν F Z

καὶ ante λιτὸν om. a λιτὸν Q 15 ante ὁδὸν in A
add. εἰς A 2 οὕτω, in margine γρ. τοῦτο (m. pr.?) Q, ante
τοῦτο in A erasum τοῦτο 16 δὲ καὶ δὲ om. E διαφε-
ρόντως om. Φ 18 ἤρον F τοῦ εὐεργέτην (ην factum ex
ειν) P εὐεργετὴν R ἀμεΐψαντο Z

τε τοῦ συνεχοῦς πόνου καὶ καύματος, ἔδοξεν ἰδεῖν
 τὴν Τύχην ἐπιστάσαν αὐτῷ, καὶ λύσειν τῆς γλαύτης
 καὶ λόγου δρόμον καὶ σοφίαν τὴν τῶν μύθων χαρι-
 ζομένην. εὐθύς οὖν διυπνισθεῖς φησι· „βαβαί, πῶς
 5 ἡδέως κεκοίμημαι· ἀλλὰ καὶ καλὸν ὄνειρον ἰδεῖν
 ἔδοξα. καὶ ἰδού, ἀκωλύτως λαλῶ· βοῦς, ὄνος, δί-
 κελλα. νῆ τοὺς θεοὺς, συνῆκα πῶθεν μοι τάγαθὸν
 προσεγένετο τοῦτο· εὐσεβήσας γὰρ εἰς τοὺς ξένους,
 ἀντιλαμβανομένου τοῦ κρείττονος ἔτυχον. ἄρ' οὖν
 10 τὸ εὖ ποιεῖν ἀγαθῶν ἔστι πλήρης ἐλπίδων.“

III Οὕτω μὲν οὖν Αἰσωπος ὑπερησθεῖς τῷ πράγματι,
 πάλιν ἤρξατο σκάπτειν. τοῦ δ' ἐφεστηκότες τῷ ἀγρῷ
 — Ζηναῦς ἦν αὐτῷ τοῦνομα — πρὸς τοὺς ἐργαζομένους
 ἐλθόντος καὶ τούτων ἕνα, ἐπειδὴ μικρὸν ἐσφάλη τοῦ
 15 ἔργου, τῇ ῥάβδῳ πατάξαντος, Αἰσωπος παραχρῆμα
 p. 12 b. ἀνέκραγεν· „ἄνθρωπε, τοῦ χάριν τὸν μηδὲν ἡδίκηκότα
 οὕτως αἰκλῆ καὶ πᾶσι εἰκῆ πληγὰς ἐμπορεῖς δι' ἡμέ-
 ρας; πάντως ἀναγγελῶ ταῦτα τῷ κεκτημένῳ.“ Ζηναῦς
 δὲ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου ἀκούσας, ἐξεπλάγη τε οὐ μέ-
 20 σως, καὶ πρὸς ἑαυτὸν εἶπεν· „Αἰσωπος λαλεῖν ἀρξά-

1 συνεχοῦσῶν P 2 τύχειν P ἐπιστάσαν Q, α add.
 Q 2 λύσειν] ἐκλυσειν delete qui in ὅ erat accentu Z κλύσειν
 l. κ delete puncto J 3 χαριζομένων P 4 εὐθείς P

5 εἰδέως κεκοίμησαι P εἰδεῖν P Z 6 ἀκωλύτως R m. pr.
 δίκελλα Φ (A ex corr.) 7 τὸ ἀγαθὸν P 9 ἀντιλα-
 βομένου ed. Basil. 1547 τοῦ] μου τοῦ Q τοῦ κρείττο-

νος] i. e. dei. κρείττονος F, τ F 2 ἄρ' M V D R F J Z K v
 10 ἀγαθὸν Φ ἀγαθῶν in rasura m. pr. Q ἐπιπλήρης H
 12 ἤρξατο σκάπτειν om. A, supplet A 2 13 ξηνάς P
 plerumque ἦν om. Φ 14 τούτων V Q 15 τῇ ῥάβδῳ
 om. Φ 16 τὸν om. A 1, add. A 2 17 οὕτω R ἐμπορεῖς P
 καὶ πᾶσι (uel εἰκῆ δὲ) πληγὰς ἐμπορεῖς δι' ἡμέρας uersus
 fuerit 18 πάντως] πάντα A 19 Αἰσώπου P ut saepe ἀκού-
 σας τοῦ Αἰσώπου E τὲ M Q D A R E H J F K Z ut saepe

μενος οὐδὲν ἔμοι ὄφελος ἔσται. φθάσας τοίνυν αὐτοῦ
κατηγορήσω αὐτὸς ἐπὶ τοῦ δεσπότου, πρὶν αὐτὸς
τοῦτ' αὐτὸ δράσει, καὶ με ὁ δεσπότης τῆς ἐπιτροπῆς
παραλύσει.“ ταῦτ' εἰπὼν εὐθὺ τῆς πόλεως πρὸς τὸν
δεσπότην ἤλαυνε. καὶ δὴ σὺν θορούβῳ προσελθὼν,⁵
„χαῖρε“ φησί, „δέσποτα“. ὁ δὲ „τί τεθορυβημένος πά-
ρει;“ φησί· καὶ ὁ Ζηνᾶς· „χορημὰ τι τερατῶδες ἐν τῷ
ἀγρῷ συνέβη“. καὶ ὁ δεσπότης· „ἦ πού τι δένδρον παρὰ
καιρὸν [καρπὸν] ἤνεγκεν; ἢ τῶν κτηνῶν τι παρὰ φύσιν
ἐγέννησεν“; καὶ ὅς· „οὐχ οὕτως, ἀλλ' Αἰσωπος ἄνα-
δος τὸ πρότερον ὦν νυκτὶ λαλεῖν ἤρξατο.“ καὶ ὁ δεσπό-
της· „οὕτω σοι μηδὲν τῶν ἀγαθῶν γένοιτο, τοῦτο νομί-
ζοντι τέρας εἶναι.“ ὁ δὲ „καὶ μάλα“ φησὶν, „ἀ μὲν γὰρ
εἰς ἐμὲ περιύβρισεν, ἐκὼν παρήμι, δέσποτα· εἰς δὲ
σὲ καὶ θεοὺς οὐ φορητὰ βλασφημεῖ.“ ἐπὶ τούτοις ὀργῇ¹⁵
ληφθεὶς ὁ δεσπότης τῷ Ζηνᾶ φησιν· „ἰδοὺ σοι παρα-
δέδοται Αἰσωπος· ἀπόδου, δώρησαι, ὃ βούλει ἐπ'
αὐτῷ ποιήσον.“ τοῦ δὲ Ζηνᾶ ἐπ' αὐτῷ γενόμενον παρα-

1 ἔμοι scripsi: ἔμὸν libri, nisi quod P m. pr. habet ἐμὴν,
mutatum in ἐμὸν manu altera φθάσω Q D Φ R αὐτοῦ] αὐτὸς
F J K Z v 2 κατηγορήσας M V Q D Φ R E H πρὶν ἂν?
αὐτὸς] prius αὐτοῦ F J K Z v 3 τοῦτο Φ δράσει Φ E H
καὶ με] κέμε P 4 παραλύσει D Φ E H F J K, Z (sed
mutavit in η Z 2) α ταῦτα R P ταῦθ' A εἰπὼν Q
εὐθὺς R A 2 (εὐθὺ A 1) τῆς om. D 5 ἤλαυνεν Φ
6 δεσπότης D, A primo τίτε θεορυβομένος ed. Neuel.
7 ζημᾶς A ἀγρῷ] ἀγρῷ φησί Φ 8 ἦπου τὰ δένδρα Q
R Φ (ἦπου ταδ. P), D (sed mut. in τι δένδρον D 2) ἦπου τί
E H 9 καρπὸν om. V Q ἢ τι τῶν κτηνῶν D κτηνῶν Q,
η add. Q 2 10 ἐγέννησε Q R F J K Z v οὐχ' M Q D
καιὸς ὁ χούτος P τὸ πρ. ἂν. ὦν V τοπρ. α 11 ἄνα-
δος P, postea corr. ἄναδος νῦν D λαβεῖν α καλήν P
14 ἐμὲ] ἡμᾶς R εἰς δὲ θεοὺς καὶ σὲ R 16 φησί, Φ
ἰδοὺ E H παραδίδοται R 17 βούλει ὑπ' D 18 ἐπ'
αὐτοῦ γενόμε. Q αὐτῷ om. F γενομένου E

λαβόντος τὸν Αἰσωπον καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ δεσπο-
τείαν αὐτῷ ἀναγγείλαντος, ἐκεῖνος „ὄ τι δήποτε βου-
λομένῳ σοὶ ἔστι“ φησὶν „ἔργασαι“.

- IV Κατὰ δὲ δὴ τινα τύχην ἀνδρὸς τίνος κτήνη ξη-
5 τοῦντος πρίασθαι καὶ διὰ ταῦτα τὸν ἀγρὸν διόν-
τος ἐκείνου καὶ τὸν Ζηνᾶν ἐρομένου, ἐκεῖνος „θρέμμα
μὲν οὐκ ἔστι μοι“ φησὶν „ἀποδόσθαι, σωματίον δὲ
ἄρρεν· ὅπερ εἰ θέλεις ἀνήσασθαι, πάρεστί“· τοῦ δ'
p. 14 b. ἐμποροῦ φησαντος ὑποδειχθῆναι αὐτῷ τὸ σωματίον,
10 καὶ τοῦ Ζηνᾶ τὸν Αἰσωπον μεταπεμφυμένον, ὁ
ἐμπορος ἰδὼν αὐτὸν καὶ ἀνακαγχάσας, „πόθεν
σοι“ φησὶ πρὸς τὸν Ζηνᾶν „ἦδε ἡ χύτρα; πότερον
στέλεχος ἔστι δένδρου ἢ ἀνθρώπος; οὗτος εἰ μὴ
φωνὴν εἶχεν, οὐδὲν ἂν ἔδει μὴ οὐχὶ δοκεῖν ἀσκο-
15 κήλη. ἵνα τί μοι τὴν πορείαν διέκοψας τουτουὶ τοῦ
καθάρατος ἔνεκα;“ ταῦτ' εἰπὼν ἀπήει τὴν ἑαυτοῦ.
ὁ δ' Αἰσωπος μεταδιώξας αὐτόν, „μείνον“ φησὶν.
ὁ δὲ μεταστραφεὶς, „ἄπιθι“ φησὶν „ἀπ' ἐμοῦ, ὄ-
παρώτατε κύον“· καὶ ὁ Αἰσωπος „εἰπέ μοι, τίνος
20 ἔνεκεν δεῦρο ἐλήλυθας“; καὶ ὁ ἐμπορος „κάθαρα,

19 καὶ *abscissum periit in M* 2 ἀναγγείλαντος P
ἐκεῖνος *priore loco praetermissum pro u. ἔστι substituit Q*
4 δέ (δὲ R) τινα (*omissa p. δὴ*) R K τίνος *om.* R
5 διαταῦτα MRDE *ut saepe* a u. ἐκεῖνος *incipit cod.*
Lugd. Vulcan. 93 (U) f. 116 7 φησὶν V φησὶ F
8 εἰθ.] ἐθέλεις D, *corr.* D 2 πάρεστιν M δὲ F U Z K v
9 ἀποδειχθῆναι R αὐτὸ D, *corr.* αὐτῷ D 2 11 ἀνα-
καγχάσας M ἀνακαγχάσας R 12 πότε R 13 στέλεχος P
ἔστι *erasa l. v Q* 14 φωνεῖν P οὐχὶ] οὐ D
15 ἰνατί E J Q ἰνατί H *ut saepe* πορείαν V τουτουὶ
corr. ex τούτου Q m. pr. 16 ἔνεκα V: ἔνεκεν *ceteri* τὰντα U
ἀπέη E ἑαυτοῦ] ἑαυτοῦ ὁδὸν K U Z F J v 17 δὲ U
18 ὅδε, Z ὁ δ'.. M *fenestrâ una uel duae litterae uidentur*
periisse φησι A ὄπαρώτατον κύον (κύον m. pr. *in ras.*)
A κύων *libri praeter A* 19 εἰπέ μοι *post τίνος ἔνεκεν U*
20 ἔνεκα E, ..en ex ..a *fecit Q m. pr.*

ἵνα τι χρηστὸν πρίωμαι· σοῦ δὲ ὄντος ἀχρήστου καὶ σαπροῦ οὐ χρήξω¹. καὶ ὁ Αἰσωπος· „ᾠνησαί με, καὶ εἰ τίς ἐστι πίστις, πολλά σε ὠφελῆσαι οἶός τ' εἰμί²“. καὶ ὅς· „τί δ' ἂν σοῦ ὀναίμην, στνγῆματος ὄντος αὐτόχρημα³“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „οὐ πάρεστί σοι παιδία 5 οἰκοὶ ἀτακτοῦντα καὶ κλαίοντα; τούτοις ἐπίστησόν με παιδαγωγόν, καὶ πάντως αὐτοῖς ἀντὶ μορμῶν ἔσομαι.“ γελᾶσας οὖν ἐπὶ τούτοις ὁ ἔμπορός φησι τῷ Ζηνᾶ⁴· „πόσου τὸ κακὸν τόδε πωλεῖς ἀγγελῶν⁵“; ὁ δὲ „τριῶν“ φησὶν „ὀβολῶν“. ὁ δ' ἔμπορος αὐτίκα 10 τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς κατεβάλετο, λέγων „οὐδὲν κατεθέμην, καὶ οὐδὲν ἐπριάμην“. ὀδευσάντων τοιγαροῦν καὶ ἀφικομένων αὐτῶν οἰκαδε, παιδάρια δύο ὑπὸ μητρὶ ἔτι τελοῦντα, τὸν Αἰσωπον ἰδόντα καὶ συγγυθέντα ἀνέκραξε. καὶ ὁ Αἰσωπος εὐθύς τῷ ἔμπόρῳ 15 φησὶν· „ἔχεις μου τῆς ἐπαγγελίας ἀπόδειξιν⁶“. ὁ δὲ γελᾶσας, „εἰσελθῶν“ φησὶν „ἐνδοτέρω, ἄσπασαι τοὺς συνδούλους σου“. τὸν δὲ εἰσελθόντα καὶ ἀσπασάμενον ἰδόντες ἐκεῖνοι, „τί ποτε ἄρα κακὸν τῷ ἡμῶν δεσπότῃ“ φασὶ „συμβέβηκεν, ὅτι σωματίον αἰσχρὸν 20

1 ὄντος ἀχρ. V: ὄντος post σαπροῦ conlocant ceteri
2 ᾠνησέ με V D ᾠνησαί μαι P 3 πολλάσαι P οἶός τέ U
4 σοῦ om. Z v; σου M V Q Φ R E H U J a, ed. Neuel.
ὀναίμην V στηγήματος P U συστήματος E 5 αὐτό-
χρημα A φ add. A 2: qualia plerumque praefermitto 6 κλέ-
οντα U 7 πάντας U αὐτεῖς P ἀντιμορμῶν F H
8 τούτοις] τούτω F J K b τούτω U (Z?) 9 τόδε] τὸ
δὲ R τούτω E H J F U Z v πολεῖς. Z 10 δὲ E H U Z b
11 κατεβάλλετο E H J F Z U v 14 ἔτι conlocant ante
ὑπὸ μ. F J K U Z v ἔσωπον E 15 ἀνέκραξε R ἔσω-
πος E 16 φησι Φ E H μοι P τῆς in A add. A 2
ἐπαγγελίας A ἐμπαγγ. P τὴν ἀπόδειξιν? . J ; Q
17 γελᾶσας in lacuna fere totum perit in M ἐνδοτέρω om.

E H F J K Z U v 18 σου om. D ἐειλεθόντα A σε A 2
19 ἄρα H ἄρα E sed ἄ μιλ. in ἄ ἡμῶν] ἐμῶ R 20 δε-
σπότην P φασιν Q φησι E H συνέβη Φ

p. 16 b. οὕτως ἐπρίατο; ἀλλ' ὡς ἔοικεν, ἀντὶ βασκανίου τοῦτο τῆς οἰκίας ἀνήσατο“.

V Μετὰ δ' οὐ πολὺ καὶ ὁ ἔμπορος εἰσελθὼν, τὰ πρὸς ὁδὸν εὐτρεπισθῆναι τοῖς δούλοις ἐπέσκηψε·
 5 μέλλειν γὰρ τὴν ἐπιούσαν εἰς Ἀσίαν πορεύεσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀντίκα τὰ σκευὴ διαμερίζοντο. ὁ δ' Αἰσωπος ἐδεῖτο τοῦ κομποτάτου τῶν φορτίων αὐτῷ παραχωρεῖν, ἅτε δὴ νεωνήτω καὶ μῆπω πρὸς τὰς τοιαύτας ὑπουργίας γεγυμνασμένω. τῶν δέ, καὶ εἰ μηδὲν
 10 ἄραι βούλεται, συγγνώμην παρεχομένων, ἐκεῖνος οὐ δεῖν ἔλεγε πάντων κοπιώντων αὐτὸν μόνου ἀσυντελεῖ τυχάνειν. τῶν δὲ ὅπερ ἂν ἄραι βούληται ἐπιτρεπόντων, δεῦρο κἀκεῖσε περιβλεψάμενος, καὶ σκευὴ ἀθρήσας διάφορα, σάκκους καὶ στρώματα καὶ γυρ-
 15 γάθους, ἕνα γύργαθον ἄρτων πεπληρωμένον, ὃν καὶ δύο βαστάζειν ἐμελλον, αὐτῷ ἐπιτεθῆναι κελεύει.

1 ἀντιβασκανίου H 2 in ἀνήσατο desinit U 3 εἰσελθὼν] *abscissum perit in M. εἰ A 2 in rasura; etiam a m. pr. scriptum uidetur fuisse εἰ* 4 ὁδῶν P ἐντέπ. A ρ A 2 5 μέλλει A; μέλλων *eraso quod in sequebatur u. γὰρ Q* ἐπιούσαν A 6 διαμερίζοντο Z διάμερίζοντο P ἀίδεῖτο H 7 τοῦ] τὸ *erasa l. ὅ Q* κομποτάτου R κομποτέρ ρ A κοποτέ-
 τάτου ρον P κοφοτέρου E κομποτάτου H κοποτάτου Q παρασχέιν Q 9 ὑπηρεσίας Q καὶ *supra uersum Z* μηδὲν H, *eraso accentu η E* 10 ἄραι V ἄρα P ἄρα JFZK βούλαιτε P βούληται E H J F K Z b ἐκεῖνος] αὐτός V. *post* ἐκεῖνος *erasa p. δὲ, A* 11 οὐ δεῖν] οὐδὲν Q Φ ἔλεγεν Q κοπιόντων V Q R E H; o *corr. in ω K Z* κοπιώντων J 12 ὅπερ ἂν ἄρα βούλοισαι Q ὅπερ ἂν ἄραι βούλοισαι A ὅπερ ἂν ἄρα (m. pr.) βούλοι, τὸ P ὅπερ ἄρα βούλεται V ἐπιτρεπόντων A 13 κἀκεῖσε H *ut saepe* καὶ σκευὴ in D *add. manus rec.* 14 ἀθρήσας *ut conieceram M Q: ἀθροίσας libri ceteri.* περιβλεψάμενος W στρώματα R 15 ἄρτων P ὃν καὶ *scripsi: ἕν' ἢ V* ὃν *ceteri* 16 αὐτῷ M V Q D R Φ b ἐπιτεθῆναι H E J F K Z v ἐπιθεῖναι R

οὐ δὲ γελάσαντες καὶ μηδὲν εἶναι μωρότερον τοῦ
 χυδαίου τούτου καθάρματος φάμενοι, ὅς μικρῶ μὲν
 ἔμπροσθεν τὸ κουφότατον ἄραι τῶν φορτίων ἔδειτο,
 νῦν δὲ τὸ πάντων βαρύτερατον εἴλετο· χρῆναι μέντοι
 τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ πληρῶσαι· ὑπολαβόντες τὸν
 γύργαθον ἐπιτιθέασι τῷ Αἰσώπῳ. ὁ δὲ κατὰ τῶν
 ὤμων τὸ φορτίον ἐπηχθισμένος, δεῦρο κάκεισε διε-
 κλονεῖτο. τὸν δὲ ἰδὼν ὁ ἔμπορος ἀπεθαύμασε καὶ
 φησιν· „Αἰσώπος εἰς τὸ πονεῖν πρόθυμος ὢν ἤδη
 τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν ἐξέτισε· κτήνους γὰρ φόρτον
 ἦρατο“. ἐπεὶ δὲ ὥρας οὔσης ἀρίστου κατέλυσαν,
 Αἰσώπος κελευσθεὶς ἀρτοδοτῆσαι, ἡμιδεῖα τὸν γύρ-
 γαθον πολλῶν φαγόντων ἐποίησεν. ὅθεν καὶ μετὰ
 τὸ ἀρίστον κουφοτέρου τοῦ φορτίου γεγονότος, προ-
 θυμότερον ὦδενε. καὶ δὴ καὶ ἐσπέρας οὐ κατήχηθη-
 σαν πάλιν ἀρτοδοτήσας, τῇ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ κενὸν
 παντάπασι ἐπὶ τῶν ὤμων ἀνέχων τὸν γύργαθον,
 πρῶτος ἀπάντων ἦει, ὡς καὶ τοῖς συνδουλοῖς, προ-
 τρέχοντα τοῦτον ὀρώσιν, ἀμφίβολα γίνεσθαι, πότερον
 ὁ σαπρὸς ἐστὶν Αἰσώπος ἢ τις ἕτερος· καὶ κατα- 20

1 μὴδὲν H, in E η *eraso accentu* 2 μικρὸν V
 3 κουφότερον Q ἄραι V E H ἔδειτο *ante* ἄραι
conlocant J F Z K v αἰδείτο V 4 νῦνδε H τὸ π.] τῶν
 π. A βαρύτερον Q 5 πληροῦσθαι? ἐπιλαβόντες Φ
 6 γύργαθον D: *supra quoque aliquotiens erasa l. v* ἐπὶ
 τῇ θέσει P ὁδῶν P 7 ἐπιχθισμένος P ἀπηχθισμένος
fecit ex ἐπ. D m. pr. ἀπηχθισμένος F J K Z v 7 ἀπεθαύ-
 μασεν F J Z K v 9 φησὶ E 10 ἐξέτισε Z l. η *facta ex i*
 φορτίον Q 11 δὲ *corr. ex* δὴ D m. pr. ἀρίστου om. R
 κατέλυσαν om. Φ 12 ἡμὶ δὲ ἂ τογ. P 14 κουφ. γεγ.
 τοῦ φορτίου Q τοῦ om. A, *bis exhibet* H προθυμότερον

R, h 1547 προθυμότερος D, v *add.* D 2; A ο *ex corr.*
 15 ὦδενε R H E *ut saepe* καὶ δὴ καὶ] καὶ δὴ (δὲ P) Φ
 ἔσπ. P οὐ] οὐς P 18 ἦει] εἴη M V; εἴη *mutavit in*
 ἦει D m. pr. 19 τοῦτον om. A ἀμφίβολον Φ πότερον P
 20 ὁ σαπρὸς] πρὸς K, in *marg.* ὁ σα ἔστιν] οὗτος

μαθοῦσιν ἐκείνον εἶναι, θαυμάζειν ὅπως τὸ μεμελα-
 νωμένον ἀνθρώπιον νουνεχέστερα πάντων ἔπραξε,
 τοὺς φραδίως δαπανωμένους ἄρτους ἀράμενον, ἐκεί-
 νων τὰ στρώματα καὶ τὰ λοιπὰ τῶν σκευῶν ἐπιφορ-
 5 τισαμένων, ἃ μὴ φύσιν ἔλαχεν οὕτως δαπανᾶσθαι.
 ὁ μὲν οὖν ἔμπορος ἐπὶ τῇ Ἐφέσῳ γενόμενος, τὰ μὲν
 ἄλλα τῶν ἀνδραπόδων σὺν κέρδει ἀπέδοτο, ὑπελεί-
 φθη δ' αὐτῷ τρία, γραμματικός, ψάλτης καὶ ὁ Αἰσω-
 πος. τῶν δὲ τις αὐτῷ συνήθων συμβουλευσας εἰς
 10 Σάμον ἀπάραι, ὡς ἐκεῖ δὴ σὺν μείζονι κέρδει ἀπεμ-
 VIπολήσονται τὰ σώματα, πείθει. καὶ ὁ ἔμπορος ἐπιβὰς
 τῆς Σάμου, τὸν μὲν γραμματικὸν σὺν τῷ ψάλτῃ
 καινὰς στολὰς ἀμφιέσας, ἴστησιν ἄμφω ἐπὶ τοῦ πρα-
 τηρίου. τὸν δ' Αἰσωπον ἐπεὶ μηδαμόθεν εἶχε κοσμη-
 15 σαι, ὄλος γὰρ ἦν ἀμάρτημα, ἐσθῆτα σάκκου τοῦτῳ
 περικαθάψας, μέσον ἀμφοῖν ἔστησεν, ὡς καὶ τοὺς
 ὀρῶντας ἐξίστασθαι λέγοντας „πόθεν τοῦτο τὸ βδέ-
 λυγμα, τὸ καὶ τοὺς ἄλλους ἀφανίζον;“ Αἰσωπος δὲ
 καίπερ ὑπὸ πολλῶν σκαπτόμενος, ἴστατο μέντοι
 20 τολμηρὰ πρὸς αὐτοὺς ἀτενίζων. Ξάνθος δὲ ὁ φιλό-

ἔστιν E ἢ τις] ἢ τίς Q εἴ τις Φ ἦτις H. τις om. b 1547
 1 ἐκείνον om. R τὸ om. A μεμελανωμένον P Z, in Q ω
 ex corr. pro ο; μελανωμένον, in marg. με K 2 ἀνθρώπιον]
 on in P add. m. alia in rasura: primo uidetur scripta fuisse
 forma barbara ἀνθρώπιν νουνεχέστερον R 3 δαπανο-
 μένους P Z ἄρτους om. R 4 τὰ στρ.] τὰ in A add. A 2
 στρώματα Q sed ω ex corr., στρώματα altera l. μ deleta R
 πεφορτισαμένων a 6 μεν omisso accentu Z saepe
 7 ὑπελήφθη P, Q (sed supra scr. ει Q 2) 8 ὁ supra uer-
 sum A 1 9 αὐτῷ] αὐτῶν VP 10 ἀπάραι A E H δὴ
 corr. ex δὲ D m. pr. ἀπεμπαλήσονται V R Z b ἀπεμπολή-
 σαντι Φ 11 σώματα V σώματα E 12 ψ in A exarant
 A 2 13 ἀμφιάσας E ἴστησαν Z 14 post εἶχε erasa l. v
 15 ὄλος Φ, ὄλος corr. ex ὄλος V Q m. pr. 16 περικα-
 λύψας D ἔστησεν H 19 ὑπὸ ex ἐπὶ in D m. alia fecit
 ἴσταντο P ἴστατο E μέντοι bis R 20 τολμηρῶς A
 Q D R τολμηρὸς P

σοφος, εἰς τῶν ἐνοικούντων ὧν τηρικαῦτα τῇ Σάμῳ, προελθὼν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν καὶ θεασάμενος τοὺς μὲν δύο παιδας σὺν εὐπρεπεῖα παρισταμένους, μέσον δὲ τούτων τὸν Αἰσωπον, ἠγάσαστο τὴν τοῦ ἐμπόρου ἐπίνοιαν, ὅπως τὸν αἰσχροὺν ἐν τῷ μεταξὺ τέταχεν, ὡς τῇ παραθέσει τοῦ δυσειδοῦς καλλίου εἰαυτῶν τοὺς νεανίσκους φανῆναι. ἐγγυτέρω δ' ἐπιστάς, ἐπέθετο τὸν ψάλτην, πόθεν ἂν εἴη. καὶ ὅς· „Καπαδόκης“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τί οὖν οἶδας ποιεῖν“; ὁ δὲ „πάντα“. καὶ ἐπὶ τούτοις Αἰσωπος ἐξεγέλασε. τῶν δὲ σχολαστικῶν, οἳ τῷ Ξάνθῳ συνῆσαν, ὡς εἶδον αὐτὸν γελάσαντα καὶ παραφῆναντα τοὺς ὀδόντας ἐξαίφνης, καὶ τι τέρας ὄραν δοξάντων, καὶ τοῦ μὲν „ἦ που κήλη ἐστὶν ὀδόντας ἔχουσα“ λέγοντος, τοῦ δὲ „τί ποτε ἄρα ἰδὼν ἐγέλασε;“ τοῦ δὲ ὡς „οὐκ ἐγέλασεν, ἀλλ' ἐρρίγωσεν“, πάντων δὲ βουλομένων γνῶναι τίς ποτε ἦν ὁ γέλωσ, εἰς τις αὐτῶν προσελθὼν τῷ Αἰσώπῳ φησὶν· „ὄτου χάριν ἐγέλασας“; καὶ ὅς· „ἀποχώρει, θαλάττιον πρόβατον“. τοῦ δὲ ἀμχανήσαντος τοῖς ὄλοις ἐπὶ τῷ λόγῳ, κακ τοῦ εὐθέως

1 ἐνοικούτων V τηρικαῦτους P 2 προσελθὼν AK προέξειλθὼν P 3 εὐπρεπεῖα V 4 ἠγάσαστο V ἠγάσαστο P ἠγάσαστο A quod in ἠγήσαστο mutavit A 2 5 τέταχεν corr. ex τέταγεν Q m. pr. 7 νεανίσκους V: νεανίας ceteri

7 ἐγγυτέρω V ἐγγυτέρω Z ἐγγυτέρω K δὲ Z 8 τὸν ψάλτην (οὐ et ου m. rec.) D τοῦ ψάλτου FK Z v καπαδόκης Q; ο in A add. m. rec. 9 εἶδας ποιῆν P 10 ἐξεγέλασεν Φ

11 Ξάνθῳ V 12 αὐτὸν in A add. A 2 ὀδόντας R P H ut saepe; in Q ὁ. mutatum in ὁ. 13 καὶ τοῦ μὲν in A bis scriptum semel erasum est 15 ποτ' Q ἄρα H, E (ex corr.) ἐγέλασεν M δὲ ὡς V R: δ' ὡς ceteri 16 ἐρίγωσεν V ἐρίγωσεν D ρ add. D 2 ἐρρίγωσε Q (sed deleta l. v), R Q Z v ἐρίγωσε AP (deleta l. v), E H 17 προσελθὼν V

18 cf. Syntipam p. 188, 12 19 θάλ. πρόβ. in margine supplevit Z mpr. 20 κακτοῦ a κακτροῦ b κακ τούτου E 20 εὐθέως M: εὐθέως D supra scr. ο, εὐθέως ceteri

ἀναχωρήσαντος, ὁ Ξάνθος τῷ ἐμπόρῳ φησί· „πόσον
 τιμήματος ὁ ψάλτης“; τοῦ δέ „χιλιῶν ὀβολῶν“
 ἀποκριναμένου, πρὸς τὸν ἕτερον ἦλθεν, ὑπερβάλλον
 ἀκούσας τὸ τίμημα. καὶ μέντοι καὶ τοῦτον ἐρομένου
 5 τοῦ φιλοσόφου, πόθεν ἂν εἴη, καὶ ἀκούσαντος ὅτι
 Λυδός, καὶ ἐπανερομένου „τί οὖν οἶδας ποιεῖν;“
 κἀκείνου φαιμένου „πάντα“, πάλιν ἐγέλασεν Αἰσω-
 πος. τῶν σχολαστικῶν δέ τινος διαπορουμένου „τί
 δὴ ποτε οὗτος πρὸς πάντα γελᾷ“; ἕτερος πρὸς αὐτὸν
 10 εἶπεν· „εἰ βούλει καὶ σὺ θαλάσσιος τράγος ἀκοῦσαι,
 ἐρώτησον“. ὁ δὲ Ξάνθος καὶ αὐτίς ἤρετο τὸν ἐμ-
 πορον· „πόσον τιμήματος ὁ γραμματικός;“ κἀκείνου
 „τρισχιλίων ὀβολῶν“ ἀποκριναμένου, δυσφόρος ὁ
 φιλόσοφος ἤνεγκε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ τιμήματος καὶ
 15 στραφεὶς ἀπήει. τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐρομένων, εἰ
 μὴ ἤρесе αὐτῷ τὰ σωματία, „ναί“, φησί, „ἀλλὰ
 δόγμα κεῖται, μὴ ἀνδράποδον ἀνεῖσθαι τῶν πολυτί-
 μων“. ἐνὸς δὲ τούτων φαιμένου „ἀλλ’ εἰ τοῦθ’
 οὕτως ἔχει, τὸν γοῦν αἰσχρὸν τοῦτον οὐδεὶς νόμος
 20 ἐμποδῶν ἴσταται μὴ ἀνήσασθαι· τὴν αὐτὴν γὰρ καὶ

1 πόσον corr. ex πόσον P 3 ἀποκρινομένου A
 4 ἀκούσας] ἀνηδιάσας? cf. W τούτων P ἐρωμένου EH
 5 ἀκούσαντος] ἀκούσας Φ 6 λιδός Z ἐπανερωμέ-
 νου H εἶδας Eb 7 ἐγέλασε A, ν add. A 2; αἰσωπος
 ἐγέλασε R 8 διαπορουμένου (l. ν finale substituit m. pr. in
 locum erasi ων) Q, ἀπορουμένου EHKZ ν, ἐπανερομένου Φ
 9 πρὸς πάντα scripsi et sic Q: πρὸς πάντας VMDFE
 HKZ ν πάντας (om. praepositione) R 10 θαλάττιος QD
 EHKZ ν 11 ἐμπορον] αἰσωπον V 12 ὁ ante γρ. om. P
 γραμματικός A. καὶ ἐκείνου Z 13 ὄβ. corr. ex ὄκ. P
 ἀποκριναμένου P δυσφόρος P δυσφόρος Z ἐδυσφόρει
 ὁ φ. καὶ τὴν ὑ. οὐκ ἤνεγκε τοῦ τιμ. Q 15 ἀπέη E
 ἐρωμένων H ἐρωμένου P 16 ἤρесе A ν add. A 2 17 ἀν-
 δράποδον corr. ex ἀνδραπόδων R m. pr. τῶν in D add. D 2
 πολιτῶν in R ante πολιτίμων statim deletum 18 εἶδ’
 οὕτως Φ, D (ταῦ add. D 2), εἰ ταῦθ’ οὕτως D 2, K Z ν
 19 ἔχει, erasa l. ν Q 20 καὶ οὗτος] καὶ om. V

ὅτος λειτουργίαν εἰσοίσει· καὶ ἡμεῖς τὸ τίμημα
 τούτου καταδησόμεθα“, Ξάνθος ἔφη· „ἀλλὰ γελοῖον p. 22 b.
 ἔν εἰη ὑμᾶς μὲν ἐκτίσαι τὸ τίμημα, ἐμὲ δὲ τὸν δοῦ-
 λον ἀνήσασθαι· ἄλλως τε καὶ τὸ γύναιόν μου καθά-
 ρειον ὄν, οὐκ ἂν ἀνάσχοιτο ὑπ’ αἰσχροῦ σώματιος 5
 ὑπηρετεῖσθαι“. τῶν δὲ σχολαστικῶν αὐτίς εἰπόντων
 „ἀλλ’ ἐγγὺς ἢ γνώμη, καθηγητά, τοῦ μὴ πείθεσθαι
 γυναικί“, ὁ φιλόσοφος εἶπε· „λάβωμεν πρότερον
 πείραν εἰ οἶδέ τι, μὴ ποτε καὶ τὸ τίμημα μάτην ἀπό-
 ληται“. προσελθὼν γοῦν τῷ Αἰσώπῳ „χαῖρε“ φησί. 10
 καὶ ὅς· „μὴ γὰρ ἐλυπούμην“, καὶ ὁ Ξάνθος· „ἀσπά-
 ζομαί σε“. κάκεινος· „κἀγὼ σε“. καὶ ὁ Ξάνθος
 ἔμα τοῖς ἄλλοις ἐπὶ τῷ παραλόγῳ καὶ ἐτοιμῳ τῆς
 ἀποκρίσεως ἐκπλαγείς, ἤρето· „ποταπὸς εἶ“, ὁ δὲ
 „μέλας“ φησί. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ τοῦτο φημι, ἀλλὰ 15
 πόθεν γεγέννησαι“, καὶ ὅς· „ἐκ τῆς γαστροῦ τῆς
 μητροῦ μου“. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ τοῦτο λέγω, ἀλλ’
 ἐν ποίῳ τόπῳ γεγέννησαι“, κάκεινος· „οὐκ ἀνήγγελέ
 μοι ἢ μήτηρ μου, πρότερον ἐν ἀνώγει ἢ κατώγει“.

2 τοῦτο Α τοῦτο P ὁ ξάνθος v 3 ἂν εἴη] μὲν ἂν
 εἴη Q μὲν om. E H F K Z v ἐκτίσαι M V Q D Φ R E H v
 4 μου] μὲν Q καθάριον D F K Z v, in Q ei m. pr.
 sed ut uideatur corr. ex ι 5 ἂν om. Z σώματος Φ
 l καθηγητά, τοῦ scripsi: καθηγητά τὸ Q D R, cf. W. κα...
 τὰ τὸ cum spatio trium litterarum M κατὰ τὸ V E H F K Z v
 τοῦ solum Φ πείθεσθαι Z 8 γυναικὸς R εἶπε V
 sed e uideatur corr. ex εν, εἶπεν M λάβωμεν P E H
 πρώτον M 9 πείραν om. Q ἀπόλληται Φ ἀπόλυται V D
 ἀπόλειται E 10 οὖν K φησὶν E 11 ἀσπάζομαί Z
 12 κακ. καγὼ σε D, κ. κἀγὼ σε Q 13 τῆς ἀποκρίσεως
 m. R 15 φησὶν E ὁ ξ., φησὶν, οὐ τ. φ. R 16 γεγέ-
 νησαι D Φ E H F K Z v ..v. R καὶ ὁ ξ. — μου (17) om. Z
 17 καὶ ὅς] καὶ ὁ P, κάκεινος V τούτω Z 18 γε-
 γέννησαι Q D K F v, in R prius v add. m. pr. ἀνήγγελέν P
 19 μου om. M Q D R H, E (sed in hoc libro erasum est)
 πρότερον P ἐν om. R E ἀνώγει ἢ κατώγει M V
 } R P E H ἀνωγαίω, ἢ κατωγαίω D

καὶ ὁ φιλόσοφος· „τί δὲ πράττειν ἐπίστασαι“; κἀκεῖ-
 νος· „οὐδέν“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τίνα τρόπον“; ὁ δὲ
 „ἐπειδήπερ οὗτοι πάντα ἐπίστασθαι ἐπηγγέλαντο,
 ἐμοὶ δὲ κατέλιπον οὐδὲ ἔν“. καὶ ἐπὶ τούτοις οἱ σχο-
 5 λαστικοὶ ὑπερφυσῶς ἀγάμενοι, „νῆ τὴν θείαν πρό-
 νοιαν“, ἔφασαν, „πάνυ καλῶς ἀπεκρίνατο· οὐδὲ γὰρ
 εἰς ἔστιν ἄνθρωπος, ὃς ἅπαντα εἰδείη. διὰ γὰρ
 ταῦτα δηλαδὴ καὶ ἔγελα“. αὐτίς οὖν ὁ Ξάνθος φησὶ·
 „βούλει πρίωμαί σε“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „ἐμοῦ πρὸς
 10 τοῦτο συμβούλου δέη; ὁπότερόν σοι δοκεῖ βέλτιον,
 ἧτοι πρίασθαι ἢ μή, ποιεῖ· οὐδεὶς γὰρ οὐδὲν πρὸς
 βίαν ποιεῖ· τοῦτο παρὰ τῆ σῆ κείται γνώμη. κἂν
 μὲν βούλῃ, βαλαντίου θύραν ἀνοίξας ἀργύριον
 ἀριθμει· εἰ δὲ μή, μὴ σκῶπτε“. πάλιν οὖν οἱ σχο-
 15 λαστικοὶ πρὸς ἀλλήλους ἔφασαν· „νῆ τοὺς θεοὺς,
 p. 24 b. νενίκηκε τὸν καθηγητήν“. τοῦ δὲ Ξάνθου φήσαντος
 „ἔὰν πρίωμαί σε, δράπετεῦσαι βουλήσῃ“; γελᾶσας
 ὁ Αἰσωπος ἔφη· „τοῦτο εἰ βουλήσομαι πράξαι, οὐ
 πάντως χρήσομαι σοι συμβούλω, ὡς δὴ καὶ σὺ μικρῶ

2 καὶ ὁ ξάνθος in D add. D 2 in margine 3 ἐπίσταν-
 ται R 4 ἐμοὶ δε E H ante κατέλιπον in D trium fere
 litterarum rasura οὐδέν (ἐν factum ex ἐν) R οὐδέεν M H
 E οὐδέεν P 7 ἄνωσ Z ὃς ἅπαντα εἰδείη V D: ὃς ἄν
 πάντα εἰδείη ceteri. cf. Krügeri Gr. Gr. 54, 14, 4 Madvigi
 Synt. Gr. p. 143 n. διὰ γὰρ ταῦτα postea addita in Z
 8 post ἔγελα in Q erasum σε 10 τούτου R 11 ἧτοι]
 ἧτοι E ἧτη P ἧ F K Z v 12 κἂν μὲν Z ut saepe 13 βούλη,
 η ex ei factum m. pr. M βούλει Q D Φ E H post βούλει
 in Q in extrema p. 19 erasum βα: qualia fere semper praeterii
 14 ἀριθμει Z alterum μὴ om. E H F K Z a, b 1530
 σκῶπτε, in margine κῶπτε K 14 οὖν om. A 17 δραπε-
 τεύσῃ D αι add. D 2 βουλήσῃ corr. ex βουλεύσῃ D, βου-
 λήσει P 17 inter γελᾶσας ὁ add. τοίνυν E, τοὶ deletum E
 18 τοῦτο] ταῦτα Φ πράξαι Q R P b 19 πάντα P
 ὡς] ὃς b 1530, ὃς 1534 μικ in A corr. ex μοι

τροσθεν ἐμοί“. καὶ ὁ Ξάνθος, „καλῶς μὲν λέγεις, ἀλλ’
 κισχρὸς εἶ“. κάκεινος, „εἰς τὸν νοῦν ἀφορᾶν δεῖ, φιλό-
 τοφε, καὶ μὴ εἰς τὴν ὄψιν“. τότε τῷ ἐμπορῷ προ-
 τελεθῶν ὁ Ξάνθος φησί, „πόσου τοῦτον πωλεῖς;“
 αὐτὸς, „κερτομησαί μου πάρει τὴν ἐμπορίαν, ὅτι 5
 τοὺς ἀξιόους σου παῖδας ἀφείς, τὸν κισχρὸν τοῦτον
 ἔλλον; θάτερον τῶν λοιπῶν ὄνησαι, τοῦτον δὲ πρόσ-
 δομα λάβε“. καὶ ὁ Ξάνθος, „οὐ δῆτα, ἀλλὰ τοῦ-
 τον“. καὶ ὁ ἔμπορος, „ἐξήκοντα ὀβολῶν ὄνησαι“.
 αὐτὸς οἱ μὲν σχολαστικοὶ παραχρηῖα τὸ τίμημα συνει- 10
 τενεγκόντες κατέθεντο, ὁ δὲ Ξάνθος ἐκτήσατο. οἱ
 τοίνυν τελῶναι τὴν πράσιν μεμαθηκότες παρήσαν
 ἰνακρίνοντες, τίς μὲν ὁ ἀπεμπολήσας, τίς δ’ ὁ πρι-
 κίμενος. κισχρνομένων δ’ ἀμφοτέρων ἑαυτοὺς ἀνει-
 πεῖν διὰ τὸ πενιχρὸν τοῦ τιμήματος, Αἰσωπος στὰς 15
 εἰς τὸ μέσον ἀνέκραξεν, „ὁ μὲν πραθεῖς, ἐγὼ δ’ ὁ
 πριάμενος δ’ οὐτοσί, καὶ ὁ πωλήσας ἐκεινοσί. εἰ δ’
 κῦτοὶ σιωπῶσιν, ἐγὼ ἄρα ἐλεύθερός εἰμι“. οἱ δὲ
 τελῶναι διαχυθέντες, ἐχαρίσαντό τε τῷ Ξάνθῳ τὸ
 τέλος καὶ ἀπηλλάγησαν. 20

Ὁ μὲν οὖν Αἰσωπος ἠκολούθει πρὸς τὴν οἰκίαν VII

1 καλῶς (καλὸς P) μὲν λέγεις M Q D Φ E H F K Z v:
 μὲν om. V R ἀλ’ Q 2 δεῖ] χρῆ Φ 4 ὁ om. P
 πόσου τιμήματος τοῦτον E, H sed in hoc τιμήματος *deletum*
 πωλεῖς Z, in Q πωλεῖς *corr.* ex πολλεῖς 5 κερτομη-
 ται M πάρει in Q *fecit ex* περι m. pr. 6 σου om. R
 10 τὸ τίμημα om. F K Z v 11 ενεγ in A *ex corr.* ἐκτή-
 ιαντο R 12 πράσιν Φ F (Z) v 13 μὲν A ἀπεμπολήσας
 V R E H Z, *pars edd.* 14 δὲ ἀμφ. Z δ’ ἄ. in H *corr.*
 ex δὲ ἂν εἰπεῖν P 15 ὁ αἰσωπος F K Z v 16 πρια-
 θεῖς E 17 δ’ om. R, δὲ Z; ὁ δὲ πρ. ο. Q ὁ μὲν πω-
 λήσας Z ἐκεινοσὶν M E ἐκεῖνος εἰ P εἰ δὲ Z 18 σιω-
 πῶσι, A ἄρα E H P οἱ δὲ] οἶδα P 19 ἐχαρίσαν τότε
 V Q R τὸ] τῷ Z 20 ἀπηλλάγησαν] διαχύθησαν A διε-
 γύθησαν P; *librarius* Φ *uidetur uoluisse* διελύθησαν 21 αἰσ.
corr. ex ἔσ. Q m. pr. ἀκολούθει K

ἀπιόντι τῷ Ξάνθῳ. μεσημβρινοῦ δὲ καύματος ὄντος, ὁ Ξάνθος ἐν τῷ περιπατεῖν τὸν χιτῶνα ἀναστροφέμενος οὔρει. ὅπερ ἰδὼν Αἰσωπος καὶ τῶν ἱματίων ἐκείνου δραξάμενος ὀπισθεν, πρὸς ἑαυτὸν εἵλκυσσε
 5 καὶ φησι· „τὴν ταχίστην με πώλησον, ἐπεὶ δραπέτεύσω“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ἀνθ' ὅτου“; „ὅτι“ φησὶν „οὐκ ἂν δυναίμην τοιούτῳ ὑπηρετεῖσθαι δεσπότη.
 p. 26 b. εἰ γὰρ σὺ δεσπότης ἂν καὶ μηδένα φοβούμενος, ὅμως ἄνεσιν οὐ παρέσχες τῇ φύσει, ἀλλὰ βαδίζων οὔρεις,
 10 εἰ τύχοι τὸν δούλον ἐμὲ πρὸς τινα σταλῆναι διακομίαν κἂν τῷ μεταξὺ τῆς πορείας τοιόνδε τι ἀπατήσαι τὴν φύσιν, ἀνάγκη πᾶσα πετόμενόν με ἀποπατεῖν“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τοῦτό σε θορυβεῖ; τρία κακὰ βουλόμενος διαδραῖναι βαδίζων οὔρῳ.“ καὶ ὅς·
 15 „ποῖα“; κἀκεῖνος· „ἐστῶτί μοι τὴν μὲν κεφαλὴν κατέκαυσεν ἂν ὁ ἥλιος, τοὺς δὲ πόδας τὸ τῆς γῆς ἑδάφος ὃν ἐκπεπρωμένον, ἢ δὲ τοῦ οὔρου δριμύτης τὴν ὄσφρησιν ἂν ἐλυμήνατο“. καὶ ὁ Αἰσωπος· „βάδιζε, πέπεικάς με“.

20 VIII Ἐπεὶ δὲ καὶ τῇ οἰκίᾳ ἐπέστησαν, ὁ Ξάνθος πα-

1 ἀπιόντι] ντι in Z add. m. rec. μεσεμβρ. R μεσυμβρ. Z
 μεσηβρ. a 2 χιτῶνα Z γ ἀναστροφέμενος A ἀναστροφέ-
 μένος P 3 εἰδῶν P ὁ αἰσωπος E καὶ saepe melius abesset
 4 πρὸς αὐτὸν M 5 φησὶν E τηνταχ. A, (accentu
 graui eraso) Q K a 6 ὅτε b 1530 φησὶ Q ὑπηρετῆ-
 σθαι P K ὑπηρετεῖσαι Q 8 μηδένα H 9 παρέχεις R
 10 τύχει E 11 κἂν V R A, D 2 κἂν P Z πορίας Φ
 τοιόνδε τι MDQAREHJFZν τοιονδέ τι P ἀπαντήσαι Q
 12 ἀνάγκη] ἂν m. rec. Z ἀπό πατεῖν H 13 θο-
 ρυβῆ M 14 διαδραῖναι ante τρία κακὰ βουλ. Z; διαδρα-
 σαι R διαδραῖναι Φ καὶ om. D 15 ποῖα V P ἐστ.
 factum ex ἐστ. E μὲν om. Q R ἂν κατέκαυσεν Q
 17 ὅ] ἂν Φ ἐκπεπρωμένον D, in Q πε supra uersum m. pr.
 ὄρου M corr. M 2 δριμύτης V, E H, sed hi ex corr. in
 Q i m. pr. ex v radendo fecit 19 πεπηκάς P 20 [κα-
 πει D κα] ἐν Φ, om. Q οἰκία in R corr. ex [κα-
 m. pr. παραγ. P ut saepe

ραγγείλας τῷ Αἰσώπῳ μένειν πρὸ τοῦ πυλῶνος, ἐπειδὴ καθάρειον ὄν αὐτῷ τὸ γυναιὸν ἦδει καὶ οὐκ ἐχρῆν ἐξαπίνης τοιούτου αἰσχος αὐτῇ φανῆναι, πρὶν τίνα καὶ πρὸς αὐτὴν ἀστείσηται. αὐτὸς δ' εἰσελθὼν λέγει· „κυρία, οὐκέτι με τούντεῦθεν ὄνειδίσεις τῆς 5 θεραπείας, ἧς πρὸς τῶν θεραπαινίδων τῶν σῶν ἀπολαύω. ἦδη γὰρ καὶ γὰρ παιδὰ σοι ἐπριάμην, ἐν ᾧ καὶ ὄψει κάλλος, οἶον οὐπω τεθέασαι· ὅς καὶ ἦδη πρὸ τοῦ πυλῶνος ἔστηκε“· κάκεινος μὲν ταῦτα· αἱ δὲ γε θεραπαινίδες ἀληθῆ νομίσασαι τὰ λεχθέντα, πρὸς 10 ἀλλήλας οὐκ ἀγεννῶς ἡμφισβήτητον περὶ τοῦ τίνι τούτων νυμφίος ὁ νεώνητος ἔσται. τῆς δὲ τοῦ Ξάνθου γυναικὸς εἰσω κληθῆναι τὸν νεώνητον κελυσάσης, μία τῶν ἄλλων μᾶλλον ὀργῶσα, καὶ ὡς ἀρραβῶνα τὴν κλῆσιν ἀρπάσασα, τὸν νεώνητον ἐκ- 15 δραμοῦσα ἐκάλει. κάκεινου φαρμένου „ἰδοῦ ἐγὼ πάρεμι“, ἐκπλαγεῖσα „σύ“ φησὶν „εἶ“ καὶ ὅς·

1 ποιῶνος P 2 καθάρειον F K Z v αὐτῷ post γυναιον Q; αὐτῷ v ἦδη E εἶδι P 3 αἰσχος Z 1 corr. m. rec. αὐτῇ] αὐτῷ R 4 ἐαντὸν D in αὐτόν mutavit D 2 ἀστήσηται P , αὐτὸς Q δ'] δὲ R, om. Q 5 οὐκ ἔτι H ut saepe τοέντ. V τοεντ. M A, Q (sed to in ras. et in e spiritus erasus) το εντ. D τὸ έντ. R P μετοῦντ. v με τουντ. H ὄνειδίσσης D ὄνειδιεις F K Z v 6 post θεραπείας ui. αἰσχος...καὶ πρὸς (3. 4) iterum scripta et deleta sunt in A τῶν ante θεραπ. om. A θεραπαινίδων Q H. .αι. . E ἀπολαύω E 7 παιδας F 7. 8 ἦδει P 8 οὐτῶ Z, corr. m. rec., in Q οὐπω factum ex οὐπω m. pr., οὐπω D οὐπω A 9 ἔστηκεν M ἔστηκε Φ b, in R ε. corr. ex ε. m. pr. 10 θεραπαινίδες Q R A E, in D E e rubro supra ai scriptum ἀληθεῖ E ut uidetur mutatum in ἧ πρὸς ἀλλήλας om. K 11 ἀγεννῶς V R E J F K Z v ; οὐγκαγεννῶς ὡς P ἀμφισβήτητον E H 12 ὁ νύμφιος K, νύμφιος A τοῦ ξ. δὲ τῆς γυν. τὸν νεών. εἰσω κλ. κελ. Φ 14 μᾶλλον om. A 15 ἀραβῶνα V Φ F K Z a, pars edd. 16 κάκεινη... πρὸσωπον 246, 4 om. A, in marg. inferiore adiecit m. pr.; καὶ δεῦρο εἰσελθε infra erasum est. φαρμένον P ἰδοῦ P

„ναί“· κἀκείνη· „ἀβάσκαντα, μὴ εἰσέλθῃς εἰσω, καὶ
 p. 28 b. πάντες φύγωσι“· καὶ μέντοι καὶ ἄλλης ἐξελεύσεως,
 καὶ ὡς εἶδεν αὐτόν, „παταχθείη σου“ φαρμένης „τὸ
 πρόσωπον“, καὶ „δεῦρο εἰσελθε, ἀλλὰ μὴ προσεγγί-
 5 σης μοι“, εἰσελθὼν ἔστη ἀντικρὺ τῆς δεσποίνης.
 ἢ δὲ τοῦτου θεασαμένη, τὰς ὄψεις ἀπέστρεψε πρὸς
 τὸν ἄνδρα, φαρμένη· „πόθεν μοι τοῦτο τὸ τέρας ἦνε-
 γκας; ἐκβαλε αὐτὸν τοῦ πρόσωπου μου“. κἀκείνος·
 „ἄλις σοι, κυρία, μὴ οὕτω σκῶπτέ μου τὸν νεώνη-
 10 του“. ἢ δέ· „δῆλος εἶ, Ξάνθε, μισήσας με· ἐτέραν
 γὰρ ἀγαγέσθαι βουλόμενος καὶ ἴσως αἰδοῦμενος
 φράσαι μοι, ὡς τῆς σῆς οἰκίας ἀναχωρήσω, τὸν κυνο-
 κέφαλόν μοι τοῦτον κεκόμικας, ὡς ἂν τὴν αὐτοῦ
 δυσανασχετοῦσα λατρείαν φύγω. δός μοι τὴν προικᾶ.
 15 μου καὶ πορεύσομαι“. πρὸς ταῦτα τοῦ Ξάνθου
 μεμψαμένου τὸν Αἰσωπον, ὡς κατὰ μὲν τὴν ὁδὸν
 ἀστεϊὰ τινα φθεγγαμένου περὶ τῆς ἐν τῷ βαδίζειν
 οὐρήσεως, νυνὶ δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα μῆδεν λέγον-
 τος, Αἰσωπος ἔφη· „βάλε αὐτὴν εἰς τὸ βάρανθρον.“
 20 καὶ ὁ Ξάνθος· „παῦε, κάθαρμα· ἢ οὐκ οἶσθ’ ὅτι ταύ-

1 ἀβάσκαντε K b 1530. 1534. ἀβάσκαντους P 3 καὶ
 ὡς] καὶ om. Φ son P φαρμένη E 4 post εἰσελθε
 etasa l. v Q 5 μοι, καὶ εἰσελθὼν Q ἔστη E H ἔστη
 in ἔστη *mutavit* Q 2 6 ἀπέστρεψεν Φ; in D ψ ex corr.
 m. pr. 7 ἦνεγκας H 8 ἐκβαλλε E H ἐκβαλαι P

9 ἄλισοι Q, s et accentum in ras. add. Q 2; ἄλις in D *factum*
 ex ἄλις ὑπόσκωπτέ F Z K v μου om. R 10 μισήσας
 Z, μισ. corr. ex μυσ. Q m. pr. 11 γὰρ om. Q D E F Z K v
 ἀγάεσθαι Z ἀγάγεσθαι RA 12 φράσαι (αι in rasura
 Q 2) Q σῆς om. Φ b 13 κεκόμικας P b ὡσάν Q
 14 post δυσανασχετοῦσα in D *extrita* l. v δός μοι V ut
 infra: δός αὐ μοι M E H F Z δός οὖν μοι Q D Φ R K v, W.
 (δός D, Z 1) 16 μὲν om. Q 18 νυνίδε E H μῆδεν H
 μῆδὲ P οὐδὲν R 19 βάλλε A τὸν β. b παῦε D
 ἢ M R E H: ἢ V Q D A F K Z v οἶ P οὐκ οἶσθα RA
 οὐκ οἶσθα, P

την ὡς ἑμαυτὸν στέρῳ¹; καὶ ὁ Αἰσωπος „ἐρᾷς τοῦ γυναιου“; κἀκεῖνος „πάνυ μὲν οὖν, δραπέτα“². καὶ πρὸς τοῦτο ὁ Αἰσωπος κροτήσας εἰς τὸ μέσον τὸν πόδα, μεγάλως ἔκραξε³ „Ξάνθος ὁ φιλόσοφος γυναικοκρατεῖται“⁴. καὶ, στραφείς πρὸς τὴν αὐτοῦ⁵ δέσποιναν ἔφη „σύ, ᾧ δέσποινα, ἐβούλου τὸν φιλόσοφον ἀνήσασθαι σοι δοῦλον νέον, εὐσωματοῦντα, σφριγῶντα, ὃν ἔδει γυμνὴν σε κὰν τῷ βαλανεῖῳ θεᾶσθαι, καὶ σοι προσπαῖζειν τὰ εἰς αἰσχύνην τοῦ φιλοσόφου; Εὐριπίδη, χρυσοῦν ἐγὼ σου φημί τὸ⁶ στόμα, τοιαῦτα λέγον⁷.

πολλὰ μὲν ὄργαι κυμάτων θαλαττίων,
πολλὰ δὲ ποταμῶν καὶ πυρὸς θερμοῦ πνοαί,
δεινὸν δὲ πενία, δεινὰ δ' ἄλλα μυρία,
πλὴν οὐδὲν οὕτω δεινὸν, ὡς γυνὴ κακὴ.

σὺ δ' ᾧ δέσποινα, φιλοσόφου γυνὴ οὐσα, ὑπὸ καλῶν νεα-¹⁵
νίσκων ὑπηρετεῖσθαι μὴ θέλε, μὴ πως ὕβριον τῷ ἀνδρὶ
σου προστρέψης⁸. ἢ δὲ ταῦτα ἀκούσασα καὶ πρὸς μηδὲν
ἀντιπεῖν δυνήθεισα, „πόθεν, ἄνερ“⁹, φησί „τὸ κάλ-

1 ἑμαυτῶ P 2 κἀκεῖνος *supra lineam* A m. pr.
3 *post* τοῦτο *rasura* in D ὁ V: *om. ceteri post* ὁ αἰς. in A
deleta u. ἔφη βάλει αὐτὴν τὸ] τὸν *deleta l. v* Z μέσον Q
on in ras. 4 ἀνέκραξε E H F K Z v; ἔκραξε (ζ *mut. in ξ*) R
5 γυναικοκρατεῖται K, Z m. pr. (Z 2 *add. κ*); in Q . . .ται
restitutum pro . . .τε, *ut saepissime* 5 αὐτοῦ A D: αὐτοῦ
ceteri 6 ᾧ] τῷ P βούλου Φ ἐβούλου . . . σφριγῶντα in
ras. Z m. pr. 8 κὰν M κὰν ἐν Φ, κὰν in κὰν *mut.* R.
κὰκ Z 9 θεάσασθαι Φ πρὸς παῖζειν M H E εἰς]
πρὸς Q R 11 λέγων P 12 *cf.* Nauckii Fr. trag. 1045 p.
540; *uersus indicantur* in D (*inde a u. χρυσοῦν*) et Z 13 κ.
Φ. κ. πενία L *ante* θερμοῦ in Q *erasum* καὶ 14 δεινὸν
δὲ πενία *suppleuit in margine* A m. pr. δεινὴ μὲν πενεία L
δεινὰ] δεινὸν Φ 15 γυναικὴ κ. R π. οὐδὲν χεῖρον
γυναικὸς γλωσσῶδους καὶ ὀργίλης L 16 ὑποκαλῶν H *ut*
saepe 17 ὑπηρετεῖσθαι Z 18 πρὸς ποίψης H μὴδὲν H
19 ἀντιπεῖν P ἀντιπεῖν H ἀνερ] ἀν D *er add.* D 2
κάλλος] κάλος P K

λος τοῦτο τεθήρακας; ἀλλὰ καὶ λόλος ὁ σαρκὸς οὗτος φαίνεται καὶ εὐτράπελος. διαλλαγῆσομαι τοίνυν αὐτῷ“. καὶ ὁ Ξάνθος· „Αἰσωπε, διήλλακται σοι ἢ σὴ δέσποινα“. καὶ ὁ Αἰσωπος εἰρωνευσάμενος·
 5 „μέγα τι χοῖμα“ φησί „τὸ πρᾶναι γυναῖκα“. καὶ ὁ Ξάνθος· „σιῶπα τούντεῦθεν· ὠνησάμην γὰρ σε εἰς δουλείαν, οὐκ εἰς ἀντιλογίαν“.

IX Τῇ δ' ὑστεραία ὁ Ξάνθος ἔπεσθαι τῷ Αἰσώπῳ κελύσας, πρὸς τινὰ τῶν κήπων ἤκεν ὠνησόμενος·
 10 λάχανα. τοῦ δὲ κηπουροῦ δέσμην λαχάνων θερίσαντος, ἀνέλληφεν Αἰσωπος. τοῦ δὲ Ξάνθου μέλλοντος ἤδη τῷ κηπουρῷ καταβάλλειν τὸ κέρμα, ὁ κηπουρὸς „ἔα κύριε“, φησὶν „ἐνὸς προβλήματος παρὰ σοῦ δέομαι“. καὶ ὁ Ξάνθος· „τίνος“; καὶ ὅς· „τί δὴ
 15 ποτε τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ φυτενόμενα τῶν λαχάνων, καίπερ ἐπιμελῶς σκαλιζόμενά τε καὶ ἀρδενόμενα, βραδείαν ὅμως ποιεῖται τὴν αὔξησιν· οἷς δ' αὐτομάτῃ ἐκ γῆς ἢ ἀνάδοσις, καίτοι μηδεμιᾶς ἐπιμελείας ἀξιουμένοις, τούτοις ὄξυτέρα ἢ βλάστησις“; ὁ μὲν
 20 οὖν Ξάνθος, καίτοι φιλοσόφου τῆς ζητήσεως οὕσης,

3 διήλλακται P K . . λ . . D 4 εἰρωνευσάμενος om. V
 5 μέγα τι M Q D Φ R E μεγάτι H χοῖμα om. D add. D 2
 φησί om. V 6 τὸ ἐντ. P, τότεν. A *accentu postea ad-*
iecto 7 δουλίαν R 8 ὁ V: om. *ceteri* ἔπαισθαι P
 9 τῶν corr. ex ton K κήπων] κηπουρῶν F Z K ὠνησά-
 μενος R 10 κηπουροῦ Φ E H λαχάνων P 11 ἀνέ-
 ληφεν Φ δὲ om. A 12 κηπουρῷ Φ E H καταβάλλειν
 Q D καταβαλεῖν (*ei corr. ex λ*) A καταβαλὴν P καταβάλλειν
 H ut saepe κηπουρὸς Z κηπουρὸς Φ 13 φησί A φησὴν,
 ut videtur, P περὶ D, corr. παρὰ D 2 παρὰ σου V
 16 τε in A add. A 2 ἀρδ. Z 2, ἀρδ. Z m. pr. ἀρδ. H
 17 ποιεῖ A ποιεῖτε P δ' αὐτομάτην R δ' αὐτομάτως A
 δαντομάτος P 18 ἢ ante ἀνάδ. om. A καίπερ Φ καὶ τι
 μὴ δεμιᾶς H 19 ἀξιουμένοις A unde . . μένης fecit A 2
 ὄξυτέρα A 20 τῆς] τοῖς P

κηδὲν ἕτερον συννοήσας εἰπεῖν, τῇ θεῖα προνοίᾳ
 καὶ τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις διοικεῖσθαι φησιν. ὁ
 δὲ Αἰσωπος, παρῆν γάρ, ἐγέλασε. καὶ πρὸς αὐτὸν ὁ
 φιλόσοφος· „πότερον γελᾷς ἢ καταγελᾷς“; καὶ ὁ
 Αἰσωπος „καταγελῶ“, φησὶν „ἀλλ’ οὐ σοῦ, τοῦ δὲ 5
 διδάξαντός σε. ἂ γὰρ ὑπὸ θείας προνοίας γίνεται,
 ταῦθ’ ὑπὸ σοφῶν ἀνδρῶν τυγχάνει τῆς λύσεως.
 προβαλοῦ τοίνυν ἐμέ, κἀγὼ λύσω τὸ πρόβλημα“.
 ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ξάνθος ἐπιστραφεὶς λέγει τῷ p. 32 b.
 κηπουρῷ· „ἤκιστα πάντων εὐπρεπές ἐστίν, ὧ τῶν, 10
 ἐμὲ τὸν ἐν τοσοῦτοις ἀκροατηρίοις διαλεχθέντα τὰ
 νῦν ἐν κήπῳ λύειν σοφίσματα. παῖς δέ μοι οὐτοσί
 πολλῶν πείραν ἔχων ἀκολουθεῖ· τούτῳ προσαναθέ-
 λενος, τῆς λύσεως τεύξει τοῦ ζητουμένου“. καὶ ὁ
 κηπουρός· „οὗτος ὁ αἰσχρὸς γράμματα οἶδεν; οἴμοι 15
 τῆς δυστυχίας. ἀλλὰ φράσον, ὧ λῶστε, εἰ τοῦ ζη-
 τουμένου τὴν διασάφησιν ἔγνωκας“. καὶ ὁ Αἰσωπος
 „ἡ γυνή“ φησὶν „ἐπειδὴν πρὸς δεῦτερον γάμον
 ἔλθῃ, τέκνα ἐκ τοῦ πρώτου ἀνδρός ἔχουσα, εἴπερ
 εὔροι καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τῆς προτέρας γυναικὸς τεκνο- 20

1 μῆδεν H, in E η *radendo factum ex η* συννοήσας V
 Q P; in A *statim corr.* 2 φησί Q φησί· A 3 δ’ Φ F K
 Z v παρῆν] πλήν P ἐγέλασεν M 4 πότερον *ex* πρότ.
corr. Q 6 γίννεται A 7 ταῦτα Q 8 προβαλοῦ Q
 τροβαλλῶ P προβάλου A 9 λέγει] λέγω P 10 κηπουρῷ Φ
 ὧ τῶν P ὧ τ’ ἂν E H 11 τὸν] τῶν P ἀκροατη-
 ρίας P διαλέγοντα A τανῦν V M Q Φ H 12 σωφί-
 ματα Z μοι] μου b οὐτοσί *ex* οὕτως *corr.* M 1 οὐ-
 τοσί E H, οὐτο-σί Q *littera aliqua erasa* 13 ἀκολουθεῖαν
 E H ἀκολουθίας F K Z v 14 τῆς λύσης τεύξει P
 15 κηπουρός Φ αἰσχρῶς P οἶδεν *ex* εἶδεν *corr.* M εἶ-
 δεν P b 16 ὧ λῶστε] *in margine* V ὧ φίλε V 2 17 τὴν
 m. K ἔγνωκας R m. pr. 18 ἡ] εἰ Φ φησι Φ
 ἐπειδὴν *om.* Φ γάμον δεῦτερον Φ 19 πρώτου V; προ-
 τέρον *ceteri* 20 εὔρη V Φ K Z F ἐκ] τέκνα ἐκ F K Z v
 προτ.] o *in ras.* Q m. pr. γυναικὸς *om.* A τεκνο-
 κοησάμενον Q ἀνδροτεκνοποιησάμενον Φ

ποιησάμενον, ἃ μὲν αὐτὴ ἐπηγάγετο, τούτων μήτηρ
 ἐστίν, ἃ δ' εὔρεν ἐν τῷ ἀνδρὶ, τούτων ἐστὶ μητριὰ.
 πολλὴν οὖν ἐν ἑκατέροις ἐνδείκνυται τὴν διαφορὰν.
 τὰ μὲν γὰρ ἐξ αὐτῆς φιλοστόργως καὶ ἐπιμελῶς
 5 τρέφουσα διαγίνεται, τὰ δ' ἐξ ἀλλοτριῶν ᾠδίνων
 μισεῖ, καὶ ζηλοτυπία χρωμένη, τὴν ἐκείνων τροφὴν
 περικόπτουσα, τοῖς ἑαυτῆς προστίθεται τέκνοις. τὰ
 μὲν γὰρ φύσει ὡς οἰκεία φιλεῖ, ἀποστέργει δὲ τὰ
 τοῦ ἀνδρὸς ὡς ἀλλότρια. τὸν ἴσον δὲ καὶ ἡ γῆ τρώ-
 10 πον τῶν μὲν αὐτομάτως ἐξ αὐτῆς φουμένων μήτηρ
 ἐστίν· ἃ δ' αὐτὸς ἐμφυτεύει, τούτων γίνεται μη-
 τριὰ. οὐ χάριν καὶ μᾶλλον ὡς γνήσια τὰ οἰκεία
 τρέφει καὶ θάλλει, τοῖς δὲ παρὰ σοῦ φυτευομένοις οὐ
 τοςαύτην ὡς νόθοις τὴν τροφὴν νέμει“. ἐπὶ τού-
 15 τοῖς ἡσθεῖς ὁ κηπωρὸς „πιστεύσαις ἄν μοι“, φησὶν
 „ὄτι με ἀμηχανοῦ λύπης καὶ ἀδολεσχίας ἐκούφισας.

1 μὲν] μὴ F K Z a: sed in editionis Aldinae exemplis quibusdam uiliū sublatum est αὐτῆ] αὐτῆ R P αὐτῆ H, in Q αὐτῆ radendo factum ex αὐτῆ αὐτῆ V: αὐτῆ τέκνα ceteri ἐπηγάγετο corr. ex ἀπ. Z 2 δὲ V Z ἐν i. e. παρὰ cf. indicem. noli igitur reponere ἀνδρὸς μητριὰ A, q add. A 2, μητριὰ P 3 δεικνυται V; in Q ἐνδείκνυται corr. ται ex τε 4 ἐξ αὐτῆς Z ἐξ αὐτοῖς P ἐξ αὐτῆς H hic et 10 φιλοσόφως Φ 5 διαγίνεται P 5 τὰ δὲ ἐξ Z τὰ δὲ ἐξ K, τοὺς δ' ἐξ A τοὺς δὲξ P τὰ δ' ἐξ αὐτῆς H 6 ζηλοτυπία E ζυλοτ. H 7 τοῖς] τῆς F ἑαυτῆς ex ἑαυτοῖς corr. M 1 ἑαυτοῖς V R P E H προτίθεται M V R, P (προτήθ.), E H, Q (erasa aliqua littera super o) προστίθεται A τὰ μὲν γὰρ H 8 οἰκείως φ. R οἰκεία φιλεῖ P, l. φ fecit ex ὡς m. pr. 9 ἀνδρὸς ὡς] ὡς om. D ἴσον v δῆ] δὲ R F 10 αὐτομάτως om. Φ 11 δὲ Z ἐμφυτεύει Z μητριὰ D 12 οὐ χάριν P τὰ οἰκεία om. Φ 13 τρέφει P 14 τὴν τροφὴν ὡς νόθοις Φ νέμοι P νέμειν deleta l. v extrema D 15 ἡσθεῖς om. Φ κηπωρὸς Φ πιστεύσης P πιστεύσας Q; in A uidetur fuisse ..σας uel ..σης, sed iam scriptura fere omnino euanuit; ..σαις corr. ex ..σαῦς H 16 λύπης om. Φ ἀδολεσχίας] ἀμφιβολίας, ἀμηχανίας, μερμηνης. cf. Schleusn. L. V. T. 1, 61 m. Bk. An. 1, 21, 30. Suid.

ἄπιθι προίκα φέρων τὰ λάχανα, καὶ ὀσάκις σοι τούτων δεῖ, ὡς εἰς οἴκετον κῆπον βαδίξω λαμβανεῖ.“

Μεθ' ἡμέρας πάλιν εἰς τὸ βαλανεῖον ἐλθόντος X τοῦ Ξάνθου καὶ τισιν ἐντυχόντος ἐκεῖ τῶν φίλων, p. 34 b. καὶ πρὸς τὸν Αἰσωπον εἰρηκότος εἰς τε τὴν οἰκίαν 5 προδραμεῖν καὶ φακῆν εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλόντα ἐψῆσαι, ἐκείνος ἀπελθὼν κόκκον ἓνα φακῆς εἰς τὴν χύτραν ἔψει βαλῶν. ὁ δὲ δὴ Ξάνθος ἅμα τοῖς φίλοις λουσάμενος, ἐκάλει τούτους συναριστήσοντας. προεῖπε μέντοι καὶ ὡς λιτῶς, ἐπὶ φακῆ γὰρ ἔσται τὸ 10 δεκνουν, καὶ ὡς μὴ δεῖ τῇ ποιικιλίᾳ τῶν ἐδεσμάτων τοὺς φίλους κρίνειν, ἀλλὰ δοκιμάζειν τὴν προθυμίαν. τῶν δὲ εἰζάντων καὶ πρὸς τὴν οἰκίαν ἀφικομένων, ὁ Ξάνθος φησί· „δοὺς ἡμῖν ἀπὸ λουτροῦ πιεῖν, Αἰσωπε“. τοῦ δ' ἐκ τῆς ἀπορροίας τοῦ λουτροῦ λαβόν- 15 τος καὶ ἐπιδεδωκότος, ὁ Ξάνθος τῆς δυσωδίας ἀναπλησθεῖς, „φεῦ, τί τοῦτο“, φησὶν „Αἰσωπε“, καὶ ὄς· „ἀπὸ λουτροῦ, ὡς ἐκέλευσας“. τοῦ δὲ Ξάνθου τῇ παρουσίᾳ τῶν φίλων τὴν ὀργὴν ἐπισχόντος καὶ λεκάνην αὐτῷ παρατεθῆναι κελεύσαντος, Αἰσωπος 20 τὴν λεκάνην θεῖς ἴστατο. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐ νίπτεις“, καὶ κείνος· „ἐντέταλται μοι ταῦτα μόνα ποι-

1 φέρων προίκα D 2 ὡς εἰς] εἰς om. V D Φ R E H
 F K Z βαδίξεν P 3 μεθ' ἡμέρας Q 4 δὲ πάλιν E H
 F K Z v 4 τὸν om. Φ τῶν] τὸν P 6 προδραμεῖν V
 Q E A H F K Z v φακῆν M V Q D R Φ E H F ἐμβά-
 λοντα Φ 7 ἔψ. Q A ἀπ., εἰς τὴν χ. ἓνα κόκκον ἔψει
 βαλῶν (βαλλῶν P λαβῶν A) Φ omisso u. φακῆς 8 ἔψει
 libri, nisi quod ἔψει A, Q quod m. pr. fecit ex ἔ. 9 τούτοις P
 συναριστήσονται P 11 ὡς] ὄς P ut saepe δεῖ scripsi:
 δεῖν libri τῇ in A supplevit m. pr. 13 εἰξ. A 14 αἰσω-
 πος P 15 δὲ Z 16 ὁ ξάνθος om. Φ ἀναπληθεῖς b
 17 τι Z τι R ut saepissime τί τοῦτο] τοιοῦτο P ἔσωπε E
 18 ὄς Z 19 ἐπισχόντος A, σ ex corr. 20 αὐτῷ] i. e.
 αὐτῷ 22 μόνα om. F K Z v, μόνον R, μόνα ταῦτα Q Φ

ειν, ὅσα ἂν ἐπιτάξῃς. σὺ δὲ νῦν οὐκ εἶπας· Βάλε
 ὕδωρ εἰς τὴν λεκάνην καὶ νίψον τοὺς πόδας μου,
 καὶ θές τὰς ἐμβάδας, καὶ ὅσα ἐφεξῆς“. πρὸς δὴ
 ταῦτα τοῖς φίλοις ὁ Ξάνθος ἔφη· „μὴ γὰρ δοῦλον
 5 ἐπριάμην; οὐκ ἔστιν ὅπως· ἀλλὰ διδάσκαλον“. ἀνα-
 κλιθέντων τοίνυν αὐτῶν καὶ τοῦ Ξάνθου τὸν Αἰσω-
 πον ἐρωτήσαντος, εἰ ἔφηται ἢ φακῆ, δοιδυκι λαβῶν
 ἐκεῖνος τὸν τῆς φακῆς κόκκον ἀνέδωκεν. ὁ δὲ Ξάν-
 θος λαβῶν καὶ οἰηθεὶς ἔνεκεν τοῦ πειραῖν λαβεῖν τῆς
 10 ἐψησεως τὴν φακῆν δέξασθαι, τοῖς δακτύλοις διατρι-
 ψας ἔφη· „καλῶς ἔφηται· κόμισον“. τοῦ δὲ μόνον
 τὸ ὕδωρ κενώσαντος ἐν τοῖς τρυβλίοις καὶ παραθέν-
 15 τος, ὁ Ξάνθος „ποῦ ἔστιν ἢ φακῆ“; φησί. καὶ ὅς·
 „ἔλαβες αὐτήν“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ἔνα κόκκον ἐψησας“;
 καὶ ὁ Αἰσωπος· „μάλιστα. φακῆν γὰρ ἐνικῶς εἶπας,
 ἀλλ’ οὐ φακᾶς, ὃ δὴ πληθυντικῶς λέγεται“. ὁ μὲν
 οὖν Ξάνθος ἀπορήσας τοῖς ὄλοις, „ἄνδρες ἑταῖροί“,
 φησὶν „οὗτος εἰς μανίαν με περιτρέψει“. εἶτα στρα-

1 ἂν προστάξῃς V ἂν ἐπιτάξεις RP 2 νίψων P
 μου τοὺς πόδας Q 3 τὰς] τὰ R ἐξῆς Φ (ἔ. P) 4 φι-
 λης P ἔφη] φησί. Q γὰρ om. Z 5 ἀνακλιθέντων RP
 6 αἰσωπον A 7 εἴ Z 7 10 11 ἔψ. A H 7 13 φακῆ
 (-ῆ P) et paulo post φακῆν φακᾶς MV Q D Φ REH, ed. Neuel.
 (sed haec φακᾶς, et V semel φακῆν) δοιδυκι Φ δοιδυκα R
 δίδυκι Q 8 ἐκεῖνος... λαβῶν om. Q; δοιδυκι λαβῶν (καὶ)
 οἰηθεὶς ἔ., sed καὶ erasum: in cuius locum in margine ascriptis
 Q 2: παρέθηκεν ἐπὶ τράπεζαν αἰσωπος· ξάνθος δὲ, . praeter-
 itera supra scriptum est ἔψω ἀπέδωκεν Φ 9 τοῦ om.
 Q DR λαβῆν P 10 ἔψ. A H, Q, qui 11 ἔψ. corr. ex ἔψ.
 δεῖξασθαι? δακτύλης P 11 ante κόμισον in A de-
 letum κόκκον κόμισον P H, E (sed corr.) μόνον P
 12 κενώσαντος] κομίσαντος Φ τρυβλίους Φ E H F K Z
 13 ὁ om. b 1530. 1534 π. ἔστι (l. v. erasa) φησὶν ἢ φ. (φησί)
 [hoc uocabulum erasum est] καὶ ὅς Q φησὶν E 14 ἔψ. Q
 15 ὁ αἶσ.] ὁ om. A add. A 2 μάλιστα] ἰσ loco Erasiae l. α Q
 εἶπας post ἀλλ’ conlocat b 1530, post φακᾶς b 1534
 16 οὐ K ὁ... λέγεται om. Q πληθυντικῶς P 18 φησὶν]
 ἔφη F Z K v εἰς] εἰ A s add. A 2 περιτρέψει P

φρῆς πρὸς τὸν Αἰσωπον, εἶπεν· „ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω, κακὲ δούλε, τοῖς φίλοις ἐνυβρίζειν, ἀπελθὼν ὠνήσαι πόδας χοιρείους τέτταρας, καὶ διὰ ταχέων ἐψησας παράθεις“. τοῦ δὲ σπουδῆ τοῦτο ποιήσαντος καὶ τῶν XI ποδῶν ἐφομένων, ὁ Ξάνθος εὐλόγως θέλων τύψαι 5 τὸν Αἰσωπον, αὐτοῦ περὶ τι τῶν εἰς χρείαν ἀσχολουμένου, ἓνα τῶν ποδῶν ἐκ τῆς χύτρας λαθραίως ἀνελόμενος ἔκρυψε. μετὰ μικρὸν δὲ καὶ ὁ Αἰσωπος ἐλθὼν καὶ τὴν χύτραν ἐπισκεψάμενος, ὡς τοὺς τρεῖς μόνον πόδας ἑώρακε, συνῆκεν ἐπιβουλήν αὐτῷ τινα 10 γεγυνοῦσαν. καὶ δὴ καταδραμὼν ἐπὶ τὴν κὺλῆν καὶ τοῦ σιτενομένου χοίρου τὸν ἓνα τῶν ποδῶν τῇ μαχαίρᾳ περιελὼν καὶ τῶν τριχῶν φιλώσας, εἰς τὴν χύτραν ἔρριψε καὶ συνέπει τοῖς ἄλλοις. Ξάνθος δὲ δεισας, μὴ πως Αἰσωπος τὸν ὑφαιρεθέντα τῶν ποδῶν 15 οὐχ εὐρῶν ἀποδράσῃ, αὐτίς εἰς τὴν χύτραν αὐτὸν ἐνέβαλε. τοῦ δ' Αἰσώπου τοὺς πόδας εἰς τὸ τρυβλίον κενώσαντος καὶ πέντε τούτων ἀναφανέντων, ὁ Ξάνθος „τί τοῦτο“, φησὶν „Αἰσωπε; πῶς πέντε“; κάκεινος· „τῷ δύο χοίρῳ πόσους ἔχετεν πόδας“; 20

1 ἀλλεῖνα P 3 χοιρείους Q D Z E, H (*sed e corr.*) χοιροίους P διαταχέων M Q D R δια ταχέων A διάταχέων P διαταχέως V 3. 5 ἔψ. Q 4 σπουδῆ H 5 ἐψημένων Φ 6 ἔσωπον E εἰς in A *add.* A 2 ἀσχολουμένων Φ ἀσχολουμένου (*l. v facta ex v*) Z 8 ἀνελόμενος P ἀνεψόμενος D, λ *add.* D 2 ἔκρυψεν M μικρῶν P μεταμικρὸν δὲ E μετὰ μικρόνδε H καὶ ὁ αἰσ.] καὶ *om.* E 10 μόνον V: μόνους *ceteri* ἑώρακεν M b (*praetered. Neucl.*) συνῆκε (Z) b τινα αὐτῷ Q 12 τῶν] τῶν M 13 φιλώσας V φιλόσας P 15 δύοσας P αἰσωπος] σω *suppl.* Q 2; ἔσωπος E ὁ αἰσωπος Φ 16 οὐχ' M, Q 2, H E οὐχ εὐρῶν *om.* Q D, *add.* Q 2 D 2 ἀποδράσει Φ 17 τριβλίον F Z τριβλίον K b τρύβλιον A a, b 1547 19 τοῦτο] τούτων R 20 δύο M Q v (*praeter b* 1534) χοίρῳ Q Z *sed in utroque corr. o ex ε, in Q praetera ω in ras.* τῶν δύο χοίρων E H ἔχει V

καὶ ὁ Ξάνθος· „ὀκτώ“. καὶ ὁ Αἰσωπος· „εἰσὶν οὖν
 ἔνταυθι πέντε, καὶ ὁ σιτευόμενος χοῖρος νέμεται
 κάτω τρίπους“. καὶ ὁ Ξάνθος πάνυ βαρέως σχῶν
 πρὸς τοὺς φίλους φησὶν· „οὐχὶ μικρῶ πρόσθεν εἴ-
 5 πον, ὡς τάχιστα με πρὸς μανίαν οὗτος δὴ περιτρέ-
 ψει“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „δέσποτα, οὐκ οἶσθ' ὅτι τὸ ἐκ
 p. 38 b. προσθέσεως τε καὶ ἀφαιρέσεως εἰς τὸ κατὰ λόγον
 πρὸς ὃν συγκεφαλαιούμενον, οὐκ ἔστιν ἀμάρτημα“;
 ὁ μὲν οὖν Ξάνθος μηδεμίαν εὐπρόσωπον αἰτίαν
 10 εὐρηκῶς μαστιγῶσαι τὸν Αἰσωπον, ἠσύχασε.

XII Τῇ δ' ὑστεραία τῶν σχολαστικῶν τις πολυτελής
 εὐτρεπίσας δειπνον, σὺν ἄλλοις σχολαστικοῖς καὶ τὸν
 Ξάνθον κέκληκεν. εὐωχουμένων τοίνυν, ὁ Ξάνθος
 μερίδας ἐκ τῶν παρακειμένων ἀνελόμενος ἐπιλέκτους
 15 καὶ τῷ Αἰσώπῳ ὀπισθεν ἐφεστῶτι δούς, „τῇ εὐνο-
 ούσῃ μοι“ φησὶ πρὸς αὐτόν „ταῦτα ἐπίδος ἀπελ-
 θῶν“. ὁ δ' ἀπιὼν καθ' ἑαυτὸν ἐνενοίει· „νῦν καιρὸς
 τίσασθαί μου τὴν δέσποιναν, ἀνθ' ᾧν με ἠνίκα νεώ-
 νητος ἦλθον ἔσκωπτεν. ὄψεται τοίνυν τίς τῷ δε-

2 ἔνταυθι V: ἔνταυθοὶ ceteri ὁ σιτ.] ὁ om. Z
 3 κάτω om. Z; κάτω νέμεται Q βραχέως V 4 φησὶ b

μικρὸν K 5 μοι D, ε add. D 2 με δὴ A μεδὴ P
 5 οὗτος δὴ] δὴ om. Φ; περιτρέψει δὴ οὗτος Q περι-
 τρέψει E 6 σὺν om. a (in exemplis quibusdam additum est)
 7 προσθέσεως R E H, D postea correctus m. pr. τε om. Φ
 καταλόγον R κατὰ λόγον P 8 πρὸς P 9 μὴ δὲ
 μίαν D, Q extrito qui in η erat accentu μηδὲ) μηδεμίαν H

αἰτίαν εὐπρόσωπον Φ F Z K v 11 ὑστεραία K πολυ-
 τελαῖς P 12 εὐτρεπίσας R εὐτρεπήσας E σχολαστικοὶ a
 13 κέκληκε M κέκλησεν Z ἐνοχουμένων P 15 αἰ-
 σῶπο, P ὀπισθεν ἐφεστῶτι in rasura Z m. pr. εὐνοούσῃ
 Z, corr. Z 2. nolui autem in tali scriptore seiungere εὐ cum
 omnes ubique libri in formam εὐνοεῖν conspirant 16 φησὶν R,
 φησὶν post u. ταῦτα conlocatur in Φ αὐτήν K ταῦτ' Q D R
 ἐπίδος E, in H ὅς factum ex ὡς 17 ἐνενοίει D
 18 με om. Φ νεώνητον E 20 τίς scripsi: εἰ libri

σπότη μου εὐνοεῖ.“ ἀφικόμενος οὖν εἰς τὴν οἰκίαν
καὶ καθίσας ἐν τῷ προδόμῳ καὶ τὴν δέσποιναν ἐκκα-
λέσας, τὴν σπυρίδα τῶν μερίδων ἐπίπροσθεν αὐτῆς
τέθεικε καὶ φησὶ „δέσποινα, ταῦτα πάντα ὁ δεσπότης
πέπομφεν οὐ σοί, ἀλλὰ τῇ εὐνοοῦσῃ“. καὶ τὴν 5
κύναν καλέσας καὶ εἰπὼν „ἔλθέ, λύκαινα, φάγε, σοὶ
γὰρ ὁ δεσπότης δοθῆναι ταῦτα ἐπέταξεν“, ἀνὰ μέρος
τῇ κυνὶ πάντα παρέβαλε. μετὰ δὲ τοῦτο πρὸς τὸν
δεσπότην πάλιν ἐλθὼν καὶ ἐρωτηθεὶς εἰ τῇ εὐνο-
οῦσῃ δέδωκε πάντα, „πάντα“, φησὶ, „καὶ ἐνώπιον 10
ἐμοῦ πάντα κατέφαγε“. τοῦ δὲ ἐπανερωμένου „καὶ
τί ποτε ἄρα ἐσθίουσα ἔλεγεν“; ἐκεῖνος „ἐμοὶ μὲν“
φησὶν „οὐδ’ ὅτιοῦν εἴρηκε, καθ’ ἑαυτὴν δέ σοι χάρι-
τας ἦδει“. ἡ μέντοι γυνὴ τοῦ Ξάνθου συμφορὰν
τὸ πρᾶγμα ποιησαμένη ἄτε δὴ δευτέρα τῆς κυνὸς 15
ἐλεγχθεῖσα τῇ πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίᾳ, καὶ ἐπειποῦσα
ἡ μὴν μηκέτι τοῦ λοιποῦ συνοικήσειν αὐτῷ, εἶσω
παρελθοῦσα τοῦ κοιτῶνος ἐθρήνηει. τοῦ δὲ πότου
προκόπτοντος καὶ ζητημάτων πρὸς ἀλλήλους προ- p. 40 b.

ἡ
1 εὐνοεῖ R εὐνοῆ P 2 καθήσας Q προδόμῳ P
b 1547. ἐν τῷ πρ. κ. τ. δ. ἐκκαλέσας om. Z: a quibus uerbis
in a nouis incipit uersus 4 τέθεικεν M E τέθηκε V τέθ.
καὶ] θέμενος Φ 5 πέμπομφεν Q τὴν] τὸν Φ 6 litterae
λύκαι in rasura Q m. pr. σοὶ] σὺ E H 7 ταῦτα ἐπέ-
ταξεν δοθῆναι K Z γ, δ. ταῦτα παρέβαλε ἐπ. deleto u. παρέ-
βαλε R, δ. ταῦτα πάντα ἐπ. D 8 πάντα] ταῦτα R
πρὸς] εἰς V 10 πάντως φησὶ Φ ἐνώπιόν μου R
11 ἐπανερωμένου Z ἐπανερωμένου E H καὶ τιποτ’ Q
13 οὐδοτιοῦν M V K E H b οὐδότι οὖν P οὐδ’ ὅτιοῦν eraso
qui in v erat spiritu Q εἴρηκεν M Φ (εἴρικεν P) σοὶ Q,
in locum erasi son? 14 μὲν τοι v saepe 15 οἴησαμένη
(Z) b, λογισαμένη (l. i radendo facta ex η) Q δὴ] καὶ Φ
τοῦ κυνὸς Φ (τουκυνὸς P) 16 ἐλεγχθεῖσα R E H Q primo,
sed supra scr. γ τὸν om. P 17 ἡ μὴν R ἡμην E H b
μηκέτι H συνοικήση D, εἰν add. D 2 18 κωτῶνος a
19 προτινομένων A προτεινομένων a

τεινομένων, καὶ ἐνὸς αὐτῶν ἀπορήσαντος πηνίκα
 ἂν γένοιτο μεγάλη ἐν ἀνθρώποις ἀνάγκη, Αἰσωπος
 ὀπισθεν ἐστὼς εἶπεν· „ἠνίκα ἂν οἱ νεκροὶ ἀνιστά-
 5 μαινοὶ τὰ ἑαυτῶν ἀπαιτήσωσι κτήματα“. καὶ οἱ σχο-
 λαστικοὶ γελάσαντες ἔφασαν· „νοήμων ἐστὶν ὁ νεώ-
 νητος“. ἑτέρου δὲ πάλιν τοιούδε τι προθέντος, ὅτου
 χάριν τὸ μὲν πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἐλκόμενον οὐ
 βοᾷ, ὁ δὲ χοῖρος ὅτι μάλιστα κράζει, Αἰσωπος αὖθις
 ἔφη ὅτι „τὸ μὲν πρόβατον κατὰ τὸ εἰωθὸς ἀμελγό-
 10 μενον ἢ τὸ τοῦ πόκου βάρος ἀποτιθέμενον, σιγῇ
 ἔπεται· διὸ καὶ ὑποσκελιζόμενον καὶ τὸν σίδηρον
 ὀρῶν, οὐδὲν δεινὸν ὑποπτέυει, ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ συνήθη
 καὶ μόνα δοκεῖ πείσεσθαι. ὁ δὲ χοῖρος ἅτε δὴ μήτ'
 ἀμελγόμενος μήτε κειρόμενος μηδὲ συνειδὼς ἑαυτῷ
 15 πρὸς τι τῶν τοιούτων ἐλκόμενος, ἀλλ' ὅτι τῶν σαρ-
 κῶν αὐτοῦ μόνον ἐστὶ χρεία, εἰκότως βοᾷ“. τούτων
 οὕτω φηθέντων, οἱ σχολαστικοὶ πάλιν ἐπήνεσαν
 αὐτόν, τραπέντες εἰς γέλωτα. παυσάμενου μέντοι
 τοῦ πότου καὶ τοῦ Ξάνθου πρὸς τὴν οἰκίαν ἀπονο-

1 ἀπορήσαντος V 2 ἀνάγκη] ταραχὴ ν μεγ. ἀνάγκη

ἐν ἄ. Q 4 ἐαυτὸν P ἀπαιτήσωσι κτ. R κτή
 κτή
 κτήματα M D, omnia m. pr.

5 ἔφησαν Q: post hoc u. era-
 sum no 6 τοιούδε τι (libri τοιούδε τι) om. E H Z K ν

προσιθέντος Φ προσιθέντος Q 7 εἰς σφαγὴν P εἰς σφαγὴν
 A, σφαγὴν restituit A 2 8 ὅτι] ἔτι Φ κράζει R 9 μὲν
 om. Φ ἀναμελγόμενον E 10 ἢ καὶ τὸ α, καὶ τὸ (om.
 ἦ) Φ 11 ἔπ. corr. ex ἔπ. Q; ἔπεται διὸ Z δι' ἃ A διὰ P
 inter ὑποσκελι et ζόμενον in Q littera erasa 12 οὐδει-
 νὸν Q 13 πείσεσθαι R ἅτε δὴ in D add. D 2 μὴ
 μετ' ἀμελγ. Z μεταμελγ. K 14 μηδὲ Q P: μὴ δὲ ceteri
 συνειδὼς Φ ἑαυτῷ ὦ corr. ex ὄν Q 16 αὐτὰ P
 μόνον A μόνων M Q D E H P K Z ν ἔστι Q χρεία α
 εἰκότως P 17 οὕτως Q R Φ (οὕτως P) 18 τραπένταις P
 γέλωτας Q μέντοι] τοίνυν V D 19 πότου corr. ex
 πότου P πρὸς] εἰς D ἀπον in rasura Q m. pr.

στήσαντος, καὶ τῇ γυναικὶ συνήθως ὀρμήσαντος
 προσλαλεῖν, ἐκείνη τοῦτου ἀποστραφεῖσά φησι· „μή
 μου πλησίον γένη. δός μοι τὴν προῖκα καὶ ἀπελεύ-
 σομαι. οὐδὲ γὰρ ἂν μείναιμι σὺν σοὶ τούντεῦθεν.
 σὺ δ' ἀπελθὼν τὴν κύνα κολάκευε, ἣ πέπομφας τὰς 5
 μερίδας“. καὶ ὁ Ξάνθος ἐκπλαγεὶς λέγει· „οὐκ ἔστιν
 ὅπως οὐκ ἤρτυσέ μοι τι κακὸν πάλιν Αἰσωπος“. καὶ
 πρὸς τὴν γυναῖκα φησι· „κυρία, ἐμοῦ πεπωκό-
 τος σὺ μεθύεις; τίني τὰς μερίδας πέπομφα, οὐχὶ
 σοί“; „μὰ Δί“, ἐμοὶ μὲν οὐ“, φησὶν ἐκείνη „τῇ δὲ 10
 κυνί“. καὶ ὁ Ξάνθος τῷ Αἰσώπῳ κληθέντι φησί·
 „τίني δέδωκας τὰς μερίδας“; κἀκεῖνος· „τῇ εὐνοούσῃ
 σοί“. καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα ὁ Ξάνθος· „οὐδὲν ἔλα- p. 42b.
 βες“; κἀκεῖνη· „οὐδέν“. καὶ ὁ Αἰσωπος· „τίني γὰρ
 ἐκέλευσας τὰς μερίδας δοθῆναι, ᾧ δέσποτα“; κἀκε- 15
 νος· „τῇ εὐνοούσῃ μοι“. καὶ ὁ Αἰσωπος τὴν κύνα
 φωνήσας, „αὐτῇ σοί“ φησὶν „εὐνοεῖ. ἡ γὰρ γυνὴ κἄν
 εὐνοεῖν λέγῃ, ἀλλ' ἐπ' ἐλαχίστῳ ἀλγήσασα ἀντιλέγει,
 λοιδορεῖται, ἀναχωρεῖ· τὴν μέντοι κύνα τύψου, ἀπέ-

1 ὀρμήσαντος b 1530. 1547 2 προσλαλεῖν l. 1 altera
 putata in β Z πρὸς τὸ λαλεῖν Φ φησι] ἔφη R 3 προῖκα
 μου καὶ Q R K v πρ. μοι καὶ Z 4 οὐδὲν b (praeter ed.
 Neucl.) μείναι (l. i. ἴπαι) μι M μείναι μοι D μείναι με E
 μείναι με H; in Q μείναιμι sed i radendo factum ex oi
 τοεντ. V M A D τοέντ. P τὸ ἐντ. Q R 5 ἢ καὶ? 6 οὐ-
 κέστην P 7 ἤρτυσε R πάλιν om. D ὁ αἰσ. Φ R
 8 κυρία post σὺ (9) conlocat Φ πεπωκός V 9 οὐχι-
 σοί; a οὐχι σοὶ Z 10 μα δὲ V μὰ δία Q μα δι P μὰ δι
 K Z 11 κυνὶ corr. ex κυνῇ Q αἰσώπῳ P ut saepe
 κληθέντι om. P 13 σοὶ factum ex σου Q σοὶ b σοὶ ed.
 Neucl. 14 καὶ ὁ αἰσώπος in margine add. V m. pr. 15 ᾧ
 δέσποτα hoc loco V: ceteri libri δέσποτα, Q ᾧ δέσποτα, post
 ἐκέλευσας (15) 17 σοὶ om. V φησὶν om. D 18 λέγει E,

A (corr. A 2) λέ H λέγεται K Z v ἐπὶ λαχίστῳ R ἐπιλαχί-
 στῳ D m. pr. (ἐπ' ἐλ. restituit D 2), ὑπ' ἐλ. a ἐπελ. H
 19 λοιδορεῖται H

λασον, και οὐκ ἀναχωρήσειεν ἄν, ἀλλ' ἐπιλαθομένη
 πάντων, αὐτίκα φιλοφρόνως σαίνει και σὺν χάριτι
 τὸν δεσπότην. ἔδει σε οὖν εἰπεῖν, δέσποτα, τῇ γυ-
 ναικὶ τὰς μερίδας κομίσαι, και μὴ τῇ εὐνοοῦσῃ.⁴
 5 και ὁ Ξάνθος· „ὄρθῶς, ὦ κυρία, ὡς οὐκ ἔμὸν τὸ
 ἀμάρτημα, ἀλλὰ τοῦ κομίσαντος; ἀνάσχον τοιγαροῦν,
 και οὐκ ἀπορήσω προφάσεως, δι' ἣν αὐτὸν μαστι-
 γώσω“. τῆς δὲ μὴ πειθομένης, ἀλλὰ λάθρα πρὸς
 τοὺς ἑαυτῆς γουεῖς ἀποχωρησάσης, Αἰσωπος εἶπεν·
 10 „οὐκ ὄρθῶς εἶπον, ὦ δέσποτα, ὡς ἡ κύων σοι μάλ-
 λον εὐνοεῖ, και οὐχ ἡ ἐμὴ δέσποινα;“ ἡμερῶν δέ τι-
 νων παρωχηκνυῶν, και τῆς γυναικὸς ἀδιαλλάκτου
 μενούσης, και τοῦ Ξάνθου τῶν προσηκόντων τινὰς
 ὡς αὐτὴν ὡς ἂν ὑποστρέψειεν οἰκαδε πέμψαντος,
 15 τῆς δὲ μὴ ὑπέικειν θελούσης, και τοῦ Ξάνθου δι'
 αὐτὴν εἰς ἀθυμίαν πεσόντος, Αἰσωπος αὐτῷ προ-
 σελθὼν φησι· „μὴ ἀνιῶ, δέσποτα. ἐγὼ γὰρ αὐτὴν
 αὖριον ἦκειν αὐθαίρετον και ἀπαράκλητον δράσω
 πρὸς σέ.“ και λαβὼν κέρμα, πρὸς τὴν ἀγορὰν ἦλθε,

1 ἀναχωρήσει ἐν ἄν P 2 φιλοφρόνος P errore fre-
 quenti post αὐτίκα distinguit Q σὺν χάριτι τρέχει πρὸς
 τὸν δ. E 4 κομίσαι Z K v, κομίσαι Q μὴ] οὐχ] P
 5 ὦ V: om. ceteri 6 τοιγαροῦν Z H τοιγὰρ οὖν P, Q primo,
 sed iam accentu et spiritu erasis 7 αὐτῷ μαστιγῶ σω P
 8 λάθρα a 9 τοὺς intra lineas supplevit Q 2 ἑαυτοῦς H
 10 ὦ] σοι Φ 11 και corr. ex και P m. pr. οὐχ] ἡ ἐμοὶ Q
 οὐχ] ἐμὴ P. (οὐχ' E H) 12 παρωχηκνυῶν V παρωχη-
 κνυῶν E H ἀδιαλλάκτου V Q D 13 τοξάνθου P προσ-
 οικόντων b 1530 14 ὡς] K in margine πρὸς ὡς ἂν om.
 D; structuram in hoc scriptore noli emendare ὑποστρέψειεν
 E H ὑποστρέψει ἐνοίκαδε P 15 ὑπέικην P ὑπέικειν E H
 ordo uu. μὴ ὄ. θελ. non est sollicitandus 16 αὐτῆς
 corr. ex αὐτῆς Q m. pr. προσελθὼν αὐτῷ H E K Z v

18 ἀνιῶ E H αὐτὴν] τὴν D εἰς τὴν Φ 18 αὐθαίρετον Q
 ἀπαράκλητον E H Z K v 19 ἦλθεν Q R Z K v

καὶ ὠνησάμενος χήνας καὶ ὄρνιθας καὶ ἄλλ' ἅττα
 τῶν πρὸς εὐωχίαν ἐπιτηδείων, βαδίζων τὰς οἰκίας
 περιενόστει. παρήει τοίνυν καὶ τὴν τῶν τῆς αὐτοῦ
 δεσποίνης γεννητόρων οἰκίαν, μήτε ταύτην εἰδέναι
 προσποιούμενος ἐκείνων τυγγάνουσαν, μήτε μὴν ἐν 5
 αὐτῇ τὴν δεσποιναν μένουσαν. καὶ δὴ τιμὴ τῶν τῆς
 οἰκίας ἐκείνης ἐντυχῶν ἠρώτα εἰ τί που τῶν εἰς γά- p. 44 b.
 μους χρησίμων οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν ἔχουσιν αὐτῷ πω-
 λῆσαι. τοῦ δὲ „καὶ τίς τούτων ἔχει τὴν χρεῖαν;“
 πυνθανομένου, „Ξάνθος“ φησὶν „ὁ φιλόσοφος· αὐ- 10
 ριον γὰρ γυναικὶ μέλλει συνάπτεσθαι.“ τοῦ δὲ ἀνα-
 βάντος καὶ τῇ γυναικὶ ταῦτα τοῦ Ξάνθου ὡς ἤκου-
 σεν ἀναγγέλλαντος, ἐκείνη σὺν δρόμῳ καὶ σπουδῇ
 πρὸς τὸν Ξάνθον ἦλθεν αὐτίκα, καὶ αὐτοῦ κατεβόα
 λέγουσα πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα, ὡς „οὐκ ἂν 15
 ἐμοῦ ζώσης, ὦ Ξάνθε, ἑτέρα γυναικὶ δυνηθείης
 συναρμοσθῆναι.“ καὶ οὕτως ἔμεινεν ἐπὶ τῆς οἰκίας
 δι' Αἰσώπου, ὡς καὶ δι' ἐκείνον ἀπῆρε.

Μετὰ δ' ἡμέρας πάλιν τινὰς καλέσας ὁ Ξάνθος XIII
 σχολαστικὸς εἰς ἄριστον, τῷ Αἰσώπῳ φησὶν· „ὄψω- 20

1 χήνας Q ἄλλᾶττα M Q ἄλλᾶτα V E H ἄλλα τα A,
 τ add. A 2, ἄλλᾶττα P ἄλλᾶττα R 2 ἐπι τῇ δείων P
 οἰκίας mutavit in las E, οἰκίας K 3 τὴν corr. ex τὸν et
 6 τῆς ex τοῦ Q m. pr. αὐτοῦ a 4 γεννητόρων b
 ταύτην] μὴν αὐτὴν Φ 5 πρὸς πιούμενος P ἐκείνω et
 6 δεσποίνα Q m. pr.: ll. v postea additae 7 ἐντυχῶν P
 εἰ τι που M Q E H 8 οἱ] εἰ P, εἰ D corr. οἱ D 3
 ἔχοι ἐν P 9 delendumne τὴν? 10 πυνθανομένου V: πυ-
 θομένου M Q D R A K Z v πυρομένου P πυθουμένου E H
 11 ..σθαι corr. ex σθαι Q 2 12 τοῦ ξάνθου om. E
 13 ἀναγγέλλαντος P ἐκόνη P ut saepe 14 ἑαυτοῦ Q
 κατεβόα P 16 ζώσης ἐμοῦ D ὦ om. Q, in Z corr. ex ὡς
 ξάνθε ἔ. corr. ex ξάνθος P δυνηθῆση K Z v δυνη-
 θήρης H 17 συναρμ. P 18 γεν. nolī mutare. δι' ἐκεί-
 νων Q ἀπῆρεν M R ἀπέλερεν P ἀπῆρη A 19 μεταδ' H
 20 in V ante εἰς punctis deletum est τινὰς φησὶ H E Z K
 οὐράνισον V Q, ἀψώνησον mutatum in ὄψ. Z

νησον ἀπελθῶν πᾶν ὃ τι χρηστότατόν τε καὶ βέλτι-
 στον.“ ὁ δὲ ἀπιῶν καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγεν· „ἐγὼ διδάξω
 τὸν δεσπότην μὴ μωρὰ διατάττεσθαι“. γλώττας οὖν
 μόνως ὑείλους πριάμενος καὶ ἐτοιμάσας, ἀνακλιθεῖσι
 5 γλώτταν ὀπτῆν ἐκάστω σὺν ὄξυγάρῳ παρέθηκε. τῶν
 δὲ σχολαστικῶν ἐπαινεσάντων ὡς φιλόσοφον τὸ πρῶ-
 του ἔδωκε διὰ τὴν τῆς γλώττης πρὸς τὸν λόγον
 ὑπηρεσίαν, πάλιν Αἰσωπος ἐφθᾶς γλώττας παρέ-
 10 θεκε. καὶ αὐθις αὐτῷ βρώματος αἰτηθέντος ἄλλου καὶ
 ἄλλου, ὁ δ’ οὐδὲν ἕτερον ὅτι μὴ γλώττας προὔτιθει.
 τῶν δὲ σχολαστικῶν ἐπὶ τῷ ταύτῳ τῆς τροφῆς ἀγα-
 νακτησάντων καὶ „μέχρι τίνος γλώττας;“ εἰπόν-
 των, καὶ ὡς „ἡμεῖς δι’ ἡμέρας γλώττας ἐσθίουτες
 τὰς ἡμετέρας ἠλγίσσαμεν“, ὁ Ξάνθος φησὶ πρὸς
 15 ὄργην· „οὐδὲν σοὶ πάρεστιν ἕτερον, Αἰσωπε;“ καὶ
 ὅς· „οὐ δῆτα“. κάκεινος· „οὐκ οὐκ ἐνετειλάμην σοι,
 κατάρατον ἀνθρώπιον, πᾶν ὃ τι χρηστότατόν τε καὶ
 ἄριστον ὀψωνῆσαι“; καὶ ὁ Αἰσωπος· „πολλὰς ὁμολογῶ
 p. 46 b. σοὶ τὰς χάριτας μεμφομένῳ με φιλοσόφων ἀνδρῶν

2 ἔλεγε M 3 μὴ corr. ex μο R m. pr. διατάττειν W
 γλώσσας R 4 ὑείας Q ὑείλον b 1534 ἐτοιμάσας]
 ἀγοράσας punctis subscriptis deletum in D, ἐτοιμάσας in margine
 adiecit D 3 ἀνακλιθεῖσι P ἀνακλιθεῖσι Z K v 5 ἐκά-
 στω in A add. A 2 συνοξυγάρῳ P παρέθηκεν R
 6 ὡς] καὶ Q, D sed deleuit et ὡς supra scripsit D 3 φιλο-
 σόφον b 1530. 1534 . τὸ] τὸν b 1530 8 ὑπηρεσίαν λεξάν-
 των, πάλιν Q αἰσωπος om. R ἐφθᾶς R Z b (praeter
 Neuel.) εὐθᾶς P γλώττας E γλώττας H παρέθηκεν P
 9 ἐτηθέντος ἄλλου P 10 προὔτιθει M Q D Φ E H K Z v
 11 δὲ in A suppl. A 2 τῷ in D adiecit m. pr. ταύτῳ
 ἡβρι 12 καὶ Q D Φ R: om. V M E H Z K v τινός R
 ὑπόντων P 13 διημέρας H ut saepe 14 τὰς ἡμέρας P
 ἠλγίσσαμεν P 15 παρ’ ἔστιν Z αἰσωπε ἕτερον R
 16 οὐ Z ἐν ἐτοιμ. P 17 τῇ] δὲ Z 18 ἄριστον P
 ὀψωνῆσαι Q 19 με] om. Z, μοι Q ἀνδρῶν om. D Φ a
 (in P φιλοσόφων ultimum est f 11^r uocabulum)

παρόντων· τί οὖν ἂν γένοιτο γλώττης χρησιότερόν
 τε καὶ βέλτιον ἐν τῷ βίῳ; πᾶσα γὰρ παιδεία καὶ
 φιλοσοφία δι' αὐτῆς παιδεύεται καὶ διδάσκεται· δι'
 αὐτῆς δόσεις, λήψεις, ἀγοραί, ἀσπασμοί, εὐφημῖαι,
 μῦσα πᾶσα· δι' αὐτῆς συγκροτοῦνται γάμοι, πόλεις 5
 ἀνορθοῦνται, ἄνθρωποι διασώζονται. καὶ συνελόντι
 φάναι, δι' αὐτῆς ἅπας ὁ βίος ἡμῶν συνέστηκεν.
 οὐδὲν ἄρα τῆς γλώττης ἄμεινον¹. ἐπὶ τοῦτοις οἱ
 σχολαστικοὶ τὸν μὲν Αἰσωπον ὀρθῶς λέγειν φάμενοι,
 ἡμαρτηκέναι δὲ τὸν διδάσκαλον, διελύθησαν ἕκαστος 10
 ἐπ' οἴκου. τῇ δ' ὑστεραία πάλιν αἰτιωμένων αὐτῶν
 τὸν Ξάνθου, ἐκεῖνος ἀπελογοῖτο μὴ κατὰ γνώμην
 αὐτοῦ ταῦτα γεγονέναι, ἀλλὰ τοῦ ἀχρείου δούλου
 τῆ κακουργία. σήμερον δὲ ἀλλ' ἀμείψει τὸ δεῖπνον·
 „κὴ γὰρ δὴ παρόντων ὑμῶν αὐτῷ διαλέξομαι². καὶ 15
 καλέσας αὐτόν, πᾶν ὅ τι φαυλότατόν τε καὶ χείρι-
 στον ὀψωνῆσαι κελεύει, ὡς τῶν σχολαστικῶν σὺν
 αὐτῷ δειπνησόντων. ὃ δὲ μῆδὲν διατραπεῖς πάλιν

1 τί οὖν αν V R: τί ἂν οὖν ceteri 2 βέλτιστον R
 παιδία P 3 διὰ Z αὐτῆς P post διδάσκεται in Q
 octo fere litterae erasae; uersus qui insequitur incipit a l. l. ται
 deletis non ante sed post δι' αὐτῆς distinxit R 4 εὐφη-
 μῖαι in D suppl. D 3 5 αὐτῆς P γὰρ post u. αὐτῆς add.
 E H (γαρ), K Z, D 2, v γάμοι] πόλεις Q πόλις P saepe
 7 φάναι M R D H K Z v πᾶς Φ 8 οὐδὲν ἄ. τ. γ.
 ἄμεινον om. P 9 ὀρθός P 10 διεληλύθεισαν R διελη-
 λύθασιν E H Z K v 11 δὲ Z ὑστερ^α K 12 ἀπολο-
 γεῖτο (Z K), v praeter Neuel. γνώμην A 13 αὐτῷ R
 ταῦτα in D supra lineam adiecit m. pr. γενέσθαι Φ

14 κακουργία P ἀλλὰ μείψει P ἀλλ' ἀμείψει D, ἀλλ'
 punctis deleuit et δια supra scripsit D 3, διαμείψει (om. p.
 ἀλλά) Z K v; de p. ἀλλά u. Krüger Gr. Gr. 69, 4, 5. Bäumlein.
 Part. Gr. p. 12. ceterum nescio an scribendum sit ἀνταμείψειν.
 15 δὴ scripsi: δὲ libri, om. Q ἡμῶν P 16 ἀχείρι-
 στον P 17 ὀψωνῆσαι D, ὀψων. inde fecit D 2; ὀψωνῆσαι Q
 τὸν σχολαστικὸν P σὺν om. Q 18 μῆδὲν H

γλώσσας ἐπρίατο, καὶ ἐτοιμάσας, ἀνακλιθεῖσι παρέ-
 θηκεν. οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ὑπεφώνουν· „χοίρειαι
 πάλιν γλώτται“; καὶ μετὰ μικρὸν αὐθις γλώττας
 παρέθηκε καὶ μάλα αὐθις καὶ αὐθις. τοῦ Ξάνθου
 5 δὲ δυσανασχετήσαντος καὶ „τί τοῦτο, Αἰσωπε“; εἰρη-
 κότης, „μὴ πάλιν ἐνετειλάμην σοι πᾶν ὃ τι χρηστό-
 τατόν τε καὶ βέλτιστον ὄψωνῆσαι; οὐχὶ πᾶν ὃ τι
 φαυλότατόν τε καὶ χείριστον“; ὃ δέ· „καὶ τί ποτε
 χεῖρον τῆς γλώττης, ὦ δέσποτα; οὐ πόλεις δι’ αὐτῆς
 10 καταπίπτουσιν; οὐκ ἄνθρωποι δι’ αὐτῆς ἀναιροῦν-
 ται; οὐ ψεῦδη πάντα καὶ βλασφημίαι καὶ ἐπιπορκίαι
 διὰ ταύτης περαινόνται; οὐ γάμοι καὶ ἀρχαὶ καὶ βα-
 p. 48 b. σιλεῖαι δι’ αὐτῆς ἀνατρέπονται; οὐχ ὡς κεφάλαιον
 εἰπεῖν, ὁ βίος δι’ αὐτῆς ἅπας μυρίων πλημμυλημά-
 15 των γέμει;“ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου φαιμένου, τῶν τις
 συνανακειμένων τῷ Ξάνθῳ φησίν· „οὗτος, εἰ μὴ
 πάνυ σεαυτὸν ἀσφαλίσῃ, οὐκ ἂν ἄπορος εἴη μανίας
 ἀφορμὴ σοι γίνεσθαι. οἶα γὰρ ἢ μορφή, τοιάδε καὶ
 ἢ ψυχὴ“. καὶ ὁ Αἰσωπος πρὸς αὐτόν· „σύ μοι

1 γλώσσας E ἀνακλιθεῖσι Z K v ἀνακλιθεῖσι R P
 παρ' ἐθ. Z 2 ἐπεφώνουν V χοίρειαι R E H 3 γλώσ-
 σαι E H Z K v μεταμικρὸν M καὶ κατὰ μ. αὐτοῖς, αὐ-
 θις Φ 4 παρέθηκεν R καὶ αὐθις om. Φ 5 δυσανα-
 σαχ. M αἰσ.; εἰρ.] ἐλπίδος αἰσάπε Q 6 ἐνετειλάμην P
 7 βέλτ. καὶ χρηστ. (om. p. τε) Φ ὄψωνῆσαι Q
 8 φαυλότατόν τε (uel τε) καὶ Z post χείριστον R add.
 ὄψωνῆσαι καὶ τίποτε *suppleuit in margine* A m. pr., A 2
 δὲ εἰ χείριστον 9 χεῖρον] χυριστον P πόλεις P οὐ-
 ἄνθρ. R 12 περαινόνται P οὐ γάμοι..... ἀνατρέπονται
 om. Q γάμοι R, D sed in D *accentus extritus* 13 ἀνα-
 τρέπονται P οὐχ ὡς M Q saepe 14 ὁ βίος om. Φ
 ἅπας ὁ κόσμος μ. Φ *uersus fuerit* ὁ βίος δι’ αὐτῆς πλημ-
 μυλημάτων γέμει 15 τῶν τις τῶν σ. E 16 ἀνακειμέ-
 νων R φησὶ E 17 σε αὐτόν P D (D 2 *extrito spiritu*
uocabula coniunctis) σε αὐτόν Q σεαυτὸν A σεαυτὸν Z sed *sea*
ex corr. 18 ἀφορμὴ E, H *ex corr. m. pr.* γίνεσθαι V:
γενέσθαι M Q D R Φ E H K Z v οἶα V P E H

δοκίεις, ἄνθρωπε, κακεντρεχῆς τις καὶ περιεργος εἶναι, δεσπότην κατὰ οἰκέτου παροξύνων.“ καὶ ὁ Ξάνθος πρὸς ταῦτα, προφάσεως ἐφιέμενος μαστιγῶσαι τὸν Αἰσωπον, „δραπέτα“ φησὶν „ἐπεὶ περιεργον εἶπας τὸν φίλον, δεῖξόν μοι ἀγαγὼν ἀπεριεργον ἄνθρωπον“. ⁵ ἐξελθὼν τοίνυν τῆς ἐπιούσης ἐπὶ τῆς λεωφόρου ὁ XIV Αἰσωπος καὶ τοὺς παριόντας περισκοπῶν, ὄρᾳ τινα ἐφ' ἐνὸς τόπου ἱκανὸν χρόνον καθίσαντα, ὃν καὶ δοκιμάσας καθ' αὐτὸν ἀπράγμονά τινα καὶ ἀπλοῦν εἶναι, προσελθὼν φησιν· „ὁ δεσπότης σε καλεῖ σὺν ¹⁰ αὐτῷ ἀριστήσαι.“ καὶ ὁ ἄγροικος ἐκεῖνος μῆδὲν περιεργασάμενος, μῆδὲ τίς ἂν ὑπὸ τίνος καλεῖται, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ σὺν αὐτοῖς ὑποδήμασι φαύλοις οὓσιν ἀνέπεσεν. ἐρομένον δὲ τοῦ Ξάνθου „τίς οὗτος“; Αἰσωπος εἶπεν· „ἀπεριεργος ἄνθρωπος“. ¹⁵ καὶ ὁ Ξάνθος εἰς οὓς εἰπὼν τῇ γυναικὶ συνυποκριθῆναι αὐτῷ καὶ ὅπερ ἂν αὐτὸς ἐπιτάτῃ, ποιεῖν, ὡς ἂν εὐπροσώπῳ λόγῳ πληγὰς τῷ Αἰσώπῳ ἐντείνεῖν, εἶτα ἐν ἐπηκόῳ πάντων φησί· „κυρία, ὕδωρ ἐπὶ τῆς λεκάνης βαλοῦσα, τοὺς πόδας τοῦ ξένου ²⁰

1 κατατρέχειν Q τις] τε V 2 παροξύνων (παροξύνῃ P) κατὰ οἰκέτου M R Q D Φ E H K Z v 4 αἰσωπον V M R Q D E: ἄνθρωπον Φ K Z v, om. H εἶπες Φ 5 φίλων P ἀπερ. ἄνθρ. ἀγαγὼν E H K Z v 6 τῇ ἐπιούσῃ E λεωφόρου R 7 παριόντας Q ἐπισκοπῶν R ὄρατίνα H 9 καθ' αὐτὸν Q R A καθε αὐτὸν P ut fere semper ἄπλοῦς P 10 δεσπότης A καλεῖ καὶ σὺν A 11 ἀριστήναι P ἄγροικος E ἄνθρωπος Φ μῆδὲν R Q D μῆδὲν H περιεργάμενος R 12 μῆδὲ τίς scriptis: μῆ τέ τις Q cum rasura in ι, μῆ τέ τίς D μήτε τίς ceteri ὦν add. Q 2 in ras. 13 αὐτοῖς] τοῖς R Q D Φ ὑποδείμασιν. (littera v quae erat post η in φ mutata) φαύλης οὓσιν P ἐρωμένον H, in E l. o facta ex ω 15 οὗτος] εἴη Q αἰσωπος A 16 τῇ γυναικὶ om. Φ 17 ἐπιτάτῃ R P E H 18 ὡσάν Q ut saepe. cf. 258, 14 19 ἐπικόω V; in Q η corr. ex ι Q 1 φησὶν R Q D Φ κυρία om. Q D 1 (add. D 2) R Φ 20 post βαλοῦσα add. γύναι Φ

νίψον. “ διενοεῖτο γὰρ καθ’ αὐτόν, ὡς πάντως ὁ μὲν
 ξένος εὐλαβηθήσεται, ὁ δ’ Αἴσωπος, ὡς ἐκείνου περι-
 ἔργου φανέντος, πληγὰς λήψεται. ἡ μὲν οὖν βα-
 λουσα τὸ ὕδωρ εἰς τὴν λεκάνην, ἦι τοὺς πόδας τοῦ
 5 ξένου νίψουσα· ὁ δ’ ἐπιγνοὺς ταύτην οὖσαν τὴν
 p. 50 b. τοῦ οἴκου δεσπότην, καθ’ ἑαυτὸν εἶπε· „τιμῆσαί με
 πάντως βούλεται, καὶ τούτου δὴ χάριν αὐτοχειρία
 τοὺς πόδας μου βούλεται νίψαι, ἐπεὶ θεραπευσίσει
 εἶχεν ἂν τοῦτ’ ἐπιτάξαι.“ προτείνας οὖν τοὺς πόδας,
 10 „νίψον, κυρία“ φησί. καὶ νιψάμενος ἀνεκλίθη.
 τοῦ δὲ Ξάνθου κελεύσαντος οἶνον τῷ ξένῳ δοθῆναι
 πειν, πάλιν ἐκείνος διελογίσαστο καθ’ αὐτόν ὡς
 „αὐτοὺς μὲν πρότερον ἔδει πειν, ἐπεὶ δ’ οὕτως
 αὐτοῖς ἔδοξεν, οὐδὲν ἔργον ἐμοὶ τὰ τοιαῦτα ἐρευνᾶν“,
 15 καὶ λαβῶν ἐπιεν. ἀριστῶντων δὲ καὶ τινος ἐδέσ-
 σματος τῷ ξένῳ παρατεθέντος κάκεινου ἠδέως ἐσθί-
 οντος, ὁ Ξάνθος τῷ μαγείρῳ ὡς κακῶς τοῦτο ἀρτύ-
 σαντι ἐνεκάλει καὶ μέντοι καὶ ἀποδουθέντι πληγὰς
 ἐνεφόρει. ὁ δ’ ἀγρότης καθ’ ἑαυτὸν ἔλεγε· „τὸ μὲν

1 νίψον τοῦ ξ. Φ γὰρ om. D 1 add. D 2 καθ’ ἑαυ-
 τὸν R Z καθ’ αὐτόν H καθ’ αὐτόν P saepe, om. D μὲν
 om. D 1 add. D 2 3 λήγεται R βάλλουσα R 4 εἶη R
 5 νίψασα R, in D νίψουσα corr. ex νίψασα δ’ ἐπι-
 γνοὺς V M R Q D Φ: ὁ δ’ ἐπιγνοὺς H in pagina extrema, δὲ
 γνοὺς E (δὲ corr. ex δέ), K Z v 6 δεσπότην V δέσποτιν D
 (ι ex corr.) δεσπότην P εἶπεν M με om. Φ 7 δὴ]
 δὲ Φ E H K Z v 8 ποδάμου a ποδὰς μου b θεραπευ-
 σίσει V E H θεραπεύσειον P 9 ἂν εἶχε Q erasa l. v
 τοῦτο Φ 10 καὶ om. A 1 add. A 2 ἀνεκλίθη K Z b
 12 ἑαυτόν R 13 μὲν τὸ πρ. E H K Z v ἐπεὶ δ’ ὡς A
 ἐπειδῶς P 14 τὰ τοιαῦτ’ ἐ. M Φ ἐρ. τὰ τοιαῦτα Q
 15 ἀριστῶντων scripti: ἀριστῶντων libri 16 παρατιθ. P
 17 τοῦτα P ἀρτύσαντος V ἀρτίσαντι Q P 18 μέντι P
 ἀποδουθέντι R 19 ἐνεφόρει b 1534. 1547. δὲ R Z
 ἀγροιώτης b 1530. 1534. Neu. ἀγροίτης b 1547 καθ’ αὐ-
 τὸν A H K Z v καθ’ αὐτόν P ἔλεγεν M E P

ἔδεσμα ἄριστα ἔφηται καὶ οὐδενὸς αὐτῷ δεῖ πρὸς
 τὸ καλῶς ἔχειν· εἰ δὲ καὶ δίχα προφάσεως βούλεται
 τὸν αὐτοῦ δούλον μαστιγοῦν ὁ οἰκοδεσπότης, τί
 πρὸς ἐμέ¹; τοῦ δὲ Ξάνθου ἀσχάλλοντος καὶ οὐχ
 ἠδέως διακειμένου, ἐπεὶ μηδὲν ὁ ξένος περιειργάζετο,⁵
 τέλος πλακοῦντες ἠνέχθησαν. ὁ δὲ ξένος, ἄτε δὴ
 μήπω πλακοῦντος γευσάμενος, σωρεύων καὶ συνει-
 λῶν αὐτοὺς ὡς ψωμοὺς ἤσθιε. τοῦ δὲ Ξάνθου τὸν
 ἄρτοποιὸν αἰτιασαμένον καὶ „τί δὴ ποτε, ὦ κατά-
 ρατε“, φαιμένου „καὶ μέλιτος δίχα καὶ πεπέρεως¹⁰
 τοὺς πλακοῦντας ἐσκεύασας“; ἐκεῖνος ἔφη· „εἰ μὲν
 ὠμός ἐστιν, ὦ δέσποτα, ὁ πλακοῦς, ἐμὲ τύπτει, εἰ δ’
 οὐχ ὡς ἔδει ἐσκεύασται, μὴ ἐμὲ ἀλλὰ τὴν δέσποιναν
 αἰτιῶ.“ καὶ ὁ Ξάνθος· „εἰ πρὸς τῆς ἐμῆς τοῦτο
 γέγονε γυναικός, ζῶσαν αὐτὴν ἄρτίως κατακαύσω.“¹⁵
 καὶ πάλιν τῇ γυναικὶ νεύει αὐτῷ συνυποκριθῆναι
 δι’ Αἰσωπον. κελεύσας οὖν κληματίδας εἰς τὸ μέ-
 ρον ἀχθῆναι, πυρᾶν ἀνήψε. καὶ λαβόμενος τῆς
 γυναικός, ἐγγὺς τῆς πυρᾶς ἤγαγε, προσδοκῆσιμος
 ὢν αὐτὴν εἰς τὸ πῦρ ἐπαφείναι. διέτριβε δὲ πῶς²⁰

1 ἄριστον P ἔφηται Q H 2 εἰ] ὁ Q 3 ἐαυτοῦ A
 ἐαυτοῦ P αὐτοῦ M Q D R E H K Z v ὁ οἰκ. μαστ. Φ

4 τοῦ ξ. δὲ Φ ἀσχάλλοντος V D E H ἀσχάλλοντος Q m. pr.

ἀσχάλοτος R m. pr. οὐχ’ E H οὐχως εἰδέως P εἰδ. m. pr.
 in ras. 5 μηδὲν H περιειργάζετο A 6 7 πλακοῦντες]
 κ A 2 bis fecit ex v ὅτε b 1530 7 μηδέπω P (συνει-
 λῶν R 8 ὡς ψωμοὺς in marg. add. V m. pr. 9 ἄρτο-
 ποιῶν P αἰτισταμένου V αἰτισταμένου A αἰτιασαμένους P
 αἰκισαμένου D τί om. Z 11 ἔφη] sic libri; differt pars
 exemplorum ed. Ald. 12 δὲ οὐχ R δ’ οὐχως P (supra ω
 rasura) δ’ οὐχ’ ὡς Q 14 πρὸ R 15 γυναικός A κατα-
 κενάσω a (sed in nonnullis exemplis exstat κατακαύσω)
 16 αὐτῷ libri συνυποκρ. P 17 δι’] δ’ Z εἰς τὸ μ.
 κλημ. ἀχθ. Q 18 πῦρ R Q D ἀνήψαι V 19 post
 ἤγαγε erasa l. γ Q προσδοκ. A 1. σ add. A 2 προσδοκῆσιμος
 b 1530 20 ἐπαφῆναι V, D 1, corr. D 2

καὶ περιεβλέπετο τὸν ἄγροικον, εἴ πως ἀναστὰς τοῦ
 τοιοῦδε τολμήματος εἶρξαι αὐτὸν ἐγχειρήσειεν. ὁ δὲ
 καθ' ἑαυτὸν αὐδῆς διεσκοπεῖτο ὡς „αἰτίας μὴ παρού-
 σης, τί δὴ ποτε οὕτως ὀργίζεται“; εἰτά φησιν· „οἴκο-
 5 δεσπότα, εἰ τοῦτο κέκρικας δεῖν γενέσθαι, ὑπόμεινόν
 με μικρὸν μέγρις ἂν ἀπελθῶν ἐνέγκω μου καὶ αὐτὸς
 ἐξ ἄγρου τὴν γυναικα, ὡς ἂν ἄμφω κατὰ τὸ αὐτὸ
 κατακαύσης“. ταῦτα τοῦ ἀνδρὸς ὁ Ξάνθος ἀκούσας
 καὶ τὸ τούτου ἀκέραιον καὶ γενναῖον θαυμάσας, τῷ
 10 Αἰσώπῳ φησίν· „ἴδε ἀληθῶς ἄνθρωπος ἀπεριέργος.
 ἔχεις τὰ νικητήρια λαβών, Αἰσωπε. ἄλλῃς ἔχει σοι τοῦ
 λοιποῦ. τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐλευθερίας τῆς σῆς ἐπιτεύξῃ“.
 XV Τῆς δ' ἐπιούσης ὁ Ξάνθος ἐπέταξε τῷ Αἰσώπῳ
 εἰς τὸ βαλανεῖον ἀπελθεῖν καὶ σκέψασθαι, εἴ μὴ
 15 πολὺς πάρεστιν ὄχλος, βούλεσθαι γὰρ αὐτὸν λου-
 θῆναι. ἀπίοντι δὲ ὁ στρατηγὸς συναυτήσας καὶ τοῦ
 Ξάνθου γνοὺς αὐτὸν ὄντα, ἤφρετο ποῖ πορεύοιτο. τοῦ
 δὲ „οὐκ οἶδα“ φημένον, νομίσας ὁ στρατηγὸς τὴν
 ἐρώτησιν αὐτοῦ παρ' οὐδὲν λογισθῆναι, εἰς εἰρκτὴν

1 περιεβλέπετο in R corr. ex περιέβλεπετο ἄγροικον P
 ἄγροῖκον E τοῦ τοιοῦ δὲ Z τουτοιοῦ-του δὲ P; in Q
 syllaba de in rasura, in R l. v u. τοῦ et l. i u. τοι cor-
 rectae sunt 2 εἶρξας Q (accentus in rasura), εἶξαι A
 εἶξαι P ἐγχειρήσειεν Z 3 αὐτὸν K Z v 4 δῆποται Q
 οὔτος V in serie uerborum (in marg. οὕτως m. pr.) A οὔ-
 τος P οἰκοδέσποτα R K Z v, om. Φ 6 με in Q add. in
 linea extrema m. pr., μοι V R, δήμε Φ ἂν in A add. A 2
 7 ὡσάν H κατατοαντὸ V, P (sed eraso accentu qui erat
 in κατὰ), κατὰ τοαντὸ M, D (ex corr.) 8 ἀν. ὁ ξ. R
 9 θαύμα, P 10 αἰσώπο P ἀπ. ἀνθρ. Φ D (etiam Q
 ἀνθρ. ἀπ.) 11 ἄλλῃς P ἔχει] ἔχοις V (l. o. detrita), ἐχω
 Q (ω in ras.) . σοι] σου M τοῦ] του M, acc. del.
 12 τὸ δὲ A τοδὲ P εὔτεῦθεν H ἐπιτέξῃ A 15 αὐ-
 τὸν b 16 καὶ] τῆς b 1534 17 ξάντου Z ἦ. ποῦ A D Q
 ἤφρετό που P ἦ. πῆ M E H πορεύετο Z 19 οὔτου a
 παρουνδὲν H E εἰρκτὴν V Q ἐρρκτὴν P

αὐτὸν ἀπαχθῆναι κελεύει. ἀπαγόμενος τοίνυν ὁ
 Αἰσωπος ἔκραξεν· „ὄρᾳς, ὦ στρατηγέ, ὅπως ὀρθῶς
 ἀπεκρίθην; ἃ γὰρ μὴ προσεδόκησα, καὶ συνήντησά
 σοι, καὶ εἰς εἰρκτὴν ἤδη ἀπάγομαι.“ καὶ ὁ στρατη-
 γὸς ἐκπλαγείς ἐπὶ τῷ τῆς ἀπολογίας ἐτοιμῷ, ἀφῆ- 5
 κεν ἀπιέναι· Αἰσωπος δὲ παραγενόμενος εἰς τὸ
 βαλανεῖον καὶ πλήθος ἐν αὐτῷ θεασάμενος ὄχλου,
 καὶ λίθον ὀρᾶ κατὰ τὸ τῆς εἰσόδου μεσαίτατον κεί- p. 54 b.
 μενον, ἐφ' ὃν ἕκαστος τῶν εἰσιόντων τε καὶ ἐξιόν-
 των τὸν πόδα προσέπταιε. τοῦτον δὲ εἰς τις εἰσιῶν 10
 ἐφ' ᾧ λούσασθαι, ἄρας μετέθηκεν. ὑποστρέψας οὖν
 πρὸς τὸν δεσπότην, „εἰ κελεύεις“ φησί „δέσποτα,
 λούσασθαι, ἕνα ἄνθρωπον ἐν τῷ βαλανεῖῳ τεθέα-
 μαί“. καὶ τοῦ Ξάνθου ἐλθόντος καὶ τὸ πλήθος τῶν
 λουομένων ἰδόντος καὶ „τί τοῦτο,“ εἰπόντος „Αἰ- 15
 σωπε; οὐχ ἕνα ἄνθρωπον ἔφησ ἑωρακέναί;“ ὁ Αἰ-
 σωπος „ναί.“ φησί „τὸν γὰρ λίθον ἐκείνου“, τῇ
 χειρὶ δείξας, „πρὸ τῆς εἰσόδου κείμενον εὖρον, ἐφ'
 ὃν οἱ εἰσιόντες πάντες καὶ ἐξιόντες προσέπταιον.
 εἰς δὲ τις πρὶν ἢ προσπταῖσαι ἄρας μετέθηκεν. ἐκεῖ- 20
 νου οὖν ἕνα ἄνθρωπον εἶπον ἑωρακέναί, προτιμήσας

1 inter τοίνυν et ὁ in Q littera erasa 4 εἰρκτὴν V Q
 Z H εἰρκτὴν P 5 ἐκπλαγείς in K in marg. suppl. τῷ]
 τὸ Q 8 μεσαίτατον E μεσαύστατον H 9 τῶν-ει-σιόν τον
 P, qualia plerumque praetermissi 10 προσέπταιαι a εἰς om. R
 δ' εἰς Z 11 ἐφ' ὦ D K, ἐφῶ M Q R H, P (erasa l. v), a,
 ἐφῶ b (Z) μετέθηκεν corr. A m. pr. ex μεθῆκεν οὖν]

δὲ K 13 βαλανίω A τεθέαμε Z 15 ἰδόντες Q m. pr.

αἰσωπ^e Q, post π rasura 16 οὐχ' E H 17 καὶ ὁ
 αἰσωπος V, om. Φ Q φησιν E K Z v 18 δείξας τῇ χειρὶ
 Q; in D post ἐκείνου lacuna est septem fere litterarum
 19 οἱ om. Q εἰσιόντες Z καὶ οἱ ἐξ. D πρὸς πταῖσαι
 (uel ..σας) P 20 μετέθηκε R 21 ἕνα ὄντα ἄνθρ. Q
 ἕνα ἄτον P

τῶν ἄλλων“. καὶ ὁ Ξάνθος· „οὐδὲν παρὰ τῷ Αἰσώπῳ ἀργὸν πρὸς ἀπολογία.“

XVI Ἄλλοτε ποτε τοῦ Ξάνθου ἐξ ἀφόδρου ἐπανιόντος, καὶ πνυθομένου τὸν Αἰσώπον, τί δὴ ποτε οἱ ἄνθρωποι μετ' ἀπόπατον τὰ τῆς γαστρὸς ἐκκρίματα βλέπουσιν, ἐκεῖνος ἔφη· „κατὰ τοὺς πάλαι χρόνους ἀνήρ τις τῶν τρυφερώτερον ζώντων πολὺν χρόνον ὑπὸ σπατάλης ἐν τῇ ἀφόδῳ ἐκάθητο, ὡς καὶ τὰς οἰκίας ἐκεῖ διατρίβων ἀποπατῆσαι φρένας. ἐξ ἐκείνου τοίνυν δεδοικότες οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ τῆς γαστρὸς ἑαυτῶν ἀφορῶσι λύματα, μήπως καὶ αὐτοὶ τοῦτο πεπόνθασιν. ἀλλὰ σύ, δέσποτα, μὴ φοβοῦ· οὐ γὰρ ἔχεις φρένας.“

XVII Ἐν ἡμέρᾳ δέ τιμι συμποσίου συγκροτηθέντος καὶ τοῦ Ξάνθου σὺν τοῖς ἄλλοις τῶν φιλοσόφων ἀνακλιθέντος, καὶ τοῦ πότου ἦδη ἐπικρατήσαντος, συχνὰ προβλήματα μεταξὺ τούτων ἐκαλινδεῖτο. καὶ τοῦ Ξάνθου ἀρξαμένου ταράττεσθαι, Αἰσώπος παρεστὼς ἔφη· „δέσποτα, ὁ Διόνυσος τρεῖς κέκτηται κράσεις· τὴν μὲν πρώτην ἡδονῆς, τὴν δὲ δευτέραν μέθης, τὴν δὲ τρίτην ὕβρεως. καὶ ὑμεῖς οὖν πεπωκότες ἦδη καὶ ἡσθέντες,

p. 56 b.

1 post αἰσώπῳ add. φησιν Φ 2 πρὸς] εἰς Φ (D) E H

K Z v 3 ἄλλο τε ποτὲ K ἐξαφόδρου R m. pr. ἐξ ἀφείδρας Q ἐξαφείδρου H 5 μετὰ πόπατον P ἐκκρίματα V

ἐκκρίματα R m. pr. ἐκρίματα E H ἐκρίματα b 1530 6 παλαιούς P K Z v, παλαιούς A 7 τρυφερώτερον R A τρυφερώτερον K inter ζώντων et πολὺν in Q erasum πο 8 τῆ scripsi: τῷ V, om. ceteri καὶ om. Φ οἰκίας P 9 ἐξεκείνου H 10 τὰ] τὰς K 11 ἑαυτῶν om. E H K Z v σι lv et 13 ἐν in ras. M 2 12 ἀλλὰ σύ Q sed ὃ loco l. l. ol erasarum m. pr. ἀλλασὺ P ἀλλὰ σὺ b 1534 ἀλλὰ σοὶ Z ἀλλὰ σοὶ a, b 1530 (E?) 15 τῶν φιλοσόφων] φίλοις Φ ἀνακλιθέντος D K Z v 18 δεσπότη P 19 μὲν bis Z 20 μέθης P 21 καὶ ὑμεῖς] ὑμεῖς Q οὖν] μὲν οὖν Φ ἡσθέντες P

τὰ ἐφεξῆς καταλίπετε.“ καὶ ὁ Ξάνθος ἤδη μεθύων
 φησί· „σιῶπα, τοῖς ἐν Ἄιδου συμβούλευε“. καὶ ὁ
 Αἰσωπος· „οὐκοῦν καὶ εἰς Ἄιδον κατασπασθήσῃ“. 5
 τῶν δὲ σχολαστικῶν τις ὑποβεβρεγμένον ἤδη τῇ
 μέθῃ τὸν Ξάνθου ἰδὼν καὶ τὸ ὄλον εἶπεῖν οἶνο-
 πλήγῃ, „καθηγητά“, φησί, „δύναται τις ἐκπιεῖν τὴν
 θάλατταν ἄνθρωπος“; καὶ ὅς· „πάνυ μὲν οὖν. ἐγὼ
 γὰρ αὐτὸς ταύτην ἐκπίομαι“. καὶ ὁ σχολαστικός·
 „εἰ δ’ οὐ δυνήσῃ, τί ποτέ σοι τίμημα ἐπιγράψω“;
 καὶ ὁ Ξάνθος· „τὴν οἰκίαν μου τίθῃμι πᾶσαν. καὶ 10
 ἐπὶ τούτοις καταθέμενοι τοὺς δακτυλίους, τὰς συν-
 θήκας ἐκύρωσαν. τότε μὲν οὖν διελύθησαν· τῇ δ’
 ὑστεραία πρωίας ἐξεγεφθέντος τοῦ Ξάνθου, καὶ τὴν
 τε ὄφιν νιψάμενον καὶ τὸν δακτύλιον ἐν τῷ νίπτε-
 σθαι μὴ ἰδόντος, καὶ τὸν Αἰσωπον περὶ αὐτοῦ πυ- 15
 θομένου, ἐκεῖνος „οὐκ οἶδα“, φησί „τί ποτε γέγονεν.
 ἐν δ’ οἶδα μόνον, ὅτι τῆς οἰκίας σαντοῦ ἀλλότριος
 γέγονας“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ὅτι τί δή“; καὶ ὁ Αἰσωπος·
 „ὅτι τὴν χθὲς μεθύων συνέθου τὴν θάλατταν ἐκπιεῖν·

- 1 τὰ] τοὺς V καταλίπετε V R καταλίπετε, α loco era-
 sae l. ε Q, καταλίπεται D καταλίπατε Φ E H 2 ἄδη E H K
 Z v 3 οὐκ οὖν Z εἰς ἄδου P ut 2 ἐνάδου κατασπα-
 σθείσῃ Φ E, κατασπασθήσῃ D 4 ὑπὸ βεβραγμένον P, ὑπο-
 βεβρεγμένος D, v add. D 2 τῆς μέθης V 5 τὸ om. E
 H K Z v 6 φησιν E δύναται] αἰ Q 2 pro ε 7 θάλα-
 τταν priore l. λ deleta R, θάλασσαν V 8 ἐκπίομαι R
 9 ἦδού P δυνήθη R σοι τὸ τίμ. (τήμ. P) Φ
 10 τὴν] τὴν P τίθη μοι P 11 τοὺς δακτ. καταθ. Q
 12 διελύσαν Q (m. pr.?), διελύθησαν b 1530 13 ἐξεγεφ-
 θένθος Z ἐξεγεφθέντος D 13 τὴν τε R τὴν δὲ Z 14 νι-
 ψάμενος R τὸν] τὸ Φ τῷ om. A 15 ἰδόντος] εἰδόν-
 τος Φ 16 ἐκεῖνος om. A 17 ἐν δ’ M Q b ἐν A (om. δ’)
 ἐν δ’ corr. ex ἐν δ’ R. ἐνδοῖδα P σαντοῦ] αὐτοῦ D
 18 καὶ ὁ Ξ. om. Φ inter ξ. et ὅτι in D deletum καὶ
 19 ἰχθὺς A θάλασσαν A πιεῖν Q

καὶ τὰς ὁμολογίας κατέθου καὶ τὸν δακτύλιον.
 καέκινος· „καὶ πῶς ἄρ' ἐγὼ μείζον πίστεως ἔργον
 δυνήσομαι; ἀλλὰ σοῦ νῦν δέομαι, εἴ τις ξύνσεις,
 εἴ τις δεινότης καὶ ἐμπειρία, ξυμπαρίστασο καὶ
 5 βοήθειαν ὄρεγε, ὡς περιγενέσθαι ἢ τὰς γε συνθήκας
 λύσαι.“ καὶ ὁ Αἴσωπος· „περιγενέσθαι μὲν οὐκ ἐνι,
 λυθῆναι δὲ τὰς ὁμολογίας ποιήσω. ἐπειδὰν γὰρ αὐ-
 θις τήμερον εἰς ταῦτό συνέλθῃτε, μηδ' ὀτιοῦν φα-
 νῆς δειλιάσας, ἀλλ' ἄπερ ὁμολόγησας παροινῶν,
 10 ταῦτα καὶ νήφων λέγε. κέλευσον μέντοι στρώματα
 p. 58 b. καὶ τράπεζαν παρὰ τὴν ἡίονα τεθῆναι καὶ παῖδας
 ἐτοιμοὺς σὺν ἐκπώμασιν ὀρέγειν σοὶ τὸ θαλάττιον
 ὕδωρ. ἐπειδὰν δὲ σύμπαντα θεάσῃ τὸν ὄχλον συν-
 δεδραμηκότα ἐπὶ τὴν θείαν, αὐτὸς ἀναπεσῶν κέλευ-
 15 σον ἐν τῆς θαλάττης πλησθῆναι τὸ ἐκπωμα. καὶ
 τοῦτο λαβὼν ἐν ἐπηκόῳ πάντων εἶπε τῷ συνθηκο-
 φύλακι· „τίνας παρ' ὑμῖν πεποιήκαμεν τὰς συνθή-
 κας“; καὶ ὅς ἀποκρινεῖται σοι, ὡς ὁμολόγησας τὴν
 θάλατταν ἐκπιεῖν. στραφεῖς οὖν σὺ πρὸς ἅπαντας,

1 κατέθου] μετέθου V 2 ἄρ' A ἄρ P πίστεος b
 1530. 1534 3 ἀλλὰ σοῦ M Q D A K E H Z v ἀλλάσσοι P
 νῦν om. R Φ σύνσεις M R Q D Φ σύνσεις corr. e σύν-
 θεσις Z σύνθεσις H E K v 4 ξυμπαρύστασο P 5 ὥσπερ
 γενέσθαι R γε om. Φ 7 δὲ] μὲν D ὁμ. Q corr. ex

ὁμ. ποιή D 8 ταῦτό E H ταυτὸ ceteri libri praeter V
 μηδ' ὀτιοῦν R Q μηθοτιοῦν M D Z H E K μηδε τιοῦν
 A μηδὲ τι οὔν P φανελς V, b 1534 9 ἀλλάπερ P, D 1
 (corr. D 3) παροινῶν (K Z) v: παρ' οἶνον V M R Φ Q D

ον
 E H (Q οἶν, v m. pr. in ras.) 10 μὲν τὰ Q. μ. καὶ τρά-
 παιζαν καὶ στρ. P, μ. τρ. καὶ στρ. A 11 παῖδα R παί-
 δας Q 13 θεάσει P συνδεθρ. τὸν ὄχλον Q 14 ἐπιεῖ P
 θεάν A 16 ἐπικόω H 17 ὑμῖν corr. ex ἡμῖν Q
 m. pr. πεποιήμεθα Φ 18 ἀποκρινεῖται R D, ἀποκρίκει-
 ται P; (in Q ..ται corr. m. pr. ex ..τε) ὁμολ. A D K
 ὁμολ. P 19 θάλασσαν K Z v, E (sed tt supra lin.)

οὕτω φράσον· „ἄνδρες Σάμιοι, ἴστε καὶ ὑμεῖς πάν-
 τως πλείστους ὄσους ποταμοὺς ἐκβάλλοντας εἰς τὴν
 θάλατταν. ἐγὼ δὲ συνεθέμην μόνην τὴν θάλατταν
 ἐκπιεῖν, οὐ μὴν καὶ τοὺς ἐξιόντας εἰς αὐτὴν ποτα-
 μοὺς. οὗτος οὖν ὁ σχολαστικὸς ἀπελθὼν πρότερον ⁵
 ἐπισχέτω τοὺς ποταμοὺς ἅπαντας, εἶτα δ' εὐθύς
 ἐγὼ τὴν θάλατταν μόνην ἐκπίομαι.“ ὁ δὲ Ξάνθος
 τὴν μέλλουσαν ἐκ τούτου τῆς συνθήκης διάλυσιν
 ἔσσεσθαι γνούς, ὑπερήσθη. τοῦ δήμου τοίνυν παρὰ
 τὸν αἰγιαλὸν συρρέυσαντος ἐπὶ θεῖαν τοῦ πραχθῆ- ¹⁰
 σεσθαι μέλλοντος, καὶ τοῦ Ξάνθου κατὰ τὰ διδαχ-
 θέντα πρὸς τοῦ Αἰσώπου δρᾶσαντος καὶ εἰπόντος,
 οἱ Σάμιοι ἀνεβόησαν εὐφημοῦντες αὐτὸν καὶ θαυ-
 μάζοντες. ὁ δὲ σχολαστικὸς προσπεσὼν τηρικαῦτα
 τῷ Ξάνθῳ, νενικῆσθαι τε ὠμολόγει καὶ τὰς συνθή- ¹⁵
 κας ἐδέετο λύσαι· ὃ καὶ πεποίηκε Ξάνθος δυσωποῦν-
 τος τοῦ δήμου. Ἀφικομένων δ' αὐτῶν εἰς τὴν οἶ- ^{XVIII}
 κίαν, Αἰσώπος προσελθὼν τῷ Ξάνθῳ φησὶν· „ὁ

1 οὕτως φρ. Q φρ. οὕτως Φ (οὕτως P, ω fecit m. pr.
 ex o) πάντων⁶ D, ς add. D 2 2 ἐκβάλλοντας Φ, Q (sed
 μ m. pr. pro erasa l. κ) 3 θάλασσαν V Φ K Z v μόνον
 D (μόδ) 4 ἐξ. A 2 fecit ex ἀξ. A; εἰσιόντας R, Q 2 in marg., E
 5 οὕτως P 5—6 ω. οὗτος... ἅπαντας infra lineas et
 in marg. add. Q m. pr. 7 ἐκπίομαι Q 8 μέλλου P
 τούτης τῆς E 9 παρὰ] περὶ V 10 αἰγιαλόν R συ-
 ρεύσαντος P συρρεύσ. Q m. pr. ἐπὶ θεῖα R πραχθ.] inter
 α et χ erasa l. γ Q 11 διδαχθέντα] δι in ras. Z; διατα-
 χθέντα R διαχθέντα P m. pr. 12 πρὸς τοῦ Αἰσ. om. Φ
 δρᾶσαντος] πράξαντος P 13 ἀνεβόησαν P εὐφη-
 μοῦνταις P 14 σχολαστικῶς P προσπεσὼν Q τι νι
 ναῦτα P 15 ὠμολόγει P; ὠμ. ex ὠμ. corr. D 16 λύ-
 σαι Q πεποίηκε ὁ ξ. A 17 αὐτῶν P 18 προσεξελθὼν Φ

πάντα σοι τὸν βίον χαρισάμενος ἐγὼ οὐκ οὖν ἀξίος
 εἰμι[, δέσποτα,] τυχεῖν ἐλευθερίας“; καὶ ὁ Ξάνθος λοι-
 δορήσας αὐτὸν ἀπήλασε λέγων· „μὴ γὰρ οὐ βουλο-
 μένω μοι ἦν τοῦτο πράξαι; ἀλλ’ ἐξέλθε πρὸ τοῦ
 5 πυλῶνος καὶ σκέψαι. κὰν ἴδῃς δύο κορώνας, ἀνάγ-
 ρειλὸν μοι ἀγαθὸς γὰρ οἰωνὸς οὗτος“ ἐπεὶ εἰ μίαν
 ἴδοις, τοῦτο πονηρόν.“ προελθὼν οὖν ὁ Αἰσωπος
 καὶ συμβὰν οὕτω δύο κορώνας ἐπὶ τινος ἰδὼν δέν-
 δρου καθεζομένης, εἰσελθὼν τῷ Ξάνθῳ ἀνήγγειλεν.
 10 ἐξιόντι δὲ τῷ Ξάνθῳ ἢ ἑτέρα τούτων ἀπέπτυ. καὶ
 ὁ Ξάνθος θατέραν μόνην ἰδὼν ἔφη· „οὐκ εἰπὰς
 μοι, κατάρχετε, δύο ἑωρακέναι“; καὶ ὅς· „οὔτως
 ἀλλ’ ἢ ἑτέρα ἀπέπτυ“. καὶ ὁ Ξάνθος· „ἐπέλιπέ σοι,
 δραπέτα, τὸ χλευάζειν με“; καὶ κελεύει αὐτὸν γυ-
 15 μνωθέντα τύπτεσθαι. τοῦ δ’ Αἰσωποῦ μαστιζομέ-
 νου, προσελθὼν τις ἐκάλει ἐπὶ δειπνον τὸν Ξάνθον.
 καὶ ὁ Αἰσωπος [ἔτι] τυπτόμενος ἀνεβόησεν· „οἴμοι
 τῷ δυστήνῳ· ἐγὼ μὲν γὰρ ὁ τὸ δικόρωνον ἰδὼν

1 γ., ἐγὼ· a οὐκ in serie uerborum, γρ. οὐκ οὖν in mar-
 gine E οὐκ ἀνάξιός P 2 δέσποτα om. V: habent ceteri
 λοιδορησάμενος Q 3 ἀπέλασε V βολομένω M

10 βομμένω Q, 10 Q 2 4 ἦν K in marg., D intra lineas m. pr.
 πράξαι RP ἐξέλθε Z 5 σκέψαι] αι Q m. pr. ex ε
 ἴδῃς Q κορώνας P, κορ. factum ex κορ. Q, κόρ. D

ἀναγκ. A 6 ἐπεὶ] πλην? 7 ἴδῃς⁰¹⁶ E ἴδῃς V K Z v
 πονηρῶν P προσελθὼν M R Φ: προσελθὼν ceteri
 ὁ om. M R Q D H E 8 οὕτω om. Φ ἰδὼν ἔ. τ. δ. Q,
 ἰδὼν in D om. adiecit intra uersus D 2 9 προσελθὼν E H
 K Z v 11 οἴπας H E 12 δύο καταρ. ἔ. Q οὔτος P
 13 ἐτέρῃ D σοι] Sintenis ad Plut. Cat. 13, 28. Wyl-
 tenb. t. VIII, 1 p. 655. Interpr. ad Thom. Mag. p. 349 Bern.
 14 χλευάζειν R 15 αἰσώπου A μαστιζομένου V
 μαστιγομένου A μαστιγομένου R P E H μαστιγομένου M Q
 D K Z v 16 ἐπὶ τὸ δ. E H K Z v, ἐπεὶ δ. P 17 τυπτό-
 μενος V: ἔτι (ἔτυ P) τυπτόμενος M R Q D Φ E H K Z v ἀνε-
 βόησεν P 18 τῷ om. A ὁ τὸ] ὁ in A add. m. pr.; ὅτι
 Q D δίκωρον R ἰδὼν] εἰδὼς Φ

τύπτομαι, σὺ δ' ὁ μίαν ἰδὼν μόνην εἰς εὐωχίαν ἄπει.
ἔωλος ἄρ' ἦν ἡ οἰνοσκοπία.“ καὶ ὁ Ξάνθος τὸ ἀγγέ-
λουν αὐτοῦ θαναμάσας, παύσασθαι κελεύει τυπτόμενον.

Μετὰ δ' οὐ πολλὰς ἡμέρας φιλοσόφους καὶ XIX
φήτορας καλέσας ὁ Ξάνθος, ἐκέλευσε τῷ Αἰσώπῳ⁵
πρὸ τοῦ πυλῶνος στήναι καὶ μηδένα τῶν ἰδιω-
τῶν εἰσελθεῖν συγχωρῆσαι, ἀλλ' ἢ τοὺς σοφοὺς
μόνους. τῇ δὲ ὄρα τοῦ ἀρίστου κλείσας Αἰσώπος
τὸν πυλῶνα, ἐντὸς ἐκαθέσθη. τῶν κεκλημένων δέ
τινος ἐλθόντος καὶ τὴν θύραν κόπτοντος, Αἰσώπος¹⁰
ἐνδοθεν ἔφη· „τί σείει ὁ κύων;“ ὃ δὲ νομίσας κύων
κληθῆναι, ὀργισθεὶς ἀνεχώρησεν. οὕτως οὖν ἕκαστος
ἀφικνούμενος, αὐτίς ἀπῆει σὺν ὀργῇ, νομίζων ὑβρί-
ζεσθαι, τοῦ Αἰσώπου ταῦτά πάντα ἐνδοθεν ἐρω-
τῶντος. ἐνὸς δ' αὐτῶν κόψαντος καὶ „τί σείει ὁ¹⁵
κύων“; ἀκούσαντος, καὶ „τὴν τε κέρκον καὶ τὰ
ῶτα“ ἀποκριθέντος, Αἰσώπος αὐτὸν ὀρθῶς δοκιμά-
σας ἀποκεκρίσθαι, ἀνοίξας πρὸς τὸν δεσπότην ἤγαγε
καὶ φησὶν· „οὐδεὶς τῶν φιλοσόφων συνεστιαθῆναι
σοι ἤλθεν, ὦ δέσποτα, πλὴν οὗτος μόνος.“ καὶ ὁ²⁰
Ξάνθος σφόδρα ἠθύμησε, παραλελογισθαι οἰηθεὶς
ὑπὸ τῶν κληθέντων. τῇ δ' ὑστεραία συνελθόντες

1 σὺ δ' M 2 ἔωλος Q P Z b οἰνοσκοπία D οἰνοσκο-
πία R 3 ἀγγέλουν D κλεισάει παύσασθαι Q (αι corr. ex ε)
4 δ' οὐ] δὲ Q 6 στήσαι R μηδένα H 7 εἰσελθεῖν
M pr. ex corr. ἢ om. Φ 10 inter κόπτον et τος in Q qual-
tior litterae ab initio uersus erasae 11 ἐνδον Q τίσει ει ὁ P
ὁ] ὁ δὲ b 1530 12 ὀργισθεὶς in A add. A 2 οὗτος A
εὗτος P 13 ἀπέει E ὑβρίσθαι A 14 ταῦτά M V R,
Q (eraso spiritu) E Z v ταῦτα A ταῦτα P ἐρωτῶντος E
15 αὐτῶν P Z τί σὺ εἰ ὁ P 16 τς in M supra uer-
sum add. M 2 ut uidetur 17 δοκ. ὀρθ. ἀπ. Q 18 ἤγα-
γεν M 19 συνεστιαθῆναι V συνεστιασθῆναι D 20 οὐ-
τος καὶ μ. E 21 ἠθύμησε erasa l. v Q ἠθύμησεν M

22 ὑπὸ] παρὰ R m. pr. τῆς δ' ὑστεραίας MRQDΦEHKZ v

οἱ κληθέντες ἐπὶ τὴν διατριβήν, ἐνεκάλουν τῷ
 Ξάνθῳ, φάσκοντες „ὡς ἔοικας, ὦ καθηγητά, ἐπε-
 θύμεις μὲν αὐτὸς ἐξουδενῶσαι ἡμᾶς, αἰδούμενος
 δέ, τὸν σαφρὸν ἐπὶ τοῦ πυλῶνος ἕστησας Αἰσωπον,
 5 ὡς προπηλακίσαι καὶ κύνας ἡμᾶς ἀποκαλέσαι.“ καὶ
 ὁ Ξάνθος „ὄναρ τοῦτ' ἔστιν, ἢ ὕπαρ“; κἀκεῖνοι „εἰ
 μὴ ῥέγγομεν, ὕπαρ“. καὶ δὴ τάχος μετακληθεῖς Αἰ-
 σωπος καὶ ἐρωτηθεῖς σὺν ὀργῇ, τοῦ χάριν ἀτίμως
 τοὺς φίλους ἀπέστρεψεν, ἔφη „οὐχὶ σύ μοι, δέσποτα,
 10 ἐνετείλω, μὴ τινα τῶν ἰδιωτῶν καὶ ἀμαθῶν ἀνδρῶν
 εἶσαι πρὸς τὴν σὴν συνεισελθεῖν εὐωχίαν, ἀλλ' ἢ
 τοὺς σοφοὺς μόνους“; καὶ ὁ Ξάνθος „καὶ τίνας
 οὗτοι; οὐ τῶν σοφῶν“; καὶ ὁ Αἰσωπος „οὐδεμιᾶ
 15 μηχανῇ· αὐτῶν γὰρ κοπτόντων τὴν θύραν, κάμου
 ἐνδοθεν ἐρωτῶντος „τί ποτε σείει ὁ κύων“, οὐδ' ὄστι-
 σὺν αὐτῶν συνῆκε τὸν λόγον. ἐγὼ γοῦν ὡς ἀμα-
 θῶν πάντων φανέντων, οὐδένα τούτων εἰσήγαγον,
 πλην τὸν σοφῶς τούτον ἀποκριθέντα μόνον.“ οὕτως
 20 λέγειν αὐτὸν ἐψηφίσαντο.

2 φάσκοτες a, λέγοντες D Φ ἔοικεν R 5 προκηλα-
 κίσαι V προπηλίσαι Q, λα Q2 κύνας Φ ἐπικαλέσαι P
 6 ἔστιν H: ἔστι A, ceteri libri ἔστιν ὕπαρξ· P κἀκε-
 νος V M E H 7 ῥέγγομεν D τάχος R 8 ἀτ. τ. φ.
 V M R D: τ. φ. ἀτ. Q E H K Z v, τ. φιλοσόφους (in A corr.
 m. pr. ex φίλους) ἀτίμως Φ 9 ἀπέστρεψας Q σὺ in K
 corr. e σοι μοι] με Q 10 ἀμαθῶν in A fecit ex ἀγα-
 θῶν m. pr. 11 inter σὴν et σ. in R deletum εισελευσθη-
 δειν συνελθεῖν Q D E H K Z v ἢ ἢ P 12 σ. καὶ
 μόνους Φ, σ. καὶ λογίους D 13 οὐδὲ μιᾶ Q 14 μ. α.
 καὶ γὰρ R μ.: α. καὶ γὰρ M Q D E H K Z v μ.: α. γὰρ καὶ Φ
 15 ποτε om. R σείει E οὐδ' ὁ. Q eraso quia in ὁ
 erat accentu, οὐδόστ. Z 16 λόγων P μαθῶν (in uerbo
 initio) P 18 σοφῶν A σοφῶν P μόνον scripsi: μοι libri
 οὔτος P 19 ἀπαντες] οἱ πάντες Q

Και μεθ' ἡμέρας κάλιν τινὰς, ὁ Ξάνθος ἐπομένον **XX**
 τοῦ Αἰσώπου πρὸς τὰ μνήματα παρεγένετο, καὶ
 ἂ ἐν ταῖς λάρναξιν ἐπιγράμματα ἦν ἀναγινώσκων,
 ἑαυτὸν ἔτερεπε. τοῦ δ' Αἰσώπου ἐν τινι τούτων
 ἐγνεχαραγμένα στοιχεῖα ταῦτα ἰδόντος, α. β. δ. ο. ε. 5
 ς. ζ., ἐπιδείξαντός τε τῷ Ξάνθῳ καὶ ἐρομένου εἰ **p. 64 b.**
 ἄρα ταῦτα εἰδείη, ἐπιμελῶς ἐκεῖνος σκεψάμενος, οὐχ
 οἶός τ' ἐγένετο τὴν τούτων εὖρεῖν διασάφησιν, καὶ
 ὠμολόγησεν ἀπορῆσαι τοῖς ὄλοις. καὶ ὁ Αἰσώπος·
 „εἰ διὰ ταύτης τῆς στήλης, ᾧ δέσποτα, θησαυρὸν **10**
 ὑποδείξω σοι, τίνι με ἀμείψῃ;“ καὶ ὅς· „θάρσει·
 λήψῃ γὰρ τὴν ἔλευθερίαν σου καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ
 χρυσίου.“ τότε ὁ Αἰσώπος ἀποσχὼν τῆς στήλης
 βήματα τέτταρα καὶ ὀρούξας, ἀνέλαβέ τε τὸν θησαυ-
 ρὸν καὶ ἤνεγκε τῷ δεσπότῃ, λέγων· „δός μοι τὴν **15**
 ἐπαγγελίαν, δι' ἧς εὖρες τὸν θησαυρὸν.“ καὶ ὁ
 Ξάνθος· „οὐχ' ὅσα κάμῃ εἰδέναι, εἰ μὴ καὶ τὸν νοῦν
 τῶν στοιχείων μοι φράσεις. τὸ γὰρ μαθεῖν τοῦτο
 πολὺ τοῦ εὐρήματος ἐμολιμώτερον.“ καὶ ὁ Αἰσώ-
 πος· „ὁ τὸν θησαυρὸν κατορύξας ἐνταῦθα ὡς σοφὸς **20**
 ἀνῆρ τὰ στοιχεῖα διεχάραξε ταῦτα, ἂ καὶ φησὶν· α,

1 μεθ' ἡμέρας R 2 παρεγένοντο Φ 3 ἂ E τοῖς
 V R cf. Jacobs Ach. Tat. 600 λάρναξι γράμματα Φ
 4 ἔτερεπε M D δ'] δὲ Φ 5 ἐγνεχαραγμένα P, κεχα-
 ραγμένα Q ταῦτα] ταύ P in usque extremo α. β. γ. δ. Z
 ε in Q postea adiecit m. pr., ο in D D 3 6 ἐρωμένου R P
 E H 7 ἄρα P E H εἰδείη] εἰ fecit ex οι D 1; εἰδήει E H
 ἐκεῖνος om. Q οὐχ' H 8 οἶός τε Q οἶός τ' M D H
 E K οἶός τεγένετο P δι' ἃς ἀφησιν P 9 ὀμολ. P
 11 ἀποδείξω Q ἀμείψει D 12 λήψει V σου in A
 add. A 2 τῷ om. P ἥμισυ P ἥμισυ b 1530 13 post
 χρυσίου in P deletum σου, K in marg. χρυσίου 14 τέτταρα
 M H: τέσσαρα V R Q D Φ E K Z v ἀνέλαβε corr. ex ἀνέ-
 βαλε A τε τὸν] τὸν τε Φ 17 οὐχ' E H 18 φράσης
 P K Z v 20 ὡς] ὅς P 21 τὰ om. R καὶ] δῆ?

ψηφί V R E H

ἀποβάς β, βήματα δ, τέτταρα ο, δρύξας ε, εὐρή-
 σεις θ, θησαυρόν χ, χρυσίου.“ και ὁ Ξάνθος „ἐπι-
 δήπερ οὕτως ἐπήβολος εἶ και πανούργος, οὐ λήψη
 σου τὴν ἐλευθερίαν“. και ὁ Αἰσωπος „ἀναγγελῶ
 5 δοθῆναι, ᾧ δέσποτα, τὸ χρυσίον τῷ βασιλεὶ Βυξαν-
 τίων. ἐκείνῳ γὰρ τεταμύεται“. και ὁ Ξάνθος
 „πόθεν τοῦτ' οἶσθα“; κἀκείνος „ἐκ τῶν στοιχείων.
 τοῦτο γὰρ φησιν α, ἀπόδος β, βασιλεὶ δ, Διονυ-
 σίῳ ο, ὄν ε, εὐρες θ, θησαυρόν χ, χρυσίου.“
 10 και ὁ Ξάνθος τοῦ βασιλέως ἀκούσας εἶναι τὸ χρυ-
 σίου, τῷ Αἰσώπῳ ἔφη „λαβὼν τὸ ἥμισυ τοῦ ἐρ-
 μαίου, ἡσύχασον“. κἀκείνος „οὐ σύ μοι νῦν τοῦτο
 παρέχεις, ἀλλ' ὁ τὸ χρυσίου ἐντανθὶ κατορύξας και
 ὄπως, ἄκουσον. τοῦτο γὰρ λέγει τὰ γράμματα α,
 15 ἀνελόμενοι β, βαδίσαντες δ, διέλεσθε ο, ὄν ε,

1 τέσσαρα V R Φ K Z v δρύξας] ὀξέως Φ (ὀξ. P)
 εὐρήσας b (praeter Neuelet.) 2 και ὁ ξάνθος bis K
 ἐπίπερ A ἐπήπερ P ἐπιδήπερ H 3 οὕτως D ἐπίβολος
 b 1590. 1534, ἐπηβουλος E H ἐπίβουλος V, b 1547, ed. Neuelet.
 λήψει E 4 και ὁ αἰσ. om. Φ 5 δοθῆναι φησιν ᾧ Φ
 τὸ χρυσίον om. Φ Q 7 τοῦτ' οἶσθα M D Q R A E, Z
 (post a littera erasa), K v: τοῦτο οἶσθα P τοῦτο οἶδας V
 κἀκείνος om. Φ 8 τοῦτο factum ex τούτω in D, τούτω P
 σι
 φησιν Q, σι Q 2; φασιν A E φασὴν P 9 ε̄ intra lineas
 in M suppleuit M 1, in A A 2, om. E H Z K a θ in K postea
 add. m. pr. 10 ἀκούσας post τοῦ β. conlocant V M R Q D,
 ante τ. β. H E K Z v, post τὸ χρυσίου Φ (τ. β. ε. τὸ χ. α.);
 εἶναι om. Q 11 ἔφη τῷ αἰσ. Q, τῷ αἰσ. om. Φ
 12 κἀκείνος om. Q 1 add. Q 2 νῦν μοι V τούτ' P
 13 παρέχεις A ὄ R τὸ om. Z v χρυσίου a ἐ-
 τανθὶ V 1 mutavit in ἐντανθοῖ; ἐντανθὶ Φ; ceteri ἐντανθοῖ,
 in E H factum ex ἐντανθὶ 14 γὰρ] και b 15 ἀνελό-
 μενοι K βαδίσαντες] σ ex ξ in A fecit A 2 διέλεσθαι P
 ε̄ M Q D Φ, Z (ex corr.?) b: om. V R E H K a

ἔσσετε θ, θησαυρόν' χ, χρυσίου.“ και ὁ Ξάνθος
 ,δεῦρο“ φησίν „εἰς τὴν οἰκίαν, ὡς ἂν και τὸν θη- p. 66 b.
 αυρόν διελώμεθα, και σὺ τὴν ἐλευθερίαν ἀπολά-
 ης“. ἐλθόντων οὖν, ὁ Ξάνθος φοβούμενος τὸ τοῦ
 ἰσώπου λάλον, εἰς εἰρκτὴν αὐτὸν ἐκέλευσεν ἐμβλη- 5
 ῆναι. και ὁ Αἰσωπος ἀπαγόμενος „τοιαῦται“ φησίν
 εἰσὶν αἱ ὑποσχέσεις τῶν φιλοσόφων; οὐχ ὅτι γὰρ
 ὅκ ἀπολαμβάνω μου τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλὰ και εἰς
 εσμωτήριον κελεύεις βληθῆναι με.“ ὁ μὲν οὖν Ξάν-
 θος ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀπολυθῆναι, και πρὸς αὐτὸν 10
 φη' „πάνν καλῶς φῆς, ἐν' ἐλευθερίας τυχών, σφο-
 ρότερός μου γένη κατήγορος“. ὁ δὲ Αἰσωπος εἶπεν·
 ὅτι ποτέ με κακὸν ἔχεις ποιεῖν, ποιεῖ. πάντως και
 κων ἐλευθερώσεις με.“

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς τούτους συνέπεσέ τι τοι- 15
 ὕτον ἐν Σάμῳ. πανδήμου ἐορτῆς ἀγομένης αἰφνης XXI
 μετὸς καταπιάς και τὸν δημόσιον ἀρπάσας δακτύ-
 λου, εἰς δούλου κόλπον ἀφῆκεν. οἱ μὲν οὖν Σά-
 μοι θροηθέντες και εἰς πλείστην περι τοῦδε τοῦ
 ἡμεῖου πεσόντες τὴν ἀγωνίαν, κατὰ ταῦτὸν ἀθροί- 20
 θέντες, ἤρξαντο δεῖσθαι τοῦ Ξάνθου, ἄτε πρώτου

1 θ om. K 2 ὡσάν H E και τὸν] τὸν A 4 ἐλ-
 τώντων Z και ὁ ξ. A, sed και punctis deletum φοβ. τοῦ
 ἰσ. τὸ λ. Q 5 εἰρκτὴν V P, Q (ex corr.), Z 6 τοιαῦται
 m. pr. fecit ex τοιαῦτα, ταῦτα φησίν' αὐταί ε. Φ
 εἰσὶν om. Q οὐχ' Q E H οὖν in marg. suppl. D 3
 μου in A add. m. pr., om. Z 9 με ex μὴ fecit A m. pr.
 ε; V Q 10 και πρὸς αὐτὸν ἔφη om. Φ 11 φῆς] φῆς V
 φῆς D ἐν P 12 δ' Z 13 ὅ τί (ὅτι Q H) ποτέ με
 Q D H K v ὅ τί ποτέ με R κακῶς ἔχεις R κακὸν ἔχοις
 ἔχεις κακὸν K v, Z (sed post με hoc est signum i) ante
 πάντως littera erasa in Q 14 ἐλευθερώσης V 17 δημό-
 ον A δημόσιον P 18 κόλπων Q P οὖν intra versus M
 m. pr. 19 θροηθέντες a θροηθέντες Z h πλεί-
 τετην corr. ex πλείστον R m. pr. πλείστην H τοῦδε] τού-
 του R 20 κατὰ ταυτὸν libri praeter Q H E qui καταταυτὸν

τῶν πολιτῶν ὄντος καὶ φιλοσόφου, σφίσι τὴν κρίσιν
 τοῦ σημείου διασαφήσαι. ὃ δὲ τοῖς ὄλοις ἐπαπορῶν,
 χρόνον ἤτησε. καὶ ἀφικόμενος οἰκαδε, πολὺς ἦν
 ἀθυμῶν καὶ τῇ λύπῃ βαπτιζόμενος, οἷα δὴ μηδὲν
 5 κρῖναι δυνάμενος. ὃ δ' Αἰσωπος τὴν ἀθυμίαν συν-
 νοήσας τοῦ Ξάνθου, προσελθὼν λέγει· „τοῦ χάριν,
 ᾧ δέσποτα, οὕτω διατελεῖς ἀθυμῶν; ἐμοὶ προσανά-
 θου, χαίρειν εἰπὼν τῷ λυπεῖσθαι· αὐρίον δ' εἰς ἀγο-
 ρὰν προελθὼν, εἰπὲ τοῖς Σαμίοις ὡς „Ἐγὼ μὲν οὔτε
 10 σημειολυτεῖν ἐπαιδευθῆν οὔτ' οἰωνοσκοπεῖν, παῖς
 δέ μοι πρόσεστι πολλῶν πείραν εἰδώς· αὐτὸς ὑμῖν
 τὸ ζητούμενον λύσει.“ κἂν μὲν αὐτὸς ἐπιτύχω τῆς
 p. 68 b. λύσεως, δέσποτα, σὺ τὴν δόξαν ἀποίση τοιούτῳ χρω-
 μενος δούλω· ἂν δ' ἀποτύχω, ἐμοὶ μόνῳ ἢ ἐντεῦ-
 15θεν προστριβήσεται ὕβρις.“ πεισθεῖς οὖν ὁ Ξάνθος
 καὶ τῇ ὑστεραία εἰς τὸ θέατρον ἀπαντήσας καὶ κα-
 ταστάς εἰς τὸ μέσον, κατὰ τὰς ὑποθήκας Αἰσώπου
 διελέχθη τοῖς συνελθοῦσιν. οἱ δ' εὐθέως ἤξιον
 κληθῆναι τὸν Αἰσωπον. τοῦ δ' ἀφικόμενου καὶ
 20 στάντος ἐπὶ τὸ μέσον, οἱ Σάμιοι τὴν ὄψιν αὐτοῦ
 2 ὄλοις R 3 χρόνων P οἰκα-δὲ eraso accentu-gravi R
 4 τῇ Q in ras. m. pr., τι P μηδὲν Q eraso qui in η
 erat accentu, μηδὲν H 5 κρῖναι V ὃδ' v ἐνοήσας V
 m. pr. συνοήσας P, A et D m. pr. (v add. A 2 D 2), b 1530
 ὑπονοῆσαι P ὑπνοῆσαι A 8 τῷ] τὸ V 9 προελθῶν, ε
 corr. ε ς P προσελθῶν R Q D E H K Z v εἶπε A ὑπὲ P
 σαμίας S 10 σημειολυτεῖν Q οὔτ' οἰόνσκ. R οὔτοι ὄνοσκ. P
 11 εἰδώς mire dictum pro ἔχων, εἰληφῶς αὐτὸς] οὗτος?
 ὑμῖν
 ὑμῶν R m. pr. ἡμῖν M 12 τὸ λυτούμενον R σει D,
 σει D 2 κἂν] καὶ εἰ Q 13 ἀποίσει D 14 δ' om. b
 ἦ] ἦ P 16 τῇ ὑστεραία V: τῆς ὑστεραίας ceteri; in A
 ὑστερ. corr. ex ὑστερ. καταστάς] στάς Φ 17 Αἰσ.] τοῦ
 αἰσ. Φ διελέχθη M, R (corr. ex δεῖσιλ.), Q A διηλέχθη V
 19 τὸν αἰσ. κληθ. H E K Z v (ἔσωπον E) ἀφικνουμέ-
 νου V 20 ἐπὶ τὸ μέσον V, Q (τὸ m. pr. corr. ex τοῦ): ἐπὶ
 τοῦ μέσου ceteri

ταυνοῦσαντες, ἐρεσχελοῦντες ἐφώνουν· „αὐτὴ ἡ
 ις σημεῖον λύσει; ἐκ τοῦ αἰσχροῦ τούτου τί ποτε
 λὸν ἀκουσόμεθα;“ καὶ γελᾶν ἤρξαντο. καὶ ὁ
 ἴσωπος κατασεύσας τῇ χειρὶ καὶ ἡσυχίαν αἰτήσας
 νέσθαι, φησὶν· „ἄνδρες Σάμιοι, τί μου τὴν ὄψιν 5
 ὀπτετε; οὐκ εἰς τὴν ὄψιν, ἀλλ' εἰς τὸν νοῦν ἀπο-
 ἔπειν χρή. πολλάκις γὰρ καὶ τῇ φανύλῃ μορφῇ
 ἡστὸν νοῦν ἡ φύσις ἐνέθηκεν. ἢ τὴν ἐξῶθεν τῶν
 ραμίων μορφὴν σκοπεῖτε ὑμεῖς, ἀλλ' οὐ τὴν ἐντὸς
 ὕσιν τοῦ οἴνου;“ ταῦτα τοῦ Αἰσώπου πάντες 10
 οὔσαντες, ἔλεγον· „Αἰσῶπε, εἰ τι δύνασαι, λέγε
 πόλει“. καὶ ὅς μετὰ παρρησίας ἔφη· „ἄνδρες
 ἱμῶι, ἐπειδήπερ ἡ τύχη φιλόνηκος οὔσα δόξης
 ὠνά τέθεικε δεσπότη καὶ δούλω, κἂν μὲν ὁ δοῦ- 15
 ς ἦττων τοῦ δεσπότου φανῇ, διὰ μαστίγων ἐλευ-
 ται, εἰ δ' ἀμείνων, οὐδὲν ἔλαττον καὶ οὔτω
 ἡγαῖς ξανθήσεται, εἰ ὑμεῖς διὰ τῆς ἐμῆς ἐλευ-
 ρίας παρρησίαν χαρίσοισθέ μοι, ἐγὼ νῦν ὑμῶν
 ἕως τὸ ζητούμενον φράσω.“ τότε ὁ δῆμος ἀπὸ
 ἄρξ γλώττης πρὸς τὸν Ξάνθον ἐβόων· „ἐλευθέρω- 20
 ν Αἰσῶπον, ὑπάκουσον Σαμίους. χάρισαι τὴν ἐλευ-
 1 κατανοῦσαντες] θεασάμενοι R 2 λύσει] ει corr. ex
 D 3 ὁ om. A 1 add. A 2 4 κατασεύσας E. cf. 280, 8
 νέσθαι om. Φ 8 ἐπέθηκεν V ἐνέθηκε Φ ἀνέθηκεν E H
 9 ἐ. μορφὴν τῶν κεραμείων Q κεραμείων R Q οὐ τὴν
 ὄς γένειον] οὐκ εἰς τὴν γένειον Φ 11 ἀκ. π.? εἰ τι] ὅτι
 in Q ει in ras. m. pr. δύναται ed. Neuel., δύνασαι corr. ex
 v. P 13 φιλόνηκος] *debebat scr. aut φιλόνηκος (ut est in
 aut φιλονεικῆς; quorum hoc praestat* 13 δόξ' ἀγῶνα R
 14 τέθηκε V P H ed. Neuel. δεσπ.] καὶ δεσπ. Φ, in
 καὶ punctis deletum κἂν] ἂν Z 15 ἡ, φανῇ τοῦ δ.
 E K Z v τοῦ δεσπότου om. D 16 ἀμείνων Z
 δὲν] οὐδ' ἂν A οὐδᾶν P οὐτως V 17 ἐμῆς om. b;
 ; ἐν ἐμῆς, sed ἐμῆς corr. ex ἱμοι, A; τῆς ἐμῆς ἐμῆς P
 παρρησίαν om. Φ χαρίσησθε V χαρίσεσθε R χαρίσαι-
 ε? νῦν in A add. A 1 20 εὔσων Q P 21 ὑπά-
 κουσον P σαμίους] συ μίης P

θερίαν αὐτοῦ τῇ πόλει.“ ὁ δὲ Ξάνθος οὐκ ἐπένευε.
 καὶ ὁ πρῦτανις ἔφη· „Ξάνθε, εἰ μὴ σοι δοκεῖ ὑπα-
 p. 70 b. κοῦσαι τῷ δήμῳ, ἐγὼ τῆσδε τῆς ὄρας Αἰσωπον ἀπε-
 λεύθερον ἂν ποιήσαιμι, καὶ τότε σοι ὁμότιμος ἔσται.“
 5 τηρικαῦτα τοίνυν ὁ Ξάνθος ἀνάγκη τὴν ἐλευθερίαν
 ἐπέδωκε. καὶ ὁ κήρυξ ἔβόα· „Ξάνθος ὁ φιλό-
 σοφος ἐλευθεροὶ Σαμίους Αἰσωπον.“ κὰν τούτῳ
 πέρας ὁ τοῦ Αἰσωπον λόγος εἰλήφει, φαιμένου
 πρὸς τὸν Ξάνθον ὡς „καὶ ἄκων ἐλευθερώσεις
 10 με.“ Αἰσωπος οὖν ἐλευθερίας τυχῶν, σιὰς εἰς τὸ
 μέσον ἔφη· „ἄνδρες Σάμιοι, ὁ μὲν ἀετός, ὡς ἴσθε,
 βασιλεὺς τῶν ὀρνίθων ἐστίν. ὅτι δὲ τὸν στρατηγι-
 κὸν δακτύλιον οὗτος ἀρπάσας ἀφῆκεν εἰς δοῦλου
 15 κόλπον, τοῦτο σημαίνειν δῆλον, ὅτι τῶν νυνὶ βασι-
 λέων τις βούλεται ὑμῶν τὴν ἐλευθερίαν δοῦλῶ-
 σαι, καὶ τοὺς κυρίους νόμους ἀκύρους δεῖξαι.
 ταῦτα οἱ μὲν Σάμιοι ἀκούσαντες, κατηφίας

1 ἐπένευεν M 3 τῆς δὲ Z; in R τῆσδε corr. ex τῆς δὲ
 ὄρας] cf. alteram recensionem αἰσωπον om. Φ ἐλευ-
 θερον H E Z K v 4 ποιήσαι μοι P ποιήσαι μοι E 5 ἐλευ-
 θερίαν Z 6 ἀπέδωκε R Φ E K Z v εβόα P 7 σαμίης P
 κὰν

Αἰσωπον] τὸν αἰσωπον E K Z v κὰν Rm. pr., κὰν
 deletum. κὰν ὁ κὰν P 8 τοῦτῳ factum ex τοῦτο Z
 λόγος εἰλήφει om. Φ redolet sermonem Noui Foederis
 9 ὡς καὶ] ὡς Φ inter με et Αἰσωπος in A unus uersus in serie
 orationis et tres in margine erasi, unus (qui erat κἀκὸν εἰπεῖν
 ποιεῖ. πάντως καὶ ἄκων ἐλευθερώσεις με) detritus 10 οὖν]
 τοίνυν Q τὸ] τὸν pars edd. 11 μέσων P ὡς in mar-
 gine suppleuit K ἴσθε R K 12 στρατηγικὸν A στρατη cum
 compendio quo significatur κὸν P 13 οὗτος ἀρπαξάσας Q
 ἀρπάσας οὗτος Φ ἀρπ. mut. in ἀρπ.: M δοῦλον Z δοῦ-
 λον P δοῦλου α 14 σημαίνειν (σημένειν P) δ.] σημειῖον
 δῆλον Q. σημειώσεων βούλεται K Z v τῶν om. A 1, add.
 A 2 βασιλεῶν A 15 τίς R Q D P Z v, τίς K ὁμῶν]
 ὑμῶν Q ἡμῶν P 16 κυρίους D, κ supra l. μ D 2 δεῖξαι
 non oportet mutari in ἀποδείξει 17 ταῦτα om. Φ μέν]
 μὲν οὖν Φ κατηφίας P

ἐπλήσθησαν. μετὰ δ' οὐ πολὺν χρόνον καὶ γράμ- XXII
 ματα παρὰ Κροίσου τοῦ Λυδῶν βασιλέως ἦκει Σα-
 μίοις κελεύοντα τὸ ἀπὸ τοῦδε φόρου αὐτῷ πα-
 ρέχειν, εἰ δὲ μὴ πείθονται, πρὸς μάχην ἐτοιμοὺς εἶναι.
 ἐβουλεύσαντο μὲν οὖν ἅπαντες — ἔδεισαν γὰρ 5
 ὑπήκοοι γενέσθαι τῷ Κροίσῳ — συνολσον εἶναι
 μέντοι καὶ Αἰσωποῦ ἐρωτήσαι. κάκεινος ἐρωτηθεὶς
 εἶπε· „τῶν ἀρχόντων ὑμῶν γνώμην δεδωκότων εἰς
 φόρου ἀπαγωγὴν ὑπακούειν τῷ βασιλεῖ, συμβου-
 λην μὲν οὐδ' ὧς, λόγον δὲ ἐρῶ ὑμῖν, καὶ εἰσεσθε 10
 τὸ συμφέρον. ἡ τύχη δύο ὁδοὺς ἔδειξεν ἐν τῷ
 βίῳ, θατέραν μὲν ἐλευθερίας, ἧς ἡ μὲν ἀρχὴ
 δύσβατος, τὸ δὲ τέλος ὀμαλόν· θατέραν δὲ δου-
 λείας, ἧς ἡ μὲν ἀρχὴ εὐπετής τε καὶ βάσιμος, τὸ
 δὲ τέλος ἐπάδυνον.“ ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Σά- 15
 μιοι, ἀνεβόησαν· „ἡμεῖς ἐλευθεροὶ ὄντες ἐκόντες
 οὐ γινόμεθα δοῦλοι“, καὶ τὸν πρεσβευτὴν οὐ σὺν
 εἰρήνῃ ἀπέπεμψαν. ὁ μὲν οὖν Κροῖσος ταῦτα μα-
 θῶν, ἐβούλετο πόλεμον κατὰ Σαμίων κινεῖν, ὁ δὲ p. 72 b.

1 πολλὸν D χρόνων P καὶ om. Φ 2 κροίσων P
 τοῦ] τῶν Q ἦκει P 3 τοαποτοῦδε V M, τοαπο-
 τοῦδε D εἰ τοαποτοῦδε Q *erasis accentibus et spiritibus*
 4 πύθονται Q κείθονται E H κείθοντο P ἔτοιμος A, corr.
 A 2 5 οὖν] γὰρ Φ, om. E H *post ἅπαντες add. in mar-*
gine φόρους δοῦναι τῷ βασιλεῖ Q 2 ἔδθησαν P γὰρ]
 δ' Φ 6 μέντοι εἶναι K Z v; εἶναι om. Q 7 καὶ] καὶ
 τὸν Q εἶπεν M 8 in Q ὑμῶν m. pr. *fecit ex ἡμῶν.*
 ἡμῶν (D K) Z v φόρων Q φόρον R 9 μὲν in A *add. A 2*
 10 οὐδ' ὧς,] *fortasse οὐδαμῶς.* — οὐδῶς P (δ corr. ex v)
 οὐ δίδωμι Q δὲ om. Φ εἰσεσθε Z, l. ε *extrema e corr.*
 τὸ] τὸν A 12 θατέρας Φ 14 τε om. Q 15 ἀκου-
 σαντὲ Q ε Q 2 17 οὐγγινόμεθα P 18 *ante ἀπέπ. in R*
deletum ἀπέπ^μ 19 ἐβούλετο V; ἐβουλεύετο M R Q Φ (ἐβου-
 λέβετο P); ἐβουλεύετο D, σα D 2; ἐβουλεύσατο H E K Z v
 κινῆσαι Φ

· πρεσβευτῆς ἀνήνεγκεν, ὡς οὐκ ἂν δυνηθεῖν Σα-
 μιούς ὑπὸ χειρα λαβεῖν, Αἰσώπου παρ' αὐτοῖς
 ὄντος, καὶ γνάμιας ὑποτιθέντος. „δύνη δὲ μᾶλλον,“
 εἶπεν „ὦ βασιλεῦ, πρέσβεις ἀποστείλας ἐξαίτησαι
 5 παρ' αὐτῶν Αἰσῶπον, ὑποσχόμενος αὐτοῖς ἀντ'
 αὐτοῦ χάριτας ἄλλας τε δῶσειν, καὶ λύσειν τῶν
 ἐπιταττομένων φόρων. καὶ τότε τάχα οἶός τε
 ἔση τούτων περιγενέσθαι.“ καὶ ὁ μὲν Κροῖσος
 κατὰ ταῦτα πρεσβευτὴν ἀποστείλας, ἐκδοτον ἦτει
 10 τὸν Αἰσῶπον. Σάμιοι δὲ τοῦτον ἐκδόσθαι γνάμιας
 ἐγένοντο. Αἰσῶπος δὲ τοῦτο μαθὼν, ἐν μέσῳ τε
 τῆς ἀγορᾶς ἔστη καὶ φησὶν· „ἄνδρες Σάμιοι, κἀγὼ
 μὲν περὶ πολλοῦ ποιῶμαι παρὰ τοὺς πόδας ἀφικέ-
 σθαι τοῦ βασιλέως· ἐθέλω δὲ ὑμῖν ἓνα μῦθον εἰπεῖν.
 15 κἀθ' ὃν χρόνον ὁμόφωνα ἦν τὰ ξῶα, πόλεμον οἱ
 λύκοι τοῖς προβάτοις συνῆψαν. τῶν δὲ κυνῶν συμ-
 μαχοῦντων τοῖς θρέμμασι καὶ τοὺς λύκους ἀποσο-
 βούντων, οἱ λύκοι πρεσβευτὴν ἀποστείλαντες, ἔφα-
 σαν τοῖς πρόβασι, εἰ βούλοιντο βιοῦν ἐν εἰρήνῃ

1 ἀνήγγελεν Q σαμίους om. Φ 3 γνάμιας P
 ὑποτιθέντες Φ δύνη] εἰ δύνη Q 4 ὦ βασιλεῦ εἶπε Φ,
 Q (erasa l. v); ἀποστείλας in Z factum ex ἀπόστειλας
 ἐξαίτησαι Q eraso qui in η erat accentu circumflexo 5 αὐ-
 τοῖς post δῶσειν conlocat Φ 6 ἄλλας τε R P λύσειν M

γ
 7 ἐπιταττομένων Q ἐπιταττομένων R m. pr. οἶος τε M
 R Z H E οἶος τὲ K οἶος τ' Q D 8 περιγενεῖσθαι P
 9 ταῦτα P τὰ αὐτὰ A πρέσβεις Φ ἦτει P 10 ἐκ-
 δόσθε P 11 ἐγέντο (τ pro erasa l. ε) m. pr. Q, ἐγένοντο R
 τοῦτο] τούτον P τε] δὲ K Z a b 1530 (om. b 1534,
 1543, Neuel.) τὲ M E H Q 12 φησί Φ E φησιν (corr. ex
 φηση) ταῦτα Z σάμιοι P κἀγὼ] μᾶλλον Φ 13 περι-
 πολλοῦ R P, D (extrito acc. graui) 14 θέλω V 15 ὁμό-
 φρονα ἦγονν ὁμόφωνα Q 16 λύκοι D 18 λύκοι corr.
 ex λάκοι P 18 ἔφησαν Φ, ἔφασαν H sed a in ras.
 19 προβάτοις Φ βούλοντο P

καὶ μηδένα πόλεμον ὑποπτεύειν, τοὺς κύνας αὐτοῖς ἐκδοῦναι. τῶν δὲ προβάτων ὑπ' ἀνοίας πεισθέντων καὶ τοὺς κύνας ἐκδεδωκότων, οἱ λύκοι τοὺς τε κύνας διεσπάραξαν καὶ τὰ πρόβατα φᾶστα διέφθειραν.“ οἱ Σάμιοι τοίνυν τὸ τοῦ μύθου βούλημα ⁵ συννοήσαντες, ὄρμησαν μὲν παρ' ἑαυτοῖς κατασχεῖν τὸν Αἰσωπον. ὃ δὲ οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ τῷ πρεσβευτῇ συναποπλεύσας, πρὸς Κροῖσον ἀπήει. ἀφικομένων δ' αὐτῶν εἰς Λυδίαν, ὁ βασιλεὺς ἐπίπροσθεν αὐτοῦ στάντα τὸν Αἰσωπον θεασάμενος, ἠγανάκτησε λέγων ¹⁰ „ἴδε ποταπὸν ἀνθρώπιον ἐμποδῶν μοι γέγονε νῆσον ὑποτάξαι τοςαύτην;“ καὶ ὁ Αἰσωπος· „μέγιστε βασιλεῦ, οὐ βία οὐδ' ἀνάγκη πρὸς σὲ παρεγενόμην, ἀλλ' αὐθαίρετος πάρεμι. ἀνάσχου δέ μου μικρὸν ἀκούσαι. ἀνὴρ τις ἀκρίδας συλλέγων καὶ ἀποκτιν- ¹⁵ νύς, εἶλε καὶ τέττιγα. ἐπεὶ δὲ κάκεινον ἠβούλετο κτείνειν, φησὶν ὁ τέττιξ· „ἄνθρωπε, μὴ με μάτην ἀνέλῃς. ἐγὼ γὰρ οὔτε στάχυν βλάπτω, οὔτ' ἄλλο τι

1 μηδένα H 2 ὑπ' ἀνοίας om. R 3 τοὺς τε corr. D ex τοὺς 4 τὰ πρόβ. ... τοίνυν in marg. suppl. Z διέφθειραν P 6 συννοήσαντες V R P, pars edd. μὲν] μὴ E H 8 συναποπλεύσας Φ 10 ἠγανάκτηει V 11 ποταπὸν] πον in ras. Q; ποταπῶν P ποταμὸν a, ποταπὸν μοι Q (altero pr. μοι 11 non omisso) ἀνθρώπιον D inter μοι et γέγονε in Z λέγεται est deletum νῆσον om. A 1, suppl. A 2 inter νῆσ et ον in Q littera erasa 12 ὑποτάξαι R μέγισται P 13 οὐδ' V: οὐδὲ ceteri προσὲ P πρὸς σε Z πρὸς σε uel πρὸς σε edd. παραγενόμην E H παραγενόμενων' ἀλανθαίρετος P 14 αὐθαίρετος K πάρεμι V ἀνέσχου A, ἀνάσχου M sed á ut uidetur e corr. μου om. V

15 ἀποκτινύς MDHΦFZa: ἀποκτείνεις V m. pr. ἀποκτινύς l. i facta ex ει E ἀποκτινύς K ἀποκτεινύς Q b, ἀποκτινύς R 16 τέττιγα] P in marg. γο. τινά ἠβούλετο V m. pr. in marg., in serie uerborum εἶλετο. ἐβούλετο Q 18 στάχυν V βλάπτω erasa l. v D ἄλλο τι M D E H, Q V R J (contunctis uu.), ἀλλότι P ἄλλοτι F Z v

τῶν ἀπάντων σε ἀδικῶ, τῇ κινήσει δὲ τῶν ἐν ἐμοὶ
 ὑμένων ἡδὺ φθέγγομαι, τέρπων τοὺς ὀδοιπόρους.
 φωνῆς οὖν παρ' ἐμοὶ πλέον οὐδὲν εὐφήσεις.“ κάκει-
 νος ταῦτα ἀκούσας, ἀφῆκεν ἀπιέναι. κἀγὼ γοῦν,
 5 ὦ βασιλεῦ, τῶν σῶν ποδῶν ἄπτομαι, μὴ με εἰκῆ φο-
 νεύσης. οὐδὲ γὰρ οἶός τ' εἰμι ἀδικῆσαι τινα, ἐν
 εὐτελείᾳ δὲ σώματος γενναῖον φθέγγομαι λόγον.“
 ὁ δὲ βασιλεὺς θαυμάσας ἄμα καὶ οἰκτιρέας αὐτόψῃ
 ἔφη· „Αἰσῶπε, οὐκουν ἐγὼ σοι δίδωμι τὸ ξῆν, ἀλλ'
 10 ἡ μοῖρα. ὃ γοῦν θέλεις, αἰτεῖ καὶ λήψη.“ καὶ ὅς·
 „δέομαί σου, βασιλεῦ, διαλλάγηθι Σαμίους“. τοῦ δὲ
 βασιλέως εἰπόντος „διήλλαγμαί“, πεσὼν ἐκεῖνος ἐπὶ
 τὴν γῆν, χάριτάς τε αὐτῷ ὁμολόγει, καὶ μετὰ τοῦτο
 τοὺς οἰκείους συγγραψάμενος μύθους, τοὺς καὶ
 15 μέχρι νῦν φερομένους, παρὰ τῷ βασιλεῖ κατέλιπε.
 δεξάμενος δὲ παρ' αὐτοῦ γράμματα πρὸς Σαμίους,
 ὡς ἔνεκεν Αἰσώπου τούτοις διήλλακται, καὶ δῶρα
 πολλά, πλεύσας ἐπανῆλθεν εἰς Σάμον. οἱ μὲν οὖν
 Σάμιοι τοῦτον ἰδόντες, στέμματά τε αὐτῷ προσή-
 20 νεγκαν καὶ χοροὺς ἐπ' αὐτῷ συνεστήσαντο. ὃ δ'

1 σε om. Q, σὲ K ἐνεμοὶ P H a; in D ἐν add. D 2
 3 παρεμοὶ Q ut saepe οὐδὲν πλέον Q εὐφήσης P
 4 γοῦν] οὖν R 5 τῶν ποδῶν ὁσων J ἄπτ. ποδῶν R
 φωνεύσης F 6 γὰρ om. A οἶοςτ' Q R Z οἶ ὅς τι μὴ P
 τίνα A in marg. γρ. τί, τί P 7 εὐτελεία P 8 οἰκτι-
 ρας F αὐτόν] αὐτοῦ E H 9 οὐκουν Z 10 μοῖρα V
 ὃ P θέλοις P λήψει D K 12 βασιλελέως P
 διήλλαγμαί] αι Q 2 in rasura 13 τῆς γῆς Q ὁμολόγει
 factum in D ex ὁμ., in K ex ὁμ.; ὁμολόγει E μετατό-
 το M 14 οἰκείους Z συγρ. P καὶ μέχρι νῦν M V,
 R (νῦν), Φ D καὶ μέχρι καὶ νῦν E H (ante μέχρι in H dele-
 tum νῦν) μέχρι καὶ νῦν F J K Z ν μέχρι νῦν (om. u. καὶ) Q
 16 δεξάμενος Z δὲ om. R 17 διήλλακται D διή-
 λεκται R 18 οὖν om. Z 19 ἰδόντες] ες Z in ras. ms-
 iore; ἰδοντες R D τε om. A Z.

αὐτοῖς τὰ τε τοῦ βασιλέως ἀνέγνω γράμματα, καὶ ἀπέδειξεν ὡς τὴν εἰς αὐτὸν γενομένην παρὰ τοῦ δήμου ἐλευθερίαν ἐλευθερία πάλιν ἡμίψατο.

Μετὰ δὲ τοῦτο τῆς νήσου ἀπάρας, περιῆει τὴν XXIII
οἰκουμένην, τοῖς ἀπανταχοῦ τῶν φιλοσόφων διαλεγό- 5
μενος. ἀφικόμενος δὲ καὶ πρὸς Βαβυλῶνα καὶ τὴν p. 76 b.
ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπιδειξάμενος, μέγας παρὰ τῷ βασι-
λει Λυκήρῳ ἐγένετο. κατ' ἐκείνους γὰρ τοὺς χρό-
νους οἱ βασιλεῖς πρὸς ἀλλήλους εἰρήνην ἔχοντες,
καὶ τέρψεως χάριν προβλήματα τῶν σοφιστικῶν πρὸς 10
ἀλλήλους γράφοντες ἐπεμπον. ἅπερ οἱ μὲν ἐπιλυό-
μενοι φόρους ἐπὶ φητοῖς πρὸς τῶν πεμπόντων ἐλάμ-
βανον· εἰ δὲ μὴ, τοὺς ἴσους παρεῖχον. ὁ τοίνυν
Αἰσωπος τὰ πεμπόμενα τῶν προβλημάτων Λυκήρῳ
συνῶν ἐπέλυε, καὶ εὐδοκίμειν ἐποίει τὸν βασιλέα. 15
καὶ αὐτὸς δὲ διὰ Λυκήρου ἕτερα τοῖς βασιλεῦσιν
ἀντέπεμπεν, ὧν ἀλύτων μενόντων, φόρους ὁ βασι-
λεὺς ὅτι πλείστους εἰσέπραττεν.

Αἰσωπος δὲ μὴ παιδοποιησάμενος, ἕνα τινὰ τῶν εὐ-XXIII
γενῶν, Ἐννον τὴν κληῖσιν, εἰσεποιήσατό τε καὶ ὡς γνή- 20
σιον παῖδα τῷ βασιλεῖ προσενέγκας συνέστησε. μετὰ δ'

1 τάτε] τὰ Φ ἀνέγνω om. Φ 2 ὡς εἰς τὴν αὐτῶν Φ
ὡς εἰς τὴν αὐτὸν (accentus grauis corr. e circumflexo) Q
γενομενεῖν P γεναμένην E H 3 ἐλευθερία] ἐλευθερίους Φ
4 ἀπάρας P περήει Q D 5 φιλολόγων M Q D
φιλοσόφων P 6 δὲ καὶ] δὲ Z 7 ἐπιδεικνύμενος Φ (ἐπι-
δυν. P) 8 κήρῳ R m. pr. κατεκύνους P ut saepe
γὰρ in A fecit ex οὖν A 2, inter γὰρ et τοὺς in Q duodecim
fere litterae erasae. χρόνους] καιροὺς D 10 τέρψαας P
σοφιστικὸν P σοφιστῶν A 12 ἐπηρητοῖς P τῶν]
τὸν P 13 εἰ V Φ K, ed. Neuelet.: οἱ M Q D R H E Z v
15 ἐπέλυεν M 17 ἀντέπεμπεν Z, ψ ex corr. in ras.
19 ἕνα τινὰ M D R H E Z K ἔννατην P 20 Ἐννον]
id est Αἰνον τε om. P ὡς] ὅς P 21 συνέστησεν D
μεταδ' οὐ E H ut saepe

οὐ πολὺν χρόνον τοῦ Ἐννου τῆ τοῦ θεμένου παλακῆ συμφθαρέντος, Αἰσώπος τοῦτο γνούς, ἀπελευνεν ἔμελλε τῆς οἰκίας. ὁ δὲ τῆ κατ' ἐκείνου ὀργῇ ληφθεῖς, ἐπιστολὴν τε πλασάμενος παρ' Αἰσώπου
 5 δῆθεν πρὸς τοὺς ἀντισοφισομένους Λυκήρω, ὡς αὐτοῖς ἔτοιμός ἐστι προστίθεσθαι μᾶλλον ἢ τῷ Λυκήρω, τῷ βασιλεῖ ἐνεχείρισε, τῷ τοῦ Αἰσώπου ταύτην σφραγισάμενος δακτυλίῳ. ὁ δὲ βασιλεὺς τῆ [τε] σφραγίδι πεισθεῖς καὶ ἀπαραιτήτῳ ὀργῇ χρησάμενος, παραχορῆμα τῷ Ἐρμίπῳ κελεύει, μηδὲν ἐξετάσαντα οἷα δὴ προδότην διαχειρίσασθαι Αἰσώπον.
 10 ὁ δὲ Ἐρμιππος φίλος τε ἦν τῷ Αἰσώπῳ καὶ τότε δὴ τὸν φίλον ἐπέδειξεν. ἐν τινι γὰρ τῶν τάφων
 p. 78 b. μηδενὸς εἰδότης κρύψας τὸν ἄνθρωπον, ἐν ἀπορρή-
 15 τοις ἔτρεφεν. Ἐννος δέ, τοῦ βασιλέως κελεύσαντος, XXV πᾶσαν τὴν διοίκησιν Αἰσώπου παρέλαβε. Μετὰ δέ τινα χρόνον Νεκτεναβῶ βασιλεὺς Αἰγυπτίων πνυθό-

1 πολλὸν P αἰννον V ἐννον R ἐννον in A add. m. pr. τῆ τοῦ] τοῦ τῆ K θεμίον (ea lineola qua nomina personarum significari solent supra scripta θεμίον) V M

1 παλακῆ Q m. pr., παλακῆ Φ 2 συμφθαρέντος K συμφθαρέντος H 3 ἔμελλε Q ἔμελλε P 4 ἐπιστολὴν omisso τε K πλασάμενος Q m. pr., sed alterum σ supra scripsit Q 2 πλασάμενος v 5 ἀντισοφισομένους A (sed postea add. σο), P; σοφισομένους in serie uerborum, ἀντι in marg. K ὡς ... λυκήρω in D bis scripta erant 6 ἐστιν a Λυκήρω] λυκήρω τῷ βασιλεῖ R, H sed in hoc ui. τῷ β. deleta 7 ἐνεχείρισε K Z 8 σφραγισάμενος a, ed. 1547 τῆ V: τῆ τε ceteri 9 σφραγίδι M Q: σφραγίδι ceteri 10 παραχορῆμα] παρὰ χορῆμα H παραστῆκα erasis qui in a erant accentu et spiritu Q ἐρμίπῳ narrationis scriptor pro magistratu uideatur habuisse μηδὲν H ἐξετάσαντα Φ 12 δ' Z ἐρμιππος P 13 τὸν αἰσώπον φίλον Q τὸν φίλον P τῶν φίλων D ἐν] ἐν D 14 μηδενὸς H κρύψας ea κρύψαντος fecit P m. pr. κρύψαντος R E H ἄνθρωπον] αἰσώπον Q 15 Ἐννος] E in rasura m. pr. V 16 παρέλαβεν M, in P ea v statim facta est l. μ uocabuli μετὰ 17 χρόνων P Νεκτεναβῶ] κτε corr. ea κτε R m. pr., νεκτεναβῶ P Q semper

μενος Αἴσωπον τεθνηκένοι, πέμπει Λυκήρω παρα-
 χροῖμα ἐπιστολήν, οἰκοδόμους αὐτῷ ἀποστείλαι κελεύ-
 ουσαν, οἱ πύργον οἰκοδομήσουσι μήτ' οὐρανοῦ
 μήτε γῆς ἀπτόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀποκρινόμενον
 αἰεὶ πρὸς πάνθ' ὅσα ἂν ἐρωτῶη. καὶ τοῦτο ποιή- 5
 σαντα, φόρους εἰσπράττειν, εἰ δὲ μή, κατατίθεσθαι.
 ταῦτα τῷ Λυκήρω ἀναγνωσθέντα εἰς ἀθυμίαν ἐνέ-
 βαλε, μηδενὸς τῶν φίλων δυναμένου τὸ πρόβλημα
 τὸ περὶ τοῦ πύργου συνεῖναι. ὁ μέντοι βασιλεὺς
 καὶ κίονα τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας ἔλεγεν ἀπολωλέκειναι 10
 τὸν Αἴσωπον. Ἐρμιππος δὲ τὴν τοῦ βασιλέως δι'
 Αἴσωπον λύπην μαθὼν, προσῆλθε τῷ βασιλεῖ καὶ
 ζῆν ἐκεῖνον εὐηγγελίσατο, προσθεὶς ὡς τοῦδε χάριν
 αὐτὸν οὐκ ἀνεῖλεν, εἰδὼς ὡς μεταμελήσει ποτὲ τῷ
 βασιλεῖ τῆς ἀποφάσεως. τοῦ δὲ βασιλέως διαφερόν- 15
 τως ἐπὶ τούτοις ἤσθέντος, Αἴσωπος θνῦπῶν καὶ
 αὐχμῶν ὄλος προσηνέχθη, καὶ τοῦ βασιλέως, ὡς εἶδεν
 αὐτὸν, δακρυσάντος καὶ λούσασθαι τε καὶ τῆς ἄλ-

1 παραχροῖμα *λυκ.* Q 2 οἰκοδόμους P ἐπιστείλαι Φ
 κειλουουσα P 3 πύργον V R D E H μήτ' οὐρανοῦ K
 μήτον οὐρανοῦ (*sic: οὐρανόν*) P 4 ἀλλὰ καὶ (*καὶ intra uer-*
sus m. pr.) V, (*καὶ intra uersus Q 2*) Q: ἀλλὰ M *in folio ex-*
tremo, D Q 1, R Φ E H; καὶ K Z v ἀποκρινόμενον D

5 ἐρωτῶη *deletis litteris i quae infra scriptae sunt D.* (ἐρωτῶ
 M, *non aliter*). ἐρωτῶσι K Z v 6 εἰς πρ. D (Q *ut uidetur*)
 R v 7 εἰς *om.* R E H K Z v ἀθυμί V ἐνέβαλεν M
 ἐνέβαλλε Q 8 μηδενος Z μηδενός H δυναμένων Q
 9 συνῆναι V 10 κίονα V τῆς αὐτοῦ A τοῖς αὐτοῦ P
 ἀπολωλέκειναι Q ἀπολωλέκειναι P ἀπολωλέκειναι *corr. ex*
ἀπολολ. Z 11 δι' αἴσωπον *om.* Φ 12 τῷ V: τε τῷ *ceteri*
 13 ἐκείνος P εὐηγγελίσατο (*alteram l. 2 add. m. pr.*) P
 ὡς τοῦδε] αὐτοῦ δὲ Z K αὐτοῦ δὴ v 14 ἀνελεῖν b
 μεταμελήση V, R (*uolebat primo σης*), E (*ση factum ex σει*),

Η K Z μελήση v τῷ βασιλεῖ *om.* V 15 ἀποφάσεως A
 διαφερόντος Φ διαφέροντος R 17 ὄλος V 18 καὶ λού-
 σασθαι] καὶ *om.* v

λης ἐπιμελείας ἀξιοθῆναι κελύσαντος, Αἰσωπος
 μετὰ τοῦτο καὶ ὑπὲρ ἧν κατηγορήθη τὰς αἰτίας ἀπε-
 σκευάσατο ἐφ' οἷς καὶ τοῦ βασιλέως τὸν Ἔννον ἀναι-
 ρεῖν μέλλοντος, Αἰσωπος αὐτῷ ^{συγγνώμην} ἤτήσατο.
 5 ἐπομένως δὲ τούτοις ὁ βασιλεὺς τὴν τοῦ Αἰγυπτίου
 ἐπιστολὴν τῷ Αἰσώπῳ ἐπέδωκεν ἀναγνῶναι. ὁ δ'
 αὐτίκα τὴν λύσιν συνείς τοῦ προβλήματος, ἐγέλασε
 τε καὶ ἀντιγράφειν ἐπέλευσεν, ὡς ἐπειδὴν χειμῶν
 παρέλθη, ^{πεμφθῆναι} τοὺς τε τὸν κύργον οἰκοδομή-
 10 ^{p. 80 b.} σοντας καὶ τὸν ἀποκρινόμενον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα.
 ὁ βασιλεὺς οὖν τοὺς μὲν Αἰγυπτίους πρέσβεις ἀπέ-
 στείλει, Αἰσώπῳ δὲ τὴν ἐξ ἀρχῆς διοίκησιν ἐνεχειρι-
 σεν ἅπασαν, ἔκδοτον αὐτῷ παραδοὺς καὶ τὸν Ἔννον.
 ὁ δὲ Αἰσωπος παραλαβὼν τὸν Ἔννον, οὐδὲν ἀηδὲς
 15 αὐτὸν ἔδρασεν, ἀλλ' ὡς νῆφ' ἄλλιν προσσχῶν, ἄλλους
 τε καὶ τούτους ὑπετίθει τοὺς λόγους.

XXVI „Τέκνον, πρὸ πάντων σέβου τὸ θεῖον, τὸν βασι-
 λέα δὲ τίμα· καὶ τοῖς μὲν ἐχθροῖς σου δεινὸν σεαυ-
 τὸν παρασκεύαζε, ἵνα μὴ καταφρονῶσί σου· τοῖς δὲ

1 ἀξιοθῆναι V αἰσωπος ... μέλλοντος 4 in margine
 inferiore suppluit A m. pr. 2 μετατοῦτο M D, om. Φ
 ἀπεσκευάσατο P 3 τὸν ἔννον infra lineas suppluit D m. pr.
 4 συγγνώμην V 5 ἐπομένως P ἐπομένως E, ὁ ex
 corr. Z τὴν] καὶ τὴν Q 8 χειμῶν] ὁ χειμῶν Q D, W,
 nescio an rectius 9 πεμφθῆναι] (πεμφθῆναι H) *debetur πέμ-
 ψει uel certe πέμψειν* ἄν. u. 251, 11 τοὺς τε] τούτοις τοὺς
 τε Q αὐτοὺς τε REH κύργον V DRHE οἰκοδομήσαντας
 DPK 10 καὶ bis Z ἀποκρινόμενον D ἀποκρινούμενον
sed poue e corr. Z πρὸς τὰ P ἐρωτώμενα V Q E: ἐπε-
 ρωτώμενα M Φ D, R (..μένα), HKZ v 11 οὖν] ὄν P *gra-
 tio unius litterae uacuo* τοὺς μὲν] τοὺς μὲν τοὺς A (*uole-
 ditne μέντοι?*) 12 ἐξ ἀρχῆς M Q E: ἐξαρχῆς ceteri
 14 δ' Φ Z ἀηδὲς Z 15 αὐτὸν] αὐτῷ V E νῆφ'
 νῆφ' Φ ἄλλιν P προσσχῶν libri 16 ὑπετίθει P
 17 παραίνεσις αἰσώπου P rubro. *uide commentationem* 18 δὲ
 τίμα om. A, δὲ om. P τοῖς ex τοῖς corr. D μὲν om. E
 σου om. Φ σεαυτὸν P σεαυτὸν A 19 παρασκεύαζε V
 παρασκεύασαι Φ καταφρονῶσί D

φίλοις πρᾶον καὶ εὐμετάδοτον, ὡς εὐνουστέρους σοι
 μᾶλλον γίνεσθαι. ἔτι τε τοὺς μὲν ἐχθροὺς νοσεῖν
 εὐχου καὶ πένεσθαι, ὡς μὴ οἴους τε εἶναι λυπεῖν σε·
 τοὺς δὲ φίλους κατὰ πάντα εὖ πράττειν βούλου.
 αἰεὶ τῇ γυναικί σου χρηστῶς ὁμίλει, ὅπως ἐτέρου⁵
 ἀνδρὸς πείρα μὴ ζητήσῃ λαβεῖν. κοῦφον γὰρ τὸ
 τῶν γυναικῶν ἔστι φύλον καὶ κολακευόμενον ἐλάττω
 φροεῖ κακά. ὄξειαν μὲν πρὸς λόγον κτῆσαι τὴν
 ἀκοήν, τῆς δὲ γλώττης ἐγκρατῆς ἔσο. τοῖς εὖ πράτ-
 τουσι μὴ φθόνει, ἀλλὰ σύγχαιρε. φθονῶν γὰρ σεαυ-¹⁰
 τὸν μᾶλλον βλάψεις. τῶν οἰκετῶν σου ἐπιμελοῦ,
 ἵνα μὴ μόνον ὡς δεσπότην σε φοβῶνται, ἀλλὰ καὶ
 ὡς εὐεργέτην αἰδῶνται. μὴ αἰσχύνου μανθάνειν ἀεὶ
 τὰ κρείττω. τῇ γυναικὶ μηδέποτε πιστεύσης ἀπόρ-
 ρητα, ἀεὶ γὰρ ὀπλιίζεται, πῶς σου κυριεύσει. καθ'¹⁵
 ἡμέραν καὶ εἰς τὴν αὔριον ἀποταμιεύου. βέλτιον
 γὰρ τελευτῶντα ἐχθροῖς καταλεῖψαι, ἢ ζῶντα τῶν
 φίλων ἐπιδειῖσθαι. εὐπροσήγορος ἔσο τοῖς συ-
 ναυτῶσιν, εἰδῶς ὡς καὶ τῷ κυναρίῳ ἄρτον ἢ οὐρὰ
 προσπορίζει. ἀγαθὸς γενόμενος μὴ μετανόει.²⁰

1 πρᾶον Z 2 τε *supra lineam add.* M, om. Φ E K Z v
 3 εὐχον P πένεσθαι] ἐ ex ai factum Q οἴους τε P
 λυπεῖν] καὶ λυπεῖν Φ Q D 4 βούλει P 5 αἰεὶ H,
et fortasse E l. i postea adiecta, αἰεὶ Φ Q D; illud retinui quia
uersus in his uerbis latet χρηστὸς M χρηστὰ Φ Q D
 6 μὴ post ὅπως conlocat Q ἀνδρῶς V 7 ἔστι om. V;
 τὸ τῆς γυναικὸς ἔστι φύλον Φ φύλον ex φύλλον fecit Q
 m. pr. 8 μὲν] μὴ H E K Z v (om. ed. 1534) λόγους fecit
 ex λόγων Q m. pr. 9 ἐγγρατῆς P ἔσω D 11 σου]
 om. V; σου μᾶλλον Q 12 φοβούνται P 13 αἰδοῦνται A
 αἰδοῦνται P 14 μὴ δέ ποτε D H E 15 σοῦ K κυρι-
 εῦσθαι P καθῆμ. Q D R P 17 ἐχθροῖς] τοῖς ἐχθροῖς Φ
 καταλεῖψαι P 20 προσκομίζει D ἀγαθὸς γενόμενος
 K Z v: ἀγαθὸς γινόμενος V ἀγαθὸς δυνάμενος M R E H
 ἀγαθοποιεῖν δυνάμενος W Φ, Q (ἀγαθο-π.); D m. pr. sed
 D 2 s et accentum adiecti litterasque ποι δυνάμ punctis infra

scriptis deletas uoluit (ἀγαθοποιεῖν δυνάμενος) δυνάμενος

p. 82 b. ψίδυρον ἄνδρα ἐκβαλε σῆς οἰκίας, τὰ γὰρ ὑπὸ σοῦ
 λεγόμενα καὶ πραττόμενα ἐτέροις φέρων ἀναθήσει.
 πράττε μὲν τὰ μὴ λυπήσουτά σε, ἐπὶ δὲ τοῖς συμ-
 βαίνουσι μὴ λυποῦ. μήτε πονηρὰ βουλευσῆ ποτὲ
 5 μήτε τρόπους κακῶν μιμήσῃ. “ Τούτοις τοῦ Αἰσώ-
 που τὸν Ἔννον νουθετήσαντος, ἐκεῖνος τοῖς τε λόγοις
 καὶ τῇ οἰκείᾳ συνειδήσει οἷά τιμι βέλει πληγῆς τὴν
 ψυχὴν, μετ’ οὐ πολλὰς ἡμέρας τὸν βίον μετήλλαξεν.

XXVII Αἰσώπος δὲ τοὺς ἔξευτὰς πάντας προσκαλεσά-
 10 μενος, αἰετῶν νεοττοὺς τέτταρας συλληφθῆναι κε-
 λεύει. συλληφθέντας οὖν οὕτως ἔθρεψεν, ὡς λέγε-
 ται, καὶ ἐπαιδευσεῖν, ὅπερ οὐ πάνυ τί· με πειθόμενον
 ἔχει, ὡς παῖδας διὰ θυλάκων αὐτοῖς προσηρητημέναν
 15 βαστάζοντας εἰς ὕψος αἰρεσθαι, καὶ οὕτως ὑπηκόους
 τοῖς παισὶν εἶναι, ὡς ὅποιερον ἂν ἐκεῖνοι βούλοιντο
 ἵπτασθαι ἂν τε εἰς ὕψος, ἂν τε εἰς γῆν χαμάζε· τῆς
 δὲ χειμερινῆς ὥρας παραδραμούσης καὶ ἥρος διαγε-
 λάσαντος, ἅπαντα τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν συσκευασάμενος
 Αἰσώπος, καὶ τοὺς τε παῖδας λαβὼν καὶ τοὺς αἰετούς,
 ἀγαθοποιεῖν μὴ ἀπαναίνον L Mo 1 ψίδυρόν; ψύθειρον P
 2 καὶ πραττόμενα om. Φ φέρον P 3 πράττε M: κρατε
ceteri μὲν τὰ μὴ] μὴ τὰ R E H K Z v ληψαντά Q (τα-
 μηλοπέσωντάσαι P) συμβέουσιν μιλητοῦ P 5 μιμήσῃ
 ση corr. ex σει D, μμηείσει P τούτα P 6 ἐκύνος τις
 τε λ. κ. τι εἰκία σηνειδήση P 7 οἰκία K τίνα βέλι V
 πληγῆς P 8 πολὰς Q 1, corr. Q 2 μετήλαξεν P
 κατήλλαξεν R διήλλαξεν V 9 πάντας om. D 10 τέ-
 τταρες P καὶ λεύει P 11 post οὕτως *distinxit a*, αἰε
 οὕτως Q D Φ E H 12 ἐπέδενσεν P τι] τοι A 13 ἔχη P
 προσηρητημέναν A πρὸς ἡρητιμένον P προσηρητημένον R
 προσηρητιμένον. E H 14 οὐτος P 15 τις κ. ἦναι P
 ὅπη περ Q D ὅπερ R ὅτιπερ E H ὅπουπερ K Z v ἐκόντη
 βουλήντο ἦπτι. P 16 ἵπτασθαι] αι corr. ex ε Z χαμά-
 ζαι P χαμάζε M H v χαμάζε Z; *ceterum non dubito quin utrum-*
que et eis γῆν et χαμάζε a scriptore sit profectum τῆς
 τις P 17 ὄρας P 18 ἅπαντα] καὶ ἅπαντα P ὁδῶν P
 σκευασάμενος Q 19 τοὺς τε D, τε om. M Q αἰετούς]
 νεοττοὺς τῶν αἰετῶν Φ

ἀπῆρεν εἰς Αἴγυπτον, πολλῇ φαντασίᾳ καὶ δόξῃ
 πρὸς κατάπληξιν τῶν ἐκεῖ κεχορημένους. Νεκτεναβῶ
 δ' ἀκούσας παραγεγονέναι τὸν Αἴσωπον, „ἐνὶ ἡδρευ-
 μαί“, φησὶ τοῖς φίλοις, „μεμαθηκῶς Αἴσωπον τε-
 θυγμέναι“. τῇ δ' ἐπιούσῃ κελεύσας ὁ βασιλεὺς πάν-
 τας τοὺς ἐν τέλει λευκὰς περιβαλέσθαι στολὰς, αὐτὸς⁵
 κροῶν ἐνεδύσατο καὶ διάδημα καὶ διάλιθον κί-
 ταριν. καὶ καθισθεὶς ἐφ' ὑψηλοῦ δίφρου, καὶ τὸν^{XXVIII}
 Αἴσωπον εἰσαχθῆναι κελεύσας, „τίμι με εἰκάξεις“,
 εἰσελθόντι φησὶν „Αἴσωπε, καὶ τοὺς σὺν ἐμοί“, 10
 καὶ ὅς' „σὲ μὲν ἡλίῳ ἔαρινῶ, τοὺς δὲ περὶ σὲ τού-
 τους ὠραίοις ἰτάχυσι.“ καὶ ὁ βασιλεὺς θαυμάσας
 αὐτὸν καὶ δώροισι ἐδεξιώσατο. τῇ δὲ μετ' ἐκείνην
 ἡμέρᾳ πάλιν ὁ μὲν βασιλεὺς στολὴν λευκοτάτην ἐν-
 σκευασάμενος, τοῖς δὲ φίλοις φοινικᾶς κελεύσας λα-
 βεῖν, εἰσελθόντα τὸν Αἴσωπον τὴν προτέραν αὐτοῖς^{p. 84 b.}
 πεῦσιν ἐπίθετο. καὶ ὁ Αἴσωπος „σὲ μὲν“ εἶπεν
 „εἰκάξω ἡλίῳ, τοὺς δὲ περὶ σὲ τούτους ἀκτίσι“. καὶ

1 ἀπῆρε A ἀπείρεν P δόξα] splendor 2 νεκτεναβῶ
 P sempet, κτεναβῶ E 4 φησὶ τοῖς φίλοις coniungenda esse
 cum sententia tum W docent: μετακαλεσάμενος τοὺς φίλους
 μα
 εἶπεν. τοῖς φίλοις φησὶ Φ μεθηκῶς V 6 λ. περιβαλ-
 λέσθαι σ. V E λ. στολὰς περιβαλέσθαι V; περιβ. στολὰς
 om. P 7 κροῶν scripsi: ἔραῖον Q; ἔραῖον ceteri libri, quod
 scriptum oportuit ἔραῖον; ἔραῖον W ἐνδύσατο A καὶ διά-
 δημα om. Φ διά λίθου Φ (διά P) κίταριν Q Φ
 9 τίμι (τίμι P) με εἰσελθόντα εἰν. φησὶν Φ 10 συνεμοί
 καιὸς P 11 περὶ σε D Z περισὲ P 12 ἰτάχισι A ἰτά-
 χει P ἰσῆταχισι Q 13 ἐδεξιώσατο Z ut videtur 14 ὁ
 βασ. πάλιν λευκ. στολὴν ἐνσκ. (om. p. μὲν) Φ στολὴν om.
 R E H Z K v 15 φοινικᾶς V R h; in Q acc. acutus radendo
 factus e circumflexo λαβεῖν] βαλεῖν V D ἐνδυθῆναι Φ
 16 εἰσελθόντα Z τὸν αἴσω... αὐτοῖς in rasura P m. pr.
 17 πεῦσιν fecit ex πεῦσις R m. pr. πεύσην P εἶπεν om. K
 18 σε in rasura trium litterarum D ἀκτίσιν V l. v
 puncto infra scripto deleta, ἀκτίσι extrita l. v D ἀκτίσιν M
 ἀκτίσι R Q, P (α.)

ὁ Νεκτεναβῶ· „οἶμαι μὴδὲν εἶναι Λυκῆρον πρὸς γε
 τὴν ἐμὴν βασιλείαν“. καὶ ὁ Αἰσωπος μειδιάσας
 ἔφη· „μὴ εὐχερῶς οὕτω περὶ ἐκείνου, ᾧ βασιλεῦ,
 λογιζοῦ· πρὸς μὲν γὰρ τὸ ὑμέτερον ἔθνος ἢ ὑμῶν
 5 ἐπιδεικνυμένη βασιλεία δίκην ἡλίου σελαγεῖ· εἰ δὲ
 Λυκῆρῳ παραβληθῆιη, οὐδὲν ἂν δέοι μὴ τὸ φῶς
 τοῦτο ζόφον ἀποδειχθῆναι“. καὶ ὁ Νεκτεναβῶ τὴν
 τῶν λόγων εὐστοχίαν ἐκπλαγεῖς, „ἤνεγκας ἡμῖν“
 ἔφη „τοὺς μέλλοντας τὸν πύργον οἰκοδομεῖν;“ καὶ
 10 ὅς· „ἔτοιμοὶ εἰσιν, εἰ μόνον ὑποδείξεις τὸν τόπον“.
 XXVIII μετὰ τοῦτο ἐξελθὼν ἔξω τῆς πόλεως ὁ βασιλεὺς ἐπὶ
 τὸ πεδῖον, ὑπέδειξε διαμετρήσας τὸν χῶρον. ἀγαγὼν
 τοῖνυν Αἰσωπος ἐπὶ τὰς ὑποδειχθείσας τοῦ τόπου
 γωνίας τέτταρας τοὺς τέτταρας τῶν ἀετῶν ἅμα τοῖς
 15 παισὶ διὰ τῶν θυλάκων ἀπηρητημένοις, καὶ οἰκοδό-
 μων τοῖς παισὶ μετὰ χεῖρας δοὺς ἐργαλεῖα, ἐκέλευσεν
 ἀναπτῆναι. οἱ δὲ πρὸς ὕψος γενόμενοι „δότε ἡμῖν“
 ἔφώνουν „λίθους, δότε κονίαν, δότε ξύλα, καὶ τᾶλλα

1 Νεκτεναβῶ] βασιλεὺς Q λυκῆρῳ V, λυκῆρον Q. λυ-
 κήρῳ *mutavit* in λυκῆρον D 2 cf. W γε om. R E K Z v, in H
erasa est 2 μὴδείας E 3 ἔφη V: om. ceteri οὕτω Q,
 σ add. Q 2 ἐκείνον Q ᾧ β. λογίζου V: λέγε ᾧ β. ceteri
 (in D λέγε *fecit ex λέγειν* m. pr.) 4 μὲν om. V τὸ
 τὸν A ἢ om. R A H ἡμῶν A, ed. Neuel. 5 ἐποιδει-
 κνύμενοι P δεικνυμένη M εἰ] οἱ P 7 τοῦτον ut *uide-*
tur M ἀποδειχθ. P 8 ἡμῖν P ὑμῖν b 1530, 1534
 9 πύργον V R D E post οἰκοδομῆν in P *deletum* ἔφη
 10 ὑποδείξης V P 11 μετατούτο M D E 12 ὑπέδειξε
 in *marginē suppl.* K διαμετρήσας A (sq in *rasura*) 13 τοῖ-
 νυν] οὖν ὁ Φ ὑποδειχθείσας Q 14 τέτταρας A τοὺς
 τέσσαρας R 15 τῶν in A add. A 2 ἀπηρητισμένοις E
 οἰκοδομεῖν A οἰκοδομῆν P 16 τοῖς *his* Z, *alterum ex-*
tritum χεῖρα Q χεῖρας Z μεταχείρας H 17 ὕψος om. R,
 in Z ψ *factum ex π ὑμῖν* P ὑμῖν b 1530, 1547 18 ἐφώ-
 νουν] ω corr. ex ο Z K κονίαν P κονίαν ξύλα (om. u
 δότε) K τ' ἄλλα V Q E H R τ' ἄλλα Z τᾶλλα P τᾶλλα M v

τῶν πρὸς οἰκοδομὴν ἐπιτηδείων. ὁ δὲ Νεκτεναβῶ
 τοὺς παῖδας θεασάμενος εἰς ὕψος ὑπὸ τῶν ἀετῶν
 ἀναφερομένους, ἔφη· „πόθεν ἐμοὶ πτηνοὶ ἄνθρω-
 ποι;“ καὶ ὁ Αἴσωπος· „ἀλλὰ Λυκῆρος ἔχει. σὺ δὲ
 θέλεις ἄνθρωπος ἂν ἰσοθέῳ ἐρίξειν βασιλεῖ“; καὶ ὁ 5
 Νεκτεναβῶ· „Αἴσωπε, ἤττημαι. ἐρήσομαι δέ σε, σὺ
 δέ μοι ἀπόκριναι.“ καὶ φησὶν· „εἰσί μοι θήλειαι xxx
 ᾧδε ἵπποι, αἵπερ ἐπειδὴν ἀκούσωσι τῶν ἐν Βαβυ-
 λῶν ἵππων χρεμετιζόντων, εὐθύς συλλαμβάνουσι.“ p. 86 b.
 εἴ σοι πρὸς τοῦτο πάρεστι σοφία, ἐπίδειξαι.“ καὶ ὁ 10
 Αἴσωπος· „αὔριον ἀποκρινουῖμαί σοι, βασιλεῦ.“ ἔλθῶν
 δ' οὗ κατήγετο, αἰλουρον τοῖς παισὶν ἐκέλευσε συλ-
 λαβεῖν, καὶ συλληφθέντα δημοσίᾳ περιάγεσθαι μα-
 σιζόμενον. οἱ δὲ Αἰγύπτιοι τὸ ζῶον σεβόμενοι,
 οὕτω κακῶς πάσχον αὐτὸ θεασάμενοι, συνέδραμον, 15
 καὶ τὸν αἰλουρον τῆς χειρὸς τῶν μαστιγούντων
 ἐκσπάσαντες, ἀναγγέλλουσι ὡς τάχος τῷ βασιλεῖ
 τὸ πάθος. ὁ δὲ καλέσας τὸν Αἴσωπον, „οὐκ ἦδεις“

1 ἐπιτηδείων P Z K 2 παῖδας om. Z παῖδας Q
 εἰς ὕ. ὑπὸ τ. ἀ. ἄν. A bis; ὑπὸ τ. ἀ. εἰς ὕ. ἄν. K Z v
 3 ἀναφερομένους P ἐμοί] μοι Φ; tres lineae quae ante-
 cedunt bis scriptae punctis deletae sunt 4 λυκοῦργος a cf. W.
 6 νεκτεν. fecit ex νεκταν. R m. pr.; ναικτεναβῶ P
 ἤττ. E δέ σε] σε Φ 7 δέ μοι] δέ με Φ ἀπόκρινε E
 φησὶ E 8 ᾧ δε R; in Q ᾧδε factum ex ᾧδε; ᾧδε M
 οἵπποι αἵπερ ἐπειδὴν ἀκούσω σοι τὸν ἐ. β. ἵππον P
 9 χρεμετιζόντων om. Φ συλλαμβανούσιν D 10 εἴ σοι]
 οἴσι P παρέστισο A σοφίας Q; nescio an librarius
 πάρεστι τι scriptum esse putaverit 11 αὔριον post σοι conlo-
 cant K Z v, om. D 12 δ' οὗ] δ' οὐν A, δ' add. A 2;
 δού P δ' οὐ H αἰλουρον V 13 δημοσία V μαστιζ.
 περιάγ. Q 14 οἱ δ' Q τῷ τῷ P σεβόμενοι V a;
 σεβόμενοι K σεβ., sed εβ in rasura Z; τιμώμενοι Φ
 15 οὕτως Q πάσχων P 16 τῶν αἰλουρῶν P μαστι-
 γόντων P 17 ἀναγγέλλουσιν V D E H ὡσάχως P
 18 οὐ^κ D εἴδεις Q

φησίν „*Αίσωπε, ὡς θεὸς σεβόμενος παρ' ἡμῖν ἔστιν*
αἰλουρος; ἵνα τί γυνὴ τοῦτο πεποίηκας;“ καὶ ὃς·
 „*Αυκῆρον τὸν βασιλέα ἠδίκησεν, ὦ βασιλεῦ, τῆς*
παρελθούσης νυκτὸς οὗτος ὁ αἰλουρος· ἀλεκτρούνα
 5 *γὰρ αὐτοῦ πεφόνευκε μάχιμον καὶ γενναῖον, προ-*
σέτι μὴν καὶ τὰς ἄρας αὐτῷ τῆς νυκτὸς σημαίνοντα.“
 καὶ ὁ βασιλεύς· „*οὐκ αἰσχύνῃ ψευδόμενος, Αἰσώπε;*
πῶς γὰρ ἐν μιᾷ νυκτὶ αἰλουρος ἀπ' Αἰγύπτου ἦλθεν
εἰς Βαβυλῶνα;“; κἀκεῖνος μεδιάσας φησί· „*καὶ πῶς,*
 10 *ὦ βασιλεῦ, ἐν Βαβυλῶνι τῶν ἵππων χρεμετιζόντων,*
αἱ ἐνθάδε θήλειαι ἵπποι συλλαμβάνουσιν;“ ὁ δὲ βασι-
 λέυς ταῦτα ἀκούσας, τὴν αὐτοῦ φρόνησιν ἐμακάρισε.
 XXXI μετὰ δὲ ταῦτα μεταπεμφάμενος τῶν ἀφ' Ἡλίου πό-
 λεως ἄνδρας ζητημάτων σοφιστικῶν ἐπιστήμονας,
 15 καὶ περὶ τοῦ Αἰσώπου διαλεχθεὶς αὐτοῖς, ἐκάλεσεν
 ἅμα τῷ Αἰσώπῳ ἐπ' εὐωχίαν. ἀνακληθέντων οὖν
 αὐτῶν, τῶν Ἡλίου πολιτῶν τίς φησι πρὸς τὸν Αἰσώ-

1 φ. π. ἡ. ἔστι σεβόμενος αλλ. φ. ἔστιν] ἔστιν ὁ Q
 2 ἵνατί Q ἵνα τι D ἵνα τι K ὃς factum ex ὡς K
 3 βασιλεύς Z 4 ἀλεκτρούνα R 5 προσετίθει μὴν φ. προσέτι
 γε μὴν K Z v *rectius.* 6 τῆς νυκτὸς *posit* σημαίνοντα (ση-
 μένον τὰ P) *conlocat* φ. σημαίνοντος V 8 αἰλουρος *om.* φ.
 αἰλουρον K 9 φησίν R H E K Z v 10 ἵππων *ex* ἵππων
corr. Z χρεμετιζόντων *factum ex* χρεμητ. P χρεμμετ.
 A, *supra scripsit* ε A 2, χρεμεντιζόντων K χρεματιζόντων J
in marg. (ἡ) D 11 συλαβ. M συλαβάνουσιν Q
 12 τὴν φρ. αὐτοῦ F K Z v ἐμακάρισεν M Q φ E 13 μετα-
 μεμφάμενος Q, πεμφάμενος φ τῶν ἀφ' ἡ. V: ἀφ' ἡ. *ceteri*
 ἡλίου πόλεως *deleto qui in i erat accentu* D ἡλιουπόλεως
 M Q E J 14 σοφιστῶν R ἐπιστημόνας D 16 ἀνα-
 κληθέντων F J v, *in* K l. i *supra lineam adiecta* (. . κλιθ. . .),
 ἀνακληθέντων *factum ex* ἀνακληθένθων *in* Z; ἀνακληθέν-
 των P 17 ἡλίου πολιτῶν R, P (*sed coniunctis uocabulis*),
 A F K Z v: ἡλιουπολιτῶν V M Q H E J ἡλιουπολιτῶν D *cf.*
 Lobeck *Pathol. elem.* I, 565

πον· „ἀπεισάτην παρὰ τοῦ θεοῦ μου πεῦσίν τινα
 πυθέσθαι σου, ὡς ἂν αὐτὴν ἐπιλύσῃς.“ καὶ ὁ Αἴ-
 σωπος· „ψεύδη θεὸς γὰρ παρὰ ἀνθρώπου οὐδὲν δεῖ-
 ται μαθεῖν. σὺ δ' οὐ μόνον σαυτοῦ κατηγορεῖς, p. 88 b.
 ἀλλὰ καὶ τοῦ θεοῦ σου.“ ἔτερος πάλιν εἶπεν· „ἔστι
 ναὸς μέγας καὶ ἐν αὐτῷ στῦλος, δώδεκα πόλεις ἔχων,
 ὧν ἐκάστη τριάκοντα δοκοῖς ἐστέργασται. τούτους δὲ
 περιείασι δύο γυναῖκες.“ καὶ ὁ Αἴσωπος ἔφη· „τοῦτο
 τὸ πρόβλημα καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἐπιλύσονται παῖδες·
 ναὸς μὲν γὰρ ἔστιν οὗτος ὁ κόσμος, στῦλος δὲ ὁ 10
 ἐνιαυτός, αἱ δὲ πόλεις οἱ μῆνες, καὶ δοκοὶ αἱ τού-
 των ἡμέραι, ἡμέρα δὲ καὶ νύξ αἱ δύο γυναῖκες, αἱ
 παραλλὰξ ἀλλήλας διαδέχονται.“ τῇ δὲ ἐφεξῆς ἡμέρᾳ XXXII
 συγκαλέσας τοὺς φίλους ἅπαντας ὁ Νεκτεναβῶ φησι·
 „διὰ τὸν Αἴσωπον τοῦτον ὀφλήσομεν φόρους τῷ βα- 15
 σιλεῖ Λυκήτῳ.“ εἰς δὲ τις αὐτῶν εἶπε· „κελεύσωμεν
 αὐτῷ προβλήματα φράσαι ἡμῖν, περὶ ὧν οὐτ' εἶδο-

2 ὡσάν Q ὡ σάν P (ὡς ἂν b 1534) ἐπιλύσης (ης
 m. pr. in locum erasi ει) Q, ἐπιλύσης b (διαλύσης W): ἐπι-
 λύση ceteri libri 3 Q in margine: Homericum dictum θεοὶ δὲ
 τε πάντα ἴσασι 4 σὺ δ' M 5 ἀλλὰ καὶ] ἀλλὰ Φ
 σοῦ Z πάλιν] δὲ πάλιν D 6 ναὸς Z στῦλος Q ex
 corr.: στῦλος ceteri 7 ὧν P (saepe) a ἐκάστη a
 δοκεῖς P ἐστέργασθαι D ἐστέργασθαι Z ταύτας (as
 fecit ea ους m. pr.) Q 8 ἔφη om. Φ 9 περίβλημα REH
 10 ἔστην P στῦλος Q: στῦλος ceteri δ' ὁ M Q D
 Φ E K F v 11 αἱ δὲ πόλεις] πόλεις δὲ? πόλις P 12 αἱ
 δύο] δύο Q αἱ] at Z, pars edd. αἱ P 13 παραλλὰξ V
 ἀλλ.
 παραξ Q δέχονται Z F v, διέχονται K τῆδε Q τῇ δ' Z
 ἐφεξῆς V REH K Z v: ἐξῆς M D Φ ἐξῆς Q 14 τοὺς]
 οὺς P νεκταβῶ R φησὶν l. v deleta E 16 λυκήτῳ A
 λυκήτῳ K εἶπεν M, εἶπε erasa l. v Q κελεύσωμεν F
 K Z v 17 φράσαι V H εἰδόμεν D εἶδωμεν P, οἶδωμεν F
 (sed corr. F 2) Z K a, pars edd. οἶδαμεν ed. 1534. 1547.
 Neuel.

μεν, οὐτ' ἠκούσαμεν“. ἀρεστὸν οὖν τοῦτο τῷ Νεκτε-
 ναβῷ δόξαν, καλέσας τὸν Αἰσωπον ἔφη· „φράσον
 ἡμῖν, Αἰσωπε, πρόβλημα περὶ οὗ οὐτ' εἶδομεν οὐτ'
 ἠκούσαμεν.“ καὶ ὅς· „αὔριον περὶ τούτου ὑμῖν ἀπο-
 5 κρινούμαι“. ἀπελθῶν οὖν καὶ συνταξάμενος γραμ-
 ματεῖον, ἐν ᾧ περιείχετο Νεκτεναβῶ ὁμολογῶν χίλια
 τάλαντα τῷ Λυκῆρῳ ὀφείλειν, πρῶτας ἐπανελθῶν τῷ
 βασιλεῖ τὸ γραμματεῖον ἐπέδωκεν. οἱ δὲ τοῦ βασι-
 λέως φίλοι πρὶν ἀνοιχθῆναι τὸ γραμματεῖον, πάντες
 10 ἔλεγον· „καὶ εἶδομεν τοῦτο καὶ ἠκούσαμεν, καὶ ἀλη-
 θῶς ἐπιστάμεθα.“ καὶ ὁ Αἰσωπος· „χάριν ὑμῖν
 οἶδα τῆς ἀποδόσεως ἔνεκεν“. ὁ δὲ Νεκτεναβῶ τὴν
 ὁμολογίαν τῆς ὀφειλῆς ἀναγνοὺς, εἶπεν· „ἔμοῦ Λυ-
 κῆρῳ μὴδὲν ὀφείλοντος πάντες ὑμεῖς μαρτυρεῖτε;“
 15 κἀκεῖνοι μεταβαλόντες εἶπον· „οὐτ' εἶδομεν οὐτ'
 ἠκούσαμεν“. καὶ ὁ Αἰσωπος· „καὶ εἰ ταῦθ' οὕτως
 ἔχει, λέλυται τὸ ζητούμενον“. καὶ ὁ Νεκτεναβῶ πρὸς
 ταῦτα· „μακάριός ἐστι Λυκῆρος τοιαύτην σοφίαν ἐν
 τῇ βασιλείᾳ ἑαυτοῦ κεκτημένος“. τοὺς οὖν συμφω-

1 οὐτ' εἰσακούσαμεν R οὐτ' ἦκ. Z (sed ἡ factum ex εἰ),
 οὐτεῖκού-μεν P οὐτ' ἀκούσαμεν A, οὐτ' εἰκούσαμεν H
 u. ἀρεστὸν οὖν... ἠκούσαμεν propter eundem exitum (περὶ
 οὗ... ἠκούσαμεν) exciderunt in librorum V R E H F J K Z v
 codice archetypo, seruati sunt in solis M, A P, Q D et in altera
 recensione ἀρεστὸν M Q D: ἀρεστὸν A ἀρεστῶν P (ἀρε-
 σθεῖς W) νεκτεναβῶ M 4 ἠκούσαμεν] η in rasura D
 περὶ] ἐπὶ b. τούτων Q ἡμῖν P. 6 περιείχετο K Z

νεκτεν. fecit ex νεκταν. R m. pr. νεκτεν. K ὁμολογῶ V
 ὁμολογῶν in A add. A 2 7 ὀφείλην P 8 τὸ γραμματεῖον V
 in linea extrema, γραμματεῖον factum ex ἰον P ἐπέδωκεν
 om. R 9 γραμματεῖον P 10 οἶδομεν P 12 ἀποδό-
 σεως E H ἔνεκεν] εν factum ex α Q δὲ om. F 14 μῆ-
 δὲν H F μαρτυρεῖται P 15 μεταβαλλόντες P E μετα-
 βάλλοντες A 19 εἰκούσαμεν R H καὶ ὁ αἰσωπος om. Q;
 sed inter καὶ et εἰ in margine suppleuit Q 2 ὁ αἰσωπος εἶπεν
 17 καὶ ὁ Νεκτ... κεκτημένος (19) om. Φ πρὸς ταῦτα
 om. K 19 ἑαυτοῦ] αὐτοῦ R E

νηθέντας φόρους παραδούς τῷ Αἰσώπῳ, ἐν εἰρήνῃ p. 90 b.
 ἀπέστειλεν. Αἰσώπος δ' εἰς Βαβυλῶνα παραγενόμενος, διεξῆλθέ τε Λυκῆρω τὰ ἐν Αἰγύπτῳ πρα-
 χθέντα πάντα καὶ τοὺς φόρους ἀπέδωκε. Λυκῆρος
 δ' ἐκέλευσεν ἀνδριάντα χρυσοῦν τῷ Αἰσώπῳ ἀνα-
 5 τεθῆναι. μετὰ δ' οὐ πολὺν χρόνον Αἰσώπος εἰς Ἑλ-
 λάδα ἐβουλεύσατο πλεῦσαι. καὶ δὴ τῷ βασιλεῖ συν-
 ταξάμενος ἀπεδήμησεν, ὄρκον δούς αὐτῷ πρότερον,
 ἢ μὴ ἐπανήξειν εἰς Βαβυλῶνα κάκει τοῦ λοιποῦ
 διαβιώσειν. περιῶν δὲ τὰς Ἑλληνίδας πόλεις καὶ 10
 τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν ἐπιδεικνύμενος, ἦλθε καὶ εἰς
 Δελφούς. οἱ δὲ Δελφοὶ διαλεγόμενοι μὲν ἡρωῶντο
 ἠδέως, τιμῆς δὲ καὶ θεραπείας εἰς αὐτὸν οὐδ' ὄτι-
 οῦν ἔδρασαν. ὃ δὲ πρὸς αὐτοὺς ὑπολαβὼν ἔφη·
 „ἄνδρες Δελφοί, ἔπεισέ μοι ξύλω ὑμᾶς εἰκάξειν τῷ 15
 ἐν θαλάσῃ φερομένῳ· κάκεινο γὰρ ὄρωντες ἐκ πολ-
 λοῦ διαστήματος ὑπὸ κυμάτων φερόμενον, πολλοῦ
 τινος ἄξιον εἶναι οἴομεθα, ἐπειδὴν δ' ἐγγυτάτω
 προσέλθῃ, εὐτελέστατον φαίνεται. καγὰ γοῦν πόρ-

1 φόρους *post* αἰσώπω *conlocat* Φ 2 δὲ V D 3 διε-
 ξῆλθεν Q τε] τῷ Φ Q D τε *bis* H 4 ἀπέδωκεν M
 5 δὲ κέλευσεν P ἀνατιθέναι K 6 μετὰ δὲ οὐ Z μετ'
 οὐ R ἐλλάδα Q λ *add.* Q 2 ἐλλάδα A 7 ἐβουλεύσατο P
 8 ὄρκον V R Q D E H ὄρκω A ὄρκω P αὐτῷ *fecit* ex
 αὐτὸν R m. pr. πρὸτ. in Q *correctum* ex πρῶτ. 9 ἢ μὴν
 om. Φ 10 διαβιώη Q διαβιωῶν D (σειν *et puncta quibus*
deletur ην D 2); διαβιώσας A διαβιώσῃν P; διαβιώσειν *fa-*
ctum ex διαβιώσαι Z περιῶν Q D Φ δὲ in A *add.* A 2
 πόλις P *hic illic* 11 ἦλθεν R P ἦλθε *erasa* l. v Q
 12 μὲν in A *add.* A 2 13 οὐδ' ὄτιοῦν A οὐδ' ὄτιοῦν P
 οὐδὲ-τιοῦν *eraso qui in ὁ erat accentu* R οὐδοτιοῦν *ceteri*
 14 ἔδρασαν οὐδοτιοῦν F J K Z v ἔδρασεν P ὑπαλα-
 βῶν R 15 Δελφοί] δέλφοι A ἀδελφοί R ἐπεισῆ P E H
 ἐπεισί Z εἰκάξειν ὑμᾶς Q 16 θαλάττῃ K Z v κά-
 κεινο] *post* o *littera* *erasa* Q 18 ἐπειδὴν A 19 πόρῳ-
 θεν P

ρωθεν τῆς ὑμῶν πόλεως ᾧν, ᾧς τινας τῶν ἀξίων
 λόγου ὑμᾶς ἐθαύμαζον· νυνὶ δ' ἐλθὼν ᾧς ὑμᾶς,
 πάντων ᾧς εἰπεῖν ἀνθρώπων εὖρον ἀχραιοτέρους·
 οὕτω πεπλάνημαι.“ ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Δεῖλοι
 5 καὶ δεῖσαντες μήπως Αἰσωπος καὶ πρὸς τὰς ἄλλας
 πόλεις βαδίζων κακῶς αὐτοὺς λέγῃ, βαυλὴν ἐβουλεύ-
 σαντο δόλω τὸν ἄνθρωπον ἀνελεῖν. καὶ δῆτα χρυσὴν
 φιάλην ἐκ τοῦ παρ' αὐτοῖς ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνος ἀνε-
 λόμενοι, λάθρα τοῖς Αἰσώπου κατέκρυψαν στρώμασι.
 10 τοῦ δ' Αἰσώπου τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀγνοοῦντος σκαιο-
 θηθέντα, ἐξελθὼν ἐπορεύετο εἰς Φωκίδα. οἱ Δελ-
 φοὶ δ' ἐπιδραμόντες καὶ κατασχόντες αὐτόν, ἀνέ-
 p. 92 b. κρινον ᾧς ἱεροσυληκότα. τοῦ δ' ἀρνούμενου μηδὲν
 πεπραχέναι τοιοῦτον, ἐκεῖνοι πρὸς βίαν τὰ στρώματα
 15 ἀναπτύξαντες τὴν χρυσὴν εὖρον φιάλην. ἦν καὶ
 ἀναλαβόντες, τοῖς ἐν τῇ πόλει πᾶσιν ἐπεδείκνυσαν
 οὐ σὺν ὀλίγῳ θοροῦβῳ. ὁ μὲν οὖν Αἰσωπος τὴν
 ἐκείνων συννοήσας ἐπιβουλήν, ἐδεῖτο αὐτῶν ἀπολυ-

1 ἀξίων λόγου, *sed* λόγου *factum ex* λόγων D; ἀξιολό-
 γων Q 2 νῦν A δὲ ἐλθὼν P ὑμᾶς A ἡμᾶς P
 3 ἀχραιοτέρους] ο *corr.* ex ω D 4 ἀδελφοὶ P 5 δεῖσαν-
 τες P μή πως v 6 *ante* βαδίζων in R *deletum* βαδιζηο

λέγῃ, *sed* η *ex corr.* D E; λέγει Φ λέγει K 7 δόλω
 om. Q, δόλον R H ἀνελεῖν P χρυσὴν E H 9 λάθρα a
 ἐγκατέκρυψαν? ἐνέκρυψαν *pars* *librorum* *alterius* *recen-*
sionis στρώματι A 10 ὑπὸ Z 11 εἰς V W; πρὸς *ceteri*,
sed in H *ante* πρὸς *deletum* εἰς φωκίδα P οἱ δὲ δελ-
 φοὶ ἐ. *erasa* *inter* οἱ *et* ε l. δ Q οἱ δὲ δελφοὶ δ' ἐ. Z
 13 ἱεροσυληκότα E H τοῦδ' a τοῦ δὲ Z ἀρνούμενον R
 μὴδὲ *accentus* l. δ *in rasura* Q, μὴδὲν P μὴδὲν H
 14 *inter* πεπραχ *et* εἶναι *erasa* l. δ Q τοιοῦτο F K Z v,
 τοιοῦτων P προσβίαν Q στρώματα R 15 χρυσὴν
 A E H, in Q ἦν *corr.* ex ἦν. κεφαλὴν K, κε *punctis* *de-*
letum 16 ἐπεδύκνυσαν P ἐπεδείκνυσαν R 18 συννοήσας V
 συν ο ἡσας P αὐτῶν om. Φ, αὐτόν Z

θῆναι. οἱ δ' οὐ μόνον οὐκ ἀπέλυσαν, ἀλλ' ὡς ἱερο-
 συλήσαντα καὶ εἰς τὸ δεσμαστήριον ἐνέβαλον, θάνα-
 τον αὐτοῦ καταψηφισάμενοι. Αἰσωπος δὲ μηδεμιᾶ
 μηχανῇ τῆς πονηρᾶς τῆσδε τύχης σωθῆναι δυνάμε-
 νος, ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς εἰρκτῆς ἐθρήνει καθήμενος. τῶν 5
 συνήθων δὲ τις αὐτῷ, Δημᾶς τοῦνομα, πρὸς αὐτὸν
 εἰσελθὼν καὶ ἰδὼν οὕτως ὀλοφνυρόμενον, τὴν αἰτίαν
 τοῦ πάθους ἤρπτο. καὶ ὅς ἔφη· „γυνή τις προσφά-
 τως τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα θάψασα, καθ' ἡμέραν ἀπιούσα
 πρὸς τὸ μνημεῖον ἐθρήνει. ἀροτριῶν δὲ τις οὐ πόρρω 10
 τοῦ μνήματος, εἰς ἐπιθυμίαν ἤκε τῆς γυναικός. καὶ
 καταλιπὼν τοὺς βόας, ἦλθε καὶ αὐτὸς πρὸς τὸ μνήμα
 καὶ καθίσας συνεθρήνει τῇ γυναικί. τῆς δὲ πυθομέ-
 νης τί δήποτε καὶ αὐτὸς οὕτως ὀδύρεται, „ὄτι καγῶ“
 φησί· „εὐπρεπῇ γυναικί κατῶρυξα. καὶ ἐπειδὴν 15
 κλαύσω, τῆς λύπης κουφίζομαι.“ ἢ δέ· „κάμοι τοῦτ'
 αὐτὸ προσγίνεται“. κάκεινος· „εἰ τοίνυν τοῖς αὐτοῖς
 περιπεπτώκαμεν πάθεισι, τί δήποτε ἀλλήλοις μὴ
 σύνομεν; ἐγὼ τε γὰρ φιλήσω σὲ ὡς ἐκείνην, κάμῃ σὺ

1 οἱ δὲ Z μόνων P ἀλλ' ἀλλὰ καὶ Φ ὡς Z
 ἱεροσυλήσαντα E H ἱεροσύλητα F 2 καὶ εἰς] εἰς Φ
 vs
 ἔβαλον A 3 ἢ δὲ μιᾶ Q D P H μηδὲ μιᾶ A 4 μηχανῇ
 E H τῆς δὲ R Z P (τῆς) τῆς δε pars edd. 5 εἰρκτῆς V
 εἰρκτῆς M P, in D εἰρκτῆς corr. ex εἰρκτῆς, εἰρκτός A
 6 δῆμας E δημᾶς P θαμᾶς v ὄνομα in τούν. mutavit D
 7 εἰσελθῶν] ἐλθῶν A ελθῶν P (ab initio folii) 8 ἢ.
 γυνή τις in Z bis scripta, semel deleta 9 θάψασα E?
 καθῆμ. M Q D 10 ἀροτριῶν] ὦν ex corr. A 11 ἦκε]
 ἤκε E H ἦλθε Φ 12 πρὸς in A add. A 2 13 πυθομέ-
 νοις P 14 τί·δήποτε Z τί δή ποτε E H K v ubique τί δή
 ποτε R τίδήποτε a καγῶ D H καγῶ P, ut saepe ω
 15 φησι P εὐπρεπῇ a κατῶρυξαι P 16 κλαύσας D
 ω add. D 2 τῆς] τις P 17 τὴν αὐτὴν b 1580 18 πά-
 θεισιν Q 19 σύνομεν D εἰ D 2 σύνειμεν R E H F J K Z v
 ἐγὼ τε B K Z σε M Q E H D Z F J v ἐκαίμων P
 κάμῃγε σὺ Q κάμῃ σὺ D

πάλιν ὡς τὸν σαυτῆς ἄνδρα.“ ταῦτα ἐπεισε τὴν
 γυναῖκα, καὶ δὴ συνῆλθον. ἐν τούτῳ δὲ κλέπτῃς
 ἔλθων καὶ τοὺς βόας λύσας ἀπήλασεν. ὃ δ' ἐκανελ-
 θὼν καὶ τοὺς βόας μὴ εὐρηκῶς, κόπτεσθαι τε καὶ
 5 οἰμῶζειν ἰσχυρῶς ἐνεστήσατο. ἔλθοῦσα δὲ καὶ ἡ
 p. 94 b. γυνὴ καὶ ὀλοφυρόμενον εὐροῦσα, φησί· „πάλιν
 κλαίεις“; κἀκεῖνος „νῦν“ εἶπεν „ἐπ' ἀληθείας κλαίω“.
 κἀγὼ γοῦν πολλοὺς διαδραῖς κινδύνους, νῦν τῷ ὄντι
 θρηγῶ, λύσειν τοῦ κακοῦ μηδαμόθεν εὐρίσκων.“
 10 μετὰ ταῦτα παρήσαν καὶ οἱ Δελφοὶ καὶ ἐκβαλόντες
 αὐτὸν τῆς εἰρηκτῆς εἴλκον βιαίως ἐπὶ τοῦ κρημνοῦ.
 ὃ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔλεγεν· „ὄτε ἦν ὁμόφωνα τὰ ζῶα,
 μῦς βατράχῳ φιλιωθεῖς, εἰς δεῖπνον αὐτὸν ἐκάλεσε.
 καὶ ἀγαγὼν εἰς ταμειὸν πλουσίον, ἔνθα πλεῖστα τῶν
 15 ἐδωδῖμων ἦν, „εὐωχοῦ“ φησί „φίλε βάτραχε“. μετὰ
 δὲ τὴν ἐστίασιν καὶ ὁ βάτραχος τὸν μῦν ἐπὶ τὴν
 οἰκίαν ἐκάλεσε διαίταν. „ἀλλ' ἵνα μὴ ἀποκάμῃς“

1 σαυτοῖς V P, in A σαυτῆς corr. ex σαυτοῦ 2 ἐν
 τούτῳ.. ἐνεστήσατο (5) in A in margine suppl. m. pr.
 3 λύσας... τοὺς βόας in margine suppl. Z ὄδεπ. P ὃ δὲ
 ἔ. A, Coraës Aesop. f. 343, 13 ὄδε ἔ. Z 4 βόας] βο P
 εὐρηκῶς accentus grauis factus e circumflexo R εὐρηκῶς P
 κόπτεσθαι] μὴ κόπτετε K, μὴ punctis deletum, in marg. σθαι
 5 οἰμῶζειν Z ἀνεστήσατο V δὲ R δε Z. om. D
 δὲ καὶ] καὶ om. Φ 6 ὀλοφ. RP 7 κλαίεις P 8 νῦν
 τῶντι A Q Z J v, νυντωόντι E F νυντωόντι H 9 λύσειν
 R m. pr. λύσειν H λύσην P μηδαμόθεν] in η erasus ac-
 centus Q 10 μεταταῦτα M ἐκβαλόντες V 11 εἰρη-
 κτῆς Φ εἴλκον corr. ex ἡ. Q βεβιαίως Q κρημνοῦ P
 13 μῦς Z ἐκάλεσεν M Q Φ 14 ἀγαγὼν V: ἀγαγα-
 γὼν ceteri et W ταμειὸν V m. pr. τὰ μειον P ταμειον
 F Z b τῶν supra uersum Z 15 ἐδωδῖμων V ἐδωδήμων P
 16 ἐστίασιν V K, in Q ἐστ. corr. ex ἐσθ., ἐστίασιν P
 ἐστίασιν pars edd. μῦν A ante τὴν in Q erasum τὴν
 17 οἰκίαν E Φ H, in Q l. i mutata in ei ἐκάλεσεν Q
 διαίταν P ἵνα om. Coraës Fab. Aes. 245 p. 162

φησί „νηχόμενος, μηρίνθω λεπτή τὸν σὸν πόδα τῷ
 ἔμαντου προσαρτήσω“. καὶ τοῦτο πράξας, ἤλατο εἰς
 τὴν λίμνην. αὐτοῦ δὲ καταδύντος εἰς βάθος, ὁ μῦς
 ἀπεπνίγετο, καὶ θνήσκων εἶπεν „ἐγὼ μὲν ὑπὸ σοῦ
 θνήσκω· ἐκδικηθήσομαι δὲ ὑπὸ μείζονος.“ ἐπιπλέοντος 5
 τοίνυν τοῦ μῦδος ἐν τῇ λίμνῃ νεκροῦ, καταπτάς ἀε-
 τός, τοῦτον ἀφήρπασε, σὺν αὐτῷ δὲ προσηρημένον
 ὄμοῦ καὶ τὸν βάτραχον. καὶ οὕτως ἄμφω κατεθου-
 νήσατο. κἀγὼ τοίνυν βία πρὸς ὑμῶν ἀποθνήσκων,
 ἔξω τὸν ἀμυνοῦντα. Βαβυλῶν γὰρ καὶ Ἑλλάς πᾶσα 10
 τὸν ἐμὸν παρ' ὑμῶν ἀπαιτήσουσι θάνατον.“ οἱ μὲν
 οὖν Δελφοὶ οὐδ' ὡς ἐφείδοντο τοῦ Αἰσώπου. ὁ δ'
 ἐπὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κατέφυγεν ἱερὸν. οἱ δὲ κἀκει-
 θεν ἀποσπάσαντες μετ' ὀργῆς, ἐπὶ τὸν κρημνὸν αὐ-
 θις εἶλκον. ὁ δ' ἀπαγόμενος ἔλεγεν „ἀκούσατέ μου, 15
 Δελφοί· λαγῶδς ὑπ' αἰετοῦ διακόμενος, πρὸς κοίτην
 κανθάρον κατέφυγε, δεόμενος ὑπ' αὐτοῦ σωθῆναι.
 ὁ δὲ κἀνθάρος ἤξιου τὸν αἰετὸν μὴ ἀνελεῖν τὸν ἰκέ-

p. 96 b.

1 φησὴν ἠχ. P λέπτῃ pars edd. 2 προσαρτίσω Φ
 προσαναρτήσω Q ἤλατο A 3 λίμνην R H E κατα-
 δύναντος R E H F J K Z v 4 ante ὑπὸ add. alterum εἶπεν A
 ὑπεν P 5 ἐκδικηθήσομαι Q δ' ὑπὸ Z ἐπιπλέ-
 οντος P 6 τοίνυν] οὖν F K Z v ἐν om. Coraëes
 λίμνη R E H 7 προσηρητ.] προ in rasura D 8 ὄμοῦ]
 αὐτῷ Φ τόν] τῶν P κατιθοινήσατο P 9 ὑμᾶς Φ

ἀποθνήσκω D v add. D 2 10 ἔξω sed ἔ. corr. ex ἔ. Q
 ἔξω R P E H τὸν ἀμυνοῦντα K, in margine τὸν ἀμυνοῦντα
 ἔλας M E H ἑλλάς factum ex ἑλλάς R 12 οὐδ' ὡς Q Z
 οὐδ' ὡς P οὐ δ' ὡς h ὁ δὲ Z 13 ἀπόλλωνος A
 14 τόν] τινα Φ αὐθις om. Φ; an scribendum εὐθὺς?
 15 εἶλκον factum ex εἰ. in Q, ex ἦ. in E δ' ex corr. Z
 ἐπαγόμενος A 16 ἀδελφοὶ P 17 κατέφυγε... καὶ ὑμεῖς
 (303, 11) Z eis quae in medio sunt praetermissis; τὰ λοιπὰ τού-
 του τοῦ μύθου ἐν δευτέρῳ φύλλῳ τῶν μύθων εὐρήσεις. inde
 scripturam discrepantem adnoto κατέφυγε A κατέφυγεν M E
 αὐτοῦ ut uideatur Q 18 αἰετῶν P τὸν αἰετὸν ἤξιου E
 τὸν οἰκέτην V αὐτοῦ τὸν ἰκέτην E

την, ὀρκίζων αὐτὸν καὶ κατὰ τοῦ μεγίστου Διός, ἢ
 μὴν μὴ καταφρονῆσαι τῆς μικρότητος αὐτοῦ. ὃ δὲ
 μετ' ὀργῆς τῇ πτέρυγι φακίσας τὸν κάνθαρον, τὸν
 λαγῶν ἀρπάσας κατέφαγεν. ὃ δὲ κάνθαρος τῷ τε
 5 ἀετῷ συναπέπη, ὡς τὴν καλιὰν τούτου καταμάθειν.
 καὶ δὴ προσελθὼν, τὰ ὠὰ τούτου κατακυλλίσας διέ-
 φθειρε. τοῦ δὲ δευτὸν ποιησαμένου, εἴ τις τοῦτο
 τολμήσειε, κάπλι μετεωροτέρου τόπου τὸ δεύτερον
 νεοττοποιησαμένου, κάκει πάλιν ὁ κάνθαρος τὰ ἴσα
 10 τοῦτον διέθηκεν. ὃ δ' αἰετὸς ἀμηχανήσας τοῖς ὄλοις,
 ἀναβάς ἐπὶ τὸν Δία, τοῦτου γὰρ ἱερὸς εἶναι λέγεται,
 τοῖς αὐτοῦ γόνισι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ὠῶν ἐπέ-
 θεκε, τῷ θεῷ ταῦτα παραθέμενος, καὶ ἰκετεύσας
 φυλάττειν. ὁ κάνθαρος δὲ κόπρου σφαίραν ποιήσας,
 15 καὶ ἀναβάς, ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Διὸς ταύτην καθή-
 κεν ὃ δὲ Ζεὺς ἀναστὰς ἐφ' ᾧ τὴν ὄνθον ἀποτινά-

1 ὀρκίζων V R Φ E H; in Q ὁ. *mutatum in ὁ.* αὐτῶν P
 καὶ κατὰ] κατὰ R Φ E D F J K Z v δνός P 2 κατα-
 φρονήσεν? τῆς σμικρότητος P τῆς μικρότητος *corr. ex*
μακρ. m. pr., μικρ. in rasura A ui. τῇ πτέρυγι bis scripta,
semel deleta in Z 4 ἀρπ. in Q mutatum in ἀρπ. τῷ τε]
τε om. Φ 6. ὠὰ] α in H add. m. rec. τούτου ex τούτο
corr. Q κατακυλλίσας] κατακηρηνίσας A κατὰ κρημνήσας P
διέφθειρεν M 8 τολμήσειεν V M E H, εν. mutatum in
ε P κάπλι κάπλι K κάπλι cum uoc. μετ. coniunctum R
μετεωροτέρου τ. V μετεωρότερον τόπου R E J F, H (. . ὀτέρου)
μετεωρότερον τόπον K μετεώρου τόπου Q, μετεωροτέρου τ.
sed corr. ex μετεώρου D τοδεύτερον F K Z v, om. P
 9 νεοττοποιησάμενον A; *inter νεοττο ei ποιησαμένου erasa*
l. ι Q ἴσα R E H K Z v 10 τούτω Φ τούτων K ὃ δὲ Z
 11 εἶναι ἱερὸς Q 12 ἐπέθηκε *scripsi: ἔθηκεν Φ ἔθηκε*
ceteri libri; quod debebat saltem esse ἐπέθηκε uel ἐνήκε. ἔθη-
 κεν αὐτὰ ἐπὶ τοῖς τοῦ διὸς γόνισιν W 12. 13 *post ὠῶν et*
ταῦτα distinguunt E H 14 φυλάττειν A κόπρου D ποιη-
σάμενος Φ 15 ἀναβάς ἐπὶ τὸν κόλπον τ. δ., Q κατέθη-
κεν Φ 16 ἐφῶ M Q D Φ R H J F K Z a ἐφῶ b 1580
 ὄνθον *corr. ex ὄρθ. R ἀποτινάξασθαι R E H F Z v;*
 ἀποτιν. *eraso qui in o ut saepe postitus erat accentu graui Q*

ξασθαι, καὶ τὰ ὦα διέτριψεν ἐκλαθόμενος· ἃ καὶ
 συνετρίβη πεσόντα. μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ κανθάρου,
 ὅτι ταῦτ' ἔδρασε τὸν ἀετὸν ἀμυνόμενος, οὐ γὰρ δὴ
 τὸν κανθάρον ἐκεῖνος μόνον ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ τὸν
 Δία αὐτὸν ἠσέβησε, πρὸς τὸν ἀετὸν εἶπεν ἐλθόντα, 5
 κανθάρον εἶναι τὸν λυποῦντα, καὶ δὴ καὶ δικαίως
 λυπεῖν. μὴ βουλόμενος οὖν τὸ γένος τὸ τῶν ἀετῶν
 σπανισθῆναι, συνεβούλευε τῷ κανθάρῳ διαλλαγὰς
 πρὸς τὸν ἀετὸν θέσθαι· τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκεῖ-
 νος εἰς καιρὸν ἕτερον τὸν τῶν ἀετῶν μετέθηκε τοκε- 10
 τόν, ἥνικα ἂν μὴ φαίνονται κανθάροι. καὶ ὑμεῖς
 οὖν, ὧ ἄνδρες Δελφοί, μὴ ἀτιμάσητε τοῦτον δὴ τὸν
 θεόν, εἰς ὃν κατέφυγον, εἰ καὶ μικροῦ τετύχηκεν
 ἱεροῦ. οὐδὲ γὰρ ἀσεβηθεὶς περιοίεται. 15
 οἱ δὲ Δελφοὶ τούτων ὀλίγα φροντίζοντες, τὴν ἐπὶ τὸν θάνατον
 ὁμοίως ἤγρον. Αἰσώπος δὲ μηδενὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ 16
 λεγομένων ὄρων καμπτομένους, πάλιν φησὶν· ἄν-
 δρες ἀνήμεροὶ καὶ φονῶντες, ἀκούσατε· γεωργὸς τις
 ἐπ' ἀγροῦ γεγηρακῶς, ἐπεὶ μηδέποτε εἰσῆλθεν εἰς 20
 ἄστνυ, παρεκάλει τοὺς οἰκείους τοῦτο θεάσασθαι. οἷ

1 ἃ καὶ] καὶ om. D 2 μαθὼν P 3 ταῦτ' ἔδρασε
 (ταῦτέδρ. P) ὁ τὸν ἀ. Φ 3. 5 τὸν ἀετῶν P 4 ἐκεῖνος
 om. Φ, in marg. suppl. E ἠδίκησεν] l. l. ex ἡ facta in Z
 τὸν] εἰς τὸν FKZv 5 δῖαν Q αὐτὸν om. Φ D ἠσέ-
 βησεν M 6 λυποῦντα] ἀδικοῦντα Φ καὶ δὴ (corr. ex
 δὲ Z) καὶ] καὶ δὴ b 7 οὖν om. Φ τὸ τῶν] τῶν Q D
 ἀετὸν in marg. supplevit E; πρὸς τὸν ἀετὸν om. Φ
 9 μὴ πειθ.] μὴ om. Pa 10 τὸ κέτον P 11 φαίνονται
 PEH ἡμεῖς pars edd. 12 οὖν om. EH ὧ om. Q
 ἀτιμάσειτε P τοῦτον δὴ om. Φ 13 εἶπαι μικροῦ P
 14 οὐ δὲ γὰρ b οὐ γὰρ Q ἀσεβῆς REH ἀσεβεῖς FJKZv
 15 φροντίζαντες, in margine φροντίζοντες V 16 ὁμοίως]
 ὁμοίως? μηδενὶ] in η erasus accentus grauis Q. μηδενὶ H
 18 φονῶντες P φωνῶντες H 19 ὑπ' ἀγροῦ Φ K
 μὴ δὲ ποτε RH μεδέποτε a εἰσῆλθεν Q εἰς om. Q
 20 οἰκείους Φ τοῦτο om. Φ

δὲ ζεύξαντες ὀνάρια καὶ ἐπὶ τῆς ἀπήνης αὐτὸν ἀνα-
 βιβασάμενοι, μόνον ἐκέλευσαν ἐλαύνειν. ὀδεύοντι δὲ
 χειμῶνος καὶ θυέλλης τὸν ἀέρα καταλαβόντων καὶ
 ζόφου γενομένου, τὰ ὀνάρια τῆς ὁδοῦ πλανηθέντα,
 5 εἰς τινα κρημνὸν ἐξετόπισαν τὸν πρᾶσβύτην. ὃ δὲ
 μέλλων ἤδη κατακρημνίζεσθαι, ὃ Ζεῦ εἶπε, 'τί ποτέ
 σε ἠδίκησα, ὅτι οὕτω παρὰ λόγον ἀπόλλυμαι, καὶ
 ταῦτα οὐδ' ὑπ' ἔππων γενναίων οὐδ' ἡμιόνων ἀγα-
 θῶν, ἀλλ' ὀναρίων εὐτελεστάτων;' ἀγῶ τοίνυν
 10 ἐπὶ τοῖς ἴσοις νῦν δυσχεραίνω, ὅτι μὴ ὑπ' ἐντίμων
 ἀνδρῶν ἢ ἐλλογίμων, ἀλλ' ὑπ' ἀρχείων καὶ κακί-
 στων ἀπόλλυμαι. " μέλλων δὲ ἤδη κατὰ τοῦ κρημνοῦ
 ἀφίεσθαι, τοιοῦτον εἴρηκε πάλιν μῦθον· „ἀνὴρ τις
 τῆς οἰκείας ἐρασθεῖς θυγατρὸς, εἰς ἀγρὸν ἀπέστειλε
 15 τὴν γυναικα, μόνην δὲ τὴν θυγατέρα ἀπολαβῶν
 ἐβιάζετο. ἢ δὲ 'πάτερ', εἶπεν, 'ἀνόσια πράττετε·
 ἠυχόμεν μέντοι ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν αἰσχυνθῆναι,
 ἢ ὑπὸ σοῦ τοῦ γεννησαμένου.' τοῦτο τοίνυν καὶ

1 ζ. τὰ ὀνάρια Φ 2 ὀδέβοντι P, εν ex corr. in Z;
 ὀδεύοντι H E 6 κατὰκρημνίζεσθαι P ζεῦ erasa l. σ A
 εἶπεν M D P 7 παραλόγον D, Q eraso qui in α erat
accentu graui. eisdem uerbis quibus incipit codicis P f. 25 incipit
inter fabulas Aesopeas denuo f. 31 (quaternionis ε) = P II
 ἀπολλυ | μαι μέλλων δ' ἤδη (μέλλον δήδη P I) κατὰ κρη-
 μνίζεσθαι (κριμν. P II) εἶπεν (εἶπεν P I) ἀδίκως φθειρομαι
 καὶ ταῦθ' οὐδ' οὐθ' (sic uterque) ἔππων γενομένων οὐδ' ἡμιό-
 νων ἀγαθῶν (ἀγαθῶν P I) κ. τ. λ. P καὶ ταῦτα.. εὐτελε-
 στάτων 9 om. A 9 ὀναρίων F 11 ἦ] καὶ P. II
 ἐλογίμων P I 12 μέλλον P II δ' Φ τοῦ om. Q
 13 εἴρηκε Q, εἴ in rasura Q 2 μῦθον V 14 τῆς in marg.

supplet F οἰκείας P I Z θυγατρὸς ἐρασθεῖς Φ (ἐρσθεῖς
 A, α A 2 15 μόνων P I τὴν P II θυγατέραν Q
 16 πατρὸς A πῆς P II τρεῖς P I (itaque πῆς i. e. πατρὸς Φ)
 ἀνόσια P I. II, ἀνώσια mutatum in ἀνόσια K 17 ἠυχο-
 μένην (litterae ἐν punctis deletae) A εὐχόμεν F K Z v
 μέντοι Z, (ἐ mutauit in ἐ et οι in rasura adiecit Z 2); μὲν (om.
 p. τοι) Q 18 γεννησαμένου με. V, γενεσαμένου P I τοῦ-

ἐφ' ὑμῶν, ὧ παράνομοι Δελφοί, λέγω· ὡς ἡρού-
 μνη Σκύλλη καὶ Χαρύβδι περιπεσεῖν καὶ ταῖς ἐν
 Ἀφρικῇ Σύρτεσιν, ἧ παρ' ὑμῶν ἀδίκως καὶ ἀναξίως
 ἀποθανεῖν. κατάρῳμαι γοῦν ὑμῶν τῇ πατρίδι, καὶ
 θεοὺς μαρτύρομαι, ὡς ἔξω πάσης δίκης ἀπόλλυμαι, 5
 οἷ μοι τιμωρήσουσιν εἰσακούσαντες.“ ἔρριψαν μὲν
 οὖν αὐτὸν οἱ Δελφοὶ κατὰ τοῦ κρημνοῦ, καὶ ἀπέ-
 θανεν. οὐ πολλῶ δ' ὕστερον λοιμῶ συσχεθέντες, p.100 b.
 χρησμὸν ἔλαβον ἐξιλάσκεσθαι τὸν Αἰσώπου θάνατον.
 ᾧ καὶ ὡς συνειδότες [ἑαυτοῖς] ἀδίκως φρονευθέντι, 10
 καὶ στήλην ἀνέστησαν. οἱ δ' ἐν τῇ Ἑλλάδι πρωτεύ-
 οντες καὶ ὅσοι τῶν σοφωτέρων, καὶ αὐτοὶ τὰ εἰς
 Αἰσώπου πεπραγμένα μαθόντες, εἰς τε Δελφοὺς
 παρεγένοντο καὶ σὺν ἐκείνοις σκεψάμενοι, τιμωροὶ
 καὶ αὐτοὶ τῷ Αἰσώπου θανάτῳ γεγόνασιν. 15

τον Q τοῦτο P I. II 1 ὑμᾶς Q D ἡμῶν P II ἡρούμνη
 D R E H 2 χαρύβδι Φ χάρυβδι J K, Z (ι corr. ex ει), γ
 χαρύβδι F, corr. ex χάρ. περιπεσῆν P I ταῖς Φ
 ἐναφρικῇ A 3 σύρτεσιν α σύρτεσιν P I ἧ παρ']

ὑπαρ' P I 4 κατάρῳμαι Q ρ add. Q 2 in rasura πα-
 τριδῆ H P II, Z (sed l. η mutata in ι) 5 θεοῖς] θεοῖς K Z v
 6 οἷ μοι] οἶμοι D F J οἶμοι R, Q (sed correxit Q 2);
 οἶμοι E H οἷ με A οἶμε P I. II (itaque οἶμε Φ) τιμωρή-
 σουσι A, τιμ. corr. ex τυμ. H μενοῦν Z 7 ἀπέθανε D

8 ὕστερον P I συσχεθέντες α 9 ἐξιλάσκεσθαι A,
 κ add. A 2 αἰσώπου A αἰσώπου P I 10 ὡς om. Φ
 ἑαυτοῖς om. V: habent ceteri 11 ἀνέστησαν Z ἑλλάδι D
 πρωτεύοντες R E H πρωτεύοντες Z (in Q . . οντες, sed o Q 2
 in ras.) πρωτεύοντες P II 12 σοφωτέρων Φ R E H
 τὰ] τὰς K 14 παραγένοντο Φ (l. ο finalis ex corr. A)
 15 θανάτου D τέλος τοῦ βίου τοῦ αἰσώπου Q τέλος
 βίου αἰσώπου τοῦ μυθοποιού, τέλος. R. τέλος τῷ θεῷ τῷ
 ἁγίῳ χάρις Τέλος τοῦ βίου αἰσώπου τοῦ μυθοποιού. K. τέλος
 τοῦ αἰσώπου βίου ὑπὸ Μαξίμου τοῦ Πλανούδου συγγρα-
 φέντος b. subscriptione cavent M A P I. II D E H F J Z a

Vitae Aesopi

II

Vita Aesopi quae in editionibus fertur ab Aphthonio conscripta.

5 *Αἰσώπος ὁ λογοποιὸς Ἀνδὸς μὲν ἦν τὸ γένος, τύχη δὲ ἐδούλευεν ἐν Ἀθήναις Ζημάρχῳ τῷ ἐπικαλουμένῳ Κερασίᾳ. σφόδρα δὲ εὐγενὴς γενόμενος τοῖς τρόποις καὶ φιλοδεσπότης θεράπων, τῆς μουσικῆς ἐπιπνεούσης αὐτοῦ τῇ γλώττῃ, ποικίλοις τοῖς*
10 *Ἑλληνας εἰστιᾶτο μύθοις. μάλιστα οὐκ ἀνεπιτηδεῖους πρὸς βιωτικὴν παιδείαν καὶ νέων ἀγωγὴν, νοθετικὸν δὲ καὶ ὠφελιμωτάτους λόγους συνταξάμενος, προσενήνοχεν εἰς τὸν βίον, προπλέξας ἀλόγων ζῶων κοινωνίαν, ἐν οἷς ἀνθρώπων σκολιὰ ἔργα*
15 *καὶ ἦθη ἀθέμιτα καὶ τρόπους παμποικίλους προσει-*

. A: Ambr. L. 43 sup. L: Laur. Abbat. 2728. V: Vindob. philos. 178 f. 311.

5 † *Αἰσώπου μῦθοι κατὰ στοιχεῖον ἀπὸ τοῦ ᾱ μέχρι τοῦ ω̄ add. L, αἰσώπου τοῦ λογοποιοῦ μῦθοι κατὰ στοιχεῖον V αἰσ... ἐδ. L bis | μυθοποιὸς et τ. δὲ δοῦλος L priore oco | τὸ γένος, (A: τῷ γένει V v) ἐδούλευε δὲ ἐν ἀθῆναις ζημάρχῳ τῷ ἐπικαλουμένῳ κερασίᾳ (A: καρασίᾳ V v) A V v: τύχη δὲ ἐδούλευσεν Ἀθηναίῳ τιμάρχῳ τῷ καλουμένῳ κερασίᾳ L. quae mutauit. Demarcho Hadamarius 8 τοῖς τρόποις om. L 10 εἰστιᾶτο] ἠτιᾶτο L. εἰστία τοῖς? μῦθοις V μ., μ. uolgo. δ' οὐκ? ἀνεπιτηδεῖοις A V v: ἀνεπιτηδεῖοις v 12 ὠφελιμωτάτους λόγους A V v: ὠφελίμους L 13 προπλέξας scripsit: προσπλέξας L A V v 10 ἐν om. V 15 ἀθέμιτα] ἀθάραιετα A V v*

κάσας ἐν τοῖς ἐπιμυθίοις ἐδήλωσε. κατὰ δὲ τὸν τῆς παιδείας νόμον τυχῶν φύσεως ἀρίστης, ἤξιώθη βιβλιοθήκης· ὅθεν τοῖς πολιτευομένοις καὶ τοῖς λέγειν προαιρουμένοις εἰς τὰς περὶ τοὺς ἀγῶνας φιλοτιμίας εὐπορία λόγων αὖξεται. εἰσὶν οἱ μὲν οὖν ἐκ 5 τῶν τραγῳδιῶν τὰ κεφάλαια συναγαγόντες εἰς τὸ μέσον αὐτοῖς τεθείκασιν, ἡγούμενοι δεῖν ταῖς τῶν ἰδίων ἐπιστήμαις τὰς τῶν ποιητῶν γνωμολογίας μάρτυρας παρέξειν καὶ τοὺς τρόπους αὐτῶν θέσθαι πιστοτέρους διὰ τοῦτο. ἄλλοι τινὲς τῶν εἰς τὸν βίον 10 καλῶς εἰρημένων συνενηνόχασιν πολὺ πλῆθος ἀποφθεγμάτων, νομίζοντες ἡμᾶς τοὺς τούτων ἐπιμνησκομένους μεγάλα πλεονεκτήσειν ἐν τοῖς λόγοις. ἐπικεχειρήκασιν δὲ τινες τὰς ἐκ τῶν λόγων ἐναντιώσεις καὶ γνώμας ὁμοίως παραβολαῖς συνάπτοντες 15 καθ' ἕκαστον εἶδος παραδοῦναι τοῖς πολιτευομένοις, ὅπως ἐξ ἐκείνου πολλὰς ἔχωσιν ἐπὶ τῶν ἀγῶνων χρείας καὶ κατισχύειν διὰ τούτων δύνωνται τοὺς ἀντιλέγοντας. τοῦτον οὖν τὸν τρόπον Αἰσώπος εὔρεν, ὄρων χρήσιμον οὖσαν δούλοις καὶ ἐλευθέρους 20 ἐν ταῖς δημηγορίαις τὴν τῶν μύθων δῆλωσιν τοῖς

1 μυθ V 2 in ras. ἐδήλωσεν A δὲ om. L τῆς om. A V v 2. 3 haec obscura sunt. num i. e. ἀντάξιός ἐστι? 5 εἰσὶν οἱ scripti: ὅσοι L A V v 7 δεῖν] δεινὸν L 8 ἐπιστήμαις τὰς Westermann: ἐπιστήμαις εἰς το L, ἀπιστεῖν εἰς τὰς A V, ἀπιστεῖν εἰς τὰς v 9 μαρτυρίας A V v παρέξειν? 10 διὰ τοῦτο cum eis quae insequuntur iungunt A V: sed tum scriptum oportuit τὸ αὐτὸ post τινὲς propter siglam facile poterat excidere δὲ 11 καλῶν L συνενηνόχασιν V 12 ἡμᾶς] πάντως? ἐπιμνησκομένους V 13 μεγάλας πλεονεκτησεις L ἐν noii delere 15 παραβολαῖς] προβολὰς A V v 17 ἐκείνων A ἔχωσιν] om. A, ...σιν V 18 χρείας scripti: ἄγειν L A V v δύνωνται C 20 εὔρεν αἰσώπος A V v ὄρον C χρησίμην A V v

πρόσθεν εἰρημένοις· τῶν γὰρ λεόντων καὶ τῶν
 λύκων καὶ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τὸ
 ἐπιβάλλον καὶ θαυμασιότητος μετέχον ἕξ αὐτῶν πρὸ
 ὀφθαλμῶν τιθέμενος ψυχαγωγεῖν εἴωθε τοὺς ἀκού-
 5 οντας. εὐρίσκομεν γὰρ παραπλησίας αὐτοῦ τὰς
 διηγήσεις ἐν ταῖς ἀπὸ τῶν ποιημάτων γνωμολογίαις,
 περιπεφρασμένας μὲν καὶ προσομοιούσας ταύταις
 καὶ προκεχειρισμένας ὑπ' αὐτῶν, ἔτι καὶ τῶν κεφα-
 λαίων παράλληλα θέντες ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας
 10 τὰ ἐν ἐκάστῳ μύθῳ λεγόμενα.

1 τοῖς 'für'.. τῶν γὰρ] τὴν γὰρ τῶν A V v, καὶ γὰρ
 τῶν Hadamarius καὶ τῶν λύκων om. L καὶ λύκων καὶ
 ἐλάφων V v 3 μέτοχον A 4 εἴωθε A V v 5 παρα-
 πλησίως recensio 3, 310, 5 rectius αὐτοῦ τὰς om. A V v
 6 ἀπὸ scripsi: ὑπὸ L A V v 7 πεφρασμένας A V v
 καὶ προσομοιούσας ταύταις om. A V v προσομοίους οὖσας uel
 προσομοιάζουσας coniecit Westermann 8 προκεχειρισμένας
 L προσκεχηρισμένας A V v. an καὶ πρὸς (dazu) κεχωρισμένας
 ἀπ' αὐτῶν? ἔτι] ἐπει A V v 9 qui haec scripsit, uidetur θέν-
 τες aptasse uerbo εὐρίσκομεν et τῶν κ. u. λεγόμενα, ut sint
 τὰ λ. τῶν κ. i. q. τὰ λ. κεφάλαια. an scr. ἐπὶ κεφαλαίων
 uel ἐν κεφαλαίῳ i. e. summam?

III

**Βιβλίον μυθικὸν τοῦ Αἰσώπου, εἰκονίζον ἀπὸ τῶν
ἀλόγων ζώων πρὸς τὰς τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
πράξεις.**

Αἰσώπος ὁ μυθοποιὸς Φρυγῆ μὲν ἦν τὸ γένος, 5
τῆ τύχη δὲ δοῦλος, μέλας ὑπάρχων καὶ κακοειδῆς
εἰς ὑπερβολὴν σφόδρα. τὰ δὲ περὶ αὐτοῦ σαφῶς
εἰς τὸ τέλος εὐρήσεις τοῦ βιβλίου. οὗτος ὑπὸ ἀγα-
θοποιίας εὐπορήσας, ἐχαρήσατο αὐτῷ ἢ τύχη λόγον
σοφίας, καὶ γέγονε τῷ νοῦ ἐπιτήδειος. ποικίλους γὰρ 10
μύθους πρὸς συνοπτικὴν παιδείαν καὶ νοουθεσίαν
ἠφελίμους καὶ νοουθετικὸς συνταξάμενος, εἰσενή-
νοχεν εἰς τὸν βίον, προπλέξας ἀλόγων ζώων κοινω-
νίαν ἀνθρώποις, ἦθη ἀθέμιτα καὶ ἔργα καὶ τρόπους
ποικίλους προσεικάσας, ἐν τοῖς μύθοις ἐδήλωσεν, 15

M: Monac. 551. B: Laur. 57, 30. U: Lugd. Vulcan. 93.

2. 3. 4 om. B U 2 εἰκονίζων M 5 ἔσωπος M Φρυγῆ
B, U 2: Φριξ M, U 1 6 καὶ om. B U 7 τὰ δὲ. βιβλίου
om. B U 8 ὑπὸ om. B U ἀγ. εὐπ.] ἀγαθοποιήσας B ἀγα-
θοποιίας U 9 σοφίαν B ἐχαρήσατο M ἐπιστάσα (. . .
B) αὐτῷ ἢ τύχη ἐχαρ. αὐτῷ λ. σ. U B τῶνοῦ M τῷ νοῦ U
τὸν οἷ B ἐπιτήδειος M U B ποικίλους γὰρ μύθοις U
11 παιδίαν B 12 ἠφελήμους M σύντ. U 13 προσ-
πλέξας U B 14 ἀνθρώποις, ἦθη ἀθέμιτα καὶ ἔργα scripsi:
ἐν ἀνθρώποις ἔργα καὶ ἦθη ἀθέμιτα U B ἦθεσί τε καὶ
ἔργα M ceteris praetermissis 15 προσηκάσας B U ἐπιμυ-
θίους 307, 1 ἐδήλωσε M, U 1

ὄθεν τοῖς πολιτευομένοις εἰς τὰς περὶ τοὺς ἀγῶνας
 φιλοτιμίας εὐπορία λόγων αὖξεται· τῶν γὰρ λεόν-
 των καὶ τῶν ἐλάφων καὶ τῶν ἄλλων θηρίων τῆς
 θανμασιότητος πρὸ ὀφθαλμῶν τιθεμένης, ψυχαγω-
 5 γεῖν οἶδε τοὺς ἀκούοντας. εὐρίσκομεν δὲ παραπλη-
 σίως αὐτοῦ τὰς διηγήσεις ἐν ταῖς τῶν ποιημάτων
 γνωμολογίαις περιπεφρασμένας καὶ προσομοιοῦν ταύ-
 τας· ἔτι καὶ θείας τὰ ἐν ἐκάστῳ μύθῳ λεγόμενα,
 ἅπερ εἰσὶ ταῦτα.

2 εὐπορεία U B λεόντων U B 4 θανμασιότητος M
 τιθεμένης scripsi: τιθέμενος M U B 5 οἶδε i. e. solet
 scripsi: οἶα M U B δὲ om. U B 7 γνωμολογίαις scripsi:
 γλωττομολογίας M U ἔτοιμολογίας B περιπεφρασμένας
 scripsi ex altera rec.: περιπεφραγμένας M U B προσομοι-
 ούσας (. . οἶους οὔσας) ταύταις? cf. 308, 7. ταύτας M
 8 θείας M θείας U B: θείασαι malim quam θείας ἄξια. cf.
 308, 9 μυθολεγόμενα U B 9 ἅπερ M

